

Ερμηνεία
του Τελευταίου
Δεκάτου του
Ιερού Κορανίου

Ακολουθούμενη
από κρίσιμα ζητήματα που
αφορούν κάθε Μουσουλμάνο

Περιεχόμενα

Η αρετή της απαγγελίας του Κορανίου	2
Μια εξήγηση των τελευταίων δέκα κεφαλαίων του Ιερού Κορανίου	4
Κρίσιμα Ερωτήματα και Απαντήσεις στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου	69
Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:	71
Πράξεις της Καρδιάς	91
Ένας Ήρεμος Διάλογος	102
Η Μαρτυρία της Πίστεως «λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ»	119
Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ (Σάλαχ Αλλάχον) είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ	121
Εξαγνισμός (Ταχάρα)	123
Κανόνες για τις Γυναίκες	129
Οι Γυναίκες στο Ισλάμ	132
Η Προσευχή (Σαλά)	137
Η Ελεημοσύνη (Ζακά)	147
Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)	151
Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα (‘Ούμρα)	155
Διάφορα Οφέλη και Κανονισμοί	162
Ισλαμικές Επικλήσεις που Διώχνουν το Κακό, τη Μαγεία, το Κακό Μάτι (Αρ-Ρούκγια Ασ-Σαρ‘ίγια)	169
Η Ικεσία (Αντ-Ντου‘ά')	178
Σημαντικότατες Ικεσίες που Πρέπει να Απομνημονεύονται.	181
Η πιο Επικερδής Πράξη Λατρείας	187
Καθημερινές Μνημονεύσεις του Αλλάχ, το πρωί και το απόγευμα	189
Λόγια και Πράξεις που Κατέχουν Αμοιβή στο Ισλάμ	192
Μερικές Απαγορεύσεις στο Ισλάμ	200
Ταξίδι στην Αιωνιότητα	205
Νίψη (Ουντού')	
Προσευχή (Σαλά)	
Ενέργεια Σύμφωνα με τη Γνώση	

Οι αρετές της απαγγελίας του Ιερού Κορανίου

Το Ιερό Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ. Η ανωτερότητα του Κορανίου έναντι των λόγων των δημιουργημάτων είναι όμοια με την ανωτερότητα του Αλλάχ έναντι των δημιουργημάτων. Η κίνηση της γλώσσας κατά την απαγγελία του Κορανίου είναι η καλύτερη πράξη που μπορεί να εκτελέσει η γλώσσα.

Πολλές αρετές έγκεινται στη διδασκαλία και την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, μερικές από τις οποίες είναι οι εξής:

Η αμοιβή της διδασκαλίας: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Οι καλύτεροι ανάμεσά σας είναι εκείνοι που μαθαίνουν το Κοράνιο και το διδάσκουν**» (Αλ-Μπουχάρι).

Η αμοιβή της απαγγελίας: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος διαβάσει ένα γράμμα από το Βιβλίο του Αλλάχ θα αμειφθεί γι' αυτό με Χάσσανα (πόντοι αμοιβής των καλών πράξεων) και η Χάσσανα ανξένεται δέκα φορές.**» (Ατ-Τίρμιδετ).

Η αμοιβή της μάθησης του Κορανίου, της απομνημόνευσής του και της επιδέξιας απαγγελίας του: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Εκείνος που απαγγέλει το Κοράνιο, ενώ πρώτα το έχει απομνημονεύσει, βρίσκεται με τους τιμημένους ευσεβείς αγγέλους, κι εκείνος που το απαγγέλλει αν και δυσκολεύεται, θα λάβει δύο αμοιβές.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ). Επίσης είπε: «**Θα ειπωθεί (στον Παράδεισο) σ' εκείνον που απαγγέλλει το Κοράνιο και έδρασε με βάση τα διδάγματά του: διάβασε, ανυψώσου (στα επίπεδα του Παραδείσου) και απάγγελνε με ωραία απαγγελία χωρίς βιασύνη, όπως έκανες στην εγκόσμια ζωή σου, γιατί πράγματι, το επίπεδό σου είναι ισάξιο με αυτό του τελευταίου εδαφίου σου.**» (Ατ-Τίρμιδετ).

Ο Αλ-Χαττάμπι είπε: έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι ο αριθμός των επιπέδων στον Παράδεισο είναι ίδιος με τον αριθμό των εδαφίων του Κορανίου, κι έτσι θα ειπωθεί στον αφηγητή: «ανέβα τόσα επίπεδα, όσος είναι ο αριθμός των εδαφίων του Κορανίου που απάγγελνες». Εκείνοι που απάγγελναν ολόκληρο τα Κοράνιο θα ανέβουν στο ύψιστο επίπεδο του Παραδείσου στη Μέλλουσα Ζωή, κι εκείνοι που απάγγελναν μέρος του, θα ανέβουν ανάλογως. Η αμοιβή τους θα είναι ισάξια με το τελευταίο εδάφιο που είχαν απαγγείλει.

Η αμοιβή κάποιου που το παιδί του έμαθε το Κοράνιο: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Κάποιος που διαβάζει το Κοράνιο, το μαθαίνει, και δρα σύμφωνα μ' αυτό, στους γονείς του κατά την Ημέρα της Κρίσεως θα φορεθεί ένα στέμμα φωτός, το φως του οποίου (θα είναι τόσο λαμπρό) δύο το φως του ήλιου. Επίσης, θα τους φορεθούν μανδύες πιο πολύτιμοι από ολόκληρο αυτόν τον κόσμο. Θα ρωτήσουν: “Γιατί φοράμε αυτό το [τιμημένο] ένδυμα;” Θα ειπωθεί σ' αυτούς: “Λόγω της σημασίας που έδωσε το παιδί σας στο Κοράνιο”**» (Αλ-Χάκιμ).

Η διαμεσολάβηση του Κορανίου γι' αυτόν που το απαγγέλλει στη Μέλλουσα Ζωή: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Απαγγείλετε το Κοράνιο, επειδή θα έρθει την Ημέρα της Ανάστασης ως μεσολαβητής για τους συντρόφους του (τους αφηγητές).**» (Μόσλεμ).

Επίσης, είπε: «**Η νηστεία και η απαγγελία του Κορανίου θα μεσολαβήσουν για έναν δούλο (τον άνθρωπο που θα τα διατηρήσει) την Ημέρα της Ανάστασης.**» (Αχμαντ και Αλ-Χάκιμ)

Η αμοιβή γι' αυτούς που συναθροίζονται για την απαγγελία και τη μελέτη του Κορανίου: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Οσοι άνθρωποι συγκεντρώνονται σε έναν οίκο από τους οίκους του Αλλάχ [τζαμιά], και απαγγέλλουν το Κοράνιο και το μελετούν μεταξύ τους, θα κατέβει πάνω τους η ηρεμία, θα τους καλύψει το έλεος, θα τους περικολώσουν οι άγγελοι, και θα τους αναφέρει ο Αλλάχ σε αυτούς που βρίσκονται κοντά Του.**» (Αριστον Νταούντ).

Οι Κανόνες της Απαγγελίας του Κορανίου

Η δεοντολογία της απαγγελίας του Κορανίου: Ο Ιμπν Καθίρ ανέφερε μερικά από αυτά τα πρότυπα δεοντολογίας, και ανάμεσα σ' αυτά βρίσκονται τα εξής: **1)** Να μην απαγγέλει κανείς ούτε να αγγίζει το Κοράνιο, παρά μόνο αφού έχει εξαγνιστεί (δηλ. να έχει εκτελέσει Ουντού'). **2)** Να χρησιμοποιεί το Σιωάκ για να καθαρίσει τα δόντια του πριν την απαγγελία. **3)** Να φορά τα καλύτερά του ρούχα. **4)** Να στρέφεται προς την κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα). **5)** Να διακόπτει την απαγγελία του ενώ χασμουριέται. **6)** Να μην διακόπτει την απαγγελία του και να μιλά, εκτός κι αν είναι απαραίτητο. **7)** Να είναι συγκεντρωμένος στην απαγγελία του. **8)** Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια υπόσχεση για αμοιβή, και να ζητά από τον Άλλοχ την αμοιβή αυτή. **9)** Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια απειλή για τιμωρία, και να αναζητά στον Άλλοχ καταφύγιο από την τιμωρία αυτή. **10)** Να μην αφήνει το Κοράνιο ανοιχτό, ούτε να τοποθετεί κάπι πάνω του. **11)** Να μην υψώνει τον τόνο της φωνής του δταν απαγγέλει, σε βαθμό που να μπερδεύει όλλους που απαγγέλουν δίπλα του. **12)** Να μην απαγγέλει σε αγορές και μέρη με θορύβους που αποσπούν την προσοχή.

Ο Τρόπος Απαγγελίας: * Η απαγγελία του Ιερού Κορανίου και το Αδ-Δίκρ (η αναφορά του Ονόματος του Άλλοχ και η εξύμνησή Του) κατά τη διάρκεια της προσευχής και σε όλες περιπτώσεις γενικά, πρέπει να γίνεται προφορικά, αλλά χαμηλόφωνα, ώστε ο αφηγητής να ακούει τον ήχο του, χωρίς όμως να αποσπά την προσοχή των άλλων ή να τους κάνει να μπερδευτούν στην προσευχή τους ή στην απαγγελία τους.* Ο αφηγητής θα πρέπει να απαγγείλει αργά και όχι γρήγορα. Όταν ο Άνας (^{η επαρστηση του} Άλλοχ επ' αυτού) ρωτήθηκε σχετικά με την απαγγελία του Προφήτη (^{Σέλα} Άλλοχ ουά ^{Σέλαμ}), είπε: «Συνεπώς επιμήκυνε την απαγγελία του, (για παράδειγμα) όταν απάγγελνε ‘Μπίσμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ’ τότε επιμήκυνε το ‘Μπίσμι Ελλάχ’, επιμήκυνε ‘Αρ-Ραχμάν’ και επιμήκυνε και το ‘Αρ-Ραχείμ’». (Αλ-Μπουνχάρι).

Καθημερινή απαγγελία: Οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σέλα} Άλλοχ ουά ^{Σέλαμ}) απάγγελλαν το Κοράνιο καθημερινά, και κανείς τους δεν συνήθιζε να απαγγέλει ολόκληρο το Κοράνιο σε λιγότερο από μία εβδομάδα, ώστε να το απαγγείλει με κατανόηση. Μάλιστα, απαγορευόταν να το απαγγέλουν εξ' ολοκλήρου σε λιγότερο από τρεις ημέρες.

Η απαγγελία από μνήμης: Αν ο αφηγητής, όταν διαβάζει από μνήμης, κατανοεί και συλλογίζεται καλύτερα από το να διαβάσει από το Μούσχαφ (το Βιβλίο του Κορανίου), τότε το να διαβάσει από μνήμης θεωρείται καλύτερο, αλλά αν η κατανόησή του είναι ισάξια με το να διαβάσει από μνήμης ή από το Βιβλίο του Κορανίου, τότε θεωρείται καλύτερο το να διαβάσει από το Βιβλίο.

Συμβουλή: Ετσι, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, ξοδέψτε το χρόνο σας για την απαγγελία του Κορανίου. Ορίστε για σας μία καθορισμένη ποσότητα για να απαγγέλετε καθημερινά, και μην το παραλείψετε διπλά κι αν συμβεί, καθώς η απαγγελία μιας μικρής ποσότητας τακτικά, είναι καλύτερη από την απαγγελία μιας μεγάλης ποσότητας περιστασιακά. Αν το ξεχάσετε ή αποκομιδθείτε, αναπληρώστε αυτήν την απαγγελία την επόμενη μέρα, καθώς ο Προφήτης (^{Σέλα} Άλλοχ ουά ^{Σέλαμ}) είπε: «Οποιος αποκομιδέται και δεν απαγγέλει τη μερίδα του από το Κοράνιο, ή κάποιο μέρος αυτής, και στη συνέχεια το απαγγέλει ανάμεσα στις προσευχές Αλ-Φάτ' και Αλ-Λούχρ της επόμενης ημέρας, θα καταγραφεί γι' αυτόν σαν να το διάβασε τη νύχτα.» (Μόσλεμ)

Μη γίνετε από αυτούς που εγκαταλείπουν το Κοράνιο, ή το ξεχνούν με οποιονδήποτε τρόπο, όπως την εγκατάλειψη του διαβάσματός του ή της απαγγελίας του, τον μη αναλογισμό των νοημάτων του, τη μη εφαρμογή των διδαγμάτων του, ή τη μη αναζήτηση μέσω αυτού της θεραπείας από τις ασθένειες.

سُورَةُ الْفَاتِحَة

Σούρα 1 Αλ-Φάτιχα [Το Εναρκτήριο]¹²

﴿ Στ' Όνομα του Αλλάχ (τον Μοναδικό, Αληθινό και Αδιαίρετον Θεού), του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα, τον Οποίον το Ελεός περικλείει όλα τα δημιουργήματά Του), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνου) (Αυτά τα τελευταία δύο Ονόματα του Αλλάχ δείχνουν και επιβεβαιώνουν το απέραντο Ελεός Του). ﴾

﴿ Όλες οι ευχαριστίες (και οι δοξασίες και οι έπαινοι) ανήκουν στον Αλλάχ (και μόνο, αφού είναι ο Μόνος που μας παρέχει αγαθά και ο Μόνος που δημιούργησε όλο το σύμπαν, χωρίς κανέναν επαίρο), τον Κύριο δύλων των κόσμων (της ανθρωπότητας, των τζινν και όλων όσων υπάρχουν). ﴾

﴿ Τον Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), τον Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνο). ﴾

﴿ Τον Ηγεμόνα και Ιδιοκτήτη της Ημέρας της Κρίσεως (κατά την οποία, κάθε πλάσμα θα λάβει την αμοιβή ή την τιμωρία που αξίζει). ﴾

﴿ Εσένα μόνο λατρεύουμες (απενθύνοντας προς Εσένα και μόνο, όλες τις λατρείες, προσευχές, θυσίες, επικλήσεις κτλ.) και από Εσένα μόνο ζητάμε να μας παρέχεις τη βοήθεια και την υποστήριξή Σου (αφού Εσύ και μόνο διευθετείς όλες τις υποθέσεις, και Εσύ και μόνο ξέρεις τα ορατά και τα αόρατα και οιδήποτε συμβαίνει στον κόσμο). ﴾

﴿ Καθοδήγησέ μας στον Ασ-Σιράτα Αλ-Μουστακίμ (ορθό δρόμο, το Ισλάμ). ﴾

﴿ Τον δρόμο εκείνων, που τους χάρισες την Εύνοιά Σου (όπως στους προφήτες, στους μάρτυρες, στους ευσεβείς και στους ενάρετους ανθρώπους), και δχι εκείνων που περιέπεσαν στην οργή Σου (Εβραίοι), ούτε εκείνων που παραστράτησαν (Χριστιανοί). ﴾

¹ Αυτή η Σούρα έχει το όνομα «Αλ-Φάτιχα» που σημαίνει “το Εναρκτήριο” επειδή το Ιερό Κοράνιο ξεκινά με αυτήν τη Σούρα, αλλά δεν ήταν η πρώτη Σούρα που εμπνεύσθηκε στο Μωχάμμαντ.

² Έχει διάφορα ονόματα όπως (Φάτιχατ Αλ-Κιττάμπ / Ούμ Αλ-Κιττάμπ / Ασ-Σάμπ' Αλ-Μαθάνι / Σούρατ Αλ-Χάμντ / Σούρατ Ασ-Σαλά / Αλ-Ουακέία). Πολλά Αχαντίθ (τα λόγια του Προφήτη) ανέφεραν κάποια από τα προνόμια της απαγγελίας της.

Σούρα 58 Αλ-Μοντζάνταλα

[Η Γυναίκα που Συζητά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέμ (Πολεινόπλαχνον)

¶ «Πράγματι, ο Αλλάχ έχει ακούσει τα λόγια εκείνης (της Χάσουλα, κόρης του Θάλαμπα), που συζητά μαζί σου, (ω, Μωχάμμαντ!) σχετικά με το σύζυγό της (τον Λους, γιο του Ασ-Σάμιτ που της είπε: «Είσαι για μένα σαν την πλάτη της μητέρας μου». Δηλαδή είναι απαγορευμένο για μένα να σε πλησιάσω. Αυτό ήταν ένα είδος διαζυγίου που λεγόταν Αδ-Διχάρ και επικρατούσε ανάμεσα στους Άραβες πριν να σταλεί ο Μωχάμμαντ ως Προφήτης. Οι γυναίκες όμως δεν ήταν ελεύθερες μετά από αυτό το «διαζύγιο», δεν μπορούσαν δηλαδή να παντρευτούν κάποιον άλλο.), και απευθύνει το πρόβλημά της (προσευχόμενη) στον Αλλάχ (για να τη βοηθήσει να επιλύσει το πρόβλημά της). Και ο Αλλάχ ακούει τη συζήτηση (και τα επιχειρήματα και των δυο) σας. Πράγματι, ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (αντός που Ακούει τα πάντα), Μπασείρ (Βλέπει τα Πάντα).»

¶ «Εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν τις γυναίκες τους με το Αδ-Διχάρ (καθιστούν τις γυναίκες τους απαγορευμένες γι' αυτούς αποκαλώντας τις «μητέρες τους»), δημοσίες (οι γυναίκες τους) δεν είναι οι μητέρες τους. Στην πραγματικότητα μητέρες τους δεν είναι παρά μόνο εκείνες που τους γέννησαν (και καμία άλλη δεν μπορεί να τις αντικαταστήσει). Και πράγματι, ξεστομίζουν άσχημα και απαγορευμένα λόγια και ένα ψέμα. Και πράγματι, ο Αλλάχ είναι 'Αφόδου (δίνει άφεση για τα πάντα) και Γαφούρ (συγχωρεί τα πάντα και πάντα) (ο Αλλάχ συγχωρεί όλα τα σφάλματα και τις αμαρτίες κάποιου, εφ' όσον εκείνος μετανοήσει ειλικρινά).»

¶ «Και εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν τις γυναίκες τους με το Αδ-Διχάρ (καθιστούν τις συζύγους τους απαγορευμένες γι' αυτούς) και έπειτα θελήσουν να αναιρέσουν ό,τι είπαν (δηλ. να πλησιάσουν ξανά τις γυναίκες τους) τότε (η ποινή "Αραβικά: Καφφάρα" σε αντήν την περίπτωση είναι) η ελευθέρωση ενός σκλάβου πριν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο. Με αυτό (αντή την ποινή) σας τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους διατάξουμε (νοοθετούμε) (έτσι ώστε να σας νόμους, και δίχνουν εχθρότητα εναντίον Του)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ أَلَّىٰ جَنِيدَكَ فِي رَوْجَهَا وَتَشَتَّكَ إِلَىٰ أَلَّىٰ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ شَهَادَكَ إِنَّ اللَّهَ سَمِعَ بِعَصِيرٍ ۝ ۱ الَّذِينَ يَظْهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ تَسَايِّهِمْ تَمَّنَّ أَمْهَتَهُمْ إِنَّ أَمْهَتَهُمْ لَا أَلَّىٰ
وَلَدَنَهُمْ وَأَنْتُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا إِنَّ الْقَوْلَ وَرُوْدَأَلَّىٰ
الَّهُ لَمَعْنَعُ عَقُورٍ ۝ ۲ وَالَّذِينَ يَظْهِرُونَ مِنْ تَسَايِّهِمْ بَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحَرَّرَ رَقَبَتُهُمْ قَبْلَ أَنْ يَتَمَّاسَ إِذْلِكُمْ تَوْعِظُونَ
يَهُ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ حَسِيرٍ ۝ ۳ فَمَنْ لَمْ يَحِدْ فَصَبِيَّ شَهْرَتِينَ
مُشْتَأْعِيَّنَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَّاسَهُمْ فَلَا يَسْتَطِعُ فَلَاطِعَامُ سَيْتَينَ
مُشْكِنَنَّا ذَلِكَ لِتَشْمِسُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَلَكَ حَذَرُونَ اللَّهُ
وَاللَّكْفَرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ۴ إِنَّ الَّذِينَ مَحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مُكَبِّرُونَ
كَمَا كَبِّلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَاهُمْ بِإِنْكَشَفَ وَلَلَّكَفَرِينَ
عَذَابٌ مُهِمَّنٌ ۝ ۵ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَيِّعاً فَيَذْتَهَمُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا أَخْحَصَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ ۶

γίνει μάθημα και να μην επαναλάβετε τόσο άσχημη πράξη). Και ο Αλλάχ με ό,τι κάνετε είγει Χαμπείρ (έχει απεριόριστη γνώση).»

¶ «Και δύοιος δεν βρίσκει (σκλάβο για να τον ελευθερώσει ή χρήματα για να ελευθερώσει έναν σκλάβο), τότε πρέπει να νηστέψει για δύο συνεχόμενους μήνες πριν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο. Και εκείνος που δε μπορεί να το κάνει (να νηστέψει), τότε θα πρέπει να ταΐσει εξήντα Μισκίν (ενδεείς ανθρώπους). Αυτό για να πιστέψετε (τελειοποιήσετε την Πίστη σας) στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (να κάνετε ό,τι έχει διατάξει ο Αλλάχ και να ακολουθήσετε τον Απόστολό Του και να μην ξανακάνετε αντή την αμαρτία). Αυτά είναι τα όρια που τέθηκαν από τον Αλλάχ. Και για τους άπιστους (που αρνήθηκαν αντά που έχει διατάξει ο Αλλάχ), θα υπάρξει ένα επώδυνο βασανιστήριο.»

¶ «Στ' αλήθεια, εκείνοι που αντιτίθενται στον Αλλάχ (παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους διατάξουμε (νοοθετούμε) (έτσι ώστε να σας νόμους, και δίχνουν εχθρότητα εναντίον Του)

أَتَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُوْثُرُ
 مِنْ بَحْرَى تَلْتَهُ إِلَّا هُوَ رَاعِيْهِمْ وَلَا حَسْنَةٌ إِلَّا هُوَ سَادِيْهُمْ
 وَلَا أَذْنَقَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَوْهِمُهُمْ إِنَّمَا كَانُوا مُّنْيِّيْشُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ يُكْلِلُ شَقِّيْهِ عَلِيْمٌ ٧ أَتَمْ تَرَى أَلَّا دِيْنَ
 هُوَ عَنِ الْأَنْجَوْيِ مُّمَدُّدُ لَمَّا هَوَاعَنْهُ وَيَنْتَجُونَ بِالْأَنْجَوْ
 وَالْمَدْوَنِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيْوَكَ مَا تَرَكْيَنَكَ
 يَهُدُ اللَّهُ وَيَعْلُوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يَعْدِيْهُ اللَّهُ مَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 جَهَنَّمَ يَصْلُوْهُمْ فَيَقْسِمُ الْمَصِيرُ ٨ يَتَأْمِيْهَا الْأَرْضُ مَا مَنَّا إِنَّا
 نَتَحِيمُ لَا لَنْتَهُوا بِالْأَنْجَوْيِ وَالْمَدْوَنِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنْتَهُوا
 بِالْأَنْجَوْيِ وَالْمَدْوَنِ وَأَنْقُوا اللَّهَ الْأَلِيْتَ إِيْهِ تَحْشِرُونَ ٩ إِنَّ الْأَنْجَوْيِ
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَخْرُجَ الَّذِينَ مَا هَنُوا وَلَيَسْ بِعَذَابِهِمْ شَيْئًا
 لِأَيْدِيْنَ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْوَكِ الْمُؤْمِنُونَ ١٠ يَتَأْمِيْهَا الْأَرْضُ
 مَا مَنَّا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْجَنَّاتِ فَلَمْسُوهُ يَسْجِعُ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ مَا مَنَّا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْأَمْرَ رَجُحُتْ وَاللَّهُ مَا يَعْلَمُونَ حَبْرٌ ١١

και στον Αγγελιαφόρο Του, θα ατιμαστούν (και θα ταπεινωθούν), όπως εκείνοι πριν από αυτούς (από τα έθνη τον παρελθόντος) ατιμάστηκαν (και ταπεινώθηκαν). Και έχουμε στείλει κάτω ξεκάθαρα Αγιάτ (αποδείξεις, ενδείξεις, εδάφια, μαθήματα, Σημεία, αποκαλύψεις κλπ. που αποδεικνύουν ότι ο νόμος του Αλλάχ είναι αλήθεια). Και για τους άπιστους (σε αυτά τα Αγιάτ) θα υπάρξει ένα εξευτελιστικό βασανιστήριο. ❸

❸ Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει δλους μαζί (δηλ. την Ημέρα της Ανάστασης) και θα τους πει για αυτά που έκαναν (τις καλές και τις κακές πράξεις). Ο Αλλάχ τα έχει καταγράψει (στα βιβλία των καλών και των κακών πράξεών τους), ενώ αυτοί τα έχουν ξεχάσει. Και ο Αλλάχ είναι Μάρτυρας για όλα τα πράγματα (δεν υπάρχει κάπι κρυφό από Αυτόν). ❹

❹ Δεν έχεις δει ότι ο Αλλάχ γνωρίζει οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη; Δεν υπάρχει Νάτζουα (κρυφή, μυστική ή ιδιωτική συνομιλία) των τριών (ατόμων), που Αυτός (ο Αλλάχ) να μην είναι

ο Τέταρτος τους (με τη Γνώση Του), ούτε (Νάτζουα) των πέντε, που Αυτός να μην είναι ο Έκτος τους (με τη Γνώση Του), ούτε (Νάτζουά) λιγότερων ή περισσότερων, που Αυτός να μην είναι μαζί τους (δηλ. να τους Ακούει), όπου κι αν βρίσκονται. Και έπειτα, την Ημέρα της Ανάστασης Αυτός θα τους πει για αυτά που έκαναν (τις καλές και τις κακές πράξεις). Πράγματι, ο Άλλαχ είναι για όλα τα πράγματα Παντογνώστης. ❻

❻ Δεν έχεις δει (ω! Προφήτη) εκείνους (τους Εβραίους) στους οποίους απαγορεύτηκε η Αν-Νάτζουα (η κρυφή συνομιλία, δηλ. μια πράξη που συνήθιζαν να κάνουν οι Εβραίοι: ενώ έβλεπαν κάποιον Μουσουλμάνο να περνά μπροστά τους, άρχιζαν να συνομιλούν κρυφά και ταντόχρονα να κοιτούν τον Μουσουλμάνο κλείνοντας το μάτι ο ένας στον άλλον, σαν να τον κακολογούσαν, κάτι που έκανε τον Μουσουλμάνο να αισθανθεί άσχημα ή να νοιμίζει ότι κάποιο κακό έπαθε κάποιος Μουσουλμάνος και δεν του το λένε. Οι Μουσουλμάνοι πήγαν και παραπονέθηκαν στον Προφήτη, ο οποίος προειδοποίησε τους Εβραίους και τους απαγόρευσε να το ξανακάνουν). και έπειτα επέστρεψαν σε εκείνο που τούς είχε απαγορευτεί (και έχουν προειδοποιηθεί), και συνομιλούν κρυφά (Αν-Νάτζουα) στην αμαρτία και την έχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ, αφού τους είχε προειδοποιήσει). Και όταν έρχονται σε σένα, σε χαιρετούν με έναν χαιρετισμό με τον οποίο ο Άλλαχ δεν σε χαιρετά (όταν οι Εβραίοι πήγαιναν στον Προφήτη για κάποιο θέμα, τον χαιρετούσαν λέγοντας Ασ-Σαμι 'Αλάικομ που σημαίνει "ο θάνατος σε εσένα" αντί του ισλαμικού χαιρετισμού Ασ-Σαλάμ 'Αλάικομ που σημαίνει "ειρήνη σε εσένα"), και λένε μεταξύ τους (ή στον εαυτό τους): "Γιατί δεν μας τιμωρεί ο Αλλάχ γι' αυτό που λέμε (αν είναι ο Μωχάμμαντ αλήθεια Προφήτης);" (Άλλα ο Άλλάχ τους απάντησε:) Αρκεί γι' αυτούς η Κόλαση, να καιούν σ' αυτήν. Και πράγματι αυτό είναι ο χειρότερος προορισμός! ❼

❼ Ω, εσείς που πιστεύετε! Αν συνομιλείτε ιδιωτικά, μη συνομιλείτε ιδιωτικά στην αμαρτία και την έχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο, και να συνομιλείτε ιδιωτικά (μόνο) στο Αλ-Μπιρρ (την καλοσύνη και την υπακοή στον Άλλάχ)

και την Ατ-Τάκουα (το φόβο για Τον Άλλαχ μέσω της εκτέλεσης των εντολών Του και της αποφυγής των Απαγορεύσεών Του)· και να φοβάστε Τον Άλλαχ, στον οποίο θα συγκεντρωθείτε (την Ήμέρα της Αγάστας).

10 ¶ Στην πραγματικότητα η Αν-Νάτζουα (η κρυφή συνομιλία [με την κακή έννοια, δηλ. στην αμαρτία κτλ.]) προέρχεται μόνο από το Σαΐτών (Σατανά) (δηλ. από τους ψιθύροντας του Σατανά), ώστε να προκαλέσει θλίψη στους πιστούς. Μα (αντό) δεν θα τους βλάψει σε τίποτε, παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ. Και στον Αλλάχ ας βασίζονται οι πιστοί. ▶

¶ 11 Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν ειπωθεί σε σας να κάνετε χώρο στις καθιστικές συγκεντρώσεις, **(ανοιχτέ ιε και)** κάνετε χώρο. Ο Αλλάχ θα διευρύνει **(το Ελεός Του, τον Παράδεισο ή οπιδήποτε καλό)** για σας. Και δταν ειπωθεί σε σας «Σηκωθείτε» **(για οποιοδήποτε θέμα καλό για σας)**, σηκωθείτε. Ο Αλλάχ θα εξηγώσει σε βαθμό αμοιβής και ευαρέστησης όσους από εσάς πιστεύουν, και εκείνους στους οποίους έχει δοθεί γνώση **(επιστήμη)**. Και ο Αλλάχ για ό,τι κάνετε έχει απεριόριστη γνώση. ¶

Ω, οσείς που πιστεύετε! Όταν (**θέλετε να**) συνομιλήσετε ιδιωτικά με τον Αγγελιαφόρο (**τον Μωχάμμαντ, για να τον συμβούλευτείτε για κάποιο θέμα**), παρουσιάστε μια ελεγμοσύνη (**στους φτωχούς**) πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (**διαβούλευσή**) σας. Αυτό θα είναι καλύτερο (**έχει καλά και αμοιβή για σας**) και πιο αγνό για σας (**εξαγνίζει τις καρδιές σας από τις αμαρτίες**). Μα αν δε βρέτε (**τα μέσα για τη φιλανθρωπία**), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (**Συγχωρεί τα πάντα για τους σκλάβους Του, τους πιστούς**), Ραχείμ (**Πολυεύσπλαγχνος**). ▶

13 « Φοβάσθε (από τη φτώχεια) να παρουσιάσετε μια ελεημοσύνη πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (διαβούλευσή) σας (με τον Προφήτη); Αν όμως δεν το κάνετε, και ο Αλλάχ σας συγχωρέσει, τότε (τοντάριστον) εκτελέστε τη Σαλά (Προσευχή) και δώστε τη Ζακά (επήσια υποχρεωτική ελεημοσύνη) και υπακούστε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. κάντε όλα όσα ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του σας διατάζουν). Και ο Αλλάχ έγει απειούριστη γνώση για ό.τι κάνετε. »

14 (Δεν έχεις δει (ω! Μωχάμεντ) αυτούς (τους υποκριτές) που παίρνουν ως Αουλιά'

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مَا آمَنُوا إِذَا نَجَحْتُمُ إِنَّ الرَّسُولَ فَقَدَّمُوا إِيَّنَّ يَدَى بَخْرُونَ كُوْكُوْ
صَدَّقَهُ مُذْكُورٌ حِلْكُورٌ وَأَطْهَرٌ فَإِنَّ لَرْجِهُوْ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَجِمٌ
مَا أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدُمُوا إِيَّنَّ يَدَى بَخْرُونَ كُوْكُوْ صَدَّقَتْ فَإِذَا تَرْتَقَعُلُوا
وَكَبَ اللَّهُ عَيْتُكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَمَا أَنْوَ الْزَكُوْهُ وَأَطْبِعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَصْمِمُونَ ١٣
غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْتُمْ مَا هُمْ بِنِكُومْ لَوْلَمْهُمْ وَصَلَفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٤ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَلَّهَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ١٥ أَنْذَدُوا لَيْتَهُمْ جَنَّةً فَصَدَّوْ أَعْنَ سَيِّلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُهِينٌ ١٦ أَنْ تَقْعِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ لَوْلَا أَوْلَدُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أَوْ لَيْكَ أَحَبَّتْ أَنَارِهُمْ فِيهَا حَلِيلُوْنَ ١٧ يَوْمَ يَعْلَمُونَ
اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَصْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَعْلَمُونَ لَهُمْ وَمَسْبُونُ أَهْمَمْ عَلَى مَنْفِي وَالْأَ
هَمْهُمُ الْكَذِبُونَ ١٨ أَسْتَحْوِدُ عَلَيْهِمُ الْشَّيْطَنُ فَأَسْتَهْمُ ذَكْرِ
اللَّهِ أَوْ لَيْكَ حِزْبُ الْشَّيْطَنِ إِلَّا إِنْ حِزْبَ الشَّيْطَنِ هُمُ الْمُغْتَرِبُونَ
إِنَّ الَّذِينَ يَحْمَدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ لَيْكَ فِي الْأَذْلِينَ ١٩
كَسَّبَ اللَّهُ لَأَخْلَقَكَ أَنَا وَرَسُولِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌ عَزِيزٌ ٢٠

(φίλους, κηδεμόνες κλπ.) ένα λαό (δηλ. τους Εβραίους) πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ; (απευθύνεται σε μια ομάδα υποκριτών που ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι ενώ μετέφεραν τα μοστικά των πιστών στους Εβραίους). Αυτοί δεν είναι ούτε από εσάς (Μουσουλμάνοι), ούτε από αυτούς (Εβραίοι), και ορκίζονται πάνω στο ψέμα (ότι είναι Μουσουλμάνοι και πιστεύουν σε σένα ως Προφήτη), ενώ γνωρίζουν (ότι είναι ωφέλες σε αντά ποι ορκίστηκαν). ¶

15 (Ο Αλλάχ έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ένα σκληρό βασανιστήριο. Πράγματι κακό είναι αυτό που έκαναν (η υποκρισία, η εξαπάτηση τους προς τους μουσουλμάνους, η βοήθεια και οι συμβουλές τους προς τους εβραίους κατά των ισλαμιστώντων και οι ωθήσαντο όποιοι τους).

16 «Εκαναν τους (ψευτικούς) δρόκους τους προπέτασμα (για τις κακές πράξεις τους). Έτσι εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το Δρόμο του Αλλάχ (το Ισλάμ): έτσι, θα λάβουν ένα ταπεινωτικό βασανιστήριο.»

17 «Ο πλούτος τους και τα παιδιά τους δεν θα τους προστατέψουν από τον Αλλάχ (από

لَا يَجِدُ وَمَا يَقُولُونَ كَيْلَهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ يُوَادُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا أَبْأَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ أَخْوَانَهُمْ أَوْ عِشِيرَتِهِمْ أَوْ لَتَّيْكَ كَيْتَ فِي قُلُوبِهِمْ أَلَيْمَنْ وَأَيْدَهُمْ بِرُوحِ مَتَّهُ وَيَدْخَلُهُمْ جَنَّتَتْ بَحْرِي مِنْ تَحْنَاهَا الْأَنْهَرُ حَدَّلِيَنْ فِيهَا رَحْنَهُ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضَوْهُمْ عَنْهُ أَوْ لَتَّيْكَ حَرْبُ اللَّهِ أَلَيْهِ حَرْبُ اللَّهِ مُمْلَقُوْنَ ٢٣

سُورَةُ الْجَنَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيِّدُ الْوَمَافِ أَسْتَكَوْتَ وَمَافِ الْأَرْضَ وَهُوَ الْمَزِيزُ الْمُكَبِّدُ ١ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيْرِهِمْ لِأَوْلَى الْحَسِيرِ مَا طَنَنَتْهُمْ أَنْ يَحْمِرُوهُ وَطَنَنَوْ أَنَّهُمْ مَالِعُتْهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَرْتَهُسِبُوا وَفَدَ فِي قُلُوبِهِمْ الْرُّعْبُ يَخْرُوْنَ يَوْمَ يَأْتِيُهُمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِيَنْ فَأَعْيُرُوْنَ وَيَتَأْفُلُ الْأَبْصَرُ ٢ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَدَّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَمَكَّةَ فِي الْآخِرَةِ عَذَابَ الْأَنْارِ ٣

τη **τιμωρία** του **Αλλάχ**) καθόλου. Εκείνοι θα είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα κατοικούν εκεί μέσα για πάντα. ▶

18 Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει όλους μαζί (για να κριθούν) τότε θα ορκιστούν σε Αυτόν (ότι ήταν πιστοί) όπως ορκίζονται σε σας (ω, Μονσούλμανο!). Και νομίζουν ότι στέκονται σε κάπι (υποθέτοντας ότι τα γέματά τους θα γίνουν πιστευτά και ότι θα καταφέρουν να αποκρύψουν τις αδικίες τους, όπως έκαναν στην εγκόσμια ζωή). Αλλά σ' αλήθεια, αυτοί είναι οι ψεύτες! ▶

19 Ο Σαϊτάν (Σατανάς) τους έχει κυριεύσει. Έτσι τους έκανε να ξεχάσουν τη μνημόνευση του Αλλάχ. Εκείνοι είναι το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά). Στ' αλήθεια το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά) (αυτοί που ακολουθούν τον Σατανά) είναι οι ηττημένοι! ▶

20 Αυτοί που αντιτίθενται στον Αλλάχ (παραβιάζοντας τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους νόμους, και δείχνοντας εχθρότητα εναντίον Του) και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ)

βρίσκονται ανάμεσα στους ειντελέστερους (τους πιο ταπεινωμένους) (και στην εγκόσμια και στη μέλλουσα ζωή). ▶

21 Ο Αλλάχ έγραψε (έχει θεοπίσει) (στο **Αλ-Λάονχ Αλ-Μαχφούδ**): “Στ' αλήθεια, είμαι Εγώ και οι Αγγελιαφόροι Μου που θα νικήσουμε.” Πράγματι ο Αλλάχ είναι Καούεί (Πανίσχυρος), Α'ζεζ (Παντοδόνυμος, Ανίκητος). ▶

22 Δεν θα βρεις (ω, Μωχάμμαντ) κανένα λαό που να πιστεύει στον Αλλάχ και στην Εσχατή Ημέρα, να αγαπά αυτούς που αντιτίθενται και δείχνοντας εχθρότητα στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (και παραβιάζοντας τις εντολές και τους νόμους Του), ακόμα κι αν είναι πατέρες τους, ή γιοι τους, ή αδελφοί τους, ή συγγενείς τους (από το λαό τους). Γι' αυτούς (ο Αλλάχ) έχει γράψει (σταθεροποίησε) την Πίστη στις καρδιές τους, και τους έχει υποστηρίξει με πνεύμα από τον Εαντό Του (νίκη έναντι των αντιπάλων τους στην εγκόσμια ζωή), και (στη μέλλουσα ζωή ο Αλλάχ) θα τους εισάγει σε Κήπους (τον Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ είναι ευχαριστημένος (ικανοποιημένος) με αυτούς (δηλ. τους αγαπά, τους συγχωρεί και δέχεται τα καλά έργα τους, και ποτέ δε θα οργιστεί με αυτούς), και εκείνοι ευχαριστημένοι από Αυτόν (από όλα αντά που τους έχει δώσει). Εκείνοι είναι το Κόμμα του Αλλάχ. Στ' αλήθεια το Κόμμα του Αλλάχ είναι οι επιτυχημένοι (οι κερδισμένοι με την εντοχία στην εγκόσμια ζωή και στη μέλλουσα ζωή). ▶

Σούρα 59 Αλ-Χασρ

[Η Συγκέντρωση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεντόλαχνον) ▶ Οι οιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οι οιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξυνιόντων όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε απέλεια σ' Αυτόν). Και Αυτός είναι ο Αλ-'Αζεζ (Παντοδόνυμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος στην κρίση Του, στο νόμο Του, στη διαχείριση Του ... κλπ.). ▶

23 Αυτός είναι που έδιωξε, εκείνους που απίστησαν από τους λαούς της Βίβλου, από τα σπίτια τους κατά την πρώτη συγκέντρωση (Αναφέρεται στους Εβραίους της φυλής των Μπάνι Αν-Ναντέιρ, οι οποίοι έπιασαν τη συμφωνία

ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ شَأْوَلُواً اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَاقْطَعْتُمْ مِنْ لِسَنَتِهِ أَوْ تَرَكْتُمْ شُمُورَهَا قَابِمَةَ عَلَى أَصْوَلِهَا فَيَأْذِنُ اللَّهُ وَلِيُخْرِي الْقَسِيقَيْنَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ حَيْلٍ وَلَأَرْكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسْلِطُ رَسُولَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ فَلَلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِذِلِّي الْقُرْقُفِ وَالْيَسْنَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّيْلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ كُمُ الرَّسُولُ فَخَدُوشَهُ وَمَا تَهْلِكُمْ عَنْهُ فَانْهُوا وَلَقَوْا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفَقِيرِ الْمَهْجُورِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيْرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَتَقَوَّلُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرَضُونَا وَيَنْصُرُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلِيَكُنْ هُمُ الصَّابِرُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُونَ الدَّارَ وَالْأَيْمَنَ مِنْ قِبْلَهُ يَجْهُونُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صَدْرِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُقْرَبُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَسَانَةٌ وَمَنْ يُوقَ سُعَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

ειρήνης τους με τον Προφήτη, προσπαθώντας να τον σκοτώσουν κάνοντας συμμαχία με τους ειδωλολάτρες εναντίον των Μονοσουλμάνων). Δεν πιστεύατε (ω, Μονοσουλμάνοι) ότι θα έβγαιναν έξω (από τα σπίτια τους λόγω της δύναμής τους). Και εκείνοι νόμιζαν ότι τα οχυρά τους θα τους προστάτευαν από τον Αλλάχ. Αλλά η Οργή του Αλλάχ έφτασε πάνω τους από εκεί που δεν την περίμεναν, και Αυτός σκόρπισε τον τρόμο στις καρδιές τους, και έτσι αυτοί κατέστρεψαν τις ίδιες τους τις κατοικίες με τα ίδια τους τα χέρια (επειδή ο Προφήτης τούς επέτρεψε να πάρει ο καθένας ό,τι μπορεί να κουβαλήσει η καμόλα του) και τα χέρια των πιστών. Λάβητε λοιπόν μάθημα (προειδοποίηση), ω, εσείς που έχετε μάτια (για να δείτε).)

¶ ④ Και αν δεν έγραφε (έκρινε) ο Αλλάχ την εξορία γι' αυτούς, θα τους τιμωρούσε σίγουρα σε αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι γι' αυτούς τα βασανιστήρια του Πυρός. »

¶ ⑤ Αυτό γιατί αντιτέθηκαν (με εχθρότητα) στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (παραβιασαν τις εντολές και τους νόμους Του πολεμώντας τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του). Και δύοιος αντιτίθεται στον Αλλάχ, τότε στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του. »

¶ ⑥ Δεν κόψατε (ω, Μονοσουλμάνοι) ένα φοινικόδεντρο (τον εχθρόν), ούτε το αφήσατε να στέκεται στις ρίζες του (επειδή οι Εβραίοι έριχναν βέλη και πέτρες από πάνω από τα οχυρά τους, και τα φοινικόδεντρα και οι κήποι τους τούς βοηθούσαν σε αυτό), παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ, και με σκοπό Εκείνος να ατιμάσει τους Φασικείν (αυτούς που παρέκαλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, τους παραβάτες, που εμένουν στην αμαρτία τους). »

¶ ⑦ Και ό,τι ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Άλ-Φά'ι' που σημαίνει λάφυρα χωρίς μάχη) στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) από αυτούς (δηλ. ό,τι άφησαν και δεν τα πήραν μαζί τους οι Εβραίοι των Μπάνι Αν-Ναντείρ χωρίς μάχη μετά από την πολιορκία τους από τους μονοσουλμάνους) – αυτά δεν τα αποκτήσατε καβαλώντας κανένα όλογο, ούτε καμία καμήλα (δεν κάνατε καμία εκστρατεία, δηλ. τα αποκτήσατε χωρίς μάχη). Μα ο Αλλάχ στέλνει τους Αγγελιαφόρους Του πάνω σε δύοιον Αυτός θέλει (δίνοντάς

τους δύναμη, ώστε να τον νικήσουν). Και ο Αλλάχ είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. »

¶ ⑧ Αυτά που ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Άλ-Φά'ι') στον Αγγελιαφόρο Του από τους λαούς των κωμοπόλεων, αυτά είναι (προορίζονται) για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. να ξοδεύονται προς το συμφέρον των Μονοσουλμάνων), τους συγγενείς (του Αγγελιαφόρου, από τους Μπάνι Χάσμ και τους Μπάνι Άλ-Μοντάλμπ), στους οποίους ο Προφήτης είχε απαγορέψει να δέχονται τη Ζακά, τα ορφανά, τους Άλ-Μασακίν (τους ενδεείς), και τον οδοιπόρο (που είναι ξένος και τα χρήματά του έχουν εξαντληθεί), έτσι ώστε να μη γίνουν περιουσία που θα κινδυνεύει (αποκλειστικά) στα χέρια των πλουσίων ανάμεσα σας. Και ό,τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό,τι σας διατάζει) να το λάβητε (να το κάνετε) και οτιδήποτε σας απαγορεύει να σταματήσετε (να μην το κάνετε) και να φοβάστε τον Αλλάχ: πράγματι, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του. »

¶ ⑨ (Και επίσης υπάρχει ένα μερίδιο σε αυτά τα λάφυρα) για τους φτωχούς

وَالَّذِينَ جَاءُوْ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُوْنَ رَبِّنَا أَغْفِرْ لَنَا
وَلَا خَوْفَنَا الَّذِيْ سَبَقُوْنَا بِالْإِيمَنِ وَلَا يَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غُلَّا لِلَّذِيْنَ مَأْمَنُوا بَرَبِّنَا إِنَّكَ رَبُّ رَحْمَةٍ ١١ أَلَمْ تَرَأَى
الَّذِيْنَ نَفَقُوا يَقُولُوْنَ لَا خَوْفَنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَيْنَ أَخْرِجْتَنَا لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا تُنْظِعَنِّ فِي كُوْكَبِ
أَهْدَى أَبْدَأَوْلَانِ قُوْتَلَمْدَنَصْرَتُكُمْ وَاللَّهُ يَشَدِّدُ إِنَّهُمْ لَكَذِبُرُونَ
لَيْنَ أَخْرِجْوَا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَيْنَ قُوْتَلُوا لَا يَصْرُوْنَهُمْ ١٢
وَلَيْنَ نَصَرُوْهُمْ لَيْلَبِّيَ الْأَذْبَرَرُمَّ لَا يَنْصُرُوْنَ ١٣
لَا شَدَّ أَشْدَرَرَبَّةَ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَقْهُرُوْنَ ١٤ لَا يُقْتَلُوْنَكُمْ جَيْعَانًا إِلَّا فِي قُرْبَى
حَسْنَتُهُ أَوْ مِنْ وَدَلَوْ جَدِيرٌ بِأَسْهَمِهِ يَنْهَمُ سَرِيدٌ تَحْسِبُهُ
جَيْعَانًا وَقُلُوبُهُمْ شَقَّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ١٥
كَمْنَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِبًا ذَاقُوا أَوْيَالَ أَمْرِهِمْ وَلَمْ عَذَابَ
أَلِيمٍ ١٦ كَمْنَلَ الشَّيْطَيْنِ إِذْقَالَ لِلْإِنْسَيْنَ أَكْفَرَ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِذْقَبِيَّ مُنْكَرَ إِذْقَبِيَّ أَخْنَقَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ ١٧

μετανάστες (που μετανάστευσαν από τη Μέκκα προς τη Μεντίνα), οι οποίοι εξορίστηκαν από τα σπίτια τους και την ιδιοκτησία τους (από τους άπιστους της Μέκκα), επιδιώκοντας Χάρη από τον Αλλάχ και την Ευαρέστηση (Του), και υποστηρίζουν για τη νίκη τον Αλλάχ (δηλ. υποστηρίζουν για τη νίκη της θρησκείας Του) και τον Αγγελιαφόρο Του. Αυτοί είναι, πράγματι, οι ειλικρινείς (δηλ. κάνουν αυτά που λένε).

18 Και αυτοί (οι Αλ-Ανσάρ - οι Υποστηρικτές - οι κάτοικοι της Μεντίνα) που, πριν από αυτούς (τους Μετανάστες - Μουχατζίριν), είχαν τα σπίτια τους (στη Μεντίνα) και είχαν δεχτεί την Πίστη (πριν από τη μετανάστευση των Μουχατζίριν), αγαπούν εκείνους που μεταναστέουν προς αυτούς και δεν έχουν καθόλου ανάγη (ή ζήλια) στα στήθη τους για δι. τι έχει δοθεί (στους Μουχατζίριν από τα λάφυρα των Μπάνι Av-Nantír), και προτιμούν αυτούς (τους Μετανάστες) από τους εαυτούς τους ακόμα κι αν τα έχουν ανάγκη. Και όποιος σώζεται από τη δικιά του απληστία, αυτοί

είναι που θα επιτύχουν. »

19 Και αυτοί που ήρθαν (στο Ισλάμ) μετά από αυτούς (τους Ανσάρ και τους Μουχατζίριν), λένε: «Κύριέ μας! Συγχώρεσε εμάς και τα αδέλφια μας που προηγήθηκαν από εμάς στην Πίστη και μη βάλεις στις καρδιές μας κανένα μίσος ενάντια στους πιστούς. Κύριέ μας! Είσαι πράγματι Ρά'ούφ (Πολυεπιεικής), Ροχείμ (Πολυεύσπλαχνος). »

20 Μα δεν είδες (ω, Μωχάμμαντ) αυτούς που υποκρίνονται (τους άπιστους της Μέκκα) που λένε στ' αδέλφια τους (στην απιστία) εκείνους που απίστησαν απ' το λαό της Βίβλου (δηλ. τους Εβραίους των Μπανί Av-Nantír): «(Μα τον Αλλάχ) αν εξοριστείτε (από τους Μουσουλμάνους), (τότε και) εμείς πράγματι θα φύγουμε μαζί σας και δεν θα υπακούσουμε ποτέ κανέναν (πον θα μας πει να μη σας υποστηρίξουμε και να μη φύγουμε μαζί σας)· και αν σας πολεμήσουν, εμείς πράγματι θα σας υποστηρίξουμε για τη νίκη.» Μα ο Αλλάχ μαρτυρεί δι. στ' αλήθεια αυτοί είναι ψεύτες (σε αυτά που υποσχέθηκαν στους Εβραίους των Μπανί Av-Nantír).

21 Αν εκείνοι (οι Εβραίοι των μπανί Av-Nantír) εξοριστούν, (σίγουρα), ποτέ αυτοί (οι υποκριτές) δε θα φύγουν μαζί τους (όπως τους υποσχέθηκαν)· και αν πολεμήσουν, ποτέ δεν θα τους υποστηρίξουν για τη νίκη. Και (ακόμα και) αν τους υποστηρίξουν, (οι υποκριτές) θα τους γυρίσουν την πλάτη (θα τραπούν σε φυγή ηττημένοι), και έπειτα αυτοί δεν θα νικήσουν. »

22 Πράγματι, εσείς (ω, μουσουλμάνοι) εμπνέετε μεγαλύτερο φόβο στα στήθη τους (των υποκριτών) απ' δι. τι ο Αλλάχ (από τη θεοφορία τους). Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν κατανοεί (τη Μεγαλειότητα και τη Δύναμη του Αλλάχ, και δεν φοβούνται την τιμωρία Του). »

23 Δεν (θα) σας πολεμούν σύτε καν όλοι μαζί (ενωμένοι), εκτός σε οχυρωμένες κωμοπόλεις, ή πίσω από τείχη. Η εχθρότητα ανάμεσά τους είναι πολύ μεγάλη. Τους νομίζεις ενωμένους, αλλά (στ' αλήθεια) οι καρδιές τους είναι διχασμένες. Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν συλλογίζεται. »

24 (Οι Εβραίοι των μπανί Av-Nantír) Μοιάζουν (σε δι. τι έπαθαν από την τιμωρία του Αλλάχ) μ' εκείνους που μόλις πριν λέγο προηγήθηκαν απ' αυτούς (δηλ. τους

άπιστους της Μέκκα και τους Εβραίους των Μπανού Καίνουκά'). γεντηκαν τα κακά αποτελέσματα της συμπεριφοράς τους (της εχθρότητάς τους εναντίον του Αλλάχ και του Προφήτη), και (στη Μέλλουσα ζωή) θα έχουν οδυνηρά βασανιστήρια. »

﴿ 16 Η Το παράδειγμα (των υποκριτών, των απίστων της Μέκκας που δελέασαν τους Εβραίους των μπανί An-Nātir ώστε να πολεμήσουν τον Προφήτη και τους υποσχέθηκαν ότι θα τους υποστηρίξουν) Μοιάζει με τον Σαΐταν (Σατανά), όταν λέει στον άνθρωπο (για να τον δελεάσει): «Απίστησε.» Μα όταν (ο άνθρωπος) απίστει, τότε ο Σαΐταν (Σατανάς) λέει: «Είμαι αθώος από τις πράξεις σου, στ' αλήθεια φοβάμαι τον Αλλάχ, τον Κύριο των κόσμων (της ανθρωπότητας, των ζινν και όλων όσα υπάρχουν)! »

﴿ 17 Η Και έτσι, το τέλος και των δύο ότι θα βρεθούν στο Πυρ (θα κατοικήσουν μέσα του) για πάντα. Και αυτή είναι η ποινή για τους Αδ-Δαλιμείν (δηλ. τους άδικους, τους πολυθεϊστές, όσους δεν πιστεύουν στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του). »

﴿ 18 Η Ω, εσείς που πιστεύετε! Να φοβάστε τον Αλλάχ (να τηρείτε τις εντολές Του και να απέχετε από τις απαγορεύσεις Του). Και οις βλέπει κάθε άνθρωπος τι έχει κάνει (στη εγκόσμια ζωή από καλές και κακές πράξεις) για το αύριο (όταν θα τις παρουσιάσει στη Μέλλουσα Ζωή), και να φοβάστε τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ έχει απεριόριστη γνώση για (όλα) όσα κάνετε. »

﴿ 19 Η Και να μην είστε σαν εκείνους που ξέχασαν τον Αλλάχ (δηλ. δεν υπάκουσαν τον Αλλάχ), και Εκείνος (ο Αλλάχ) τους έκανε να ξεχάσουν τον εαυτό τους (τους έκανε να ξεχάσουν να κάνουν ενάρετες πράξεις που θα τους σώσουν από την τιμωρία του Πυρός). Εκείνοι είναι οι Αλ-Φασικοίν (που παρέκκλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, οι παραβάτες, που παραμένουν στην αμαρτία τους). »

﴿ 20 Η Δεν είναι ισάξιοι (σε ίση μοίρα) οι κάτοικοι του Πυρός (που θα τιμωρηθούν) και οι κάτοικοι του Παραδείσου (που θα λάβουν την ειδαμονία). Οι κάτοικοι του Παραδείσου είναι οι κερδισμένοι. »

﴿ 21 Η Αν είχαμε στείλει αυτό το Κοράνιο σε ένα βουνό (και κατανοούσε αυτά που είναι γραμμένα από την υπόσχεση για τον Παράδεισο και την προειδοποίηση για το Πυρ), σίγουρα

فَكَانَ عَيْقَنَهُمَا أَنَّهُمَا فِي الْأَنَارِ حَلَالٍ لَّيْسَ فِيهَا وَدَلَالٌ جَرَّارٌ
الظَّالِمِينَ ١٧ يَنْأِيْهَا الظَّالِمُونَ مَأْمُوا أَقْوَالَهُ وَتَسْنَطُ
فَقْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِقَدْرِ وَأَقْوَالَهُ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَسْمَلُونَ
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَوَّا اللَّهُ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَوْ لَيْكُمْ
هُمُ الظَّالِمُونَ ١٨ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ الْأَنَارِ وَأَصْحَبُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَالَّيْزُونَ ١٩ لَوْ أَنَّا هَذَا
الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَلِيلًا شَصَدَ عَالَيْنَ خَشِيشَةَ
اللَّهُ وَنِلَكَ الْأَمْثَلُ نَصْرَتْهُمَا لِنَلَمِّهِ يَنْفَكِرُونَ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْحَقِيقَةُ وَالشَّهَدَةُ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ٢٠ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَالِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَارُ الْمُتَكَبِّرُ سَبَّحَنَ اللَّهُ عَمَّا يَشَاءُ كُوَنَ
هُوَ اللَّهُ الْخَلِقُ الْبَارِيُّ الْمَصْوُرُ لِهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَيِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢١

θα το έβλεπες (παρά όλη τη δύναμή του, το μέγεθός του και τη σκληρότητά του) ταπεινωμένο και ραγισμένο από φόβο προς τον Αλλάχ. Τέτοιες παραβολές παραθέτουμε στους ανθρώπους, ώστε να αναλογιστούν. »

﴿ 22 Η Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν υπάρχει άλλος θεός, ο Παντογνώστης των αιράτων και των ορατών. Είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας), ο Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος). »

﴿ 23 Η Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν υπάρχει άλλος θεός, ο Αλ-Μάλικ (Βασιλεύς των όλων), ο Αλ-Κουντούς (ο Ιερότατος και Υψητός), ο Αλ-Σαλάμ (Αυτός που δεν έχει καμία ατέλεια - Η Ειρήνη), ο Αλ-Μού'μεν (Αυτός που επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημεία - και παρέχει ασφάλεια), ο Αλ-Μουχάιμεν (Αυτός που παρακολούθει τα δημιουργήματά Του), ο Αλ-Άζειζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Τζαμάρ (Αυτός που η Βούλησή Του πάντα υπερισχύει, και που όλα τα πλάσματα είναι υποταγμένα σ' Αυτόν), ο Αλ-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجُودُوا عَدُوّكُمْ وَعَدُوّكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَنْقُرُونَ
لَا يَأْتُكُم بِالْمُوْدَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الْرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُقْرِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرْجَتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَيِّلٍ
وَأَنْجَلَهُ مَرْضَافٌ شَرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُوْدَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَمُ مَمَّا يَعْلَمُونَ ۝ مَنْ كُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّيِّلُ ۝ إِنْ
يُنْفِعُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءٍ وَيُسْطِرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ وَأَسْنَاهُمْ
يَالسُّوءِ وَدُوَّا لِلْوَتَّافِكُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعُوكُمْ أَرْسَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يُعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ بِصَيْرَتِهِ ۝ قَدْ
كَانَ لَكُمْ أَشْوَهُ حَسَنَةٍ فِي إِنْزِيزِهِمْ وَالَّذِينَ مَعَهُمْ إِذَا قَالُوا لَنْ تَغْرِيَنَا
إِلَيْنَا بِهِمْ فَوْهُمْ مُنْكَرٌ وَمَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرُنَا بِكُوْرِودِيَّةِ بَيْنَنَا
وَبِسَنَتِكُمُ الْمُعْدَوَةِ وَالْبَخْسَةِ أَبْدَاهُ حَقَّ تُقْرِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَلَا
قُولُونَتِهِمْ لِأَيْدِيهِ لَا سَتْفِرُنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبِّنَا عَلَيْكَ تُوْظِنُوا وَلَيْكَ أَبْنَيْنَا وَلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبِّنَا لَا جَعَلْنَا
فَتَنَّهُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ أَغْرَى لَنَّا رَبِّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ۝

Μουτακάμπιρ (ο Υπερήφανος για τη Μεγαλοπρέπεια Του). Δοξασμένος και Ανώτερος είναι ο Αλλάχ από όσα Του αποδίδουν ως εταίρους.)

24 Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Χάλικ (Δημιουργός), ο Αλ-Μπάρι (Αυτός που δημιούργησε τα δημιουργήματα στην κατάλληλη μορφή ανόλογα με την αποστολή που θα λάβει το καθένα), ο Αλ-Μουσάωρ (Αυτός που τους έδωσε μορφή). Σε Αυτόν ανήκουν τα Αλ-Ασμά' Αλ-Χούσνα (τα Ομορφότερα Ονόματα). Και ό,τι βρίσκεται στη γη και στους Ουρανούς Τον δοξάζει (εξυμνούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν). Και Αυτός είναι ο Αλ-Άζείζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδόναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).)

Σούρα 60 Αλ-Μουμτάχανα

[Η Εξεταζόμενη Γυναίκα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολεοδόπλαχνο)

Ω, εσείς που πιστεύετε! Μην παίρνετε τους εχθρούς Μου και τους εχθρούς σας

(δηλ. τους άπιστους και τους πολυθεϊστές της Μέκκα) ως Αουλιά' (φύλος, προστάτες), προσφέροντάς τους την εγκαρδιότητα (και τους λέτε τα νέα του Προφήτη και των Μουσουλμάνων), ενώ αυτοί αρνήθηκαν την Αλήθεια που έχει έρθει σε σας (δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό, το Κοράνιο και τον Μαχάμμαντ), και έχουν εκδιώξει τον Αγγελιαφόρο (τον Μαχάμμαντ) και εσάς τους ίδιους (από τα σπίτια σας στη Μέκκα) επειδή πιστεύετε στον Αλλάχ, τον Κύριό σας. Αν έχετε βγει για να (μεταναστεύετε και να) πολεμήσετε στο Δρόμο Μου επιδιώκοντας την Ευαρέστησή Μου, (τότε να μην τους παίρνετε ως Αουλιά'). Διατηρείτε μαζί τους μυστικές φιλικές σχέσεις, ενώ Εγώ γνωρίζω πολύ καλά όσα συγκαλύπτετε και όσα φανερώνετε! Και δύοιος από εσάς το πράττει, τότε πράγματι έχει παραστρατήσει από τον Ίσιο Δρόμο.)

25 Αν ήταν να σας νικήσουν, θα ήταν εχθροί εναντίον σας. Και θα άπλωναν τα χέρια τους και τις γλώσσες τους εναντίον σας με το κακό (δηλ. με το φόνο, την αιχμαλωσία και τις προσβολές), και επιθυμούν ν' απιστήσετε.)

26 Ούτε οι συγγενείς σας, ούτε τα παιδιά σας θα σας ωφελήσουν (επειδή ένας μουσουλμάνος μετέφερε τα νέα των μουσουλμάνων στους άπιστους, με αντάλλαγμα να μη βλάψουν οι τελευταίοι τους συγγενείς του στη Μέκκα), και την Ημέρα της Ανάστασης (ο Αλλάχ) θα δικάσει ανάμεσά σας. Κι ο Αλλάχ Βλέπει ότι κάνετε.)

27 Πράγματι, υπάρχει ένα εξαιρετικό παράδειγμα για σας στον Ιμπραχήμ (Αβραάμ) και σε εκείνους που ήταν μαζί του (τους πιστούς), όταν είπαν στο λαό τους: «Στ' αλήθεια, είμαστε αθώοι από εσάς και από ό,τι λατρεύετε εκτός από τον Αλλάχ: σας έχουμε αρνηθεί, και μεταξύ ημών και υμάντος έχει εμφανιστεί έχθρα και μίσος για πάντα μέχρι να πιστέψετε στον Αλλάχ και Μόνο» - εκτός (από αυτό το παράδειγμα) τα λόγια του Ιμπραχήμ (Αβραάμ) στον (άπιστο) πατέρα του (επειδή του τα είπε πριν να επιβεβαιώσει ότι είναι εχθρός του Αλλάχ, και όταν το επιβεβαιώσε, τότε τον αρνήθηκε): «Στ' αλήθεια, θα ζητήσω συγχώρεση (από τον Αλλάχ) για σένα, αλλά δεν κατέχω για σένα τίποτα από τον Αλλάχ (δηλ. δε μπορώ ούτε

να σε βοηθήσω, ούτε να σε προστατέψω σε τίποτα απέναντι στον Αλλάχ).» «Κύριε μας! Σε Σένα (Μόνο) βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας), και σε Σένα (Μόνο) στρεφόμαστε μετανιωμένοι, και σε Σένα (Μόνο) βρίσκεται ο (τελικός) προορισμός (μας, την Ημέρα της Ανάστασης).»

¶ Κύριε μας! Μη μας κάνεις Φίτνα (δοκιμασία) για τους απίστους (δηλ. μην τους κάνεις να μας νικήσουν και έτοι να πουν «Αν αυτοί βρίσκονται στον Αληθινό Δρόμο, δεν θα τους νικούσαμε» και έτοι να αυξήθει η απιστία τους), και συγχώρεσέ μας, Κύριε μας! Στ' αλήθεια, Εσύ, Μόνο Εσύ, είσαι ο Αλ-Άζείζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).»

¶ Πράγματι, έχετε ένα εξαιρετικό παράδειγμα σε αυτούς (για να το ακολουθείτε στον Ιμπραχήμ και στους πιστούς που ήταν μαζί του), -για όποιον επιθυμεί τον Αλλάχ και την Εσχατη Ημέρα. Και όποιος απομακρυνθεί (δηλ. δεν ακολουθήσει το παράδειγμα του Ιμπραχήμ παίρνοντας τους άπιστους ως Αουλιά'), τότε στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι ο Αλ-Γανέι (Πλούσιος, ελένθερος από κάθε ανάγκη), ο Αλ-Χαμείντ (ο Υπερ-Αξιέπαινος).»

¶ Τσως ο Αλλάχ να κάνει φιλία μεταξύ εσάς και εκείνων που έχετε ως εχθρούς (δηλ. να ανοίξει τις καρδιές τους στο Ισλάμ). Και ο Αλλάχ είναι Καντείρ (Ικανός) (να επιτύχει αυτό και οπιδήποτε άλλο), και ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).»

¶ Ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να συμπεριφέρεστε με καλοσύνη και δίκαια σε εκείνους (τους άπιστους) που δεν πολέμησαν εναντίον σας εξ' αιτίας της θρησκείας, ούτε σας εκδίωξαν από τα σπίτια σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους (όσους συμπεριφέρονται με δικαιοσύνη).»

¶ Σας απαγορεύει όμως ο Αλλάχ σχετικά μ' αυτούς που σας πολέμησαν για τη θρησκεία, και σας έχουν εκδίωξει από τα σπίτια σας, και βοήθησαν στην εκδίωξή σας, να τους παίρνετε ως Αουλιά' για σας (φίλους, προστάτες, κηδεμόνες και να στρέφεστε προς αυτούς με αγάπη και βοήθεια, εναντίον των μουσουλμάνων). Και όποιος τους παίρνει ως Αουλιά' (τους παίρνει ως αγαπητούς και βοηθούς εναντίον των μουσουλμάνων), αυτοί

λεγόταν λέγοντας ούτε ηστή λεγότας γιαν καν βρήσκωντας και τον άλλον λέγοντας
 ① وَمَنْ يَنْوِلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْمَلَ
 يَتَكَبَّرُونَ أَلَيْهِمْ عَادِيْسُمْ مَنْهُمْ مُؤْدَهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَفْوُرُ حِجْمَهُ
 ② لَا يَنْهَاكُ اللَّهُ عَنِ الْأَرْبَعَةِ لَمْ يَقْتَلُوكُمْ فِي الْأَرْبَعَةِ وَلَمْ يَخْرُجُوكُمْ
 مِّنْ دِرْكُكُمْ لَمْ يَبْرُهُهُ وَلَقَسِطْلُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُقْسِطِلِينَ
 ③ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْأَرْبَعَةِ قَنْتَلُوكُمْ فِي الْأَرْبَعَةِ وَأَخْرُوْكُمْ
 مِّنْ دِرْكُكُمْ وَلَطَمَرُوا عَلَيْكُمْ لَرْجِمُكُمْ لَمْ قَوْلُوكُمْ وَمِنْ سُوْفَمْ قَوْلَيْكُمْ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ④ يَتَكَبَّرُونَ أَلَيْهِمْ الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 مُهَاجِرَةً فَأَنْتَ حُشُونَهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْمُتَهَبِّهِنَ فَلَمْ عَلَيْسَمُونَهُنَ مُؤْمِنَهُنَ
 فَلَلَّا تَرْجُوْهُنَ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حَلْ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحْلُونَ لَهُنَ وَمَا قَوْهُمْ
 نَّا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَ لَهُرُونَ
 وَلَا تُنْتَسِكُو بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ وَسَعْلَوْمَا أَنْفَقُمْ وَلَسْلَلُوا مَا أَنْفَقُوا
 ⑤ ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحِلُّكُمْ يَنْكِمْ وَاللَّهُ حَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑥ وَلَمْ فَانَّكُمْ
 سَقَهُمْ مِّنْ أَرْجُوكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْمُ قَنَّاُوكُمْ دَهَبَتْ
 ⑦ أَذْرُوْجُهُمْ مَثَلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَوْهُ اللَّهُ الَّذِي أَنْτُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

είναι οι άδικοι (ανυπάκονοι προς τον Αλλάχ).»

¶ Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σας ως Μετανάστες, να τις εξετάσετε (δοκιμάσετε για να μάθετε την αλήθεια της πίστης τους) ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα αναφορικά με την Πίστη τους, κι έπειτα, αν βεβαιωθείτε ότι είναι πραγματικά πιστές, να μην τις στείλετε πίσω στους απίστους (συζύγους). Δεν είναι νόμιμες (σύζυγοι) για τους απίστους (συζύγους), ούτε είναι οι άπιστοι νόμιμοι (σύζυγοι) για αυτές. Και δώστε τους (στους απίστους συζύγους) αυτά (τις προίκες) που ξόδεψαν (τους έδωσαν). Και δεν θα υπάρχει καμία αιματία πάνω σας στο να τις παντρευτείτε, αν όμως τους έχετε δώσει τις προίκες τους. (Παρομοίως), να μην κρατήσετε τις άπιστες γυναίκες ως συζύγους, και να ζητήσετε (την επιστροφή) αυτών που ξόδεψατε (ως προίκα). Και αφήστε εκείνους (τους απίστους) να ζητήσουν πίσω ό,τι ξόδεψαν (ως προίκα για τις γυναίκες που ασπάστηκαν το Ισλάμ). Αυτή είναι η Κρίση του Αλλάχ,

يَكُنْ لَهُمْ أَنْتَيْ إِذَا جَاءَهُمُ الْمُؤْمِنَاتُ بِمَا كَفَرْنَاهُ عَلَى أَنْ لَا يَتَرَكْنَ
يَا لَّهُوَ شَيْءٌ وَلَا يَتَرَكْنَ وَلَا يَقْتَلُنَ أَوْ لَدَهُنَ وَلَا يَأْتِنَ
وَبِمُهْتَنَ يَقْرَبُنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَ وَأَرْجُلِهِنَ وَلَا يَعْصِيَنَهُ
فِي مَعْرُوفٍ فِي مَا يَعْمَلُنَهُنَ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
يَكُنْ لَهُمُ الَّذِينَ أَمْوَالَنَوْلَأَنْ قَوْمًا مَعْنَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يُنَسِّوُ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَنْسِي الْكُفَّارُ مِنْ أَعْنَبِ الْعُبُورِ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ

سَبَحَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعْزَى الْحَكَمَ
يَكُنْ لَهُمُ الَّذِينَ أَمْوَالَمَنْ تَقْتُلُونَ مَا لَا تَقْتَلُونَ
كَبُرُّ مَقْتَنَا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْلَمُونَ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ فِي سَيِّلِهِ صَفَّا كَانُهُمْ
مِنْكُمْ مَرْضُوصُونَ وَلَمَّا دَعَ اللَّهَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُ لَهُمْ
تُؤْذَنُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَمَنْ
رَأَيْتُ أَرَأَيَ اللَّهُ قَوْلُهُمْ وَاللَّهُ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الْمُنْسِقُونَ

που κρίνει μεταξύ σας (*αναφορικά με αυτό το θέμα*). Και ο Αλλάχ είναι 'Αλείμ (*Παντογνώστης*), Χακείμ (*Πάνσοφος*).
Και αν κάποιες από τις συζύγους σας σας έχει εγκαταλείψει (*και έχει πάει* στους απίστους (*δηλ. έχει αποσταθήσει από το Ισλάμ και οι άπιστοι αρνήθηκαν να σας επιστρέψουν τις προίκες που είχατε δώσει σ' αυτές*), και έπειτα νικήσετε (*τους άπιστους σε μάχη*) τότε δώστε (*από τα λάφυρα που πήρατε από τους άπιστους*) σε αυτούς οι γυναίκες των οποίων τους έχουν εγκαταλείψει, ένα ποσό ίσο με (*την προίκα*) που είχαν ξεδέψει. Και να φοβάσθε τον Αλλάχ στον Οποίον πιστεύετε.)

Ω, Προφήτη! Όταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σένα να σου δώσουν την Μπάι'α (*υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης*), ότι δεν θα προσεταρίσουν τίποτα (*στη λατρεία*) με τον Αλλάχ, και ούτε θα κλέβουν, ότι δε θα προβούν σε παράνομη συνουσία, και ούτε θα σκοτώσουν τα παιδιά τους, ούτε θα αποδίδουν ψευδώς στους συζύγους τους

παιδιά που δεν είναι δικά τους (*είτε νιοθετημένα, είτε προϊόντα μοιχείας*), και ούτε θα σε παρακούν σε ο.ιδήποτε Μα'ρούφ (*καλοσύνη τούς διατάξεις*). Τότε δέξου την Μπάι'α (*υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης*) τους και ζήτα από τον Αλλάχ να τις συγχωρέσει. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (*συγχωρεί τα πάντα*), Ραχείμ (*Πολυεύσπλαχνος*).)

Ω, εσείς που πιστεύετε, μην παίρνετε ως Αουλιά' (*φίλους, κηδεμόνες, βοηθούς*) έναν λαό πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ, οι οποίοι έχουν απελπιστεί από (*το να λάβουν οιδήποτε καλό κατά*) τη Μέλλουσα Ζωή, όπως ακριβώς οι θαμμένοι άπιστοι που έχουν απελπιστεί (*από το να λάβουν το Ελεος του Αλλάχ, και να γηρίσουν πίσω στην εγκόσμια ζωή για να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν και να διορθώσουν την απιστία τους*).)

Σούρα 61 Ασ-Σαφφ

[Η Σειρά/ Η Παράταξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (*Πολυεύσπλαχνο*)

Οιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οιδήποτε βρίσκεται στη γη έχει δοξάσει τον Αλλάχ (*εξόμονον το όνομα του Αλλάχ με λόγια που Του αρνούνται κάθε αξέλεια*). Και Αυτός είναι ο Αλ-Άζείζ (*Παντοδύναμος, Αγίκητος*), ο Αλ-Χακείμ (*Πάνσοφος*).)

Ω, εσείς που πιστεύετε! Γιατί λέτε αυτά που δεν κάνετε; (*εδώ είναι μια προειδοποίηση για όποιον λέει κάτι, και κάνει το αντίθετο όπως η συμβουλή ή δεν το κάνει όπως η υπόσχεση*).)

Πολύ μιστότερο είναι –για τον Αλλάχ – να λέτε αυτά τα οποία δεν κάνετε.)

Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ αγαπά εκείνους που πολεμούν στο Δρόμο Του σε σειρά (*παράταξη*) σαν να είναι μια παρατεταγμένη δομή (*δηλ. οι στρατιώτες είναι ο ένας δίπλα στον άλλο, συμματίζονται μια αδιάσπαστη δομή*).)

Και (*θυμήσον*), όταν ο Μούσα (*Μωσής*) είπε στο λαό του: «Ω, λαέ μου! Γιατί με βλάπτετε (*με λόγια και πράξεις*) ενώ γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας» Έτοι, όταν απέκλιναν (*από την Αλήθεια ενώ την ξέρουν και επέμειναν σε αυτό*), ο Αλλάχ απέκλινε τις καρδιές τους (*από το να δέχονται την Καθοδήμηση, ως τιμωρία για την απόκλισή τους από την Αλήθεια*). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί το λαό που είναι

Φασικείν (που αποκλίνουν από την υπακοή Του, που επιμένουν να διαπράττουν αμαρτίες).»

¶ ❶ Και (θυμόσου), όταν ο 'Είσα (Ιησούς), νιός της Μάριαμ (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδία του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ήρθε στον Μωυσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της έλενσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα των Προφήτη Μωχάμμαντ)». Μα δταν εκείνος (ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ' αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.»

¶ ❷ Και ποιος είναι πιο άδικος από αυτόν που μηχανεύεται ψεύδη για τον Αλλάχ (αποδίδοντας εταίρους με τον Αλλάχ στη λατρεία), ενώ καλείται στο Ισλάμ; (δηλ. καλείται να αφοσιώσει τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (τους πολυθεϊστές και τους άπιστους).»

❸ Θέλουν να σβήσουν το Φως του Αλλάχ (το Κοράνιο) με τα στόματά τους (με τα ψέματά τους). Μα ο Αλλάχ θα ολοκληρώσει το Φως Του (τη θρησκεία Του), ακόμα κι αν οι άπιστοι (το) μισούν.»

❹ Αντός είναι που έχει στείλει τον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) με την καθοδήγηση (το Κοράνιο) και με τη θρησκεία της Αλήθειας (το Ισλάμ) για να την καταστήσει νικήτρια πάνω από όλες τις άλλες θρησκείες, ακόμα κι αν οι ειδωλολάτρες (το) μισούν.»

❺ Ω, εσείς που πιστεύετε! Να σας οδηγήσω σε ένα εμπόριο που θα σας σώσει από ένα επίπονο βασανιστήριο;»

❻ Να πιστέψετε στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) και να αγωνίζεστε στο Δρόμο του Αλλάχ με τον πλούτο σας και με τον εαυτό σας τον ίδιο: Αυτό είναι το καλύτερο για σας (από το κορυφικό εμπόριο), αν το γνωρίζατε!»

❼ (Αν πράξετε έτσι) Θα σας συγχωρήσει τις αμαρτίες σας, και θα σας εισάγει σε κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και σε καλές κατοικίες στους κήπους (Παράδεισο) της 'Αντν· αυτή είναι πράγματι η σπουδαία νίκη.»

❽ Επίσης και άλλη (εύνοια από τον Αλλάχ

ولَذَقَ عَسَى أَنْ مَرِيمَ يَنْبَغِي إِسْرَئِيلَ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدَّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ الْتَّوْرَةِ وَمِنْهَا رَسُولُكُمْ مِنْ بَعْدِ أَسْمَهُ أَمْدَدَ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا أَنْبَتَتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مِنْ^١ وَمِنْ أَطْلَمَهُ مِنْ أَنْتُمْ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُوَ يَنْعَمُ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهِيءُ الْقَوْمَ لِغَلَبِهِ
يُرِيدُونَ لِطَفْلَوْهُمْ لَكَيْلَوْهُمْ وَاللَّهُ مِنْ تُورِهِ وَلَوْكَرَهُ
الْكُفَّارُونَ^٢ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولًا مِنَ الْمُدْرَسِينَ لِتُقْرِئَهُمْ
عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَيْهُ الْمُشْرِكُونَ^٣ يَتَأْمِنُ الَّذِينَ مَأْسَأَلُوكُمْ
عَلَى تَحْرِزِهِ شَجَحُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ^٤ قَوْمُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمُجْهَدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُقْسِمُمْ ذَلِكُمْ خَرَبَ لَكُمْ كُمْ تَقْلُونَ
يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَيَدْلِلُكُمْ جَنَّتَ شَرِيٍّ مِنْ مَنْحِنَا الْأَنْتَهُ وَمُسْكِنَ
طَيْبَةَ فِي جَنَّتَ عَذَنْ ذَلِكَ الْغَنَّ الْعَظِيمِ^٥ وَلَوْخَرَنِي شَبَوْهَا نَصَرَ
مِنَ اللَّهِ وَفَنَحْ فَرِيدَ وَلَشَرِي الْعَوْمَيْدِينَ^٦ يَتَأْمِنُ الَّذِينَ مَأْنَوْا كُفُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ وَكَأَقَالَ عَسَى أَنْ مَرِيمَ لِلْحَوَارِيْنَ مِنْ أَنْصَارَهُ إِلَى الْمَهْدِ
قَالَ الْمَعَوْرَيْنَ فَنَنَ أَنْصَارَ اللَّهِ فَمَنْ طَلَبَهُ مِنْ بَعْدِ^٧ لِسْرَكَ بَلَ
وَكَفَرَتْ طَلَبَهُ فَأَيْدِنَا الَّذِينَ مَأْنَوْا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحَ حَوَّلَيْهِمْ^٨

θα λάβετε), την οποία αγαπάτε –τη νίκη από τον Αλλάχ (απέναντι στους εχθρούς σας) και μια επικείμενη επανάκτηση (της Μεκά). Ανάγγειλε λοιπόν (ω Μωχάμμαντ) τα καλά νέα στους πιστούς (νίκη και βοήθεια στην εγκόσμια ζωή και στη μέλλουσα ζωή τον Παράδεισο).»

❽ Ω, εσείς που πιστεύετε! Να είστε υποστηρικτές (στη Θρησκεία) του Αλλάχ όπως είπε ο 'Είσα (Ιησούς), ο νιός της Μαριάμ (Μαρίας), στους μαθητές του: «Ποιοι είναι οι υποστηρικτές μου (στο Δρόμο) του Αλλάχ;» Οι μαθητές του είπαν: «Εμείς είμαστε οι υποστηρικτές (στη Θρησκεία) Του Αλλάχ.» Επειτα μία ομάδα από τα Παιδιά του Ισραήλ πίστεψαν και μία ομάδα (εξ' αυτών) δεν πίστεψαν (λέγοντας αισχρά λόγια για τον Ιησού και για τη μητέρά τουν). Ετσι, υποστηρίζαμε (δηλ. ο Αλλάχ) αυτούς που πίστεψαν (στο ότι ο Ιησούς ήταν Απόστολος και σκλάβος του Αλλάχ, με την αποστολή του Μωχάμμαντ) κατά των εχθρών τους (αφού επιβεβαίωσε την πίστη τους στην αποστολή του Ιησού), και έτσι εκείνοι έγιναν νικητές (ανώτεροι).»

يَسْمِعُ لِلْيَمَافِيَّاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْكَلِيلِ الْكَلِيلِ الْمُغَيَّرِ
الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَّاتِنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَسْلُو
 عَلَيْهِمْ أَيْمَنَهُمْ وَيُنَزِّهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَلَمْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلِ لَقِيَ صَلَائِلَ شَيْئِنَ ② وَمَا حَرَّمَنَ مِنْهُمْ لَمَيَأْلِحُّوْبِهِمْ
 وَهُوَ الْغَرِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ بِقِيَمِهِ مِنْ يَسَاءَ وَاللَّهُ
 دُوَّالْفَضْلُ الْظَّلِيمُ ④ مَثْلُ الَّذِينَ حَمِلُوا التَّوْرِيَّةَ ثُمَّ لَمْ
 يَحْمِلُوهَا كَمْنَلِ الْجَهَارِ يَتَحْمِلُ أَسْفَارًا بِنَسْ مَثْلُ الْقَوْرِ
 الَّذِينَ كَنْبُوْبِيَّاتِ اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ ⑤
 قَلْ بِتَائِيَّهَا الْدِرَكَ هَادِوْإِنْ رَعَمْتُمْ أَتَكُمْ أَوْلَى أَمَّهُنَّ
 دُونَ النَّاسِ فَتَمَّوْلُوْلَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَنِيفِنَ ⑥ وَلَا يَسْمُونَهُ
 أَبَدًا إِمَّا قَدْ مَتْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِمُ ٰا لَظَلِيمِينَ ⑦ قُلْ لَوْاَنَ
 الْمَوْتُ الَّذِي تَفَرُّوْنَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْتَقِيَّكُمْ ثُمَّ تَرْدُوْنَ
 إِلَى عَنْلَوْلَالْقَيْمِ وَأَشْهَدَهُ فَيُتَشَكَّرُ بِمَا كُنْتُمْ تَصْنَوُنَ ⑧

Σούρα 62 Αλ-Τζούμου'α

[Η Παρασκευή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολενέσπλαχνον)

① Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξημνούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν), τον Αλ-Μάλικ (Βασιλέα των πάντων), τον Αλ-Κουντούς (Ιερότατος, που δεν έχει καμία ατέλεια), τον Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμο, Αγίκητο), τον Αλ-Χακείμ (Πάνσοφο). ②

Είναι Αυτός που έστειλε ανάμεσα στους αγράμματους (τους Αραβες που ούτε ήξεραν να διαβάζουν ούτε είχαν ένα ουράνιο βιβλίο από τον Αλλάχ) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) μέσα από τους ίδιους (και για όλους τους ανθρώπους), για να απαγγείλει σ' αυτούς τα εδάφια Του (δηλ. το Κοράνιο), να τους εξηγήσει (από τη βρωμιά της απιστίας, και τον πολυθεϊσμόν, τις (απιστία και κακά έργα). Κι ο Αλλάχ γνωρίζει διεφθαρμένες πεποιθήσεις και την

ανηθικότητα), και να τους διδάξει το Βιβλίο (το Κοράνιο, τους Ισλαμικούς νόμους και το Ισλαμικό Δίκαιο) και τη σοφία (δηλ. την Ασ-Σούννα: την Προφητική Παράδοση του Προφήτη Μωχάμμαντ). Και στ' αλήθεια, αυτοί πριν (από την αποστολή του Μωχάμμαντ) βρίσκονται σε πρόδηλη πλάνη» ③ (Και (να δώσει επίσης τα παραπάνω οφέλη σε) άλλους από αυτούς (δηλ. τους Μουσουλμάνους, είτε Αραβες είτε μη), που δεν έχουν ακόμη έρθει (γεννηθεί). Και Αυτός (ο Αλλάχ) είναι ο Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμος, Αχίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). ④

Τέτοια είναι η εύνοια του Αλλάχ (η αποστολή του Μωχάμμαντ), την οποία δίνει σε διοπιον Αυτός επιθυμεί (από τους σκλάβους Του). Και ο Αλλάχ είναι ο Κύριος της Μεγάλης Εύνοιας (φιλανθρωπείας και γενναιοδωρίας). ⑤ (Η ομοιότητα αυτών που φορτώθηκαν την (υποχρέωση της) Ταυρά (Τορά) (δηλ. να υπακούν τις εντολές της και να εφαρμόζουν τους νόμους της), μα έπειτα δεν την κουβάλησαν (δηλ. δεν εφάρμοζαν τους νόμους της), είναι όπως ενός γαιδάρου που κουβάλα βιβλία (και δεν καταλαβαίνει τι είναι γραμμένο μέσα τους). Πόσο άθλιο είναι το παράδειγμα του λαού που διαψεύδει τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις, ενδείξεις, σημεία, αποκαλύψεις) του Αλλάχ (αντί να επωφεληθούν από αυτά). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (πολυθεϊστές, άπιστους). ⑥

⑥ Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Ω, εσείς οι Εβραίοι! (που κρατάτε ακόμα στη θρησκεία σας την οποία έχετε διαστερβλώσει και ούτε πιστεύετε στον Ιησού, ούτε στον Μωχάμμαντ)! Αν ισχυρίζεστε (ψευδώς) ότι είστε Αουλιά' (το εκλεκτό έθνος, οι αγαπητοί) του Αλλάχ, μόνοι σας, αποκλείοντας (όλη) την (υπόλοιπη) ανθρωπότητα, τότε λαχταρήστε το θάνατο, αν είστε ειλικρινείς (δηλ. επιθυμείστε τη συνάντηση με τον Αλλάχ και τη Μέλλουσα ζωή για να λάβετε την καλή αμοιβή σας όπως ήξεραν να διαβάζουν την καλή αμοιβή σας όπως ήξεραν να λατρεύουν την εγκόσμιας ζωής). ⑦

⑦ Και δε θα τον επιθυμήσουν ποτέ (το θάνατο) (και θα προτιμούσαν την εγκόσμια ζωή παρά τη Μέλλουσα ζωή φοβούμενοι την τιμωρία του Αλλάχ) εξαιτίας αυτών (των πράξεων) που είχαν κάνει τα χέρια τους (απιστία και κακά έργα). Κι ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά τους άδικους (πολυθεϊστές,

άπιστους) (δηλ. δεν υπάρχει κάπι από την αδικία τους που κρύβεται από τον Άλλαχ).

¶ **Πες (σ' αυτούς):** «Στ' αλήθεια, ο θάνατος απ' τον οποίο δραπετεύετε, - οπωσδήποτε - θα σας βρει (όταν έρθει η ώρα σας), και έπειτα θα επιστρέψετε (την Ημέρα της Κρίσεως) στον (Αλλάχ, των) Παντογνώστη των αιράτων και των ορατών και Αυτός θα σας πει για δι, τι κάνατε (στην εγκόσμια ζωή).»

¶ **Ω** εσείς που πιστεύετε (Μουσουλμάνοι)!

Οταν γίνεται η κλήση (**Αδάν**) για την προσευχή της Παρασκευής (**Σαλάτ Αλ-Τζούμ'α**), πηγαίνετε (**γρήγορα**) για το **Δίκρ-Ελλάχ** (**δηλ. για να ακούσετε το θρησκευτικό κήρυγμα της Παρασκευής και για να προσευχηθείτε**). Και αφήστε τις εμπορικές ασχολίες (**και οτιδήποτε άλλο κάνετε**). Αυτό

είναι καλύτερο για σας, αν το γνωρίζατε! »
10 « Κι όταν τελειώσει η προσευχή (της Παρασκευής), τότε σκορπιστείτε στη γη (όπου θέλετε) και επιδιώξτε την Χάρη του Αλλάχ (δουλεύοντας κλπ.), και να μνημονεύετε πολλές φορές τον Αλλάγυ: ίσως να επιτύγμετε. »

¶ 10 Κι δταν δουν (κάποιοι μονσούλμανοι) κάποια εμπορική συναλλαγή ή κάποια διασκέδαση πηγαίνουν σ' αυτά, και σε αφήνουν (ω, Μωχάμμαντ να στέκεσαι) όρθιος (ενώ παραδίδεις το θρησκευτικό κήρυγμα της Παρασκευής). Πες: «Αυτό που έχει ο Αλλάχ (αμοιβή και ενδαμονία για σας) είναι καλύτερο από οποιαδήποτε διασκέδαση ή εμπορική συναλλαγή! Κι ο Αλλάχ είναι ο Καλύτερος αυτών που παρέχουν τα μέσα και τα αγαθά του βιοπορισμού.»

Σούρα 63 Αλ-Μοναφικούν

[Οἱ Υποκριτές]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

¶ Οταν οι υποκριτές έρχονται σε σένα (ω, **Μωχάμαντ**), λένε (**μόνο με τις γλώσσες τους**): «Μαρτυρούμε ότι πράγματι είσαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ». Ο Αλλάχ δύναται να ωρίζει ότι είσαι (**βέβαια**) ο Αγγελιαφόρος Του και ο Αλλάχ μαρτυρά ότι οι υποκριτές είναι βέβαια ψεύτες (**επειδή λένε με τις γλώσσες τους κάτια ενώ στις καρδιές τους λένε κάτια άλλο**).»

① Ἐκαναν τους ὄρκους τους προπέτασμα (για την υποκρισία τους). Και ἐτσι εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το δρόμο του Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ἀθλίο είναι αυτό που ἐκαναν.

3 Καὶ αὐτό γιατί πίστεψαν (με τις

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ثُوُبَىَ الْمُصَلَّوَةُ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
فَأَسْعِوا إِلَيْهِ ذِكْرَ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ١٥ فَإِذَا قُضِيَتِ الْمُصَلَّوَةُ فَأَنْتُشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَإِذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ نُنْهَا حُسْنَ
وَإِذَا رَأَوْا بَيْحَرَةً أَوْ نَهْرًا أَنْفَصُوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكُمْ فَإِيمَانًا قَلَّ
مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ الْمَهْوَرِ مِنَ الْيَجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْأَرْزَقِينَ ١٦

سُبْرَةُ الْعَزِيزِ الْجَامِعِ
إِذَا جَاءَكُمُ الْمُتَفَقُونَ قَالُوا نَشْهِدُ إِنَّكُمْ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّكُمْ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهِدُ إِنَّ الْمُتَفَقِّينَ لَكَذِبُونَ
ۖ أَتَخْذُوا أَيْمَنَهُمْ جَهَنَّمَ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءُ مَا كَفَرُوا
يَعْمَلُونَ ۖ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ مَأْمُونُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۖ وَإِذَا رَأَيْتُمْهُمْ تَعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا أَتَسْمَعُ لِغَوْلِهِمْ كَانُوكُمْ حَسْبٌ مُّسَدَّدٌ يَخْسِبُونَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُوَ الْعَدُوُ فَأَلَّا يَرْدِهُمْ فَقَاتَهُمُ اللَّهُ أَفَيْلَوْقُونَ
ۖ

γλώσσες τους μόνο) και έπειτα απίστησαν (αρνήθηκαν την πίστη μέσα τους) επομένως σφραγίστηκαν οι καρδιές τους (από τον Άλλαχ), κι έτσι δεν καταλαβαίνουν (ποιο είγαν το δύσελός τους).

¶ «Κι όταν τους κοιτάζεις, σου αρέσουν (η εξωτερική εμφάνιση) των σωμάτων τους· και όταν μιλούν ακούς τα λόγια τους (λόγω της ευγλωττίας των γλωσσών τους, ενώ οι καρδιές τους είναι άδειες από την πίστη και τα μναλά τους άδεια από κατανόηση και από την επωφελή γνώση, για αυτό αυτοί) είναι σαν κομμάτια ξύλου στηριγμένα (σε έναν τοίχο επειδή δε μπορούν να σταθούν μόνα τους, χωρίς όμως αξία και κούφια από μέσα). Νομίζουν πως κάθε κραυγή είναι εναντίον τους (λόγω της μεγάλης δειλίας τους). (Αυτοί στην πραγματικότητα) Είναι οι εχθροί, γι' αυτό πρόσεξέ τους. Ας τους καταραστεί ο Άλλαχ. Πώς είναι δυνατόν να αποκλίνουν από τον Ισιο Δρόμο (και να πάνε στο δρόμο της υποκρισίας και της πλάνης);»

¶ «Κι όταν ειπωθεί σ' αυτούς: «Ελάτε

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَمَّا لَوْلَا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْلَا رَوَاهُ وَسَعَمْ
وَرَأَيْتُمْ يَصْدُونَ وَهُمْ مُسْتَكْرِرُونَ ٦ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفِرَتْ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنْ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَسَقِينَ ٧ هُمُ الَّذِينَ يَثُولُونَ
لَا يُنْفَقُوا عَلَيْنَ مِنْهُنَّ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَقًّا يَنْفَضُوا إِلَيْهِ
حَرَاجُنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفَقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
يَقُولُونَ لَيْسَ رَجَعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ إِلَّا خَرَجْنَا أَعْزَمُ
مِنْهَا أَذَلْ وَلَلَّهِ الْحُرْرَةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَمَّا لَأَنَّهُمْ كُفَّارٌ
أَمْ وَلَكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذَكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِيرُونَ ٩ وَأَنْفَقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفَكُ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ فَيَقُولُ رَبِّنَا لَا تَرْتَقِ
إِلَّا أَجْرِيَرِبُ فَأَصْدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ ١٠ وَكَنْ
يُؤْخِرُ اللَّهُ تَعَالَى أَجَاهَ أَجَاهَا وَاللَّهُ حَيْثُ مَا تَعْمَلُونَ ١١

شِرْكُ النَّجَابَينَ

(μετανιωμένοι), ώστε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ να ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) για σας», αυτοί στρέφουν τα κεφάλια τους και τους βλέπεις (ω, Προφήτη) να απομακρύνονται από σένα αλαζονικά. »

⑥ «Είναι το ίδιο γι' αυτούς, είτε εσύ (ω, Μωχάμμαντ) ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, είτε δε ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, ο Αλλάχ δε θα τους συγχωρέσει ποτέ. Ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον λαό που είναι Φασικέιν (αποκλίνοντας από την υπακοή του Αλλάχ και επιμένοντας να διαπράττουν αμαρτίες). »

⑦ «(Αυτοί οι υποκριτές) Είναι αυτοί που λένε (στους κατόικους της Μεντίνα, τους Αλ-Ανσάρ): «Μην ξοδεύετε γι' αυτούς που είναι μαζί με τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (δηλ. (των πλασμάτων, για να ανταμείγει τους για τους Συντρόφους του Προφήτη που μετανάστευσαν από τη Μέκκα για τη Μεντίνα), μέχρι να τον εγκαταλείψουν.» Και στον Αλλάχ ανήκουν τα θησαυροφυλάκια των ουρανών και της γης, μα οι υποκριτές δεν (το) καταλαβαίνουν. »

⑧ «(Οι υποκριτές) Λένε: «Αν επιστρέψουμε

στη Μεντίνα, θα διώξει ο πιο έντιμος (ο Άμπντ Αλλάχ, νιός του Σαλούλ, ο αρχηγός των υποκριτών της Μεντίνα με την ομάδα του) τον ταπεινότερο (κατώτερο) (τον Μωχάμμαντ με την ομάδα του).» Μα η τιμή, (και η δόναμη και η δόξα) ανήκει στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του, και στους πιστούς, αλλά οι υποκριτές δεν (το) γνωρίζουν. »

⑨ «Ω, εσείς που πιστεύετε! Μην σας αποστά ο πλούτος σας και ούτε τα παιδιά σας από το Δίκρ Ελλάχ (τη μνημόνευση του Αλλάχ και τη λατρεία Του). Και διοιος το κάνει, τότε εκείνοι θα είναι οι χαμένοι. »

⑩ «Και να ξοδεύετε (σε φιλανθρωπία) από αυτά τα οποία σας έχουμε παραχωρήσει πριν να έρθει ο θάνατος σε κάποιον από σας και να πει: «Κύριέ μου! Αν μου ανέβαλλες (το θάνατο) για λίγο καιρό, τότε θα έδινα ελεημοσύνη, και θα ήμουν ανάμεσα στους ενάρετους. »

⑪ «Και ο Αλλάχ δε θα αναβάλλει καμία ψυχή όταν φτάσει ο ορισμένος καιρός (θάνατος) της. Και ο Αλλάχ είναι Χαμπτείρ (έγει απεριόριστη γνώση) με ό,τι κάνετε. »

Σούρα 64 Ατ-Ταγάμπουν

[Αμοιβαία Απώλεια και Κέρδος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχίμ

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολεοντόλαχνον)

① «Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξημούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που Του αρνούνται κάθε ατέλεια). Σ' Αυτόν ανήκει η κυριαρχία, και σ' Αυτόν ανήκουν όλες οι ευχαριστίες (και οι έπαινοι), κι Αυτός είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. »

② «Αυτός είναι που σας έπλασε, και από εσάς υπάρχουν άπιστοι και από σας υπάρχουν πιστοί. Κι ο Αλλάχ με όσα κάνετε είναι Μπασείρ (Βλέπει τα πάντα). »

③ «(Αυτός) έπλασε τους ουρανούς και τη γη με την αλήθεια (με μεγάλη σοφία), και σας έδωσε μορφή, και έκανε τέλεια τη μορφή σας. Και σε Αυτόν βρίσκεται ο (τελικός) Προορισμός μαζί με τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (δηλ. (των πλασμάτων, για να ανταμείγει τους για τους Συντρόφους του Προφήτη που ευσεβείς και να τιμωρήσει τους άπιστους). »

④ «(Αυτός) γνωρίζει τι βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη, και γνωρίζει τι συγκαλύπτετε και τι κάνετε φανερά. Κι ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για ό,τι βρίσκεται στα στήθη (στις καρδιές των ανθρώπων). »

⑤ «Δεν έχει φτάσει σε σας η είδηση γι'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَيِّحُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِمَنْ شَاءَ وَلِمَنْ أَحَدٌ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ ١ هُوَ الَّذِي خَلَقَ كُلِّ فِنْكُرٍ كَافِرٍ
وَمِنْكُرٍ مُّؤْمِنٍ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَسْنَىٰ وَصَوَرَ كُلِّ فَاحِسَنٍ صُورَ كُلِّ دُوَّلَةٍ الْمُصَيْرُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِلْمَ مَا شَرِّوْنَ وَمَا أَهْلَوْنَ وَاللَّهُ
عَلِمُ مِنْ دَنَاتِ الْأَصْدِرِ ٣ الْوَرَأَتِ كُنْبُوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِ
فَذَاقُوا وَبِالْأَشْرِيمِ وَلَمْ يَعْلَمْ عَذَابَ أَيْمَمٍ ٤ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْلِمُهُمْ
رُسُلُهُمْ وَالنَّبِيُّنَّ فَقَالُوا إِبْرَاهِيمَ وَنَّا فَكَفَرُوا وَقُولُوا وَأَسْتَقْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَفْعٌ حَيْدٌ ٥ رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ لَنْ يَعْوَلُنَّ بِنِي وَرِبِّي
لَتَبْشِّرُنَّ مَنْ لَنْ يَنْتَهِنَ بِمَا عَلِمْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَيِّرٌ ٦ فَعَمَّا أَلْوَهُ
وَرَسُولُهُ وَالنُّورُ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرٌ ٧ يَوْمَ
يَجْمِعُ كُلِّ دُولَةٍ وَلِمَجْمَعٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْنَّعَابِينَ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَمَا عَمِلَ
صَلِّلَ حَمَّا يَكْفُرُ عَنْهُ سَيْغَالِهِ وَيُدْلِلُهُ جَنَّتَ بَقْرَىٰ مِنْ تَعْنَاهَا
الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا أَنَّدَأَ ذَلِكَ الْقُرْبَى الْمُطْعَمُ ٨

κατοικήσουν εκεί για πάντα. Και ο χειρότερος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός. ٩

١٠ «Καμία συμφορά δε συμβαίνει (σε κανέναν), παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ (δηλ. το Θείο Πεπρωμένο), και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ, (ο Αλλάχ) θα καθοδηγεί την καρδιά του (στο να δεχτεί το Θείο Πεπρωμένο και ότι ό,τι του έχει συμβεί, έχει ήδη γραφτεί γι' αυτόν από τον Αλλάχ). Και ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για όλα τα πράγματα. ١١

١٢ «Και υπακούστε (ω, άνθρωποι) τον Αλλάχ, και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο. αν όμως στραφείτε μακριά (από το να υπακούσετε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του), τότε το έργο του Αγγελιαφόρου Μας είναι μόνο να διαβιβάσει (το Μήνυμα) με σαφήνεια. ١٣

١٤ «Ο Αλλάχ! Δεν υπάρχει άλλος θεός παρά Αυτός. Και στον Αλλάχ οι βασίζονται οι πιστοί (γι' όλες τις υποθέσεις τους). ١٥

١٦ «Ω, εσείς που πιστεύετε! Στ' αλήθεια, σιγάμεσα στις συζύγους σας και τα παιδιά σας υπάρχουν εχθροί για σας (που μπορεί να σας αποτρέψουν από την υπακοή προς τον Αλλάχ). έτσι, προσέξτε τους (και μην τους

αυτούς που αρνήθηκαν την Πίστη πολαιότερα; Και έτσι γεύτηκαν το κακό αποτέλεσμα της απιστίας τους (στην εγκόσμια ζωή), και γι' αυτούς (προορίζεται στη μέλλονσα ζωή) ένα επώδυνο βασανιστήριο. ١

٢ «Αυτό (έπαθαν) επειδή ερχόντουσαν σε αυτούς οι Αγγελιαφόροι τους με ξεκάθαρες αποδείξεις (Σημεία), μα εκείνοι είπαν (αρνούμενοι): «(Μα είναι δυνατόν να) είναι (απλοί) άνθρωποι (όπως εμείς) (αυτοί ποι) θα μας καθοδηγήσουν; Έτσι αρνήθηκαν την πίστη, και στράφηκαν μακριά (από την αλήθεια). Μα ο Αλλάχ δεν χρειάζεται (τίποτε από αυτούς). Και ο Αλλάχ είναι Γανέι (Ελεύθερος από κάθε ανάγκη, Πλούσιος), Χαμείντ (Αξιος κάθε εξύμνησης). ٢

٣ «Εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη ισχυρίστηκαν (ψευδώς) ότι δεν θα αναστηθούν (ποτέ, για να λογοδοτήσουν). Πες (τους) (ω, Μωχάμμαντ): «Ναι! Μα τον Κύριό μου, (στήνορα) θα αναστηθείτε, και έπειτα θα ενημερωθείτε για ό,τι κάνατε (στην εγκόσμια ζωή) και αυτό είναι εύκολο για τον Αλλάχ. ٣

٤ «Πιστέψτε (λοιπόν, ω, ειδωλολάτρες) στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) και στο Φως (το Κοράνιο) που στείλαμε κάτω (στη γη). Και ο Αλλάχ είναι Χαμπτείρ (έχει απεριόριστη γνώση) με δι τι κάνετε. ٤

٥ «(Και θυμηθείτε) την Ημέρα που θα σας συγκεντρώσει όλους, την Ημέρα της Συγκέντρωσης –αυτή θα είναι η Ημέρα της Ατ-Ταγάμπουν (δηλ. η Ημέρα της απώλειας των απίστων και του κέρδους για τους πιστούς, καθώς οι απίστοι θα διαχωριστούν από τους πιστούς, πηγαίνοντας στην Κόλαση, ενώ οι πιστοί θα πάνε στον Παράδεισο. Οι απίστοι θα μετανοήσουν για το ότι έχασαν τον Παράδεισο, και οι πιστοί θα μετανοήσουν για το ότι δεν έκαναν περισσότερες καλές πράξεις.). Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρτετες πράξεις, (ο Αλλάχ) θα τον εξιλεώσει από τις Σαι'άτ (αμαρτίες) του, και θα τον εισάγει στους Κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί για πάντα. αυτή θα είναι η μεγάλη νίκη. ٥

٦ «Μα αυτοί που αρνήθηκαν την πίστη και διέψευσαν τα Αγιάτ Μας (Αποδείξεις, Ενδείξεις, Εδάφια, Σημεία, Αποκαλύψεις κλπ.), εκείνοι είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِيَقِينِنَا أَوْلَئِكَ أَصْحَبُ
النَّارِ خَلِيلِنَّ فِيهَا وَيَقَسَ الْمَهْيَرُ ١٠ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصْبِبَةٍ إِلَّا بِذِنِ اللَّهِ وَمَنْ يَقْرَمْ بِاللَّهِ يَهْدِ فَبِهِ وَاللَّهُ يُحِلُّ
شَفَاعَةً عَلَيْهِ ١١ وَاطَّبِعُوا اللَّهَ وَاطَّبِعُوا الرَّسُولَ فَإِنَّ
تَوَلَّتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغَةُ الْمُبِينُ ١٢ أَللَّهُ لِلَّهِ
الْأَهُوَرُ عَلَى اللَّهِ فَلَيَسْتَوْكَلُ الْمُؤْمِنُونَ ١٣ يَكْأبُهَا
الَّذِينَ مَانُوا إِلَّا مِنْ أَنْزَلْنَاكُمْ وَأَنْزَلْنَاكُمْ عَذَابًا
لَّكُمْ فَأَحَدُ رُوْهُمْ وَلَمْ يَنْتَفِعُوا وَنَقْرَبُوا
فَإِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَنْزَلْنَاكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٤ فَأَنْتُمُ اللَّهُ مَا أَسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْعَمُوا وَاطَّبِعُوا وَأَنْفَعُوا خَيْرًا لَا نَفْسٌ كُمْ وَمَنْ
يُوقَ شَحَّ نَقْسِهِ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٥ إِنْ تَقْرُبُوا
اللَّهَ فَقَرَضَنَا يَضْنَوْفَةً لَكُمْ وَنَقْرَبُ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ١٦ عَلَمَ الْغَيْبَ وَالشَّهِدَةَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

شِعْرُوكَ الشَّالِفَ

υπακούστε)! Μα αν (τους) συγχωρείτε (χωρίς να τους τιμωρείτε για τα λάθη τους), και (τα) παραβλέπτε, και (τους) συγχωρείτε καλύπτοντάς (τα), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).

١٥ ﴿Στ' αλήθεια ο πλούτος σας και τα παιδιά σας δεν είναι παρά μόνο μια Φίτινα (δοκιμασία για σας). Και ο Αλλάχ έχει σπουδαία αιμοιβή (τον Παράδεισο, για όποιον υπακούει στον Αλλάχ αντί σ' οποιονδήποτε άλλον).﴾

١٦ ﴿Να φοβάστε, λοιπόν, τον Αλλάχ δύο μπορείτε (ο φόβος εδώ αναφέρεται στη θεοφορία με σεβασμό προς τον Αλλάχ, εκτελώντας τις Εντολές Του και ελπίζοντας στην αιμοιβή Του, απέχοντας από τις αισχρές πράξεις φοβούμενος την τιμωρία Του) και ακούστε (τον Προφήτη) και υπακούστε (τις εντολές του), και να ξοδεύετε (σε ελεημοσύνη), είναι καλύτερο για σας. Κι όποιος σώζεται από την απληστία της ψυχής του, αυτοί είναι οι επιτυχημένοι.﴾

١٧ ﴿Αν δανείστε στον Αλλάχ ένα καλό

δάνειο (δηλ. αν ξοδέψετε (σε ελεημοσύνη) στο Δρόμο του Αλλάχ με καλοσύνη και αφοσίωση), (ο Αλλάχ) θα το διπλασιάσει για σας (δηλ. θα διπλασιάσει την αιμοιβή), και θα σας συγχωρέσει (για τις αμαρτίες σας). Κι ο Αλλάχ είναι Σακούρ (Ενγγάμων για αντούς που ξοδεύονται σε φιλανθρωπία και τους ανταμειβει με την καλύτερη αιμοιβή για αντό που ξόδεψαν), και είναι Χαλείμ (Μακρόθυμος).﴾

١٨ ﴿Ο Αλλάχ είναι) Πλανογύνωστης των αιράτων και των ορατών, ο Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).﴾

Σούρα 65 Ατ-Ταλάκ

[Το Διαζύγιο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

١٩ ﴿Ω, Προφήτη: Αν (εσείς οι πιστοί) δώσετε διαζύγιο στις γυναίκες (σας), τότε δώστε τους το διαζύγιο στην (έναρξη της) 'Είντα τους (ορισμένη περίοδος αναμονής, που ξεκινάει από τη στιγμή που ο σύζυγος ανακοινώνει το διαζύγιο προφορικά, με την προϋπόθεση η σύζυγος να μη βρίσκεται σε έμμηνο ρόση ή να είναι έγκυος την στιγμή της ανακοίνωσης και να μην έχει ο σύζυγος σε ξοναλική επαφή με τη σύζυγό του από την τελευταία έμμηνο ρόση της, ώστε να είναι σίγουροι αν είναι έγκυος ή όχι), και να μετράτε με ακρίβεια την (περίοδο της) 'Είντα (επειδή κατά την περίοδο αυτή ο σύζυγος μπορεί να ακυρώσει το διαζύγιο και να φέρει πίσω τη γυναίκα του ως σύζυγο ξανά, επίσης η γυναίκα δεν μπορεί να παντρευτεί με άλλον άντρα μέχρι να περάσει αυτή η περίοδος). Και να φοβάστε τον Αλλάχ, τον Κύριό σας (ω, Μονσουλμάνοι). Μην τις διώχνετε από τα σπίτια τους (κατά την 'Είντα η σύζυγος έχει το δικαίωμα διαμονής στο σπίτι του συζύγου της, και ο οποίος δε μπορεί να τη διώξει), ούτε οι ίδιες να βγουν έξω (κατά την 'Είντα), εκτός όταν είναι ένοχες για μια φανερή αισχρή πράξη (παράνομη συνουσία). Αυτά είναι τα δρια (νόμοις) που τέθηκαν από τον Αλλάχ, και όποιος παραβεί τα δρια που τέθηκαν από τον Αλλάχ, τότε πράγματι έχει αδικήσει τον εαυτό του. Εσύ (που παίρνεις διαζύγιο από τη γυναίκα σου) δε γνωρίζεις (πι μπορεί να συμβεί), ίσως ο Αλλάχ κάνει έπειτα από αυτό (το διαζύγιο) κάτι (που δεν το περιμένεις, όπως μεταμέλεια ή ανανεωμένη επιθυμία για τη σύζυγο).﴾

﴿ كαι ὅταν (πρόκειται σύντομα να) συμπληρωθεί ο ορισμένος χρόνος, είτε να τις κρατήσετε (να επιστρέψετε στον έγγαμο βίο) με το καλό (να τους συμπεριφέρεστε κάλλιστα και να ξοδεύετε για αυτές), είτε να χωρίσετε μαζί τους με το καλό (να τους δώσετε όλα τα δικαιώματά τους, χωρίς να τις βλάψετε σε τίποτε). Και πάρτε για μάρτυρες δύο δίκαια άτομα από σας (Μουσουλμάνους), και (ω, μάρτυρες) να τηρήσετε τη μαρτυρία για τον Αλλάχ (να πείτε την αλήθεια σαν να είστε μπροστά Του). Με αυτό (που σας διατάξει ο Αλλάχ) ας νουθετηθεί εκείνος που πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ήμέρα. Και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα του δώσει διέξοδο (λύση για κάθε δυσκολία). ﴾

﴿ Και (ο Αλλάχ) θα παράσχει γι' αυτόν (αγαθά) από όπου δεν το περιμένει. Κι όποιος βασίζεται στον Αλλάχ, τότε (ο Αλλάχ) είναι Επαρκής για αυτόν. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ θα εκπληρώσει το θέλημά Του. Πράγματι, ο Αλλάχ όρισε για κάθε πράγμα έναν ορισμένο χρόνο. ﴾

﴿ Και όσο για τις γυναίκες σας που έχουν περάσει την ηλικία της μητριαίας ροής (περιόδου), γι' αυτές - αν αμφιβάλλετε - η 'Είντα (καθορισμένη περίοδος) τους είναι τρεις μήνες: (το ίδιο) και γι' αυτές που δεν έχουν ακόμη έμμηνο ρύση. Και όσο γι' αυτές που είναι έγκυες, η 'Είντα (ορισμένη περίοδος) τους είναι μέχρι να γεννήσουν· και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγει τις απαγορεύσεις Του), (ο Αλλάχ) θα διευκολύνει την κατάσταση του (και στην εγκόρμα και στη Μέλλονσα Ζωή). ﴾

﴿ Αυτή είναι η εντολή του Αλλάχ (σχετικά με το διαζένυο και την 'Είντα), την οποία έχει στείλει κάτω (στη γη) σε σας· και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα τον εξιλεώσει από τις αμαρτίες του, και θα μεγαλώσει την αμοιβή του. ﴾

﴿ Αφήστε τες (τις διαζευγμένες γυναίκες κατά τη διάρκεια της περιόδου αναμονής τους) να κατοικήσουν όπου κατοικείτε, ανάλογα με τα μέσα σας (δηλ. είναι υποχρέωσή σας να ξοδεύετε για αυτές ανάλογα με τη δυνατότητά σας), και να μην τις βλάπτετε (ενοχλείτε),

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأَيُّهَا النَّفَّلُ إِذَا طَلَقْتُمُ الْأَسَاءَ طَلَقُوهُنَّ لِعَدَتِهِنَّ وَأَخْصُوا
الْأَيْدِيَهُ وَأَنْقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بَيْوِهِنَّ
وَلَا يَخْرِجُهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبَيِّنَهُ وَلَا يَكُونُ
اللَّهُ وَمَنْ يَعْدَ حَدُودَ اللَّهِ فَقَدْ طَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعْلَّ
اللَّهُ يُعْلِمُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ١ فَإِذَا لَمْ يَنْجُونَ لَجَاهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
يُعْرُوفُ إِنْ فَارَقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْبَدُوا ذَوَّقَ عَذَابٍ مِّنْكُوْ
وَأَقْبَمُوا إِلَيْهَا لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ يَوْمَ مِنْ كَانَ يُوَصَّى
بِاللَّهِ وَإِلَيْهِ الْأَخْرُونَ وَمَنْ يَتَّبِعَ اللَّهَ يَعْلَمُ لَهُ خَيْرًا ٢ وَيُرْزَقُهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
بِكُلِّ شَيْءٍ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقَدْرًا ٣ وَالَّتَّيْ يُؤْتَى
مِنْ الْمَحِيطِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ أَتَيْتُهُنَّ فَوَدَّهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ
وَالَّتَّيْ لَا يَحْسَنُ وَأَوْلَاتِ الْأَعْمَالِ أَبْلَهُنَّ أَنْ يَضْعَنَ حَلْمَهُنَّ
وَمَنْ يَنْقِلَ اللَّهُ يَعْلَمُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ وَيُسْرَى ٤ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمِنْ يَنْقِلَ اللَّهُ يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا ٥

ώστε να τις περιορίσετε (ώστε να υποχρεωθούν να φύγουν από το σπίτι σας).

Κι αν είναι έγκυες, τότε ξοδέψτε για αυτές μέχρι να γεννήσουν. Κι αν (αφού γέννησαν) θήλαζαν τα παιδιά (τους από) σας, δώστε τους την αμοιβή τους, και να συμβουλευτείτε ο ένας τον άλλον με καλοσύνη. Μα αν δυσκολευτείτε μεταξύ σας (δηλ. δε συμφωνήσατε μεταξύ σας, επειδή η μητέρα αρνείται να θηλάσει το μωρό, ή ζητά παράλογο ποσό χρημάτων για να θηλάσει το μωρό της και ο πατέρας δε συμφωνεί με αυτό), τότε ας του (το) θηλάσει κάποια άλλη γυναίκα.

﴿ Ας ξοδεύει ο ευκατάστατος άνδρας (για τη χωρισμένη γυναίκα του και για το παιδί του) ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει· και αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό,τι τού έχει δώσει ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ δεν τοποθετεί βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό,τι (αγαθά) του έχει δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διευκόλυνση. ﴾

﴿ Και πόσες κωμοπόλεις (πληθυσμοί)

أَشْكَنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُتُمْ مِنْ وَجْدَكُمْ وَلَا نُضَارُوهُنَّ لِعَصْيَتُو
حَتَّىٰ يَنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَتَّىٰ فَأَتَيْقَنُوا عَلَيْهِنَّ حَقَّ يَصْعَنُ حَمَاهِنَّ
فَلَمَّا أَرَصَعُنَ لَهُمْ قَاتُوهُنَّ أَجْوَرُهُنَّ وَأَتَمْرَوْنَا يَنْكُمْ مَعْرُوفُهُنَّ وَلَمَّا
نَعَسْرَمْ قَسْرَتْ صُرُخَ لَهُمْ أُخْرَىٰ ١٧ لِيُنْقِقُ دُوْسَعَوْ مِنْ سَعْيَتُهُ
وَمَنْ فَرَّ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلِيُعِقُّ مِمَّا أَنْهَىٰ اللَّهُ لَا يَنْكِفُ اللَّهُ قَسْرًا
إِلَّا مَا مَأْتَهُ سَيْجَحُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ شَرَّ ١٨ وَلَمَّا مِنْ قَرْبَةٍ
عَنَتْ عَنْ أُمَّرَيْهَا وَرَسُلِهِ فَحَاسِبَتْهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبَتْهَا
عَذَابًا كَرِيمًا ١٩ فَذَاقَتْ وَيَالَ أُمَّرَيْهَا وَكَانَ عَنْقَهَا أَثْرَهَا خَسْرًا
أَعْدَ اللَّهُ كُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَأَنْقَوْهُ اللَّهُ يَنْأُو لِلْأَنْبِيَّ الَّذِينَ مَأْمُونُ
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذَرَّ ٢٠ رَسُولُهُ لَنْلَوْ أَعْلَمُكُمْ إِنَّ اللَّهَ مُمْنَنْتُ

لِيُنْتَجِيَ الَّذِينَ مَأْمُونُ وَعَلَمُوا الصَّلِيلَ حَتَّىٰ مِنَ الظَّلَمَتِ إِلَى الْتُّورَ
وَمَنْ يُوْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَلِيلًا يُدْخَلُهُ جَنَّتَ بَجْرَىٰ مِنْ مَخْتَهَا
الْأَنْتَرَجَتْ حَلِيلَيْنَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ٢١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمَنْ لَأَرْضَ مَثَلَهُنَّ يَنْزَلُ الْأَنْشَيْنَ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
الَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَوِيرٌ وَلَمَّا أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحْمَطَ بِكُلِّ شَيْءٍ حَالَّا ٢٢

παράκουσαν (αλαζονικά) την Εντολή του Κυρίου τους και των Αγγελιαφόρων Του· γι' αυτό τους λογαριάσαμε με σκληρό λογαριασμό (γι' ό, τι κάνανε στην εγκόσμια ζωή), και τους βασανίσαμε με τρομερό μαρτύριο. »

9 (Και έτσι γεύτηκαν τα κακά αποτελέσματα της διαγωγής (αποιτίας) τους, και το αποτέλεσμα της διαγωγής (αποιτίας) τους ήταν η απώλεια.)

10 (Ο Αλλάχ έχει προετοιμάσει γι' αυτούς ένα αυστηρό βασανιστήριο. Έτσι, να φοβάστε τον Αλλάχ (τηρώντας τις εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις της Προφήτης)

πιστέψει! Πράγματι, ο Αλλάχ έχει, στείλει κάτω (στη γη) σ' εσάς μία Υπενθύμιση. »

11 (Και αντί η προαναφέρθείσα Υπενθύμιση είναι) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμαντ, που σας υπενθυμίζει για την πόση στον Αλλάχ και για την υπακοή προς Αυτόν), που σας απαγγέλλει τα Εδάφια του Αλλάχ (το Κοράνιο), τα οποία διασφηνίζουν (για σας την αλήθεια από το ψεύδος), ώστε (ο Αλλάχ) να βγάλει όσους πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις από το

σκοτάδι (τον πολυθεϊσμό και της αποιτίας), (και να τούς οδηγήσει) στο φως (τον Ισλαμικού Μονοθεϊσμού). Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρετες πράξεις, (ο Αλλάχ) θα τον εισάγει στους κήπους (Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, για να καποκήσουν εκεί για πάντα. Πράγματι, ο Αλλάχ έχει χορηγήσει γι' αυτόν (τον πιοτό) μια εξαιρετική χορηγεία (στον Παράδεισο). »

12 (Ο Αλλάχ είναι που έπλασε επτά ουρανούς, και από τη γη έπλασε το ίδιο (δηλ. τον ίδιο αριθμό, επτά). Η Εντολή Του κατεβαίνει ανάμεσά τους (ανάμεσα στους ουρανούς και τη Γη), ώστε να μάθετε ότι ο Αλλάχ είναι Ικανός για όλα τα πράγματα, και ότι ο Αλλάχ περιβάλλει τα πάντα με τη Γνώση (Τον). »

Σούρα 66 Ατ-Ταχρίμ

[Η Απαγόρευση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνο)

1 (Ω, Προφήτη! Γιατί απαγορεύεις (για τον εαυτό σου) αυτό που ο Αλλάχ σου έχει επιτρέψει; Επιζητώντας την ευαρέσταση των συζύγων σου. Και ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος). »

2 (Ο Αλλάχ έχει θεσπίσει για σας την εξιέλωση για τους (ανεκπλήρωτους) όρκους σας (που είναι το να ταΐσει κανείς δέκα φτωχούς, ή το να τους δώσει ρούχα ή να απελευθερώσει έναν σκλέφτο, αν δύως δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει κάτι από όλα αυτά, τότε να νηστέψει για τρεις μέρες). Και ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (Κύριος, Προστάτης, ή Διαχειριστής των υποθέσεων) σας, και Αυτός είναι ο Αλ-Άλείμ (Παντογνώστης), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). »

3 (Και όταν ο Προφήτης εικμυστηρεύτηκε ένα ζήτημα σε μια από τις συζύγους του (τη Χάφσα), και όταν εκείνη το είπε (σε μία άλλη, δηλ. την Αΐσα) και ο Αλλάχ το φωνέρωσε σ' αυτόν· (και τότε ο Προφήτης) είπε (στη Χάφσα) ένα μέρος (από τα λόγια που είπε αυτή στην Αΐσα) και απέφυγε (να της πει) ένα άλλο μέρος (από ενγένεια). Και όταν είπε σ' αυτήν (τη Χάφσα) γι' αυτό (που διέδωσε στην Αΐσα), εκείνη είπε: «Ποιος σου το είπε;» Εκείνος είπε: «Μου το είπε ο Αλ-Άλείμ (Παντογνώστης), ο Αλ-Χαμπείρ (έχει απεριόριστη Γνώση). »»

4 (Αν εσείς οι δύο (σύζυγοι του Προφήτη, Αΐσα και Χάφσα), μεταμεληθείτε στον Αλλάχ

(γι' αυτό που κάνατε, αυτό θα είναι καλύτερο για σας), επειδή οι καρδιές σας έκλιναν (προς κάτι που δεν άρεσε στον Προφήτη)· και αν συνεργαστείτε εναντίον του (τον Μωχάμμαντ), τότε, στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (Κύριος, Προστάτης) του, και ο Τζιμπρέλ (Γαβριήλ), και οι ενάρετοι από τους πιστούς και, (επιπλέον), οι άγγελοι μετά από αυτό (δηλ. μετά από τη βοήθεια Του Αλλάχ) είναι (επίσης) βοηθοί (τον Προφήτη).»

¶ Ισως, αν (ο Προφήτης) σας δώσει διαζύγιο (σε δύες), Ο Κύριός του θα του δώσει (αντί για σας) συζύγους καλύτερες από εσάς – Μουσουλμάνες (υποταγμένες στον Αλλάχ), πιστές (στον Αλλάχ και τον Προφήτη Του), ευλαβικά υπάκουες (προς τον Αλλάχ), που μετανοούν (ενώπιον του Αλλάχ, και επιστρέφοντας πάντα προς την υπακοή Του), λάτρεις (που λατρεύουν τον Αλλάχ ειλικρινά), που νηστεύουν (για χάρη του Αλλάχ), που είτε θα έχουν παντρευτεί προηγουμένως, είτε θα είναι παρθένες.»

¶ Ω, εσείς που πιστεύετε! Προστατεύσετε τον εαυτό σας και τις οικογένειές σας (μέσω της υπακοής προς τον Αλλάχ) από ένα Πυρ του οποίου το καύσιμο είναι άνθρωποι και πέτρες, πάνω από το οποίο θα βρίσκονται άγγελοι αυστηροί και ισχυροί (των οποίων δούλειά είναι να βασανίζουν τους κατοίκους του πυρός), που δε δείχνουν ανυπακοή προς τον Αλλάχ σε ό,τι τους διατάζει, και κάνουν ό,τι διαταζονται.»

¶ (Θα ειπωθεί στους άπιστους στη Μέλλουσα Ζωή, όταν εισάγονται στο Πυρ) Ω, εσείς που αρνείστε την πίστη! Μη δικαιολογείστε αυτήν την Ημέρα! Στ' αλήθεια θα λάβετε μόνο (την αντίστοιχη τιμωρία για) ό,τι κάνατε.»

¶ Ω, εσείς που πιστεύετε! Μετανοήστε στον Αλλάχ με ειλικρινή μετάνοια! Ισως ο Κύριός σας σας εξήλεωσει από τις αμαρτίες σας, και σας εισάγει σε Κήπους (Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Την Ημέρα που ο Αλλάχ δε θα ταπεινώσει τον Προφήτη και δύσους πίστευαν μαζί του (αλλά το αντίθετο: ο Αλλάχ θα τιμήσει τον Προφήτη και δύσους πίστευαν μαζί του). Το Φως τους θα προπορεύεται μπροστά τους και στα δεξιά τους, ενώ θα λένε: «Κύριέ μας: Κράτησε το Φως μας τέλειο για μας [και μην το σβήσεις μέχρι να περάσουμε τη Σιράτ (μια γέφυρα πάνω

اللَّهُ أَكْفَرُ النَّاسُ
يَأْتِيهَا الْنَّارُ مَرْعِمًا مَا أَهْلَكَ اللَّهُ مَلِكَ الْأَرْضَ
عَفْوُرٌ رَّحِيمٌ ۝ قَدْ رَفَصَ اللَّهُ لِكُلِّ مُخْلَقٍ أَيْمَنُكُمْ وَاللَّهُ مُوْلَى الْمُكْفِرِ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَمَّا دَرَأَ أَسْرَارَ النَّارِ إِلَى الْبَعْضِ أَزْوَجَهُ حِلْيَةً
فَلَمَّا بَاتَتِ الْأَيَّلَةُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَيْنَهُ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَغْرَى بَعْضُهُ
فَلَمَّا بَاتَهَا الْأَيَّلَةُ قَالَتِ النَّارُ إِلَيْهِنَّ أَنْتُمْ الْمُلِيمُ الْخَيْرُ
إِنْ تَوَلِّوْا إِلَيَّ اللَّهُ فَقَدْ صَعَّتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظْهَرُ عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُوْلَاهُ وَجِيلٌ وَصَلَاحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُلِيمِ
عَسَوْرٌ رَّحِيمٌ ۝ عَسَوْرٌ رَّحِيمٌ وَإِنْ طَلَقُكُنْ أَنْ يُبَدِّلَهُمْ أَزْوَاجًا
خَيْرٌ تَكُونُ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَبَّلْتِهِنَّ عَيْدَتِهِنَّ سَيِّحَتِهِنَّ
شَيْبَتِهِنَّ وَأَتَكَارَ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا فَوْ أَنْفَسُكُمْ وَأَهْلِكُمْ
نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَلِسْجَارَةٌ عَلَيْهَا مَلِيمٌ كَعَلَاطٌ شَدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَرْتَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِنُونَ ۝ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا نَعْنِدُهُمْ وَالْيَوْمُ إِنَّمَا يُحْكِرُونَ مَا كَذَّبُمْ تَعْلَمُونَ ۝

από το Πυρ της Κολάσεως) με ασφάλεια, λένε έπου επειδή βλέπουν ότι το φως των υποκριτών έσβησε] και συγχώρεσέ μας. Στ' αλήθεια, είσαι Ικανός να κάνεις τα πάντα.»

¶ Ω, Προφήτη: αγωνίσου ενάντια στους απίστους και τους υποκριτές, και να είσαι αυστηρός απέναντί τους. Και η κατοικία τους (στη Μέλλουσα Ζωή) θα είναι η Κόλαση, και χείριστος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός.»

¶ Ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που αρνήθηκαν την πίστη (ποιν αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους Προφήτες δεν αφελεί κανέναν που διαπράττει κακές πράξεις): τη σύζυγο του Νώε και τη σύζυγο του Λωτ. Βρίσκονταν κάτω υπό (την αγίδα) δύο από τους ενάρετους δούλους μας, μα και οι δύο τους πρόδωσαν (στη θρησκεία, απορρίπτοντας το δόγμα τους). Μα, αυτοί (ο Νώε και ο Λωτ) δεν τις προστάτεψαν σε τίποτε από (την τιμωρία των) Αλλάχ, και ειπώθηκε (σ' αντές): «Εισαχθείτε στο Πυρ μαζί με εκείνους που εισάγονται!».»

بِتَائِهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا ثُبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةَ نَصْوَاعَسِي رَبِّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَدْخُلُكُمْ جَنَّتَ بَخْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ يَوْمَ لَا يَخْرِزِي اللَّهُ الْلَّيْلَ وَالنَّيْلَ أَمْنَوْا
عَهْدَ بُوْرَهْمَ يَسْعَى بَيْنَ أَنْدِيْهِمْ وَبَأْنَمْهِمْ يَقُولُونَ رَبَّا
أَتَقْمُ لَنَاؤْرَدَّا وَأَغْفِرْلَأَتَكَ عَلَى كَلِّ شَيْءٍ وَقَبِيرُ
بِتَائِهَا الَّذِي جَهَدَ الْكُفَّارَ وَالْمُنَفِّقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَنَهَمْ جَهَنَّمَ وَيَسِّ الْمَصِيرُ
صَرَبَ اللَّهُ مَشَلَّا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوْجَ وَأَمْرَاتَ لُوطَ كَانَتَ لَهُنَّ
عَبْدَتِينَ مِنْ عِبَادَ وَأَنْصَلَتِهِنَّ فَعَنَّاهُمَا فَلَمْ يُفْنِيَاهُنَّهَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئَا وَقَبِيلَ أَدْخَلَ الْكَارَمَ الْمَذَلِّلِينَ
وَضَرَبَ اللَّهُ مَشَلَّا لِلَّذِينَ أَمْنَوْا أَمْرَاتَ فَرَعَوْتَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ أَنِّي لِي عِنْدَكَ بَيْتَنِي فِي الْجَنَّةِ وَعِنْكِي مِنْ فَرَعَوْنَ
وَعَمَلَكِي وَعِنْكِي مِنَ الْقَوْمِ الْأَفْلَامِيْنَ
وَرَسِيمَ أَبْنَتَ عِزْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُثُرَهُ وَكَاتَ مِنَ الْقَنْتِيْنَ

11. Και ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που πιστεύουν (που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους άπιστους δεν θα τους βλάψει σε τίποτε): τη σύζυγο του Φαραώ, όταν είπε: «Κύριέ μου: Χτίσε για μένα ένα σπίτι στον Παράδεισό Σου, και σώσε με από το Φαραώ και τα έργα του, και σώσε με από τον άδικο λαό.»)

12. Και (επίσης προβάλλει ως καλό παράδειγμα για τους Μονοσουλμάνους) τη Μαριάμ (Μαρία, τη μητέρα του Ιησού), την κόρη του Ιμράν, η οποία φύλαξε την αγνότητά της. Κι έτσι Εμείς εμφυσήσαμε μέσα της (μέσα από το ένδομα της), από το Ρουχ Μας (δηλ. τον Γαβριήλ) (ο Αλλάχ διέταξε τον Γαβριήλ να εμφυσήσει στο ένδυμα της, και έτσι συνέλαβε τον Ιησού), και εκείνη πίστεψε στα λόγια του Κυρίου της, και στις Γραφές Του, και ήταν από τους ευλαβικά υπάκουους.»

Σούρα 67 Αλ-Μούλκ

[Η Κυριαρχία]
Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολεόσπλαχνον)

1 (Ευλογημένος είναι Αυτός στου Οποίου το Χέρι βρίσκεται η Κυριαρχία (δηλ. ανήκει σ' Αυτόν η Βασιλεία, Διαταγή, η Απαγόρευση και όλη η Δύναμη): και είναι ίκανός για τα πάντα.»

2 (Που δημιούργησε το θάνατο και τη ζωή ώστε να σας δοκιμάσει ποιος είναι ο καλύτερος ανάμεσά σας στις πράξεις. Κι Αυτός είναι ο Αλ-Άζείζ (ο Παντοδύναμος, ο Ανίκητος), ο Αλ-Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα).»

3 (Που δημιούργησε επτά ουρανούς σε στρώματα (δηλ. πανομοιότυπους, τον ένα πάνω στον άλλον): δε θα δεις στη δημιουργία του Αρ-Ραχμάν (Παντελείμωνα) καμία ατέλεια. Επειτα στρέψε το βλέμμα σου για άλλη μια φορά: «Μήπως βλέπεις κανένα σχίσιμο;»)

4 (Επειτα στρέψε ξανά το βλέμμα σου δύο φορές (τη μια μετά από την άλλη): η όρασή σου θα επιστρέψει σε σένα, ταπεινωμένη (ανίκανη να βρει καμία ατέλεια) και εξαντλημένη.»

5 (Και πράγματι, έχουμε στολίσει τον κοντινότερο ουρανό με λαμπτήρες (αστέρια), και τους κάναμε (τους λαμπτήρες πυρακτωμένους μετεωρίτες) για λιθοβολισμό για τους Σαγιατίν (δαίμονες) (ώστε να τους εμποδίζουν απ' το να κρυφακούν), και γι' αυτούς έχουμε προετοιμάσει το μαρτύριο του φλογερού Πυρός.»

6 (Και γι' αυτούς που αρνήθηκαν τον Κύριό τους (δεν πιστεύαν σ' Αυτόν) υπάρχει το μαρτύριο της Κόλασης, και άθλιος, πρόγματι, είναι αυτός ο προορισμός.)

7 (Όταν θα ρίχνονται εικεί μέσα, θα ακούν από αυτή μια τρομερή ανάσα, ενώ βράζει (μαίνεται).)

8 (Παρ' ολίγο (η Φωτιά) να σχιστεί από την οργή (της για τους άπιστους). Κάθε φορά που μια ομάδα ρίχνεται μέσα της, οι φύλακές της τους ρωτούν: «Δεν ήλθε σε σας κανένας προειδοποιητής (για να σας προειδοποιήσει γι' αυτήν την τιμωρία);»)

9 (Είπαν (λένε): «Μάλιστα, πράγματι ήλθε σε μας ένας προειδοποιητής, μα (τον) διαψεύδαμε και είπαμε: «Ο Αλλάχ δεν έστειλε (κάτω στη γη) τίποτα (καμία αποκάλυψη) στ' αλήθεια, βρίσκεστε σε μεγάλη πλάνη».»)

﴿١٠﴾ Και είπαν: «Αν ακούγαμε ή αντιλαμβανόμασταν (αυτά που μας είπε), δε θα ήμασταν ανάμεσα στους κατοίκους του φλογερού Πυρός.»

﴿١١﴾ Έπειτα ομολόγησαν την αμαρτία τους. Έτσι, ας απομακρυνθούν οι κάτοικοι του φλογερού Πυρός (από τη Συγχώρεση του Αλλάχ).

﴿١٢﴾ Στ' αλήθεια, αυτοί που φοβούνται τον Κύριό τους αόρατο (δηλ. Τον λατρεύοντα χωρίς να Τον έχουν δει, ούτε την τιμωρία που όρισε για τους παραβάτες, και απομακρύνονται από τις απαγορέψεις Τον σ' όλες τις περιπτώσεις, ακόμα και αν δεν τους βλέπουν άλλοι άνθρωποι, δηλ. δεν Τον λατρεύουν για τη δική τους φήμη), θα λάβουν Συγχώρεση (από τον Αλλάχ) και μία μεγάλη αμοιβή (δηλ. τον Παράδεισο).

﴿١٣﴾ Και (είτε) κρατάτε τα λόγια σας μυστικά, είτε τα φανερώνετε, στ' αλήθεια, Αυτός είναι ο Παντογνώστης αυτών που υπάρχουν στα στήθη (των ανθρώπων).

﴿١٤﴾ Μα είναι δυνατόν να μη γνωρίζει (τις υποθέσεις των πλασμάτων) Αυτός που (τα) έπλασε; Κι Αυτός είναι ο Αλ-Λατείφ (ο Ευγενής προς τους δούλους Του), ο Αλ-Χαμπείρ (έχει απεριόριστη γνώση).

﴿١٥﴾ Αυτός είναι που έκανε τη γη υποταγμένη (στρωμένη) για σας (να περπατάτε εύκολα, να ζείτε σ' αντήν και να την καλλιεργείτε κτλ.). Ετοι, περπατήστε στα μονοπάτια (τις περιοχές) της και φάτε από τα αγαθά που προμηθεύει (ο Αλλάχ για σας). Και σ' Αυτόν θα είναι η Ανάσταση (σας από τους τάφους σας).

﴿١٦﴾ Μα αισθάνεστε ασφαλείς (ω, άπιστοι της Μέκκας) ότι Αυτός, που βρίσκεται πάνω απ' τον ουρανό (ο Αλλάχ), δε θα κάνει τη γη να σας καταπιεί και έτοι να σείεται;

﴿١٧﴾ Ή αισθάνεστε ασφαλείς ότι Αυτός που βρίσκεται πάνω από τον ουρανό δε θα στείλει πάνω σας έναν άνεμο με μικρές πέτρες (που θα πεταχτούν πάνω σας); Τότε θα ξέρετε πώς είναι η Προειδοποίησή Μου (το αποτέλεσμά της).

﴿١٨﴾ Και πράγματι εκείνοι πριν από αυτούς διέψευσαν (την Προειδοποίησή Μου), και έπειτα πώς ήταν (τρομερή) η άρνηση (τιμωρία) Μου!

﴿١٩﴾ Μα δε βλέπουν τα πουλιά από πάνω τους που ανοίγουν τα φτερά τους και μετά τα μαζεύουν; Κανείς δεν τα κρατά ψηλά παρά ο

بَشِّرَكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
١٠١
بَشِّرَكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَبْلُوْكُمْ أَيْمَنَ أَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْمَيْزِنُ الْغَفُورُ
الَّذِي حَلَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَاتَرَى فِي حَلَقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
نَفْرُوتٍ فَأَرَجَحَ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ قُطْلُورِ ٧ مِنْ أَجْمَعِ الْبَصَرِ كُنْتَنِ
يَنْقِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَارِسًا وَهُوَ حَسِيدٌ ٨ وَلَقَدْ زَيَّنَا السَّمَاءَ
الَّذِي نَيَّبَ عَصَبَيْهِ وَجَعَلْنَاهَا جُوْمًا لِلشَّيْطَنِينَ وَأَعْدَدْنَاهُمْ حَدَابَ
السَّعِيرِ ٩ وَلِلَّهِنَّ كَفُرٌ بِإِيمَنِهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَيَسِّ الْمَصِيرِ
إِذَا أَقْوَافِهَا سَمِعُوا مَا شَهِيْقَا هِيَ تَفُورُ ١٠ تَكَادُ تَهَيَّزُ
مِنَ الْعَيْنِ كَمَا الْقَرْبَى فِيهَا فَوْقَ سَلَمَتْ خَرْبَهَا الْمَيَاتُ كَمَدَنِيْرِ
فَالْوَالِيَنَ قَدْ جَاءَنَا نَانِيْرِ فَكَذَّبَنَا وَقُلْنَا مَاتَرَلَ اللَّهُ مِنْ شَقِّهِ إِنْ أَنْشَدَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ١١ وَقَالُوا تُوكَانَسْعَمْ أَوْنَقْلُ مَاكَافِيَ أَحْسَبَ
السَّعِيرِ ١٢ فَأَعْزَرُوْا بِدُنِيْمِ فَسَحْقًا لِأَصْحَبِيَ السَّعِيرِ
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشُونَ رَبِّهِمْ يَأْلَمُهُمْ مَغْفِرَةً وَلَجْرَكِيرِ ١٣

Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας). Στ' αλήθεια Αυτός είναι που βλέπει τα πάντα.

﴿٢٠﴾ Ποιος είναι αυτός, που μπορεί να είναι στρατός (υποστηρικτές και προστάτες) για σας, που θα σας βοηθήσει (όπως ισχυρίζεστε) εκτός απ' τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα, Αλλάχ) (αν ήθελε ο Αλλάχ να σας κάνει κακό); Μα στ' αλήθεια οι άπιστοι δεν βρίσκονται παρά σε πλάνη.

﴿٢١﴾ Η ποιος είναι αυτός που μπορεί να παρέχει σε σας (μέσα επιβιώσης και αγαθά), αν Αυτός κρατήσει (εμποδίζοντας) την παροχή Του; Κι όμως επιμένουν (οι άπιστοι) σε ισχυρογνωμοσύνη και αλαζονεία, και αποχή (από την αλήθεια).

﴿٢٢﴾ Μήπως είναι αυτός που περπατά με το πρόσωπό του στραμμένο προς τα κάτω (και χωρίς να βλέπει πού πάει), πιο ορθά καθοδηγημένος, ή εκείνος που περπατά καμαρωτός ευθεία στον Ίσιο Δρόμο (δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό);

﴿٢٣﴾ Πες: «Είναι Αυτός που σας έπλασε (από την ανοπαρξία) και σας έδωσε ακοή

وَأَيْمَانُكُمْ أَوْ أَجْهَرُهُ أَيْمَانُكُمْ عِلْمُ مُبَدَّدَاتِ الْمُشَدُّدَوْنَ^{١٣} إِلَّا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ الْلَّطِيفُ الْخَبِيرُ^{١٤} هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ ذُلْلًا فَانْشَوَافِي مَنَاكِبِكُمْ وَكَلْوَامِ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ الشُّوَرُ^{١٥}
إِمْنَانُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هُنْ^{١٦}
تَمُورُ^{١٧} أَمْ إِمْنَانُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرِسِّلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبَةً^{١٨}
سَسْعَامُونَ كَيْفَ نَذِيرُ^{١٩} وَقَدْ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانُ تَكْرِيرُ^{٢٠} أَوْ لَتَرْيَقَا إِلَى الظَّاهِرِ فَوْهُمْ صَنَفَتْ وَتَقْصِنَ مَا
يُمْسِكُهُنَّ لَا إِرْجَانْ إِنَّهُ يُكْلِلُ شَقَّهُمْ بَصِيرَ^{٢١} أَمْ هَذَا الَّذِي
هُوَ جَنْدُكُمْ كَمَنْ يَصْرُمُكُمْ مِنْ دُونِ الْأَرْضِ إِنَّ الْكُفَّارِ لَا فِي عُرْدُوِ^{٢٢}
أَنْ هَذَا الَّذِي يَرِزِقُكُمْ أَمْ سَكَرَ رِزْقُهُمْ بَلْ لَجُوَافُ عُشْرُ^{٢٣}
وَنَفْرُ^{٢٤} أَفَنْ يَتَشَبَّهُنَّ بِكَيْكَاعِنَ وَجْهِهِ أَهْدَى أَمْ يَتَشَبَّهُنَّ سَوِيًّا
عَلَى حِرَطِ مُسْتَقِيمٍ^{٢٥} قُلْ هُوَ الَّذِي أَشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمَعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئَةَ قَلِيلًا مَا نَشَكُرُونَ^{٢٦} قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تَحْشُرُونَ^{٢٧} وَيَقُولُونَ مَنْ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُثُرْ^{٢٨}
صَنِيقُونَ^{٢٩} قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْ دَائِلٍ وَإِنَّا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ^{٣٠}

(αντιά για να ακούτε) και όραση (μάτια για να βλέπετε), και καρδιές (για να αντιλαμβάνεστε). Λίγο όμως (ω, άπιστοι) (Τους) ευχαριστείτε (για όσα σας έδωσε).
 24 (Πες: «Αυτός είναι που (σας έπλασε και) σας σκόρπισε στη Γη, και σ' Αυτόν θα συγκεντρωθείτε (στη Μέλλονσα Ζωή).»)
 25 (Και λένε (οι άπιστοι): «Πότε (θα υλοποιηθεί) αυτή η υπόσχεση (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης), αν είστε (ω, μουσουλμάνοι) ειλικρινείς;»)
 26 (Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Στ' αλήθεια η γνώση (της ακριβών στιγμής) βρίσκεται με τον Αλλάχ (και Μόνο), εγώ όμως είμαι μόνο ένας προειδοποιητής που προειδοποιώ με σαφήνεια.»)
 27 (Μα όταν (οι άπιστοι) την είδαν (την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Ημέρα της Ανάστασης) να πλησιάζει, τότε σκοτείνασαν (από λόπη και θλίψη) τα πρόσωπα εκείνων που αρνήθηκαν την πίστη και ειπώθηκε (σε αυτούς): «Αυτή είναι (η εκπλήρωση της υπόσχεσης) που ζητιώντας (όταν προκαλούόστε τους προφήτες σας, λέγοντας: «Ας δούμε την

τιμωρία σας, αν είστε ειλικρινείς.»)!»)

28 (Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν ο Αλλάχ κατέστρεψε (νέκρωνε) εμένα κι εκείνους που βρίσκονται μαζί μου (όπως ελπίζετε) ή αν μας ελεούσε – τότε ποιος μπορεί να σώσει τους απίστους από επώδυνο βασανιστήριο;»)

29 (Πες: «Αυτός είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονας), σε Αυτόν πιστεύουμε και σ' Αυτόν βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας). Και θα μάθετε (ω, άπιστοι, όταν θα δείτε την τιμωρία από τον Αλλάχ) ποιος είναι αυτός που βρίσκεται σε φανερή πλάνη.»)

30 (Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν (όλο) το νερό σας έμπατινε βαθιά (στη γη και δεν μπορούσατε να το φτάσατε), ποιος τότε θα σας εφοδίαζε με τρεχούμενο (πηγής) νερό (φανερό για τα μάτια σας);»)

Σύρια 68 Αλ-Κόλαμ

[Η Πένα/Γραφίδα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέμι (Πολυενταλαχνον)
 1 (Νουν (Αραβικό γράμμα). Μα (ορκίζομαι με) την πένα και μα αυτά που γράφουν (οι άγγελοι στο Βιβλίο των Καταγραφών των πράξεων των ανθρώπων, και οι άνθρωποι στις κοσμικές επιστήμες ή γενικά οποιοσδήποτε έχει όφελος).)

2 (Δεν είσαι (ω, Μωχάμμαντ), με τη Χάρη (Αποστολή, Μήνυμα) του Κυρίου σου, παράφρων (και εδώ είναι μια απάντηση από τον Αλλάχ στους άπιστους που είπαν για τον Προφήτη ότι είναι παράφρων αφού ζεκίνησε να μεταδίδει το Μήνυμα του Αλλάχ).)

3 (Και στ' αλήθεια, για σένα (ω, Μωχάμμαντ) θα υπάρχει μια αδιάκοπη αμοιβή.)
 4 (Και στ' αλήθεια, είσαι (ω, Μωχάμμαντ) σπουδαίου ηθικού χαρακτήρα.)

5 (Και θα δεις, και θα δουν.)

6 (Ποιος από εσάς είναι ο παράφρων.)

7 (Πράγματι, ο Κύριός σου είναι ο Άριστος Γνώστης εκείνου που έχει παραστρατήσει από το Δρόμο Του, και Αυτός είναι ο Άριστος γνώστης των ορθά καθοδηγημένων.)

8 (Εποι, (ω, Μωχάμμαντ), να μην υπακούσεις αυτούς που διαιφεύδουν (τα λόγια σου).)

9 (Επιθυμούν να ήσουν πιο μολακός μαζί τους εγκρίνοντας κάποια από αυτά που κάνουν (στη θρησκεία τους): έτσι, κι εκείνοι θα ήταν μολακοί μαζί σου.)

١٠ ﴿ Και (ω, Μωχάμμαντ) να μην υπακούσεις κάθε άνθρωπο που ορκίζεται πολύ και είναι ποταπός (και ψεύτης). »

١١ ﴿ Που μιλάει για τα ελαττώματα των ανθρώπων πίσω από την πλάτη τους, που κινείται συνέχεια μεταδίδοντας κουτσομπολιά (κάποιων ανθρώπων σε κάποιους άλλους επιδιώκοντας να χαλάσει τη σχέση τους). »

١٢ ﴿ Που εμποδίζει κάθε καλό (είναι πολύ φιλάργυρος για να χρησιμοποιήσει τα χρήματά των για καλό), παραβάτη, αμαρτωλό. »

١٣ ﴿ Ανήθικο, σκληρό στην άρνησή του για την αλήθεια (το Ισλάμ), και επιπλέον κουβαλάει επίθετο που δεν είναι του αληθινού πατέρα του. »

١٤ ﴿ Επειδή είχε πλούτο και παιδιά (έγινε άδικος και αρνήθηκε την αλήθεια αλαζονικά). »

١٥ ﴿ Όταν τα εδάφια Μας (τον Κορανίου) απαγγέλλονται σ' αυτόν, λέει (διαγενέδοντάς τα): «Θρύλοι των αρχαίων!» »

١٦ ﴿ Θα τον σημαδέψουμε στη μύτη (με ένα σημάδι που θα μείνει για πάντα ώστε να αναγνωρίζεται μεταξύ των ανθρώπων για τα κακά έργα που έκανε) (τα παραπάνω εδάφια αναφέρονται στον Αλ-Ουαλέντ μπτιν Αλ-Μουγέρια, ο οποίος ήταν πολύ σκληρός εχθρός του Προφήτη). »

١٧ ﴿ Στ' αλήθεια, τους Έχουμε δοκιμάσει (τους πολυθεϊστές της Μέκκας), όπως δοκιμάσαμε τους ανθρώπους του κήπου, δταν ορκίστηκαν να κόψουν (μαζέψουν) τους καρπούς του (κήπου) το πρωί, (ώστε να κατέχουν αυτοί αποκλειστικά τους καρπούς και να εμποδίζουν τους φτωχούς από το να φάνε από αυτούς, ενώ ο πατέρας τους, πριν πεθάνει, όρισε ένα μέρος από τους καρπούς για τους φτωχούς). »

١٨ ﴿ Χωρίς να κάνουν καμία εξαίρεση (στο μερίδιο των φτωχών που όρισε ο πατέρας τους και χωρίς να πουν: «ιν σαα' Αλλάχ (Αν το θέλει ο Αλλάχ)»). »

١٩ ﴿ Τότε ήλθε πάνω (στον κήπο), μια επίσκεψη (πυρ) από τον Κύριο σου, (τη νύχτα και τον έκαψε), ενώ κοιμόντουσαν. »

٢٠ ﴿ Έτσι, (ο κήπος) έγινε το πρωί (καμένος) μαύρος όπως η νύχτα. »

٢١ ﴿ Επειτα το πρωί φώναξαν ο ένας τον άλλο. »

٢٢ ﴿ (Λέγοντας): «Πηγαίνετε στις καλλιέργειές σας όσο είναι ακόμα πρωί, αν επιμένετε να κόψετε (τους καρπούς).» »

٢٣ ﴿ Έτσι, αναχώρησαν γρήγορα, συζητώντας ψιθυριστά: »

فَلَمَّا رَأَهُ رَلْفَةٌ سَيَّتْ وُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالَ هَذَا أَلْئَنِي كُنْتُ بِهِ نَدَعُونَ ١٧ ﴿ قُلْ أَرَهُ يَتَمَّ إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ يَعْيَى أُرْجَحَنَا فَمَنْ يُحِبُّ الْكُفَّارَ مِنْ عَذَابِ أَلِيَّرِ ١٨ ﴿ قُلْ هُوَ الْرَّحْمَنُ مَا مَأْتَ بِهِ وَعَيْنَهُ تَوْكِنَ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ١٩ ﴿ قُلْ أَرَدْتُمْ إِنْ أَصْبَحْ مَا قُوْمُكُمْ عَوْرَافِينَ يَا يَسْكُمْ بِعَوْمَعِينَ ٢٠ ﴿

سَيِّدُ الْقَبَائِلِ ٢١ قُلْ هُوَ ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢٣ مَا أَنْتَ بِعِصْمَةِ رَبِّكَ مَجْهُونٌ ٢٤ ﴿ وَإِنَّكَ لَأَجْرَأَ عَيْرَ مَسْتُونٍ ٢٥ ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَى حُلُّ عَطَيْمٍ ٢٦ فَسْبِرْ وَيَصِرْ وَنَ ٢٧ يَا يَسْكُمْ الْمَقْتُونُ ٢٨ إِنْ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَيِّلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمَهْتَدِينَ ٢٩ فَلَا تُقْطِعْ أَلْمَكْذِينَ ٣٠ وَدَوَا لَوْتَهُنْ فَيَدْهُنُونَ ٣١ وَلَا تُطْعِنْ كُلَّ حَلَافِ مَهِينَ ٣٢ هَنَارِ مَشَلَّمَ بَنِيْسِيرِ ٣٣ مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُعَتَدِّ أَشِيرِ ٣٤ عَتَلَ بَعْدَ لَكَ زَيْمِ ٣٥ أَنْ كَانَ ذَآمَالْ وَبَنِينَ ٣٦ إِذَا تَنْلَ عَيْنَهُ أَيْنَقَالْ أَسْطِرِ الْأَقْلَى ٣٧

٢٤ ﴿ «Να μην αφήσετε κανέναν Μισκείν (ενδεή άνθρωπο) να μπει σήμερα μέσα σε σας (στον κήπο). » »

٢٥ ﴿ Και πήγαν το πρωί με ισχυρή (και άδικη) πρόθεση (αποφασισμένοι, θυμωμένοι με τους φτωχούς, να τους αποτρέψουν από το να πάρουν καρπούς από τον κήπο) νομίζοντας ότι έχουν τη δύναμη (δηλ. είχαν απόλυτη αυτοπειθηση και εμπιστοσύνη στις ικανότητές τους). »

٢٦ ﴿ Μα, όταν τον είδαν (τον κήπο), είπαν: «Στ' αλήθεια, είμαστε παραστρατημένοι (χάσαμε το δρόμο μας και ήρθαμε σε άλλον κήπο, όχι το δικό μας). » »

٢٧ ﴿ (Επειτα, αφού βεβαιώθηκαν ότι είναι ο κήπος τους, είπαν): «Πρόγματι, είμαστε στερημένοι (από τους καρπούς λόγω της κακής άδικης πρόθεσής μας)!» »

٢٨ ﴿ (Τότε) ο πιο δίκαιος ανάμεσά τους είπε: «Μα δεν σας είπα: «Αν δοξάζετε (τον Αλλάχ πέρα από την άδικη πρόθεσή σας, και Τον ευχαριστείτε για όσα σας έδωσε και επιδιώκετε την συγχώρεσή Του και λέτε: Ινσά' Αλλάχ δηλ. 'αν το Θέλει ο Αλλάχ' κάνοντας το θέλημά σας

سَيِّدُهُ عَلَى الْمُرْتَبِهِ كَمَا بَلَوْنَا أَصْبَحَ لِجَنَاحَهُ ذَاقَمُوا
 إِنَّا بِلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْبَحَ لِجَنَاحَهُ ذَاقَمُوا
 لِيَصُرُّ مِنْهُمْ مُصْبِحِينَ ١٧ لَوْلَا سَنَنُ ١٨ فَطَافَ عَلَيْهَا طَافِيْعُهُ مِنْ زَرِّكَ
 وَهُنَّ يَوْمَونَ ١٩ فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيْعَ ٢٠ مُسْنَادًا وَمُصْبِحِينَ ٢١ أَنَّ
 أَغْدُوًا عَلَى حَرَقِكَمْ كَمَّ صَرِيْعَمْ ٢٢ فَانْطَلَقُوا وَهُنَّ بَحْسَنُونَ ٢٣
 أَنَّ لَدَنِدَخْلَنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مُسْكِنَ ٢٤ وَعَدْوَا عَلَى حَرَقِكَلِيْدَيْنَ ٢٥ فَلَمَّا
 رَأَوْهَا كَلَّا لَوْلَا اصْلَأُونَ ٢٦ مَلَخَنَ حَمْرَوْمُونَ ٢٧ قَالَ أَوْسَطَهُمُ الْأَرْقَلَ
 لَكُوكُولَاسِيْهُونَ ٢٨ فَأَوْسَبَخَنَ رِتَنَأَنَا كَمَّا كَلِيلِيْهَ ٢٩ فَأَقْبَلَ
 بِصَمْهُمْ عَلَى بَعْضِ يَسَانُونَ ٣٠ فَأَوْأَنُونَلَمَّا إِنَا كَمَّا كَلِيلِيْهَ ٣١ عَسَنَ
 رِتَنَأَرْسِيدَلَحَنَدَهَ كَمَّهَا إِنَا إِلَى رِتَنَأَرْسِيدَهَ ٣٢ كَدَلَكَ الْعَنَابَ وَلَعْدَهَ
 الْأَخْرَهَ أَكْرَلَوَكَأَلَوَيْلَمُونَ ٣٣ إِنَّ لَلَّشَنَفِينَ عَنْدَهُمْ جَنَّتِ الْأَسْعِمَ
 فَنَجَّمَلَلَمَسْتَلِيْنَ كَالْمَشَرِّمَنَ ٣٤ مَالَكُوكِنَهَتَكُونَ ٣٥ أَمَّ
 لَكُوكِنَهَتَهِ نَدَرُسُونَ ٣٦ إِنَّ لَكُوكِنَهَلَمَّا لَخَرُونَ ٣٧ أَمَلَكُوكِنَهَنَمَنَ
 عَيَّنَنَ بَلَقَهَ إِنَّ بَلَقَهَنَمَنَ لَكُوكِنَهَتَكُونَ ٣٨ سَلَمَهَ أَبْشَهَ
 يَنَدَلَكَرَعِيمَ ٣٩ أَمَّ لَهُمْ شَرَفَهَ فَلَيَأَنْشَرَكَهَهَ إِنَّ كَأَنَّوَأَصَدِّفَينَ ٤٠
 يَوْمَ يَكْنَفُ عَنْ سَاقِي وَيَدَعُونَ إِلَى الشَّجَوْدَهَفَلَيَسْتَطِيْعُونَ ٤١

σύμφωνα με το Θέλημά Του, τότε δεν θα σας συμβούν όλα αυτά!).»

32 «Είπαν (μετανιωμένοι): «Δόξα στον Κύριο μας (ό, τι μας συνέβη δεν ήταν άδικο)! Ήμασταν, στ' αλήθεια, άδικοι.»

33 «Επειτα στράφηκαν ο ένας εναντίον του άλλου, κατηγορώντας.»

34 «Είπαν: «Αλίμονό μας: Στ' αλήθεια, ήμασταν παραβάτες (που εμποδίζαμε τους φωχούς και παρακούσαμε τον Άλλαχ).»

35 Ελπίζουμε ο Κύριός μας να μας τον αντικαταστήσει με έναν (κήπο) καλύτερο από αυτόν. Στ' αλήθεια, στον Κύριο μας ευχόμαστε (για τη συγχώρεσή Του για τις αμαρτίες μας και για την αμοιβή Του στη Μέλλουνσα Ζωή).»

36 Τέτοια είναι η τιμωρία (σ' αντήν τη ζωή για όποιον παρακούει τον Άλλαχ και δεν δίνει το μερίδιο που όρισε ο Άλλαχ στους φωχούς από τον πλούτο του), μα, πραγματικά η τιμωρία της Μέλλουνσας Ζωής είναι μεγαλύτερη (πιο τρομακτική), αν το γνώριζαν (θα απομακρύνονταν από κάθε αιτία της)!

37 «Στ' αλήθεια, για τους ευσεβείς υπάρχουν

οι Κήποι της ευδαιμονίας (ο Παράδεισος) με Τον Κύριό τους.»

38 «(Μα είναι δυνατόν) να μεταχειριστούμε τους Μουσουλμάνους (όσους πιστεύουν στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και κάνουν ενάρετες πράξεις), όπως (θα μεταχειριστούμε) τους εγκληματίες (πολυθεϊστές και απόστοις κλπ.);»

39 «Τι συμβαίνει με σας; Πώς κρίνετε (τέοια άδικη κρίση, εξισώνοντας τον ενάρετο με τον ανυπάκουο);»

40 «Η μήπως έχετε ένα (Ουράνιο) Βιβλίο από το οποίο μαθαίνετε (αντύ πον λέτε, ότι ο ευσεβής είναι ίσος με τον ασεβή);»

41 «Στο οποίο έχετε όλα όσα επιλέγετε (και επιθυμείτε);»

42 «Η μήπως έχετε όρκους από Μας, που ισχύουν μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης, ότι θα συμβεί για σας ό, τι κρίνετε (αποφασίσετε);»

43 «Ρώτησέ τους (ω, Προφήτη) (τους ειδωλολάτρες), ποιος από αυτούς θα σταθεί ενγυητής γι' αυτό!»

44 «Η μήπως έχουν «εταίρους» (ψεύτικους θεούς, που θα σταθούν εγγυητές γι' αυτά που λένε); Τότε ας φέρουν τους «εταίρους» τους, αν είναι ειλικρινείς!»

45 «(Θυμηθείτε) την Ημέρα (της Ανάστασης) που (ο Άλλαχ) θα αποκαλύψει την Κνήμη (Του) (με την Οποία δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο) και θα κληθούν να πέσουν πρηγείς (για τον Άλλαχ), μα (αντοί) (οι υποκριτές, και όσοι προσέρχονται για να κάνουν επίδειξη ή για να αποκτήσουν καλή φήμη) δε θα μπορέσουν (επειδή η πλάτη των θα γίνει ενιαία και αλόγιστη).»

46 «Τα μάτια τους θα είναι χαμηλωμένα, καὶ θα τους καλύψει η ταπείνωση· άλλοτε καλούνταν (στην εγκόσμια ζωή) να πέσουν πρηγείς (για να προσευχηθούν), ενώ ήταν υγιείς (και γεροί) (μα δεν το έκαναν).»

47 «Γι' αυτό (ω, Μωχάμμαντ) άφησέ Με (να ασχοληθώ) με όποιον διαψεύσει αυτό το λόγο (το Κοράνιο). Θα τους (παρέχουμε αύξηση αγαθών, πλούτον και παιδιών, για να τους) φέρουμε σταδιακά προς την τιμωρία από κει όπου δεν γνωρίζουν (δηλ. ότι αυτά τα αγαθά είναι ο λόγος της καταστροφής τους).»

48 «Και θα τους παραχωρήσω χρόνο (θα τους αυξήσω το χρόνο ζωής, για να αυξάνουν τις αμαρτίες τους). Στ' αλήθεια, το Σχέδιό Μου είναι ισχυρό.»

49 «Η μήπως (ω, Μωχάμμαντ) τους ζητάς καμία (εγκόσμια) αμοιβή (επειδή τους

μεταδίδεις το Μήνυμα του Αλλάχ), και για αυτό είναι υπερφορτωμένοι με χρέος; (δηλ. ή μήπως αρνούνται την αλήθεια φοβούμενοι να πληρώσουν κάποια αμοιβή σ' σένα; Αφού δεν τους ζητάς καμία αμοιβή και περιμένεις την αμοιβή σου μόνο από τον Αλλάχ). »

47 Ἡ μήπως κατέχουν (τη γνώση για) τα Αόρατα, και έτσι γράφουν (σύμφωνα μ' αυτά, ότι είναι καλύτεροι από τους ενσεβείς);

¶ Ετοι, περιμένε υπομονετικά την Απόφαση του Κυρίου σου (δηλ. ότι τους έδωσε περισσότερο χρόνο ζωής, αναβάλλοντας, για μικρό χρονικό διάστημα, τη νίκη σου), και μην είσαι σαν τον άνθρωπο της Φόβαινας (τον Ιωνά, ο οποίος δεν ήταν υπομονετικός και χωρίς την Άδεια του Άλλαχ έφυγε από την πόλη του, απογοητευμένος και θυμωμένος που δεν είχαν αποδεχτεί το κίρηνγμά του,) – όταν φώναξε (δηλ. Μας επικαλέστηκε για την άμεση τιμωρία του λαού

του) ενώ βρισκόταν σε μεγάλη θλίψη. »

¶ Αν δεν είχε φτάσει σ' αυτόν η Εύνοια του Κυρίου του, θα πεταγόταν (από το στομάχι του ψαριού) στη γυμνή ακτή κατηγορημένος (για το ότι έφυγε χωρίς την Άδεια των Άλλών, μα, αντίθετα, ο Άλλαχ δέχτηκε τη μεταμέλειά του και παρείχε μέσα για την ανάρρωσή του).

30 Ἐτσι ο Κύριος του τον επέλεξε (σε υψηλή θεση, επιστρέφοντάς του την αποστολή του) και

τον ἔκανε να βρίσκεται ανάμεσα στους ενάρετους.»
¶ 51 «Καὶ στὸν ἀλήθειαν εἰκεῖνοι ποιοῦνται
τὴν πίστην παραλίγονα σε κάποιουν να
γλυτορίσεις με τα μάτια τους (ἀπό το μίσος)
όταν αικούν την Υπενθύμιση (τὸ Κοράνιο),
καὶ λένε: «Στὸν ἀλήθειαν, αυτός (οἱ
Μουάμματε) είναι πατέρας μου».

Μωχαῖμαντ) είναι παραφρών.»
⑤2 « Και δεν είναι, παρά μόνο μια Υπενθύμιση σε όλους τους κόσμους. »

Σούρα 69 Αλ-Χάκκα

[Το Αναπόφευκτο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), τον Αρ-Ραχείμ (Πολεοδότλαχνο) Το Ανατόφευκτο (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης, κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί η τιμωρία των απίστων, που στην εγκόσια Σούη δεν το πίστεναν).

¶ Ποιο είναι το Αναπόφευκτο (Πώς είναι, αλήθεια, η Ήμέρα της Ανάστασης, δύον αφορά τις συνθήκες);

¶ Και πώς να ξέρεις (ω, Προφήτη) ποιο είναι το αναπόφευκτο (την τρομερή

حَشِيعَةَ أَبَصَرْتُمْ تَرْهِقُمْ فَلَهُ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الْسُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ
أَنْذَرْتُكُمْ وَمَنْ يَكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثَ سَنَسْتَدِرُّ جَهَنَّمَ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ (٤٤) وَأَتَلِي لَهُمْ أَنْ يَكْدِي مَيْتَنَ (٤٥) أَمْ تَسْتَلِمُهُ لَعْرَافُهُمْ
مِنْ مَغْرِبِ مُشَقَّلُونَ (٤٦) أَمْ عِنْدَهُمُ الْقِبَّةُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ (٤٧) فَاقْشِرْ
لِحَمْرَرِ يَكْ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحَوْنَ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْطُومٌ (٤٨) تَوْلَا
أَنْ تَذَرِّكَ دِرْعَمَةَ مِنْ رَبِّهِ لَنِدَّ الْعَرَاءَ وَهُوَ مَدْمُومٌ (٤٩) فَاجْبِنْهُ رَبِّهِ
فَاجْعَلْهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (٥٠) وَلِنِي كَادَ الَّذِينَ كَرُوا إِلَيْكُنَا يَأْتِسِرُهُ
لَنَسِمَعُوا الْكَرْ وَقُولُونَ إِلَهَ الْمُجْمَعُونَ (٥١) وَمَا هُوَ إِلَّا ذُرَّ لِلْعَالَمِينَ (٥٢)

شیوهٔ حلقه
دست آمده‌اند

الْحَافَّةُ مَا الْحَافَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَكَ مَا الْحَافَّةُ ۝ كَذَبَ شَمُودٌ
وَعَادٌ مَا الْقَارِعَةُ ۝ فَأَمَّا نَمُودٌ فَأَهْلَكُوا بِالْطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا
عَادٌ فَأَهْلَكُوا بِرِبِيعِ صَرَصِيرِ عَاتِيَةِ ۝ سَحْرَهَا عَنْهُمْ
سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَّةَ أَيَامٍ حُسْنُمَا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرَعَىٰ
كَأَهْمَهُمْ أَعْجَازٌ خَلِ خَاوِيَّةِ ۝ فَهَلْ رَأَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَّةِ

κατάσταση που θα επικρατήσει τότε);

Οι (λαοί) Θαμούντ (ο λαός των Προφήτη Σάλιχ) και 'Αντ (ο λαός των Προφήτη Χουντ) διέψευσαν την Αλ-Κάρι'α (την Ήμέρα της Ανάστασης).

¶ **Οσο για τους Θαμούντ,
εξολοθρεύτηκαν από την τρομερή κραυγή!** ¶
¶ **Και δσο για τους Ἄντ,
εξολοθρεύτηκαν από έναν κρύο, ἀγριο
άνεμο με δυνατό βουντό!**

7 Τὸν οποίο (ο **Αλλάχ**) επέβαλλε σ' αυτούς για επτά διαδοχικές νύχτες και οχτώ διαδοχικές μέρες, ώστε θα μπορούσε να δεις το λαό νεκρό, σαν να ήταν κούφιες οις ες από φοινικόδεντος!)

Φ Μήπως βλέπεις να έχει μείνει καμία ψυχή απ' αυτούς (χωρίς να εξολοθρευθεί);

¶ Κι ήρθε ο Φιράσον (Φαραώ), κι αυτοί που προηγούνταν αυτού, κι οι πόλεις (οι πόλεις

τον λαού τον Προφήτη Λαο¹⁰) με την αμαρτία. ¶ Και παράκουσαν τον Αγγελιαφόρο του

وَجَاهَ فِرْعَوْنَ وَمِنْ قَبْلِهِ وَالْمُؤْنَكَثُ بِالْمَغَاطِيَةِ ١ فَصَوَّرَ سَرْوَلَ
 رِبَّهُمْ فَأَخْذَهُمْ أَخْذَةَ رَأْيَةٍ ٢ إِنَّا لَمَا طَغَى الْمَلَكُونَ كُفِيَ الْمَجَارِيَةَ
 لِنَجْعَلُهُمْ كَذَنْبَرَةً وَتَبِعَاهُ أَذْنُ وَعِيَةَ ٣ إِذَا فَتَحْنَ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةٌ وَجَهَةٌ ٤ وَجَلَّتِ الْأَرْضُ وَلِلْجَالِيَّةِ دَنْكَادَهُ وَجَهَةٌ ٥
 بِيَوْمِنْ وَعَيْتِ الْوَاقِعَةِ ٦ وَانْسَقَتِ الْأَسْعَامُ فِي يَوْمِنْ وَاهِيَةَ
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَنْجَابِهَا وَبَحِيلٍ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ بِيَوْمِنْ تَمَيِّيَةَ ٧
 بِيَوْمِنْ تَعْرُضُونَ لَا تَخْفَنْ مِنْكُ حَافِيَةَ ٨ فَانْتَمْ أَنْقَتَ
 كَتَبَهُمْ سَعِينَهُ فَيَقُولُ هَافِمْ أَفْرَهُ وَأَكْتَبَهُ ٩ إِنِّي ظَنَّتْ أَنِّي مُتَنَّ
 حَسَابِيَّةَ ١٠ فَهُوَ فِي عِشْرَةِ رَاضِيَّةِ ١١ فِي جَنَّةِ عَالِيَّكَ
 قَطْلُوْهُمْهَا دَائِيَّةَ ١٢ كُلُّوْهُمْهُ وَأَشْرَوْهُمْهُنَّيَا بِمَا أَسْلَفَتُهُ فِي الْأَيَّارِ
 لِلْفَالِيَّةَ ١٣ وَأَمَانَمْ أَنِّي كَبَدَهُ بِشَالِهِ فَيَقُولُ بَلَتَنَّتِي لَرَوْتَ كَتَبَهُ
 وَلَرَأَدَرِ مَاحِسَابِيَّةَ ١٤ يَنْتَهَى كَانَتِ الْقَاضِيَّةَ ١٥ مَا أَغْفَنَ
 عَنِ مَالِيَّةَ ١٦ هَلَكَ عَنِي سُلْطَانِيَّةَ ١٧ خُذْهُ وَفَنْلُوْهُ ١٨ فَرْلَبِحَمْ
 مَسْلُوْهُ ١٩ فَزُرْفِي سِلْسِلَةَ دَرْعَهَا سَبْعُونَ دَرَاعَهَا فَأَسْلَكُهُ ٢٠ إِنَّهُ
 كَانَ لَا يَرْوِمْ بِاللَّهِ الْعَظِيْمِ ٢١ وَلَا يَحْضُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِنِينَ ٢٢

١١ «Στ' αλήθεια, όταν το νερό σηκώθηκε πάνω απ' τα δριά του (ο Κατακλυμός των Νώε), Εμείς μεταφέραμε εσάς (τους πιστούς προγόνους σας) στην πλεούμενη (κιβωτό των Νώε).»

١٢ «Ωστε να την κάνουμε (την κιβωτό των Νώε) μια νουθεσία για σας, και να κατανοηθεί και να διατηρηθεί από τα αυτιά που θα την κατανοήσουν και θα τη διατηρήσουν (για τις επόμενες γενεές, μέσα από ιστορίες).»

١٣ «Κι όταν θα φυσήξει το Κέρας (Σάλπιγγα) (ο Αγγελος) με ένα φύσημα (το πρώτο, το οποίο θα σημάνει την καταστροφή των κόσμου).»

١٤ «Κι η γη και τα βουνά θα αφαιρεθούν από τα μέρη τους και θα συνθλιφθούν με ένα μόνο χτύπημα.»

١٥ «Τότε, εκείνη τη μέρα θα γίνει το (Μεγάλο) Γεγονός.»

١٦ «Κι ο συρανός θα σχιστεί στα δύο, και εκείνη την Ημέρα θα είναι εξασθενημένος (δηλ. αδύναμος, ασταθής).»

١٧ «Κι οι άγγελοι θα βρίσκονται στις πλευρές του, και θα κρατούν το Θρόνο του Κυρίου σου από πάνω τους, εκείνη την Ημέρα, οχτώ (άγγελοι).»

١٨ «Εκείνη την Ημέρα θα παρουσιαστείτε (ω, άνθρωποι, μπροστά από τον Κύριό σας, για την Κρίση), δε θα αποκρυφτεί κανένα μαστικό σας.»

١٩ «Επειτα, όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο (των Καταγραφών των πράξεών) του στο δεξιό του χέρι θα πει (ευτυχισμένος): «Ορίστε! Διαβάστε το βιβλίο μου!».»

٢٠ «Στ' αλήθεια, πίστευα (στην εγκόσμια ζωή) ότι θα συναντήσω (την Ημέρα της Κρίσης) το Δογαριασμό μου (Θα λάβω την αμοιβή μου).»

٢١ «Ετοι αυτός θα βρεθεί σε μια ζωή ευχάριστη.»

٢٢ «Σ' έναν υψηλό Παράδεισο.»

٢٣ «Απ' όπου οι καρποί θα βρίσκονται χαμηλά και κοντά (εύκολο να τα φτάσεις).»

٢٤ «Φάτε και πιείτε με άνεση (χωρίς ανησυχία μήπως σας βλάψει το φαγητό, και χωρίς να χρειαστεί να ουρήσετε ή να αφροδεύσετε) γι' αυτά (τα καλά) που κάνατε τις προηγούμενες μέρες (στην εγκόσμια ζωή)!»

٢٥ «Μα όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο του στο αριστερό του χέρι θα πει (μετανιωμένος): «Μακάρι να μη μου είχε δοθεί το βιβλίο μου!».»

٢٦ «Ούτε να μάθαινα ποτέ πώς είναι ο λογαριασμός μου.»

٢٧ «Μακάρι να ήταν το τέλος μου (δηλ. να εξαλειφόμουν στην εγκόσμια ζωή και να μην αγαστανόμον μετά από το θάνατό μου).»

٢٨ «Δε με ωφέλησε ο πλούτος μου (ούτε με προστάτεψε σε τίποτε από την τιμωρία από τον Άλλαχ).»

٢٩ «Με εγκατέλειψε το επιχείρημά μου (για να υπερασπιστώ τον εαυτό μου)!»

٣٠ «(Θα ειπωθεί στους αγγέλους - φύλακες της φωτιάς:) «Πάρτε τον και αλυσοδέστε τον (με τα χέρια του στο λαιμό).»

٣١ «Επειτα πετάξτε τον στο Πυρ για να καεί μέσα του.»

٣٢ «Επειτα βάλτε τον μέσα σε μια αλυσίδα, το μήκος της οποίας είναι εβδομήντα πήχεις!»

٣٣ «Στ' αλήθεια, δεν πίστευε στον Άλλαχ, το Μέγα,»

٣٤ «Και δεν ενθάρρυνε (τους ανθρώπους κατά την εγκόσμια ζωή) για το τάσμα των φτωχών.»

٣٥ «Ετσι, κανέναν φύλο δεν έχει εδώ, αυτήν την Ημέρα, (για να τον προστατέψει από την Τιμωρία).»

٣٦ «Ούτε καμία τροφή, εκτός από το πύρο (από τις πληγές των δέρματος των κατοίκων την Πυρός).»

٣٧ «Το οποίο δεν τρώνε παρά μόνο οι αμαρτωλοί (που επιμένουν στην απιστία τους).»

- 38 (Και ὅχι (δεν είναι όπως τα λέτε, ω, ἀπιστοί), ορκίζομαι σε ό, τι βλέπετε,)
- 39 (Και σε ό, τι δεν βλέπετε (στα αόρατα),)
- 40 (Στ' αλήθεια αυτό είναι, ο λόγος ενός έντιμου Αγγελιαφόρου (δηλ. το Κοράνιο είναι τα λόγια του Αλλάχ, που σας απαγέλλει ένας έντιμος Αγγελιαφόρος, ο Μωχάμμαντ).)
- 41 (Και δεν είναι τα λόγια ενός ποιητή: λίγα είναι αυτά που πιστεύετε!)
- 42 (Ούτε είναι ο λόγος ενός μάντη: λίγα είναι αυτά που θυμάστε (δηλ. σκεψτείτε και θυμηθείτε τη διαφορά των λόγων ενός μάντη με τα λόγια του Προφήτη)!)
- 43 (Είναι η αποκάλυψη που στάλθηκε κάτω (στη γη) από τον Κύριο των κόσμων (ανθρωπότητα, τζίν και όλα όσα υπάρχουν).)
- 44 (Κι αν αυτός (ο Μωχάμμαντ) έχει αποδώσει (ψευδώς, ακόμη και κάποια) λόγια σε Μας (τον Αλλάχ),)
- 45 (Θα τον αρπάξουμε (για εκδίσιη) με δύναμη,)
- 46 (Κι έπειτα θα αποκόπταμε την αρτηρία της καρδιάς (αορτή) του (Προκαλώντας άμεσο θάνατο),)
- 47 (Και κανείς από σας δε θα του εμποδίσει (την τιμωρία Μας).)
- 48 (Και σ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι μια Υπενθύμιση (νοούθεσία) για τους ευοεβείς,)
- 49 (Και σ' αλήθεια, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν από σας μερικοί που διαψεύδουν (το Κοράνιο, παρ' όλη τη σαφήνεια των Σημείων του).)
- 50 (Και πράγματι αυτή (η διάψευση του Κορανίου) θα είναι μια θλίψη για τους απίστους (για την απώλεια του Παραδείσου την Ημέρα της Ανάστασης).)
- 51 (Και σ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι η απόλυτη αλήθεια.)
- 52 (Έτσι, δόξασε (και εξέμνησε) το όνομα του Κυρίου σου, του Αλ-Άδειμ (Μέγα).)

Σούρα 70 Αλ-Μα'άριτζ

[Οι Δρόμοι της Ανόδου]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαγχνού)

1 (Κάποιος (ἀπιστος) επικαλέστηκε (τον Αλλάχ) για το μαρτύριο (να επέλθει σ' αυτόν και στο λαό του, ως πρόκληση στον Μωχάμμαντ, μαρτύριο που σίγουρα) επέρχεται.)

2 ((Επέρχεται) για τους απίστους, το οποίο κανείς δε μπορεί να εμποδίσει.)

3 (Από τον Αλλάχ, τον Κύριο των Δρόμων της Ανόδου.)

4 (Οι άγγελοι και ο Γαβριήλ ανεβαίνουν σ'

فَلِئِسْ لَهُ أَيْمَنٌ هَنْهَا حِمَمٌ ٢٧ وَلَا طَعَامٌ لِأَمْنٍ غَسِيلٌ ٢٨ لَا يَأْكُلُ
إِلَّا لَحْقُهُنَّ ٢٩ فَلَا أَقِيمُ بِمَا يَشْرُونَ ٣٠ وَمَا لَا يُبَصِّرُونَ ٣١
إِنَّهُ لَمُقْتُلٌ رَسُولُكُمْ ٣٢ وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ٣٣
وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا لَدُوكُونَ ٣٤ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣٥ وَلَا
نَوْلٌ عَلَيْهِ بَعْضُ الْأَقْوَابِ ٣٦ لَا خَذَنَاهُمْ بِالْيَمِينِ ٣٧ لَمْ لَقَطَنَا
مِنْهُ أَوْتَنِ ٣٨ فَمَا مِنْكُمْ مَنْ أَحْمَدَ عَنْهُ حَسِيرِينَ ٣٩ وَلَمَّا لَدَكْرَهُ
لِلْمُقْتَيِّنَ ٤٠ وَنَالَ الْعَلْمَ مَنْ صَنَعَكُبَّيْنَ ٤١ وَلَمَّا لَهَسَرَهُ عَلَى
الْكُفَّارِ ٤٢ وَلَمَّا لَهَقَّ الْبَقَرِ ٤٣ فَسَيَّرَ وَأَسْمَمَ رَبِّكَ الْقَلِيلِ ٤٤

سَأَلَ سَائِلٌ صَنَابَ وَاقِعٌ ١ لِلْكُفَّارِ لَيْسَ لَهُ دَاعِعٌ ٢ مِنْ
اللَّهِ ذِي الْمَسَارِجِ ٣ تَصُّحُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ دُخْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ فَأَقْصِرْ صَبَرَ حِيلَادًا
وَهُمْ يَرْتَهِنُهُ بِعِصَمِهِ ٥ وَزَرَرَهُ قَبِيَّاً ٦ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمَهْلِ
وَتَكُونُ الْيَمَنُ كَالْعَقَنِ ٧ وَلَا يَنْتَلِ حَمِيمٌ حَوْسَانًا ٨

Αυτόν μια Ημέρα, που η διάρκειά της είναι πενήντα χιλιάδες χρόνια.)

9 (Έτσι, να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ, με τους χλευασμούς τους και τη βιασύνη τους για την Τιμωρία), με υπομονή όμορφη (δηλ. χωρίς απογοήτευση, και χωρίς να απευθύνεις τα παράπονά σου σε άλλον εκτός του Αλλάχ).)

10 (Στ' αλήθεια, το βλέπουν (το μαρτύριο, μακριά (νομίζουν ότι δε θα γίνει).)

11 (Μα Εμείς το βλέπουμε κοντά (θα γίνει οπωσδήποτε).)

12 (Την Ημέρα που ο ουρανός θα είναι σαν βρασμένο λάδι.)

13 (Και τα βουνά θα είναι σαν φουσκωμένο μαλλί.)

14 (Και κανένας φίλος δε θα ρωτήσει κάποιον φίλο (για την κατάστασή του, επειδή θα είναι απασχολημένος με τη δική του υπόθεση).)

15 (Τους βλέπουν (δηλ. ο καθένας βλέπει το φίλο, τον πατέρα, τον αδελφό, τα παιδιά και τους συγγενείς του, μα ούτε θα τους μιλήσει, ούτε θα τους ζητήσει βοήθεια, αφού κανείς από αυτούς δε θα μπορέσει να ωφελήσει τον

يَصْرُونَهُمْ يُودُ الْمَجْرُومُ لَوْ يَعْتَدُ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْبَيْنَيْنِ
وَصَاحِبَتِهِ، وَأَخِيهِ^{١١} وَصَاحِبَيْهِ أَلَّى تُشْوِيدَ^{١٢} وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَحَّامٌ مُنْجِيٌ^{١٣} كَلَّا إِنَّهَا أَنْطَنِي^{١٤} تَرَاعَةَ لِلشَّوَّافِ^{١٥} تَدْعُوا
مِنْ أَذْبَرٍ وَقَوْلَ^{١٦} وَجْمَعَ فَأَوْعَيْ^{١٧} إِنَّ الْإِنْسَنَ حَقِيقَ هَلْوَاعًا
إِذَا سَأَسَهُ أَشْرَجَ رُوْحًا^{١٨} وَإِذَا سَأَسَهُ لَهُ تَفْرِيْسًا^{١٩} إِلَّا
الْمُصْلِيْنَ^{٢٠} الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُوْنَ^{٢١} وَالَّذِينَ فِي
أَمْرَقَمْ حَقِيقَ مَعْلُومَ^{٢٢} لِلْسَّائِلِ وَالْمَسْعُورِ^{٢٣} وَالَّذِينَ يُصِرُّوْنَ
بِيَوْمِ الْيَوْمِ^{٢٤} وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُشْفِقُوْنَ^{٢٥} إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرَ مُأْمُوْنِ^{٢٦} وَالَّذِينَ هُرْلَوْرُجَّهُمْ حَلْقُلُوْنَ^{٢٧} إِلَّا مَعَ
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَالِكَتْ أَيْتَهُمْ فَأَقْتَلُهُمْ غَيْرُ مُأْمُوْنِ^{٢٨} فَإِنْ يَنْقُنْ وَلَهُ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُرْلَمَادُوْنَ^{٢٩} وَالَّذِينَ هُمْ لَا يَتَسْتَوْمُ وَعَمَّهُمْ رَعْنَوْنَ^{٣٠}
وَالَّذِينَ هُمْ يَشَهِّدُهُمْ قَائِمُوْنَ^{٣١} وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَصْفَطُوْنَ^{٣٢}
أُولَئِكَ فِي جَنَّتِي شَكْرُوْنَ^{٣٣} فَإِلَى الَّذِينَ كَفَرُواْ قَلَكَ مُهَطِّعُوْنَ^{٣٤}
عَنِ الْبَيْنِ وَعَنِ أَشْعَالِ عَزِيزِ^{٣٥} أَيْطَعْمَ كُلَّ أَشْرِيْ وَمِنْهُمْ^{٣٦}
أَنْ يُدْخِلَ جَنَّةَ نَعِيْرِ^{٣٧} كَلَّا إِنَّا لَهُنَّمُ مَمَّا يَعْلَمُوْنَ^{٣٨}

άλλον). Ο Μούτζριμ (εγκληματίας, αμαρτωλός, άπιστος) θα επιθυμούσε να εξαγοράσει τον εαυτό του από την τιμωρία εκείνης της Ηιέρας με (χαρίζοντας) τα παιδιά του.»

12 «Και τη γυναίκα του, και τον αδελφό του,»
13 «Και το σόι του, που του προσέφεραν καταφύγιο,»

14 «Και όλους όσους βρίσκονται στη Γη, μητρώας και σωθεί.»

15 «Οχι (Δεν είναι τα πράγματα όπως επιθυμείς, δηλαδή να σωθείς, ω, άπιστε)! Στ' αλήθεια, (το Πυρ) θα πυρακτώνεται,»

16 «Που αρπάζει (ξεκολλώντας) (θα κάψει ολοκληρωτικά) το δέρμα του κεφαλιού, του σώματος και τα άκρα του σώματος!»

17 «Καλώντας όποιον στράφηκε μακριά (από την Πλοτη) και απομακρύνθηκε (από την υπακοή προς Τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του).»

18 «Και μάζευε πλούτο και τον έβαζε σε δοχείο (για να τα φυλάξει χωρίς να δώσει ειλεμοσύνη).»

19 «Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος πλάστηκε πολύ ανυπόμονος (και ανήσυχος και φιλάργυρος).»

20 «Οταν το κακό (ή η φτώχεια) των αγγίζει γίνεται αναστατωμένος (δυσαρεστημένος,

αγυπόμονος).»

21 «Και όταν το καλό των αγγίζει γίνεται φειδωλός.»

22 «Εκτός από εκείνους που προσεύχονται.»

23 «Εκείνους που παραμένουν σταθεροί στην προσευχή τους (την προσευχή συνεχώς).»

24 «Και εκείνους που στον πλούτο τους υπάρχει αναγνωρισμένο δικαίωμα (δηλ. ένα ορισμένο μερίδιο, την υποχρεωτική ελεμοσύνη (Ζακά)).»

25 «Για τον επαίτη που ζητά, και για τον στερημένο (που έχει χάσει τον πλούτο του ή είναι φτωχός και νιρέπεται να ζητήσει).»

26 «Και κείνους που πιστεύουν στην Ημέρα της Κρίσης (Λογοδοσίας, Τιμωρίας και Αποζημίωσης).»

27 «Και κείνους που φοβούνται το βασανιστήριο από τον Κύριο τους (και είναι επιφολακτικοί απέναντι σ' αυτό).»

28 «Στ' αλήθεια, το μαρτύριο από τον Κύριο τους είναι τέτοιο που κανείς δε μπορεί να αισθάνεται ασφαλής ενώπιον του.»

29 «Και κείνους που φυλάσσουν τα γεννητικά όργανά τους (από παράνομες σεξουαλικές πράξεις).»

30 «Εκτός από τις συζύγους τους ή εκείνες που κατέχουν τα δεξιά χέρια τους (δηλ. σπλάβες) –οπότε δε θα κατηγορηθούν.»

31 «Μα όποιος επιδιώκει πέρα από αυτό, τότε εκείνοι είναι οι παραβάτες.»

32 «Και κείνους που φυλάσσουν τα καταπιστεύματα (που τους έχουν εμπιστευθεί) και τηρούν τις συμφωνίες τους.»

33 «Και κείνους που μένουν σταθεροί στις μαρτυρίες τους (χωρίς να ψεύδονται, να αποκρύπτων ή να διαστρεβλώνουν γεγονότα).»

34 «Και κείνους που τηρούν την προσευχή τους (με το σωτό τρόπο και στις καθορισμένες ώρες).»

35 «Τέτοιοι θα κατοικούν στους Κήπους (Παράδεισο), τιμημένοι.»

36 «Τι συμβαίνει, λοιπόν μ' εκείνους που αρνήθηκαν την πίστη και σπεύδουν προς εσένα (ω, Μωχάμμαντ) (με τους λαιμούς τους σταμμένους προς εσένα και τα μάτια τους πάνω σου για να σ' ακούσουν, όχι για να αφεληθούν, αλλά με σκοπό να σε αρνηθούν και να χλενάσουν εσένα).»

37 «(καθισμένοι) σε ομάδες από τα δεξιά και τ' αριστερά (σου, ω, Μωχάμμαντ) (μιλώντας και αναρωτώμενοι);»

38 «Ελπίζει ο καθένας απ' αυτούς να μπει

στον Παράδεισο της Μακαριότητας;»
 ⑩ «Οχι! Στ' αλήθεια, τους έχουμε πλάσει απ' αυτό που γνωρίζουν (δηλ. ένα ασήμαντο υγρό, επομένως, πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι θα μπουν στον Παράδεισο με άλλον τρόπο, παρά με τη Βούληση του Δημουργού;!)»

⑪ «Ετσι, ορκίζομαι στον Κύριο όλων των Ανατολών και των Δύσεων, ότι, βέβαια, Είμαστε Ικανοί»

⑫ «(Είμαστε Ικανοί) να τους αντικαταστήσουμε με (άλλους) καλύτερους απ' αυτούς· και Εμείς δεν πρόκειται να νικηθούμε (ούτε Είμαστε ανίκανοι).»

⑬ «Και έτσι ασ' τους να βυθίζονται στο ψεύδος τους και να παιδιαρίζουν (στην εγκόσιμια ζωή), μέχρι να συναντήσουν την Ημέρα, την οποία τους είχαν υποσχεθεί.»

⑭ «Την Ημέρα που θα βγουν από τους τάφους τους βιαστικά, όπως (στην εγκόσιμια ζωή) έσπευδαν συναγωνιζόμενοι προς ένα είδωλο (δηλ. όπως στο παρελθόν, πων όποις οριζόταν ένα νέο ειδωλό, έσπευδαν να φτάσουν σ' αυτό, για να είναι από τους πρώτους που το λατρεύουν).»

⑮ «Με τα μάτια τους χαμηλωμένα και καλυμένοι με την ταπείνωση! Αυτή είναι η Ημέρα που τους έχουν υποσχεθεί!»

Σούρα 71 Νούχ

[Νόες]

Στο Όνομα των Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολεόδοκλαχνού)
 ① «Στ' αλήθεια, στείλαμε τον Νόε στο λαό του (λέγοντας): «Προειδοποίησε το λαό σου, πριν να φτάσει σ' αυτούς ένα επώδυνο βασανιστήριο.»

② «Είπε: «Ω, λαές μου! Στ' αλήθεια είμαι για σας ένας προειδοποιητής (πων προειδοποιώ) με σαφήνεια,»

③ «Να λατρεύετε τον Αλλάχ (Μόνο), να Τον φοβάστε (δηλ. την τιμωρία Του), και να με υπακούτε,»

④ «(Και τότε ο Αλλάχ) θα σας συγχωρέσει τις αμαρτίες σας και θα σας δώσει αναβολή (για το θάνατο σας) μέχρι έναν ορισμένο χρόνο. Στ' αλήθεια, όταν έλθει ο ορισμένος χρόνος (δηλ. ο θάνατος) από τον Αλλάχ, δε θα αναβληθεί, αν μόνο το γνωρίζατε (θα σηεύδατε προς την πίστη και την υπακοή).»

⑤ «Είπε: «Ω, Κύριέ μου! Στ' αλήθεια έχω καλέσει το λαό μου νύχτα και μέρα,»

⑥ «Μα το κάλεσμά μου δεν τους αύξησε τίποτα, παρά τη φυγή (τους) (από την αλήθεια).»

فَلَا أَقِيمُ وِرَبِّ الْمَسْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِلَّا لِقَدِيرٍ فَعَلَىٰ أَنْ تُبَيِّنَ لَهُ حِلْمَارِيَّتُهُ
 وَمَا تَحْسَنُ مِنْ سَبُّوْنَ فَلَدَهُ مَحْوُضُوا وَلَنْبَعُوا حَقَّ مَلْعُوْبِهِ مُهَرَّلَيِّ
 يُوَعْدُوْنَ يُوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجَدَاثِ سَرَعًا كَمَا هُمْ إِلَيْنَا مُصْبِرُوْنَ
 خَشِّمَةُ أَبْصَرُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَوَافِعُهُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ١٨١

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمَهُ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ
 عَذَابٌ أَيْمَدٌ ١ قَالَ يَقُولُ إِنِّي لَكُنْذِيرُ مِنْ ٢ أَنِّي أَعْبُدُوْا
 اللَّهَ وَأَنْتُوْهُ وَأَطْبِعُونَ ٣ يَغْفِرُ لِكُوْنِي ذُنُوبِيْكُوْ وَيُوَحِّدُ
 إِلَيْنَاهُ أَجْلَ مَسْمَىٰ إِنَّ أَجْلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤْخِرُهُ ٤ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 قَالَ رَبِّي إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِيْ يَلْأَوْنَهَا ٥ فَلَمْ يَرِدْهُ مَدْعَوْيَ إِلَيْهِ
 فَرَأَرَاهُ ٦ وَلَمَّا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا أَصْبِعَهُمْ
 فِي مَاءَأَذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا شَبَابَهُمْ وَأَصْرَوْا وَأَسْتَكْبَرُوا أَشْيَابَهُمْ
 شَعِيرَيْ دَعْوَتِهِمْ جَهَارًا ٧ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَمُهُمْ وَأَشْرَقَ
 لَهُمْ لَتَرَاهُ ٨ فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُهُ وَأَرْبَكْتُهُمْ كَعَنَّا ٩

⑦ «Και σ' αλήθεια κάθε φορά που τους καλούνσα, για να τους συγχωρέσεις, έβαζαν τα δάχτυλά τους στ' αυτιά τους, καλύπτονταν με τα ενδύματά τους και επέμεναν (στην άρνηση τους), και συμπεριφέρονταν πολύ αλαζονικά.»

⑧ «Επειτα στ' αλήθεια τους κάλεσα φανερά.»

⑨ «Επειτα στ' αλήθεια τους κήρυξα (μερικές φορές) ανοιχτά (μεγαλόφωνα) και (άλλες φορές) μυστικά (ιδιαιτέρως).»

⑩ «Είπα (σ' αυτούς): «Ζητήστε συγχώρεση απ' τον Κύριό σας, στ' αλήθεια, Αυτός συγχωρεί τα πάντα!»

⑪ «Θα σας στείλει άφθονη βροχή!»

⑫ «Και θα αυξήσει τον πλούτο και τα παιδιά σας, και θα κάνει για σας κήπους, και θα κάνει για σας ποτάμια.»»

⑬ «Τι συμβαίνει με σας; Πώς δε φοβάστε το μεγαλείο του Αλλάχ (και τη δύναμη Του)!»

⑭ «Ενώ σας έπλασε σε (διαφορετικά) στάδια (δηλ. πρώτα το στάδιο της Νούτφα, έπειτα της Άλακα, κι έπειτα της Μούντγα).»

بِرِّيْسِ الْسَّمَاءَ عَلَيْكُمْ قَدْرًا ۝ وَيَمْدُدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَبَحْرٍ
 لَكُمْ جَنَّتٌ وَجَمِيلٌ لَكُوْنُوكُمْ ۝ مَالُكُمُ الْأَرْضُ حُنُونُهُمْ وَفَارًا ۝
 وَقَدْ خَلَقُكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَنْتُرُوكُمْ كَيْفَ حَلَقَ اللَّهُ سَبِيعَ سَمَوَاتٍ
 طَبَاقًا ۝ وَجَمِيلُ الْقَمَرِ فِينَ ثَوْرًا وَجَمِيلُ الْأَسْمَاسِ سَرَاجًا ۝
 وَاللَّهُ أَنْبَكَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بَاتًا ۝ مُمْبَعِدُكُمْ بِهَا وَمُخْرِجُكُمْ
 لِخَرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِتَسْلُكُوهُمْهَا
 سَبِيلًا فِي جَاجَا ۝ قَالَ فُوحٌ رَبِّ إِلَيْهِمْ عَصْوَفٌ وَأَبْعَوْهُمْ مِنْ لَوْرَيَةٍ
 مَالْمَوْرَوَلَدَهُمُ الْأَخْسَارًا ۝ وَمَكْرُوْمَكْرَا كَبَارًا ۝ وَقَالُوا
 لَا نَدْرُنَّ إِلَيْهِمْ كُوْنُوكُمْ وَلَا نَدْرُنَّ وَدَا وَلَا سُوْعَا وَلَا يَعْوَثَ وَيَعْوَثَ
 وَنَشَرَا ۝ وَقَدْ أَضْلَلُوكُمْ كَيْرَا وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَيْهِمْ لَكَ ۝
 يَسْتَأْخِطُهُمْ أَغْرِيَوْهُمْ فَأَدْخِلُوكُمْ كَارًا فَلَمْ يَعِدْ وَلَمْ يَنْ ۝
 اللَّهُ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ فُوحٌ رَبِّ لَانَدَرَ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكُفَّارِينَ
 دِيَارًا ۝ إِنَّكَ إِنْ تَدْرِهِمْ يَصْلُوْعَعَادَكَ وَلَا يَدْلُوْلَأَفَاجِرَا
 كَفَارًا ۝ رَبِّ أَغْفَرْتَلِي وَلَوْلَدَهُ وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْقَ
 مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَمَّؤْمِنَتِي وَلَا نَزِدُ الْأَفْلَمِينَ إِلَيْنَا ۝

15 Δεν βλέπετε πώς έπλασε ο Αλλάχ εφτά (πανομοιότυπον) ουρανούς, τον ένα πάνω στον άλλο; ۝
 16 Κι έκανε μέσα τους το φεγγάρι ένα φως, κι έκανε τον ήλιο έναν λαμπτήρα (πηγή φωτός και θερμότητας); ۝
 17 Κι ο Αλλάχ σας έκανε να ξεφυτρώσετε από τη Γη. ۝

18 Έπειτα θα σας επιστρέψει σ' αυτή (τη γη), και θα σας κάνει να βγείτε (πάλι, κατά την Ημέρα της Ανάστασης). ۝

19 Κι ο Αλλάχ έκανε για σας τη Γη (στρωμένο) χαλί (μια ενρεία έκταση για να σγκαπασταθείτε). ۝

20 Για να περιπλανιέστε εκεί, σε πλατείς δρόμους, (καθώς, αν ο Αλλάχ δεν έκανε τη γη στρωμένη έκταση, δε θα μπορούσατε ούτε να χτίσετε δρόμους, ούτε σταθερά σπίτια, ούτε να καλλιεργήσετε τη γη). ۝

21 Ο Νώε είπε: «Κύριέ μου! Στ' αλήθεια (ο λαός μου) με παράκουσαν, κι (οι αδόναμοι εξ' αυτών) ακολούθησαν αυτόν (τους επικεφαλής της πλάνης), στον οποίο ο πλούτος και τα παιδιά του δεν αύξησαν

τίποτε, παρά μόνο απώλεια. ۝

22 Κι (οι επικεφαλής της πλάνης) έχουν μπχανεύθει (εναντίον των αδόναμων) μία ισχυρή μπχανορραφία. ۝

23 Και (τους) είπαν: «Να μην εγκαταλείψετε τους θεούς σας: να μην εγκαταλείψετε ούτε τον Ονάτ, ούτε τον Σούά', ούτε τον Γιαγούθ, ούτε τον Για'ούκ, ούτε τον Νάσρ (Αυτά ήταν ονόματα ειδώλων που λάτρευν αντί του Αλλάχ, τα οποία προέρχονταν από ονόματα ευσεβών ανθρώπων, τους οποίους όταν πέθαναν, οι λαοί των ους έκαναν εικόνες και σύλματα, ώστε να τους ενθαρρύνουν προς την υπακοή στον Αλλάχ. Με το πέρασμα των χρόνων, οι άνθρωποι άρχισαν να λατρεύουν αυτά τα σύλματα και τις εικόνες).» ۝

24 Και πράγματι έχουν παραπλανήσει πολλούς. Και (ω, Αλλάχ): Μην αυξήσεις τους αδίκους, παρά μόνο στην πλάνη.» ۝

25 Λόγω των αμαρτιών τους πνίγηκαν, και εισάχθηκαν στο Πυρ. Και δεν βρήκαν υποστηρικτές αντί του Αλλάχ. ۝

26 Και ο Νώε είπε: «Κύριέ μου! Μην αφήσεις στη Γη κανέναν άπιστο ζωντανό (γα κυκλοφορεί)! ۝

27 Αν τους αφήσεις, θα παραπλανήσουν τους δούλους Σου, και δεν θα γεννήσουν κανέναν, παρά μόνο άπιστους κακοποιούς. ۝

28 Κύριέ μου! Συγχώρεσε εμένα, και τους γονείς μου, κι όποιον μπαίνει στο σπίτι μου ως πιστός, κι όλους τους πιστούς και τις πιστές. Και μην αυξήσεις τους αδίκους, παρά μόνο στην καταστροφή!» ۝

Σούρα 72 Αλ-Τζινν

[Τα Τζινν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέμ (Πολυενθάλαχνον)

1 Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Μου έχει αποκαλυφθεί ότι μία ομάδα τζινν άκουσαν (το Κοράνιο). Και είπαν: «Στ' αλήθεια, ακούσαμε ένα θαυμάσιο Κοράνιο!» ۝

2 Καθοδηγεί στην Αλήθεια, και έχουμε πιστέψει σ' αυτό, και δε θα προσεταιρίσουμε κανέναν (στη λατρεία) στον Κύριό μας (τον Αλλάχ) ۝

3 Και -ψήστο είναι το Μεγαλείο του Κυρίου μας -δεν έχει πάρει ούτε σύζυγο ούτε γιο. ۝

4 Και ότι ο ανόητος ανάμεσά μας (δηλ. ο Σατανάς) ξεστόμιζε εναντίον του Αλλάχ κάτι που ήταν τεράστιο ψεύδος (ότι ο Αλλάχ έχει σύζυγο και νιό). ۝

¶ « Και στ' αλήθεια, νομίζαμε ότι οι ανθρώποι και τα τζιν δε θα ξεστόμιζαν ψέμα εναντίον του Αλλάχ. »

¶ « Και στ' αλήθεια, υπήρχαν άνδρες από τους ανθρώπους που κατέφυγαν σε μερικά αρσενικά από τα τζιν, μα αυτά τους αύξησαν στην παράβαση (και στην αμαρτία και την ανοησία). »

¶ « Και νόμιζαν (οι άπιστοι από τους ανθρώπους) αυτό που κι εσείς νομίζατε (ω, τζιν), ότι ο Αλλάχ δε θα αναστήσει κανέναν. »

¶ « Και επίζητούσαμε να φτάσουμε στον ουρανό· μα τον βρήκαμε γεμάτο με πολλούς αυστηρούς φρουρούς και μετεωρίτες. »

¶ « Και στ' αλήθεια, καθόμασταν (πριν την αποστολή του Μωχάμμαντ) σε σημεία εκεί (στον ουρανό), για να ακούσουμε (κλεφτά τους αγγέλους, και έπειτα όσα όκουνουμε να τα μεταφέρουμε σε μάντεις), μα οποιοσδήποτε (προσπαθήσει να) κρυφακούσει τώρα θα βρει έναν μετεωρίτη να τον ακολουθεί (για να τον κάψει). »

¶ « Και δε γνωρίζουμε αν είναι το κακό αυτό που προορίζεται για αυτούς που βρίσκονται στη Γη, ή αν ο Κύριός τους επιθυμεί γι' αυτούς την Καθοδήγηση (αφού το να αποτραπούν από το να κρυφακούσουν, με μετεωρίτες και αγγέλους, δεν γίνεται παρά μόνο όταν υπάρχει μεγάλη τιμωρία για τους ανθρώπους ή όταν υπάρχει ένας Απόστολος που έρχεται με καθοδήγηση και αποκάλυψη για τους ανθρώπους.). »

¶ « Υπάρχουν ανάμεσά μας κάποιοι που είναι ενάρετοι, και κάποιοι που δεν είναι ήμασταν σε διαφορετικές αιρέσεις (δηλ. ήμασταν διαφορετικές ομάδες που ακολουθούσαμε διαφορετικές θρησκευτικές δοξασίες). »

¶ « Και πιστεύουμε ότι δε μπορούμε να εμποδίσουμε τη θέληση του Αλλάχ στη γη (αν θέλει να μας τιμωρήσει), ούτε μπορούμε να ξεφύγουμε από τη θέληση Του (αν ήθελε να παρουσιαστούμε ή αν θέλει να μας τιμωρήσει δε μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτό). »

¶ « Και πράγματι, όταν ακούσαμε την Καθοδήγηση (το Κοράνιο), πιστέψαμε σ' αυτό, και όποιος πιστεύει στον Κύριο του δεν θα πρέπει να φοβηθεί ούτε για μείωση στην αμοιβή των καλών του πράξεων, ούτε για αδικία (αύξηση της τιμωρίας για τις αμαρτίες του). »

¶ « Και από μας κάποιοι είναι Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι στη βούληση του Αλλάχ), και

فَلَمْ يُوحَى إِلَيْنَا أَنَّهُ أَسْتَمْعَنَّ لِنَفْرِيْمِ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَعَيْنَا فِرْمَةً أَنَّا
عَجِبْنَا بِيَهْدِيْتِ إِلَيْرِ الْرَّشِيدِ فَأَسْنَاهِيْهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرِبِّنَا أَحَدًا
وَلَنْ يَهْدِيْنَا مَا أَخَذَ صَرْبَجَةً وَلَا وَلَدَنَا ١٧ وَأَنْهُمْ كَانُوا
يَقُولُونَ سَفَيْهِنَا عَلَى الْوَسْطَطَةِ ١٨ وَأَنَّا ظَنَنَا أَنَّ لَنْ نَقُولَ لِلْأَيْشِ
وَلَمْ يَلْعَنْ عَلَى اللَّهِ كَذِبَنَا ١٩ وَأَنَّهُمْ كَانُوا رِجَالُ مِنَ الْإِنْسِ بِعُودُونَ بِرِحَالٍ
مِنَ الْجِنِّ فَرَادُهُمْ رَهْفَةً ٢٠ وَأَنَّهُمْ طَنَّوا كَمَا ظَنَنَنَا أَنَّ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ٢١ وَأَنَّا لَمْسَنَا الْأَسْمَاءَ فَوْجَدَنَا مِلْتَ حَرَسًا
شَدِيدَدَا وَشَهِيْهَا ٢٢ وَأَنَّا كَانَقْعَدْ مِنْهَا مَقْعُودَ لِلْسَّمْعِ فَمَنْ
يَسْتَمْعَ إِلَيْنَا يَحْدِدُ لَهُ شَهِيْهَا بِرَصْدًا ٢٣ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشْرَأَيْدَ
يَمْنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ اللَّهُ رَحْمَةً دِرْهَمَ دِرْهَمَ دِرْهَمَ ٢٤ وَأَنَّا مِنَ الْمُصْلِحُونَ
وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كَنَاطِرِيقَ قَدْدَاءً ٢٥ وَأَنَّا ظَنَنَا أَنَّ لَنْ تُعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تُعْجِزَ هُرَبَاً ٢٦ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا أَهْدَى
عَامَنَاهِيْهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسَا وَلَا رَهْفَا ٢٧

κάποιοι είναι άδικοι (αποκλίνοντες απ' τον Τσιο Δρόμο). Και όποιος έχει ασπαστεί το Ισλάμ, (δηλαδή έχει γίνει Μουσουλμάνος, με την υποταγή του στον Αλλάχ), τέτοιοι είναι όσοι επιζήτησαν τον Τσιο Δρόμο.. »

¶ « Κι όσο για τους άδικους, θα γίνουν καυσόδυλα για την Κόλαση, »

¶ « Και αν (οι άπιστοι από τους ανθρώπους και τα τζιν) είχαν ακολουθήσει τη μέθοδο (το Ισλάμ), Εμείς σήγουρα θα τους παραχωρούσαμε νερό (βροχή) σε αφθονία (δηλ. πολύ πλούτο και πολλά αγαθά). »

¶ « Ωστε να τους δοκιμάσουμε μ' αυτό (τον πλούτο, αν θα ενχαριστήσουν τον Αλλάχ για ό, τι τους Παρέχει). Και όποιος στρέφεται μακριά από την Υπενθύμιση του Κυρίου του (δηλ. το Ιερό Κοράνιο), Αυτός θα τον εισάγει σε ένα σκληρό μαρτύριο (δηλ. την Κόλαση). »

¶ « Και τα Τζαμιά είναι για τον Αλλάχ (Μόνο): έτσι, να μην επικαλείστε κανέναν, μαζί με τον Αλλάχ. »

¶ « Κι όταν ο δούλος του Αλλάχ (ο Μωχάμμαντ) άρχισε να Τον επικαλείται (τον

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَدِيسُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحْرِرُ أَرْسَدًا ١٦ وَمِنَ الْقَدِيسُونَ فَكَانُوا بِالْجَهَنَّمِ حَطَبًا
 وَلَوْلَى أَسْتَقْنَمُوا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَا سَقَيْتُهُمْ مَاءَ عَلَقًا ١٧ لِقَنْتُهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يَعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَدَدًا ١٨ وَأَنَّ
 الْمُسْتَحْمَدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ١٩ وَأَنَّهُ لِنَاقَمَ عَبْدَ اللَّهِ
 بِدُعَوَّةِ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا ٢٠ قُلْ إِنَّمَا أَذْعُوْرِي وَلَا أَشْرُكُ
 بِهِ أَحَدًا ٢١ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًا وَلَا رَسْدًا ٢٢ قُلْ لِيَنِي
 لَنْ يُعْرِفَ مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا ٢٣ إِلَّا بِلَنْجَا
 مِنَ اللَّهِ وَرَسْلَتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسْوْلَهُ فَإِنَّهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 حَذَلِينَ فِيهِ أَبْدًا ٢٤ حَقَّ إِذَا رَأَوْا مَا يَعْدُونَ فَسَيَمْلَمُونَ
 مِنْ أَضْعَافِ نَاصِرًا وَأَقْلَعَ عَدَدًا ٢٥ قُلْ إِنَّمَا أَدْرِعَ أَقْرَبَ
 مَا تُؤْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّيْ أَمْدًا ٢٦ عَدِيلُمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يَظْهَرُ عَلَى عَيْنِهِ أَحَدٌ ٢٧ إِلَّا مَنْ أَرْضَى مِنْ رَسُولِيْ فَإِنَّمَا
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ٢٨ يَسْلُكُمْ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوكُمْ
 رَسَلَكُتِيْ رَبِّهِمْ وَلَحَاطَ يَمِّا لَدُّهُمْ وَاحْصَنَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ٢٩

Αλλάχ -στην προσευχή), αυτά (τα τίνν) μαζεύτηκαν (σε ομάδες πυκνού πλήθους, και σχεδόν έπεσαν) πάνω του (ώστε να ακούσουν την Απαγγελία του Προφήτη).

١٩ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Στ' αλήθεια, επικαλούμαται (Μόνο) τον Κύριό μου (τον Αλλάχ), και δεν αποδίδω κανέναν εταίρο σ' Αυτόν.»

٢٠ Πες: «Δεν κατέχω για σας ούτε βλάβη (δεν είναι στο χέρι μου ούτε να σας βλάψω, ούτε να εμποδίσω καμία βλάβη αν ο Αλλάχ την όρισε για σας), ούτε κατέχω (για σας) δόφελος (επειδή τα πάντα είναι στο Χέρι του Αλλάχ).»

٢١ Πες: «Κανείς δε μπορεί να με προστατέψει απ' την τιμωρία του Αλλάχ (αν δεν Τον υπάκουγα), ούτε μπορώ να καταφύγω σε κανέναν, παρά μόνο σ' Αυτόν.»

٢٢ (Στ' αλήθεια, δεν κατέχω για σας) παρά μόνο τη Γνωστοποίηση από τον Αλλάχ (δηλ. να μεταφέρω σε σας ό,τι με δίεταξε ο Αλλάχ) και τα Μηνύματά Του (Ισλαμικό Μονοθεϊσμό), και όποιος παρακούνει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, τότε στ' αλήθεια, γι' αυτόν προορίζεται το Πυρ της Κολάσεως,

θα κατοικήσει εκεί μέσα για πάντα.»

٢٣ (Μέχρι που, όταν δουν αυτό που τους είχαν υποσχεθεί, τότε θα μάθουν ποιος έχει τον πιο αδύναμο υποστηρικτή (οι άπιστοι, που δεν έχουν κανέναν υποστηρικτή, ή οι πιστοί, Υποστηρικτής των οποίων είναι ο Αλλάχ;) και ποιος κατέχει μικρότερο αριθμό (δηλ. οι άπιστοι, που είναι λίγοι, ή οι άγγελοι, οι στρατιώτες του Αλλάχ.);

٢٤ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Δεν γνωρίζω αν (η τιμωρία) που σας είχε υποσχεθεί βρίσκεται κοντά ή αν ο Κύριός μου θα την ορίσει στο μακρινό μέλλον.»

٢٥ (Αυτός είναι) ο Παντογνώστης των Γάμπ (Αοράτων), και δεν αποκαλύπτει σε κανέναν τα Γάμπ Του.»

٢٦ (Εκτός σε όποιον επελέξει (ο Αλλάχ) από την ανθρωπότητα) ως Αγγελιαφόρο (τον ενημερώνει για τα Αόρατα στο βαθμό που επιθυμεί ο Αλλάχ), και στον οποίον έπειτα έρχονται (άγγελοι) από μπροστά του και από πίσω του ως φύλακες (για να των προστατεύουν).»

٢٧ Ωστε να ξέρει (ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ) ότι στ' αλήθεια (οι Αγγελιαφόροι πριν από αυτόν) μετέδιδαν (όπως και αυτός) τα Μηνύματα του Κυρίου τους (με αλήθεια και ειλικρίνεια), και (ο Αλλάχ) περιβάλλει (με τη Γνώση Του) ότι κατέχουν (είτε φανερό είτε κρυφό), και (ο Αλλάχ) καταμέτρησε (γνωρίζει) δλα τα πράγματα με τους ακριβείς αριθμούς τους (δηλ. δεν υπάρχει τίποτε που είναι κρυφό από τον Αλλάχ).»

Σούρα 73 Αλ-Μονζάμιλ

[Ο Τυλιγμένος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαγχνον) ١ (Ω, εσύ (Προφήτη), ο τυλιγμένος (με τα μάτιά σου).)

٢ Να σηκώνεσαι (για προσευχή) τη νύχτα, (όλη) εκτός από λίγο.»

٣ Τη μισή (νύχτα) ή λίγο λιγότερο απ' αυτό (ώστε να είναι το ένα τρίτο της νύχτας).»

٤ (Η λίγο περισσότερο (από τη μισή, ώστε να είναι τα δύο τρίτα της νύχτας) (και ο Προφήτης έχει αντές τις επιλογές). Και να απαγγέλεις το Κοράνιο (φωναχτά) μ' έναν αργό, ευχάριστο, σαφή τρόπο και με ρυθμικό τόνο.»

٥ (Στ' αλήθεια, θα στείλουμε κάτω σε σένα ένα βαρύ Λόγο (το Ιερό Κοράνιο που περιέχει οδηγίες υποχρεώσεις και απαγορεύσεις).)

٦ (Στ' αλήθεια, το να σηκώνεται κανείς

τη νύχτα (από τον ύπνο του για την νυχτερινή προσευχή [Ταχάτζοντι]) έχει την πιο ισχυρή επιρροή στην καρδιά, και πιο κατάλληλη για την απαγγελία (τον Ιερόδ Κορανίου με τον πιο σαφή και πιο κατανοητό τρόπο, αφού η καρδιά τη νύχτα είναι άδεια από τα υλιστικά θέματα της μέρας, όπως δουλειά κλ.). »

① « Στ' αλήθεια, υπάρχει για σένα, την ημέρα, παρατεταμένη απασχόληση (με τη μετάδοση του Μηνόματος του Άλλαχ και με τις ιδιωτικές υποθέσεις της ζωής σου, για αυτό τέλεσε τη νυχτερινή προσευχή αφοσιώνοντας την καρδιά σου προς τον Άλλαχ). »

② « Και να μνημονεύεις το Όνομα του Κυρίου σου, και να αφοσιώνεσαι στη λατρεία σου προς Αυτόν με πλήρη αφοσίωση (ολόψυχα, αποκόπτοντας τις κοσμικές σκέψεις από την καρδιά και το μυαλό σου κατά τη λατρεία σου). »

③ « (Αυτός είναι) ο Κύριος της ανατολής και της δύσης: δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Αυτόν. Ετσι να παίρνεις μόνο Αυτόν ως Ονακείλ (Διαχειριστή των υποθέσεών σου, δηλ. εμπιστευθείτε τον Άλλαχ και βασιστείτε σ' Αυτόν). »

④ « Και να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ) με δι, τι λένε (οι άπιστοι), και να απομακρύνεσαι απ' αυτούς με καλό τρόπο (χωρίς να τους επιλήξεις ή να τους εκδυσηθείς). »

⑤ « Και άφησε Εμένα Μόνο να ασχοληθώ με αυτούς που διαψεύδουν (τα Εδάφια Μου), που έχουν πολυτελή ζωή (στην εγκόσμια ζωή). Και δώσ' τους αναβολή (στην τιμωρία) για λίγο (καιρό, μέχρι να έρθει η ορισμένη ώρα για την τιμωρία τους). »

⑥ « Στ' αλήθεια, Εμείς έχουμε (στην Έσχατη Ημέρα) δεσμά (για να τους αλυσοδέσουμε), κι ένα μανόμενο Πυρ. »

⑦ « Και μια τροφή που πνίγει, κι ένα επώδυνο βασανιστήριο. »

⑧ « Την Ημέρα που η γη και τα βουνά θα σείονται βίαια, και τα βουνά θα γίνουν ένας σφρός άμμου σκορπισμένος. »

⑨ « Στ' αλήθεια, στείλαμε σε σας (ω, άνθρωποι) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) που θα είναι μάρτυρας σε σας, όπως στείλαμε έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωνσή) στον Φαραώ. »

⑩ « Μα ο Φαραώ παράκουσε τον Αγγελιαφόρο (τον Μωνσή) έτσι τον αρπάξαμε με μία αυστηρή τιμωρία. »

⑪ « Πώς, λοιπόν, αν αρνείστε την πίστη

يَا إِيَّاهُ الْمَرْيَمْ ① قُوَّالِيلَ الْأَقْيَلَ ② يَصْفَهُهُ أَوْنَصْ مَنْقِيلَ ③ أَوْزَدَ عَيْنَهُ وَرَتَلَ الْقَرْعَةَ أَنْ تَرِيلَ ④ إِنَسَنَقَ عَيْنَكَ قَوْلَ ⑤ قَيْلَ ⑥ إِنَّ نَاسَنَةَ أَيْلَهِي أَشْدُوْهَا وَأَقْوَمْ قِيلَ ⑦ إِنَّ لَكَ فِي الْنَّهَارِ سَبَّحَ طَوْبِيلَ ⑧ وَأَذَكَرَ أَشْرَمْ دَرِيكَ وَبَيْلَ إِيَّاهِ بَتِيلَ ⑨ رَبِّ الْمَرْسِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتِنَذَهُ وَكِيلَ ⑩ وَأَصْبَرَ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجَرُهُمْ هَجَرَ جَيْلَ ⑪ وَدَرَفَ وَالْكَدْكَينَ ⑫ أُولَيَ النَّعْمَةَ وَمَهْلَكَهُ قَيْلَ ⑬ إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَلَا وَجَيْمَا ⑭ وَطَعَامًا دَاعِشَةَ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑮ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَلَعْبَانُ ⑯ وَكَاتَ الْجَبَلَ كَيْبَامَهِيلَ ⑭ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِيَّاكَ رَسُولًا شَهِيدًا ⑭ عَلَيْكُوكَ كَا أَرْسَلْنَا إِلَيْ فَرْعَوْنَ رَسُولًا ⑮ فَعَصَى فَرْعَوْنَ وَالْرَّسُولَ ⑯ فَلَاحَذَتَهُ أَخْذَادِيَلَ ⑯ فَكَيْفَ تَنْقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يُوْمًا يَجْعَلُ ⑯ الْوَلَدَنَ شَيْبَا ⑰ أَلْسَمَاهَ مُنْفَطَرِيهِ، كَانَ وَعْدُهُ مَقْعُولًا ⑱ إِنْ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَخْذَنَاهُ رَبِّهِ سَيْلَ ⑱

θα φυλάξετε τον εαυτό σας (από την τιμωρία), σε μία Ημέρα (την Ημέρα της Ανάστασης), που θα κάνει τα παιδιά γερασμένα (από τα τρομακτικά πράγματα που θα δουν την Ημέρα της Ανάστασης). »

⑯ « Οπου ο συρανός θα διασπαστεί; Βέβαια, η Υπόσχεσή Του οπωδήποτε θα εκπληρωθεί. »

⑰ « Στ' αλήθεια αυτή (όλα τα προαναφερθέντα τρομακτικά πράγματα) είναι μία νονθεσία: και όποιος θέλει (να τη λάβει υπόψη), ας ακολουθήσει ένα Δρόμο (υπακοής και ενσέβειας) προς τον Κύριο του! »

⑱ « Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου γνωρίζει ότι προσεύχεσαι για λίγο λιγότερο από τα δύο τρίτα της νύχτας, άλλοτε τη μισή νύχτα, και άλλοτε το ένα τρίτο της νύχτας, κι επίσης μια ομάδα από αυτούς που βρίσκονται μαζί σου (τους οπαδούς σου). Κι ο Άλλαχ ορίζει τη νύχτα και τη μέρα. Γνωρίζει ότι δε θα μπορούσατε να προσευχηθείτε ολόκληρη τη νύχτα, γι' αυτό σας ανακουφίζει. Και έτσι να απαγγέλλετε από το Κοράνιο όσο σας διευκολύνει (κατά τη νυχτερινή προσευχή). Γνωρίζει ότι θα υπάρχουν

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيْ أَيْلَلْ وَنَصْمَدَ وَنَشَأَهُ وَطَائِفَةً
مِنَ الَّذِينَ مَمَّكَ وَاللَّهُ يُقْدِرُ أَيْلَلْ وَالنَّهَارَ عَلَمَ أَنَّ لَنْ تَخْصُصُهُ قَنَابَ
عَلَيْهِ كُوْفَافِرْ وَمَا يَسْرِيْنَ لِلْفَرَّعَةِ إِنْ عَلِمَ أَنْ سَيْكُونُ مِنْ كُوْفَافِرْ
وَمَلَحُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَعَوَّنُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَمَا حَرُونَ
يَقْتَلُونَ فِي سَيْلِ اللَّهِ فَاقْرَبُوا مَا يَسْرِيْنَهُ وَأَقْبِلُوا أَصْلَوَةَ وَأَقْلَوَا
أَرْكَدَهُ وَأَقْرِبُوا اللَّهَ فَرَضَ حَسَنًا وَمَا نَعْدُمُوا لَنَعْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجْدُهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَيْلَلْ وَأَسْفِرُوا إِلَيْنَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

٢١

سُورَةُ الْمُكَافَرِ

فَسَرَّعَ الْمُرْجَفُ

يَتَأَبَّهُ الْمُدَّرِّبُ ١ وَرَبَّكَ فَلَذِرُ ٢ وَيَنْبَلَكَ نَطَّهَرُ ٣
وَالْمُرْجَفُ فَاهْجُرُ ٤ لَا تَمْنَنْ تَسْكَنُرُ ٥ وَرَبَّكَ فَأَصْبَرُ ٦
فَإِذَا أَتَقْرَبَ الْأَنَّافُورُ ٧ فَذَلِكَ يَوْمُ زِيْدَ عَسِيرُ ٨ عَلَى الْكُفَّارِينَ
عَنْهُ تَسْبِيرُ ٩ ذَرْفُ وَمَنْ خَلَقْتُ وَرَحِيدًا ١٠ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَدَهُ
مَدْنُودًا ١١ وَبَنَنْ شَهُودًا ١٢ وَمَهَدَتْ لَهُ تَهْيَدًا ١٣ ثُمَّ طَمَعَ
أَنْ زَرِيدَ ١٤ كَلَّا لِنَسْكَانَ لَيَنْتَنِيَنْدَى ١٥ سَأْرِيْنَهُ صَعُودًا ١٦

μερικοί από σας που είναι αισθενείς, άλλοι που ταξιδεύουν στη γη, επιδιώκοντας τα αγαθά του Αλλάχ, κι άλλοι που πολεμούν στο Δρόμο του Αλλάχ. Έτσι απαγγείλετε από το Κοράνιο (κατά τις προσευχές σας) όσο σας διευκολύνει, και εκτελείτε τις προσευχές και να δίνετε τη Ζακά (υποχρεωτική ελεμησόνη) και να δανείζετε στον Αλλάχ ένα αξιόλογο δάνειο (δηλ. να ξοδένετε τα χρήματά σας σε καλό σκοπό, βοηθώντας τους ανθρώπους, επιδιώκοντας έτσι την ευχαρίστηση του Αλλάχ). Κι δι, τι καλό κάνετε (καλές πράξεις στην εγκόσμια ζωή), σίγουρα θα το βρείτε με τον Αλλάχ, καλύτερο και μεγαλύτερο, ως αμοιβή. Και αναζητήστε Συγχώρεση απ' τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).)

Σούρα 74 Αλ-Μουντάθθιρ

[Ο Σκεπασμένος με το Μανδύα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

(Ω, εσύ (Προφήτη), ο σκεπασμένος (με ένα μανδύα)!)

- 3 Σήκω και προειδοποίησε (τους αγθρώπους για την πιμορία από τον Αλλάχ)!
4 Και δόξας τον Κύριο σου (Αλλάχ)!
5 Και εξάγνισε τα ενδύματά σου!
6 Και απομακρύνσου από το Αρ-Ρούπτζ (τα ειδώλα και την ειδωλολατρία) (όπως ήδη κάνεις)!
7 Και μη δίνεις, με σκοπό να αποκτήσεις περισσότερα (Η μην θεωρείς τις πράξεις υπακοής σου προς τον Αλλάχ, ως χάρη σ' Αυτόν).
8 Και να είσαι υπομονετικός για χάρη του Κυρίου σου (δηλ. να εκτελείς το καθήκον σου προς τον Αλλάχ)!
9 Και όταν (ο Άγγελος Ισραφείλ) φυσήξει το Κέρας (Σάλπιγγα) (δηλ. το δεύτερο φύσημα).
10 Στ' αλήθεια, αυτή η Ημέρα θα είναι μια πολύ Δύσκολη Ημέρα →
11 Που για τους απίστους δεν θα είναι καθόλου εύκολη.)
12 (Άφησε Εμένα Μόνο (ω, Προφήτη) (να ασχοληθώ) με όποιον δημιούργησα μονάχο (στη μήτρα της μητέρας του, χωρίς να έχει ούτε πλούτο ούτε παιδιά) (Αναφέρεται στον Αλ-Οναλίν, υιό του Αλ-Μονυέρα Αλ-Μαχζούμι).
13 (Κι έπειτα, του χορήγησα άφθονα πλούτη.)
14 (Και παιδιά για να τον συντροφεύουν.)
15 (Και του διευκόλυνα (τα μέσα βιοπορίασμος) με κάθε ευκολία.)
16 (Κι έπειτα, (μετά απ' όλα αυτά) εποφθαλμιούσε με απληστία να του έδινα περισσότερα (παρ' όλο πων αρνήθηκε την πάση).
17 (Οχι! Στ' αλήθεια, ήταν αντίθετος - πεισματικά - με τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις) Μας.)
18 (Θα τον εξαναγκάσω να αντιμετωπίσει ένα σκληρό μαρτύριο (χωρίς ανάπανση)!
19 (Στ' αλήθεια, σκέφτηκε και σχεδίασε (συνωμοτικά) (πώς θα δυσφημούσε τον Προφήτη και το Κοράνιο).
20 (Και καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!)
21 (Και πάλι καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!)
22 (Επειτα κοίταξε (σκέφτηκε ζανά με την ησυχία του).
23 (Επειτα συνοφρυώθηκε και το πρόσωπό του σκοτείνιασε).
24 (Επειτα έστρεψε την πλάτη του (στην αλήθεια) αλαζονικά).
25 (Επειτα είπε: 'Αυτό δεν είναι παρά μόνο μαγεία, από τους προγόνους·)
26 (Αυτά δεν είναι παρά τα λόγια ενός ανθρώπου!)

26 (Θα τον εισάγω στη Σάκαρ (μία από τις ονομασίες της Κολάσεως) για να καεί μέσα.)

27 Και δεν ξέρεις (ω, Μωχόμμαντ) πώς είναι (τρομερή) η Σάκαρ!

28 Δεν αφήνει τίποτε (ούτε τη σάρκα ούτε τα οστά του απίστου) χωρίς να το κάψει!)

29) Καίγοντας και μαυρίζοντας τα δέρματα! »
30) Πάνω της βρίσκονται δέκα εννέα (*ισχυροί*)

31 Καὶ δὲν θέσσαμε κανέναν, παρὰ αγγέλους

ως φύλακες του Πύρος. Κι δεν έχουμε ορίσει τον αριθμό τους (*των αγέλων ως 19*), παρά μόνο για να είναι ως δοκιμασία για τους απίστους, ώστε αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (*τις Γραφές*) (*Εβραίοι και Χριστιανοί που έλαβαν δύο Θεϊκά Βιβλία, Τορά και Ιν-τέλ*) να στηγουρευτούν [*ότι το Κοράνιο είναι η αλήθεια, καθώς συμφωνεί με τα Βιβλία τους αναφορικά με τον αριθμό (19)*] και ώστε να αυξήθουν οι πιστοί στην Πίστη (*καθώς το Κοράνιο είναι η αλήθεια*), και για να μην αμφισβητούν αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (*Εβραίοι και Χριστιανοί*), ούτε οι πιστοί, και για να πουν εκείνοι που στις καρδιές τους βρίσκεται μια ασθένεια (*της υποκρισίας*) και οι άπιστοι: «Τι ήθελε ο Αλλάχ μ' αυτήν την παραβολή (*αντόν τον αριθμό*)?» Έτσι ο Αλλάχ οδηγεί δύοιον θέλει στο να παραστρατήσει και καθιδηγεί όποιον θέλει. Και κανείς δε γνωρίζει τις στρατιές του Κυρίου σου, παρά Μόνο Αυτός. Και αυτή (*η Κόλαση*) δεν είναι, παρά μια (*προειδοποιητική*) υπενθύμιση για την ανθρωπότητα.»

62 «Οχι! Και (*Ορκίζομαι*) μα το φεγγάρι.»

¶ **Και (Ορκίζομαι)** μα τη νύχτα καθώς
υπογιωρεί. ¶

34 Καὶ (Οὐκέπω) οὐτὸν σπεύν καθίσ (πέννα).

35 Στ' αλήθεια, αυτή (*η Κόλαση*) είναι

ένα από τα Φοβερά (*Σημεία*). ¶

ανθρωπότητα - ;
37 «Σε όποιον από σας επιθυμεί να προχωρήσει

(προς τὸν Ἀλᾶχ μεσῶ τῆς υπακοῆς καὶ τῶν καλῶν πράξεων), ἡ να μείνει πίσω (μέσω τῆς παρακοῆς καὶ τῶν αμαρτιών). »

Κάθε ψυχή θα είναι υποθηκευμένη
(θα κρατηθεί σε ομηρεία) για ό,τι κέρδισε
(δηλ. δεν θα προχωρήσει μέχρι να πληρώσει
ό,τι χρωστάει από δικαιώματα των άλλων και
πανελέγεινα πειρατές της).

39 (Εκτός αυτοί στα Δεξιά (δηλ. οι ενσεβείς, ειλικρινείς πιστοί στον Ιελαωκό Μανούθειτού

أَنَّهُ ذَكَرَ وَذَرَ **١٤** قَعْدَلَ كَيْفَ قَدَرَ **١٥** ثُمَّ قُلَّ كَيْفَ قَدَرَ **١٦** ثُمَّ نَظَرَ
ثُمَّ بَعْسَ وَسِرَ **١٧** ثُمَّ أَذْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ **١٨** فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سُرُّ
يُؤْثِرُ **١٩** إِنْ هَذَا إِلَّا أَقْوَلُ الْبَشَرِ **٢٠** سَأُصْلِيهِ سَقَرَ **٢١** وَمَا أَذْرَكَ
مَأْسَقَرَ **٢٢** لَا تُنْبِغِي وَلَا تُذَرِّ **٢٣** لَوَاحَةً لِلتَّشَرِ **٢٤** عَلَيْهَا نَسْمَةُ عَشَرَ
وَمَا بَلَعَهَا أَصْحَابُ الْأَرْبَابِ الْأَمْلَيَّةَ وَمَا جَعَلَنَا عَذَّبَهُمُ الْأَقْسَنَةَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِنُ الَّذِينَ أُتْهَا الْكِتَبُ وَزِيَادَ الَّذِينَ مَاصُوا أَيْمَانَهُمْ
وَلَا زَرَابَ الَّذِينَ أُتْهَا الْكِتَبُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ حَرَفٌ
وَالْكُفَّارُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِنَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُبَلِّغُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَهُدُى
مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ بِهِ جُنُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هُوَ إِلَّا ذَكْرٌ لِلتَّشَرِ **٢٥** كَلَّا
وَالْقَمَرِ **٢٦** وَأَتَيْلَ إِذْ أَذْبَرَ **٢٧** وَالصَّبْحِ إِذَا أَشَرَ **٢٨** إِنَّهَا لِأَحَدٍ
الْكَبِيرِ **٢٩** لَنِذِيرٌ لِلتَّشَرِ **٣٠** لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْقُدَمْ أَوْ يَنْتَهِرَ **٣١** كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَبَّتْ رَهِينَةً **٣٢** إِلَّا أَصْبَحَ الْيَتَمِينَ **٣٣** فِي جَهَنَّمْ بَشَاءُ لَوْنَ
عَنِ الْمُتَجْرِمِينَ **٣٤** مَاسَلَكَ كُلُّ فِي سَقَرَ **٣٥** قَالَ أَنْزَلَكُمْ
الْمُصْلِينَ **٣٦** وَلَرَنَكَ نَطَّلُمُ الْمُسْكِنَينَ **٣٧** وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْحَاضِرِينَ **٣٨** وَكَانَ كِبَبٌ يَوْمَ الْيَنِينَ **٣٩** حَقَّ أَنَّا الْقَنِينَ

που λαμβάνουν τα Βιβλία με την Καταγραφή των πράξεών τους στο δεξί τους χέρι).

40 « Σε Κήπους (Παράδεισο) θα ρωτούν ο ένας τον άλλον, »

41 Σχετικά με τους *Al-Muτζριμέν* (πολυθεϊστές, εγκληματίες, απίστους), (και θα τους λένε):

④ «Τι σας εισήγαγε στη Σάκαρ (Κόλαση);»

9 Εκείνοι θα πουν: «Δεν ήμασταν από τους προσευχητές.»

44 Ούτε ταιζόμε τους ενδεείς.

45 Και μιλούσαμε με πλάνη (και με ψεύδη, και για όλα όσα ο Αλλάχ μισούσε) με τους συνθρόπους που υπήργε και συτοί με

45 Και διανεγδαμε την Ημέρα του πλάνη και ψεύδη. »

47 Μέχρι που ήρθε σε μας το βέβαιο (ο

49 Κι έτσι δεν θα τους ωφελήσει καμία

μεσολάβηση από μεσολαβητές. »
49 «Τότε τι συμβαίνει μ' αυτούς (δηλ. τους

απίστονς), (πώς) απομακρύνονται από τη

فَمَا نَعْهَدْتُ شَفَاعَةَ الشَّيْفِينَ ١٤ فَمَا لَمْ يَعْمَلْ عَنِ النَّذْكَرِ مُعْرِضٌ
كَانُهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ١٥ فَرَأَتِنَّ مِنْ قَسْوَرَمْ ١٦ بَلْ بُرِيدُ
كُلُّ أَنْرِيٍّ يَنْهَمُ أَنْ يَقُولَ صَحْفًا مُنْشَرَةً ١٧ كَلَّا بَلْ لَا يَحْسَأُونَ
الْآخِرَةَ ١٨ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُهُ ١٩ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ٢٠
وَمَا يَدْكُرُونَ لَا إِنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْنَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمُتَغَرِّبَةِ ٢١

شِوَّكَةُ الْقَسَّامَةَ

νουθέτηση; »

50 (Απομακρύνονται) σαν να ήταν (τρομαγμένα), άγρια γαϊδούρια. »

31 (Που τρέχουν να ξεφύγουν από ένα λιοντάρι.)

32 Μα την αλήθεια, καθένας απ' αυτούς επιθυμεί να του δοθούν ξεδιπλωμένες γραφές (δηλ. ξεκάθαρο βιβλίο που προέρχεται απ' τον Αλλάχ και γράφει ότι το Ισλάμ είναι η σωστή θρησκεία και ότι ο Μωχάμμαντ έχει έρθει με την Αλήθεια από τον Αλλάχ).

53 (Όχι! Μα δεν φοβούνται τη Μέλλουσσα Ζωή (την τιμωρία του Άλλαχ σ' αντήν).)

54 « Όχι! Στ' αλήθεια, αυτό (*το Κοράνιο*) είναι μια νοοθεσία, »

53 Κι όποιος θέλει ας νουθετηθει
(διαβάζοντάς το)!

36 Και δεν θα νουθετηθούν, εκτός αν θέλει ο Αλλάχ. Αυτός είναι που Του αρμόζει η ευσέβεια και η υπακοή της ανθρωπότητας, κι Αυτός είναι ο Αρμόδιος να συγχωρεί (πα αμαρτίες των σκλάβων Του).)

Στο Όνομα του Αλλάχ, τον Αρ-Ραχμάν
(Παντελήμονα), τον Αρ-Ραχείμ (Πολυεθνολαχνον)
¶ «Ορκίζομαι, στην Ημέρα της Ανάστασης.»
¶ «Και ορκίζομαι στην αυτο-κατηγορούμενη
ψυχή (δηλ. την ψυχή των πιστών, που των κατηγορεί
όταν διαπράττει αμαρτία ή κάποιο σφάλμα).»
¶ «Νομίζει ο άνθρωπος (άπιστος) ότι Εμείς
δεν θα συλλέξουμε (ξαναδημιουργήσουμε)
τα οστά του (την Ημέρα της Ανάστασης):»

¶ **¶** Ναι, είμαστε Ικανοί να ανασχηματίσουμε τέλεια τα ακροδάχτυλά του (**δακτυλικά αποτυπώματα**). ¶

¶ Αλλά! Ο άνθρωπος (*αρνείται την Ανάσταση και την Απολογία, επομένως*) θέλει να συνεχίσει να διαπράττει αμαρτίες για την υπόλοιπη ζωή του. »

¶ **Ρωτά (διαγεέδοντας):** «Πότε θα είναι αυτή η Ημέρα της Ανάστασης;»

¶ Μα όταν η όραση θα είναι αμήχανη, φοβισμένη και κατάπληκτη (από όσα τρομακτικά πράγματα θα βλέπει κατά την Ημέρα της Ανάστασης). ¶

¶ **Και (όταν) το φεγγάρι συσκοτιστεί.** ¶ **Και (όταν) ο τίλιος και το φεγγάρι ενωθούν**

(είτε μπαίνοντας το ένα στο άλλο, ή με το να διπλωθούν, ή θα των αφαιρεθεί το φως τους.) »

¶ (για να ξεφύγω από αυτήν την τιμωρία);»
¶ «Οχι! Δεν υπάρχει καταφύγιο!»

¶ «Στον Κύριο σου (*Móvo*) θα βρίσκεται ο τόπος του τελικού περιορισμού εκείνην την Ημέρα.»

Εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα ενημερωθεί για δι, τι παρουσιάσε (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του), και για δι, τι ανέβαλε (από καλές ή κακές πράξεις τις οποίες οι άνθρωποι ακολούθησαν ως πρότυπο μετά από το θάνατό του). █

15 Καὶ οὐδεὶς! Οὐδὲν οὐδεὶς θα γίνεται
μάρτυρας (επιχείρημα) εναντίον του εισιτού
του (καθώς τα μέρη του σώματός του (δέρμα,
χέρια, πόδια, μάτια, αντιά κλπ.) Θα μιλήσουν

16 ¶ (Ω, Μωχάμμαντ) Μήν κουνάς τη γλώσσα σου (επαναλαμβάνοντας τα λόγια του Κορανίου που ακούς από τον άγγελο Γαβριήλ την ώρα που λαμβάνεις την Αποκάλυψη)

Σούρα 75 Αλ-Κιγιάμα [Η Αγάσταση]

για να βιαστείς να το απομνημονεύσεις (φοβούμενος μην το ξεχάσεις). »

17 (Εμείς Είμαστε που θα το συλλέξουμε (στο σήμος σου) και (θα σου δώσουμε την ικανότητα της) απαγγελίας του (όπως θες να διαχειρύσεις). »

18 (Κι όταν Εμείς το απαγγέλλουμε (δηλ. όταν ο άγγελος Γαβριήλ το απαγγέλλει σε σένα), τότε ακολούθα την απαγγελία του (και έπειτα να το διαβάσεις όπως το άκουσες). »

19 (Επειτα είναι δική Μας αρμοδιότητα να το κάνουμε σαφές (σε σένα, δηλ. να κατανοήσεις τις ερμηνείες και τις εντολές του). »

20 (Όχι! (δεν είναι όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες, ότι δε θα αναστηθείτε και δε θα λογοδοτήσετε για τις πράξεις σας), μα στ' αλήθεια εσείς αγαπάτε την εγκόσμια ζωή (και τα στολίδια της). »

21 (Και παραμελείτε τη Μέλλουσα Ζωή (και την ενδαμονία της). »

22 (Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά. »

23 (Ατενίζοντας τον Κύριο τους. »

24 (Και κάποια πρόσωπα εκείνη τη Ημέρα θα είναι συνοφρυνμένα και σκοτεινιασμένα. »

25 (Πιστεύοντας (και αναμένοντας) ότι κάποια συμφορά πρόκειται να πέσει πάνω τους, η οποία θα σπάσει τη σπουδυλική στήριγμά τους. »

26 (Οχι, όταν (η ψυχή) φτάσει στις κλειδές (δηλ. στο λαμένο κατά την έξοδό της από το σώμα, όπου απός θα βρίσκεται στο χείλος του θανάτου). »

27 (Και θα ειπωθεί (από τους παριστάμενους): «Ποιος μπορεί να του κάνει ξόρκι (ώστε να τον θεραπεύσει και να τον σώσει από το θάνατο);» »

28 (Και αυτός (ο επιμοθάνατος) θα καταλάβει ότι έφτασε (η ώρα) του χωρισμού (ο θάνατος) (αφού βλέπει τους αγγέλους του θανάτου που έρχονται για να συνοδέουν τη ψυχή του). »

29 (Και το ένα πόδι θα τυλιχθεί με το άλλο. »

30 (Η πορεία θα ανήκει, εκείνη την Ημέρα, στον Κύριο σου (τον Αλλάχ)! »

31 (Ούτε (αυτός ο άπιστος) πίστευε (στο Κοράνιο και στο Μήνυμα του Αγγελιαφόρου), ούτε προσευχόταν! »

32 (Μα, (αντιθέτως), διέψευδε (το Κοράνιο και το Μήνυμα του Αγγελιαφόρου) και απομακρύνόταν! »

33 (Επειτα πήγε στην οικογένειά του περπατώντας με έπαρση (θαυμάζοντας τον εαυτό του)! »

34 (Αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι) αλίμονο σε σένα! »

كَلَذَلْ بِحِبْوَنَ الْمَاحِلَةَ ٢٠ وَذَرُونَ الْآخِرَةَ ٢١ وَجُوهُهُوْمَيْرَنَاضِرَةَ ٢٢

إِلَيْهِمْ أَنَّهَا ظَرَةَ ٢٣ وَجُوهُهُوْمَيْلَنَاسِرَةَ ٢٤ قَطْنَ أَنْ يَهْمَلَ يَهْمَلَ فَقَرْفَةَ ٢٥

كَلَذَلْ إِذَا بَلَغَتِ الْمَرَاقِ ٢٦ وَقَبْلَ مَنْ رَاقِ ٢٧ وَقَطْنَ أَنَّهَا لِلْمَرَاقِ ٢٨ وَالْقَفَةَ ٢٩

الْأَسَاقِبِ الْمَسَاقِ ٣٠ إِلَيْهِ يَهْمَدِ الْمَسَاقِ ٣١ فَلَاصَدَقَ وَلَاصَلَ ٣٢

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوْلَى ٣٣ مَذْهَبَ لَهْلَهْلَ مَسْكَنَ ٣٤ أَوْلَى لَكَ ٣٥

فَأَوْلَى ٣٦ شَمَ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ٣٧ يَخْسَبَ لِلْأَدَنَ أَنَّهُ لِلْمَسَدِيَّ ٣٨

الْأَرْوَحَيْنَ الْدَّرَكَ وَالْأَنْيَ ٣٩ أَيْتَسَ ذَلِكَ يَقِدِيرُ عَلَى أَنْ يَخْسَيَ الْمَوْقَ ٤٠

شِعْرُ الْأَسْنَلِ

لِلْمَلِكِ الْأَمْرَ الْمَرْجِمِ

هَلْ أَقَ عَلَى الْأَنْسَنِ حِينَ مِنَ الْدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ١

إِنَّا لَخَلَقْنَا الْأَنْسَنَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجَ تَبَلِّهَ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا ٢

بَصِيرًا ٣ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ٤

إِنَّا أَغْنَدْنَا لِلْكَفِيرِنَ سَنَسِلًا وَأَغْلَنَلَا وَسَسِيرًا ٥ إِنَّ ٦

الْأَبْرَارِ يَشْرِبُونَ مِنْ كَأْسِ كَانَ مِزَاجُهَا كَأْفُورًا ٧

35 (Πάλι, αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι), αλίμονο σε σένα!)

36 (Νομίζει ο άνθρωπος ότι θα παραμεληθεί (χωρίς να λάβει διαταγές ούτε απαγορεύσεις, και ούτε να τιμωρηθεί ή να αμειφθεί για ό,τι έκανε);)

37 (Δεν ήταν μια Νούτφα (αναμεμεγμένες εκκρίσεις των δύο φύλων), από σπέρμα που χύνεται;)

38 (Επειτα έγινε Άλακα (κρεμάμενος θρόμβος αίματος)- έπειτα (ο Άλλάχ) (τον) έπλασε και έπειτα (τον) διαμόρφωσε (στην καλότερη μορφή).)

39 (Και έκανε από αυτόν τα δύο φύλα, αρσενικό και θηλυκό.)

40 (Δεν είναι λοιπόν Αυτός (ο Άλλάχ, που κάνει όλα αυτά) Ικανός να δώσει ζωή στους νεκρούς; (Ναι! Είναι Ικανός να κάνει τα πάντα).)

Σούρα 76 Αλ-Ινσάν

[Ο Ανθρώπος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέμ (Πολυεύσπλαχνον)

(Δεν έχει περάσει μια (μεγάλη) χρονική

عَيْنِي نَاهِي شَرِبَ يَهَا عِبَادَ اللَّهِ تَعَجَّرُ وَنَهَا تَقْبِيرًا ٦ يُوْقُونَ بِالْأَنْتَرِيَّةِ
وَتَوْمَا كَانَ شَرِهَ مَسْتَقْلِيرًا ٧ وَيُطْعِمُونَ الْطَّعَامَ عَلَى حَيْثِ مُوْسَكِيَّا
وَيَسِّمَا وَأَسِّرَا ٨ إِنَّمَا تَضْمُكُ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُنَكُّ جَزَاءَ لَا شَكُورًا
لَا نَاخَفُ مِنْ رَيْتَانَوْمَاعُوسَا قَطْلِيرًا ٩ فَوْقَهُمُ الْمَقْسُرُ دَلَّكَ
الْيَوْرُ وَلَكُمْ تَقْرَرَهُ وَسُرُورًا ١٠ وَبَرَرُهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا
شَرِكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَيْكَ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمَسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١١
وَدَاهِيَّةَ عَلَيْهِمْ ظَلَّلَهُمْ وَذَلَّلَتْ قَطْلُوْهُمْ تَلَلِيَا ١٢ وَطَافَ حَلَّهُمْ بَاهِيَّةَ
نَنْ فَضَّيْهُ وَأَكَوِيَّ ١٣ كَانَ قَوَارِيرًا ١٤ فَوَارِيرًا مِنْ فَضَّيْهِ مَدْرُوْهَا قَدِيرًا ١٥
رَمْسُونَوْرِهَا كَاسَا كَانَ مِنْ جَهَاهَا زَجَبِيَا ١٦ عَيْنَا فِيهَا تَسْمَنْ سَلَسِيلَا
وَيَطْلُوْهُمْ وَلَدَنْ خَلَلُونَ إِذَا أَرَيْتُمْ حَسِبَهُمْ تَوْلُوْمَشُورَا ١٧ ١٨
وَإِذَا أَرَيْتُمْ دَاهِيَّتَنِيَّا وَمَلَكَكِيرَا ١٩ عَلَيْهِمْ شَابَ سُدِّيَّ
حَضَرَ وَلَسْتَرِقَ وَحَلَوَا أَسَاوَرَ مِنْ فَضَّيْهِ وَسَقَهُمْ رَبَّهُمْ سَرَّا إِمَّا
طَهُورًا ٢٠ إِنَّهُ هَذَا كَانَ لَكُّ جَزَاءَ وَكَانَ سَعِيَّكَ مَشْكُورًا ٢١ إِنَّا
عَنْ نَزْلَتِنَا عَلَيْكَ الْفَرَغَةَ إِنْ تَزَبِيلَا ٢٢ فَأَسِّدِيْلَمْكِيرَ دَيْكَ وَلَا تَطْلُعَ
كَثِيَّرَهُمْ كَاشَا وَكَفُورَا ٢٣ وَإِذَا كَرَّ سَمَ زَيْكَ بَشَكَّرَةَ وَأَصِيلَا ٢٤

περίοδος πριν την έπαρξη του ανθρώπου (πριν να φυσητεί μέσα του η γυνή), κατά την οποία δεν ήταν τίποτε που να μπορεί να αναφερθεί; »

① Στ' αλήθεια, πλάσαμε τον άνθρωπο από αναμεμειγμένη *Noύτφα* (*δηλ. σταγόνες αναμεμειγμένων εκκρίσεων των δύο φύλων, μέσα στη μήτρα*), για να τον δοκιμάσουμε (*με τις διαταγές και τις απαγορεύσεις που του Θέσαμε*): έτσι, τον κάναμε (*ικανό*) να ακούει (*τα Εδάφια Μας*) και να βλέπει (*τα Σημεία και τις Αποδείξεις Μας*).

③ **(Στ' αλήθεια, του δείξαμε (με σαφήνεια) το δρόμο (της Αλήθειας και της πλάνης, του καλού και του κακού), και έτοι είτε θα είναι (πιστός και) ευγνώμων (αν διαλέξει το δρόμο του καλού), είτε (άπιστος και) αγνώμων (αν διαλέξει το δρόμο του κακού).)**

④ Στ' αλήθεια, έχουμε ετοιμάσει για τους άπιστους σιδερένιες αλυσίδες (*για να δένονται τα πόδια τους με αυτές*), αλυσίδες με τις οποίες θα δεθούν τα χέρια τους στα λαιμό τους κι ένα φλεγώνων Πυρό.

5 (Στ' αλήθεια, οι Αλ-Αμπράρ (οι ενσεβείσ-
ποιοι) θα πιουν από ένα δισκοπότηρο (με-

κρασί), αναιμεμειγμένο με Καφούρ (δηλ. νερό από μια πηγή με γλυκιά οσμή στον Παράδεισο).

¶ **Μία πηγή από την οποία θα πίνουν οι δούλοι του Αλλάχ, κάνοντάς τη να αναβλύσει σε αφθονία (όπου και να βρίσκονται).**

1 Αυτοὶ (είναι εκείνοι πον) εικπληρώνουν τα τάματά (τονς), και φοβούνται μία Ημέρα, της οποίας τα κακά θα σκοτώστει ειρηνές. »

Φ (Και δίνουν φαγητό, παρά (την ανάγκη και) την αγάπη τους γ' αυτό, στον Μισκάν (τον αυδονά) το σαρκινό και στους αιγαίνεις στο

εγοει), στο ορφανό και στον αιχμαλώτο. ¶

10 Στ' αλήθεια, φοβόμαστε από τον Κύριο
νας μής Ήμεσα, κατόπιν στοίσια τα πρόσωπα

μας μια Ημέρα, κατα την οποια τα προσωπα
θα σκοτεινιάσουν και θα συνοφρυνθούν» **»**
¶ **¶** Είσι ο Αλλάγ τους έσωσε από το

Ετοι ο Ήλιος θεωρείται ως από το κακό εκείνης της Ήμέρας, και τους έδωσε λαμπρότητα και ομορφιά (*στα πρόσωπά τους*) και ευχαρίστησε (*επει καρδίές των*).

¶ Και τους αντάμειψε για ό,τι υπέμειναν καρτερικά (δηλ. την υποταγή τους στον Άλλαχ κατά την εγκόσιμια ζωή), με τον Παράδεισο και με μετάξι.

¶ 13 Πλαγιασμένοι εικεί, πάνω στα κρεβάτια (*στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα*), χωρίς να βλέπουν ούτε ήλιο (δηλ. δε θα νιώθουν τη ζέστη του ήλιου), ούτε (να νιώθουν) το υπερβολικό κρύο. ¶

14 Καὶ η σκιά (των δέντρων εκεὶ θα) πέφτει πάνω τους, καὶ οἱ καρποὶ των (δέντρων) θα γινοταχθοῦν (καὶ θα τοὺς πληπάζοντας, ὥστε

13 **¶** *Καὶ θα περιφέρονται (οἱ υπηρέτες) ανάμεσά τους με δίσκους από φύρων (με φωνητό) καὶ να φτάνουν τους καρπούς με κάθε ευκολία.»*

τούς με δικαίους από αργορά (με φαγητό) και ποτήρια από γυαλί (σαν κρύσταλλο) →

(καὶ θὰ εχεὶ τὴ λενκοτήτα τὸν ἀργυρὸν καὶ τὴ διαφάνεια τὸν γοαλιού), (Οἱ νηπρέτες) καθορίζουν τὴν ποσότητα (τὸν ποτὸν στα

ποτηρία) ακριβώς (στην ποσότητα που επιθυμούν οι κάτοικοι του Παραδείσου).
17 Καὶ θα τους δοθεί να πιουν ἔνα δισκοπότηρο

(με κρασί), αναμεμειγμένο με πιπερόριζα, **¶**
¶ 10 Μια πηγή εκεί, που ονομάζεται Σαλσαπιλ (δηλ. γάργαρο νερό). **¶**

¶ 19 Καὶ περιφέρονται ἀνάμεσά τους (τοὺς ὑπηρετούν) ἐφῆβοι με αιώνια νεότητα. Αν τους δεῖς θα τους περάσεις για σκορπισμένα (φωπισμένα) μαργαριτάρια. »

¶ (Κι όταν κοιτάξεις εκεί (στον Παράδεισο), θα δεις μια ευδαιμονία (που δεν μπορεί κανείς να φαντασεί) και ένα τεράστιο βασίλειο.)

21 ¶ Θα φορούν πράσινα ωμάτια από πρώτης ποιότητας λεπτό και παχύ μετάξι. Και θα είναι στολισμένοι με βραχιόλια από άργυρο, κι ο Κύριος τους θα τους δώσει και πιονιά αγνό ποτό. ¶

22. (Καὶ θα επωθεῖ σ' αὐτός): «Στ' αλήθεια, αυτή είναι μια αιμοιβή για σας (για ό, πι κάνατε στην εγκόσμια ζωή) κι η προσπάθειά σας (τα καλά έργα σας) έγινε αποδεκτή.»

23 Στ' αλήθεια, Εμείς Είμαστε που στείλαμε το Κοράνιο σε σένα (ω, Μωχάμαντ) σταδιακά. »

24 « Έτσι να υπομένεις καρτερικά (ω, Μωχάμμαντ) στην Εντολή του Κυρίου σου (τηρώντας το καθήκον σου προς Αντόν και μεταφέροντας το Μήνυμά Του στην ανθρωπότητα), και να μην υπακούς ούτε κανέναν αμαρτωλό, ούτε κανέναν άπιστο από αυτούς. »

29 Και να μνημονεύεις το όνομα του Κυρίου σου (πολύ) κάθε πρωί και απόγευμα.»

26 Και κατά ένα μέρος της νύχτας να εκτελείς Σιγούντ (πρηνή στάση, δηλ. να προσεύχεσαι) προς Αυτόν, και να Τον δοξάζεις (εξυμνώντας το Όνομα Του) για μεγάλη διάρκεια στη νύχτα (δηλ. κατά την προσευνή Ταυτότητων)

② «Στ· αλήθεια, αυτοί (*οι ἀπίστοι*) αγαπούν την (*μικρή*) εγκόσιμα ζωή και αφήνουν πίσω τους (*αμελούν*) μια βαριά (*δύσκολη*) Ημέρα (*την Ημέρα της Ανάστασης*).»

22 Είμαστε Εμείς που τους δημιουργήσαμε, και τους έχουμε πλάσει σε γερή τέλεια δομή. Κι όταν θελήσουμε, μπορούμε να τους (καταστρέψουμε και να των) αντικαταστήσουμε πλήρως με άλλους σαν αυτούς (δηλ. ανθρώπους σαν αυτούς, αλλά υπάκουοντς και ποταμώντας στη θάλασσα των Αιγαίων).

Στ' αλήθεια αυτό (το ἀδέφιο του Κορανίου) είναι μια νουθεσία, κι έτσι δύοιος θέλει, ας πάρει ένα δρόμο (το δρόμο της πίστης και επέβειας) προς τον Κύριο του.

30 Και δε μπορείτε να θέλετε να κάνετε κατί εκτός αν θέλει ο Αλλάχ (να το κάνετε, αλλιώς δεν θα το κάνετε = Θεία μοίρα). Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι 'Άλειμ (Παντογόνότης). Χακείμ (Πάνσπορος).

31 «Θα εισάγει στο Ἐλέος Του όποιον θέλει
(ο **Allάχ**), και δύο για τους αδίκους, ἔχει επομάσει
γι' αυτούς ἔνα επώδυνο βασανιστήριο.»

وَمِنْ أَئِيلَى فَاسْجُدْ لَهُ وَسِنْجِهِ لَيْلًا طَوِيلًا ٣٦
هَلُولًا وَمُجْبِرُونَ الْعَالِجَةَ وَيَدْرُونَ وَرَاهِهِمْ يَوْمًا شَيْلًا ٣٧
خَلَقْتَهُمْ وَسَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْتَاهُمْ بَدِيلًا ٣٨
إِنَّ هَذِهِ مِنْ ذِكْرِهِ فَمَنْ شَاءَ أَنْهَذَ إِلَى رَبِّهِ سَيِّلًا ٣٩
وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ حِكْمَةً ٤٠
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعْدَلُمُ عَدَابًا أَلِيمًا ٤١

شورة المسلمين

وَالْمُرْسَلَاتُ عَرَفَنَّا ١ فَالْمُصْنَفَتِ عَصْفَانَّا ٢ وَالشَّيْرَاتِ نَشْرَكَنَّا ٣
فَالْمُفْرَقَتِ فَرَقَنَّا ٤ فَالْمُلْقَبَتِ ذَكَرَنَّا ٥ عَذْرَأَوْنَدَرَنَّا ٦ إِنْسَانَنَّا ٧
ثُوَّعَدُونَ لَوْقَعَنَّا ٨ فَإِذَا الشَّجَومَ طَمِسَتْ ٩ وَإِذَا السَّمَاءُ فَرِجَتْ ١٠
وَلَذَا الْجَمَالُ شَيْفَتْ ١١ وَلَذَا الرَّسَمَا أَفْقَتْ ١٢ لَأَيِّ يَوْمٍ أُنْهَتْ ١٣
لِلْيَوْمِ الْفَعْلِي ١٤ وَمَا ذَرْنَكَ مَا يَوْمُ الْفَعْلِي ١٥ وَلَلْيَوْمِي ١٦
لِلشَّكَدَيْنَ ١٧ لَأَرْتَهِلَكَ الْأَوَّلَيْنَ ١٨ شَمْ نَتَهِمُهُمُ الْآخِرَيْنَ ١٩
كَذَنَلَكَ نَفَعَلُ بِالْمَجْرِيْنَ ٢٠ وَلَلْيَوْمِي لِلشَّكَدَيْنَ ٢١

Σούρα 77 Αλ-Μουρσαλάτ

Αυτοί που έγουν Σταλεί

Στο Όνομα του Αλλάγ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενόπλαχρον)

¶ **¶** Μα τους σταλμένους (*ανέμους*) που
έχουν σταλεί ο ένας μετά τον άλλον. **¶**
¶ **¶** Και μα τους δυνατούς ανέμους που

τυσούν βίαια.)

1 Και μα αυτούς (τονς ανέμους) που σκορπίζουν (τα σύννεφα και τη βροχή).)

2 Και μα αυτά (τα Εδάφια του Κορανίου) του διαχωρίζουν (το καλό από το κακό).

3 Και μα αυτούς (τονς αγγέλους) που ρέρνουν (από τον Άλλαχ) τις αποκαλύψεις

στούς αγγελιαφόροντος του Αλλάχ), »
⑤ « Για να είναι (το Κοράνιο) επιχείρημα για τον Αλλάχ αν θα βασανίσει τους ανθρώπους που δεν το ακολούθησαν, και για να μην έχουν καμία δικαιολογία αφού τους έστειλε το Κοράνιο και δεν το ακολούθησαν), ή προειδοποίηση (προς τους ανθρώπους). »
⑥ « Οτι στ' αλήθεια, αυτό που σας έχουν χτυπήσει θα την θεία. »

أَرَأَتْنَاهُكُمْ مِنْ مَا تَوَهَّمُونَ ١٥ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكْبُونٍ ١٦ إِنْ قَدْرَ مَعْلُومٍ ١٧ فَقَدْرَ مَا فِيْنَمِ الْقَدِيرُونَ ١٨ وَلَيْلٌ وَمَوَدِّنَ لِلشَّكَرِيْنَ ١٩ أَرَأَتْنَاهُكُمْ أَرْضَكُهَا ٢٠ أَحْيَاهُمْ وَأَمْوَاتَهُمْ ٢١ وَجَعَلْنَاهُمْ رَوَسَهُ ٢٢ شَنَوْخَتِهِ وَأَسْقَيْنَاهُكُمْ مَاءَ فَرَانَا ٢٣ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٢٤ أَنْطَلَقُوا إِلَيْنَا مَا كَسْرِيهِ ٢٥ شَكَرِيْنَ ٢٦ أَنْطَلَقُوا إِلَيْنَا طَلْبِيْنِيْ ٢٧ ثَلَاثَ شَعَبٍ ٢٨ لَا طَلْبِيْلٌ وَلَا يَعْتَقِيْ مِنَ الْلَّهِ ٢٩ إِنَّهَا أَرَقِيْ وَشَكَرِيْ ٣٠ كَالْقَصْرِ ٣١ كَانَمِنْهُنَّ أَنْتَصَرَ ٣٢ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٣٣ هَذَا يَوْمٌ لَا يَطْلَقُونَ ٣٤ وَلَا يَوْنَدُنَّ هُنْ فَيَعْنَدُونَ ٣٥ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٣٦ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ جَمْنَدُكُرُ وَالْأَوْلَيْنَ ٣٧ فَيَانِ كَانَ لِلشَّكَرِيْنَ ٣٨ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ جَمْنَدُكُرُ وَالْأَوْلَيْنَ ٣٩ إِنَّ الْمُنْفَعِنَ فِي لَكَبِدِ فَيَكِدُونَ ٤٠ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٤١ كَلْوَا وَشَرِوْبَا هَيْتَهَا طَلَلِيْلٌ وَعَبُونَ ٤٢ وَفَوْكَهَا مَيَشَهُونَ ٤٣ كَلْوَا وَشَرِوْبَا هَيْتَهَا يَمَا كَشَرَ تَصَلُّونَ ٤٤ إِنَّا كَذَلِكَ بَخْرِي لِلْحُسْنَيْنَ ٤٥ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٤٦ كَلْوَا وَتَسْنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكَ شَجَرُونَ ٤٧ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٤٨ وَإِذَا قَلِيلُ هُمْ أَرْكَوْنَ لَا يَرْكَوْنَ ٤٩ وَلَيْلٌ يَوْمَدِ لِلشَّكَرِيْنَ ٥٠ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُمْ يَوْمُونَ ٥١

- ١١ Μα όταν τα άστρα σιβήσουν.)
 ١٢ Κι όταν ο ουρανός σχιστεί.)
 ١٣ Κι όταν τα βιουνά εικραγούν (και σκορπιστούν στους ανέμους).)
 ١٤ Κι όταν οι αγγελιαφόροι συγκεντρωθούν την προκαθορισμένη ώρα (για να μαρτυρήσουν κατά τον λαό τους).)
 ١٥ Για ποια Ημέρα αναβάλλονται;)
 ١٦ Για την Ημέρα της Κρίσεως (μεταξύ των ανθρώπων).)
 ١٧ Και πώς να ξέρεις (ω, άνθρωπε) τι είναι (και πώς θα είναι) η Ημέρα της Κρίσεως;)
 ١٨ Αλίμονο, εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)!)
 ١٩ Δεν καταστρέψαμε τους αρχαίους (από τα προηγούμενα έθνη, για το όπι διέψευδαν τους αγγελιαφόρους, όπως τον λαό του Νώε, τον Άντ και τον Θαμόντ);)
 ٢٠ Επειτα θα κάνουμε τις μετέπειτα γενιές (δηλ. τους άπιστους της Μέκκας) να τους ακολουθήσουν (στην καταστροφή για το όπι διέψευδαν τον Προφήτη).)
 ٢١ Έτσι κάνουμε στους εγκληματίες (πολυθεϊστές, άπιστους, αμαρτωλούς).)

- ٢٢ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)!)
 ٢٣ Μήπως (ω! άπιστοι) δεν σας έχουμε πλάσει από αστήμαντο νερό (σπέρμα);)
 ٢٤ Επειτα το κάναμε να τοποθετηθεί σε έναν τόπο ασφαλή (τη μήτρα),)
 ٢٥ Για μια ορισμένη περίοδο (της κωφορίας);)
 ٢٦ Και Εμείς μπορέσαμε (να το δημιουργήσουμε, να τον δώσουμε μορφή και να το βγάλουμε ζωντανό από τη μητέρα του), και Εμείς Είμαστε οι Ικανότεροι σε αυτό.)
 ٢٧ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (τη Δόναμή Μας)!)
 ٢٨ (Μήπως δεν κάναμε τη Γη δοχείο (τόπο) υποδοχής.)
 ٢٩ (Πον να περικλείει) τους ζωντανούς (στα σπίτια τους) και τους νεκρούς (στους τάφους τους);)
 ٣٠ (Και (μήπως) δεν έχουμε τοποθετήσει εκεί, σταθερά και ψηλά βουνά, και δεν σας δώσαμε να πιείτε γλυκό νερό;)
 ٣١ (Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (όλα αυτά τα αγαθά και τις εύνοιες)!)
 ٣٢ (Θα ειπωθεί στους απίστους): «Αναχωρήστε προς (το Πυρ της Κολάσεως) εκείνο που διαψεύδατε (στην εγκόσμια ζωή)!»
 ٣٣ (Αναχωρήστε προς μια σκιά (τον καπνό από το Πυρ της Κολάσεως που ανεβαίνει και διαχωρίζεται) σε τρεις κλάδους (καπνού),)
 ٣٤ (Ούτε είναι σκιερός (τόπος), ούτε προστατεύει από την άγρια φλόγα του Πυρός.)
 ٣٥ (Στ' αλήθεια αυτή (η Κόλαση) πετά σπίθες (τεράστιες) σαν τα κάστρα,)
 ٣٦ (Σαν να ήταν μαύρες καμήλες που το χρώμα τους τείνει προς το κίτρινο (οι Άραβες παλιά παρομοιάζαν τις καμήλες με τα κάστρα στα ποιηματά τους).)
 ٣٧ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)!)
 ٣٨ Αυτήν την Ημέρα κατά την οποία δεν θα μιλούν (οι άπιστοι),)
 ٣٩ (Και ούτε θα τους επιτραπεί να δικαιολογηθούν.)
 ٤٠ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)!)
 ٤١ Αυτή θα είναι η Ημέρα της Κρίσεως! Συγκεντρώσαμε εσάς και τους αρχαίους μαζί (κατά την Ημέρα που θα δικάζει ο Άλλαχ μεταξύ όλων των ανθρώπων)!)
 ٤٢ Έτσι λοιπόν, αν έχετε κανένα σχέδιο

(συνωμοσία, για να αποφύγετε την τιμωρία του Άλλαχ), τότε χρησιμοποιήστε το εναντίον Μου (αν αλήθεια μπορείτε)! »

﴿٤٠﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤١﴾ Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς (που φοβόντουσαν τον Άλλαχ κατά την εγκόσμια ζωή εκελώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του) θα βρίσκονται ανάμεσα σε σκιές (δέντρων) και πηγές (νερού). »

﴿٤٢﴾ Και φρούτα, από αυτά που επιθυμούν. »

﴿٤٣﴾ (Και θα ειπώθει σε αυτούς): «Φάτε και πιείτε με άνεση γι' αυτά που κάνοντε (από ενάρετες πράξεις κατά την εγκόσμια ζωή).» »

﴿٤٤﴾ (Στ' αλήθεια, έτσι (με τέτοια γενναιόδωρη αιμοτιβή) Ανταμειβούμε τους ενάρετους. »

﴿٤٥﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤٦﴾ (Ω, άπιστοι)! Φάτε και απολαύστε (σ' αυτήν την εγκόσμια ζωή) για λίγο. Στ' αλήθεια είστε εγκληματίες (αμαρτωλοί). »

﴿٤٧﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤٨﴾ (Κι όταν ειπώθηκε σ' αυτούς (κατά την εγκόσμια ζωή): «Υποκλιθείτε (για προσευχή)!» Δεν υποκλίθηκαν (αντιθέτως, επέμειναν στην αλαζονεία και το πείσμα τους). »

﴿٤٩﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιψεύδουν (τα Εδάφια και το Κοράνιο του Άλλαχ)! »

﴿٥٠﴾ Ετσι, (αν δεν πίστεψαν σε αυτό το Κοράνιο,) σε ποια άλλα λόγια (βιβλίο) μετά από αυτό (το Κοράνιο) θα πιστέψουν; »

Σούρα (78) Αν-Νάμπα'

[Η Σπουδαία Είδηση]

Στο Όνομα του Άλλαχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνού)

﴿١﴾ Για ποιο πράγμα ρωτούν (οι άπιστοι, ο ένας τον άλλο); »

﴿٢﴾ Για τη Σπουδαία Είδηση (δηλ. το Κοράνιο που αναφέρει την είδηση της Ανάστασης, την οποία διαιψεύδουν οι άπιστοι). »

﴿٣﴾ Για την οποία (οι άπιστοι) διαφωνούν. »

﴿٤﴾ Οχι (δεν είναι όπως νομίζουν οι άπιστοι)! Στ' αλήθεια θα μάθουν (το αποτέλεσμα της διάγενευσής τους για την Ημέρα της Ανάστασης). »

﴿٥﴾ Και πάλι όχι! Στ' αλήθεια θα μάθουν (και θα επιβεβαιώσουν, αφού λάβουν τα βάσανά τους, ότι ο Μωχάμμαντ ήταν ειλικρινής στην προεδοποίησή του προς αυτούς). »

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَمَّ يَسَّأَلُونَ ١٠١ عَنِ الْأَنْعَامِ ١٠٢ الَّذِي هُزِفَ إِلَيْهِ عَنِ الْأَنْوَافِ
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ١٠٣ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ١٠٤ أَلَّا تَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْنَدًا
وَالْجَبَالَ أَوْتَادًا ١٠٥ وَخَلَقْنَاكُمْ مِّنْ مَرْكَبَةٍ ١٠٦ وَجَعَلْنَاكُمْ سَبَّابِينَ
وَجَعَلْنَا أَيْلَلَ بِإِسَاسِ ١٠٧ وَجَعَلْنَا أَنْتَهَارَ مَعَاشًا ١٠٨ وَبَيْتَنَا
فَوْقَكُمْ سَبَّابِينَ ١٠٩ وَجَعَلْنَا يَرَابِيَا وَهَابِيَا ١١٠ وَأَرْزَانَا
مِنَ الْمُعْصَرَاتِ مَمَّا تَجَاهَجَ ١١١ لِتَحْرِجَ بِهِ حَبَّا وَبَنَانَا ١١٢ وَجَنَّتَ
الْأَفَانِ ١١٣ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١١٤ يَوْمٌ يُنَفَّحُ فِي الْمُصْوَرِ
فَنَأَوْنُ أَفْوَاجًا ١١٥ وَفُنِّحَتِ الْأَسْمَاءُ كَمَا كَانَتْ أَبُو بَيَا ١١٦ وَسَرِّيَتِ
لِلْجَبَالِ قَحَّانَتْ سَرَايَا ١١٧ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِنْ صَادِكَ ١١٨ لِلَّلَّاطِعِينَ
مَخَابَا ١١٩ لَيَدِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ١٢٠ لَا يَدُوْقُونَ فِيهَا بَرَدًا وَلَا شَرَابًا ١٢١
إِلَاهِيَّمَا وَغَسَّافَا ١٢٢ جَزَاءً وَفَقَادَا ١٢٣ إِنَّهُمْ كَانُوا ١٢٤
لَا يَرْجُونَ حَسَابًا ١٢٥ وَكَذَّبُوا بِمَا يَبَيِّنُنَا ١٢٦ أَبَا ١٢٦ وَكُلُّ شَوْتٍ ١٢٧
أَحْسَنْتَهُ كِتَبَكَ ١٢٨ مَذَّوْقَلَنْ زَرِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ١٢٩

﴿٦﴾ Μήπως δεν κάναμε τη Γη έτοιμη (δαν ένα κρεβάτι) για να την κατοικήσετε; »

﴿٧﴾ Και (μήπως δεν Κάναμε) τα βουνά πασσάλους (ώστε να σταθεροποιούν τη Γη και να μην τρέμει κάτω από τα πόδια σας από τη μεγάλη ταχύτητα της κίνησής της); »

﴿٨﴾ Και (μήπως δε) σας δημιουργήσαμε σε ζευγάρια (αρσενικά και θηλυκά); »

﴿٩﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε τον ύπνο σας (για την) ξεικούραστη (για τα σώματά σας, μέσω της παύσης των εργασιών σας); »

﴿١٠﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε τη νύχτα ένα (σκέπασμα ή) φόρεμα (για να σας καλύπτει και να σας κρύβει με το σκοτάδι της όπως καλύπτει το φόρεμα το σώμα); »

﴿١١﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε την ημέρα (ένα μέσο) για να αποκτήσατε τα μέσα βιοπορισμού; »

﴿١٢﴾ Και (μήπως δεν) χτίσαμε πάνω σας επτά γερούς (ουρανούς); »

﴿١٣﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε (τον ήλιο) φωτισμένο Σιράτς (λαμπτήρα, πηγή φωτός και θερμότητας); »

﴿١٤﴾ Και (μήπως δεν) στείλαμε από τα σύννεφα

إِنَّ الْمُتَّقِينَ مُفَازُوا ۖ حَدَّاقَ وَعَنْبَىٰ ۖ وَكَعَبَ ۖ وَكَاسَا ۖ
وَهَافَا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَّا وَلَا كَذَابَا ۖ جَزَاءٌ مِّنْ رَّبِّكَ عَطَةٌ
حَسَابًا ۖ رَّبُّ الْشَّمُورَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَنْهَا الْرَّحْمَنُ لَا يُغَلِّكُونَ
مِنْهُ خَطَابًا ۖ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفَّا لَا يَتَكَبَّرُونَ
إِلَّا مَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۖ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْقُنْقُنُ
شَاءَ اتَّخِذَ إِلَيْهِ مَبَابًا ۖ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يُنَظَّرُ الْمُرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُونَ يَلْتَقِي كُثُرًا تُرْبَا ۖ

شِعْرُ النَّازَعِ عَائِدٌ

دِسْرُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْتَرَعْتَ غَرَّقًا ۖ وَالنَّشَطَتِ نَشَطًا ۖ وَالسَّيْحَتِ سَيْحًا ۖ
فَالسَّيْقَتِ سَيْقَةً ۖ فَالصَّدَرَاتِ أَصْرَأً ۖ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْجَفَةُ
تَتَبَعُهَا الْأَرْوَافَةُ ۖ قُلُوبٌ يَوْمَنِ وَاحْفَافَةُ ۖ أَبْصَرُهَا
خَشْعَةً ۖ يَقُولُونَ أَوْنَانَ الْمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ۖ أَوْ دَاكَنَا
عَطْلَنَسَخَرَةً ۖ قَالُوا نَلَكَ إِذَا كَرَهَ حَاسِرَةً ۖ فَإِنَّمَا هِيَ رَجَرَةٌ
وَحَدَّةٌ ۖ لَعَادُهُمْ يَأْسَاهَرَةً ۖ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۖ

- (που είναι έτοιμα να βρέξουν) άφθονο νερό, »
- 13 (Για να παράγουμε με αιντό σιτάρι και φυτά, »
- 14 (Και κήπους που έχουν πολλά φυτά που διακλαδώνονται (δηλ. ανθηρούς κήπους); »
- 15 (Στ' Αλήθεια, η Ημέρα της Κρίσεως είναι προκαθορισμένη!) »
- 16 (Την Ημέρα κατά την οποία θα φυσητεί το Κέρας και θα έρθετε εστευσμένα κατά πλήθη (ομάδες, κάθε προφήτης με τους οπαδούς του), »
- 17 (Και ο ουρανός θα ανοίξει και θα γίνει με πολλές πόρτες (για να κατέβουν οι άγγελοι), »
- 18 (Και τα βουνά θα μετακινθούν (θα ανατιναχτούν) και θα γίνουν (σαν) οφθαλμαπάτη. »
- 19 (Στ' Αλήθεια, η Κόλαση παραμονεύει (για τους άπιστους), »
- 20 (Για τους παραβάτες θα είναι (η Κόλαση) ένας τόπος προορισμού, »
- 21 (Στην οποία (στην Κόλαση) θα μείνουν για εποχές (τη μια μετά από την άλλη, δηλ. για πάντα), »

24 (Εκεί δε θα γεντούν τίποτα δροσερό (για να ανακονφιστεί η ζέστη του Πυρός), ούτε ποτό (για να σβηστεί η δίψα τους), »

25 (Παρά μόνο καντό νερό και πύο (που θα βγαίνει από το δέρμα των κατοίκων του Πυρός). »

26 (Εποι θα λάβονν) μια (δίκαιη, κατάλληλη και) ανάλογη αμοιβή (ανάλογη με τα εγκλήματά τους). »

27 (Γιατί) στ' αλήθεια, δεν περίμεναν να απολογηθούν (για τις αμαρτίες τους). »

28 (Και διέψευδαν τα Αγάπτ (Εδάφια, Σημάδια, Αποδείξεις) Μας, με κάθε δυνατό τρόπο. »

29 (Και Εμείς έχουμε καταγράψει το κάθε πράγμα (στο Αλ-λάονχ Αλ-Μαχφούδ που περιέχει τη μοίρα και τα αόρατα). »

30 (Γεντείτε, λοιπόν (τα αποτέλεσματα των κακών σας πράξεων)! Σε σας δεν θα ανηκόσιουμε τίποτα άλλο, παρά την τιμωρία. »

31 (Στ' αλήθεια, θα υπάρξει για τους ευσεβείς (και ενάρετονς) ένα μεγάλο κέρδος (ο Παράδεισος): »

32 (Επίσης και μεγάλοι) κήποι και αιμπελώνες (οι αιμπελώνες αναφέρονται εδώ λόγω της τιμημένης θέσης τους μεταξύ των φρούτων και λόγω της άφθονης ποσότητας που παράγουν), »

33 (Και (Σύζυγοι) με ώριμα στήθη και συνομήλικες, »

34 (Και γεμάτο δισκοπότρηρο (από θρυμάσιο κρασί που δεν μεθάξει). »

35 (Δεν θα αικούσουν εικεί σύτε Λάγον (μάταια, κακά ή βρόμικα λόγια) σύτε ψέματα, »

36 (Όλα αντά είναι) Αμοιβή από τον Κύριό σου, επαρικής άφθονη χορήγηση, »

37 (Από) τον Κύριο των ουρανών και της γης και δι, τι υπάρχει ανάμεσά τους, (από) τον Αρ-Ροχμάν (Παντελήμονα), (οι άνθρωποι) δεν θα έχουν την άδεια να Του απευθύνουν το λόγο (ειςάς από αυτόν που των επιφέπει ο Άλλος). »

38 (Την ημέρα που το Αρ-Ρουχ (ο άγγελος Γαβριήλ) και οι άγγελοι θα στέκονται σε σειρά, κανένας δε θα μιλήσει, εκτός από εκείνον στον οποίο ο Αρ-Ροχμάν (Παντελήμονας) θα το επιτρέψει, και θα πει αλήθειες. »

39 (Εκείνη είναι η Αληθινή Ημέρα (δηλ. που στιγμώρα θα έρθει). Ετσι, όποιος θέλει ας βρει καταφύγιο στον Κύριό του (μέσω της επανωφής στον Άλλαχ με υπακοή και μεταμέλεια). »

40 (Στ' αλήθεια, σας προειδοποιήσαμε για μια επικείμενη τιμωρία, την Ημέρα που ο άνθρωπος θα δει (το αποτέλεσμα για) δι, τι

έκανε και θα πει ο ἀπόστολος: «Μακάρι να μουνα σκόνη (και να μην είχα αναστηθεί για να μην συναντήσω αυτά τα βάσανα)!»

Σούρα (79) Αν-Ναζί'άτ

[Αυτοί που Αρπάζουν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολενέσπλαχνον)

1 (Μα (ορκίζομαι σε) εκείνους (τους αγγέλους) που αρπάζουν με δύναμη και βία (τις ψυχές των ἀπόστολων κατά τη στιγμή των θανάτων),

2 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που μολακά βγάζουν (τις ψυχές των ενάρετων πιστών τη στιγμή των θανάτων),

3 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που κολυμπούν (κατεβαίνοντας από τους αιθέρες προς τη γη, και ανεβαίνοντας από τη γη προς τους αιθέρες),

4 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που σπεύδουν (για να εκτελέσουν τις Εντολές του Αλλάχ),

5 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που διευθετούν τις Εντολές του Κυρίου τους (σχετικά με τις υποθέσεις του κόσμου)!)

6 (Οτι, θα αναστηθείτε όλοι σας και θα απολογηθείτε) Την Ημέρα που η γη θα σείεται (μετά από το πρώτο φόστημα του Κέρατος -το φόστημα των θανάτου-, κατά το οποίο όλοι θα πεθάνουν),

7 (Θα το ακολουθήσει το δεύτερο φόστημα (κατά το οποίο όλοι θα αναστηθούν),

8 (Εκείνη την Ημέρα θα τρέμουν οι καρδιές (των ἀπόστολων από πανικό),

9 (Με ταπεινωμένα, χαμηλωμένα τα μάτια.)

10 (Λένε (οι ἀπόστολοι κατά την εγκόσμια ζωή): «Μα είναι δυνατό να επανέλθουμε ξανά στην πρότερή μας κατάσταση πάνω στη γη (δηλ. ζωντανοί);»

11 (Πώς! Αφού έχουμε γίνει (μετά από το θανάτο μας) αποσυντεθημένα οστά (πώς λοιπόν είγαι δυνατόν να επανέλθουμε στη ζωή);»

12 (Λένε: «(Αν αλήθεια επιστρέψουμε στη ζωή, τότε, σε αυτή την περίπτωση) Αυτή (η επιστροφή) θα ήταν μια χαμένη (καταστροφική) επιστροφή (αφού δε θα μπορέσουμε να αποφύγουμε την τιμωρία)!»)

13 (Κι όμως -στ' αλήθεια-, θα είναι μία μονάχα κραυγή (στο δεύτερο φόστημα του Κέρατος),

14 (Και τότε - να τοι - βρίσκονται (ζωντανοί ξανά) πάνω στη γη (αφού ήταν στα σπλάχνα της),

15 (Δεν σου έφτασε (ω Μωχάμμαντ) η

إذ ناديه ربها بـأتواء المقدّس طويٌّ ١٧ أذهب إلى فرعون إنّه طغٌ
فقل هل لك ما تَأْنَى أَنْ تَرْكِيٌّ ١٨ وأهديك إلى ربك فـشخّشٌ ١٩ فـأَرْبَهٌ
آلـيـةـ الـكـبـرـيـ ٢٠ فـكـدـبـ وـعـصـيـ ٢١ فـمـ أـدـرـيـ سـعـيـ ٢٢ فـحـشـرـ
فـنـادـيـ ٢٣ فـقـالـ آنـارـكـمـ الـأـعـلـىـ ٢٤ فـأـسـنـهـ اللـهـ تـكـالـلـ الـأـخـرـةـ وـالـأـلـوـنـ
إـنـقـذـيـ ذـالـكـ لـعـبـرـةـ لـمـ يـشـخـ ٢٥ إـذـمـ أـشـدـ حـلـقـاـمـ أـسـمـاـ بـلـنـهاـ
رـعـ سـمـكـهـ فـسـوـنـهـ ٢٦ وـأـعـطـشـ لـيـلـهـاـ وـأـخـرـ حـضـنـهـ ٢٧
وـالـأـرـضـ بـعـدـ ذـالـكـ دـحـلـهـ ٢٨ أـخـرـجـ مـنـهـ مـاـهـاـ وـمـرـسـهـ ٢٩
وـالـلـبـلـأـرـسـهـ ٣٠ مـنـمـاـ لـكـوـلـأـنـتـمـ ٣١ فـإـذـأـجـمـيـنـ أـطـاـقـةـ
الـكـبـرـيـ ٣٢ يـوـمـ يـذـكـرـ أـلـأـنـسـنـ مـاسـعـ ٣٣ وـبـرـيـتـ لـجـيـحـةـ
لـمـنـ يـرـىـ ٣٤ أـمـامـنـ طـفـنـ ٣٥ وـأـثـرـلـمـيـوـذـالـدـيـاـ ٣٦ فـأـلـمـعـ الـجـمـعـ
هـيـ الـسـاـوـيـ ٣٧ وـأـمـانـ حـافـ مـقـامـ رـبـهـ وـهـيـ النـفـسـ عـنـ الـمـوـىـ
فـقـانـ لـجـنـةـ هـيـ الـسـاـوـيـ ٣٨ يـسـتـعـلـونـكـ عـنـ الـسـاعـةـ آيـاـنـ مـرـسـهـاـ
فـقـيمـ أـسـتـ مـذـكـرـهـ ٣٩ إـلـيـ دـيـكـ مـنـهـ ٤٠ إـسـأـتـ مـذـرـ
مـنـ يـخـسـهـ ٤١ كـأـتـهـمـ بـوـهـاـ لـرـبـلـسـوـ لـأـعـشـيـةـ وـأـخـنـهـ ٤٢

بـسـجـنـ عـبـدـ عـبـدـ ٤٣ قـبـيـ ٤٤

Ιστορία του Μωυσή;

16 (Όταν του φώναξε ο Κύριος του στην Ιερή Κοιλάδα της Τούνα:)

17 (Ω, Μωυσή) «Πίγγανε στον Φαραώ, γιατί στ' αλήθεια παραβίασε όλα τα όρια (εγκλήματα, αμαρτίες, πολυθεϊσμό και απιστία)»

18 (Και πες του: «Μήπως θα ήθελες να εξαγνιστείς (από τις αμαρτίες, και να πιστεύεις στον Παντοδύναμο Αλλάχ);)

19 (Και να σε οδηγήσω στον Κύριό σου για να (Τον) φοβάσαι (δηλ. να γίνεις ενσεβής και να σπαστήσεις τις αμαρτίες και την παράβασή σου, και η σκληρή καρδιά σου να γίνει μολακή);)

20 (Και του έδειξε το μεγαλύτερο Σημείο (το θαύμα της ράβδου του Μωυσή).)

21 (Μα εκείνος (ο Φαραώ) το διέψευσε και παράκουσε.)

22 (Μετά στράφηκε μακριά επιδιώκοντας να αντιταχθεί (στον Μωυσή).)

23 (Έπειτα συγκέντρωσε (το λαό του) και φώναξε δυνατά:)

24 («Εγώ είμαι ο κύριος σας, ο ύψιστος».)

25 (Και έτσι ο Αλλάχ τον άρπαξε μέσω της

سُورَةُ الْحِجَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۚ أَنْجَاهُ الْأَخْمَنِ ۖ وَمَا يَدْرِي بَكَ لَعْمَهُ بَرْكَ ۖ أَوْ
 يَذْكُرْ فَلَعْنَهُ الْذِكْرَ ۖ الْأَمَانِ أَسْقَنِ ۖ قَاتَ لَهُ تَصْدِيَ ۖ
 وَمَاعِنَكَ الْأَبْرَكِ ۖ وَأَمَانَ جَاهَكَ يَسْعَنِ ۖ وَهُوَ يَخْشَنِ ۖ قَاتَ
 عَنْهُ الْلَّهُنَّ ۖ كَلَّا لَأَنَّكَ دَرَرَ ۖ مَنْ شَاءَ دَرَرَ ۖ فِي صُحْفَتِكَ كَمَّٰ
 شَرَفَ وَعُمْدَهُمْ ۖ يَأْتِيَ سَفَرَ ۖ كَرَمَهُمْ ۖ شُنُلَ الْأَنْسَنَ ۖ
 مَالَكَهُمْ ۖ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَدَرَرَهُ ۖ شَمَّ
 أَسْبَيلَهُمْ ۖ شَرَرَهُ ۖ أَمَانَهُمْ ۖ فَاقْبَرَهُ ۖ كَلَّا لَنَا
 يَقْضَ مَا أَرْدَدَ ۖ فَلَيَنْظُرُ الْأَنْسَنُ إِلَى طَهَارَهُ ۖ أَنَا صَبَّنَتِ الْمَاءَ صَبَّاَ
 ثُمَّ شَقَقَنَا الْأَرْضَ شَقَّاَ ۖ فَأَنْتَنَا فِي هَاجَّاَ ۖ وَعَنَّا رَقْبَيَاَ
 وَرَبُّونَا وَمَخْلَقَاَ ۖ وَهَدَيْنَا عَلَبَاَ ۖ وَفَرَّكَهُمْ وَأَبَاَ ۖ تَسْعَلَكَ
 وَلَا تَنْسِكُكَ ۖ فَإِذَا جَاءَتِ الْأَصْلَاحَةُ ۖ يَوْمَ يَرَى الْأَرْضَ مِنْ أَخْرِهِ
 وَأَمْمَهُ دَأْبِسَهُ ۖ وَصَحْبِيَهُ وَلَيْهُ ۖ لِكُلِّ أَمْرٍ يَنْهَمُ وَمَيْزَشَانُ
 تَنْهِيَهُ ۖ وَجُوهُهُمْ مُسْفَرَةٌ ۖ ضَلَّكَهُ مَسْتَشِرَةٌ ۖ لَوْجَوْهُ
 يُوْهِيَ عَلَيْهَا عَبْرَةٌ ۖ أَوْلَيْكُمْ الْكَرْكَةُ الْفَجْرَةُ ۖ

τιμωρίας (στη Φωτιά) στην Εσχατη Ημέρα, επίσης και στην εγκόσμια ζωή (μέσω των πνιγμού των στην Ερυθρά θάλασσα).

26 Η Στ' αλήθεια σε αυτό υπάρχει μάθημα (παράδειγμα, νονθεσία, προειδοποίηση) για διοικούντας (τον Αλλάχ).

27 (Ω, ἀπίστοι πον διαιψεύδατε την Ανάσταση) Η δημιουργία σας (μετά από το θάνατο) είναι πιο δύσκολη ή (η δημιουργία) του ουρανού; Που (ο Αλλάχ) τον έκτισε (από πάνω σας χωρίς κολώνες),

28 Υψώσε τη στέγη του (ουρανού) και τον έστρωσε (με τάξη και τελειότητα, χωρίς σχοιμές ή ρωγμές),

29 Σκέπασε με σκοτάδι τη νύχτα του (ουρανού) (δηλ. έκανε όλο το σύμπαν να βυθίζεται σε σκοτάδι) και έβγαλε (από αυτό το σκοτάδι) τη μέρα του (μέσω της Ατμόσφαιρας που εμφανίζει τις ακτίνες του ήλιου, οι οποίες είναι αόρατες μέχρι να φτάσουν στην ατμόσφαιρα, και γ' αυτό έξω από την ατμόσφαιρα, ο ήλιος φαίνεται ως ένας σκοτεινός μπλέ δίσκος).

30 Μετά από αυτά έστρωσε τη γη (και την

έκανε στη μορφή σαν το αιγό σφρανθοκαμήλον).

31 (Εβγαλε από μέσα της (της γης) το νερό της (που βγήκε από τα αέρια του Ήφαιστείου, τα οποία σχημάτιζαν τα σύννεφα λόγω της μείωσης της θερμότητας στα υψηλότερα στρώματα της ατμόσφαιρας) και τα βοσκοτόπια της (δηλ. τη γεωργική καλλιέργεια που προέρχεται από το ηφαιστειακό έδαφος),

32 Και τα βουνά τα τοποθέτησε (στη γη ως σήμερινες για να την σταθεροποιήσουν),

33 (Όλα αυτά τα έκανε ο Αλλάχ) για να είναι επόδια και όφελος για σας και τα κοπάδια σας.

34 (Μετά, όταν θα ῥθει η Μεγάλη Συμφορά (δηλ. το δεύτερο φύσημα, και η Ήμέρα της Ανάστασης),

35 (Την Ημέρα που ο άνθρωπος θα θυμηθεί για τι πράγματα μόχθησε (κατά την εγκόσμια ζωή),

36 Και το Πυρ της Κολάσεως θα φανεί με σαρτήνεια σε όποιον βλέπει (δηλ. σε όλους),

37 Μα, όσο για όποιον παραβίασε τα όρια (απιστία, αδικία και αμαρτίες),

38 Και προτιμούσε την εγκόσμια ζωή (ακολουθώντας τους πόθους του και αδιαφορώντας για τη Μέλλουνσα ζωή),

39 Τότε το Πυρ της Κολάσεως θα είναι η κατοικία (του),

40 Μα, όσο για όποιον φοβάται το να σταθεί (ως κατηγορούμενος) ενώπιον του Κυρίου του και (γι' αυτό) απέτρεψε τη ψυχή του από τους πόθους,

41 Τότε ο Παράδεισος θα είναι η κατοικία (του),

42 (Οι ἀπίστοι σε ρωτούν (ω, Μωχάμμαντ) για την Ωρα (της Εσχατης Ημέρας) (χλευάζοντας): «Πότε θα έρθει;»)

43 Για την οποία δεν έχεις καθόλου Γνώση,

44 (Μόνο) Στον Κύριό σου ανήκει (η γνώση της),

45 Στ' αλήθεια εσύ δεν είσαι παρά ένας προειδοποιητής για όποιον την φοβάται.

46 Την Ημέρα που θα τη δουν (την Ωρα της Ανάστασης), θα είναι (γι' αυτούς) σαν να μην είχαν μείνει (στην εγκόσμια ζωή) παρά μόνο ένα βράδυ ή ένα πρωί,

Σύρα (80) 'Άμπασα

[Συνοφρυνθηκε]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέέμ (Πολυενσπλαχνον)

1 Συνοφρυνθηκε (ο Μωχάμμαντ) και απομακρύνθηκε,

- ② «Οταν ο τυφλός (ο 'Αμτντ Άλλάχ μπν Όυμ σε Μούντγα, έπειτα σε κόκαλα, έπειτα έντυσε Μακτούμ) ήρθε σε αυτόν (ζητώντας συμβουλή τα κόκαλα με σάρκα, έπειτα σχημάτισε ένα από τον Προφήτη, ενώ ο Προφήτης ήταν πολύ νέο πλάσμα, δηλ. του εμφύσησε το πνεύμα),» απασχολημένος εκείνη τη στιγμή καλώντας τους μέτες των Κουράις στο Ισλάμ).»
- ③ «Και πώς να ξέρεις, ίσως να εξαγνιστεί (με τις συμβουλές σου),»
- ④ «Η να λάβει νουθεσία και να τον ωφελήσει η Νουθεσία.»
- ⑤ «Όσο για εκείνον (τους ηγέτες των Κουράις) που αδιαφορεί (να λάβει καθοδήγηση από εεένα) νομίζοντας ότι είναι αυτάρκης.»
- ⑥ «Αυτόν τον προσέχεις περισσότερο (οχούγοντάς του);»
- ⑦ «Και δεν θα κατηγορηθείς αν δεν εξαγνιστεί (αφού δεν είσαι παρά μόνο ένας Αγγελιαφόρος που μεταφέρει το Μήνυμα του Άλλάχ, ενώ η καθοδήγηση των ανθρώπων αγήκει μόνο στον Άλλάχ).»
- ⑧ «Οσο για εκείνον που ήρθε σε σένα τρέχοντας (με αληθινό ζήλο),»
- ⑨ «Με θεοφοβία (στην καρδιά του) (δηλ. ελπίζοντας για το έλεος του Άλλάχ και φοβούμενος την τιμωρία του Άλλάχ),»
- ⑩ «Τον παραμελείς και στρέφεις την προσοχή σου (σε άλλον)!»
- ⑪ «Οχι (ω, Προφήτη του Άλλάχ)! Στ' αλήθεια αυτή (η Σούρα - Κεφάλαιο) είναι μια Νουθεσία (για σένα και για όποιον θέλει να νοοθετηθεί),»
- ⑫ «Και έτσι όποιος επιθυμεί ας το μηνυμούνει (δηλ. το Όνομα του Άλλάχ, πράττοντας σύμφωνα με αυτήν τη Νουθεσία που αγαφέρεται σε αυτή τη Σούρα του Κορανίου).»
- ⑬ «(Αυτή η Σούρα - επίσης όλο το Κοράνιο) βρίσκεται σε τιμημένες Γραφές,»
- ⑭ «Υψιστες (δοξασμένες) και αγνές (πέρα από κάθε αλλοίωση και διαστρέβλωση),»
- ⑮ «Στα χέρια (γραφέων αγγέλων) πρέσβειων (του Άλλάχ, που μεταφέρουν την Αποκάλυψη Του στην ανθρωπότητα, στη γη),»
- ⑯ «Τιμημένων (ενγενών) και ευσεβών (υπάκουων).»
- ⑰ «Καταραμένος να είναι ο (άπιστος) ανθρώποι! Πόσο άπιστος (και αγνώμων) είναι (πόσο άθλια είναι η απιστία του στον Άλλάχ, τον Κόριό του) (και τον έκανε να είναι άπιστος;).»
- ⑱ «(Μα δεν είδε) από τι τον δημιούργησε (ο Άλλάχ);»
- ⑲ «Από μία Νούτφα (σταγόνα σπέρματος) τον δημιούργησε και τον όρισε (σε στάδια: από τη σταγόνα σπέρματος σε 'Άλακα, έπειτα
- ⑳ «Υστερα, του διευκόλυνε το δρόμο (δηλ. Διευκόλυνε τη διέξοδο από τη μήτρα της μητέρας του),»
- ㉑ «Υστερα τον νέκρωσε και τον έθαιψε.»
- ㉒ «Και όταν θα θελήσει (ο Άλλάχ) θα τον αναστήσει!»
- ㉓ «Οχι (δεν είναι όπως ισχυρίζεται ο άπιστος, ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που τον επιβλήθηκαν από τον Άλλάχ)! (Στ' αλήθεια) δεν εκπλήρωσε ό,τι τον διέταξε (ο Άλλάχ, δηλ. το να πιστέψει στον Άλλάχ και να Τον υπακούει ακολουθώντας τη θρησκεία Του).»
- ㉔ «Ας κοιτάξει λοιπόν ο άνθρωπος την τροφή του (ας συλλογιστεί πώς τη δημιουργήσε ο Άλλάχ):»
- ㉕ «Εμείς χύναμε (πάνω στη γη) άφθονο νερό,»
- ㉖ «Έπειτα σχίσαμε τη γη σε σχισμές (από τα φυτά που βγαίνουν από τα σπλάχνα της γης προς την επαφάνειά της),»
- ㉗ «Έπειτα κάναμε να φυτρώσουν σε αυτή σιτηρά,»
- ㉘ «Αμπελώνες και αλφάλφα (Ζωοτροφές για τα ζώα),»
- ㉙ «Ελιές και φοίνικες,»
- ㉚ «Ανθηρούς κήπους (με πυκνά δέντρα),»
- ㉛ «Φρούτα και χορτάρια,»
- ㉜ «(Για να είναι) εφόδιο για σας και τα κοπάδια σας,»
- ㉖ «Αλλά όταν θα έρθει η εκκωφαντική κραυγή (το δεύτερο φόντημα του Κέρατος, το φόντημα της Αγάστασης),»
- ㉗ «Την ημέρα που ο άνθρωπος θα ξεφύγει από τον αδελφό του,»
- ㉘ «Τη μητέρα και τον πατέρα του,»
- ㉙ «Τη γυναίκα και τα παιδιά του,»
- ㉚ «Ο καθένας τους, εκείνη την Ημέρα, θα έχει αρκετά (για να φροντίσει για τον εαυτό του) που θα τον κάνουν να αδιαφορεί για τους άλλους.»
- ㉛ «Μερικά πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι λαμπερά,»
- ㉜ «Γελαστά και χαρούμενα για τις καλές ειδήσεις (τον Παράδεισο),»
- ㉝ «Και μερικά (άλλα) πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι καλυμμένα με σκόνη,»
- ㉞ «(Επίσης) τα καλύπτει το σκότος και η ταπείνωση (δηλ. σκοτεινιασμένα).»
- ㉟ «Εκείνοι θα είναι οι άπιστοι, οι κακοποιοί.»

مسودة التكوين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِرتَ ۝ وَإِذَا النَّجُومُ أَنْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَبَالُ
سَيَرَتْ ۝ وَإِذَا الْمَسَارُ عَطَلَتْ ۝ وَإِذَا الْوَحْشُ حَسَرَتْ ۝
وَإِذَا الْبَحَارُ سَيَرَتْ ۝ وَإِذَا الْفُؤُسُ زُوَجَتْ ۝ وَإِذَا
الْمَوْهَدَةُ سَيَلَتْ ۝ إِبَّا ذَنْبِ قَتْلَتْ ۝ وَإِذَا الْحَصَفُ شَرَتْ ۝
وَإِذَا الْسَّمَاءُ كَسَطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحَمُ سَعَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ
زَلَفَتْ ۝ عَمَّتْ نَفْسٌ مَا أَحْصَرَتْ ۝ فَلَا أَقِيمُ بِالْخَيْرِ
بِالْجَوَارِ الْكَثِيرِ ۝ وَأَتَيْلِدُ إِذَا أَعْسَسَ ۝ وَالصَّبِيجُ إِذَا نَفَسَ
أَنَّهُ لَقُولُ رَسُولُ كَوَافِرِ ۝ ذِي قُوَّةٍ عَنْ دِيَ الْعَرَشِ مَكِينٍ ۝
وَمَا صَاحِكُمْ يَمْجُونَ ۝ وَلَقَدْ رَمَاهُ بِالْأَقْفَى الْمُشَينِ
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَيْنِ ۝ وَمَا هُوَ بِقُولِ شَقَلِنْ تَبِيجِ
لَقَانِ تَدْهِبُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّمَا شَاءَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
سَتَسْتَقِيمُ ۝ وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

شوده الانفطاط

(81) $\Delta\tau$ -T

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

① «Οταν ο ήλιος τυλιχτεί και πεταχτεί και το φως του σβήστε. »

② «Και όταν τα αστέρια πέσουν διασκορπισμένα και το φως τους σβήστε, »

③ «Και όταν τα βουνά μετακινηθούν και εκραγούν, »

④ «Και όταν οι έγκυες καμήλες (που είναι έτοιμες να γεννήσουν) παραμεληθούν (Αυτός ο στίχος αναφέρεται στην αδιαφορία που θυμόρχει ακόμη και για τα πιο σημαντικά πράγματα, όπως ήταν μία έγκυος καμήλα για την αραβική κοινωνία της εποχής), »

⑤ «Και όταν τα θηριά συγκεντρωθούν, »

⑥ «Και όταν οι θάλασσες γίνουν φλογερό πυρ. »

⑦ «Και όταν οι ψυχές ενωθούν σε ομάδες (οι καλές μαζί και οι κακές μαζί, οι πιστοί μαζί και οι άπιστοι μαζί, οι μουσουλμάνοι μαζί, οι εβραίοι μαζί, και οι χριστιανοί μαζί κτλ.) »

⑧ «Και όταν το θηλυκό (μωρός) που θάψτηκε

ζωντανό (όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες Άραβες πριν το Ισλάμ) ρωτηθεί, »

9. Για ποια αμαρτία δολοφονήθηκε (η ερώτηση εδώ είναι ως κατηγορία και επίπλευν ως αντίρρηση την έθιση)

10 Καὶ ὅταν οἱ γραφές (των καταγεγραμμένων καλών καὶ κακών πράξεων

καθε ατόμου) γνωστοποιήθουν (**σε κάθε έναν**),
¶ **Και** δταν ο ουρανός αφαιρεθεί από
τη θέση του (**και διπλωθεί**),

¶ Και δταν το Πύρ της Κολάσεως αναζωπυρωθεί (για τους κατοίκους της Κολάσεως).

Κριθεως),¹³ Και όταν ο Παράδεισος πλησιάσει
(στοργή κατοίκους του).

14 Η (κάθε) ψυχή θα μάθει τι έφερε
(μαζί της, από καλές και κακές πράξεις, και

15 (Ορκίζομαι) Μα τα αστέια που αποτραβισθήσονται (δηλ. εξαφανίζονται την

ημέρα και εμφανίζονται τη νύχτα),
16 (Που τρέχουν (στη κυκλική των πορεία) και
(επίτη) καύθουνται στην αστεροειδή τους (ήπας

κρύβονται τα ελαφάκια στο καταφύγιό τους, »

το σκοταδί της, »
13 (Και μα την αυγή όταν λάμπει, »
19 (Οπι) στ' αλήθεια, αυτό (δηλ. το *Kopávio*)

είναι Λόγος ενός ευγενέστατου Αγγελιοφόρου (τον Γαβριήλ, δηλ. ο λόγος των Άλλαχ που μεταφέρει στον Προφήτη Μωυσάντ).

20 (Πον) κατέχει μεγάλη δύναμη, και κατέχει υπηλή θέση (κοντά στον Κύριο του Θρόνου),
21 (Παν) που μετακούνται (α έργονται), μετα-

(2) (πον) τὸν υπακούν (οἱ ἀγγελοι), καὶ (επίσης) είναι αξιόπιστος (στὴν μεταφορά της αποκάλυψης από τὸν Ἀλλάχ στὸν Προφήτη

Του, τον Μωχάμμαντ),
22 (Και (Οὐτι) ο σύντροφός σας (δηλ. ο Μωχάμμαντ, που του ζέρετε) δεν είναι το ελός.)

23 Καὶ, πρόγματι, (οἱ Μοχάμμαντ) τὸν εἶδε (τὸν Γαβριὴλ) στὸν μεγάλο ὡρίζοντα. 24 Καὶ τότε ἀλέξας (οἱ Μοχάμμαντ) δέκα εἴκοσι

¶ Καὶ στὸν ἀληθεῖα, (οἱ μωχᾶμαν) οὐν εἶναι φειδωλός με τὰ ἀδρατα (τὴν Ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν Άλλαχ, δηλ. δεν κρατά τη γνῶση ὅπως

κάνουν οι μάντεις που αποκαλύπτουν τη γνώση τους μόνο σε όποιον θέλουν και για να λάβουν χρήματα για αυτό, αλλά αντιθέτως ο

Μωχάμμαντ μετέφερε το Μήνυμα του Αλλάχ σε όλους, πλούσιους και άπορους, ευγενείς και φτωχοίς δινατώρις και αδίναντος και

και φιωχός, σοντιός και ασσνάριός, καὶ δέν απαίτησε καμία αμοιβή για αντό). »

δεν είναι ο λόγος ενός καταραμένου Σατανά (που εκδιώχθηκε από το έλεος Του Αλλάχ). »

26 «Λοιπόν, πού πάτε (αντί για αυτό το Κοράνιο, που περιέχει για σας καθοδήγηση και έλεος); »

27 « Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) δεν είναι παρά μια Υπενθύμιση (και νονθεσία) για δλους τους κόσμους, »

28 « Για οποιονδήποτε από σας θελήσει να καθοδηγηθεί στον ίσιο δρόμο. »

29 « Και δε μπορείτε να το θελήσετε (δηλ. την καθοδήγηση), παρά μόνο αν το θέλει ο Αλλάχ, ο Κύριος των Κόσμων. »

Σούρα (82) Αλ-Ινφιτάρ

[Το Σχίσμο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυενθαλήν)

1 « Όταν ο ουρανός σχιστεί στα δύο, »

2 « Και όταν τα αστέρια πέσουν, διασκορπισμένα, »

3 « Και όταν οι θάλασσες εκραγούν, »

4 « Και όταν οι τάφοι αναποδογυρίσουν (δηλ. οι νεκροί θα αναστηθούν), »

5 « (Τότε) Κάθε ψυχή θα μάθει τι έχει παρουσιάσει (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του ατόμου), και τι άφησε πίσω (από καλές ή κακές πράξεις, τα αποτελέσματα των οποίων ωφελούν ή βλάπτουν τους ανθρώπους ακόμα και μετά το θάνατον του, π.χ. γνώση, ελεημοσύνη ή κάποια αγήθικη καινοτομία). »

6 « Ω, άνθρωπε! Τι σε αποπλάνησε από τον Γενναιόδωρο Κύριό σου (και σε έκανε να τολμήσεις να Τον παρακούσεις); »

7 « Που σε Δημιούργησε, έπειτα σε διαμόρφωσε τέλεια, έπειτα σε όρθωσε με αρμονικές αναλογίες, »

8 « Σε όποια μορφή (Αυτός) θέλει σε «συναρμολόγησε» (δημιούργησε) (δηλ. σε ανθρώπινη μορφή ή σε μορφή ζώων), »

9 «Οχι (δεν είστε στον ορθό δρόμο και στην αληθινή θρησκεία όπως ισχριζεστε)! Και όμως διαμερίστε την Ημέρα του Απολογισμού, »

10 « Και στ' αλήθεια υπάρχουν πάνω σας (αγγελοί) παρατηρητές, »

11 «Ενγενείς γραφείς (που καταγράφουν τις καλές και τις κακές πράξεις των ανθρώπων), »

12 «Που γνωρίζουν (πλήρως) δι, τι κάνετε. »

13 « Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονία (Παράδεισο), »

14 «Και οι κακοποιοί στο Πυρ της Κολάσεως, »

15 «Οπου θα εισέλθουν, και θα γεντούν την

إِنَّ اللَّهَ الْأَنْعَمُ الْأَنْجَمُ
إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ١٠ وَإِذَا الْكَوَافِرُ أَنْتَرَتْ ١١ وَإِذَا الْيَمَّارِ
فَجَرَتْ ١٢ وَإِذَا الْقَبُورُ بُعْثَرَتْ ١٣ عِلْمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ
وَأَخْرَتْ ١٤ يَتَبَاهَيْهَا إِلَيْهَا إِنْسَنٌ مَاعْزَرَكَ لَرِبِّكَ الْكَرِيمِ ١٥ الَّذِي
خَلَقَكَ فَعَدَلَكَ ١٦ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَبِّكَ ١٧
كَلَّا بِلَ تَكَبَّرُونَ وَالَّذِينَ ١٨ وَلَمَّا عَلِيَّكُمْ لَحْفَظِينَ ١٩ كَرَامًا
كَثِيرِينَ ٢٠ يَتَعَلَّمُونَ مَا تَعْلَمُونَ ٢١ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي يَصْبِرُونَ ٢٢ وَلَمَّا
الْفَجَارَ لَفِي حَبِيبِهِ ٢٣ يَصْلُوْهَا يَوْمَ الْيَمِينَ ٢٤ وَمَا مَاهِمْ عَنْهَا يَأْفَيْسِينَ
وَمَا أَذْرَكَ مَا يَوْمُ الْيَمِينَ ٢٥ مَا أَذْرَكَ مَا يَوْمُ الْيَمِينَ ٢٦
يَوْمَ لَكَتَلِكَ نَفْسٌ لَنَفْسِ سَيِّئَاتِهِ ٢٧ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ٢٨

سُورَةُ الْمُطَّافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ الْأَنْعَمُ الْأَنْجَمُ
وَبَلَّ الْمُطَّافِقِينَ ١٠ الَّذِينَ إِذَا كَالُوا أَعْلَمُ أَنَّاسٍ بَشَّرَوْفُونَ
وَإِذَا كَالُوا هُمْ أَوْ رَزْوَهُمْ يُخْسِرُونَ ١١ الْأَيْطَنُ أُولَئِكَ أَنْهُمْ
مَعْبُوْتُونَ ١٢ يَوْمَ عَظِيمٍ ١٣ يَوْمَ يَعْوِمُ الْأَنَّاسُ رَبِّ الْمُلَّاْيِنَ ١٤

καυτή φλόγα του την Ημέρα του Απολογισμού, »

15 «Και από αυτό (το Πυρ) δεν πρόκειται να απουσιάσουν (ούτε θα βγουν έξω, ούτε θα πεθάνουν). »

16 «Και πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού; »

17 «Και πόλι, πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού; »

18 «Η Ημέρα που καμία ψυχή δεν θα μπορέσει να ωφελήσει σε τίποτε μια άλλη ψυχή. Και η απόφαση, εκείνη την Ημέρα θα ανήκει (αποκλειστικά) στον Αλλάχ. »

Σούρα 83 Αλ-Μουταφιφίν

[Οι Απατεώνες]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυενθαλήν)

1 «Αλίμονο στους απατεώνες (τους πωλητές που πουλούν με πειραγμένες ζυγαριές ώστε να εξαπατούν τους πολίτες), »

2 «Αυτούς που όταν αγοράζουν με το κιλό από τους άλλους ανθρώπους θέλουν το ακριβές ποσό, »

3 «Αλλά όταν αυτοί (πωλούν σε άλλους και)

كَلَّا إِنْ كَتَبَ الْجَبَارُ لِفِي سِيَّجِينِ ١٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِيَّجِينِ ١٨ كِتَبْ
 مَرْفُومٌ ١٩ وَلِلْيَوْمِ إِلَّا كُتُبُّنِ ٢٠ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٍ أَمْسِيَ ٢١ إِذَا نَشَّافَ الْأَسْطَرُ
 الْأَوَّلِينَ ٢٢ كَلَّا إِنَّ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يُكْسِبُونَ ٢٣ كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَنْ يَوْمِ الْحِجَّةِ يَوْمِ حِجَّةِهِمْ ٢٤ شَهَدُوهُمْ لِصَالُوْلِ الْحِجَّةِ ٢٥ مُهَاجِلُ
 هَذَا الَّذِي كُثُّمْ يَكْذِبُونَ ٢٦ كَلَّا إِنْ كَتَبَ الْأَبْرَارُ لِفِي عَيْنِ
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْمُونَ ٢٧ كِتَبْ مَرْفُومٌ ٢٨ يَشَهِّدُهُ الْمُقْرِبُونَ
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لِنَفِيَ ٢٩ عَلَى الْأَرَابِكِ يَنْظُرُونَ ٣٠ تَعْرِفُ فِي
 وَحْشَهُمْ نَصْرَةُ النَّصِّيمِ ٣١ يَسْقَفُونَ مِنْ رَحِيقِ مَخْتُومِ
 خَتْمَهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَ أَنِّي أَمْنَثُكُمْ ٣٢ وَمِنْ لَهْمَهُ
 مِنْ شَنِيدِيْرِ ٣٣ حَيْنَكَا يَشَرِّبُ بِهَا الْمَقْرِبُونَ ٣٤ إِنَّ الْدَّيْرَ
 أَجْرَمُوا كَافُوا مِنَ الَّذِينَ عَامَّوْا يَضْحِكُونَ ٣٥ وَإِذَا مَرَّوا بِهِمْ
 يَنْخَافِرُونَ ٣٦ وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَيْهِمْ أَنْقَلَبُوا فَرِكَهِنَ ٣٧
 وَلَذَا رَأُوهُمْ قَالُوا إِنَّ هَذِهِ لَهَضَالُونَ ٣٨ وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ
 حَنْفَطِينَ ٣٩ قَالَ يَوْمَ الَّذِينَ عَامَّوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحِكُونَ ٤٠

μετρούν ή ζυγίζουν, τότε τους δίνουν λιγότερα από αυτό που δικαιούνται. »
 ٤ (Μα δε νομίζουν αυτοί ότι θα αναστηθούν, »
 ٥ (Σε μια μεγάλη (τρομερή) Ημέρα; »
 ٦ (Την Ημέρα που οι άνθρωποι θα στέκονται όρθιοι απέναντι στον Κύριο των Κόσμων (και θα τους δικάξει). »

٧ (Οχι! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των άπιστων θα είναι στη Σιττίν (αιώνια φυλακή και αιώνιο μαρτύριο, που λέγεται ότι βρίσκεται στο κατώτερο μέρος στη φωτιά, ή κάτω από το έβδομο στρώμα της γης). »

٨ (Και πώς να ξέρεις τι είναι η σιττίν; »
 ٩ (Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των άπιστων) ένα βιβλίο Μαρκούμ (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ξεκάθαρες γράμμες, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστεθεί και δεν θα αφαιρεθεί κάτι). »

١٠ (Αλιμόνο εκείνη την Ημέρα στους διαψευστές. »

١١ (Εκείνους που διεψεύδουν την Ημέρα του Απολογισμού. »

١٢ (Και στ' αλήθεια κανείς δεν την διαψεύδει (την Ημέρα του Απολογισμού) παρά κάθε παραβάτης αμαρτωλός. »

١٣ (Όταν τα Εδάφια Μας απαγγέλλονται σε συντόν, λέει: «Μύθοι αρχαίων λαών». »

١٤ (Οχι! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις). »

١٥ (Οχι! Στ' αλήθεια, εκείνη την Ημέρα θα αποκλειστούν από τον Κύριο τους (δε θα μπορέσουν να Τον δουν). »

١٦ (Και μετά θα εισέλθουν στο Πυρ της Κολάσεως για να καούν εκεί μέσα. »

١٧ (Επειτα θα τους ειπωθεί: «Αυτό είναι που διαψεύδατε». »

١٨ (Οχι! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των ευσεβών θα είναι στην Ήλιγον (υψηλά στρώματα του Παραδείσου). »

١٩ (Και πώς να ξέρεις τι είναι η Ήλιγον; »

٢٠ (Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των ευσεβών) ένα βιβλίο Μαρκούμ (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ξεκάθαρες γράμμες, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστεθεί και δεν θα αφαιρεθεί κάτι). »

٢١ (Που το βλέπουν εκείνοι που είναι κοντά (στον Άλλαχ, δηλ οι άγγελοι). »

٢٢ (Στ' αλήθεια οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονεία. »

٢٣ ((Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στολισμένα με τα ομορφότερα καλόμματα) κοιτάζοντας (ό, τι έχει ετοιμαστεί γι' αυτούς). »

٢٤ ((Και) θα αναγνωρίσεις στα πρόσωπά τους τη λάμψη της ευδαιμονίας. »

٢٥ (Θα τους δίνεται να πίνουν (καθαρό) σφραγισμένο κρασί. »

٢٦ (Στο τέλος του (κρασιού) θα είναι η μυρωδιά του μόσχου, και για όλες αυτές (τις ένονες) ας συναγωνίζονται οι αγωνιστές (δηλ. ας συναγωνίζονται οι άνθρωποι κατά την εγκόσμια ζωή στις καλές πράξεις και στην υπακοή προς τον Άλλαχ ώστε να λάβουν όλες αυτές τις ένονες στη Μέλλουσσα ζωή). »

٢٧ (Ανακατευμένο με Τασνίμ »

٢٨ (Μια (υψηλή) πηγή από την οποία θα πίνουν όσοι είναι κοντά (στον Άλλαχ). »

٢٩ (Στ' αλήθεια, (κατά την εγκόσμια ζωή) αυτοί που διέπρατταν εγκλήματα (δηλ. οι άπιστοι) γελούνσαν με αυτούς που πίστευαν. »

٣٠ (Και, όποτε περνούσαν δίπλα τους, έκλειναν το μάτι ο ένας στον άλλον (κοροϊδεύοντας). »

٣١ (Και δύτιν επέστρεφαν στους δικούς τους, επέστρεφαν αστεϊδόμενοι (μαζί με τους

عَلَى الْأَرَابِكَ يَتَطَرَّفُونَ ٢٩ هَلْ تُبَرِّئُ الْمُكَارَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ الْأَنْشَقَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا أَلْتَهَمَ أَنْشَقَتْ ١ وَأَذْتَلَرِهَا وَحَقَّتْ ٢ وَإِذَا أَلْرَضَ مُدَّتْ ٣
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ٤ وَأَذْتَلَرِهَا وَحَقَّتْ ٥ يَكَانُهَا
الْأَنْسَنَ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَذَّا فَلَقَنَيْدَ ٦ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَ
كَنْبَهَهُ يَسِمِّيَهُ ٧ فَسُوفَ يَجْهَسُ بَحْسَابِ يَسِيرَكَ ٨ وَسَقَلَتْ
إِلَى أَهْلِمَسْرُورَ ٩ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَ كَنْبَهَهُ وَرَاهَ ظَهَرَهُ ١٠ فَسُوفَ
يَدْعَوْأَبُورَ ١١ وَيَصْلِي سَعِيرَ ١٢ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِمَسْرُورَ ١٣
إِنَّهُ طَلَّ أَنْ لَنْ يَحْوَرَ ١٤ إِنَّهُ كَانَ رَبِّهِ كَانَ بِهِ بَصِيرَ ١٥ لَلَا أَقْسَمَ
بِالشَّفَقَ ١٦ وَأَتَيْلَ وَمَا وَسَقَ ١٧ وَالْقَمَرُ لِذَا أَسْقَ
لَتَرْكَبِنَ طَبَقًا عَنْ طَبَقَ ١٨ فَمَا قَمَ لَا يَقُولُونَ ١٩ وَلَذَا فَرِيَ
عَلَيْهِمُ الْقَرْمَهُ أَنْ لَا يَسْجُدُونَ ٢٠ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَوْهُونَ ٢١ فَبَشِّرُهُمْ بِمَنَابِ أَلِيمٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِيْحَاتِ هُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مُنْتَهٍ ٢٢

١٤ (Νομίζοντας ότι ποτέ δε θα επιστρέψει (στον Κύριό του για να λογαριαστεί).)

١٥ (Και όμως, ναι (θα τον αναστήσει ο Αλλάχ για να τον δικάσει)! Στ' αλήθεια ο Κύριός του πάντα τον έβλεπε (δηλ. ο Αλλάχ έβλεπε ότι έκανε αυτός ο άνθρωπος κατά την εγκόσμια ζωή).)

١٦ (Ορκίζομαι) Μα το σούρουπο,

١٧ (Και (ορκίζομαι) μα τη νύχτα και ό,τι τολίγει στο σκοτάδι της (από τα όντα πονήτων σκορπιόμενα κατά τη μέρα, μα όταν έρχεται η νύχτα κάθε ένα πηγαίνει στη στέγη του),)

١٨ (Και (ορκίζομαι) μα το φεγγάρι όταν γεμίζει (και γίνεται πανσέληνος):)

١٩ (Οτι θα περάσετε από διαδοχικές φάσεις (σάδια ή καταστάσεις, η μία μετά από την άλλη).)

٢٠ (Τι συμβαίνει, λοιπόν, μ' αυτούς, και δεν πιστεύουν;)

٢١ (Και όταν τους απαγγέλλεται το Κοράνιο δεν πέφτουν πρηγνείς;

٢٢ (Αλλά αντίθετα, αυτοί που απέρριψαν την πίστη διαγείδουν (την Αλήθεια).)

٢٣ (Και ο Αλλάχ γνωρίζει καλά αυτά που κρύβουν (στις καρδιές τους).)

δικούς τους, χλευάζοντας τους πιστούς).»

٣٢ (Και όταν τους έβλεπαν, έλεγαν: «Στ' αλήθεια, αυτοί είναι πρόγματι παραστρατημένοι!».)

٣٣ (Μα εκείνοι (οι άπιστοι, οι αμαρτωλοί) δεν εστάλησαν ως επιτηρητές πάνω τους (στους πιστούς).)

٣٤ (Αλλά σήμερα (την Ημέρα της Κρίσεως) οι πιστοί θα γελούν με τους απίστους,)

٣٥ ((Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στοιλισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα) κοιτάζοντας (την κατάσταση των απίστων).)

٣٦ (Ελαβαν οι άπιστοι την αμοιβή (τιμωρία) τους για ό,τι έκαναν (στους πιστούς);)

Σούρα (84) Αλ-Ινσικάκ

[Το Σχίσμω]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέμι (Πολυεθεστλαχνού)

١ (Όταν ο ουρανός σχιστεί.)

٢ (Και υπακούσει στον Κύριο του και πρέπει (να Τον υπακούσει).)

٣ (Και όταν η γη επεκταθεί (και ισποδωθεί),)

٤ (Και αποβάλει ό,τι υπάρχει μέσα της (τους νεκρούς) και αδειάσει.)

٥ (Και υπακούσει στον Κύριο της και πρέπει (να Τον υπακούσει).)

٦ (Ω, άνθρωπε! Στ' αλήθεια εσύ δουλεύεις με μόχθο (κάνοντας καλές και κακές πράξεις) και επιστρέφεις προς τον Κύριό σου (με αυτά που έκανες) και θα ε

συναντήσεις (για να λάβεις την αμοιβή σου που προέρχεται από την Ελεημοσύνη του Αλλάχ, ή να λάβεις την τιμωρία σου που προέρχεται από τη Δικαιοσύνη του Αλλάχ).)

٧ (Όσο για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του στο δεξί του χέρι,)

٨ (Αυτός θα λογαριαστεί με έναν εύκολο λογαριασμό)

٩ (Και θα επιστρέψει στην οικογένειά του (στο Παράδεισο) ευχαριστημένος.)

١٠ (Όσο δε για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του πίσω από την πλάτη του,)

١١ (Αυτός θα φωνάξει για την καταστροφή (λένοντας ω, αλίμονό μου, ω, καταστροφή μου).)

١٢ (Και θα εισαχθεί στο φλογερό Πυρ για να καεί μέσα.)

١٣ (Στ' αλήθεια, ήταν ανάμεσα στην οικογένειά του (κατά την εγκόσμια ζωή), ευχαριστημένος (με αλαζονεία, και δε σκεφτόταν για τις συνέπειες των κακών πράξεων του),

شِعْرُ الْبَرْكَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّلَامُ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
 ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعِدِ ۝ وَشَاهِدِ وَمَشْهُورِ
 ۝ قُلْ أَعْصَبُ الْأَخْدُودِ ۝ الْأَنَارِيَّةِ الْوَقْدَنِ ۝ إِذْ هَرَطَتْهَا
 ۝ قُوَودُ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَعْمَلُونَ يَأْمُرُونَ شَهُودَ ۝ وَمَا نَقْصُوا
 ۝ مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ أَعْزَىٰ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
 ۝ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 ۝ فَنَتُوا مُلْقَمِينَ وَمُلْقَمَتُ شَمَ لَمْ يَتَوَفَّوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَهُمْ
 ۝ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عَمِلُوا وَعَلَمُوا الصَّالِحَاتِ لَهُنَّ
 ۝ جَنَّتٌ بَخْرِيٌّ مِنْ خَنْبِنَ الْأَهْدَرِ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَيْرُ ۝ إِنْ بَطَشَ
 ۝ رَيْكَ شَهِيدٍ ۝ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَعَبِيدٌ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَوْدُودُ
 ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَالَ لِمَّا يُرِيدُ ۝ هُلْ أَنَّكَ حَدِيثُ أَجْهُودٍ
 ۝ قَوْعَونَ وَنَمُودُ ۝ بَلْ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُمْ
 ۝ وَرَأَهُمْ تَحْيِطٌ ۝ بَلْ هُوَ قَرْمَانْ مَجِيدٌ ۝ فِي تَوْحِيدِ مَحْمُومَظٍ

شِعْرُ الْمَظَارِقِ

24 (Ανάγγειλέ τους ἔνα επώδυνο μαρτύριο (πον τους περιμένει),)

25 (Εκτός εκείνους που πιστεύουν και πράττουν ενάρετες πράξεις: αυτοί θα λαμβάνουν αδιάλειπτη αμοιβή.)

Σούρα 85 Αλ-Μπουρούτς

[Οι Τροχιές των Αστεριών]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέμ (Πολυενσπλαχνον)

1 (Ορκίζομαι) Μα τον ουρανό που κατέχει τις τροχιές των αστεριών!)

2 (Και μα την Υποσχεμένη Ημέρα (δηλ. της Ανάστασης)!)

3 (Μα το μάρτυρα και αυτόν για τον οποίον θα είναι η μαρτυρία!)

4 (Καταραμένοι οι άνθρωποι (που έφτιαξαν) το χαντάκι,)

5 (Πον ἀναγαν) δυνατή φωτιά, που τούζεται με καύσιμα,)

6 (Και κάθισαν δίπλα της (της φωτιάς),)

7 (Παρακολουθώντας αυτά που έκαναν στους πιστούς.)

8 (Και δεν είχαν εναντίον τους κάτι, παρά μόνο και μόνο, ότι πίστευαν στον Αλλάχ τον Αλ-Άζειζ (τον Ανίκητο, τον Παντοδόναμο), τον Αλ-Χαμείντ (Αξέπαντο).)

9 (Αυτόν στον Οποίον ανήκει η Κυριαρχία των ουρανών και της γης. Και (στ' αλήθεια) ο Αλλάχ είναι Μάρτυρας των πάντων.)

10 (Στ' αλήθεια, εκείνοι που έβαζαν σε δοκιμασία τους πιστούς και τις πιστές (βασανίζοντας και καίγοντάς τους, ώστε να τους απομακρύνουν από τη θρησκεία του Αλλάχ) και έπειτα δεν μετάνιωσαν, θα λάβουν το μαρτύριο της Κόλασης, και θα λάβουν το μαρτύριο της πυρκαγιάς.)

11 (Στ' αλήθεια, αυτοί που πίστεψαν και έκαναν καλές, ενάρετες πράξεις θα έχουν κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία (και το μεγάλο κέρδος).)

12 (Στ' αλήθεια (ω, Μωχάμμαντ), η εκδίκηση του Κυρίου σου (για τους εχθρούς Του) είναι αυστηρή.)

13 (Στ' αλήθεια, Αυτός είναι που αρχίζει (η δημιουργία) και την επαναλαμβάνει.)

14 (Και Αυτός είναι ο Αλ-Γαφούρ (Εκείνος που Συγχωρεί τα πάντα) (για όποιον μετανιώσει), ο Αλ-Ουαντούντ (Γεράτος αγάπη και στοργή για τους ενάρετον δούλους Του),)

15 (Ο Κύριος του Θρόνου, ο Ενδοξός.)

16 (Αυτός που κάνει ό,τι θέλει (και δεν υπάρχει τίποτε που μπορεί να εμποδίσει τη θέλησή Του).)

17 (Δε σου έφτασε η ιστορία των στρατιωτών,)

18 (Του Φαραώ και των Θαμούντ (και τι τιμωρία έλαβαν);)

19 (Μα οι άπιστοι στ' αλήθεια εξακολουθούν να διαμερύδουν (το Θείο Μήνυμα, όπως ακριβώς οι προηγούμενες γενιές),)

20 (Και ο Αλλάχ από πίσω τούς περικλείει (δηλ. τους περικλείει με τη Γνώση και τη Δόναμη Του, και δεν υπάρχει τίποτε κρυφό σ' Αυτόν από τις πράξεις τους, και θα τους τις ανταποδώσει).)

21 (Όχι (δεν είναι το Κοράνιο όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες της Μέκκας, ότι είναι μαγεία και ποίηση)! Στ' αλήθεια είναι ένα δοξασμένο Κοράνιο,)

22 ((Το οποίο είναι) διατηρημένο στο Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ (από την αλλοίωση και τη φθορά).)

Σούρα (86) Ατ-Τάρικ

[Το Αστέρι που Έρχεται τη Νύχτα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολοεθσπλαχνον)

﴿ مَا τον ουρανό και το At-Tárik (το αστέρι που έρχεται τη νύχτα ή που προκαλεί ήχο όπως όταν κάποιος χτυπά την πόρτα)! ﴾

﴿ Και πώς να ήξερες τι είναι το At-Tárik! ﴾

﴿ Είναι το διαπεραστικό αστέρι. (βλ. Αστέρας Νετρονίων). ﴾

﴿ Οτι δεν υπάρχει ψυχή που να μην έχει πάνω της (άγγελο) παροπρητή (που παρατηρεί τα έργα του ατόμου, και καταγράφει τις καλές και τις κακές πράξεις του). ﴾

﴿ Ας δει λοιπόν ο άνθρωπος (που διαφεύδει την Ανάσταση) από τι δημιουργήθηκε! (ώστε να καταλάβει ότι η Ανάσταση δεν είναι πιο δύσκολη από την πρώτη δημιουργία). ﴾

﴿ Δημιουργήθηκε από νερό (σπέρμα) που σπεύδει (προς τη μήτρα). ﴾

﴿ Που εκρέει από τη σπονδυλική στήλη (την άντρα) και τα πλευρά (της γυναίκας). ﴾

﴿ Στ' αλήθεια (ο Αλλάχ) Είναι Ικανός να τον γυρίσει πίσω (στη ζωή). ﴾

﴿ Την Ήμέρα που θα εξεταστούν τα μυστικά των καρδιών (και θα φανερωθούν, και οι άνθρωποι θα δικαστούν για αυτά). ﴾

﴿ Τότε (ο άνθρωπος) δε θα έχει ούτε δύναμη, ούτε υποστηρικτή (που θα τον προστατέψει από την τιμωρία Του Αλλάχ). ﴾

﴿ Μα τον ουρανό που είναι από τις ιδιότητές του να επιστρέψει (δηλ. όπως η τροπόσφαιρα επιστρέφει τον από ως βροχή, η οξύνσφαιρα επιστρέφει τις βλαβερές κοσμικές ακτίνες έτσι ώστε να μην φτάσουν στη γη, η ιονόσφαιρα επιστρέφει τα ραδιοφωνικά κύματα ξανά στη γη). ﴾

﴿ Και μα τη γη που έχει ρωγμές! ﴾

﴿ Στ' αλήθεια αυτός (το Κοράνιο) είναι ένας Λόγος που διαχωρίζει (την αλήθεια από το ψεύδος). ﴾

﴿ Και δεν είναι κάτι φαιδρό. ﴾

﴿ Στ' αλήθεια, αυτοί σχεδιάζουν συνωμοτικά ένα σχέδιο (εναντίον σου, ω, Μωχάμμαντ). ﴾

﴿ Άλλα κι Εγώ σχεδιάζω το σχέδιό (Μου, ώστε να φανεί η αλήθεια). ﴾

﴿ Γι' αυτό, δώσε αναβολή στους απίστους, μια μικρή αναβολή. ﴾

Σούρα (87) Αλ-Άλα

[Ο Υψίστος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολοεθσπλαχνον)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّلَامُ عَلَى الظَّارِفِ ۖ ۖ ۖ وَمَآذِرَكَ مَآذِرَ الظَّارِفِ ۖ ۖ ۖ إِنَّكَ لَنَقِيٌّ لَمَّا عَيَّنَكَ ۖ ۖ ۖ فَلَيَظِرُ الْأَنْسَنُ ۖ ۖ ۖ مِنْهُ مُلْكَنْ ۖ ۖ ۖ حُكْمُكَ مِنْ شَكْرٍ ۖ ۖ ۖ دَافِقٍ ۖ ۖ ۖ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الْأَشْلَىٰ وَالْأَرْبَىٰ ۖ ۖ ۖ إِنَّهُ عَلَىٰ دِعَيْهِ مَلَكٌ ۖ ۖ ۖ يَوْمَ بَلِي التَّرَيْمَ ۖ ۖ ۖ فَالْمُدْرُونُ فَوْرَوْلَانَاصِرٍ ۖ ۖ ۖ وَالسَّلَامُ دَارِلَرَجَعٍ ۖ ۖ ۖ وَالْأَرْضُ دَارَتْ ۖ ۖ ۖ وَالْأَرْضُ دَارَتْ ۖ ۖ ۖ إِنَّهُ لَقُولَفَلْ ۖ ۖ ۖ وَمَا هُوَ بِالْمَرْزَىٰ ۖ ۖ ۖ إِنَّكَ مَكْنَدَنَ ۖ ۖ ۖ وَأَكِيدَنَ ۖ ۖ ۖ فَهُمْ الْكُفَّارُ ۖ ۖ ۖ أَهْلُمُ لَهُمْ دُرِيدٌ ۖ ۖ ۖ

سُورَةُ الْأَلَّا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيِّدُ أَسْدِ رِبَكَ الْأَعْلَىٰ ۖ ۖ ۖ الَّذِي خَلَقَ نُفُوسَكَ ۖ ۖ ۖ وَالَّذِي قَدَرَ فَهَدَىٰ ۖ ۖ ۖ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۖ ۖ ۖ فَجَلَمَهُ غَثَّةً أَهْوَىٰ ۖ ۖ ۖ سَقَرَكَ ۖ ۖ ۖ فَلَلَّا تَنْسُقَ ۖ ۖ ۖ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۖ ۖ ۖ يَعْلَمُ لِمَّا هُوَ مَا يَعْنِي ۖ ۖ ۖ وَنَسِرَكَ ۖ ۖ ۖ لِلْسَّرَىٰ ۖ ۖ ۖ وَذَكَرَكَ إِنْ نَعَسَ الْكَرْكَىٰ ۖ ۖ ۖ سَيِّدُكَ مَنْ يَخْشَىٰ ۖ ۖ ۖ وَبِنْجَنَهَا الْأَشْقَىٰ ۖ ۖ ۖ إِلَّا يَصْلِي أَنَّارَ الْكَبْرَىٰ ۖ ۖ ۖ شَمْ لَا يَمُوتُ ۖ ۖ ۖ فِيهَا لَا يَعْجِنُ ۖ ۖ ۖ قَدَأْلَفَحْ مِنْ زَرْكَنَ ۖ ۖ ۖ دَرْكَرَ أَسْدِ رِبَكَهُ صَلَنَ ۖ ۖ ۖ

﴿ Δόξας το Όνομα του Κυρίου σου, του Υψίστου, ﴾

﴿ Αυτού που δημιούργησε (τα πάντα) σε τέλεια μορφή, ﴾

﴿ Αυτού που δρίσε (τα πάντα) και έπειτα καθοδήγησε (κάθε δημιούργημα για το τι του ταιριάζει, καθοδήγησε τον άνθρωπο ώστε να ξεχωρίζει τον καλό από τον κακό δρόμο, καθοδήγησε τα ζώα στα βοσκοτόπια κτλ.). ﴾

﴿ Αυτού που έκανε να βγουν οι (πράσινοι) βοσκότοποι, ﴾

﴿ Και έπειτα το έκανε να είναι ξερό σκούρο άχυρο. ﴾

﴿ (Ω, Προφήτη) θα σου διδάξουμε να απαγγέλλεις (το Κοράνιο) ώστε τίποτε να μην ξεχνάς. ﴾

﴿ Εκτός ότι θέλει ο Αλλάχ. Στ' αλήθεια Αυτός γνωρίζει τα φανερά και όσα είναι κρυφά. ﴾

﴿ Και θα σε διευκολύνουμε προς τον εικολο δρόμο (των καλών πράξεων). ﴾

﴿ Γ' αυτό, νουθέτησε (ω, Μωχάμμαντ τους ανθρώπους), αν η νουθεσία θα είναι ωφέλιμη (δηλ. νουθέτησε αυτόν που θέλει και μην

بِلْ تُؤْتَمُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ إِنَّ
هَذَا لِفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ كُلُّ هُنَّا إِبْرَاهِيمٌ وَمُوسَىٰ ۖ

بِشَّرَكُ الْعَاشِقِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَنْكَ حَدَّيْتُ الْفَنِيَّةَ ۖ وَجْهُهُ يَوْمَئِنْ خَيْشَمَةَ
عَامِلَهُ نَاصِيَّةَ ۖ تَصَلِّ نَارَ حَمِيمَةَ ۖ تَشَقَّى مِنْ عَنْيَ مَانِيَّةَ
لَيْسَ فَمُ طَعَامٌ لِلْأَمْنِ ضَرِيعَ ۖ لَا يَسْتَوْنَ لَا يَقْنُونَ جَوْعَ
وَجْهُهُ يَوْمَئِنْ تَأْعَمَةَ ۖ سَعَيْهَا رَاضِيَّةَ ۖ فِي جَهَنَّمَ عَالِيَّةَ
لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَقِيَّةَ ۖ فِي هَاعِينَ جَارِيَّةَ ۖ فِي هَارِسِرِ مَرْوُعَةَ
وَأَكْوَابُ مَوْضُوَّعَةَ ۖ وَغَارِقُ مَصْفُوفَةَ ۖ وَرَدَّاً فِي مَبْوَثَةَ
أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَبْلِيلِ كَيْفَ خَلَقْتَ ۖ وَلَى الْأَسْلَمِ كَيْفَ
رَفَعْتَ ۖ وَلَى الْعِبَالِ كَيْفَ ثَبَيْتَ ۖ وَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سَطَحْتَ ۖ فَذَكَرْ لِمَاهَ أَنَّ مَذَكَّرَ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
يُصْسِطِيرَ ۖ إِلَّا مَنْ تَوَلَّ وَكَفَرَ ۖ فَيُعَذِّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
الْأَكْبَرَ ۖ إِنَّا لَيَأْنَىٰ بِهِمْ ۖ ثُمَّ يَنْ عَلَيْنَا حَسَابَهُمْ

κουράζεις τον εαυτό σου με αυτόν που δεν του ανέξει η νονθεσία, παρά μόνο την αλαζονεία και την απιστία)!

10 (Θα νονθετηθεί αυτός που φοβάται (τον Άλλαχ).)

11 (Και θα την αποφύγει (την νονθεσία σου) ο άθλιος,)

12 (Αυτός που θα εισαχθεί και θα καεί στη Μεγαλύτερη Φωτιά,)

13 (Επειτα ούτε θα πεθάνει εκεί (για να αναπαυθεί) ούτε θα ζήσει.)

14 (Στ' αλήθεια, θα επιτύχει όποιος εξαγνίζεται (αποφεύγοντας τον πολυθεϊσμό και αποδεχόμενος τον Ισλαμικό μονοθεϊσμό).)

15 (Και μημονεύει το όνομα του Κυρίου του και προσεύχεται.)

16 (Στ' αλήθεια, προτιμάτε (ω, ανθρωποί) την εγκόσμια ζωή,)

17 (Ενώ η Μέλλουσα είναι καλύτερη και πιο διαρκής.)

18 (Στ' αλήθεια, αυτές (οι προεδοπόίσεις) είναι (γραμμένες επίσης) στις πρώτες γραφές.)

19 (Στις γραφές του Αβραάμ και του Μωυσή.)

Σούρα 88 Αλ-Γάσιγια

[Η Ημέρας της Ανάστασης, που περικαλύπτει με τα τρομερά της]

Στο Όνομα του Άλλαχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολεοδοτλαχνον)

1 (Σου ήρθε η είδηση της Αλ-Γάσιγια (δηλ. της Ημέρας της Ανάστασης, που περικαλύπτει τους ανθρώπους με τα τρομερά της);)

2 (Κάποια πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι ταπεινωμένα.)

3 (Δουλείοντας (σκληρά) εξαντλημένα (από τη δουλειά),)

4 (Μπαίνοντας για να καούν σε πυρακτωμένη Φωτιά,)

5 (Θα τους δοθεί να πιουν από μια πηγή που βράζει δυνατά.)

6 (Δε θα έχουν τροφή παρά από Νταρεί (αγκαθωτό πικρό φυτό, με άσχημη μυρωδιά και εμφάνιση),)

7 (Που ούτε τρέφει, ούτε ικανοποιεί την πείνα.)

8 (Άλλα) πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι χαρούμενα (με την ευδαμονία που έλαβαν),)

9 (Για τις προσπάθειές τους (για τις καλές πράξεις που έκαναν στην εγκόσμια ζωή) θα είναι ικανοποιημένα (στη Μέλλουσα Ζωή, με την αμοιβή που έλαβαν),)

10 Σε υψηλό Παράδεισο,)

11 Όπου δε θα ακούν Λάγον (κακά, ματαία, βλαβερά λόγια).)

12 Όπου υπάρχει μια τρεχούμενη πηγή.)

13 Και υπερυψωμένοι θρόνοι.)

14 Και ποτήρια τοποθετημένα (δηλ. προετοιμασμένα για όποιον θέλει),)

15 Και μαξιλάρια τακτοποιημένα σε σειρές (η μία δίπλα από την άλλη).)

16 Και πολυτελή χαλιά στρωμένα παντού.)

17 Μα δεν κοιτούν (συλλογίζονται) λοιπόν (οι άπιστοι) τις καμήλες· πώς αυτές έχουν δημιουργηθεί;)

18 Και τον ουρανό· πώς έχει απλωθεί;)

19 Και τα βουνά· πώς ανεγέρθηκαν (και φτιάχτηκαν σταθερά),)

20 Και τη γη· πώς έχει απλωθεί;)

21 (Νουθέτησε τους λοιπόν (ω, Μωχάμμαντ), στ' αλήθεια εσύ είσαι μόνο ένας νουθετητής.)

22 Και δεν είσαι κυρίαρχος πάνω τους.)

23 Μα όσο για εκείνον που απομακρύνθηκε και αρνήθηκε την πίστη (επέμεινε στην απιστία του),)

24 Ο Άλλαχ θα τον τιμωρήσει με το μεγιστο μαρτύριο.)

﴿ ٢٩ ﴿ Στ' αλήθεια, σε Εμάς θα είναι η επιστροφή τους. ﴾

﴿ ٣٠ ﴿ Έπειτα, στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει ο απολογισμός τους. ﴾

Σούρα 89 Αλ-Φατζρ

[Η Ανγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέμι (Πολυενόπλαχνον)

﴿ (Ορκίζομαι) Μα την ανγή! ﴾

﴿ ١ ﴿ Και μα τις δέκα νύχτες (τις πρώτες δέκα νύχτες του σεληνιακού μήνα Δη Ελ-Χιτζα), ﴾

﴿ ٢ ﴿ Και μα το Ασ-Σάιρ (ζυγό) και το Αλ-Ουάτρ (μονό) (δηλ. τις προσευχές που αποτελούνται από τέσσερις ή δύο Ράκ'α - υποκλίσεις, και τις άλλες που αποτελούνται από τρεις ή μια) (μπορεί επίσης να σημαίνει τη μέρα του Αραφα, που είναι η ένατη μέρα του Δη Ελ-Χιτζα, και τη μέρα του Αλ-Άντχα που είναι η δέκατη μέρα των ίδιων μήνα και είναι η μέρα της θυσίας), ﴾

﴿ ٣ ﴿ Και μα τη νύχτα όταν περνά. ﴾

﴿ ٤ ﴿ Είναι οι παραπάνω όρκοι επαρκείς γι' αυτόν που έχει μιαλό (έτοι ώστε να πειστεί); ﴾

﴿ ٥ ﴿ Δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε (και κατέστρεψε) τους 'Άαντ (τον λαό του Προφήτη Χουντ); ﴾

﴿ ٦ ﴿ (Οι οποίοι ήταν από τη Φυλή ή από τη πόλη) Ήραμ που είχαν τους (ψηλούς) πυλώνες (κτίρια, και ο Άλλάχ τους έκανε γίγαντες, που κατείχαν τεράστια δύναμη), ﴾

﴿ ٧ ﴿ Σαν την οποία (φυλή και ανθρώπους ή πόλη) δε δημιουργήθηκε ποτέ τίποτε στη γη! ﴾

﴿ ٨ ﴿ (Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τους Θαμούντ (τον λαό του Προφήτη Σάλιχ) που έκοβαν και έσκαβαν τις πέτρες (τα βουνά) στην κοιλάδα (για να φτιάξουν κατοικίες μέσα στα βουνά)! ﴾

﴿ ٩ ﴿ (Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τον Φαραώ, αυτόν που είχε τους πασσάλους (πάνω στους οποίους βασάνιζε τους ανθρώπους); ﴾

﴿ ١٠ ﴿ Εκείνους (δηλ. 'Άαντ, Θαμούντ και Φαραώ) που τυραννούσαν στις χώρες (τους), ﴾

﴿ ١١ ﴿ Και αύξησαν μέσα τους (στις χώρες) τη διαιφθορά (το κακό), ﴾

﴿ ١٢ ﴿ Και έτσι, ο Κύριός σου έριξε πάνω τους πολύ αυστηρό και επώδυνο μαρτύριο. ﴾

﴿ ١٣ ﴿ Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου τους παρακολουθεί (βλέποντας και ακούγοντας ό,τι κάνουν και αναβάλλοντας την τιμωρία τους, μα όταν τους αρπάζει τους τιμωρεί πολύ σκληρά). ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَقِيرُ ١ وَالْيَالِيَّ عَشَرُ ٢ وَالشَّفِعَ وَالْأَوَّرُ ٣ وَالْيَالِيَّ إِذَا يَسِرَ
٤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِّذِي حِجْرٍ ٥ الَّتِي تَرْكَيْفَ فَعَلَ رَبِّكَ بِعَادٍ
٦ إِرَمَ ذَكَارَ الْمَوَادِ ٧ أَلَّيْ تَمْ يَخْلُقَ مِثْلَهَا فِي الْأَيْلَدِ
٨ وَنَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّحْرَى إِلَوَادِ ٩ وَفَرْعَوْنَ ذِي الْأَوَّلَادِ
١٠ الَّذِينَ طَعَوا فِي الْأَيْلَدِ ١١ فَأَكْثَرُوْفِيْهَا الْفَسَادِ ١٢ فَصَبَّ
١٣ عَلَيْهِمْ رَبِّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٤ إِنَّ رَبِّكَ لِيَأْمُرَصَادَ ١٥ فَأَمَّا
١٦ الْأَنْسَنُ إِذَا مَا أَبْنَلَهُ رَبُّهُ فَإِنَّ رَبَّهُ كَرْمَهُ وَنَعْمَهُ فَيَقُولُ رَبِّيْتُ أَكْرَمَنِ
١٧ وَأَمَّا إِذَا مَا أَبْنَلَهُ فَقَدْ رَعَيْتُ وَرَزَقْتُمْ فَيَقُولُ رَبِّيْتُ أَهَدَنِ
١٨ كَلَّا بَلْ لَا تُكْمِنُ الْبَيْسَرَ ١٩ وَلَا تُخْتَصُونَ عَلَى طَعَامِ
٢٠ الْمُسْكِنِينِ ٢١ وَتَأْكُلُونَ الْأَثْرَاثَ أَكْلًا لَمَّا
٢٢ وَتَخْبُونَ الْأَمَالَ حَمَاجَمًا ٢٣ كَلَّا إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّا
٢٤ وَجَاهَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّاصَفًا ٢٥ وَجَاهَهُ يَوْمَئِنِ
٢٦ بِهِمْسِ يَوْمِئِنِ يَذَكَّرُ الْأَنْسَنُ وَإِنَّ لَهُ الْذَّكْرَ

﴿ ١٩ ﴿ Οσο για τον άνθρωπο, όταν ο Κύριός του τον δοκιμάζει, δίνοντάς του τιμή και χάρες, τότε αυτός λέει: «Ο Κύριός μου με τιμήσε.» ﴾

﴿ ٢٠ ﴿ Όταν όμως τον δοκιμάζει, στενεύοντας τα βιοποριστικά μέσα του, τότε ο άνθρωπος λέει: «Ο Κύριός μου με ταπείνωσε.» (δηλ. ο άνθρωπος είναι περισσότερο υπερφίαλος παρά ευγνώμων, θεωρώντας πως αυτός αξίζει την εύνοια του Θεού.) ﴾

﴿ ٢١ ﴿ Οχι! (δεν είναι όπως φαντάζεστε)! Στ' αλήθεια (η τιμή είναι μέσα στην υπακοή προς τον Άλλάχ, και η ταπείνωση είναι μέσα στην παρακολούη προς Αυτόν, αλλά) εσείς δεν τιμάτε το ορφανό. ﴾

﴿ ٢٢ ﴿ Και ούτε ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο στο να τρέφετε τον φτωχό, ﴾

﴿ ٢٣ ﴿ Και καταβροχθίζετε την κληρονομιά με μεγάλη απληστία (αδιαφορώντας αν είναι νόμιμο ή όχι, δηλ. παίρνοντας το μερίδιό σας και το μερίδιο των άλλων, όπως των γυναικών, των αδύναμων και των μικρών παιδιών, σπερώντας τους το δικαίωμά των στην κληρονομιά). ﴾

﴿ ٢٤ ﴿ Και αγαπάτε τα πλούτη με υπερβολική αγάπη. ﴾

¶ Πάνω τους θα υπάρχει Φωτιά που θα είναι κλειδωμένη (δηλ. θα τους περικλύει η Φωτιά ολόγρα, και δε θα έχει ούτε φως, ούτε δροσερό ποτό, ούτε παράθυρο, και θα μείνουν εκεί για πάντα χωρίς καμία ανάπταση, ούτε θα βγουν έχω από αυτή).

Σούρα 91 Ασ-Σαμς [Ο Ήλιος]

Στο Όνομα των Αλλάγ, των Αρ-Ραγιφύ

(Παντελέμονα), τον Αρ-Ραχείρ (Πολνεόπλαχνον)
¶ (Ορκίζομω) Μα τον ήλιο και τη λαμπρότητά του. ¶

1 Και μα το φεγγάρι καθώς τον ακολουθεί (τον ήλιο),

¶ (Και μα τη μέρα καθώς ειμφανίζεται τη λαμπρότητά του (ήλιον) (δηλ. το φως που υπάρχει στη Γη, μπορούμε να το βλέπουμε μόνο για διακόσια χιλιόμετρα πέραν αυτού του ορίου ο Ήλιος φαίνεται σαν ένας γαλάζιος δίσκος, και έτσι όταν οι ακτίνες του ηλίου έρθουν σε επαφή με την ατμόσφαιρα τότε η ατμόσφαιρα μετατρέπει τις ακτίνες σε φως που διασκορπίζεται όπως το βλέπουμε.) ¶ (Και μα τη νύχτα όταν τον σκεπάζει (αφού φεύγει ο ήλιος για το άλλο μέρος της γης, τότε η νύχτα σκεπάσει με το σκοτάδι της το μέρος της γης από το οποίο έφυγε ο ήλιος.)

¶ **Και μα τον ουρανό και Αυτόν που τον οικοδόμησε,»**

¶ **Και μα τη γη και Αυτόν που την έστρωσε,»**
¶ **Και μα την υγείαν (άγθινη),** και

¶ Και μα την ψυχή (**ανθρώπο**) και
Αυτόν που την ἐπλασε και την τελειοποίησε
σε αναλογίες, »

¶ **Και ενέπνευσε σε αυτήν τι είναι ασέβεια για αυτήν, και τι είναι ευσέβεια για αυτήν (ώστε να ξεχωρίζει τον κακό δρόμο από τον καλό)**

¶ Πράγματι, πετυχημένος είναι αυτός που την εξαγνίζει (την ψυχή του, τον εαυτό του μέσω του καλού),

10 Και αποτυχημένος είναι αυτός που την διαφθείρει. »

Ων Οι Θαμούντ διέψευσαν (τον Προφήτη τους, τον Σάλιχ) μέσω της παραβίασής (αδικίας παρακολυτικής και αλλούνειας) τους. »

¶ Οταν ο ποι ἀδύλιος από αυτούς ἐστευνε
(για να σκοτώσει την καμῆλα, την οποία ο Άλλαχ
ἔβγαλε από την πέτρα ως θαύμα γι' αυτούς,
αφού ζήτησαν από τον Προφήτη Σάλιχ απόδειξη
ότι είναι απεσταλμένος από τον Άλλαχ, μα ο
Άλλαχ ὄρισε για αυτή μια μέρα να πει, ενώ ο

سُبْرَةُ الْأَنْجَوِيِّ
وَالْأَشْمَيْنِ وَخَصَّنَهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا لَتَّهَا ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝
وَأَتَيْلِ إِذَا يَفْسَنَهَا ۝ وَاسْتَهْلَكَهَا ۝ وَالْأَرْضِ وَمَا حَنَّهَا ۝
وَقَنْسِ وَمَا سَوَّنَهَا ۝ فَأَلْمَمَهَا فَجُورُهَا وَنَقْوَنَهَا ۝ قَدْ
أَفْلَحَ مِنْ رَكْنَهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّنَهَا ۝ كَذَبَتْ ثُمَودُ
بِطَغَوْنَهَا ۝ إِذَا بَعَثَتْ أَشْقَلَهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَافَةُ اللَّهِ وَسُقْنَهَا ۝ فَكَذَبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمَدَمُ
عَلَيْهِمْ رَبِّهِمْ يَذْئَبُهُمْ فَسَوَّنَهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عَقْبَهَا ۝

λαός να μην πιει εκείνη την μέρα, και άλλη μέρα να πιουν ενώ εκείνη όχι, και αυτό τους ενόχλησε και ήθελαν να την σκοτώσουν).

13 «Μα ο Απεσταλμένος του Άλλαχ (ο Σάλιχ) τούς είπε: «**(Προσέξετε μην σκοτώσετε)** την καμήλα του Άλλαχ, και **(ούτε να την αποτρέψετε από)** το μερίδιό της από το νερό **(στην πηέρα της)**».

¶ 14 Καλά αυτοί τον διέψευσαν καὶ τη σκότωσαν. Ετοι, εξαιτίας της αμαρτίας τους, ο Κριός τους αρνήστηκε μέχρι τους καὶ ἔφεσε

Κύριος τους οργιστήκε μαζί τους και εφέρε την καταστροφή πάνω τους, πάνω σε όλους τους.)
¶ 15 Και δε φοβάται (ο Άλλαχ) τη συνέπεια αυτού που έκανε (δηλ. δεν μπορούν να βλάψουν τον Άλλαχ σε τίποτε, μα η κακή τους πράξη τους κατέστρεψε).)

Σούρα 92 Αλ-Λάιλ

[H Νύγτα]

Στο Όνομα του Αλλαχ, του Αρ-Ραχιάν
(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολεοδοτλαχνον)
① (Ορκίζομαι) Μα τη νύχτα καθώς
καλύπτει (την ημέρα με το σκοτάδι της).
② (Και μα την ημέρα καθώς εμφανίζεται (με
το φως της))

لَا يَصِلُّهَا إِلَّا الْأَشْفَقَ ١٦ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلََّ وَسِيَجِنَهَا
الْأَشْفَقَ ١٧ الَّذِي يُتَوَقَّى مَا لَهُ بِرَبِّهِ ١٨ وَمَا الْأَحَدُ عِنْهُ مُنْتَهٍ
يَعْمَلُ بِخَرْجِي ١٩ إِلَّا أَيْقَاءَ وَجْهِيَ الْأَعْلَى ٢٠ وَلَسْفُ يَرْقَى

سُورَةُ الْمُنْتَهَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ١ وَأَيْتَلِ إِذَا سَبَّيَ ٢ مَا وَدَ عَكْ رَبِّكَ وَمَا قَلَّ
وَلِلْآخِرَةِ حِسْرَكَ مِنَ الْأَوَّلِ ٣ وَلَسْفُ يَعْتَلِكَ رَبِّكَ
فَرَحْقَى ٤ الَّمْ يَحْدَكَ يَتَسَمَّا فَأَوَى ٥ وَوَجَدَكَ صَالَّا
فَهَدَى ٦ وَوَجَدَكَ عَالِيًّا فَأَغْنَى ٧ فَأَمَّا الْيَمِنُ فَلَا تَهَرِّبْ
وَمَا السَّابِلُ فَلَا تَنْهَرِّ ٨ وَمَا يَنْعَمُهُ رَبِّكَ فَحَدَّثْ ٩

سُورَةُ الشَّرْح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرْتَ شَرْحَكَ صَدَرَكَ ١ وَوَصَنَعَتْكَ دُرْزَكَ ٢ الَّذِي
أَنْفَسَ ظَهِيرَكَ ٣ وَرَفَعَنَالَكَ ذِرْكَكَ ٤ فَإِنَّ مَعَ الْعَسْرِ سَرَّا ٥ إِنَّ
مَعَ الْعَسْرِ سَرَّا ٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَاقْسَبْ ٧ وَلَإِنْ رَبِّكَ فَأَرْعَبْ ٨

Και μα Εκείνον που δημιούργησε το αρσενικό και το θηλυκό.»

Πράγματι, οι επιδιώξεις σας και οι πράξεις σας διαφέρουν (στονσ στόχους τους, κάποιοι από σας επιδιώκουν την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν καλές πράξεις σύμφωνα με αυτό, και άλλοι επιδιώκουν την εγκόσιμα ζωή αδιαφορώντας για την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν σύμφωνα με αυτό).»

Μα, όσον αφορά αυτόν που δίνει (από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία) και φοβάται τον Αλλάχ (εφαρμόζοντας τις Εντολές Του, και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του),»

Και πιστεύει στην Αλ-Χούσνα (δηλ. πιστεύει στη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και στο ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και πιστεύει επίσης ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει για ό, π ζόδεψε σε φιλανθρωπία, θα τον ανταμοιψει για τα καλά έργα του όπως υποσχέθηκε ότι θα ανταμοιψει τους ενάρετους),»

Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς

το καλό (δηλ. θα τον καθοδηγήσουμε προς τον καλό δρόμο και τις καλές πράξεις).»

Αλλά, όσον αφορά εκείνον που είναι φιλάργυρος και νομίζει ότι είναι αυτάρκης (και δεν έχει ανάγκη τον Αλλάχ, ούτε την αμοιβή Του, και έτσι άφησε τη λατρεία προς Αυτόν),»

Και διέψευδε την Αλ-Χούσνα (δηλ. διέψευδε τη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και το ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει αν ζοδέψει από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία),»

Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς τη δυσκολία (δηλ. θα του διευκολύνουμε τον δρόμο του κακού για τον άθλιο ώστε να αξίζει την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Μέλλουσα ζωή, και ο Αλλάχ ποτέ δεν καθοδηγεί τους άδικους).»

Και δε θα τον ωφελήσουμε τα πλούτη του όταν θα πέσει (στην Κόλαση).»

Στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει η αρμοδιότητα της καθοδήγησης (δηλ. διασφηνίζουμε για τον άνθρωπο τον καλό από τον κακό δρόμο).»

Και στ' αλήθεια, σε Μας ανήκουν η τελευταία (Μέλλουσα Ζωή) και η πρώτη (η ζωή αντού του κόσμου).»

Γι' αυτό σας προειδοποίησα για μια πυρακτωμένη φωτιά,»

Στην οποία δεν θα πέσει για να καιεί, παρά μόνο ο πιο άθλιος,»

Που διέψευσε (των Προφήτη Μωχάμμαντ) και απομακρύνθηκε (από την πίστη).»

Και θα την αποφύγει (τη Φωτιά) ο πιο ευσεβής,»

Που δίνει από τα πλούτη του (στονσ φτωχούς) για να εξαγινέται τον εαυτό του (και τα πλούτη του),»

Και δεν οφείλει σε κανέναν καμία χάρη που θα πρέπει να την ανταποδώσει (δηλ. ζοδένει από τον πλούτο του για την Χάρη του Αλλάχ, και όχι για να ανταποδώσει μια χάρη που οφείλει σε κάποιον άνθρωπο),»

Παρά μόνο για να αναζητήσει την εναρέστηση του Κυρίου του, του Υγίστου.»

Και σίγουρα θα ευχαριστηθεί (μόλις μπει στον Παράδεισο).»

Σούρα 93 Αντ-Ντούχα

[Η Προμεσημβρία]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

(Ορκίζομαι) Μα το Αντ-Ντούχα (δηλ. την ώρα που ο ήλιος αρχίζει να φαίνεται ψηλά και το φως του να διαχέεται),»

سُورَةُ التِّينَ

سُورَةُ الْأَنْجَوْنَ

وَالَّذِينَ وَأَرْتَيْتُونَ ١٠ وَطُورُ سِينِينَ ١١ وَهَذَا الْبَلْدَةُ الْأَمِينَ ١٢
لَقَدْ خَلَقْتَ الْأَنْجَوْنَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ١٣ ثُمَّ رَدَدْتَهُ أَسْفَلَ سَقْلَيْنَ ١٤
إِلَّا الَّذِينَ أَمْتَنُوا وَعَمِلُوا الْفَحْشَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ عَرِمُتُونَ ١٥
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالَّذِينَ ١٦ أَلِّيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمُ الْحَكْمَيْنَ ١٧

سُورَةُ الْعَكْلَةِ

سُورَةُ الْأَنْجَوْنَ

أَقْرَأْتَ أَسْيَرَ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ١٨ خَلَقَ الْأَنْجَوْنَ مِنْ عَلَيْ ١٩ أَقْرَأْتَهُ
الْأَكْرَمَ ٢٠ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقُلُوبِ ٢١ عَلَّمَ الْأَنْجَوْنَ مَا تَرَسَّمَ ٢٢ كَلَّا إِنَّ
الْأَنْجَوْنَ لَيُطْقِنُ ٢٣ أَنَّ رَبَّهُمْ أَنْتَ ٢٤ إِنَّ رَبَّكَ الْعَلِيُّ ٢٥ أَرَدَتَ
الَّذِي يَسْهِلُ ٢٦ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ٢٧ أَرَدَتْ إِنَّ كَانَ عَلَى مُهْدَى ٢٨ أَوْ أَمَرَ
يَا لِتَقْوِيَ ٢٩ أَرَدَتْ إِنْ كَذَبَ وَتَوَكَّ ٣٠ أَرَدَتْ إِنَّ الْمُرِيَّ بِإِنَّ الْمُرِيَّ ٣١ كَلَّا لَيْ
أَرَدَتْهُ لِتَسْعَمَا بِإِنَّا صَيَّدَ ٣٢ فَلَيَدْعُ كَذَبَهُ حَالَطَقَ ٣٣ فَلَيَدْعُ نَادِيَهُ ٣٤
سَنْدَعَ مَعَ زَرَبَيْنَ ٣٥ كَلَّا لَا لُطْعَمَةَ وَأَسْجَدَ وَقَرَبَ ٣٦

﴿ كαι ὅταν λοιπόν τελειώσεις (από τις καθημερινές ασχολίες σου), αφοσιώσου στη λατρεία προς τον Αλλάχ σθεναρά, 』
﴿ Και στον Κύριό σου απεύθυνε όλες τις προθέσεις και τις ελπίδες σου! 』

سُورَا ٩٤ Ασ-Σαρχ

[Το Ανοιγμα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενταλαχνον)

﴿ Μήπως δε σου ανοίξαμε (ω Μωχάμμαντ) το στήθος (φωτίζοντας και δυναμώνοντας την καρδιά σου με τη Θεία Καθοδήγηση, την πίστη και τη σοφία); 』

﴿ Και δε σου αφαιρέσαμε το φορτίο σου, 』
﴿ Που βάραινε την πλάτη σου, 』

﴿ Και δεν ανυψώσαμε την υπόληψή σου; 』

﴿ Πράγματι, μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση (γι' αυτό μην αφήνεις τη βλάβη που λαμβάνεις από τους άπιστους να σε σταματήσει από το κάλεσμα προς τον Αλλάχ και τη θρησκεία Του). 』

﴿ Ναι! Μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση. 』

[Το Σύκο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενταλαχνον)

﴿ (Ορκίζομαι) Μα το σύκο και την ελιά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Ιησού, αντός ο τόπος είνα γνωστός για την παραγωγή αυτών των δύο δέντρων), 』

﴿ Και μα το Όρος Σινά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Μωυσή), 』

﴿ Και μα αυτήν την ασφαλή Πόλη (δηλ. τη Μέκκα) (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Μωχάμμαντ)! 』

﴿ Πράγματι, δημιουργήσαμε τον άνθρωπο στην καλύτερη μορφή (όρθιο, ίσιο και ισορροπημένο στη μορφή και στη φύση του), 』

شوده الفصل

سُبْلَةُ الْمَعْزَلِ التَّحْمِي
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝ ۲
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ ۳ نَزَّلَ اللَّهُكَهُ وَالرُّوحُ ۝ ۴
إِنَّمَا يَأْذِنُ رَبِّهِمْ مَنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ ۵ سَلَّمَهُ حَقِّ مَطْلَعِ النَّعْدِ ۝ ۶

سورة الحجّة

لِنَسْكَنَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
لَذِكْرِي يَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ
حَقِيقَةً تَأْتِيهِمُ الْبَيِّنَاتُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ الْأَنْوَارِ يَنْهَا مُهَاجِرًا مُطْهَرًا
فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ ۝ وَمَا فَرَقَ الرَّبُّ بَيْنَ أُولَئِكَ الْكِتَابِ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۝ وَمَا أَمْرَدَ إِلَّا لِيُعْبَدُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ الَّذِينَ حَفَّنَهُ وَقَيَسُوا الْأَصْلَوَةَ وَنَوْثَوْ الْرَّكْوَةَ وَذَلِكَ دِينُ
الْقِيمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ حَالَهُمْ فِيهَا أَوْلَئِكَ هُمْ شَرُّ الْمُرْبَطِينَ ۝ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَوْلَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْمُرْبَطِينَ ۝

¶ **¶ Καὶ μετὰ τὸν Στρέψαμε στὸ κατώτερο τῶν κατωτέρων (δηλ. στὸ κατώτερο βάθος τῆς Κόλασης, ἀν δὲν πιστεύει στὸν Αλλάχ και δὲν Τὸν ενγνωμονεῖ για τὸ ὅτι τὸν δημιούργησε στὴν καλύτερη μορφή και για ὅλες τὶς Χάρες Του).**

¶ **Εκτός από εκείνους που πιστεύουν και καμιν ενάρτεται πράξαις. Αυτοί θα έχουν απέλειση και αδιάκοπη αιμοβίη (τον Παράδεισο).**

¶ (Τι λοιπόν, σε κάνει (ω, ἀπίστε) να διαμεύσεις την Ήμέρα του Απολογισμού (αφού είδες από τα Σημάδια του Άλλαχ, που δείχνουν τη Δύναμη του Άλλαχ σε όλο το σύμπαν);)

① (Μα δεν είναι ο Αλλάχ ο Δικαιότερος (ο Σοφότερος) των δικαστών; **(Βεβαίως, Είναι!)**)

Σούρα 96 Αλ-Άλακ

[Κρεμάμενος Θρόμβος Αίματος]

Στο Όνομα του Αλλάγ, του Αρ-Ραγιάν

(Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεδσπλαχνού)

Διάβασε! Στο όνομα του Κυρίου σου, που δημιούργησε.»

② (Επλασε τον ἄνθρωπο από 'Άλακ (κρεμάνεγκ θρόνιθο σίνατος))

¶ **Διάβασε! Και ο Κύριος σου είναι ο πλέον Γενναιόδωρος.**

3) **Αντός που διδαχεί την Πένα (τη χρήση της).**
4) **Διδαχέ τον άνθρωπο (ένα μέρος από τη διαδικασία (ο τύπος της).**

ο, τι δε γνωριζε (ο ανθρωπος).
① «Οχ! Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος παραβιάζει
(τα όντα της απειλία και κακός τούς εις).

(τὰ οριά σε αποστιά καὶ κακές πράξεις),
1 (Αφού βλέπει τὸν εαυτὸν του πλούσιον (νομίζει
ὅτι ἔστι εἶναι αντάρικης, καὶ αρχίζει να παραβιάζει
όπως προσαναφέρομε στο προτονόμενο εδάφιο).

¶ Στ' αλήθεια, στον Κύριο σου θα είναι η επιστροφή (όλων των ανθρώπων, μα ζέχασε ο άνθρωπος ότι στον Άλλαχ θα επιστρέψει κατά τη Μέλλουσσα Ζωή και έτσιδε φοβάται αγ θα τον Τιμωρήσει;).

¶ (Εἶδες εσύ (ω, Μωχάμμαντ) εκείνον (τὸν Αὐτὸν Τζαχλ) που αποτρέπει,)

¶ Τον δούλο (τὸν Μωχάμμαντ) από το να προσεύχεται; (δηλ. δεν απομακρύνεται μόνο ο ίδιος από την καθοδήγηση, αλλά θέλει να αποτρέψει και έσενα και τους άλλους από την καθοδήγηση!). »

¶ (Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο δούλος που προσεύχεται, δηλ. ο ίδιος ο Μωχάμμαντ) ήταν στην καθοδήγηση (του Άλλαχ),

12 Και αν διατάξει την ευσέβεια; (τότε, πώς λοιπόν να τον αποτρέψει ο Άμπου Τζαχλ από τα να προσέρχονται.)

13 (Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο ἀδικος ο Απον Τζαχ) διέψυνεσ (το Κοράνιο) και αποικιακούνθηκες (από τη πίστη):

14 (Μα δε ξέρει (αντός ο ἀδικος), ότι ο Αλλάγ βλέπει (ό, πι κάνει);)

13 «Οχι! Αν δεν πάψει, θα τον αρπάξουμε
και θα τον σύρουμε από το μέτωπο,»
16 «Αυτό το μέτωπο που είναι ψεύτη και

αμαρτωλό (εδώ χαρακτηρίζεται το μέτωπο όπι είναι ψεύτη και αμαρτωλό επειδή ο Μεταπιαίος Λόβος ελέγχει τη συνείδηση που έχουμε για τις πρόξεις μας, την κρίση μας για ό,τι συμβαίνει στις καθημερινές μας δραστηριότητες, τις συναισθηματικές μας αντιδράσεις, τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε, καθώς και τη γνώση του νοήματος των λέξεων που επιλέγουμε, επίσης διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην επέχεια των πληροφοριών, όρα και στη νόηση. [βλ. el.wikipedia.org/](https://el.wikipedia.org/): 'Μεταπιαίος Λόβος').

¶ (Εμείς, δόμως, θα φωνάξουμε τους αγγέλους φύλακες της Κόλασης (*για να τον σύρουν στη Φωτιά, κατά τη Μέλλονσα ζωή*).)

¶ (Οχ! Μην τον υπακούς (*σε αυτό που σε αποτρέπει*), αλλά εκτέλεσε Σιτζούντ (*πρηνής στάση προς τον Κύριο σου*) και πλησίασε (*τον Κύριό σου μέσω της υπακοής προς τις Εντολές Του*).)

Σεύρα 97 Αλ-Καντρ

[Η Νύχτα του Θείου Πεπρωμένου]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελέγμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολοενστλαχγον)
① (Στ' αλήθεια, Εμείς το στείλαμε (τη
Κοράνιο) τη Νύχτα του Αλ-Κάντρ (που είναι
από τις δέκα τελευταίες νύχτες του μήνα της
Ραμαζανιού, η οποία είναι η νύχτα της Τιμῆς
και των Πεπρωμένου, κατά την οποία
Αλλάχ ορίζει το Πεπρωμένο των σκλάβων
Τρεις για τον επόμενο χρόνο))

② Και πώς να ξέρεις (ω, *Προφήτη*) τι είναι η Νύχτα του Αλ-Κάντρ; (*είναι έκραση που δείγνει πόσο σπουδαϊκή νύχτα είναι*.)

① (Η Νύχτα του Αλ-Κάντρ είναι καλύτερη από χλιους μήνες (δηλ. η λατρεία προς τον Αλλάχ εκείνη τη νύχτα είναι καλύτερη από χλιους μήνες λατρείας προς Αυτόν, δηλαδή 83 χρόνια και 4 μήνες).

④ (Οι ἄγγελοι καὶ το Ἀρ-Ρούχ (το Πνεύμα, δῆλο ο Γαβριήλ) κατεβαίνουν αυτήν τη νύχτα με την ἀδεια του Κυρίου τους με δλα τα διατάγματα (για δλες τις υποθέσεις αυτής της χρονιάς).)
⑤ (Και ειρήνη είναι (ολόκληρη αυτήν τη νύχτα) μέχρι την έναρξη της αυγής.)

Σούρα 98 Αλ-Μπαϊγένα

[Η Σαφής Ένδειξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεδόπλαχνον)
① (Εκείνοι που απίστησαν από το λαό της Βίβλου (πον βγήκαν από την ορθή πίστη στον Άλλοχ μέσω των κανονομάτων τους) επίσης και οι πολυθεϊστές, ποτέ δε θα σταματούσαν (την απιστία τους), αν δεν ερχόταν σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (δηλ. με το πέρασμα των χρόνων δεν θα αχεανόντονταν, παρά μόνο στην απιστία τους και στις κανονομίες τους, αν δεν τους έστειλε ο Άλλοχ τον Προφήτη Μωχάμμαντ). ▶

② (Αυτή η Σαφής Απόδειξη είναι) ένας Απεσταλμένος από τον Αλλάχ που απαγγέλλει αγνώστατες γραφικές (το Ιερό Κοράνιο).

¶ Που μέσα τους υπάρχουν αξιόλογα Βιβλία (ορθά Βιβλία που περιέχουν αμερόληπτους

جَرَأُوهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ عَدْنَ تَمْغَرِي مِنْ تَحْنَاهَا الْأَنْهَرُ حَلَّالِينَ
فِيهَا أَبْدَارَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ
A

شیوه‌گردانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزَلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَلَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

٢٠ وَقَالَ الْأَنْسَنُ مَا هَذَا ٢١ يَوْمَئِذٍ تَحْدِثُ أَخْبَارًا

لَيَالِي زَبَابِدَةِ الْأَوْسَاطِ يَوْمَيْهِ يَصْدِرُ أَوْسَاطُهُمْ لِيَنْهَا

يَرْهَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرْرَةٍ شَرَّاً يَرْهَهُ

سیوکه العقاد ریاست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَرِبِّهِ لَكَنُودٌ ۖ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۗ وَإِنَّهُ لِحَبٌْ

أَلَّا يَعْلَمُ إِذَا يَعْرِمُ مَا فِي الْقُبُوْرِ ١ A

10 Και στ' αλήθεια, εκείνοι στους οποίουν
11 ονται με Γερμέα (Εργάστηκε ουν Χαροκόπειον)

οσηκαν οι ιραίες (Ερραδος και λριουανος, διέφεραν μεταξύ τους (συμφωνούσαν όλοι πα τον ερχομό ενός Προφήτη) μέχρι που

ήρθε σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (δηλ. ο Προφήτης Μωχάμμαν) (πριν από τον ερχομό του Μωχάμμαντ, περίμεναν τον ερχομό ενός Προφήτη, όπως αναφερόταν στις Γραμμές τους, άλλα όταν ήρθε ο Μωχάμμαντ σε αυτούς με την εικαθύρες αποδείξεις, διαφώνησαν μεταξύ τους και διασπάστηκαν, κάποιοι τον αρνήθηκαν και οι λοι τον πίστεψαν και τον ακολούθησαν.)

¶ **Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν παρά να λατρεύουν (μόνο) τον Άλλαχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χουναφά' (να απέχουν από τον τολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (ελεημοσύνη): καὶ τη είναι η ορθή θρησκεία. ¶**

Στ' αλήθεια, οι ἀπόστοι από το λαό της Βίβλου (ἀπό τους Χριστιανούς και τους Εβραίους)

وَخَوْصَلَ مَافِيَ الْشَّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٌ ۝

سُورَةُ الْقَاتِلِ الْعَتَّابِ

الْكَارِعَةُ ۝ مَا الْكَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا الْقَارَعَةُ ۝
يَوْمَ يَكُونُ الْأَشَاشُ كَالْفَرَائِشِ الْبَشُوشِ ۝ فَأَنَّا
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعَقَنِ الْمَنَفُوشِ ۝ فَأَنَّا
مَنْ نَفَّلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝
وَأَمَانَ حَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأَمَانَهَا وَيَةٌ ۝
وَمَا أَدْرَنَكَ مَاهِيَةٌ ۝ نَارٌ حَارِمَةٌ ۝

سُورَةُ الْقَاتِلِ الْعَتَّابِ

الْمُهْكِمُ الْكَافِرُ ۝ حَقٌّ رِّزْقُ الْمَقَابِرِ ۝ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سُوفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْتَنَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوْنَ الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَرَوْنَهَا
عِيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتَشَكَّلَنَّ وَمَوْيَدُونَ الْيَعْيَمِ ۝

που δεν ακολούθησαν τις πρωτότυπες διδασκαλίες του Μωνσή και του Ιησού, ούτε αντές του Μωχάμμαντ) και οι πολυθεϊστές θα κατοικήσουν στο Πυρ της Κολάσεως, όπου θα μείνουν εκεί μέσα για πάντα. Αυτοί είναι οι χειρότεροι των πλασμάτων. »

Στ' αλήθεια, αυτοί που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις, είναι οι καλύτεροι των πλασμάτων. »

« Η αμοιβή τους θα είναι από τον Κύριο τους οι κήποι του 'Αντν, κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, όπου θα μείνουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ θα είναι Ευχαριστημένος απ' αυτούς, κι αυτοί θα είναι ευχαριστημένοι απ' Αυτόν. Αυτό θα είναι (η αμοιβή) για όποιον φοβάται τον Κύριο του (απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του). »

Σούρα 99 Αζ-Ζάλζαλα

[Ο Σεισμός]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέημονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενόπλαχνον)
Οταν η γη σειστεί από τον (τελικό σεισμό της), »

Και όταν η γη αποβάλει τα βάρη της (τρούς νεκρούς), »

Και ο άνθρωπος (τρομαγμένος και έκπληκτος) θα πει «Τι συμβαίνει μ' αυτή;». »

Εικείνη την Ημέρα (η γη) θα πει τις ιστορίες της (τι καλό και τι κακό έγινε πάνω της), »

Επειδή ο Κύριός σου θα την εμπνεύσει. »

Εικείνη την ημέρα οι άνθρωποι θα προχωρήσουν χωρισμένοι (σε ομάδες) (από τον τόπο της Κρίσης προς τον τελικό προορισμό τους), για να τους δειχθούν οι πρόξεις τους (δηλ. την αμοιβή τους). »

Οποιος έχει κάνει καλό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την αμοιβή του), »

Και όποιος έχει κάνει κακό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την τιμωρία του). »

Σούρα 100 Αλ-Άντιγιάτ

[Τα Άλογα που Τρέχουν Δυνατά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέημονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενόπλαχνον)

Μα τα (άλογα) που τρέχουν δυνατά (στο δρόμο του Αλλάχ) λαχανιασμένα, »

Και (από τις οπλές τους) βγάζουν σπίθες (από το τρέξιμό τους, όταν οι οπλές τους χτυπούν τις πέτρες), »

Και επιτίθενται (στων εχθρούς) το πρωί, »

Και σηκώνουν από το τρέξιμό τους σικόνη, »

Και διεισδύουν αμέσως ως ένα στη μέση της παράταξης (τον εχθρού), »

Στ' αλήθεια, ο (άπιστος) άνθρωπος είναι αγνώμων προς τον Κύριό του, »

Και ο ίδιος είναι ο μάρτυρας σε αυτό (στην αχαριστία του προς τον Κύριό του), »

Και στ' αλήθεια, διακατέχεται από υπερβολική σγάπη για τα πλούτη, »

Μα δεν ξέρει (ο άνθρωπος τι τον περιμένει) όταν βγουν και σκορπιστούν αυτά που βρίσκονται στους τάφους (όταν οι άνθρωποι αναστηθούν), »

Και θα φανερωθούν αυτά που βρίσκονται μεσα στα στήθη (των ανθρώπων); »

Στ' αλήθεια, ο Κύριός τους, εικείνη την Ημέρα, είναι Χαμπείρ (Γνωρίζει πλήρως) γι' αυτούς (όλες τις πράξεις και τις υποθέσεις τους). »

Σούρα 101 Αλ-Κάρι'α

[Η Ημέρα της Κρίσεως, που Χτυπά τις Καρδιές]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέημονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενόπλαχνον)

τους πίσω από την πλάτη τους, »

② « Που μάζευε πλούτη και τα μετρούσε. »

③ « Νομίζοντας ότι τα πλούτη του θα τον κάνουν να ζήσει αιώνια. »

④ « Οχι! Σίγουρα θα ρίχτει στην Αλ-Χούταμα (Σπαστήρα, η Φωτιά που σπάει ό, τι ρίχτει μέσα της). »

⑤ « Και πώς να ξέρεις τι είναι η Αλ-Χούταμα (Σπαστήρας), (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), »

⑥ « (Είναι) Η Φωτιά του Αλλάχ που είναι (αἰώνια) φουντωμένη. »

⑦ « Που διεισδύει (μέσα στα σώματα και φτάνει) έως τις καρδιές. »

⑧ « Είναι κλειδωμένη περικλύοντάς τους (σπιστούς) μέσα της. »

⑨ « Με μακριές μπάρες (ώστε να μην μπορέσουν να βριούν από αυτή). »

Σούρα 105 Αλ-Φιλ

[Ο Ελέφαντας]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

① « Δεν είδες (ω Μωχάμμαντ) τι έκανε ο Κύριος σου με τους ανθρώπους που κατείχαν τον ελέφαντα; (Αναφέρεται στο στρατό του Αμπράχα Αλ-Άσραμ, ο οποίος προσπάθησε να καταλάβει τη Μέκκα και να κατοστρέψει τον Αλ-Κά'μπα και στον οποίο υπήρχε και ένας τεράστιος ελέφαντας), »

② « Και δεν οδήγησε (ο Αλλάχ) το σχέδιό τους σε αποτυχία; »

③ « Και Έστειλε καταπάνω τους σμήνη από πουλιά. »

④ « Χτυπάντας τους με πέτρες από υψηλό πηλό. »

⑤ « Και τους έκανε (ο Αλλάχ) σαν φαγωμένο σανό (πον το έφαγαν τα ζώα και έπειτα το αφόδευσαν). »

Σούρα 106 Κουράις

[Η Φυλή των Κουράις]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

① « (Πόσες εύνοιες παραχώρησε ο Αλλάχ στους Κουράις, πώς τους προστάτευσε από τον στρατό με τον ελέφαντα, και μια από αυτές τις εύνοιες Του είναι) Η συνήθεια των Κουράις (να ταξιδεύουν με ασφάλεια). »

② « (Η συνήθειά τους να ταξιδεύουν (τα εμπορικά καραβάνια) το χειμώνα (προς την Υεμένη) και το καλοκαίρι (προς την παλιά Συρία). »

③ « (Ας λατρεύουν λοιπόν τον Κύριο αυτού του Οίκου (τον Ιερού Οίκον στη Μέκκα), »

④ « (Αυτόν που τους τάιζε (σώζοντάς τους) από την πείνα και τους έκανε να αισθάνονται ασφαλείς από το φόβο). »

Σούρα 107 Αλ-Μα'ούν

[Οι Ανάγκες των Γειτονικών Σχέσεων]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

① « Είδες εκείνον που διαψεύδει το Αντ-Ντείν (την Ανάσταση, Απολογισμό, Αμοιβή και Τιμωρία από τον Αλλάχ για τους σκλάβους Του αναλόγως με τα έργα τους, και έτοι δεν υπακούει τον Αλλάχ στις Εντολές Του και στις Απαγορεύσεις Του); »

② « Είναι ο ίδιος που διώχνει τον ορφανό (από τα δικαιώματά του) με σκληράδα, »

③ « Και δεν προτρέπει στο τάισμα του ενδεή (δηλ. ότε αυτός ταιζει τους φτωχούς, ότε προτρέπει τους άλλους να το κάνουν). »

﴿ أَلِيمُونο σε εκείνους που προσεύχονται (τοὺς υποκριτές), ﴾
 ﴿ Που καθυστερούν τις προσευχές τους (από τις ώρες που πρέπει να γίνουν από αδιαφορία ή αμέλεια). ﴾
 ﴿ Που κάνουν (καλές πράξεις μόνο και μόνο) για επίδειξη, ﴾
 ﴿ Και εμποδίζουν το Αλ-Μα'ούν (δηλ. αφρούνται να δανείζουν τα οικιακά σκεύη που μπορεί να τους ζητήσει ο γείτονας). ﴾

Σούρα 108 Αλ-Κάουθαρ

[Ένα Ποτάμι στον Παράδεισο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεσπλαχνού)
 ﴿ Στ' αλήθεια, Εμείς σου δώσαμε (ω, Μωχάμμαντ) το Αλ-Κάουθαρ (ένα ποτάμι στον Παράδεισο). ﴾
 ﴿ Γι' αυτό προσευχήσου στον Κύριό σου (αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο) και πρόσφερε θυσία (για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο). ﴾

﴿ Πράγματι, εκείνος που σε μισεί είναι ο αποκομμένος (από την ενημερία και από κάθε καλό, σ' αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλονσα Ζωή) (αναφέρεται σε έναν άντρα που μίλησε για τον Προφήτη χλευάζοντας ότι ο Προφήτης είναι άκληρος από γιους, και το όνομά του δε θα συνεργοτεί μετά από το θάνατό του, αλλά ο Αλλάχ του απάντησε ότι αυτός είναι ο αποκομμένος και όχι ο Προφήτης). ﴾

Σούρα 109 Αλ-Κάφιρον

[Οι Απιστοί]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεσπλαχνού)
 ﴿ Πεις (ω, Μωχάμμαντ): «Ω, άπιστοι! ﴾
 ﴿ Εγώ δεν λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε, ﴾
 ﴿ Όύτε εσείς λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω. ﴾
 ﴿ Και ούτε εγώ θα λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε, ﴾
 ﴿ Και ούτε εσείς θα λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω. ﴾
 ﴿ Εσείς έχετε τη θρησκεία σας και εγώ εχώ τη θρησκεία μου. ﴾

Σούρα 110 Αν-Νασρ

[Η Νίκη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεσπλαχνού)
 ﴿ Όταν έρθει η Νίκη από τον Αλλάχ και η κατάκτηση (της Μέκκας), ﴾

شَوَّلَةُ الْكَافِرِينَ

فِتْرَةُ الْكَافِرِينَ

قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
 وَلَا أَنْتُمْ عَنِّي بِمَا أَعْبُدُ ٢ وَلَا إِنَّكُمْ مَا عَبَدْتُمْ ٣
 وَلَا أَنْتُمْ عَنِّي بِمَا أَعْبُدُ ٤ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيْ دِيْنِي ٥

شَوَّلَةُ النَّصَارَى

فِتْرَةُ النَّصَارَى

إِذَا جَاءَهُمْ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ أَنَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِيْنِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ٢ فَسَيَّعَ حَمَدَ رَبِّكَ
 وَأَسْتَغْفِرُهُ لِأَنَّهُ كَانَ تَوَابًا ٣

شَوَّلَةُ الْمُسْلِمِينَ

فِتْرَةُ الْمُسْلِمِينَ

تَبَّعْتَ يَدَدَأِي لَهُبِ وَتَبَّ ١ مَا أَغْفَقَ عَنْهُ مَا لَدُوهُ مَا
 كَسَبَ ٢ سَيَّصَلْ نَارَادَاتَ هَبِ ٣ وَأَمْرَاهُدَهُ
 حَمَالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي حِيدَهَا حَبْلَ مِنْ مَسْدِمَ ٥

﴿ Και βλέπεις τους άνθρωπους να εισέρχονται στη θρησκεία του Αλλάχ σε πλήθη, ﴾
 ﴿ Τότε δόξαζε τον Κύριό σου ευγνωμονώντας Τον, και να ζητάς τη Συγχώρεσή Του. Στ' αλήθεια, Είναι Εκείνος που πάντα αποδέχεται τη μεταμέλεια και συγγωρεί. ﴾

Σούρα 111 Αλ-Μάσαντ

[Οι Ίνες από Φοινικόδεντρο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεσπλαχνού)
 ﴿ Ας χάσουν τα χέρια του Αμπού Λάχαμπ (αραβική έκφραση που σημαίνει "ας χαθεί και ταλαιπωρηθεί ο ίδιος ο Αμπού Λάχαμπ!"), και (στ' αλήθεια) ο ίδιος έχασε και ταλαιπωρήθηκε. (Ο Αμπού Λάχαμπ, ένας από τους θείους του Προφήτη και ασπονδος εχθρός του) (στο Κοράνιο πολλές φορές χρησιμοποιείται παρελθοντικός χρόνος για κάτι που θα γίνει στο μέλλον, για να δείξει ότι αντό θα γίνει οπωσδήποτε και τίποτα δε μπορεί να το αλλάξει)! ﴾

سُورَةُ الْإِخْلَاصْ

الْإِنْسَانُ

الْإِنْسَانُ

لَنْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ

سُورَةُ الْقَارِئِ

الْإِنْسَانُ

لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ

سُورَةُ الْقَاتِلِينَ

الْإِنْسَانُ

لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ
لَمْ يُكَلَّدْ

② (Δεν τον προστάτεψαν (από την τιμώρια, όυτε τον ωφέλησαν απέναντι στον Αλλάχ) τα πλούτη του όυτε ό,τι απέκτησε (από παιδιά).)
 ③ (Θα εισαχθεί στη Φωτιά που έχει (αγριες) φλόγες για να καεί μέσα της,)
 ④ (Επίσης και η γυναίκα του, αυτή που κουβαλάει καυσόξυλα (δηλ. τα αγκάθια που κουβαλούσε για να τα βάλει στο δρόμο του Μωχάμμαντ ώστε να τον βλάψει).)
 ⑤ (Θα έχει γύρω από το λαιμό της ένα σχοινί από Μάσαντ (πλεγμένες πολύ σκληρές ίνες από φοινικόδεντρο, με το οποίο θα υψωθεί στην Κόλαση και έπειτα θα πεταχεί προς τα κάτω).)

سُورَةُ الْأَلْيَلَاتِ

[Η Αφοσίωση – Η Ειλικρίνεια]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
 ① (Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αχαντ (Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος),
 ② (Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αντάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει))
 ③ (Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε)
 ④ (Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.)

سُورَةُ الْفَάλَكِ

[Η Χαραυγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
 ① (Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο της Χαραυγής,»)
 ② (Από το κακό (που προέρχεται από) τα δημιουργήματα που έπλασε,)
 ③ (Και το κακό της νύχτας με το βαθύ σκοτάδι της όταν διαχέεται (και καλύπτει τα πάντα και ό,τι κακό περιέχει η νύχτα),)
 ④ (Και το κακό εκείνων (των μαγισσών ή των φυσούν στους κόμπους),)
 ⑤ (Και το κακό του ζηλόφθονου όταν μπιάζει».)

سُورَةُ الْأَنْجَى

[Οι Ανθρώποι]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
 ① (Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο των ανθρώπων,»)
 ② (Τον Βασιλιά των ανθρώπων,)
 ③ (Το Θεό των ανθρώπων,)
 ④ (Από το κακό του ύπουλου ψιθυριστή (τον διαβόλου, που ψιθυρίζει το κακό στις καρδιές των ανθρώπων), που αποσύρεται (από τον ψιθυρό του, μόλις κάποιος μημημονεύσει τον Αλλάχ),)
 ⑤ (Που ψιθυρίζει (το κακό) στα στήθη (στις καρδιές) των ανθρώπων,)
 ⑥ (Και από (το κακό) των τζιν και των ανθρώπων.)

Κρίσιμα Ερωτήματα στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου

1. **Από πού αντλεί ένας Μουσουλμάνος την πίστη και το δόγμα του;** Ο Μουσουλμάνος αντλεί την πίστη και το δόγμα του απ' το Βιβλίο του Αλλάχ (το Ιερό Κοράνιο) και την αυθεντική Σούννα του Προφήτη Του (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}), ο οποίος δεν μιλά αυθαίρετα και με δική του επιθυμία, αλλά (όπως λέει ο Αλλάχ): «Στ' αλήθεια πρόκειται μόνο για μία αποκάλυψη που αποκαλύφθηκε.» [53:4]. Αυτές οι δύο πηγές πρέπει να γίνουν κατανοητές σύμφωνα με την τότε αντίληψη των συντρόφων του, και των ενάρετων προγόνων (Ασ-Σάλαφ Ασ-Σάλιχ).
2. **Πού θα πρέπει να προστρέχουν οι Μουσουλμάνοι σε περίπτωση που διαφωνούν;** Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να προστρέχουν στον Ισλαμικό Νόμο, καθώς αυτό είναι που αναφέρθηκε στο Βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}) Του. Ο Αλλάχ είπε: «κι αν διαφωνείτε σε κάτι, στρέψτε αυτό στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο (δηλ. αναζητήστε τη λύση της διαφωνίας σας στο βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη Του).» [4:59]
3. **Ποια από τις αιρέσεις θα είναι αυτή που θα σωθεί την Ημέρα της Ανάστασης;** Ο Προφήτης (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}) είπε: «*Η Ούμμα (οι οπαδοί) μου θα διαιρεθεί σε εβδομήντα τρεις αιρέσεις, δλες εκ των οποίων θα καταλήξουν στο Πυρ της Κολάσεως, εκτός από μία*». Οι σύντροφοί του ρώτησαν: «Ποια είναι αυτή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;». Αυτός απάντησε: «Αυτή που ακολουθεί το δρόμο μου και το δρόμο των συντρόφων μου.» (Αχμαντ) Και έτσι όποιος θέλει να σωθεί και τα έργα του να γίνουν αποδεκτά από τον Αλλάχ, θα πρέπει να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}) και των συντρόφων του, αποφεύγοντας να επινοήσει ο ίδιος κάποια καινοτομία ή να ακολουθήσει κάποια καινοτομία που την επινόησε κάποιος άλλος στο Ισλάμ.
4. **Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις;** Οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις είναι οι ακόλουθες:
  - 1) Ορθή πίστη στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του, καθώς ο Αλλάχ δεν αποδέχεται καμία πράξη από κάποιον που διαπράττει Σιρκ (πολυνθεϊσμό).
  - 2) Αγνότητα προθέσεων: πράττοντας καλές πράξεις για χάρη του Αλλάχ και μόνο.
  - 3) Το να ακολουθεί κανείς το παράδειγμα του Προφήτη (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}): το άτομο θα πρέπει να κάνει την πράξη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που εξηγείται απ' τον Προφήτη (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}), και να μην επινοεί καινούριο τρόπο λατρείας, τον οποίο δεν το έκανε ο Προφήτης (^{Σέλα} ^{Α λλάχο} ^{ουά} ^{Σέλαμ}).
 Εάν κάποια απ' τις τρεις αυτές προϋποθέσεις δεν πληρείται, τότε η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή. Ο Αλλάχ είπε: «Και θα Στραφούμε σε όσες πράξεις έκαναν αυτοί (σε αυτή τη ζωή), και θα τις Κάνουμε σκορπισμένους κόκκους σκόνης.» [25:23]
5. **Πόσα στάδια υπάρχουν στη θρησκεία του Ισλάμ;** Υπάρχουν τρία στάδια στη θρησκεία του Ισλάμ. Το Ισλάμ, το Ιμάν και το Ιχσάν.
6. **Τι σημαίνει 'Ισλάμ', και πόσους πυλώνες διαθέτει;** 'Ισλάμ' σημαίνει: Υποταγή στον Αλλάχ, με πίστη στον Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό), συμμόρφωση στις εντολές Του, με υπακοή προς Αυτόν, με αποφυγή και απαλλαγή από κάθε μορφή πολυθεϊσμού και ειδωλολατρίας, καθώς επίσης και αποφυγή αυτών που τα διαπράττουν.

Οι πυλώνες του Ισλάμ είναι πέντε, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ): «**Το Ισλάμ είναι χτισμένο πάνω σε πέντε [πυλώνες]: Η μαρτυρία του ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του (Ασχάντο αλά ιλάχα ίλα Αλλάχ, ουά ασχάντο άνα Μωχάμμανταν ρασούλο Αλλάχ), η εκτέλεση της Σαλά (προσευχής), η προσφορά της Ζακά (υποχρεωτική ετήσια ελεημοσύνη), η εκτέλεση του Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) και η νηστεία κατά το μήνα του Ραμαζανιού.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

7. Τι σημαίνει 'Ιμάν' και πόσους πυλώνες διαθέτει; 'Ιμάν' σημαίνει: Πίστη και πεποιθηση στην καρδιά, ομιλία της γλώσσας και πράξεις των άκρων του σώματος.

Το Ιμάν αυξάνεται όταν κανείς πράττει καλές πράξεις και μειώνεται όταν κανείς διαπράττει αμαρτίες.

Ο Αλλάχ (Σουμπτχάναχου ουά Τα'άλα) είπε: «**Στ' αλήθεια, σε Στείλαμε (ω, Μωχάμμαντ) ως μάρτυρα, ως αγγελιαφόρο χαρμόσυνων ειδήσεων, και ως προειδοποιητή.**» [48:8]. Ο Προφήτης (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «**Το Ιμάν έχει εβδομήντα και κάτι κλαδιά: Το ψηλότερο είναι να λέει κανείς ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, το χαμηλότερο είναι να αφαιρέσει κανείς οτιδήποτε βλαβερό ή εμπόδιο απ' το μονοπάτι· και το να ντρέπεται (σεμνότητα) κανείς είναι ένα κλαδί του Ιμάν.**» (Μόσλεμ).

Η αύξηση του Ιμάν μπορεί να παρατηρηθεί, όταν ο άνθρωπος βλέπει την αύξηση του ενθουσιασμού που νιώθει όταν πράττει καλές πράξεις, και το αντίστροφο.

Το Ιμάν έχει έξι πυλώνες, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ): «**Το Ιμάν είναι το να πιστεύει κανείς στον Αλλάχ, τους αγγέλους Του, τα Βιβλία Του, τους Αγγελιαφόρους Του, την Ημέρα της Κρίσης, και το Αλ-Κάνταρ (Θείο Πεπρωμένο) και στις συνέπειες που επιφέρει (το Αλ-Κάνταρ) τόσο τις καλές όσο και τις κακές.**» (Αλ-Μπουχάρι)

8. Τι σημαίνει 'Λα ιλάχα ίλα Αλλάχ'; Αυτή η φράση σημαίνει ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ και μόνο αξίζει να λατρεύεται.

9. Είναι ο Αλλάχ μαζί μας; Ναι, ο Αλλάχ είναι μαζί μας με την τέλεια γνώση Του, την ακοή Του, την όρασή Του, την προστασία Του, την παντοδυναμία Του και τη Θεία Βούλησή Του. Ωστόσο, ο ίδιος ο Αλλάχ, δεν αποτελεί μέρος της δημιουργίας Του, και τίποτα από αυτή δεν μπορεί να Τον περικλείσει.

10. Μπορεί ο Αλλάχ να γίνει αντιληπτός από την όραση του ματιού; Κανείς δεν μπορεί να δει τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή, αλλά οι πιστοί θα Τον δουν την Ημέρα της Ανάστασης, καθώς επίσης και στον Παράδεισο. Ο Αλλάχ (Σουμπτχάναχου ουά Τα'άλα) είπε: «**Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά ◇ Ατενίζοντας Τον Κύριο τους.**» [75:2223-]

11. Ποιο είναι το όφελος της γνώσης των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων του Αλλάχ; Η πρώτη υποχρέωση που επέβαλε ο Αλλάχ στα δημιουργήματά Του, ήταν το να γνωρίζουν τον Αλλάχ (Σουμπτχάναχου ουά Τα'άλα). Αν πραγματικά γνωρίσουν τον Αλλάχ, θα Τον λατρέψουν όπως Του αρμόζει. Ο Αλλάχ (Σουμπτχάναχου ουά Τα'άλα) είπε: «**Και μάθε ότι δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός απ' τον Αλλάχ.**» [47:190]

Η λατρεία του Αλλάχ μέσω των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων Του, σημαίνει ουσιαστικά ότι κάποιος τα μαθαίνει όπως πρέπει, κατανοεί τη σημασία τους, και πράττει ανάλογα.

Υπάρχουν μερικά Ονόματα και Ιδιότητες του Αλλάχ που θεωρούνται αξιέπαινα, αν βρεθούν σε έναν άνθρωπο, όπως η γνώση, το έλεος, και η

δικαιοσύνη, ενώ υπάρχουν άλλα που είναι επιλήψιμα, όπως η απόδοση θείας φύσης σε κάποιον. Υπάρχουν επίσης κι άλλα αξιέπαινα χαρακτηριστικά, τα οποία έχει ζητηθεί από τους ανθρώπους να τα αναζητήσουν και να τα αποκτήσουν, αλλά δεν αποδίδονται σε καμία περίπτωση στον Αλλάχ (Σουμπάνανχος ουά Τα'άλα), διότι η υποτέλεια προς τον Αλλάχ, το να βρίσκεται κανείς σε κατάσταση ανάγκης, ταπεινότητας, παράκλησης προς τον Αλλάχ και άλλα παρόμοια. Ο πιο αγαπητός άνθρωπος για τον Αλλάχ, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός αγαπά, και ο πιο μισητός σ' Αυτόν, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός μισεί.

12. Ποια είναι τα πιο Όμορφα Ονόματα του Αλλάχ; Ο Αλλάχ λέει: «*Και σ' Αυτόν ανήκουν τα πιο Όμορφα Ονόματα, και έτσι με Αυτά κάνε επίκληση προς Αυτόν.*» [7:180]

Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «**Ο Αλλάχ έχει 99 Ονόματα, εκατό μείον ένα, και όποιος τα απαριθμήσει θα πάει στον Παράδεισο.**» (Αλ-Μποοχάρι και Μόσλεμ)

Η έννοια της απαριθμητής τους σημαίνει: 1) Το να γνωρίζει κανείς τα Ονόματα και το πλήθος τους. 2) Το να κατανοεί τη σημασία τους και τι υποδεικνύουν. Για παράδειγμα, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι **Αλ-Χακείμ** (ο Πάνσοφος), συνεπάγεται ότι καταλαβαίνει πως δόλα γίνονται σύμφωνα με τη Σοφία Του. Παρομοίως, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι **Αλ-Κονντούς** (ο Ιερός), συνεπάγεται ότι πιστεύει πως ο Αλλάχ είναι απαλλαγμένος από κάθε ατέλεια. 3) Το να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ με αυτά, και η επίκληση είναι δύο ειδών: **α)** Το να δοξάζει και να λατρεύει τον Αλλάχ μ' αυτά τα Ονόματα. **β)** Το να προσεύχεται στον Αλλάχ, ζητώντας από τον Αλλάχ ότι επιθυμεί με αυτά.

Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:

Όνομα	Σημασία του Ονόματος
Αλλάχ	Ο Θεός: Είναι Εκείνος στον οποίον ανήκει όλη η θειότητα και η Κυριαρχία, και Αυτός είναι ο Μόνος που Αξίζει να λατρεύεται από όλη τη δημιουργία Του. Προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλη η δημιουργία να υποτάσσεται με υπακοή, να υποκλίνονται και να πέφτουν πρηγείς. Και προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλα τα είδη λατρείας να απευθύνονται.
Αρ-Ραχμάν	Ο Παντελεήμων: Ένα όνομα που υποδεικνύει την τεράστια έκταση του Ελέους Του, που περικλείει ολόκληρη τη δημιουργία Του. Πρόκειται για ένα όνομα που απευθύνεται συγκεκριμένα σ' Αυτόν, και απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί για οποιονδήποτε άλλον.
Αρ-Ραχείμ	Ο Πολυεύσπλαχνος: Ο Ελεήμων, που Ελεεί τους πιστούς σε αυτήν τη ζωή μέσω της Καθοδήγησής Του, και τους Ελεεί και στη Μέλλουσα Ζωή μέσω του ότι θα τους Τιμήσει με τον Παράδεισο.
Αλ-Άφδον	Αυτός που σβήνει τις αμαρτίες των δούλων Του: Συγχωρεί τους δούλους Του και δεν τους Τιμωρεί, ενώ αξίζουν την τιμωρία.
Αλ-Γαφούρ	Αυτός που Συγχωρεί τα πάντα: Αυτός που Κρύβει τις αμαρτίες των δούλων Του, χωρίς να τις Εκθέτει, ούτε Τιμωρεί τους δούλους Του γι' αυτές.
Αλ-Γαφφάρ	Αυτός που Συγχωρεί συνεχώς στο μέγιστο βαθμό: Ένα Όνομα που υποδεικνύει τη συνεχόμενη Συγχώρεση του Αλλάχ για τους δούλους Του, που ζητούν συγχώρεση.
Αρ-Ρα'ούφ	Ο Πολυεπιεικής: Το όνομα αυτό προέρχεται από την Αραβική λέξη Αρ-Ρά'φα που αποτελεί τον ύψιστο βαθμό ελέους. Απευθύνεται σε όλη τη δημιουργία σε αυτήν τη ζωή, και μόνο στους πιστούς στη Μέλλουσα.

Αλ-Χαλείμ	Ο Μακρόθυμος: Αυτός που δεν σπεύδει να τιμωρήσει τους δούλους Του, παρόλο που είναι Ικανός να το κάνει. Τους Δίνει χάρη και τους Συγχωρεί για τις αμαρτίες τους αν ζητήσουν συγχώρεση.
Ατ-Ταυνάμπ	Αυτός που Δέχεται τη μεταμέλεια αυτών που μετανοούν: Αυτός που Καθιδηγεί όσους από τους δούλους Του Θέλει στη μετάνοια και την Δέχεται από αυτούς.
Ασ-Σιττείρ	Αυτός που Καλύπτει τα σφάλματα των δούλων Του: Αυτός που Καλύπτει τις αμαρτίες των δούλων Του και δεν τους Εκθέτει μπροστά στη δημιουργία Του. Αγαπά το να κρύβουν οι δούλοι Του τα σφάλματά τους και τα σφάλματα των άλλων. Του αρέσει επίσης να κρύβουν τα απόκρυφα μέρη του σώματός τους.
Αλ-Γανέι	Ο Πάμπλουντος, ο Εντελώς Ανεξάρτητος, ο Αυτάρκης: Αυτός που δεν έχει ανάγκη από καμία από τις δημιουργίες Του. Και αυτό γιατί οι Ιδιότητές Του είναι τέλειες. Όλη η δημιουργία Του έχει ανάγκη Αυτόν, τις Χάρες και τη βοήθειά Του.
Αλ-Καρείμ	Ο Γενναιόδωρος: Αυτός που Παρέχει τα αγαθά με γενναιοδωρία. Παρέχει σε όποιον Θέλει και δι, τι Θέλει και όπως Θέλει είτε αυτός το ζητήσει, είτε όχι. Συγχωρεί τους ανθρώπους και Καλύπτει τα σφάλματά τους.
Αλ-Άκραμ	Ο πιο Γενναιόδωρος: Αυτού του Οποίου η Γενναιοδωρία είναι στο μέγιστο βαθμό, που δεν υπάρχει αντάξιός Του σ' αυτό και όλα τα αγαθά προέρχονται από Αυτόν. Ανταμείβει τους πιστούς με την Εύνοιά Του. Δε Σπεύδει να Τιμωρήσει αυτούς που απομακρύνονται και τους Κρίνει με τη Δικαιοσύνη Του.
Αλ-Ουαχάμπ	Αυτός που Χαρίζει: Αυτός που Χαρίζει με γενναιοδωρία χωρίς κανένα αντάλλαγμα. Και παρέχει χωρίς να Του ζητηθεί.
Αλ-Τζαουάντ	Αυτός που Παραχωρεί αγαθά και χάρες με γενναιοδωρία στα δημιουργήματά Του: Οι πιστοί σε Αυτόν θα λάβουν το μεγαλύτερο μερίδιο από τις χάρες και τη γενναιοδωρία Του.
Αλ-Ουαντούντ	Ο Στοργικός που πλησιάζει τους δούλους Του με σγάπη: Αυτός που αγαπά τους Άουλιά' (ευσεβείς δούλους) Του και Έρχεται πιο κοντά σ' αυτούς μέσω της Συγχώρεσης και της Χάρης Του. Είναι Ευχαριστημένος μαζί τους, Δέχεται τις πράξεις τους και Σκορπίζει στις καρδιές όλων των ανθρώπων την σγάπη προς τους ευσεβείς δούλους Του.
Αλ-Μού‘τι	Αυτός που Δίνει, που Παραχωρεί: Αυτός που Δίνει δι, τι Επιθυμεί από τους Θησαυρούς Του σε όποιον Αυτός Επιθυμεί. Οι Άουλιά' (ευσεβείς δούλοι) Του θα λάβουν το καλύτερο μερίδιο από τη Γενναιοδωρία Του. Και είναι Αυτός που Έδωσε στα πάντα τη μορφή και την εικόνα τους.
Αλ-Ουάσει‘	Ο Απέραντος: Αυτός που είναι Απέραντος αναφορικά με τις Ιδιότητές Του, όπως το Μεγαλείο, το Κύρος, το Έλεος και τη Συγχώρεσή Του και είναι επίσης Απέραντος στην καλοσύνη και τις χάρες Του.
Αλ-Μούχσιν	Ο Αγαθοεργός: Αυτός στον Οποίον ανήκει η τελειότητα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Έπλασε τα πάντα στην καλύτερη μορφή και είναι Αγαθοεργός απέναντι στη δημιουργία Του.
Αρ-Ράζικ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Αυτός που Παρέχει για όλα τα δημιουργήματά Του. Θέσπισε το βιωτορισμό τους προτού Δημιουργήσει τον κόσμο.
Αρ-Ραζάκ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την αφθονία της παροχής του Άλλαχ για τους δούλους Του. Τους Παρέχει πριν Του ζητήσουν και τους Παρέχει ακόμη και αν Τον παρακούν.
Αλ-Λατείφ	Ο Ευγενής: Αυτός που γνωρίζει ακόμη και τα πιο ασήμαντα και τα πιο ισχνά θέματα. Τίποτα δεν είναι κρυφό απ' Αυτόν. Προσφέρει στους δούλους Του αγαθά και οφέλιμα πράγματα από όπου δεν τα περιμένουν.
Αλ-Χαμπέίρ	Αυτός που έχει απεριόριστη Γνώση: Αυτός, οι γνώσεις του Οποίου περικλείουν τα κρυφά και ενδόμυχα πράγματα, όπως βέβαια και τα φανερά.

Αλ-Φαττάχ	Αυτός που Ανοίγει διάπομπον από τους θησαυρούς της κυριαρχίας, του ελέους και της πρόνοιας Του, και τα Παραχωρεί σύμφωνα με ότι Έκρινε η Σοφία και η Γνώση Του.
Αλ-Άλειμ	Ο Παντογνώστης: Αυτός του Οποίου οι γνώσεις περιλαμβάνουν τα έκδηλα και τα κρυφά θέματα, τα φανερά και τα μυστικά, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Τίποτε δεν είναι κρυφό από Αυτόν.
Αλ-Μπαρρ	Αυτός που είναι Απέραντος στην αγαθοεργία Του προς τη δημιουργία Του: Αυτός Δίνει, κανείς δεν μπορεί να απαριθμήσει τις χάρες Του. Εκτληρώνει τις υποσχέσεις Του, Συγχωρεί τους δούλους Του, τους Προστατεύει και τους Υποστηρίζει. Δέχεται από αυτούς το λίγο και το Μεγαλώνει.
Αλ-Χακείμ	Ο Σοφός: Αυτός που Βάζει τα πράγματα στη σωστή θέση. Δεν υπάρχουν λάθη ή ατέλειες στον τρόπο με τον οποίο Διευθετεί τις υποθέσεις.
Αλ-Χάκαρη	Ο Κριτής: Αυτός που Κρίνει ανάμεσα στη δημιουργία Του με δικαιοσύνη και δεν Αδικεί κανέναν. Εστείλε στη γη το βιβλίο Του ως κριτή μεταξύ των ανθρώπων.
Ασ-Σάκιρ (Ash-Shakir)	Αυτός που Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμείβοντάς τους: Αυτός που Επαινεί αυτούς που Τον υπακούν. Τους Ανταμείβει όταν κάνουν καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν λίγες. Ανταμείβει τους ευγνώμονες για τις χάρες Του Δίνοντάς τους περισσότερες σε αυτή τη ζωή και Ανταμείβοντάς τους και στη Μέλλουσσα.
Ασ-Σακούρη	Αυτός που συνεχώς Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμείβοντάς τους: Αυτός που Κάνει τις λίγες καλές πράξεις να αυξάνονται, και Πολλαπλασιάζει την ανταμοιβή των δούλων Του. Όταν ο Αλλάχ Θέλει να ευχαριστήσει τον δούλο Του για τις καλές πράξεις του, τότε τον Ανταμείβει, Αποδεχόμενος τις καλές του πράξεις.
Αλ-Τζαμείλη	Ο Όμορφος: Αυτός που είναι Όμορφος ο ίδιος, τα Ονόματα, οι Ιδιότητες και οι πράξεις Του. Και κάθε ομορφιά στη δημιουργία Του προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Ματζείντ	Ο Ενδοξός ο Μεγαλοπρεπής: Σε Αυτόν ανήκει η Περηφάνια, η Τιμή, η Δύναμη, η Δόξα και η Ύψιστη θέση στους ουρανούς και τη γη.
Αλ-Ουαλέη	Ο Προστατευτικός: Προστάτης, και Βοηθός: Αυτός που είναι Αρμόδιος να Διευθετεί όλα τα θέματα της δημιουργίας Του και του βασιλείου Του. Είναι ο Βοηθός και ο Υποστηρικτής όλων των ενάρετων δούλων Του.
Αλ-Χαμείντ	Ο Υπερ-Αξέπαινος: Αυτός που επαινείται για τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις πράξεις Του. Είναι Αυτός στον Οποίον είμαστε ευγνώμονες σε περιόδους ευκολίας, αλλά και δυσκολίας. Είναι Αυτός που πάντα Αξίζει να Τον ευχαριστούμε εξαιτίας των τέλειων Ιδιοτήτων Του.
Αλ-Μάουλα	Ο Κύριος, Προστάτης, Βοηθός: Αυτός που είναι Κύριος, Βασιλεύς, Αφέντης, Υποστηρικτής και Βοηθός των ενάρετων δούλων Του.
Αν-Νασείρ	Αυτός που Υποστηρίζει με Νίκη, όποιον ο ίδιος επιθυμεί. Κανείς δεν μπορεί να νικήσει αυτόν τον οποίο Βοηθά, και κανείς δεν μπορεί να βοηθήσει αυτόν τον οποίο Εγκαταλείπει.
Ασ-Σαμείτ	Αυτός που Ακούει τα πάντα: Αυτός, Του Οποίου η ακοή Περικλείει όλα όσα είναι μυστικά και φανερά, και όλους τους ήχους ανεξάρτητα απ' το πόσο χαμηλοί ή δυνατοί είναι. Και είναι Αυτός που Αποκρίνεται σε όσους Τον καλούν.
Αλ-Μπασείρ	Αυτός που Βλέπει τα πάντα: Αυτός, του Οποίου η όραση Περικλείει τα πάντα στον ορατό και τον αόρατο κόσμο, είτε είναι κρυμμένα, είτε φανερά, και είτε είναι μεγάλα είτε είναι μικρά.
Ασ-Σαχείντ (Ash-Shaheed)	Ο Μάρτυρας: Αυτός που επιβλέπει τη δημιουργία Του. Μαρτύρησε για τον Εαυτό Του, ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον ίδιο και ότι Αυτός Συντηρεί (τη δημιουργία Του) με δικαιοσύνη. Μαρτυρά για

	τους πιστούς, τους αγγέλους Του και τους αγγελιαφόρους διτε είναι Ειλικρινείς αναφορικά με την πίστη τους.
Αρ-Ρακείμπ	Ο Επιβλέπων: Αυτός που Επιβλέπει τους δούλους Του, Απαριθμεί τις πράξεις τους. Ούτε μια ματιά ή σκέψη δεν περνά χωρίς να το γνωρίζει Εκείνος.
Αρ-Ραφείκ	Ο Επιεικής: Ο Φιλεύστηλος σχετικά με τις πράξεις Του. Αυτός, ο Ύψιστος, είναι Υπομονετικός με τους δούλους Του και τους Διατάζει σταδιακά. Συμπεριφέρεται στους δούλους Του με Ευγένεια και Επιείκεια, καθώς δεν τους Επιβαρύνει με βάρος που δεν μπορούν να αντέξουν. Αυτός, ο Ύψιστος, αγαπά τους ευγενείς δούλους Του που συμπεριφέρονται στους άλλους με επιείκεια.
Αλ-Καρείμπ	Αυτός που Βρίσκεται Κοντά: Αυτός που βρίσκεται κοντά σε όλους αναφορικά με τη Γνώση και τη Δύναμη Του. Βρίσκεται κοντά στους πιστούς δούλους Του αναφορικά με την Καλοσύνη, την Υποστήριξη και το Έλεος Του. Με όλα αυτά Βρίσκεται ακόμη πάνω στο Θρόνο Του και δεν αναμειγνύεται με τη δημιουργία Του.
Αλ-Μουτζείμπ	Αυτός που Απαντά: Αυτός που Απαντά στις επικλήσεις αυτών που Τον καλούν, σύμφωνα με τη Γνώση και τη Σοφία Του.
Αλ-Μουκείτ	Ο Αρμόδιος να Παραχωρεί την Τροφή: Αυτός που Δημιούργησε τα τρόφιμα και Ανέλαβε την ευθύνη της παράδοσής τους στη δημιουργία Του.
Αλ-Χασείμπ	Ο Επαρκής για τους δούλους Του, για διτε τους απασχολεί, από τα ζητήματα αυτού του κόσμου ή της Μέλλουσας Ζωής. Οι πιστοί θα λάβουν στο έπακρο την υποστήριξή Του. Και Αυτός είναι που θα Καλέσει όλους τους δούλους Του για να λογοδοτήσουν για τις πράξεις τους σε αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Μού'μιν	Αυτός που Επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημάδια - και Παρέχει ασφάλεια: Είναι Αυτός που Επιβεβαίωσε την ειλικρίνεια των αγγελιαφόρων Του και των αικολούθων τους, μέσω της μαρτυρίας Του για την ειλικρίνειά τους, Δίνοντας αποδείξεις γι' αυτή. Κάθε ασφάλεια σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται από Αυτόν. Θα Προστατεύσει τους πιστούς από το να καταπιεστούν, να τιμωρηθούν ή να τρομοκρατηθούν την Ημέρα της Κρίσης.
Αλ-Μαννάν	Ο Πολύ Γενναιόδωρος: ο Αγαθοεργός: Αυτός που Δίνει και Παρέχει πολλά. Δίνει τόσα πολλά αγαθά και χάρες από την Αγαθοεργία Του στη δημιουργία Του.
Ατ-Τάγιμπ	Ο Καλός: ο Αγνός: Αυτός που είναι Αγνός και Ελεύθερος από όλες τις ατέλειες. Είναι Τέλειος από κάθε άποψη και Προσφέρει τόσο μεγάλο καλό στη δημιουργία Του. Δέχεται από τις καλές πράξεις και τις φιλανθρωπίες των δούλων Του μόνο διτε είναι καλό, επιτρεπτό που το έκαναν για τη Χάρη Αυτού και μόνο.
Ασ-Σάφει (Ash-Shafi)	Ο Θεραπευτής: Αυτός που Θεραπεύει τις καρδιές και τα σώματα από τις ασθένειες. Δεν υπάρχουν φάρμακα στα χέρια των δούλων Του, εκτός από όσα έχει Καταστήσει δυνατά γι' αυτούς. Όσο για τη θεραπεία, αυτή βρίσκεται μόνο στα δικά Του Χέρια.
Αλ-Χαφείζ	Ο Προστάτης: ο Σωτήρας: ο Φύλακας: Αυτός που Προστατεύει και Διαφυλάσσει τους πιστούς και τις πράξεις τους χάρη στην καλοσύνη Του. Προστατεύει και Φροντίζει τα πλάσματά Του με τη Δύναμη Του.
Αλ-Ουακείλ	Ο Εμπιστεύσμιος: ο Αρμόδιος για τη διαχείριση των υποθέσεων των κόσμων: Είναι Υπεύθυνος να φέρει στο φως τη δημιουργία Του και να μεριμνήσει γι' αυτή. Οι πιστοί βασίζονται σ' Αυτόν πριν κάνουν το οτιδήποτε. Ζητούν τη βοήθειά Του όταν χρειάζονται κάτι, και Τον ευχαριστούν όταν επιτύχουν. Και είναι ικανοποιημένοι με αυτά που τους Δίνει, αφού τους Δοκιμάσει.
Αλ-Χαλλάκ	Αυτός που Δημιουργεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει πως ο Άλλαχ συνεχώς δημιουργεί σε αφθονία. Αυτός, ο Ύψιστος, Συνεχίζει να Δημιουργεί και Διατηρεί ακόμα αυτόν το σημαντικό χαρακτηρισμό.

Αλ-Χάλικ	Ο Δημιουργός: Αυτός που Δημιούργησε όλη τη δημιουργία με τρόπο που δεν έχει προηγούμενο.
Αλ-Μπάρι'	Ο Δημιουργός: ο Πλάστης: Αυτός που Έφερε στο φως, αυτά που Θέσπισε και Αποφάσισε να δημιουργήσει.
Αλ-Μονσάνιρ	Αυτός που Δίνει Μορφή σε όλα: Αυτός που δίνει σε κάθε δημιουργημά Του τη μορφή που Επέλεξε σύμφωνα με τη Γνώση, τη Σοφία και το Έλεος Του.
Αρ-Ραμπ	Ο Κύριος: Αυτός που ανατρέφει τα πλάσματά Του σιγά-σιγά με τις Χάρες Του. Ανατρέφει τους ευσεβείς δούλους Του με ό,τι διορθώνει τις καρδιές τους. Αυτός είναι ο Δημιουργός, ο Ιδιοκτήτης και ο Κύριος.
Αλ-Άδειμ	Ο Μέγας: Ο Μέγας στην Ουσία, τα Ονόματα και τις Ιδιότητες Του. Γι' αυτό όλη η δημιουργία έχει την υποχρέωση να Τον εξιψώνει και να Τον δοξάζει. Πρέπει να δοξάζουν τις Εντολές και τις Απαγορεύσεις Του.
Αλ- Κάχιρ	Αυτός που Υποτάσσει ο Ακαταμάχητος: Ο Ακαταμάχητος, στον Οποίον όλοι οι άνθρωποι υποτάσσονται, όλα τα πρόσωπα στρέφονται με ταπείνωση ενώπιων Του και βρίσκεται Υπεράνω όλων.
Αλ-Καχάρ	Αυτός που Υποτάσσει ο Πιο Επιτακτικός Όλων: έχει παρόμοια, αλλά πιο ισχυρή σημασία από το Αλ-Κάχιρ .
Αλ-Μουχάμιν	Αυτός που Παρακολουθεί, Ελέγχει και Διατηρεί τα πάντα.
Αλ-Άζείζ	Ο Ανίκητος: ο Παντοδύναμος: Κάθε είδος Δόξας ανήκει σ' Αυτόν. Δόξα στη Δύναμη, κανείς δεν μπορεί να Τον ξεπεράσει. Δόξα στην Αυτάρκεια, δεν Χρειάζεται κανέναν. Δόξα στην κυριαρχία, τίποτα δεν κινείται χωρίς την άδειά Του.
Αλ-Τζαμπάρ	Ο Επιβλητικός: Αυτός Του οποίου η Βούληση εφαρμόζεται πάντα. Όλη η δημιουργία βρίσκεται υπό την εξουσία Του, υποταγμένη στο Μεγαλείο Του και αικολουθεί τους Νόμους Του. Θεραπεύει τις ραγισμένες καρδιές, Κάνει τους φτωχούς πλούσιους, Καθιστά τις δυσκολίες εύκολες και Θεραπεύει την αρρώστια.
Αλ-Μοντακάμπ πιρ	Ο Υπερήφανος: Ο Μέγας, Αυτός που είναι Υπεράνω κάθε ατέλειας και αδικίας για τους δούλους Του. Επιβάλλεται στους περήφανους και αλαζόνες δούλους Του. Περιγράφεται ως Υπέρτατος, και όποιος ισχυριστεί ότι είναι κι αυτός, θα τιμωρηθεί και θα καταστραφεί.
Αλ-Καμπείρ	Ο Μέγας: Αυτός που είναι Μέγας στην Ουσία, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Τίποτα δεν είναι μεγαλύτερο από Αυτόν και οτιδήποτε εκτός από Αυτόν είναι μικρό απέναντι στο μεγαλείο και τη μεγαλοπρέπειά Του.
Αλ-Χαϊέι	Ο Σεμνός: Η σεμνότητά Του ταιριάζει με τη Μεγαλοπρέπειά Του και την Κυριαρχία Του. Η σεμνότητά Του φαίνεται από τη γενναιοδωρία, την αγαθοεργία και την καλοσύνη Του.
Αλ-Χάι	Αυτός που Ζει Αιώνια: Αυτός που έχει συνεχή ζωή, η οποία δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Κάθε μορφή ζωής προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Καγιούμ	Ο Αυτοσυντηρούμενος: Αυτός που Συντηρεί τα Πάντα: Αυτός που Αυτοσυντηρείται και δεν έχει καμία ανάγκη από τη δημιουργία Του. Συντηρεί όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και τη γη, και όλα αυτά Τον έχουν ανάγκη.
Αλ-Ονάριθ	Ο Κληρονόμος των Πάντων: Αυτός που Παραμένει μετά τον αφανισμό των πλασμάτων. Όλα επιστρέφουν σ' Αυτόν μετά τον αφανισμό των ιδιοκτητών τους. Όλα όσα βρίσκονται στα χέρια μας αποτελούν καταπίστευμα που θα επιστρέψει μια μέρα στον Άλλαχ, τον Αληθινό Ιδιοκτήτη τους.
Αντ-Νταϊγιάν	Αυτός που κρίνει, καταδικάζει και ανταμοιβίζει τους δούλους Του: Αυτός στον Οποίον η δημιουργία έχει παραδοθεί και υποταχθεί. Ανταμοιβίζει τους δούλους Του για τις πράξεις τους. Αν είναι καλές, Πολλαπλασιάζει την αμοιβή τους,

	αν είναι κακές, τους Τιμωρεί ή τους Συγχωρεί.
Αλ-Μάλικ	Ο Βασιλεύς: Σ' Αυτόν ανήκει η Εντολή, η Απαγόρευση και η Κυριαρχία. Διευθετεί τις υποθέσεις της δημιουργίας Του μέσω των εντολών και των πράξεών Του.
Αλ-Μάαλικ	Ο Ιδιοκτήτης ο Άρχων: Σ' Αυτόν ανήκει δικαιωματικά όλη η ιδιοκτησία εξ' αρχής, γιατί δεν υπήρχε κανείς άλλος εκτός απ' Αυτόν δια την Δημιουργησε τα πάντα. Και όλη η ιδιοκτησία στο τέλος θα ανήκει σ' Αυτόν, καθώς όλα θα αφανιστούν.
Αλ-Μαλείκ	Ο Ιδιοκτήτης ο Άρχων: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την απεριόριστη ιδιοκτησία Του. Η σημασία Του είναι ισχυρότερη από το Αλ-Μάαλικ .
Ασ-Σουμπούχ	Ο Ένδοξος, πέρα από κάθε ατέλεια: Αυτός που απέχει από κάθε ατέλεια, αφού σε Αυτόν ανήκουν όλες οι Ιδιότητες της τελειότητας και της ομορφιάς.
Αλ-Κουντούς	Ο Ιερότατος και Υψιστος: Αυτός που είναι Απαλλαγμένος και Αγνός από κάθε ατέλεια και ελάττωμα, από κάθε άποψη, καθώς είναι ο Μόνος στον Οποίον αποδίδονται οι τελειότερες περιγραφές. Τίποτα δεν μπορεί να παρομοιαστεί μ' Αυτόν.
Ασ-Σαλάμ	Η Ειρήνη: ο Απελευθερωμένος από κάθε ατέλεια: Αυτός που είναι απαλλαγμένος από κάθε ελάττωμα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Κάθε ειρήνη σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται απ' Αυτόν.
Αλ-Χακ	Η Αλήθεια: Αυτός για τον Οποίο δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ούτε για τα Ονόματα και τις Ιδιότητες, ούτε για τη Θειότητα και τη Μοναδικότητά Του. Είναι ο Αληθινός Θεός, και δεν υπάρχει κανείς που να αξίζει να λατρεύεται, εκτός από Αυτόν.
Αλ-Μουμπείν	Ο Σαφής: Αυτός, του Οποίου η Μοναδικότητα, η Σοφία και το Έλεος είναι σαφή και ολοφάνερα και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτά. Κατέστησε το δρόμο της καθοδήγησης φανερό, ώστε να τον ακολουθήσουν οι δούλοι Του, και το ίδιο έκανε και με τα σκοτεινά μονοπάτια, ώστε να τα αποφεύγουν.
Αλ-Καουνέι	Ο Πιο Ισχυρός ο Δυνατός: Αυτός που έχει τη μεγαλύτερη δύναμη με απόλυτη βούληση.
Αλ-Ματείν	Ο Πανίσχυρος στη Δύναμη και τις Ικανότητες: Κάνει ότι επιθυμεί χωρίς κανένα αίσθημα κόπωσης ή δυσκολίας να τον αγγίζει.
Αλ-Κάντιρ	Ο Ικανός για τα Πάντα: Αυτός που είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. Τίποτα στον ουρανό ή τη γη δεν είναι δύσκολο γι' Αυτόν, και Αυτός θέσπισε τα πάντα.
Αλ-Καντείρ:	Ο Ικανός για τα Πάντα: Έχει σημασία παρόμοια με το 'Αλ-Κάντιρ', αλλά είναι πιο επαινετικό για τον Άλλαχ.
Αλ-Μουκτάντιρ	Ο Ικανότατος: Ένα Όνομα που υποδηλώνει την υπέρτατη Ικανότητα του Άλλαχ για την εκτέλεση όλων δύσων δρισες σε συμφωνία με την προηγούμενη Γνώση Του.
Αλ-'Αλέι	Ο Υψιστος: Αυτός στον Οποίον ανήκει η υψηλότητα στο Κύρος, τη Δύναμη και την Ουσία. Όλα βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την εξουσία Του, και τίποτα ποτέ δεν τίθεται Υπεράνω Αυτού.
Αλ-'Α'λα	
Αλ-Μουτα'άλ	Αυτός στον Οποίον την Υψηλότητα και την Υπεροχή υποτάσσονται όλοι: Τίποτα απολύτως δεν βρίσκεται Υπεράνω Αυτού. Αντίθετα, όλα βρίσκονται κάτω από τη Δύναμη και την Κυριαρχία Του.
Αλ-Μουκάντιμ	Αυτός που Επισπεύδει: Αυτός που επισπεύδει τα πράγματα και τα Τοποθετεί στη σωστή θέση σύμφωνα με τη Βούληση και τη Σοφία Του. Κάνει κάποια δημιουργήματά Του να προηγούνται όλων, Προτιμώντας τα σύμφωνα με τη Γνώση Του και λόγω της χάρης Του.
Αλ-	Αυτός Που Καθυστερεί: Αυτός που Τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή θέση.

Μονάχηρ	Καθυστερεί ό,τι Επιθυμεί σύμφωνα με τη Σοφία Του. Καθυστερεί την τιμωρία των δούλων Του που ίσως επιστρέψουν σ' Αυτόν και μετανοήσουν.
Αλ-Μουσά'ιρ	Αυτός που Καθορίζει τις Αξίες: Αυτός που Αυξάνει την αξία των πραγμάτων, το κύρος και τις συνέπειες τους, ή τη μειώνει. Η αξία των πραγμάτων μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί σύμφωνα με τη Σοφία και τη Γνώση Του.
Αλ-Κάμπιντ	Αυτός που Εμποδίζει, Περιορίζει τα σγαθά Του και Παίρνει τις ψυχές των δούλων Του: Αυτός που Παίρνει τις ψυχές και Περιορίζει για κάποιο διάστημα την πρόνοια Του από όσους Επιθυμεί ως δοκιμασία σε συμφωνία με τη Σοφία Του.
Αλ-Μπάσιτ	Ο Απλόχερος: Αυτός που Επεκτείνει τα σγαθά για τους δούλους Του, από τη Γενναιοδωρία και το Έλεος Του. Απλώνει τα χέρια Του στους δούλους Του, ώστε να μετανοήσουν.
Αλ-'Αοναλ	Ο Πρώτος: Αυτός πριν από τον Οποίο δεν υπήρχε τίποτα. Όλη η δημιουργία ήρθε στο φως όταν Εκείνος την έπλασε. Δεν υπάρχει αφετηρία στην ύπαρξή Του.
Αλ-'Αχιρ	Ο Τελευταίος: ο Έσχατος: Αυτός μετά απ' τον Οποίο δεν υπάρχει τίποτα. Αυτός θα Παραμείνει και δύα στη γη θα αφανιστούν κι έπειτα θα επιστρέψουν σ' Αυτόν. Δεν υπάρχει τέλος στην ύπαρξή Του.
Αδ-Δάχιρ	Ο Ολοφάνερος: ο Ολοφάνερος Νικητής: Αυτός που Βρίσκεται Ψηλά, πάνω απ' όλα. Τίποτα δε βρίσκεται σε υψηλότερη θέση από Αυτόν. Υποτάσσει και Περιστοιχίζει τα πάντα.
Αλ-Μπάτιν	Αυτός που Γνωρίζει τα ενδόμυχα μυστικά. Αυτός που Βρίσκεται κοντά, Περικλείει τα πάντα, ενώ είναι Αδρατος από τη δημιουργία Του σ' αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Ουίτρ	Ο Ένας: Ο Ένας που δεν Έχει κανέναν εταίρο και είναι ο Μοναδικός, δεν υπάρχει παρόμοιος μ' Αυτόν.
Ασ-Σάγιντ	Ο Άρχοντας: Αυτός που Κατέχει την πλήρη Κυριαρχία για τα πλάσματά Του. Αυτός είναι ο Κύριος και Ιδιοκτήτης τους, και αυτοί τα δημιουργήματα και οι δούλοι Του.
Ασ-Σάμαντ	Ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά Του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν. Ο Τελειότατος σε όλες τις πτυχές Του που ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει.
Αλ-Ουάχιντ	Ο Ένας· ο Μοναδικός· ο Αδιαίρετος: Αυτός που Ξεχωρίζει σε κάθε μορφή τελειότητας, καθώς τίποτα άλλο δεν μετέχει σ' αυτή μαζί με Αυτόν, και κανείς δεν είναι όμοιός Του. Αυτό καθιστά αναγκαίο το να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.
Αλ-Ιλάχ	Ο Θεός: Αυτός, ο Οποίος πραγματικά πρέπει να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.

13. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στα Ονόματα και τις Ιδιότητες του Αλλάχ;
Τα Ονόματα του Αλλάχ και οι Ιδιότητές Του μοιράζονται το χαρακτηριστικό του ότι επιτρέπεται να αναζητά κανείς καταφύγιο σ' Αυτά, καθώς επίσης και να παίρνει όρκους επικαλούμενός Αυτά, άλλα υπάρχουν ανάμεσά τους αρκετές σημαντικές διαφορές,

μερικές εκ των οποίων είναι οι εξής: **A.** Επιτρέπεται να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ, χρησιμοποιώντας ένα από τα Ονόματά Του, ή να αυτοαποκαλείται 'ο δούλος Του... (ενός απ' τα Ονόματά Του)', άλλα αυτό δεν επιτρέπεται με τις Ιδιότητές Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να αποκαλέσει τον εαυτό του 'Αμπντ Αλ-Καρείμ (ο δούλος Του πιο Γενναιόδωρου), άλλα όχι 'Αμπντ Αλ-Κάραμ (δούλος της Γενναιοδωρίας), και μπορεί κάποιος να κάνει επίκληση λέγοντας, "Ω, Πιο Γενναιόδωρε (Καρείμ)!", άλλα όχι "Ω, Κάραμ (Γενναιοδωρία) Του Αλλάχ!" **B.** Μπορεί κάποιος να παράγει Ιδιότητες απ' τα Ονόματα του Αλλάχ, άλλα όχι

Ονόματα απ' τις Ιδιότητές Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να παράγει την Ιδιότητα του 'Ράχμα' (ελέους) από το Όνομά Του, 'Αρ-Ραχμάν' (Ο Παντελεήμων), αλλά όχι το Όνομα 'Άλ-Μουστάονι' (Αυτός Που Εγκαταστάθηκε πάνω από τον Θρόνο Του), από την Ιδιότητά Του 'Άλ-Ιστιονά' (Η Εγκατάστασή Του πάνω από τον Θρόνο Του). **Γ.** Δεν μπορεί κάποιος να παράγει Ονόματα απ' τις ενέργειες του Αλλάχ. Έτσι, δεν μπορεί κάποιος να πει ότι ένα απ' τα Ονόματα του Αλλάχ είναι *Άλ-Γάντιμπ* (Ο Οργισμένος), βασιζόμενος στο γεγονός ότι ο Αλλάχ οργίζεται. Μπορεί, όμως, κανείς να παράγει Ιδιότητες από τις ενέργειες Του, και έτσι να επιβεβαιώσει ότι μία απ' τις Ιδιότητές του Αλλάχ είναι το *Άλ-Γάνταμπ* (οργή), εξαιτίας του ότι Οργίζεται.

14. Τι είναι η πίστη στους Αγγέλους; Πίστη στους αγγέλους σημαίνει να πιστεύεις με σταθερή πεποίθηση ότι υπάρχουν, κι ότι ο Αλλάχ (Σουμπχάναχος Όντα Τα'άλα) τους έπλασε προκειμένου να Τον λατρεύουν και να εκτελούν τις εντολές Του, όπως είπε: «...δεν είναι παρά τιμημένοι δούλοι [Του]. *Δεν μιλούν ποτέ πριν Εκείνος μιλήσει, και ενεργούν μόνο έπειτα από διαταγή Του.» [21:2627-]

Η πίστη στους αγγέλους περιλαμβάνει: **1)** πίστη στην ύπαρξή τους· **2)** πίστη σε όλους αυτούς των οποίων τα ονόματα μάς έχουν αποκαλυφθεί, όπως στον Τζιμπρεύλ (Γαβριήλ)· **3)** πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τις ιδιότητές τους, όπως η δύναμή τους· **4)** πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τα ιδιαίτερα καθήκοντα και τις δραστηριότητές τους (όπως σχετικά με τον Αγγελο του θανάτου).

15. Τι είναι το Κοράνιο; Το Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ (Σουμπχάναχος Όντα Τα'άλα), η απαγγελία του οποίου είναι πράξη λατρείας. Στην πραγματικότητα ο Αλλάχ το απήγγειλε όπως είναι, με τα γράμματα και τον ήχο Του, που ο Τζιμπρεύλ (Γαβριήλ) (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ) άκουσε απ' Αυτόν και ύστερα μετέφερε στον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ). Παρομοίως, όλα τα θεϊκά αποκαλυμμένα βιβλία, αποτελούν τα Λόγια του Αλλάχ.¹

16. Μπορούμε να αρκεστούμε στο Κοράνιο, χωρίς να έχουμε ανάγκη τη Σούννα του Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ); Αυτό δεν επιτρέπεται, καθώς στο Κοράνιο έχουμε διαταχθεί να ακολουθούμε τη Σούννα του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ). Ο Αλλάχ είπε: «*Και ό, τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό, τι σας διατάξει) να το λάβετε (να το κάνετε)· και οτιδήποτε σας απαγορεύει, να σταματήσετε (να μην το κάνετε)·» [59:7].*

Η Σούννα αποκαλύφθηκε στον Αγγελιαφόρο ως επεξήγηση του Κορανίου, και κανείς δεν μπορεί να ξέρει τις λεπτομέρειες της θρησκείας, όπως τη μέθοδο της προσευχής και της νηστείας, χωρίς τη Σούννα. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ) είπε: «*Πράγματι, μου δόθηκε το Κοράνιο και μαζί τον κάτι παρόμοιο (η Σούννα). Παραλήγο ένας χροτασμένος άνδρας, ενώ αναπαντεί στον καναπέ του, να τει: 'Πάρτε αυτό το Κοράνιο μόνο. Κάντε νόμιμο ό, τι βρίσκετε νόμιμο μέσα σ' αυτό, και απαγορέψτε ό, τι βρίσκετε απαγορευμένο σ' αυτό (εννοεί να παραμελήσουν τη Σούννα).'*» (Αχμαντ και Αμπου Ντασόουντ)

¹ Με αυτό εννοούμε φυσικά τα πραγματικά Βιβλία που αποκαλύφθηκαν απ' τον Αλλάχ, όπως η αυθεντική Τορά, οι Ζαμπούρ (Ψαλμοί), το Ινζέιλ (Ευαγγέλιο) και όχι οι διεφθαρμένες γραφές που υπάρχουν σήμερα. Το Κοράνιο έχει προστατευθεί από κάθε διαφθορά, και παραμένει στην αρχική, αγνή μορφή του, όπως αποκαλύφθηκε από τον Αγγελο Τζιμπρεύλ (Γαβριήλ) (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ), ο οποίος το μετέδωσε στον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχος Άλλαχ ονά Σάλαμ).

17. Τι είναι η πίστη στους Αγγελιαφόρους; Πίστη στους Αγγελιαφόρους είναι να έχεις τη σθεναρή πεποίθηση ότι ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους σε όλους τους ανθρώπους του είδους τους [φυλή, έθνος, κλπ...], καλώντας τους να λατρέψουν τον Αλλάχ Μόνο, χωρίς να Του αποδίδουν εταίρους στη λατρεία, και να αρνηθούν την ειδωλολατρία και τη λατρεία άλλων.

Είναι, επίσης, η πίστη ότι όλοι τους είναι ειλικρινείς, αξιόπιστοι, σωστά καθοδηγημένοι, ευγενείς, ενάρετοι, ευσυνείδητοι, ευσεβείς, τίμιοι και ότι καθοδηγούν τους άλλους στον ίσιο δρόμο.

Πρέπει, ακόμη, κανείς να πιστεύει ότι όλοι οι Αγγελιαφόροι του Αλλάχ εκπλήρωσαν την αποστολή της μετάδοσης του μηνύματός τους, ότι είναι οι καλύτεροι της δημιουργίας, και ότι ποτέ δεν διέπραξαν Σιρκ (πολυθεϊσμό), από την ημέρα της γέννησης τους μέχρι και το θάνατό τους.

18. Ποια είναι τα είδη διαμεσολάβησης που θα λάβουν χώρα την Ημέρα της Ανάστασης; Υπάρχουν πολλά είδη διαμεσολάβησης την Ημέρα της Ανάστασης, με σπουδαιότερο αυτό της Μεγάλης Διαμεσολάβησης, οπότε όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν για πενήντα χιλιάδες χρόνια, περιμένοντας την κρίση.

Σε αυτό το είδος διαμεσολάβησης, ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα}
^{Αλλάχον}
^{‘Αλάχι ωνά}
^{Σάλαμ}) θα μεσολαβήσει γι’ αυτούς και θα ζητήσει από τον Αλλάχ να ξεκινήσει την κρίση. Αυτή η διαμεσολάβηση είναι ένα προνόμιο που χορηγείται αποκλειστικά στον ηγέτη μας, τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}
^{Αλλάχον}
^{‘Αλάχι ωνά}
^{Σάλαμ}), και αυτό σημαίνει την τιμημένη θέση ‘(Αλ-Μάκαμ Αλ-Μαχμούντ)’, που του έχει Υποσχεθεί.

Ένα δεύτερο είδος διαμεσολάβησης είναι το άνοιγμα της πύλης του Παραδείσου. Το πρώτο άτομο στο οποίο θα ζητηθεί να την ανοίξει, είναι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα}
^{Αλλάχον}
^{‘Αλάχι ωνά}
^{Σάλαμ}) [ο οποίος θα εισέλθει πρώτος], και το πρώτο έθνος που θα εισέλθει, θα είναι το δικό του.

Ένα τρίτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό ορισμένων ομάδων ανθρώπων, οι οποίοι διατάχθηκαν να οδηγηθούν στο Πυρ της Κολάσεως, ώστε να μην εισαχθούν εκεί.

Ένα τέταρτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό των ανυπάκουων μονοθεϊστών (Μουγουαχιντείν), οι οποίοι εισήλθαν στο Πυρ της Κολάσεως, για να απομακρυνθούν απ’ αυτό.

Ένα πέμπτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για την άνοδο ορισμένων ανθρώπων σε κατάταξη στον Παράδεισο.

Το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο είδος δεν ανήκουν αποκλειστικά στον Προφήτη μας (^{Σάλα}
^{Αλλάχον}
^{‘Αλάχι ωνά}
^{Σάλαμ}), μα αυτός είναι ο πρώτος στον οποίο θα δοθεί το δικαίωμα. Επειτα απ’ αυτόν θα δοθεί σε άλλους Προφήτες, Αγγέλους, ενάρετους και ευσεβείς πιστούς και μάρτυρες.

Ένα έκτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για ορισμένες ομάδες ανθρώπων να εισαχθούν στον Παράδεισο χωρίς να δικαστούν.

Ένα έβδομο είδος θα είναι η διαμεσολάβηση για τη μείωση της τιμωρίας [στην Κόλαση] για ορισμένους άπιστους. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τη διαμεσολάβηση του Προφήτη (^{Σάλα}
^{Αλλάχον}
^{‘Αλάχι ωνά}
^{Σάλαμ}) για το θείο του, Αμπου Τάλιμπ.

Επειτα, με τη Χάρη και το Έλεος Του Αλλάχ και χωρίς καμία διαμεσολάβηση, αναρίθμητοι άνθρωποι, ο αριθμός των οποίων είναι γνωστός μόνο στον Αλλάχ, και

οι οποίοι πέθαναν πιστεύοντας στο μονοθεϊσμό (Ταουχίντ) θα διαταχθούν να βγουν από την Κόλαση και θα τοποθετηθούν στον Παράδεισο.

19. Επιτρέπεται να ζητήσει κανείς τη βοήθεια και τη διαμεσολάβηση εκείνων που είναι ακόμα ζωντανοί; Ναι, επιτρέπεται, κι το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να βοηθούν τους άλλους, όπως είπε ο Αλλάχ (Σαυμπχάναχου Όντας Τα'άλα): “*Και να συνεργάζεστε στην αρετή και στη ευσέβεια*” [6:2]

Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Όντας Σάλαμ) είπε: “*Ο Αλλάχ βοηθά τον Μουσουλμάνο, δύο εκείνος βοηθά τους αδελφούς του.*” (Μόσλεμ).

Όσο για τη διαμεσολάβηση, η αμοιβή γι' αυτήν είναι σπουδαία. Με τον όρο αυτόν, εννοείται το να δρα κανείς ως μεσάζων. Ο Αλλάχ είπε: “*Οποιος μεσολαβεί για καλό σκοπό θα λάβει μερίδιο ως αμοιβή απ' αυτήν...*” [4:85]

Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Όντας Σάλαμ) είπε: “*Μεσολαβήστε και θα λάβετε αμοιβή.*” (Αλ-Μπονάρι)

Οστόσο, πρέπει να τηρούνται κάποιες προϋποθέσεις για να επιτραπεί αυτό το είδος διαμεσολάβησης: 1) Το άτομο από το οποίο ζητείται η διαμεσολάβηση πρέπει να είναι ζωντανό, καθώς η αναζήτησή της από τους νεκρούς συνεπάγεται επίκληση προς αυτούς, και εκείνοι δεν μπορούν να ακούσουν την επίκληση κάποιου. Ο Αλλάχ (Σαυμπχάναχου Όντας Τα'άλα) είπε: «*Και εκείνοι τους οποίους επικαλείστε αντ' Αυτού, δεν έχουν στη κατοχή τους ούτε ένα Κιτμήρ (η λεπτή φλούδα που καλύπτει το κουκούτσι ενός χουρμά). Ο An τους επικαλείστε, δεν ακούνε την επίκλησή σας, και αν (σε περίπτωση που) άκουγαν, δε θα μπορούσαν να σας εκπληρώσουν (την επιθυμία).*» [35:1314]. Πώς είναι δυνατόν κάποιος να επικαλείται τους νεκρούς, όταν οι νεκροί είναι αυτοί που έχουν ανάγκη τις επικλήσεις των ζωντανών; Οι νεκροί δεν έχουν πλέον την ευκαιρία να κάνουν πράξεις, ούτε να αμειφθούν, εκτός από την αμοιβή που συνεχίζει να φτάνει σ' αυτούς λόγω της επίκλησης των ζωντανών προς τον Αλλάχ αναζητώντας το Έλεος Του γι' αυτούς.

Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Όντας Σάλαμ) είπε: «*Όταν κάποιος πεθάνει οι πράξεις του αποκόπτονται, εκτός από τρεις: συνεχίζομενη ελεημοσύνη, γνώση που συνεχίζει να ωφελεί, και ένα ενάρετο τέκνο που προσεύχεται γι' αυτόν.*» (Μόσλεμ). 2) Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην επίκληση πρέπει να είναι κατανοητή. 3) Το άτομο του οποίου η διαμεσολάβηση αναζητείται πρέπει να είναι παρών. 4) Αυτό που ζητείται πρέπει να είναι στα όρια των δυνατοτήτων του μεσάζοντα. 5) Πρέπει να περιορίζεται στα εγκόσμια ζητήματα. 6) Πρέπει να περιορίζεται στα επιτρεπτά όρια, ώστε να μην προκαλεί βλάβη.

20. Πόσα είδη “Ταουάσσουλ” (αναζήτηση προσέγγισης του Αλλάχ) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη Ταουάσσουλ, το επιτρεπτό και το μη επιτρεπτό. Το επιτρεπτό είδος

Ταουάσσουλ αποτελείται από τρεις μορφές: 1) Επίκληση στον Αλλάχ με αναφορά στα Ονόματα και τις Ιδιότητές Του. 2) Επίκληση στον Αλλάχ με αναφορά στις καλές πράξεις κάποιου, όπως έκαναν οι τρεις άνθρωποι που παγιδεύτηκαν στο σπήλαιο. 3) Το να ζητήσει κάποιος από έναν ευσέβη Μουσουλμάνο που είναι ζωντανός και παρών, να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ για λογαριασμό του, από τον οποίο υπάρχει ελπίδα να γίνει αποδεκτή η επίκληση του.

Το μη επιτρεπτό είδος Ταουάσσουλ διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: 1) Να ζητά κανείς από Τον Αλλάχ επικαλούμενος το βαθμό και το κύρος του Προφήτη

(Σάλα Αλλάχος) (‘Αλάχι ωνά Σάλαμ), ή από κάποιον Ουαλέι (ευσεβές άτομο), όπως όταν λέγεται: “Ω, Αλλάχ, σου ζητώ, για χάρη του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ), ή για χάρη του Χουσσέιν (Η ευερέτηση του Αλλάχ επ’ αυτού)”, και άλλες παρόμοιες επικλήσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η θέση του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος) με τον Αλλάχ είναι πράγματι σπουδαία, όπως είναι και αυτή των ευσεβών. Παρ’ όλα αυτά, οι σύντροφοι του Προφήτη, δεν έκαναν *Ταουνάσσουν* κατά την προσευχή τους στον Αλλάχ, με μέσο την χάρη του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ) όταν υπέφεραν από ζηρασία, παρόλο που ο τάφος του βρισκόταν κοντά τους. Αντίθετα, έκαναν *Ταουνάσσουν* αναζητώντας την προσευχή του Αλ-Άμπας (Π ευερέτηση του Αλλάχ επ’ αυτού) [ενώ ήταν ζωντανός]. **2) Να ζητά κανείς από τον Αλλάχ να ικανοποιήσει τις ανάγκες του, παίρνοντας όρκο στο όνομα του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος) ή ενός Ουαλέι (ευσεβούς ατόμου), όπως για παράδειγμα να πει: “Ω, Αλλάχ! Σου ζητώ στο όνομα του (τάδε)”, ή “στο όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ).”** Αυτό δεν επιτρέπεται. Απαγορεύεται ακόμα περισσότερο, εάν ο όρκος γίνεται στο όνομα μιας δημιουργίας προς ικεσία στον Αλλάχ, όπως για παράδειγμα όταν λέει κανείς: “Στο όνομα της μητέρα μου!”. Επιτλέον, η υπακοή των ανθρώπων στον Αλλάχ, δεν παραχωρεί σ’ αυτούς κανένα δικαίωμα πάνω στον Αλλάχ.

21. Τι είναι η πίστη στην Τελική Ήμέρα; Πίστη στην Τελική Ήμέρα είναι να έχει κανείς την αινιστηρή πεποίθηση ότι η τελική ημέρα θα έρθει σίγουρα, καθώς επίσης και το να έχει πίστη στο θάνατο και σε όλα όσα συμβαίνουν μετά από αυτόν, όπως: η δοκιμασία στον τάφο, η ευδαιμονία και η τιμωρία σ’ αυτόν· το φύσημα της σάλπιγγας· η ανάσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας, που θα σταθεί μπροστά στον Κύριο, η διανομή των βιβλίων που είναι καταγεγραμμένες οι καλές και οι κακές πράξεις των ανθρώπων· η τοποθέτηση της ζυγαριάς [που μετράει τις πράξεις]· η γέφυρα [πάνω απ’ το Πυρ της Κολάσεως, που όλοι πρέπει να διασχίσουν]· η πηγή [από την οποία όλοι οι οπαδοί του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ) θα πιουν από τα χέρια του]· η διαμεσολάβηση [του Προφήτη (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ) για τη δημιουργία και το έθνος του]· και στη συνέχεια η είσοδος είτε στον Παράδεισο, είτε στην Κόλαση.

22. Ποια είναι τα καίρια Σημεία της Μεγάλης Ήμέρας (ακριβώς πριν την Ήμέρα της Ανάστασης); Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχος ονά Σάλαμ) είπε: «*Δεν θα έρθει μέχρι να δείτε δέκα Σημεία, και έπειτα ανέφερε: 1) τον καπνό, 2) τον Ντατζάλ (Αντίχριστο), 3) το Κτήνος, 4) την ανατολή του ήλιου από τη δύση, 5) τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού (¶), νιού της Μαρίας, 6) τους Γωγ και Μαγώγ, 7) την υποχώρηση της γης σε τρία μέρη: ένα στην ανατολή, ένα στη δύση και ένα στην Αραβική Χερσόνησο, 8) και το τελευταίο θα είναι μια φωτιά που θα ξεκινά απ’ την Υεμένη, και θα οδηγεί τους ανθρώπους στον τόπο συγκέντρωσής τους.*» (Μόσλεμ).

23. Ποια είναι η μεγαλύτερη δοκιμασία για την ανθρωπότητα; Ο Προφήτης (¶) είπε: «*Από την εποχή της δημιουργίας του Αδάμ, μέχρι να έλθει η Ήμέρα, δεν θα υπάρξει ποτέ μεγαλύτερη δοκιμασία από αυτή την Αντ-Ντατζάλ (Αντίχριστον).*» (Μόσλεμ)

Είναι ένας θηητός που θα εμφανιστεί στο τέλος του χρόνου. Η λέξη ‘Κάφιρ’ (άπιστος) είναι γραμμένη ανάμεσα στα μάτια του και θα είναι ευανάγνωστη σε κάθε πιστό. Είναι μονόφθαλμος και το δεξί του μάτι μοιάζει με πλωτό σταφύλι. Πρώτα θα ισχυριστεί ότι διαθέτει ηθική, στη συνέχεια προφητική ιδιότητα και τέλος θειότητα. Θα παρουσιαστεί σε ορισμένους ανθρώπους και θα τους καλέσει να πιστέψουν σε

αυτόν, και αυτοί θα τον αρνηθούν και θα απορρίψουν τους ισχυρισμούς του. Ο πλούτος τους θα τον ακολουθήσει, και το πρώτο θα ξυπνήσουν και δεν θα βρουν τίποτα γύρω τους. Θα καλέσει κι άλλους, οι οποίοι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμά του και θα πουν ότι είναι ειλικρινής. Θα προστάξει τον ουρανό να βρέξει και το έδαφος να παράγει βλάστηση, και έτσι θα γίνει. Θα έρθει στους ανθρώπους με νερό και φωτιά: το νερό του είναι φωτιά και η φωτιά του νερό.

Ο πιστός πρέπει να αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από αυτή τη δοκιμασία στο τέλος κάθε προσευχής, και να διαβάσει σε αυτόν τα αρχικά Εδάφια της Σούρας Αλ-Καχφ, εάν είναι ζωντανός για να δει αυτή τη δοκιμασία. Πρέπει να προσπαθεί να αποφεύγει τη συνάντηση μαζί του, έτσι ώστε να αποφύγει αυτή τη δοκιμασία. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχ^وν) είπε: **«Οποιος ακούει για τον Αντ-Ντατζάλ, ας αποφύγει τη συνάντηση μαζί του. Μα τον Αλλάχ, ένας άνδρας θα έρθει σ' αυτόν, θεωρώντας τον εαυτό του πιστό, αλλά θα καταλήξει να τον ακολουθεί λόγω των μεγάλων αμφιβολιών που θα τον δημιουργήσει.»** (Αμπού Νταούντ)

Ο Ντατζάλ θα παραμείνει στη γη για σαράντα ημέρες: μια ημέρα που θα είναι σαν ένα έτος, μια ημέρα που θα είναι σαν ένας μήνας, μια ημέρα που θα είναι σαν μια εβδομάδα, και οι υπόλοιπες ημέρες θα είναι σαν κανονικές ημέρες. Θα περιτλανηθεί επίσης σε κάθε μέρος της γης, εκτός από τη Μέκκα και τη Μεντίνα, τότε ο Ιησούς (Σάλα^ه Αλλάχ^وν ουά^ه Σάλαμ^ه), θα κατέλθει και θα τον σκοτώσει.

24. Υπάρχουν επί τον παρόντος ο Παράδεισος και το Πυρ της Κολάσεως; Ναι υπάρχουν. Ο Παράδεισος και η Κόλαση δημιουργήθηκαν και τα δύο από Τον Αλλάχ πριν την ανθρωπότητα. Ο Παράδεισος και η Κόλαση υπάρχουν αιώνια και δεν θα πάψουν ποτέ να υπάρχουν.

25. Τι σημαίνει να έχει κανείς πίστη στο Αλ-Κάνταρ (Θεία Μοίρα); Το να πιστεύει κανείς ότι όλο το καλό και το κακό υπάρχει σύμφωνα με την Κρίση του Αλλάχ και με τη Θεία Μοίρα, και ότι ο Αλλάχ κάνει ό,τι επιθυμεί. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχ^وν ουά^ه Σάλαμ^ه) είπε: **«Εάν ο Αλλάχ ήταν να Τιμωρήσει τους κατοίκους των ουρανών και της γης, θα το Έκανε και δεν θα Ήταν άδικος απέναντί τους, και αν Ήταν να Λείξει σ' αυτούς έλεος, το έλεος Του θα ήταν γι' αυτούς καλύτερο από τις πράξεις τους. Εάν ξοδέψεις για χάρη του Αλλάχ το μέγεθος του όρους Ούχοντ σε χρυσό, δεν θα το Λεχτεί ο Αλλάχ από σένα, εκτός κι αν πιστεύεις στο Αλ-Κάνταρ, και πιστεύεις πως ό,τι σου τυχαίνει δεν θα μπορούσε ποτέ να σου τύχει. Αν ήταν να πεθάνεις πιστεύοντας κάτι διαφορετικό από αυτό, θα εισερχόσουν στο Πυρ της Κολάσεως.»** (Αχμαντ)

Η πίστη στο Κάνταρ περιλαμβάνει πίστη σε τέσσερα πράγματα:

- 1) Να πιστεύει κανείς ότι ο Αλλάχ Γνωρίζει τα πάντα, την παραμικρή λεπτομέρεια:
- 2) Να πιστεύει ότι ο Αλλάχ έγραψε όλα αυτά στο Βιβλίο των Αποφάσεων (Σάλα^ه Αλλάχ^وν Αλ-Μαχφούδ), όπως είπε ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχ^وν ουά^ه Σάλαμ^ه): **«Ο Αλλάχ έγραψε τη μοίρα όλων των δημιουργημάτων πενήντα χιλιάδες έτη προτού δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη.»** (Μόσλεμ)
- 3) Να πιστεύει ότι η Βούληση του Αλλάχ έρχεται για να περάσει και τίποτα δεν μπορεί να την εμποδίσει, και να πιστεύει στην Απόλυτη Ικανότητά Του. Ό,τι επιθυμεί ο Αλλάχ θα γίνει, και ό,τι δεν επιθυμεί, δεν θα γίνει.

4) Να πιστεύει ότι ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός των πάντων, και ότι όλα εκτός απ' τον Αλλάχ είναι δημιουργία Του.

26. **Έχουν στ' αλήθεια οι άνθρωποι ελεύθερη ικανότητα, επιθυμία και βούληση;** Ναι, οι άνθρωποι έχουν πράγματι βούληση, επιθυμία και επιλογή, ωστόσο αυτά δεν υπερβαίνουν τη Βούληση του Αλλάχ, όπως είπε ο Αλλάχ: «*Και δεν επιθυμείτε, παρά ό, τι επιθυμεί ο Αλλάχ.*» [81:29]

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλάχι} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) είπε: «**Κάντε καλές πράξεις, γιατί όλοι διευκολύνονται για αυτό για το οποίο δημιουργήθηκαν.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ μας παραχώρησε ευφυΐα, καθώς επίσης και την ικανότητα της ακοής και της όρασης, ώστε να διακρίνουμε μεταξύ καλού και κακού. Θα έκλεβε ποτέ ένα ευφυές άτομο και στη συνέχεια να πει ότι έκλεψε μόνο και μόνο επειδή ο Αλλάχ όρισε κάτι τέτοιο γι' αυτόν; Εάν ισχυριζόταν αυτό, κανείς δεν θα τον δικαιολογούσε. Αντίθετα, θα τον τιμωρούσαν και θα έλεγαν: «Ο Αλλάχ όρισε επίσης για σένα και αυτήν την τιμωρία.». Δεν επιτρέπεται να βασίζεται κανείς στο Αλ-Κάνταρ ως δικαιολογία, αφού κάτι τέτοιο αποτελεί διάψευση του Αλ-Κάνταρ. Ο Αλλάχ είπε: «*Αυτοί που αποδίδουν εταίρους στον Αλλάχ, θα πονν 'Αν ο Αλλάχ το ήθελε, δεν θα αποδίδαμε τίποτα (στον Αλλάχ) και το ίδιο και οι πατέρες μας, ούτε θα απαγορεύαμε τίποτα.* Παρομοίως αρνήθηκαν αυτά πριν από αυτούς...» [6:48]

27. **Τι είναι το Αλ-Ιχσάν;** Όταν ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλάχι} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) ρωτήθηκε για το Αλ-Ιχσάν, είπε: «**Είναι το να λατρεύεις Τον Αλλάχ σαν να Τον βλέπεις, και αν δεν μπορείς να Τον δεις, τότε να ξέρεις σίγουρα ότι Εκείνος βλέπει εσένα.**» (Μόσλεμ) Το Ιχσάν είναι το υψηλότερο από τα τρία επίπεδα της θρησκείας.

28. **Πόσα είδη Ταουχείντ υπάρχουν;** Υπάρχουν τρία είδη Ταουχείντ: **1) Ταουχείντ Αρ-Ρουμπουμπίγια:** Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση ότι ο Αλλάχ είναι Ένας και Μοναδικός στις πράξεις Του, όπως τη δημιουργία, την πρόνοια, το να Δίνει ζωή και θάνατο, και άλλα. Οι άπιστοι κατά την περίοδο του Προφήτη (ﷺ), επιβεβαίωσαν αυτή την πλευρά του Ταουχείντ, ακόμα και πριν αναλάβει την αποστολή του ως προφήτης. **2) Ταουχείντ Αλ-Όυλουχίγια:** Αυτό το είδος είναι να ξεχωρίζει κανείς Τον Αλλάχ σε όλα τα είδη λατρείας, όπως τις προσευχές, τη λήψη δρκων, τη φιλανθρωπία, και άλλα. Χάρη στην καθιέρωση αυτού του Ταουχείντ, ο Αλλάχ Έστειλε προφήτες και Αποκάλυψε βιβλία. **3) Ταουχείντ Αλ-Ασμά' ουα Ασ-Σιφάατ:** Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση όσων ανέφερε ο Αλλάχ και ο Προφήτης Του, σχετικά με τα Όμορφα Ονόματα Του Αλλάχ και τις Υψιστες Ιδιότητές Του, χωρίς να διαστρεβλώνει τη σημασία τους ή να τα καθιστά μη έγκυρα στη σημασία, και χωρίς να αναζητά το «πώς» προέκυψαν αυτά τα Ονόματα και οι Ιδιότητες ή να τον παρομοιάζει με κάποια από τις δημιουργίες Του.

29. **Ποιος είναι 'Αλ-Ουαλέι';** Ο Αλ-Ουαλέι είναι ο ενάρετος και ευσεβής πιστός. Ο Αλλάχ είπε: «*Ιδού! Πράγματι για τους Αουλιά' (πληθ. του Ουαλέι) τον Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλίψονται.* Ο Αυτοί που πιστεύουν και φοβούνται τον Αλλάχ (απέχουν από τις απαγορεύσεις Του)». [10:6263-]

Επίσης Ουαλέι μπορεί να σημαίνει προστάτης, κηδεμόνας, φίλος, κυρίαρχος κτλ. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλάχι} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) είπε: «**Πράγματι, ο ουαλέι' μου είναι ο Αλλάχ και οι ενάρετοι πιστοί.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

30. Ποια είναι η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α); Η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη είναι να τους αγαπάμε, να ζητάμε την ευαρέστηση Του Αλλάχ γι' αυτούς, να έχουμε αγνή καρδιά απέναντι τους και να μιλάμε ευγενικά γι' αυτούς. Πρέπει να προβάλλουμε τις χάρες και τις αρετές τους, και δεν πρέπει να αναφερόμαστε στις διαμάχες που προέκυψαν ανάμεσά τους.

Οι Σύντροφοι δεν ήταν αλάνθαστοι· ωστόσο, όποιος από αυτούς αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, και ήταν σωστός, θα έχει δύο αμοιβές, και αν αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, αλλά δεν ήταν σωστός, θα έχει μία αμοιβή. Κατέβαλλαν προσπάθεια για να κρίνουν ορθά, και επομένως τα σφάλματά τους έχουν συγχωρεθεί.

Οι πολλές αρετές τους αναιρούν κάθε σφάλμα που τυχόν διέπραξαν. Οι καλύτεροι από αυτούς είναι δέκα (στους οποίους δόθηκαν οι χαρμόσυνες ειδήσεις του Παραδείσου): ο Άμπου Μπακρ, μετά ο 'Ουμάρ, έπειτα ο 'Ουθμάν και μετά ο 'Άλι. Αυτούς ακολουθούν ο Τάλχα, ο Αζ-Ζουμπάιρ μπτιν Αλ-'Ασυάμ, ο 'Αμπντ Αρ-Ροχμάν μπτιν 'Ασυφ, ο Σα'ντ μπτιν Άμπι Ουακκάς, ο Σα'είντ μπτιν Ζάιντ και ο Άμπου 'Ουμπάιντα μπτιν Αλ-Τζαρράχ. Στη συνέχεια οι υπόλοιποι Μετανάστες (Μουχατζιρέιν) και στη συνέχεια αυτοί που πολέμησαν στο Μπαντρ από τους Μετανάστες (Μουχατζιρέιν) και οι Βοηθοί (Αλ-Ανσάρ). Έπειτα οι υπόλοιποι Αλ-Ανσάρ και μετά οι υπόλοιποι από τους συντρόφους. Ο Προφήτης (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α) είπε: «**Μην προσβάλλετε τους συντρόφους μου γιατί, μα Τον Ένα, στον Οποίον τα Χέρια βρίσκεται η ψυχή μου, εάν κάποιος από σας ζόδευε τόσο χρυσάφι, όσο το Ούχοντ, αυτό δεν θα ισοδυναμούσε με μία χούφτα από αυτούς, ή μάλλον ούτε καν με μισή.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλερ)

Και επίσης είπε: «**Οποιος προσβάλλει τους συντρόφους μου, ας είναι η κατάρα Του Αλλάχ, των αγγέλων και όλων των ανθρώπων πάνω του.**» [Ατ-Ταμπαράνι]

31. Μπορούμε να θέσουμε τον Προφήτη (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α) **σε μία θέση, πάνω από τη θέση που ο Αλλάχ δρισε γι' αυτόν;** Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α) είναι αναμφίβολα το τελειότερο και το πιο ευγενές από όλα τα πλάσματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουμε τα όρια επαίνου του, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με τον Ιησού (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α), τον νιό της Μαρίας, καθώς ο Προφήτης (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α) μας το απαγόρεψε. Είπε: «**Μην υπερβάλλετε όταν με επαινείτε, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με [τον Ιησού], τον νιό της Μαρίας, γιατί είμαι μόνο δούλος Του Αλλάχ, οπότε να λέτε: 'Ο δούλος Του Αλλάχ και Αγγελιαφόρος Του.'**» (Αλ-Μπουχάρι)

32. Επιτρέπεται να αδικούμε κάποιον μη-Μουσουλμάνο; Η αδικία απαγορεύεται. Ο Προφήτης (Σάλα^α Αλλάχον^α 'Αλλάχι ουά^α Σάλαμ^α) αφηγήθηκε σε κάποιο Χαντίθ Κούντσι, ότι ο Αλλάχ είπε: «**Πράγματι, έχω καταστήσει την αδικία απαγορευμένη για τον Εαντό Μου, και την έχω Απαγορέψει επίσης ανάμεσα σας, οπότε ας μην αδικήσετε ο ένας τον άλλον.**» (Μόσλερ)

Ο Προφήτης επίσης είπε: «**Ξέρετε ποιος είναι ο χρεωκοπημένος;** Και αντοί είπαν: 'ο χρεωκοπημένος είναι αυτός που δεν έχει ούτε ντίρχαμ (χρήματα), ούτε περιουσία'. Τότε τους είπε: 'Πράγματι, ο χρεωκοπημένος από τους οπαδούς μου, είναι αυτός που θα έρθει κατά την Ημέρα της Κρίσεως με (πολλές καλές πράξεις,

όπως) πολλή προσευχή, πολλή νηστεία και πολλή ζακά, αλλά έχει κακολογήσει, συκοφαντήσει, κλέψει, σκοτώσει και χτυπήσει κάποιουν. Και έτσι θα δώσει σε έναν (από αυτούς που τους αδίκησε) από τα Χασσανάτ (πόντους καλών πράξεων) του, και σε συνέχεια σε άλλον (δηλ. σε όλους όσους αδίκησε). Μα αν τα Χασσανάτ του εξαντληθούν πριν να ξεπληρώσει όλους όσους τους αδίκησε, τότε θα πάρει από τα Σαι'άτ (πόντους κακών πράξεων) τους, και έτσι θα ρίχτει στο Πύρ της Κολάσεως.'» (Μόσλεμ)

33. **Τι είναι Μπίντ'α (καινοτομία);** Ο Ιμπτν Ράτζαμπ είπε: «**Μπίντ'α** (με την κακή έννοια) είναι κάθε τι που δημιουργήθηκε και δεν έχει καμία ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που να αποδεικνύει την εγκυρότητά του. Κάθε τι που έχει ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που αποδεικνύει την εγκυρότητά του, δεν αποτελεί **Μπίντ'α** (καινοτομία) στη θρησκεία (με την κακή έννοια της λέξης), παρόλο που γλωσσολογικά ονομάζεται μπίντ'α (καλή καινοτομία).»

34. **Υπάρχει στη θρησκεία αυτό που λέμε καλό Μπίντ'α και κακό Μπίντ'α;** Το Κοράνιο και η Σούννα έχουν απορρίψει τη θρησκευτική καινοτομία (Μπίντ'α), που είναι όλα όσα έχουν ξεκινήσει στη θρησκεία και δεν έχουν κανένα έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο στον Ισλαμικό Νόμο.

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχου}) είπε: «**Οποιος προβάνει σε πράξη λατρείας, που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, η πράξη του αντή θα απορριφθεί.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Δήλωσε επίσης: «**Κάθε καινοτομία στο Ισλάμ αποτελεί μπίντ'α, κάθε μπίντ'α αποτελεί πλάνη.**» (Αιμπού Νταούντη)

Ο Ιμάμι Μάλικ (^{η ευαρέστηση του}_{Αλλάχ}^{επ'}_{αυτού}) είπε για τη σημασία της θρησκευτικής καινοτομίας: «Το άτομο που ξεκινά μια θρησκευτική καινοτομία, την οποία θεωρεί σωστή, ξεκάθαρα ισχυρίζεται ότι ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) πρόδωσε το Μήνυμα (του Ισλάμ), αφού Ο Αλλάχ είπε: «**Σήμερα, τελειοποίησα τη θρησκεία σας για εσάς και ολοκλήρωσα σε σας τις ευλογίες μου....**» [5:3]

Υπάρχουν ορισμένα χαντίθ που εξυμνούν την καινοτομία στη γλωσσολογική σημασία της λέξης Μπίντ'α. Η καινοτομία σ' αυτές τις αφηγήσεις, αναφέρεται σε μια πράξη λατρείας που αρχικά αποτελούσε Ισλαμική πρακτική, αλλά αργότερα εγκαταλείφθηκε από τους Μουσουλμάνους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) μας ενθάρρυνε να υπενθυμίζουμε ο ένας τον άλλον τέτοιες έγκυρες πράξεις λατρείας, όπως αναφέρεται στο χαντίθ: «**Αυτός, που αναβιώνει στο Ισλάμ μια καλή παράδοση, θα λάβει την αμοιβή του και την αμοιβή αυτών που τον ακολούθησαν σε αυτή την πρακτική, χωρίς να μειώσει στο ελάχιστο τη δική τους αμοιβή.**» (Μόσλεμ)

Αυτό είναι το νόημα της ρήσης του 'Ουμάρ (^{η ευαρέστηση του}_{Αλλάχ}^{επ'}_{αυτού}) «Πόσο καλή είναι αυτή η καινοτομία!»

Η καινοτομία που ο 'Ουμάρ εννοούσε σ' αυτή την περίπτωση, ήταν οι προσευχές *Ταραούείχ* (δηλ. οι νυχτερινές προσευχές κατά το μήνα Ραμαζάνι, οι οποίες γίνονται σε πλήθη αντί να προσεύχεται κάθε ένας μόνος του). Είχαν νομοθετηθεί από πριν, καθώς ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) ενθάρρυνε τους ανθρώπους να προσεύχονται, όπως και ο ίδιος τις προσευχές των για τρεις ημέρες, σε πλήθη. Στη συνέχεια, ωστόσο, απέφευγε να το κάνει, καθώς φοβήθηκε ότι μπορεί κανείς να εκλάβει ως υποχρέωση το να τις προσεύχεται σε πλήθη. Αργότερα, στην εποχή του 'Ουμάρ, εκείνος συγκέντρωσε το λαό ώστε να προσεύχονται σε πλήθη.

35. Πόσα είδη Νιφάακ (υποκρισίας) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη υποκρισίας:

1) Υποκρισία στην πίστη (μεγάλη υποκρισία): Πρόκειται για μια επιφανειακή επίδειξη πίστης, ενώ το άτομο στην πραγματικότητα δεν πιστεύει και προσπαθεί να συγκαλύψει την απιστία του. Αν κάποιος πεθάνει εμμένοντας σε αυτή την υποκρισία, πεθαίνει σε κατάσταση απιστίας. Ο Αλλάχ είπε: «Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρίσκονται στο χαμηλότερο βάθος (βαθμίδα) του πυρός της Κολάσεως.» [4:145].

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι προσπαθούν να εξαπατήσουν Τον Αλλάχ και τους πιστούς· τους χλευάζουν και τους περιγελούν· βοηθούν τον εχθρό να νικήσει τους πιστούς· και αναζητούν με τις καλές πράξεις τους και την επίδειξη, τις αμοιβές αυτού του κόσμου, και όχι αυτές της Μέλλουσας Ζωής.

2) Υποκρισία στις πράξεις (μικρότερη υποκρισία): δεν είναι μορφή απιστίας, μα είναι και αυτή επικινδυνή, εφ' όσον μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλη υποκρισία αν κάποιος δεν καταφέρει να μετανοήσει.

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι όταν μιλούν ψεύδονται· όταν υπόσχονται αθετούν τις υποσχέσεις τους· όταν διαφωνούν είναι σε έντονο τόνο πέρα από τα αποδεκτά όρια· όταν κάνουν συμφωνίες τις προδίδουν· και όταν κάποιος τους εμπιστευθεί κάτι, το προδίδουν.

Γι' αυτούς τους λόγους οι Σύντροφοι του Προφήτη ('Σάλα^ه Αλλάχο^و Σάλαμ^ه) φοβούνταν την μικρή υποκρισία. Έχει αναφερθεί από τον Ιμπρ Άμπι Μολάικα: «Έχω συναντήσει τριάντα από τους Συντρόφους του Προφήτη ('Σάλα^ه Αλλάχο^و Σάλαμ^ه'), και όλοι τους φοβούνταν από την υποκρισία για τον εαυτό τους.»

Ο Ιμπραχείμ Ατ-Τάιμι είπε: «Ποτέ δεν έβαλα τα λόγια μου πάνω από τα έργα μου, χωρίς να φοβάμαι να είμαι ψεύτης (δηλ. το να διατάξω τους άλλους με τα λόγια μου να κάνουν το καλό χωρίς να το κάνω εγώ, και έτσι τα έργα μου να διαμεύσουν τα λόγια μου.).» Ο Αλ-Χάσσαν Αλ-Μπάσρι είπε: «Κανείς δε φοβάται την υποκρισία παρά ένας πιστός, και κανείς δεν αισθάνεται ασφαλής απ' αυτήν, παρά ένας υποκριτής.» Ο Όύμαρ είπε στον Χουδάιφα¹: «Σε ικετεύω, μα τον Αλλάχ, με ανέφερε ανάμεσα σ' αυτούς ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ;» -εννοώντας τους υποκριτές. Ο Χουδάιφα είπε: «Όχι, και δεν θα ενημερώσω ξανά κανέναν γι' αυτό μετά από σένα.»

36. Ποια είναι η μεγαλύτερη και πιο σοβαρή αμαρτία στα μάτια του Αλλάχ; Είναι το Σιρκ: η απόδοση εταίρων στον Αλλάχ στη λατρεία. Ο Αλλάχ ('Σαυμπάναχου Ουά^ه Τα'άλα') είπε: «Πράγματι, το Σιρκ (η ειδωλολατρία) είναι μεγάλη αδικία.» [31:11]

Όταν ο Προφήτης ('Αλλάχ ουά Σάλαμ^ه') ρωτήθηκε ποια είναι η μεγαλύτερη αμαρτία, απάντησε: «**To να αποδίδεις εταίρους στον Αλλάχ, ενώ Αυτός είναι πον σε δημιούργησε.**» (Αλ-Μπονγάρι και Μόσλερ)

37. Πόσα είδη Σιρκ υπάρχουν; Υπάρχουν δύο μορφές Σιρκ, το μεγάλο Σιρκ και το μικρότερο Σιρκ:

1) Το μεγαλύτερο Σιρκ. Η διάπραξη αυτής της μορφής Σιρκ οδηγεί κάποιον έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και ο Αλλάχ δεν θα το συγχωρήσει ποτέ², όπως είπε ο

¹ Ο Χουδάιφα ήταν εκείνος που κατείχε τα μυστικά του Προφήτη ('Σάλα^ه Αλλάχο^و Σάλαμ^ه'). Ήταν επίσης ο μόνος άνθρωπος που είχε ενημερωθεί απ' τον Προφήτη ('Σάλα^ه Αλλάχο^و Σάλαμ^ه') ποιοι ήταν οι υποκριτές στη Μεδίνα.

² Εννοείται, αν πεθάνει σε αυτήν τη κατάσταση. Αν μετανοήσει στ' αλήθεια, αστόσο ο Αλλάχ θα

Αλλάχ: «Πράγματι, ο Αλλάχ δε συγχωρεί κάποιον που Του αποδίδει εταίρους, και συγχωρεί εκτός αυτού, όποιον Θέλει.» [4:48]

Αυτός ο τύπος Σιρκ διακρίνεται σε τέσσερις υποκατηγορίες: **α. Σιρκ στην επίκληση:** Με το να απευθύνει κανείς τις επικλήσεις του σε άλλον εκτός από τον Αλλάχ. **β. Σιρκ στις προθέσεις, στις επιθυμίες και στους στόχους:** Με το να πράττει καλές πράξεις για χάρη άλλου εκτός από τον Αλλάχ. **γ. Σιρκ στην υπακοή:** Με το να υπακούει άλλους εκτός από τον Αλλάχ, σε θέματα που τα κατέστησαν επιτρεπτά ενώ ο Αλλάχ τα κατέστησε απαγορευμένα, και το αντίθετο. **δ. Σιρκ στην αγάπη:** δηλαδή το να αγαπά κανείς κάποιον όσο αγαπά τον Αλλάχ.

2) Το μικρότερο Σιρκ. Το να διαπράττει κανείς αυτήν τη μορφή Σιρκ δεν τον οδηγεί έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Το μικρότερο Σιρκ διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες: **α. το φανερό Σιρκ,** που μπορεί να σχετίζεται με λεγόμενα, όπως ένας όρκος στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος εκτός του Αλλάχ, **ή με πράξεις,** όπως το να φοράει κανείς φυλαχτά για να διώξει το κακό μάτι, ή να πιστεύει σε οιωνούς. Οιωνός σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι κάποια συμφορά θα επέλθει, βασιζόμενος στην παρακολούθηση κάποιων πουλιών [ή άλλων πραγμάτων], ή στην ακοή κάποιων συγκεκριμένων λέξεων ή ονομάτων, τόπων και άλλων αντικειμένων. **β. κρυφό Σιρκ,** που είναι στις προθέσεις, όπως όταν κάποιος επιδεικνύει¹ τη λατρεία του, ώστε να αποκτήσει φήμη μεταξύ των ανθρώπων.

38. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ μεγάλου και μικρότερου Σιρκ; Υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ του μεγάλου και του μικρότερου Σιρκ. Ανάμεσα στις διαφορές είναι ότι όποιος διαπράττει μεγάλο Σιρκ κρίνεται ως άπιστος και θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα, ενώ όποιος διαπράττει μικρότερο Σιρκ δεν κρίνεται ως άπιστος και δεν θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα.

Μια ακόμη διαφορά είναι ότι το μεγάλο Σιρκ καταργεί όλες τις καλές πράξεις, ενώ το μικρότερο Σιρκ καταργεί μόνο την συγκεκριμένη καλή πράξη με την οποία συνδέεται.

Υπάρχει διχογνωμία για το αν η (μεγάλη) μεταμέλεια αποτελεί προϋπόθεση για τη συγχώρεση του μικρότερου Σιρκ όπως στο μεγαλύτερο Σιρκ, ή αν είναι παρόμοιο με άλλες σοβαρές αμαρτίες, τις οποίες ο Αλλάχ ίσως συγχωρήσει, αν το επιθυμεί, χωρίς (τη μεγάλη) μεταμέλεια. Όποιο από τα δύο και αν είναι σωστό, το μικρότερο Σιρκ δεν πάνει να αποτελεί σοβαρό γεγονός και αμαρτία.

39. Υπάρχει κάποιος τρόπος να προστατευθεί κάποιος από το μικρότερο Σιρκ πριν το διαπράξει, και υπάρχει κάποιος τρόπος να εξιλεωθεί από αυτήν την αμαρτία, αν τη διαπράξει; Ναι, το να προστατεύει τον εαυτό του από το να επιδεικνύει τις καλές πράξεις του. Θα πρέπει να τις κάνει μόνο και μόνο για χάρη του Αλλάχ.

Για να προστατευθεί έστω και λίγο από το να επιδεικνύεται, πρέπει κανείς να επικαλείται τον Αλλάχ, όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχον} ^{Άλλαχ} ^{ονά} ^{Σάλαμ}). «Ω, άνθρωποι, αποφύγετε αυτό το Σιρκ, γιατί είναι στ' αλήθεια ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών!». Οι Σύντροφοι ρώτησαν, «Πώς είναι δυνατό να το

¹ τον συγχωρέσει.

Αν κάποιος εκτελεί όλες τις πράξεις λατρείας μόνο και μόνο για τους άλλους, αυτό θεωρείται μεγάλο Σιρκ.

αποφύγοντες, όταν είναι ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών;». Εκείνος απάντησε: «Πείτε: «Ω, Αλλάχ, αναζητούμε καταφύγιο σε Σένα από το να αποδίδοντες σε Σένα (ως εταίρο) κάτι που το ξέρουμε, και ζητάμε συγχώρεση από Σένα για κάτι το οποίο δεν ξέρουμε.»» (Αχμαντ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας του όρκου στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (Σένα Αλλάχ συνά Σάλαμ) στο χαντίθ του: «Οποιος ορκίζεται (κατά λάθος) στο όνομα του Αλ-Αάτ και του Αλ-Όύζζα¹, ας πει Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας τού να πιστεύει κανείς σε οιωνούς έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (Σένα Αλλάχ συνά Σάλαμ) στο χαντίθ του: «Οποιος αποστρέφεται από την ανάγκη του λόγω ενός οιωνού (προκατάληψη) έχει διαπράξει Σιρκ.». Οι Σύντροφοι ρώτησαν: «Ποια είναι η εξιλέωση απ' αυτό;». Εκείνος απάντησε: «Να λες: «Ω, Αλλάχ, δεν υπάρχει καλό παρά αυτό που προέρχεται από Σένα, δεν υπάρχει κακό παρά αυτό που προκύπτει απ' τη Βούλησή Σου (δηλ. καμία βλάβη δεν μπορεί να προέλθει από προκατάληψη), και δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, παρά μόνο Εσύ.»» (Αχμαντ)

40. Πόσες μορφές απιστίας (Κουφρ) υπάρχουν; Η απιστία είναι δύο ειδών: Το μεγαλύτερο Κουφρ και το μικρότερο Κουφρ:

A. Το μεγαλύτερο Κουφρ οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και διακρίνεται σε πέντε κατηγορίες: 1) Το Κουφρ της διάψευσης: 2) Το Κουφρ της αλαζονείας (μετά την επιβεβαίωση της αλήθειας): 3) το Κουφρ της αμφιβολίας: 4) το Κουφρ της αποστροφής: 5) το Κουφρ της υποκρισίας

B. Το μικρότερο Κουφρ, που θεωρείται αμαρτία, μα δεν οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Ένα παράδειγμα είναι το να σκοτώσει κανείς έναν Μουσουλμάνο.

41. Ποια είναι η αρχή σχετικά με το τάμα; Ο Προφήτης (Σένα Αλλάχ συνά Σάλαμ) μισούσε το τάμα, και έλεγε: «Πράγματι δεν επιφέρει κανένα καλό». (Αλ-Μπουχάρι)

Ο Προφήτης ανέφερε ότι το τάμα δεν επιφέρει καλό ακόμα και αν γίνεται καθαρά στο Όνομα του Αλλάχ. Αν, ωστόσο το τάμα γίνει στο όνομα κάποιου άλλου, εκτός από τον Αλλάχ, όπως ενός νεκρού ατόμου ή ενός Ουαλέι, τότε θεωρείται απαγορευμένο, και δεν πρέπει να πραγματοποιείται.

42. Ποια είναι η αρχή σχετικά με την επίσκεψη σε κάποιον μάντη; Απαγορεύεται να πηγαίνει κανείς σε μάντεις, ακόμη και αν το κάνει, ζητώντας να τον ωφελήσουν, παρόλο που πιστεύει ότι δεν βλέπουν τα αόρατα, τότε η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες, όπως έχει πει ο Προφήτης (Σένα Αλλάχ συνά Σάλαμ): «Οποιος πήγε σε μάντη και τον ρώτησε σχετικά με κάτι, η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες.» (Μόσλεμ)

Εάν κάποιος πηγαίνει σε κάποιο μάντη, πιστεύοντας στον ισχυρισμό του ότι γνωρίζει τα αόρατα, τότε θεωρείται απίστος, καθώς ο Προφήτης είχε πει: «Οποιος πήγε σε μάντη και πίστεψε αυτά που τού είπε, τότε απίστησε σε δι, τι έχει αποκαλυφθεί στον Μωχάμμαντ.» (Αμπού Νταούντ)

¹ Πρόκειται για τα ονόματα δύο ειδώλων που λατρεύονταν πριν τον ερχομό του Ισλάμ.

43. Ποια είναι η αρχή του να αναζητάει κανείς τη βροχή απ' τα αστέρια;

Όποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή στη βροχή, χωρίς τη Βούληση του Αλλάχ και αποδίδει τη μοναδική αιτία για βροχή σ' αυτά, έχει διαπράξει μεγάλο Σίρκ. Εάν κάποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή υπό τη Βούληση του Αλλάχ στο να φέρουν βροχή, και ότι ο Αλλάχ τους έκανε αιτία για τον ερχομό της βροχής, καθώς επίσης και πως ο Αλλάχ καθιέρωσε τον ερχομό αυτό κάθε φορά που εμφανίζεται ένα συγκεκριμένο άστρο, έχει διαπράξει μικρότερο Σίρκ. Και αυτό, εξαιτίας του γεγονότος ότι αυτό το άτομο θεωρεί τα άστρα αιτία για βροχή, χωρίς κάποια απόδειξη, βάση θρησκείας ή λογικής. (Αστρολογία)

Ωστόσο, επιτρέπεται να μελετά κανείς τα άστρα για να καθορίσει τις εποχές και συνεπώς τις περιόδους του έτους που ενδέχεται να βρέξει. (Αστρονομία)

44. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις που οφείλουν οι Μουσουλμάνοι στους ηγέτες τους;

Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να υπακούν τους ηγέτες τους, είτε είναι ευχαριστημένοι μαζί τους, είτε όχι. Είναι απαγορευμένο να επαναστατούν εναντίον τους έτσι ώστε να τους βγάλουν με δύναμη από την κυριαρχία τους, ακόμη κι αν αυτοί είναι άδικοι. Δεν είναι επίσης αποδεκτό το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ εναντίον τους ώστε να τους συμβεί κάποιο κακό.

Αντίθετα, οι μουσουλμάνοι πρέπει να κάνουν επικλήσεις προς τον Αλλάχ ζητώντας για τους ηγέτες τους την καθοδήγησή τους στον ορθό δρόμο. Πρέπει επίσης να τους υπακούν αρκεί να μην διατάξουν κάτι που αποτελεί αμαρτία. Αν όμως διατάξουν κάτι τέτοιο, τότε δεν πρέπει να τους υπακούει κανείς σ' αυτό το θέμα. Πρέπει, ωστόσο, να τους υπακούν σε ό,τι καλό διατάξουν. Ο λόγος όμως της απαγόρευσης του να επαναστατούν οι μουσουλμάνοι εναντίον των ηγετών τους, ακόμα και αν είναι άδικοι, είναι ότι μπορεί με αυτόν τον τρόπο να αφαιρεθεί κάποια μικρή αδικία, αλλά από την άλλη πλευρά μπορεί να φέρει τέτοια συμφορά που να καταστρέψει ολόκληρη την κοινωνία.

45. Επιτρέπεται να ρωτάμε σχετικά με τη σοφία των αρχών του Αλλάχ στις προσταγές και τις απαγορεύσεις Του; Ναι, με τον όρο ότι κάποιος δεν βασίζει την πίστη και την υπακοή του στη γνώση της σοφίας και της ικανοποίησης από αυτή, δηλαδή να μην αναβάλει την υπακοή του στις Εντολές του Αλλάχ, μέχρι να κατανοήσει τη Σοφία πίσω από αυτές. Αλλά η γνώση της σοφίας που κρύβεται πίσω από τις εντολές και τις απαγορεύσεις, σταθεροποιεί την πίστη του ατόμου στην αλήθεια, αλλά η απόλυτη υποταγή, χωρίς καμιά αμφισβήτηση, αποτελεί απόδειξη ότι κάποιος έχει απόλυτη πίστη και αφοσίωση στον Αλλάχ και την τέλεια Σοφία Του, και αυτό εφάρμοιζαν οι Σύντροφοι.

46. Ποια είναι η σημασία αυτού που είπε ο Αλλάχ (Ευημερόναρχος Ταύτα): «Οτιδήποτε επέρχεται από καλό είναι από τον Αλλάχ, και οτιδήποτε επέρχεται σε σας από κακό είναι από τον εαντό σας.»; Το καλό στο παραπάνω εδάφιο σημαίνει Χάρη, και το κακό σημαίνει Δοκιμασία, και προέρχονται και τα δύο από το Κάνταρ του Αλλάχ. Ωστόσο, το καλό αποδίδεται στον Αλλάχ, καθώς Αυτός είναι που το παραχώρησε στους ανθρώπους.

Οσο για το κακό, κι αυτό δημιουργήθηκε από τον Αλλάχ, όχι μάταια, μα για ένα σοφό σκοπό. Λαμβάνοντας υπ' όψη αυτόν τον σοφό σκοπό, το κακό θεωρείται

ότι και αυτό προέρχεται από τις Χάρες που ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει στους ανθρώπους, καθώς όλες Του οι πράξεις είναι καλές. Ο Προφήτης (Σάλα^{الله} Αλλάχ^ع ονά^ه Σάλαμ^ر) είπε (σε μια επίκληση): **«Όλο το καλό είναι στα Χέρια Σου και το κακό δεν αποδίδεται σε Σένα.»** (Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ (Σωματικόνα^ج Ουά^ع Τα'άλλα^ه) είπε: «Μα, όσον αφορά αυτόν που δίνει (από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία) και φοβάται τον Αλλάχ (εφαρμόζοντας τις Εντολές Του, και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του), ◇ Και πιστεύει στην Αλ-Χούσνα (δηλ. πιστεύει στη Μοναδικότητα Του Αλλάχ, και στο ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και πιστεύει επίσης ότι ο Αλλάχ θα τον Αποζημιώσει για ό,τι ξόδεψε σε φιλανθρωπία, θα τον Ανταμοίψει για τα καλά έργα του όπως Υποσχέθηκε ότι θα Ανταμοίψει τους ενάρετους), ◇ Θα τον διευκολύνουμε (το δρόμο προς) το καλό (δηλ. θα τον καθοδηγήσουμε προς τον καλό δρόμο και τις καλές πράξεις). ◇ Αλλά, όσον αφορά εκείνον που είναι φιλάργυρος και νομίζει ότι είναι αυτάρκης (και δεν έχει ανάγκη Του Αλλάχ, ούτε την αμοιβή Του, και έτσι άφησε τη λατρεία προς Αυτόν), ~ Και διέψευδε την Αλ-Χούσνα (δηλ. διέψευζε τη Μοναδικότητα Του Αλλάχ, και το ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει αν ξοδέψει από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία), ◇ Θα τον διευκολύνουμε (το δρόμο) της δυσκολίας (δηλ. διευκολύνουμε τον δρόμο του κακού για τον άθλιο ώστε να αξίζει την τιμωρία από Του Αλλάχ κατά την Μέλλονσα ζωή, και ο Αλλάχ ποτέ δεν καθοδηγεί τους άδικους).» [92:510-]

47. Επιτρέπεται να λέμε ότι κάποιος είναι μάρτυρας (Σαχείντ): Το να περιγράφουμε κάποιο άτομο ως μάρτυρα είναι ακριβώς το ίδιο με το να λέμε ότι είναι στον Παράδεισο. Δεν πρέπει να λέμε για έναν συγκεκριμένο άνθρωπο ότι είναι ένας από τους κατοίκους του Παραδείσου ή της Κολάσεως, παρά μόνο αυτούς για τους οποίους ο Προφήτης μάς έχει ενημερώσει.

Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι η πρόθεση κάθε ατόμου είναι κάτι κρυφό μέσα του, που δεν το γνωρίζει κανείς παρά μόνο ο Αλλάχ. Ωστόσο, αναμένουμε οι καλοί άνθρωποι να λάβουν καλές αμοιβές και φοβόμαστε πως εκείνοι που διαπράττουν το κακό θα τιμωρηθούν.

48. Επιτρέπεται να κρίνουμε ότι κάποιος συγκεκριμένος Μουσουλμάνος είναι άπιστος: Δεν επιτρέπεται να κρίνουμε ότι κάποιος Μουσουλμάνος είναι άπιστος, υποκριτής ή πολυθεϊστής αν δεν έχει κάνει κάτι που να αποδεικνύει κάτι τέτοιο. Μα όσο αφορά τις προθέσεις του, τις αφήνουμε μόνο για τον Αλλάχ.

49. Επιτρέπεται να εκτελείται Ταονάφ (περιφορά) σε άλλα μέρη, εκτός του Αλ-Κά'μπα: Το μόνο μέρος στο οποίο επιτρέπεται να εκτελούμε Ταονάφ είναι ο Ιερός Οίκος, και δεν επιτρέπεται να εξομοιώνουμε τον Ιερό Οίκο με κανένα άλλο μέρος στον κόσμο, όσο ιερό κι αν είναι.

Όποιος εκτελεί Ταονάφ σε άλλα μέρη, με την πρόθεση να τιμήσει, έχει σταθεί ανυπάκουος προς τον Αλλάχ.

Πράξεις της καρδιάς

Ο Αλλάχ δημιούργησε την καρδιά και την έκανε βασιλιά, και έκανε το σώμα τα στρατεύματά της. Αν ο βασιλιάς είναι καλός, τότε και οι στρατιώτες του θα είναι καλοί. Ο Προφήτης (^{Σέλλα} ^{Αλλάχον} 'Αλλάχι ουά ^{Σάλλαμ') είπε:}

«Πράγματι, υπάρχει ένα κομμάτι σάρκας στο σώμα, αν αντό είναι καλό, ολόκληρο το σώμα είναι καλό, κι αν είναι διεφθαρμένο, ολόκληρο το σώμα είναι διεφθαρμένο. Στ' αλήθεια είναι η καρδιά.» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ)

Η καρδιά είναι ο τόπος της πίστης και της ευσέβειας, ή της απιστίας, της υποκρισίας και του πολυθεϊσμού. Ο Προφήτης (^{Σέλλα} ^{Αλλάχον} 'Αλλάχι ουά ^{Σάλλαμ') είπε:}

«Η ευσέβεια βρίσκεται ακριβώς εδώ – και έδειξε με το δαχτυλό του το στήθος του (από τη μεριά της καρδιάς) τρεις φορές.» (Μόσλεμ)

Το Ιμάν (η Πίστη) αποτελείται από Πεποίθηση, Λόγο και Πράξεις. Η πεποίθηση της καρδιάς, ο Λόγος της γλώσσας, και οι Πράξεις της καρδιάς και του σώματος. Η καρδιά πιστεύει και εγκρίνει, κάτι που παράγει το λόγο της Σαχάντα (μαρτυρία της πίστεως) στη γλώσσα. Επειτα η καρδιά πράττει τα έργα της, που είναι αγάπη, φόβος και ελπίδα. Επειτα η γλώσσα κινείται με το να μνημονεύει τον Αλλάχ και να απαγγέλλει το Κοράνιο, και το σώμα υποκλίνεται και κάνει ενάρετες πράξεις που φέρνουν το άτομο πιο κοντά στον Αλλάχ. Επομένως το σώμα ακολουθεί την καρδιά: και άρα τίποτα δεν μπαίνει στην καρδιά, χωρίς να εμφανίζεται στο σώμα με κάποιον τρόπο.

Ποιες είναι οι πράξεις της Καρδιάς; Είναι οι πράξεις, που προέρχονται απ' την καρδιά και συνδέονται μ' αυτή. Η σπουδαιότερη από αυτές είναι η πίστη στον Αλλάχ. Από αυτές τις πράξεις προέρχεται το να έχει κανείς πίστη με υποταγή και βεβαιότητα, σε συνδυασμό με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά από φόβο, ελπίδα, μεταμέλεια, εμπιστοσύνη, υπομονή, βεβαιότητα, ταπεινότητα και αγάπη προς τον Αλλάχ κ.ο.κ.

Για κάθε πράξη της καρδιάς, υπάρχει μια ασθένεια που αντιτίθεται σ' αυτήν. Το να επιδεικνύεται κανείς όταν κάνει καλές πράξεις αντιτίθεται στο να τις κάνει για Χάρη του Αλλάχ, η αμφιβολία αντιτίθεται στη βεβαιότητα, το μίσος αντιτίθεται στην αγάπη κ.ο.κ. Αν αποφύγουμε το να εξαγνίσουμε την καρδιά μας, τότε οι αμαρτίες μας θα συσσωρεύονται μέσα σ' αυτήν και θα την καταστρέψουν. Ο Προφήτης (^{Σέλλα} ^{Αλλάχον} 'Αλλάχι ουά ^{Σάλλαμ') είπε:}

«Όταν κάποιος δούλος διαπράττει αμαρτία, ένα σημάδι αποτυπώνεται στην καρδιά του. Αν πάψει και ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) και μετανιώσει, τότε αντό (το σημάδι) καθαρίζεται και αφαιρείται. Αν τη διαπράξει ξανά, τότε εκείνο το σημάδι θα αποτυπωθεί ξανά και θα διογκωθεί, κι αν την διαπράξει ξανά, θα διογκωθεί περισσότερο, μέχρι να καλύψει την καρδιά του. Αντό είναι το Ραν (κάλυμα) που ανέφερε ο Αλλάχ: “Οχι! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις).” [83:14] » (Ατ-Τιφμδι). Ο Προφήτης (^{Σέλλα} ^{Αλλάχον} 'Αλλάχι ουά ^{Σάλλαμ') είπε επίσης:}

«Η καρδιά θα εκτεθεί σε πειρασμούς, όπως ένα χαλάκι που φτιάχτηκε από ψάθα κομμάτι-κομμάτι (ψάθας), και όποια καρδιά τους αποδέχεται, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα μαύρο σημάδι, μα όποια καρδιά τους απορρίπτει, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα λευκό σημάδι. Μέχρι που θα υπάρχουν δύο είδη καρδιών: μία λευκή, σαν μία λευκή λίθο που δεν θα φθαρεί από κανέναν πειρασμό, για όσο διαρκούν οι ουρανοί και η γη· και η άλλη μαύρη, στο χρώμα του χώματος, σαν ένα αναποδογυρισμένο δοχείο, που δεν θα

αναγνωρίζει ποιο είναι το καλό, ούτε θα απορρίπτει αυτό που είναι κακό, εκτός αυτού που συμφωνεί με τους πόθους της.» (Μόσλεμ)

Το να γνωρίζει κανείς τις πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικό και αποτελεί μεγαλύτερη υποχρέωση για το δούλο, από το να γνωρίζει τις πράξεις του σώματος. Επειδή αυτή αποτελεί τον κορμό, ενώ οι πράξεις του σώματος αποτελούν τα κλαδιά και τους καρπούς της, που την ολοκληρώνουν. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: **«Ο Άλλαχ δεν κοιτάζει την μορφή σας και τον πλούτο σας, αλλά κοιτάζει τις καρδιές και τις πράξεις σας.»** (Μόσλεμ). Η καρδιά είναι ο τόπος της γνώσης, του συλλογισμού, του προβληματισμού και του στοχασμού. Γι' αυτό η διαφοροποίηση ανάμεσα στους ανθρώπους για τον Άλλαχ εξαρτάται από το ό,τι βρίσκεται στις καρδιές τους από πίστη, βεβαιότητα, ειλικρίνεια κ.ο.κ. Ο Αλ-Χάσαν Αλ-Μπάσρι είπε: «Μα τον Άλλαχ, ο Άμπου Μπακρ δεν τους ξεπέρασε με προσευχή ή νηστεία, αλλά με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά του από πίστη.»

Οι πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικές από τις πράξεις του σώματος με πολλούς τρόπους: 1) Κάθε ελάττωμα στη λατρεία της καρδιάς θα μπορούσε να καταστρέψει την πράξη λατρείας του σώματος, όπως η επίδειξη στη λατρεία. 2) Οι πράξεις της καρδιάς είναι η βάση, κι έτσι κανείς δεν εκτελείται για καμία αθέλητη δήλωση ή κίνηση, που δεν εκτελείται σκόπιμα από την καρδιά. 3) Είναι ο λόγος για την κατάκτηση των υψηλότερων στρωμάτων του Παραδείσου. 4) Είναι πιο σκληρές και δύσκολες από τις πράξεις του σώματος. Ο Ιμπν Αλ-Μουνκάντιρ είπε: «Πάλεψα με τον εαυτό μου για σαράντα χρόνια, μέχρι που υπέκυψε σε μένα.» 5) Έχουν ένα πολύ πιο δμορφό αποτέλεσμα, όπως την αγάπη μεταξύ δύο ανθρώπων για χάρη του Άλλαχ και όχι για κάποια υλιστικά συμφέροντα. 6) Θα λάβουν μεγαλύτερη αμοιβή. Ο Άμπου Αντ-Νταρντά' (^{η επαρέστηση του} ^{Άλλαχ επ' αυτού}) είπε: «Το να διαλογίζεσαι (σχετικά με τα Σημάδια του Άλλαχ στο σύμπαν) για μια ώρα είναι καλύτερο απ' το να προσεύχεσαι όλη τη νύχτα.» 7) Παρακινούν το σώμα. 8) Είναι ο λόγος που κάνει την αμοιβή για τις πράξεις του σώματος μεγαλύτερη ή μικρότερη, ή τελείως ανάξια, όπως η *Χουσού'* (υποταγή και ταπεινότητα) στην προσευχή. 9) Θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις πράξεις του σώματος, όπως για παράδειγμα το να έχει κανείς την πρόθεση για να δώσει ελεημοσύνη, αλλά να μην έχει τα χρήματα για να το κάνει. 10) Η αμοιβή τους δεν έχει όριο, όπως η υπομονή. 11) Η αμοιβή τους συνεχίζεται ακόμα κι αν το σώμα πάνει ή καταστεί ανίκανο να πράξει. 12) Προηγούνται και συμβαδίζουν με τις πράξεις του σώματος, όπως η πρόθεση για προσευχή προηγείται της πράξης της προσευχής, και επίσης την ώρα της προσευχής η πρόθεση συμβαδίζει με την πράξη.

Η καρδιά περνά από στάδια πριν το σώμα εκτελέσει μία πράξη: 1) **Αλ-Χάγκες:** Όταν μία σκέψη έρχεται πρώτα στην καρδιά. 2) **Αλ-Χάτερα:** Όταν η σκέψη παραμένει σ' αυτήν. 3) **Χαντίθ Αν-Ναφ:** Το να είναι κανείς αναποφάσιστος για το να κάνει ή να μην κάνει κάτι. 4) **Αλ-Χαμ:** Όταν η σκέψη του να κάνει κάτι υπερισχύει από το να μην το κάνει. 5) **Αλ-Άζμ:** Το να έχει κανείς ισχυρή θέληση, και να αποφασίσει να κάνει κάτι.

Δεν υπάρχει ούτε αμοιβή, ούτε αμαρτία για τα τρία πρώτα στάδια. Όσο για το **Αλ-Χαμ** (δηλ. το να σκέφτεται κανείς να κάνει κάτι) αν σκέφτεται να κάνει μια

καλή πράξη τότε καταγράφεται, μα αν σκέφτεται να κάνει μια κακή πράξη, τότε δεν καταγράφεται. Όσο για το **Αλ-Άζιμ** (δηλ. το Αλ-Χαμμ μετατράπηκε σε Αλ-Άζιμ, δηλ. ο άνθρωπος αποφάσισε να κάνει κάτι). Αν κάποιος αποφασίζει να πράξει με βάση τη σκέψη του, τότε αν είναι καλή καταγράφεται ως καλή πράξη, κι αν είναι κακή καταγράφεται ως κακή πράξη, ακόμα κι αν δεν το κάνει. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι όταν συνδυάζεται η ισχυρή θέληση με την ικανότητα τότε θεωρείται σαν να το έχει κάνει. Ο Άλλαχ λέει: «*Στ' αλήθεια, αυτοί που αγαπούν το να εξαπλωθεί η Αλ-Φάχισα (η ανηθικότητα και οι αισχρές πράξεις) μεταξύ των πιστών, θα λάβουν ένα επώδυνο μαρτύριο.*». Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλάχον}^{Άλλάχ}_{σα}^{Σάλαμ}) είπε: «*Όταν δυο Μουσουλμάνοι πολεμούν ο ένας τον άλλο με τα σπαθιά τους, τότε και ο δολοφόνος και αυτός που σκοτώνεται ρίχνονται στο Πυρ.*». Του είπα, «Ω, Αγγελιαφόρε Του Άλλάχ! Εντάξει με το δολοφόνο, αλλά γιατί ο δολοφονημένος θα ριχτεί στο Πυρ;». Εκείνος (^{Σάλα}_{Άλλάχον}^{Άλλάχ}_{σα}^{Σάλαμ}) απάντησε, «*Επειδή είχε την πρόθεση να σκοτώσει τον σύντροφό του.*» (Αλ-Μπουχάρι)

Αν δεν διαπράξει την αμαρτία, αφού πήρε την απόφαση να την κάνει, τότε είναι κάτι από τα ακόλουθα: 1) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τον Άλλαχ. Αυτός ο άνθρωπος ανταμείβεται. 2) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τους ανθρώπους. Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, καθώς το να μην κάνει μία αμαρτία είναι πράξη λατρείας, που πρέπει να γίνεται μόνο για Χάρη του Άλλαχ. 3) Κάποιος που δεν την διαπράττει, επειδή είναι ανίκανος να την κάνει. Και δεν αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή. Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, λόγω της κακής και αποφασιστικής πρόθεσής του. 4) Κάποιος που δεν την διαπράττει επειδή είναι ανίκανος να την κάνει, παρόλα αυτά αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή, μα αποτυγχάνει. Μια πλήρης αμαρτία καταγράφεται γι' αυτό το άτομο, γιατί το να θέλει κανείς να διαπράξει μια αμαρτία, και να αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή είναι σαν να την διαπράττει, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στο *Xantīth*. Όποτε υπάρχει η πρόθεση να διαπράξει κανείς μια κακή πράξη, τότε τιμωρείται γι' αυτή, είτε η πρόθεση προηγείται, είτε έπειται της πράξης. Έτσι αν κάποιος διαπράττει μια αμαρτία κι έπειτα σκοπεύει να την διαπράξει ξανά όταν του δωθεί η ευκαιρία, πρόκειται για ένα άτομο που επιμένει στην αμαρτία του και τιμωρείται γι' αυτή την πρόθεση, ακόμα κι αν δεν διαπράξει ξανά αυτή την αμαρτία.!

Μερικές από τις πράξεις της καρδιάς:

► **Πρόθεση:** περιλαμβάνει τη σημασία της «θέλησης» και του «στόχου», και η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή, παρά μόνο μαζί με την πρόθεση. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλάχον}^{Άλλάχ}_{σα}^{Σάλαμ}) είπε: «*Στ' αλήθεια, οι πράξεις κρίνονται μόνο σύμφωνα με τις προθέσεις, και ο κάθε άνθρωπος θα λάβει μόνο αυτό το οποίο σκόπευε.*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Ιμπν Αλ-Μουμπάρακ είπε: «Μπορεί μια μικρή πράξη να αυξηθεί λόγω της πρόθεσης, και μπορεί μια σπουδαία πράξη να μειωθεί λόγω της πρόθεσης.»

Ο Αλ-Φουντάιλ είπε: «Ο Άλλαχ θέλει από σας μόνο την πρόθεση και τη θέλησή σας. Αν η πράξη γίνει για τη Χάρη του Άλλαχ και μόνο, τότε θεωρείται ειλικρινής πράξη. Αυτό ισχύει μόνο όταν η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Άλλαχ και μόνο, χωρίς να αναλογεί μεριδιού σε κανέναν άλλον. Αν γίνει για χάρη κάποιου άλλου πέραν του Άλλαχ, τότε θεωρείται επίδειξη, υποκρισία κλπ.».

Μια ωφέλιμη σημείωση: Όλοι οι άνθρωποι θα καταστραφούν, εκτός από τους ανθρώπους της γνώσης. Και όλοι από αυτούς (τους ανθρώπους της γνώσης) θα καταστραφούν, εκτός από αυτούς που πράττουν (σύμφωνα με τη γνώση τους). Και όλοι από αυτούς (που πράττουν) θα καταστραφούν, εκτός από τους ειλικρινείς. Το σημαντικότερο καθήκον κάθε δούλου που θέλει να υπακούσει τον Αλλάχ, είναι να γνωρίζει την πρόθεσή του, κι έπειτα πρέπει να την διορθώσει πράττοντας σύμφωνα με αυτή, αφού γνωρίσει την πραγματικότητα της ειλικρίνειας και της αφοσίωσης. Το να πράττει χωρίς να έχει πρόθεση είναι ταλαιπωρία, το να έχει την πρόθεση χωρίς ειλικρίνεια είναι επίδειξη, και η ειλικρίνεια χωρίς πίστη είναι άσκοπη.

Οι πράξεις μπορεί να είναι τριών ειδών: 1) **Αμαρτίες.** Το να έχει κανείς καλή πρόθεση ενώ διαπράττει αμαρτία, δεν την καθιστά καλή πράξη. Παρόλα αυτά εάν έχει κανείς κακή πρόθεση, η αμαρτία θα είναι μεγαλύτερη. 2) **Επιτρεπτές πράξεις.** Όλες οι επιτρεπτές πράξεις συνδυάζονται με την πρόθεση, και είναι πιθανόν ότι η πρόθεση μπορεί να μετατρέψει την επιτρεπτή πράξη σε καλή πράξη. 3) **Καλές πράξεις.** Η αποδοχή των καλών πράξεων από τον Αλλάχ, καθώς και ο πολλαπλασιασμός της αμοιβής τους εξαρτάται από την πρόθεση κάποιου¹. Αν κάποιος σκοπεύει να κάνει επίδειξη, τότε οι πράξεις αυτές μετατρέπονται σε αμαρτίες και μικρότερο Σιρκ, που μπορεί να οδηγήσει στο μεγαλύτερο Σιρκ.

Υπάρχουν τρία είδη επίδειξης: 1) Όταν η επίδειξη είναι ο βασικός λόγος για να κάνει κανείς μία καλή πράξη· αυτό αποτελεί Σιρκ και η πράξη καταργείται. 2) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά τότε η πρόθεση της επίδειξης εισήλθε στην πρόθεση για την πράξη. Αν το τέλος της πράξης δεν βασίζεται στην αρχή της, όπως για παράδειγμα στη φιλανθρωπία, τότε η αρχή της γίνεται αποδεκτή, αλλά το τέλος της απορρίπτεται. Αν το τέλος της πράξης βασίζεται στην αρχή, όπως στην προσευχή, τότε υπάρχουν δύο πιθανές καταστάσεις: **α.** Το άτομο να μάχεται ενάντια στην πρόθεση της επίδειξης και να αποστρέφεται από αυτήν· τότε η πρόθεση της επίδειξης δεν θα επηρεάζει την πράξη. **β.** Το άτομο νιώθει ασφαλής με την πρόθεσή του να επιδείξει την πράξη του· κάτι τέτοιο θα καταργήσει την καλή πράξη που εκτελεί το άτομο. 3) Κάποιος νιώθει την πρόθεση να επιδείξει την

¹ Ο Προφήτης (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) είπε: «Οποιος αποφάσισε να κάνει μια καλή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Αλλά αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως δέκα μέχρι εφτακόσιες, μέχρι και πολύ πολλαπλάσιες. Μα όποιος αποφάσισε να κάνει μια κακή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Μα αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία κακή πράξη.» (αλ-Μπονχάρι και Μόσλερ) Επίσης είπε: «Αυτό το έθνος παρομοιάζεται με τέσσερα είδη ανθρώπων. Ένας είναι εκείνος που ο Αλλάχ του έχει παραχωρήσει πλούτο και γνώση και έτσι πράττει σύμφωνα με τη γνώση του όσον αφορά τον πλούτο του και τον ξοδεύει συνετά (όπως πρέπει και στη φιλανθρωπία). Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει γνώση, αλλά όχι πλούτο, (και είναι ειλικρινής στις προθέσεις του) και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο και γνώση] πράττει.'» -Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) προσέθεσε, «Αντοί οι δύο θα είναι ισάξιοι όσον αφορά την αμοιβή.» - «Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίο ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει πλούτο, μα όχι γνώση, και σπαταλά τον πλούτο του ασύντα. Και ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ δεν έχει παραχωρήσει όποτε πλούτο, ούτε γνώση, και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο, αλλά όχι γνώση] πράττει.'». Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) προσέθεσε στη συνέχεια: «Αντοί οι δύο είναι ισάξιοι στην αμαρτία.» (ατ-Τιρμιδι)

πράξη του μετά την ολοκλήρωσή της. Αυτό δεν είναι παρά μόνο ψίθυροι, που δεν έχει καμία επιρροή στην πράξη, ή σε εκείνον που την εκτελεί.

Υπάρχουν κι άλλοι κρυφοί δρόμοι, που μπορεί να οδηγήσουν κάποιον στην επίδειξη για τις πράξεις του, γι' αυτό θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός.

Εάν η πρόθεση κάποιου κάνοντας μια καλή πράξη είναι να αποκτήσει οφέλη στην εγκόσμια ζωή, τότε η αμοιβή ή η αμαρτία του εξαρτάται από την πρόθεσή του.

Υπάρχουν τρία είδη προθέσεων: 1) Η πράξη γίνεται μόνο για να αποκτήσει κάποια εγκόσμια οφέλη, όπως κάποιος που ηγείται στην προσευχή μόνο και μόνο για να κερδίσει χρήματα. Αυτός έχει διάπραξει αμαρτία. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχων}^{Άλλη}_{ουά}^{Σάλαμ}) είπε: «*Όποιος έχει λάβει γνώση, από τις γνώσεις που δεν τις επιδιώκει κανείς παρά μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά εκείνος την έμαθε μόνο για να επιτύχει κάποιο όφελος αυτού του κόσμου, δεν θα μυρίσει την ενωδία των Παραδείσου κατά την Ημέρα της Ανάστασης.*» (Άμπων Νταούντη) 2) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, καθώς επίσης και για να κερδίσει κάποιο όφελος στην εγκόσμια ζωή. Η πίστη και η ειλικρίνεια αυτού του ατόμου είναι μειωμένες, όπως για παράδειγμα κάποιος που τελεί το προσκύνημα και για χάρη του εμπορίου και για το ίδιο το προσκύνημα. Η αμοιβή αυτού του ατόμου βασίζεται στην ειλικρίνειά του. 3) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ και μόνο, μα το άτομο λαμβάνει κάποια χρήματα ή κάτι άλλο για να βοηθηθεί να εκτελέσει την πράξη. Η αμοιβή αυτού του ατόμου είναι πλήρης και δε μειώνεται λόγω αυτών που έλαβε.

Οι άνθρωποι που είναι ειλικρινείς στις πράξεις τους ανήκουν σε ένα από τα τρία επίπεδα: 1) **Στο χαμηλότερο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που κάνουν καλές πράξεις για να λάβουν αμοιβή ή από φόβο για την τιμωρία. 2) **Στο μεσαίο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που τις κάνουν από ευγνωμοσύνη προς τον Αλλάχ και από υπακοή προς Αυτόν. 3) **Στο υψηλότερο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που τις κάνουν από αγάπη προς τον Αλλάχ και για να Τον δοξάσουν. Αυτό είναι το επίπεδο των Σιντικίν (των ειλικρινών).

► Μεταμέλεια: Αποτελεί συνεχή υποχρέωση του ανθρώπου, αφού αποτελεί μέρος της ανθρώπινης φύσης, η διάπραξη αμαρτίας. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχων}^{Άλλη}_{ουά}^{Σάλαμ}) είπε: «*Κάθε νιός του Αδάμ αμαρτάνει συνεχώς, και οι καλύτεροι από εκείνους που αμαρτάνουν συνεχώς είναι εκείνοι που μετανοούν συχνά.*» (Ατ-Τίρμπαδι). Επίσης είπε: «*Αν δεν αμαρτάνατε, ο Αλλάχ θα σας έσβηνε την ύπαρξη και θα σας αντικαθιστούσε με άλλους ανθρώπους που αμαρτάνουν, και έπειτα ζητούν συγχώρεση από τον Αλλάχ και στη συνέχεια ο Αλλάχ θα τους συγχωρούσε.*» (Μόσλεμ)

Το να επιμένει κανείς πεισματικά στην αμαρτία και το να καθυστερεί να ζητήσει συγχώρεση γι' αυτήν αποτελεί μεγάλο σφάλμα.

Ο Σατανάς θέλει να νικήσει τον άνθρωπο με ένα από τα επτά εμπόδια, αν αποτύχει με το πρώτο εμπόδιο, τότε προσπαθεί με το επόμενο κ.ο.κ.. Αυτά τα εμπόδια είναι τα ακόλουθα:

1) Το εμπόδιο της ειδωλολατρίας (Σιρικ) και της απιστίας (Κουφρ). 2) Το εμπόδιο των Καινοτομιών στη θρησκεία (Μπί'ντα) και το να σταματήσει κανείς να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχων}^{Άλλη}_{ουά}^{Σάλαμ}) και των Συντρόφων του. 3) Το εμπόδιο της διάπραξης των μεγάλων αμαρτιών (Καμπά'ιρ). 4) Το εμπόδιο της διάπραξης των μικρότερων αμαρτιών (Σαγά'ιρ). 5) Το εμπόδιο της εξώθησης σε

υπερβολή στα επιτρεπτά πράγματα. **6)** Το εμπόδιο του να εξωθείται κανείς στο να εκτελεί συγκεκριμένες πράξεις υπακοής, ενώ υπάρχουν άλλες πιο σπουδαίες και με μεγαλύτερη αμοιβή. **7)** Το εμπόδιο του να στέλνει ο Σατανάς κάποιους ανθρώπους που είναι δαίμονες και κάποιους δαίμονες από τα τζιν σε αυτόν τον άνθρωπο.

• **Υπάρχουν δύο είδη αμαρτιών:** **1) Οι μεγάλες αμαρτίες (Καμπά'ιρ):** περιλαμβάνουν κάθε αμαρτία για την οποία, είτε έχει θεσπιστεί κάποια προκαθορισμένη τιμωρία σε αυτήν τη ζωή, είτε κάποια τιμωρία για τη Μέλλουσα Ζωή, είτε αναφέρεται ως λόγος για την Οργή ή την Κατάρα του Αλλάχ, είτε λέγεται ότι ακυρώνει την πίστη. **2) Οι μικρότερες αμαρτίες (Σαγά'ιρ):** είναι όλες οι αμαρτίες εκτός των προαναφερθέντων.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που κάνουν μια μικρότερη αμαρτία να γίνει μεγάλη. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι: το να επιμένει κανείς πεισματικά στη διάπραξή τους, να επιμένει να τις διαπράττει ξανά και ξανά, να νομίζει ότι είναι ασήμαντες, να καυχιέται γι' αυτές και να τις διαπράττει φανερά και δημοσίως.

• Η μεταμέλεια γίνεται αποδεκτή από κάθε αμαρτία. Ο Αλλάχ αποδέχεται τη μετάνοια ενός ατόμου, αρκεί εκείνο να μη βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου, και ο ήλιος δεν έχει ανατείλει ακόμα από τη δύση¹.

Αν κανείς είναι ειλικρινής στη μεταμέλειά του, οι αμαρτίες του θα μετατραπούν σε καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν τόσο πολλές που έφταναν μέχρι τον ουρανό.

Υπάρχουν τέσσερις προϋποθέσεις για να γίνει αποδεκτή η μεταμέλεια: **1)** το να πάνει κανείς αυτήν την αμαρτία. **2)** το να αισθάνεται κανείς τύψεις και ενοχές για τη διάπραξή της. **3)** το να είναι αποφασισμένος να μην επιστρέψει σ' αυτήν την αμαρτία στο μέλλον. **4)** αν η αμαρτία σχετίζεται με τα δικαιώματα ενός άλλου ατόμου, απαιτείται η εξασφάλιση ότι τα δικαιώματα επιστρέφονται σ' εκείνους, σε βάρος των οποίων έχουν διαπραχθεί αδικίες.

Όσοι μετανοούν ανήκουν σε τέσσερις κατηγορίες:

1) Κάποιος που μετανοεί από όλες τις αμαρτίες του και διατηρεί τη μεταμέλεια μέχρι το θάνατό του, χωρίς να επιστρέψει στη διάπραξη αυτών των αμαρτιών. Πίπτει μόνο σε μικρά παραπτώματα, στα οποία οι άνθρωποι εύκολα υποπίπτουν. Αυτό αντιπροσωπεύει ευθύτητα στη μετάνοια και το άτομο αυτό είναι εκείνο που σπεύδει να πράττει καλές πράξεις. Αυτό το είδος μεταμέλειας ονομάζεται ειλικρινής μεταμέλεια και η ψυχή αυτού του ατόμου είναι η αναπαυμένη ψυχή.

2) Κάποιος που μετανοεί και είναι σταθερός στην υπακοή του προς τον Αλλάχ, αλλά υποπίπτει σε κάποιες αμαρτίες χωρίς να σκόπευε να τις κάνει, αλλά εμφανίζονται στο δρόμο του και αυτός τις διαπράττει χωρίς να είναι αποφασισμένος να τις κάνει. Κάθε φορά που διαπράττει αμαρτία, κατηγορεί τον εαυτό του, μετανιώνει που την διέπραξε και είναι αποφασισμένος να μείνει μακριά απ' ό,τι τον προκαλεί να την διαπράξει. Αυτή είναι η κατηγορητέα ψυχή (που κατηγορεί τον εαυτό της).

3) Κάποιος που μετανοεί και συνεχίζει χωρίς να διαπράττει αμαρτίες για κάποιο

¹ Ένα από τα μεγαλύτερα Σημεία της Ημέρας της Κρίσεως είναι ότι ο ήλιος θα ανατείλει από τη δύση και όχι απ' την ανατολή. Μόλις γίνει αυτό, καμιά μετάνοια δεν θα γίνει αποδεκτή, και κανενός η πίστη δεν θα γίνει αποδεκτή αν εκείνος ασπαστεί το Ισλάμ μετά το συμβάν.

διάστημα, κι έπειτα ο πόθος του τον συνεπαίρνει και διαπράττει κάποιες αμαρτίες, με τη διαφορά ότι συνεχίζει να εκτελεί καλές πράξεις. Έποψε να διαπράττει τις περισσότερες αμαρτίες, παρόλο που ήταν ικανός να τις κάνει, και το επιθυμούσε. Τον κατέβαλαν μια-δυο από τις επιθυμίες του. Μόλις διαπράξει μια αμαρτία, μετανιώνει και υπόσχεται στον εαυτό του να μετανοήσει και να απέχει από αυτήν την αμαρτία. Αυτή είναι **η υπεύθυνη ψυχή**, και βρίσκεται σε κίνδυνο λόγω της καθυστέρησης και την αναβολή της μεταμέλειας. Αυτό γιατί ίσως ο θάνατος να επέλθει πριν τη μετάνοια.

4) Εκείνος που μετανοεί και συνεχίζει για λίγο, κι έπειτα επιστρέφει στη διάπραξη αμαρτιών, χωρίς ούτε να μετανοεί, ούτε να νιώθει τύψεις, γι' αυτό που έκανε. Αυτή είναι **η ψυχή που διατάζει τον εαυτό της για το κακό, και υπάρχει φόβος ότι μπορεί να έχει άσχημη κατάληξη.**

► **Ειλικρίνεια:** Είναι η βάση όλων των πράξεων της καρδιάς. Ο όρος (Σιντκ) ειλικρίνεια καλύπτει διάφορες πτυχές: **1) ειλικρίνεια στο λόγο.** **2) ειλικρίνεια στις προθέσεις και τις επιθυμίες.** **3) ειλικρίνεια στην αποφασιστικότητα.** **4) ειλικρίνεια στην εκπλήρωση της απόφασης.** **5) ειλικρίνεια στις πράξεις, όπου η εξωτερική να συμβαίνει με την εσωτερική, όπως για παράδειγμα η ταπεινότητα στην προσευχή.** **6) ειλικρίνεια στην εκπλήρωση όλων των πτυχών της θρησκείας.** Πρόκειται για το υψηλότερο επίπεδο, όπως το να είναι κανείς ειλικρινής όσον αφορά το φόβο, την ελπίδα, τον ασκητισμό, την ικανοποίηση, την εμπιστοσύνη, την αγάπη και όλες τις υπόλοιπες πράξεις της καρδιάς. Όποιος είναι ειλικρινής στα προαναφερθέντα, τότε χαρακτηρίζεται «ειλικρινής», καθώς έχει πράγματι φτάσει το επίπεδο του ειλικρινούς. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) είπε: **«Να είστε ειλικρινείς, γιατί η ειλικρίνεια οδηγεί στην αρετή, και η αρετή οδηγεί στον Παράδεισο. Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει την αλήθεια, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ ως ειλικρινής άνθρωπος. Το ψεύδος οδηγεί στο Αλ-Φετζούρ (δηλ. κακοθουλία, αισχρές πράξεις), και το Αλ-Φετζούρ οδηγεί στο Πυρ (της Κολάσεως). Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει ψέματα, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ, ως ψεύτης.»** (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)

Οποιος αναζητά την αλήθεια και είναι ειλικρινής όσον αφορά την αναζήτηση της αλήθειας, τότε είναι πολύ πιθανό να καταλήξει επιτυχής στην αναζήτησή του. Αν όχι, τότε ο Αλλάχ θα τον συγχωρήσει.

Το ψεύδος αντιτίθεται στην ειλικρίνεια. Το πρώτο πράγμα στο οποίο το ψεύδος φθάνει και το οποίο διαφθείρει είναι η γλώσσα, έπειτα το υπόλοιπο σώμα, όπου κάνει το ίδιο όπως στη γλώσσα. Έπειτα, εξαπλώνεται και γίνεται μέρος όλων των λεγομένων, των πράξεων και των υποθέσεων του ατόμου, μέχρι που εκείνο περικυκλώνεται απ' αυτό και από τη διαφθορά.

► **Αγάπη:** Η γλυκύτητα της πίστης κερδίζεται μέσα από την αγάπη για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) και τους πιστούς. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{σάλαμ}) είπε: **«Τρία πράγματα, τα οποία όποιος τα κατέχει, θα βρεί μέσα του τη γλυκύτητα της πίστης: Το να είναι ο Αλλάχ κι ο Αγγελιαφόρος Του οι πιο αγαπητοί σε αυτόν από οτιδήποτε άλλο· το να αγαπά έναν άνθρωπο και να τον αγαπά μόνο για χάρη του Αλλάχ, και το να μισεί να επιστρέψει στην απιστία, αφού ο Αλλάχ τον έχει σώσει από αυτήν, καθώς μισεί το να ρίχτει στο Πυρ.»** (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ).

Αν το δέντρο της αγάπης φυτευτεί στην καρδιά και ποτιστεί με ειλικρίνεια και με το να ακολουθεί κανείς το δρόμο του Προφήτη (Σάλα Αλλάχων Αλλάχι σύντα Σάλιμην), τότε θα παράγει συνεχώς κάθε είδος καρπών με την άδεια του Αλλάχ.

Υπάρχουν τέσσερα είδη αγάπης: 1) **Αγάπη προς τον Αλλάχ**, που είναι η βάση της πίστης; 2) **Αγάπη για Χάρη του Αλλάχ**, και μίσος για Χάρη Εκείνου. Αυτό το είδος αγάπης είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο. 3) **Αγάπη μαζί με τον Αλλάχ**, το να περιλαμβάνει κανείς στην αγάπη του προς τον Αλλάχ άλλους, η οποία πρέπει να προορίζεται μόνο για τον Αλλάχ, όπως η αγάπη των πολυνθεϊστών για τους θεούς τους. Αυτό το είδος αγάπης αποτελεί τη βάση του Σιρκ· 4) **Φυσική αγάπη**, όπως η αγάπη κάποιου για τους γονείς και τα παιδιά του, η αγάπη για το φαγητό κ.α. Αυτό το είδος αγάπης είναι επιτρεπτό.

► **Εμπιστοσύνη:** Σημαίνει το να έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, λαμβάνοντας τα επιτρεπτά μέσα ώστε να αποκτήσει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό, αφήνοντας το αποτέλεσμα στα Χέρια του Αλλάχ. Το να μην έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα στο *Taoukhîn* (μονοθεϊσμό) του. Και το να μην λάβει κανείς τα μέσα ώστε να επιτύχει το στόχο του, σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα με τη λογική του. Έτσι θα πρέπει κανείς να έχει εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, αλλά ταυτόχρονα να λάβει τα επιτρεπτά μέσα, ώστε να επιτύχει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό.

Υπάρχουν τρία είδη εμπιστοσύνης: 1) **Το υποχρεωτικό:** που είναι η εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, σε όσα μόνο Αυτός είναι Ικανός να κάνει, όπως η θεραπεία ενός αρρώστου. 2) **Το απαγορευμένο:** το οποίο διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: **α.** το μεγαλύτερο Σιρκ. Είναι η περίπτωση όπου κάποιος βασίζεται πλήρως σε πράγματα που ο Αλλάχ έχει δημιουργήσει ως μέσα, και πιστεύει πως αυτά τα μέσα φέρνουν από μόνα τους διφελος ή βλάβη (χωρίς τη δύναμη του Αλλάχ). **β.** Το μικρότερο Σιρκ. Στην περίπτωση αυτή κάποιος βασίζεται σε κάποιο άλλο άτομο για τον βιοπορισμό του, παρόλο που δεν πιστεύει ότι αυτό το άτομο είναι αυτός που του παραχωρεί το βιοπορισμό, αλλά τον εκλαμβάνει ως κάτι περισσότερο από μια απλή αιτία. 3) **Το επιτρεπτό είδος:** το οποίο αφορά το να εμπιστεύεται κανείς κάποιον άλλον ή να βασίζεται πάνω του σε κάτι που βρίσκεται μέσα στις δυνατότητές του, όπως η αγορά και η πώληση. Δεν είναι επιτρεπτό να πει: «Βασίζομαι στον Αλλάχ κι έπειτα σε σένα», αντίθετα θα πρέπει να πει: «Σε εξουσιοδοτώ να κάνεις αυτό για λογαριασμό μου».

► **Ευγνωμοσύνη:** Αποτελεί ευγνωμοσύνη για την εμφάνιση των αποτελεσμάτων της Εύνοιας του Αλλάχ στο δούλο, δηλαδή την εμφάνιση στην καρδιά του με τη μορφή πίστης, στη γλώσσα του με τη μορφή λόγων ευχαριστίας και δοξασίας προς τον Αλλάχ, και στο σώμα του με τη μορφή λατρείας προς τον Αλλάχ. Δηλαδή η ευγνωμοσύνη προέρχεται από την καρδιά, τη γλώσσα και το σώμα. Η υπομονή είναι ένα μέσο για να δείξει κανείς την ευγνωμοσύνη του. Η σημασία της ευγνωμοσύνης είναι να χρησιμοποιεί κανείς τις χάρες του Αλλάχ ως μέσα υπακοής προς Αυτόν.

► **Υπομονή:** Είναι το να μην απευθύνει κανείς τα παράπονά του για κάποια δοκιμασία που έλαβε σε άλλους, εκτός του Αλλάχ, ούτε να περιμένει από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ να λύσει τη δοκιμασία του. Παράδειγμα

δοκιμασίας είναι οι αρρώστιες.

Ο Αλλάχ είπε: «Πράγματι, οι υπομονετικοί θα λάβονταν την αμοιβή των χωρίς απολογισμό [δηλ. όριο]» [39:10] Ο Προφήτης (^{ελλα}^{Αλλάχ}^{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «Οποιος παραμένει υπομονετικός, ο Αλλάχ θα τον υποστηρίξει στην υπομονή του, και σε κανέναν δεν έχει δοθεί τίποτα καλύτερο και πιο γενναιόδωρο από την υπομονή.» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Ο 'Ουμαρ είπε: «Δεν γεύτηκα καμιά δοκιμασία, χωρίς ο Αλλάχ να μου παραχωρήσει μέσα της τέσσερις χάρες: το ότι δεν ήταν στη θρησκεία μου, το ότι δεν ήταν μεγαλύτερη από όσο είναι, το ότι δεν στερήθηκα από το να την δέχομαι με πιστή καρδιά και ότι ευελπίστως θα αμειφθώ γι' αυτή.»

Υπάρχουν τρία επίπεδα υπομονής: 1) Το χαμηλότερο: το να μην παραπονιέσαι, παρόλο που είσαι δυσαρεστημένος. 2) Το μεσαίο: το να μην παραπονιέσαι, αλλά ταυτόχρονα το να δέχεσαι τη δοκιμασία με πιστή καρδιά. 3) Το υψηλότερο: το να ευχαριστείς τον Αλλάχ για το ότι δοκιμάζεσαι.

Η υπομονή διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: 1) Σωματική υπομονή. Εν προκειμένω δεν εννοείται αυτή η κατηγορία. 2) Ψυχολογική υπομονή, που αφορά την αντίσταση στους φυσικούς πόθους και επιθυμίες.

Οτιδήποτε αντιμετωπίζει ένας δούλος σε αυτόν τον κόσμο ανήκει σε ένα απ' τα δύο: 1) Αυτό το οποίο βρίσκεται σε συμφωνία με τους πόθους του. Έτσι, πρέπει να είναι υπομονετικός στην εκτλήρωση του δικαιώματος του Αλλάχ, ευχαριστώντας Τον και μην χρησιμοποιώντας το προς την ανυπακοή προς Αυτόν.

2) Αυτό που αντιτίθεται στους πόθους του, το οποίο χωρίζεται σε τρία είδη: **α.** Το να είναι κανείς υπομονετικός ως προς την υπακοή προς τον Αλλάχ. Αποτελεί υποχρέωση το να κάνει κανείς ό,τι είναι υποχρεωτικό από τις λατρείες (Φαρντ), και είναι αξιέπαινο το να κάνει οτιδήποτε υπερβαίνει τις υποχρεωτικές λατρείες του (Ναούναφιλ). **β.** Να είναι υπομονετικός στην αποχή από την ανυπακοή στον Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα το να απέχει κανείς από οτιδήποτε απαγορευμένο (Χαράμ) και είναι αξιέπαινο το να απέχει από αυτό που είναι μη επιθυμητό (Μακρούχ). **γ.** Το να είναι υπομονετικός κατά τις δοκιμασίες του Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα να αποτρέπει κανείς τη γλώσσα του απ' το να παραπονέται, και την καρδιά του από το να ενίσταται σε αυτά που ο Αλλάχ έχει ορίσει, καθώς και το να αποτρέπει το σώμα του να κάνει αυτό που είναι ανεπιθύμητο για τον Αλλάχ, όπως το να θρηνεί, να χαστουκίζει τα μάγουλά του και να σχίζει τα ρούχα του. Είναι αξιέπαινο η καρδιά να ευχαριστείται με την απόφαση του Αλλάχ.

Ποιος είναι καλύτερος: ο πλούσιος που είναι ευγνώμων ή ο φτωχός που είναι υπομονετικός; Εάν ο πλούσιος ξοδεύει τα χρήματά του στην υπακοή του Αλλάχ (ως φιλανθρωπία) ή τα φυλάσσει γι' αυτό, τότε είναι καλύτερος από το φτωχό. Ωστόσο, αν ξοδεύει τα περισσότερα απ' τα χρήματά του σε ό,τι είναι επιτρεπτό, τότε ο φτωχός είναι καλύτερος. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Αυτός που τρώει και είναι ευγνώμων, είναι στη ίδια θέση με εκείνον που τηστεύει και είναι υπομονετικός.» (Αχμαντ)

► Ικανοποίηση: Σημαίνει το να είναι κανείς ευχαριστημένος και ικανοποιημένος με κάτι, αφού συμβεί. Το να είναι κανείς ικανοποιημένος με την απόφαση του Αλλάχ, τον κατατάσσει στα υψηλότερα επίπεδα κοντά στον Αλλάχ,

και προέρχεται από τους καρπούς της αγάπης και της εμπιστοσύνης. Το να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ για να αφαιρέσει κάτι το βλαβερό, δεν αντιφάσκει με το να είναι ικανοποιημένος μαζί Του.

► **Υποταγή και ταπεινότητα (Χουσού')**: Είναι το να δοξάζει κανείς τον Αλλάχ, και να είναι ταπεινός ενώπιων Του. Ο Χουδάιφα είπε: «Να προσέχετε την ταπεινότητα της υποκρισίας.». Τού είπαν: «Ποια είναι η ταπεινότητα της υποκρισίας;». Απάντησε: «Το να δείτε το σώμα σε κατάσταση υποταγής και ταπεινότητας (Χουσού'), ενώ η καρδιά δεν βρίσκεται στην ίδια κατάσταση.». Επίσης είπε: «Το πρώτο που πρόκειται να χάσετε από τη θρησκεία σας είναι το Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα)».

Για κάθε πράξη λατρείας, η οποία συνδυάζεται με Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα), η αμοιβή καθορίζεται σύμφωνα με το Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα) του ατόμου, όπως για παράδειγμα την προσευχή. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε γι' αυτόν που προσεύχεται ότι ίσως να λάβει μόνο τη μισή αμοιβή, ή το ένα τέταρτο, πέμπτο...δέκατο από την προσευχή του. Αντίθετα, κάποιος μπορεί να μην λάβει καθόλου αμοιβή από την προσευχή του, λόγω της ενδεχόμενης απόλυτης έλλειψης Χουσού' (υποταγής και ταπεινότητας).

► **Ελπίδα:** Αφορά το να κοιτάζει κανείς την απεραντοσύνη του ελέους του Αλλάχ. Αυτό που την αντιβαίνει είναι το να είναι απελπισμένος. Το να κάνει κανείς μια πράξη με ελπίδα ότι θα λάβει αμοιβή από τον Αλλάχ είναι καλύτερο και ψηλότερο από το να την κάνει φοβούμενος ότι ο Αλλάχ δε θα τη δεχτεί από αυτόν. Επειδή το πρώτο τον κάνει να σκέφτεται καλά για τον Αλλάχ.

Χωρίζεται σε δύο επίπεδα: 1) **Το υψηλότερο επίπεδο:** Το να κάνει κανείς μια καλή πράξη ελπίζοντας στην αμοιβή από τον Αλλάχ. Η Αΐσα (η ενδρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, «Και εκείνοι που δίνουν ό,τι δίνουν (την ελεημοσύνη τους), ενώ οι καρδιές τους είναι φοβισμένες» [Κοράνιο 23:60] είναι εκείνοι που κλέβουν, συνουσιάζονται παράνομα και πίνουν αλκοόλ, ενώ φοβούνται τον Αλλάχ;». Εκείνος (Σάνω Αλλάχουν) απάντησε: «Όχι, Ω κόρη του Ασ-Σιντείκ. Είναι οι άνθρωποι που προσεύχονται, νηστεύουν και δίνουν ελεημοσύνη, ενώ φοβούνται ότι οι πράξεις τους δεν θα γίνουν αποδεκτές «Είναι εκείνοι που σπεύδουν στο να κάνουν καλές πράξεις» [23:61]» (Ατ-Τίρμιδι).

2) **Το υψηλότερο επίπεδο:** Είναι το επίπεδο εκείνων που διαπράττουν αμαρτία και έπειτα μετανοούν και ελπίζουν για τη συγχώρεση του Αλλάχ. Όσο για τον αμαρτωλό που παραμένει ανυπάκουος και δε μετανοεί καθώς ελπίζει για το έλεος του Αλλάχ, αυτό που κάνει αποτελεί μόνο ευχή και όχι ελπίδα στον Αλλάχ. Ο πιστός συνδυάζει το να κάνει καλό με το φόβο. Ο υποκριτής συνδυάζει το να κάνει κακό με το αίσθημα ασφάλειας.

► **Φόβος:** Είναι η θλίψη που καταβάλλει ένα άτομο λόγω της προσδοκίας ότι θα συμβεί κάποιο κακό. Αν το κακό αυτό είναι βέβαιο, τότε αποκαλείται Χάσιγα. Το αντίθετο του φόβου είναι η ασφάλεια. Ο φόβος δεν αντιφάσκει με την ελπίδα, επειδή ο φόβος αποτελεί κίνητρο ενώ βρίσκεται κανείς σε κατάσταση φόβου, ενώ η ελπίδα είναι ένα κίνητρο ενώ κανείς βρίσκεται σε κατάσταση επιθυμίας. Πρέπει κανείς να συνδυάζει αγάπη, φόβο και ελπίδα. Ο Ιμπν Αλ-Κάγιμ είπε: «Η καρδιά, καθ' οδόν προς

τον Αλλάχ μοιάζει με ένα πουλί· το κεφάλι του είναι η αγάπη, η ελπίδα και ο φόβος είναι τα φτερά του. Αν ο φόβος κατοικεί στην καρδιά, τότε θα κάψει όλους τους πόθους του και θα αφαιρέσει την αγάπη προς όλα τα εγκόσιμα πράγματα απ' αυτό.»

Ο **υποχρεωτικός φόβος** είναι ο φόβος που ενθαρρύνει κάποιον προς τις θρησκευτικές υποχρεώσεις (Φαρντ) και τον αποτρέπει από τις απαγορεύσεις (Μουχαρραμάτ). Ο **αξιέπαινος φόβος** είναι αυτός που ενθαρρύνει κάποιον προς αυτό που είναι αξιέπαινο (Μούσταχαμπ) και τον αποτρέπει από κάτι το μη επιθυμητό (Μακρούχ).

Υπάρχουν τρία είδη φόβων: 1) **Φόβος προς τον Αλλάχ:** Είναι το να φοβάται κανείς τον Αλλάχ, τον Έναν και Μοναδικό Θεό, πιστεύοντας ότι μόνο Αυτός μπορεί να ωφελήσει και να βλάψει. Δεν επιτρέπεται να φοβάται κανείς οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες που φοβόντουσαν τα είδωλά τους, και πίστευαν ότι μπορούσαν να τους ωφελήσουν και να τους βλάψουν. 2) **Φόβος προς τους ανθρώπους σχετικά με τη θρησκεία:** Είναι το να οδηγεί ο φόβος προς τους ανθρώπους κάποιον στο να διαπράξει αμαρτία ή να μην κάνει κάτι το υποχρεωτικό. Και αυτός ο φόβος είναι απαγορευμένος. 3) **Ο επιτρεπτός φόβος:** Όπως ο φυσιολογικός φόβος που νιώθει κάποιος για τους λύκους και τα άγρια θηρία.

► **Ασκητισμός:** Είναι η απομάκρυνση του ανθρώπου από την αγάπη προς το υλικό, στρεφόμενος προς κάτι καλύτερο. Η απομάκρυνση από τα υλικά αγαθά αυτού του κόσμου απαλύνει και ανακουφίζει την καρδιά και το σώμα του καθενός, μα η λαχτάρα για τις απολαύσεις τού αυξάνει το όγχος, τη θλίψη και την ανησυχία. Η αγάπη γι' αυτόν τον κόσμο είναι η πηγή όλων των αμαρτιών, και η απομάκρυνση από τις απολαύσεις του είναι η αιτία για κάθε καλή πράξη. Η αποκήρυξη αυτού του κόσμου σημαίνει να τον αφαιρέσει κανείς από την καρδιά του, και όχι να τον αφαιρέσει από τα χέρια του ενώ η καρδιά του είναι ακόμη προσκολλημένη σ' αυτόν, κάτι που είναι ο ασκητισμός των αδαών. Ο Προφήτης (^{Σύνταγμα} ^{Αλλάχ} ^{από} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Πόσο σπουδαίος είναι ο καλός πλούτος, όταν βρίσκεται στα χέρια ενός ενάρετου άνδρα!**». (Άχμαντ)

Υπάρχουν πέντε κατηγορίες ενδεών ανθρώπων, δύον αφορά τον πλούτο: 1) Κάποιος που στρέφεται μακριά από τον πλούτο, επειδή τον απεχθάνεται και μένει μακριά από τη βλάβη και τον περισπασμό που μπορεί να προκαλέσει. Αυτός είναι ο **ασκητής**. 2) Κάποιος που ούτε αγαπάει τον πλούτο, ούτε τον μισεί. Πρόκειται για ένα **ευχαριστημένο** άτομο. 3) Κάποιος που προτιμά να έχει πλούτο λόγω της αγάπης του γι' αυτόν, μα δεν τον κυνηγά. Αν έλθει σ' αυτόν τυχαία, τον δέχεται και είναι ευχαριστημένος μ' αυτόν, μα αν υπάρχει κόπος στο να τον κερδίσει, κάτι τέτοιο δεν το θέλει. Αυτός είναι ένας **ικανοποιημένος** άνθρωπος. 4) Κάποιος που δεν τον αναζητά, γιατί δεν έχει τη δυνατότητα, ειδάλλως θα είχε την επιθυμία να τον αποκτήσει. Αν έβρισκε έναν τρόπο να τον κερδίσει, ακόμα και με κόπο, θα προσπαθούσε. Αυτός είναι ένας **ανήσυχος** άνθρωπος. 5) Κάποιος που τον αναζητά από ανάγκη, όπως κάποιος πεινασμένος ή γυμνός, που δεν έχει φαγητό ή ρουχισμό. Πρόκειται για έναν **Αναγκασμένο** άνθρωπο.

Ἐνας Ἡρεμος Διάλογος

Κάποιος με το όνομα 'Αμπντ Αλλάχ (αυτό το όνομα σημαίνει δούλος του Αλλάχ) συνάντησε έναν άνδρα με το όνομα 'Αμπντ Αν-Ναμπέι (που σημαίνει δούλος του Προφήτη) και σκέφθηκε γι' αυτό το όνομα, αρνούμενος την έννοια του, και αναρωτήθηκε: «Πώς είναι δυνατόν ένας μουσουλμάνος να έχει όνομα που σημαίνει διτί λατρεύει άλλον εκτός του Αλλάχ!». Έτσι, ο 'Αμπντ Αλλάχ απευθύνθηκε στον 'Αμπντ Αν-Ναμπέι, λέγοντας: «Λατρεύεις κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ!». Ο 'Αμπντ Αν-Ναμπέι απάντησε: «Οχ! Δεν λατρεύω κανέναν άλλον εκτός του Αλλάχ. Είμαι Μουσουλμάνος και λατρεύω τον Αλλάχ Μόνο.».

'Αμπντ Αλλάχ: Τότε γιατί το όνομά σου μοιάζει με κάποια χριστιανικά ονόματα, όπως *Αμπντ Αλ-Μασείχ* (που σημαίνει ο δούλος του Μεσσία, δηλ. του Ιησού. Πρόκειται για ένα κοινό όνομα ανάμεσα στους Αραβες Χριστιανούς); Το να ακούς το όνομα αυτό μεταξύ των Χριστιανών δεν είναι παράξενο, εφ' όσον λατρεύουν τον Ιησού ('έσλα Αλλάχου' Αλλάχ συά Σάλαμ'). Και έτσι όποιος ακούσει το όνομα σου θα σκεφτεί διτί λατρεύεις τον Προφήτη Μωχάμμαντ ('έσλα Αλλάχου συά Σάλαμ'), και αυτό δεν είναι η αντίληψη του μουσουλμάνου για τον Προφήτη. Ο κάθε μουσουλμάνος πρέπει να πιστεύει διτί ο Προφήτης Μωχάμμαντ ('έσλα Αλλάχου συά Σάλαμ') ήταν απλά δούλος του Αλλάχ και ο αγγελιαφόρος Του και τίποτε άλλο.

'Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα ο Μωχάμμαντ ('έσλα Αλλάχου συά Σάλαμ') είναι ο σπουδαιότερος άνθρωπος που έχει ζήσει, και είναι ο γηέτης δύων των Αγγελιαφόρων. Παίρνουμε το όνομά του στα ονόματά μας αναζητώντας τις ευλογίες του, καθώς επίσης και να πλησιάσουμε τον Αλλάχ μέσω της υψηλής θέσης του Προφήτη κοντά Του. Πέρα απ' αυτό, ο αδελφός μου ονομάζεται *'Αμπντ Αλ-Χουσσεΐ'* (Ο δούλος του Χουσσεΐν, εγγονός του Προφήτη και υιός του 'Άλι.) και ο πατέρας μου *'Αμπντ Αρ-Ρασούλ'* (Ο δούλος/λάτρης του Αγγελιαφόρου). Το να παίρνουμε αυτά τα ονόματα είναι μια παλιά και ευρέως διαδεδομένη συνήθεια που ήταν εξαπλωμένη και στους προγόνους μας. Και έτσι το ζήτημα είναι απλό, για αυτό μην είσαι υπερβολικός, αφού η θρησκεία είναι εύκολα κατανοητή και δεν είναι φανατική.

'Αμπντ Αλλάχ: Αυτό είναι ένα διαφορετικό θέμα, ακόμη χειρότερο και αποτελεί μεγαλύτερη αμαρτία από το πρώτο: το να ζητά κανείς από κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ ότι Εκείνος Μόνο είναι Ικανός να δώσει. Είτε αντός από τον οποίο ζητάει είναι ο Προφήτης, είτε ένας από τους ενάρετους ανθρώπους, όπως ο Αλ-Χουσσεΐν ('έσλα Αλλάχ επ' αντός'), κάτι που αποτελεί πλήρη αντίφαση με τον *Ταουχίν* (Μονοθεϊσμό), τον οποίο έχουμε διαταχθεί να εφαρμόζουμε. Έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη σημασία της έκφρασης *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*.

Θα σου παρουσιάσω κάποια παραδείγματα που θα σε κάνουν να κατανοήσεις τη σημασία αυτού του ζητήματος, καθώς και το διτί υπάρχουν τρομερές συνέπειες για κάποιον που χρησιμοποιεί αυτά τα ονόματα. Δεν έχω κανέναν άλλον στόχο και καμία άλλη πρόθεση, εκτός από το να διασφαλίσω την αλήθεια από το ψεύδος, και το να διατάσσω την καλοσύνη και την αρετή και να απαγορεύω το κακό. Μόνο ο Αλλάχ είναι ο Ένας και μοναδικός που βοηθά, και εναποθέτουμε την εμπιστοσύνη μας σ' Αυτόν. Δεν υπάρχει καμία δύναμη, εκτός αυτή που προέρχεται από τον Αλλάχ. Πριν το κάνω, ας σου υπενθυμίσω το Λόγο του Αλλάχ: «Στ' αλήθεια, ο λόγος των πιστών, όταν κλήθηκαν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, ώστε Εκείνος να

δικάσει μεταξύ τους ήταν το να πονν, “Ακούμε και υπακούμε”.» [24:51]

Και ο Αλλάχ είπε: «Και αν διαφωνείτε για οτιδήποτε, τότε αναφέρετε το στον Αλλάχ (δηλ. στο Κοράνιο) και στον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. στη Σούννα) αν στ’ αλήθεια πιστεύετε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα.» [4:59]

Τώρα... είπες ότι μαρτυράς πως ο Αλλάχ είναι Ένας, και ότι καταθέτεις ότι Λα ίλλαχ ίλλα Αλλάχ. Μπορείς να εξηγήσεις το νόημα της φράσης;

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Ταουχίντ σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι ο Αλλάχ υπάρχει, ότι δημιούργησε τους ουρανούς και τη Γη, ότι Αυτός δίνει ζωή και θάνατο, ότι Αυτός ελέγχει ολόκληρη την ύπαρξη, και ότι είναι Αυτός που Παρέχει, ο Υποστηρικτής, ο Παντογνώστης, ο Υψιστος, ο Ικανός για τα πάντα...

‘Αμπτν Αλλάχ: Αν σημαίνει μόνο αυτό, τότε ο Φαραώ και ο λαός του, ο Άμπου Τζάαλ και άλλοι θα θεωρούνταν κι εκείνοι μονοθεϊστές. Δεν είχαν άγνοια για το γεγονός ότι ο Αλλάχ υπάρχει, όπως και η πλειοψηφία των πολυθεϊστών. Ο Φαραώ, ο οποίος ισχυρίζόταν ότι κατείχε το ίδιος τη Θεία Κυριότητα, πίστευε στο βάθος της καρδιάς του ότι ο Αλλάχ υπάρχει και πως Μόνον Αυτός έχει τη δημιουργία υπό τον έλεγχό Του. Η απόδειξη γι’ αυτό είναι ότι ο Αλλάχ είπε: «Και εκείνοι (ο Φαραώ και ο λαός του) το διέψευσαν από αλαζονεία κι αδικία, ενώ μέσα τους το γνώριζαν με βεβαιότητα.» [27:14]

Αυτή η παραδοχή έγινε σαφής όταν ήταν έτοιμος να πνιγεί.

Στ’ αλήθεια, ο Ταουχίντ για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους, για τον οποίον αποκάλυψε τις ιερές γραφές, και για τον οποίο πολεμήθηκαν οι Κουράις¹, είναι το να απευθύνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο.

Ξέρεις γιατί ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους στη Γη, ο πρώτος από τους οποίους ήταν ο Νουχ (Νώε) (^{Σέλα Αλλάχος} ^{Άλλαχιν σαρ Σέλαμ});

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Για να καλέσουν τους ειδωλολάτρες στη λατρεία του Αλλάχ και Μόνο, και να εγκαταλείψουν όλους τους εταίρους που Του απέδιδαν.

‘Αμπτν Αλλάχ: Ναι, σωστά. Αλλά ποιος είναι ο λόγος που οδήγησε το λαό του Νώε, στο να διαπράττει Σιρκ (πολυνθεϊσμό);

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Δεν ξέρω.

‘Αμπτν Αλλάχ: Ο Αλλάχ έστειλε το Νώε στο λαό του, όταν εκείνοι υπερέβαλλαν όσον αφορά κάποιους ενάρετους άνδρες: τον Ουάντ, τον Σουά’, τον Γιαγούθ, τον Για’ούκ, και τον Νεσρ (Βλ. Σούρα Νουχ [71:23] τον Ιερού Κορανίου).

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Εννοείς ότι ο Ουάντ, ο Σουά’, ο Γιαγούθ, ο Για’ούκ, και ο Νεσρ ήταν ενάρετοι άνθρωποι και όχι κάποιοι κακόβουλοι ηγέτες των απίστων;

‘Αμπτν Αλλάχ: Ναι, πράγματι. Ήταν ενάρετοι άνθρωποι, τους οποίους ο λαός του Νώε εξέλαβε ως θεούς. Και μετέπειτα, οι Αραβες τους ακολούθησαν σε αυτό.

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Αυτό που λές είναι στ’ αλήθεια παράξενο!

‘Αμπτν Αλλάχ: Να σου πω κάτι ακόμα πιο παράξενο; Ο τελευταίος Προφήτης, ο ηγέτης μας, ο Μωχάμμαντ (^{Σέλα Αλλάχος} ^{Άλλαχιν σαρ Σέλαμ}), εστάλη από τον Αλλάχ σε έναν λαό που αναζητούσε συγχώρεση από τον Αλλάχ όταν αμάρτιανε, έναν λαό που λάτρευε τον Αλλάχ, τελούσε Ταουνάφ (περιφορά) γύρω από τον Ιερό Οίκο στη Μέκκα, τελούσε

¹ Η Αραβική φυλή που καταδίωξε τους πράτους Μουσουλμάνους τον καιρό του Προφήτη (^{Σέλα Αλλάχος} ^{Άλλαχιν σαρ Σέλαμ}).

Σά'ι ανάμεσα στον Ασ-Σάφα και τον Αλ-Μάρουα, τελούσε το Χατζ (προσκύνημα), και έδινε ελεημοσύνη. Παρόλο που εκτελούσαν όλες αυτές τις πράξεις λατρείας, ταυτόχρονα έπαιρναν δημιουργήματα, όπως αγγέλους και αγίους, ως διαμεσολαβητές μεταξύ εκείνων και του Αλλάχ. Προσπαθούσαν να πλησιάσουν τον Αλλάχ μέσω εκείνων και αναζητούσαν τη διαμεσολάβησή τους.

Ο Μωχάμμαντ (^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} Αλλάχος σύνε ^{سَلَّمَ} Σάλαμ) στάλθηκε σ' αυτούς για να ανανεώσει τη θρησκεία του πατέρα τους, του Ιμπραχήμ (Αβραάμ), και να τους ενημερώσει ότι οι πεποιθήσεις τους και οι πράξεις λατρείας τους πρέπει να απευθύνονται απευθείας προς τον Αλλάχ: δεν πρέπει να απευθύνονται προς κανέναν άλλον, εκτός από Αυτόν. Αυτός Μόνος είναι ο Δημιουργός, ο Μόνος Πάροχος και Υποστηρικτής. Οι επτά ουρανοί και οι επτά γαίες, και οιδήποτε εμπεριέχεται σ' αυτά, όλα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχό του και την Κυριαρχία Του. Ακόμα και εκείνοι οι αποκαλούμενοι 'θεοί' που λάτρευαν, αναγνωρίζουν ότι βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την κυριαρχία Του.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Έχεις καμία απόδειξη για αυτά που λες;

‘Αμπντ Αλλάχ: Υπάρχουν πολλές απόδειξεις. Μια από αυτές είναι ο Λόγος Του Αλλάχ: «Πες, «Ποιος παρέχει για σας από τον ουρανό και τη Γη; Ή, Ποιος ελέγχει την ακοή και την όραση; Και Ποιος βγάζει τον ζωντανό από τον νεκρό και Ποιος βγάζει τον νεκρό από τον ζωντανό; Και Ποιος διευθετεί κάθε ζήτημα;» Θα πουν «Ο Αλλάχ», κι έτσι να πεις, «Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);»» [10:31]

Ακόμη μια είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «Πες: «Σε ποιον ανήκει η Γη και ό,τι βρίσκεται σ' αυτήν, αν το γνωρίζετε;» ◊ Θα πουν, «Στον Αλλάχ.» Πες, «Τότε δε θα νοοθετηθείτε;» ◊ Πες, «Ποιος είναι ο Κύριος των επτά ουρανών και Κύριος του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου;» ◊ Θα πουν, «(Ανήκουν) στον Αλλάχ.» Πες, «Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);» ◊ Πες, «Σε Τίνος τα χέρια βρίσκεται η βασιλεία όλων των πραγμάτων – και Αντός προστατεύει, ενώ κανείς δεν μπορεί να προστατέψει εναντίον Του, αν το γνωρίζετε;» ◊ Θα πουν «(Ανήκει) στον Αλλάχ.» Πες, «Πώς, λοιπόν, εξαπατάστε (και απομακρύνεστε από το Μονοθεϊσμό και από την υπακοή στον Αλλάχ);» ◊ Μα, τούς φέραμε την αλήθεια, και ακόμα, πράγματι, είναι ψεύτες.» [23:8491-]

Αυτοί οι πολυθεϊστές έλεγαν επικαλούμενοι τον Αλλάχ κατά το Χατζ: «(Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ. Έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα, εκτός από έναν εταίρο, ο οποίος Σου Ανήκει καθώς και ό,τι αυτός κατέχει.»

Ετσι, οι Άραβες ειδωλολάτρες αναγνώριζαν ότι ο Αλλάχ Μόνος διευθετεί όλες τις υποθέσεις του σύμπαντος, μια πεποιθήση γνωστή ως *Ταουχίντ Αρ-Ρουμπούνμπίγια*, μα αυτή η αναγνώριση δεν τους καθιστά Μουσουλμάνους.

Αυτό που καθιστούσε αυτούς τους ανθρώπους απίστους ήταν το γεγονός ότι προσεύχονταν στους αγγέλους, στους προφήτες, και σε όλους ενάρετους άνδρες (αγίους) με την πρόθεση να μεσολαβήσουν, ώστε να πλησιάσουν τον Αλλάχ. Επομένως, είναι απαραίτητο να απευθύνει κανείς όλες τις επικλήσεις, τους όρκους, τις θυσίες, την αναζήτηση βοήθειας, και όλες τις υπόλοιπες πράξεις λατρείας στον Αλλάχ και Μόνο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αν ο *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμός) δε σημαίνει μόνο, όπως λεξ, την παραδοχή της ύπαρξης του Αλλάχ και τον πλήρη έλεγχό Του σε όλα στο σύμπαν, τότε τι είναι;

‘Αμπντ Αλλάχ: Ο *Ταουχίντ* για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους και αποκάλυψε τις Ιερές Γραφές, και εκείνο το οποίο αρνήθηκαν οι πολυθεϊστές να δεχτούν ήταν το να λατρεύουν μόνο τον Αλλάχ, και κανέναν άλλον εκτός από αυτόν. Αυτός ο *Ταουχίντ* συνεπάγεται να μην απευθύνει καμία πράξη λατρεία σε κανέναν εκτός του Αλλάχ, είτε πρόκειται για επίκληση, είτε για όρκο, είτε για θυσία, είτε για αναζήτηση βοήθειας, είτε για οιδήποτε άλλο. Αυτός ο *Ταουχίντ* εννοείται με τη φράση *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*.

Οι πολυθεϊστές κατανοούσαν ότι η λέξη *ιλλάχ* (θεός) σήμαινε τα αντικείμενα στα οποία απηύθυναν λατρεία, είτε αυτά ήταν άγγελοι, είτε προφήτες, είτε άγιοι, είτε δέντρα, είτε τάφοι, είτε τζινν. Δεν αντιλαμβάνονταν τη λέξη *ιλλάχ* ως τον Δημιουργό, τον Πάροχο, ή Εκείνον που Διευθετεί, καθώς γνώριζαν ότι ήταν Μόνον ο Αλλάχ που διέθετε αυτές τις Ιδιότητες, όπως προαναφέρθηκε. Ο Προφήτης (ﷺ) ήλθε για να τους καλέσει σ' αυτήν τη φράση του *Ταουχίντ*: τη Σαχάντα (μαρτυρία της πίστεως) *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ* και την πρακτική εφαρμογή της, όχι την αποκλειστική προφορά της με το στόμα.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Είναι σα να λες ότι οι ειδωλολάτρες Άραβες της φυλής των Κουράις είχαν περισσότερη γνώση για τη σημασία αυτής της φράσης από πολλούς Μουσουλμάνους σήμερα!

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Οι αδαείς άπιστοι γνώριζαν ότι ο Προφήτης (ﷺ) εννοούσε με αυτήν τη φράση ότι πρέπει κανείς να απομονώνει τον Αλλάχ στην λατρεία και να αρνείται δλα τα υπόλοιπα που λατρεύονται εκτός του Αλλάχ, και να τα απορρίπτει.

Όταν τούς έλεγε, πείτε: «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ!*» έλεγαν: «*Μα κάνει όλους τους θεούς να είναι ένας Θεός – αυτό είναι πράγματι κάτι το εντυπωσιακό!*» [38:5]

Πίστευαν, ωστόσο, ότι ο Αλλάχ είναι ο Μόνος που ελέγχει ολόκληρο το σύμπαν. Αν ο πιο αδαής από τους απίστους γνώριζε αυτό, τότε είναι πραγματικά εκτεληκτικό το ότι πολλοί που ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι στην εποχή μας δε γνωρίζουν τη σημασία αυτής της φράσης, κάτι που ακόμα και οι αδαείς ειδωλολάτρες γνώριζαν!

Πολλοί Μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι Ισλάμ σημαίνει απλά την προφορική αναφορά της φράσης του Μονοθεϊσμού, χωρίς την πίστη στη σημασία της. Τι καλό μπορεί να βρεθεί σ' εκείνους που ισχυρίζονται ότι ακολουθούν το Ισλάμ, όταν οι ειδωλολάτρες των Κουράις γνώριζαν καλύτερα τη σημασία του *Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω κανέναν εταίρο στον Αλλάχ. Αντίθετα, μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει Δημιουργός, Πάροχος ή Υποστηρικτής εκτός του Αλλάχ, και ότι κανείς δεν έχει καμία δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει εκτός του Αλλάχ και Μόνο, χωρίς κανέναν εταίρο. Επίσης μαρτυρώ ότι ούτε καν ο Μωχάμμαντ (ﷺ) δεν έχει τη δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει, ακόμη και τον ίδιον του τον εαυτό, πόσο μάλλον αυτούς που έχουν μικρότερο αξίωμα απ' αυτόν, όπως ο ‘Άλι, ο Χουσσεΐν (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτών), ο ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ

Αλ-Τζιλάνι και άλλοι. Μα είμαι αμαρτωλός, κι εκείνοι οι ενάρετοι άνθρωποι κατέχουν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ. Έτσι, τούς ζητώ να μεσολαβήσουν για μένα μέσω της υψηλής θέσης τους.

‘Αμπντ Αλλάχ: Όπως προανέφερα, το Ιερό Κοράνιο αφηγείται πως όλοι εναντίον των οποίων πολέμησε ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον ὡνά Σάλαμ) αναγνώριζαν αυτό που αναγνωρίζεις κι εσύ. Πίστευαν ότι τα είδωλά τους δεν είχαν έλεγχο πάνω σε καμία πτυχή του σύμπαντος, αλλά αναζητούσαν από αυτούς τη διαμεσολάβησή τους, μέσα από την υψηλή θέση τους. Σου έχω ήδη παράσχει αποδείξεις γι' αυτό από το Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτά τα Εδάφια αποκαλύφθηκαν σχετικά με εκείνους που λάτρευαν είδωλα! Πώς γίνεται να εξισώσει κανείς τους Προφήτες και τους ενάρετους ανθρώπους (αγίους) με τα είδωλα;

‘Αμπντ Αλλάχ: Κάποια από αυτά τα είδωλα, όπως προαναφέρθηκε, έπαιρναν τα ονόματα συγκεκριμένων ενάρετων ανθρώπων (αγίων), όπως ακριβώς τον καιρό του Νουχ (Νάωε) (Σάλα Αλλάχον). Οι άπιστοι αναζητούν τη διαμεσολάβησή τους μόνο και μόνο λόγω της ξεχωριστής θέσης που κατείχαν δίπλα στον Αλλάχ. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «*Καὶ αὐτοὶ πον ἐπαίρναν ἄλλονς εκτός από Αὐτὸν ως Αουλιά'* (κηδεμόνες, προστάτες κτλ.) (λένε), «*Δεν τοὺς λατρεύοντε, παρά μόνο για να μας φέρουν πιο κοντά στον Αλλάχ σε κατάταξη.*» [39:3]

Οσο γι' αυτό που είπες, «Πώς είναι δυνατό να εξισώσεις τους προφήτες και τους αγίους με τα είδωλα;» Η αλήθεια είναι ότι κάποιοι από εκείνους στους οποίους εστάλη ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον ὡνά Σάλαμ), επικαλούνταν τους αγίους, όπως είπε ο Αλλάχ: «*Εκείνοι τοὺς οποίους επικαλούνται (άγιοι, Προφήτες κλπ.), αναζητούν μέσα προσέγγισης προς τὸν Κύριό τους, αγωνιζόμενοι για τὸ ποιος από αυτοὺς θα είναι κοντύτερα, καὶ ελπίζονταν για τὸ ἔλεός Τοῦ καὶ φοβούνται τὴν τιμωρία Τοῦ. Πράγματι, η τιμωρία τοῦ Κυρίου σον είναι ἀξια φόβον καὶ αποχήγε.*» [17:57]

Άλλοι επικαλούνταν τον Ιησού (Σάλα Αλλάχον) και την μητέρα του, τη Μαρία (Π. εναρέστη τοῦ Αλλάχ επ' αντής), δύως είπε ο Αλλάχ: «...*Καὶ ὅταν ο Αλλάχ θα πει, “Ω, Ιησού, νιέ της Μαρίας, είπες εσύ στοὺς ανθρώπους: ‘Αλέβετε εμένα καὶ τὴ μητέρα μου ὡς θεότητες πέραν τον Αλλάχ.’;”* Εκείνος θα πει: «*Δόξα σε Σένα! Δεν θα ἐλεγα αὐτό για το οποίο δεν ἔχω δικαίωμα...*» [5:116]

Κάποιοι από τους ειδωλολάτρες επικαλούνταν τους αγγέλους, όπως είπε ο Αλλάχ: «*Καὶ τὴν Ημέρα πουν Αντός θα τοὺς συγκεντρώσει ὀλοὺς μαζὶ καὶ μετά θα πει στοὺς αγγέλους: ‘Αυτοὶ οι ἀνθρωποι λάτρευαν εσάς;*» [34:40]

Αυτά τα Εδάφια αποδεικνύουν ότι ο Αλλάχ θεωρεί εξίσου ως απίστους εκείνους που απευθύνουν λατρεία στα είδωλα, και εκείνους που απευθύνουν λατρεία στους αγγέλους, τους προφήτες και τους αγίους. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον ὡνά Σάλαμ) πολέμησε εναντίον όλων τους χωρίς διάκριση.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Οι άπιστοι αναζητούσαν όφελος απ' αυτούς, μα εγώ όχι. Μαρτυρώ ότι ο Αλλάχ είναι εκείνος που φέρνει όφελος και βλάβη, και ελέγχει όλα τα πράγματα, και αυτό δεν το αναζητώ σε κανέναν εκτός Αυτού. Οι άγιοι δεν έχουν καμία δύναμη να κάνουν όλα αυτά. Απευθύνομαι σ' αυτούς μόνο για να μεσολαβήσουν εκ μέρους μου ενώπιων του Αλλάχ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό που μόλις είπες είναι αυτό που έλεγαν οι άπιστοι. Η απόδειξη είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «*Καὶ λατρεύοντεν εκτός από τὸν Αλλάχ αντά (τα είδωλα)*

πον ούτε τους βλάφτονταν ούτε και τους ωφελούν. Και λένε: 'αντοί είναι οι μεσολαβητές μας με τον Αλλάχ.» [10:18]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν λατρεύω κανέναν εκτός του Αλλάχ. Το να καταλύω σ' αυτούς και να τούς επικαλούμαι δεν είναι λατρεία!

‘Αμπντ Αλλάχ! Σε ρωτώ, παραδέχεσαι ότι ο Αλλάχ έχει καταστήσει υποχρεωτικό για σένα το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ και μόνο, και ότι αυτό είναι δικαίωμα του Αλλάχ πάνω σου; Όπως είπε ο Αλλάχ: «*Και δεν διατάχθηκαν παρά να λατρεύονταν τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία, κλίνοντας προς την αλήθεια και μένοντας μακριά από το ψεύδος.*» [98:5]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, βέβαια. Ο Αλλάχ το κατέστησε καθήκον για μένα.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου ζητώ λοιπόν, να μου εξηγήσεις τι σημαίνει το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι ακριβώς εννοείς με αυτήν την ερώτηση;

‘Αμπντ Αλλάχ: Δώσε μεγάλη προσοχή σε αυτά που θα σου πω, ώστε να καταλάβεις. Ο Αλλάχ είπε: «*Να επικαλείστε τον Κύριό σας ταπεινά και ιδιαιτέρως πράγματι, δεν Αγαπά τους παραβάτες.*» [7:55]

Αποτελεί η επίκληση πράξη λατρείας προς τον Αλλάχ:

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, είναι η βάση της λατρείας, όπως στο χαντίθ: «*Η επίκληση είναι η λατρεία.*» (Αμπντ Νταούντε)

‘Αμπντ Αλλάχ: Από τη στιγμή που αναγνωρίζεις ότι είναι λατρεία, αν έκανες επίκληση προς τον Αλλάχ μέρα-νύχτα από φόβο και ελπίδα για κάποιες ανάγκες σου, και έπειτα έκανες επίκληση σε κάποιον προφήτη, άγγελο ή άγιο πάνω από τον τάφο του, για τις ίδιες πάλι ανάγκες, θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, θα είχα αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία. Σωστά. Είναι ξεκάθαρο.

‘Αμπντ Αλλάχ: Θα σου δώσω ένα ακόμη παράδειγμα, τη ρήση του Αλλάχ: «*Γι' αυτό προσενχήσου στον Κύριό σου (αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο) και πρόσφερε θυσία (για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο).*» [108:2]

Εάν αντιληφθείς τη σημασία αυτής της ρήσης, και υπακούσεις την εντολή του Αλλάχ, σφαγιάζοντας κάποιο ζώο για χάρη Του, αποτελεί η σφαγή σου πράξη λατρείας που απευθύνεται στον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αποτελεί λατρεία.

‘Αμπντ Αλλάχ: Τώρα, αν ήταν να σφαγιάσεις ένα ζώο για χάρη κάποιου δημιουργήματος, όπως για κάποιον προφήτη, κάποιο τζινν ή κάποιον άλλο μαζί με τον Αλλάχ, δεν θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αυτό συνιστά αναμφίβολα Σιρκ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου έδωσα αυτά τα δύο παραδείγματα, την προσευχή και την προσφορά θυσίας, γιατί η προσευχή αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά λεκτικά είδη λατρείας, ενώ η προσφορά θυσίας μία από τις πιο σημαντικές πρακτικές λατρείας.

Οστόσο, η λατρεία δεν περιορίζεται σε αυτά τα δύο είδη: αντίθετα, περιλαμβάνει πολλά ακόμη είδη, όπως τάματα, όρκους, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας, κ.ο.κ.

Και κάτι ακόμα, λάτρευναν οι πολυθεϊστές αγγέλους, αγίους, το είδωλο του Αλ-Λατ και άλλα;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, λάτρευναν.

‘Αμπντ Αλλάχ: Μήπως λοιπόν, οι ειδωλολάτρες έκαναν κάποια άλλη πράξη λατρείας, εκτός από προσευχή, προσφορά θυσιών, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας σε αυτούς; Αναγνώριζαν ότι ήταν οι δούλοι του Αλλάχ και βρίσκονταν υπό την πλήρη κυριαρχία Του, και ότι ο Αλλάχ ήλεγχε τα πάντα, και όμως προσεύχονταν και προσέτρεχαν σ' αυτούς, αναζητώντας τη διαμεσολάβησή τους. Αυτό το γεγονός είναι τόσο ξεκάθαρο, όσο και το φως της ημέρας.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αρνείσαι ότι ο Προφήτης Σάλα Αλλάχου Αλλάχ ωνά Σάλαμ θα μεσολαβήσει;

‘Αμπντ Αλλάχ: Όχι, δεν το αρνούμαι καθόλου. Πράγματι, είναι εκείνος που θα μεσολαβήσει, και η διαμεσολάβησή του θα γίνει αποδεκτή.

Προσμένω τη διαμεσολάβησή του. Άλλα το θέμα της διαμεσολάβησης, βρίσκεται εντελώς υπό τις εντολές του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «Πες: Στον Αλλάχ ανήκει κάθε διαμεσολάβηση...» [39:34]

Η διαμεσολάβηση μπορεί να χορηγηθεί μόνο με την άδεια του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «Ποιος είναι αυτός που μπορεί να μεσολαβήσει (για λογαριασμό κάποιου άλλου) μπροστά Του, εκτός με την Άδειά Του;» [2:255]

Κανείς δεν μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, αφού η μεσολάβηση κάποιου προς τον Αλλάχ ωφελεί μόνο αυτούς που θέλει ο Αλλάχ, όπως είπε κι Εκείνος: «Και δεν μεσολαβούν, παρά εκ μέρους κάποιου που δέχεται Αυτός.» [21:28]

Ο Αλλάχ δεν δέχεται παρά μόνο τον Ταουχίντ, όπως ο ίδιος είπε: «Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από εκείνον, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.» [3:85]

Εάν συμφωνήσουμε ότι όλη η διαμεσολάβηση βασίζεται αποκλειστικά στην εντολή του Αλλάχ και αποκτάται μόνο με την άδειά Του, και ότι ούτε ο ίδιος ο Προφήτης Σάλα Αλλάχου Αλλάχ ωνά Σάλαμ, ούτε κανένας άλλος μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ δέχεται να γίνει η μεσολάβηση μόνο εκ μέρους αυτών που πιστεύουν στη Μοναδικότητά Του, πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι η διαμεσολάβηση είναι ένα δικαίωμα που ανήκει αποκλειστικά στον Αλλάχ.

Γι' αυτό το λόγο, ζητώ από τον Αλλάχ την διαμεσολάβηση του Προφήτη Του Σάλα Αλλάχου Αλλάχ ωνά Σάλαμ λέγοντας: «Ω, Αλλάχ, μη μου στερήσεις τη διαμεσολάβηση του Προφήτη», «Ω, Αλλάχ, σου ζητώ να του επιτρέψεις να μεσολαβήσει για μένα,» και άλλες παρόμοιες επικλήσεις.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Έχουμε συμφωνήσει ότι δεν επιτρέπεται να ζητάμε από κάποιον κάτι για το οποίο δεν έχει δικαίωμα, αλλά ο Αλλάχ έχει δώσει στον Προφήτη Σάλα Αλλάχου Αλλάχ ωνά Σάλαμ το δικαίωμα να μεσολαβεί. Επομένως, κατά τον ίδιο τρόπο, επιτρέπεται να του ζητήσω κάτι για το οποίο έχει δικαίωμα (μεσολάβησης), και έτσι αυτό δεν αποτελεί Σίρκ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αν ο Αλλάχ σου είχε επιτρέψει να το κάνεις, αυτό θα ήταν πράγματι αλήθεια. Άλλα ο Αλλάχ έχει πει: «Και να μην επικαλείστε με τον Αλλάχ κανέναν.» [72:18]

Η αναζήτηση διαμεσολάβησης είναι ένα είδος επίκλησης. Ο Αλλάχ που έδωσε στον Προφήτη Σάλα Αλλάχου Αλλάχ ωνά Σάλαμ το δικαίωμα να μεσολαβεί, είναι ο ίδιος που σου

απαγόρεψε να επικαλείσαι οποιονδήποτε άλλον, εκτός απ' Αυτόν, ανεξάρτητα του τι είναι αυτό που αναζητάς.

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο είναι ότι η διαμεσολάβηση θα δοθεί επίσης και σε άλλους εκτός του Προφήτη (Σάλα^{τη} Αλλάχον^{τη} Αλλάχ^{τη} ουά^{τη} Σάλαμ^{τη}), δύο ως στους αγγέλους, στα παιδιά που πέθαναν πριν την εφηβεία, και στους ενάρετους. Επιτρέπεται τότε να πούμε ότι ο Αλλάχ τούς έδωσε το δικαίωμα για να μεσολαβήσουν, και έτσι επιτρέπεται να ζητήσουμε τη μεσολάβησή τους;

Αν πεις ναι, τότε θα επιστρέψεις πάλι στη λατρεία των ενάρετων, την οποία ο Αλλάχ ανάφερε στο Ιερό Κοράνιο. Και αν πεις όχι, τότε ο προηγούμενος ισχυρισμός σου –το ότι ζητάς από τον Προφήτη (Σάλα^{τη} Αλλάχον^{τη} Αλλάχ^{τη} ουά^{τη} Σάλαμ^{τη}) τη διαμεσολάβησή του, αφού ο Αλλάχ του έδωσε το δικαίωμα –δεν είναι έγκυρος.

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω άλλους στη λατρεία προς τον Αλλάχ. Η καταφυγή στους ενάρετους, δεν συνιστά Σίρκ.

‘Αμπτν Αλλάχ: Παραδέχεσαι και αναγνωρίζεις ότι η απαγόρευση του Σίρκ στη λατρεία προς τον Αλλάχ, είναι σημαντικότερη από την απαγόρευση της μοιχείας, και ότι ο Αλλάχ δεν συγχωρεί την αμαρτία του Σίρκ;

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Μάλιστα. Αυτό ορίζεται σαφέστατα στο Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπτν Αλλάχ: Μόλις αρνήθηκες ότι διέπραξες Σίρκ, μια αμαρτία την οποία ο Αλλάχ έχει απαγορεύσει. Μπορείς, μα τον Αλλάχ, να μου διευκρινίσεις για ποιο είδος Σίρκ μιλάς και ισχυρίζεσαι ότι δεν έχεις διαπράξει;

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Σίρκ συνιστά το να λατρεύει κανείς είδωλα, να απευθύνεται σε αυτά, να ζητά πράγματα απ' αυτά και να τα φοβάται.

‘Αμπτν Αλλάχ: Και τι είναι η λατρεία ειδώλων; Νομίζεις ότι οι άπιστοι από τους Κουράις πίστευαν ότι αυτά τα κομμάτια ξύλου και λίθου θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, να παρέχουν αγαθά ή ελέγχουν τις υποθέσεις εκείνων που τα επικαλούνταν; Όχι, δεν πίστευαν κάτι τέτοιο, όπως σου εξήγησα προηγουμένως.

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Ούτε εγώ το πιστεύω. Αντίθετα, πιστεύω πως η λατρεία ειδώλων είναι το να απευθύνεται κανείς σε ένα κομμάτι ξύλου ή λίθου, σε έναν τάφο ή οτιδήποτε άλλο, να κάνει επίκληση σ' αυτό ή να του προσφέρει θυσίες, και να λέει ότι το κάνει αυτό για να φτάσει κοντά στον Αλλάχ, και να κρατήσει μακριά το κακό μέσα από τις ευλογίες αυτών των πράξεων.

‘Αμπτν Αλλάχ: Αυτό είναι αλήθεια. Άλλα αυτό ακριβώς είναι που κάνετε με αυτούς τους λίθους, τα μνημεία, τους τάφους κλπ.. Επιπλέον, όταν αναφέρεις ότι Σίρκ είναι η λατρεία ειδώλων, εννοείς ότι περιορίζεται αποκλειστικά σε τέτοιους είδους ενέργειες, και ότι το να βασίζεσαι στους ενάρετους και να κάνεις επίκληση σ' αυτούς δεν χαρακτηρίζεται ως Σίρκ;

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, αυτό εννοώ.

‘Αμπτν Αλλάχ: Τότε πώς ερμηνεύεις όλα αυτά τα Εδάφια του Κορανίου που αναφέραμε πριν, τα οποία ξεκάθαρα δηλώνουν το ότι απαγορεύεται να βασίζεσαι στους προφήτες, τους ενάρετους και τους αγγέλους, και υποδεικνύουν την απιστία αυτών που προβαίνουν σε τέτοιες πράξεις.

‘Αμπτν Αν-Ναμπέι: Άλλα αυτοί που έκαναν επικλήσεις στους αγγέλους και τους προφήτες, δεν θεωρήθηκαν άπιστοι γι' αυτόν το λόγο. Έγιναν άπιστοι μόνο αφού είπαν ότι οι άγγελοι είναι οι κόρες Του Αλλάχ και ο Ιησούς Χριστός υιός Του. Όσο για εμάς,

δε λέμε ότι ο 'Αμπντ Αλ-Κάντιρ είναι υιός Του Αλλάχ ή ότι η Ζαΐνάμπ είναι κόρη Του.

‘Αμπντ Αλλάχ: Το να δηλώνει κανείς ότι ο Αλλάχ έχει κάποιον υιό η κόρη, αποτελεί εντελώς διαφορετικό είδος απιστίας από αυτό για το οποίο μιλάμε. Ο Αλλάχ είπε: «Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Άχαντ (Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος) ☦ Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αντάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθάνει) ☦ Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε.» [112:13-1]

Οποιος το αρνείται αυτό, έχει γίνει άπιστος, ακόμη κι αν δεν αρνείται το τέλος του κεφαλαίου: «Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.» [112:4]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Ο Αλλάχ δεν απέκτησε κανένα γιο, ούτε ήταν ποτέ μαζί Του κανένας θεός –τότε, κάθε θεός θα έπαιρνε ό,τι δημιούργησε και θα ανταγωνίζονταν ο ένας τον άλλον. Δόξα στον Αλλάχ είναι Ανώτερος απ' όσα περιγράφονται.» [23:91]

Επομένως, ο Αλλάχ έχει διακρίνει ανάμεσα σε αυτά τα δύο είδη απιστίας. Μια ακόμη απόδειξη είναι ότι οι άνθρωποι που έκαναν επικλήσεις στον Αλ-Λατ (ένα γνωστό είδωλο των πολυθεϊστών) έγιναν άπιστοι λόγω αυτών των επικλήσεων, παρόλο που ο Αλ-Λατ ήταν ενάρετος, αλλά δεν τον αποκαλούσαν υιό του Αλλάχ. Παρομοίως, αυτοί που έγιναν άπιστοι λόγω του ότι λάτρευαν τα τζινν, δεν τα αποκαλούσαν ως παιδιά του Αλλάχ.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Άλλα ο Αλλάχ λέει: «Ιδού! Πράγματι για τους Αουλιά' (πληθ. των Οναλέι) του Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλίβονται.» [10:62]

‘Αμπντ Αλλάχ: Πιστεύουμε πως αυτό είναι αλήθεια, αλλά πιστεύουμε ακόμη πως οι ενάρετοι άνθρωποι δεν προορίζονται για λατρεία. Απορρίπτουμε το να τους λατρεύει κανείς ή να τους αποδίδει κανείς στον Αλλάχ ως εταίρους στη λατρεία. Ωστόσο, είναι για μας υποχρεωτικό να αγαπάμε τους ενάρετους και να ακολουθούμε το καλό τους παράδειγμα.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Οι άπιστοι δεν μαρτυρούν ότι Λα ιλλάχ ίλλα Αλλάχ (δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός τον Αλλάχ). Διέψευσαν επίσης τον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλατον Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ). Και διέψευσαν την Ημέρα της Κρίσης και το Κοράνιο, περιγράφοντάς το σαν κάποιο είδος μαγείας.

Εμείς, από την άλλη, μαρτυρούμε ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ. Πιστεύουμε στο Κοράνιο, τη Μέλλουσα Ζωή και την Ανάσταση, και επίσης προσευχόμαστε και νηστεύουμε. Πώς, λοιπόν, εξισώνεις εμάς με αυτούς τους άπιστους;

‘Αμπντ Αλλάχ: Όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι εάν κάποιος πιστεύει στον Προφήτη (Σάλατον Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ) σε κάτι και τον διαψεύδει σε κάτι άλλο, τότε είναι άπιστος και δεν έχει εισέλθει στο Ισλάμ. Επίσης αν πιστεύει κανείς σε ορισμένα Εδάφια του Κορανίου και αρνείται άλλα Εδάφια, τότε είναι άπιστος, όπως επίσης και αν αναγνωρίζει τον Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό), αλλά αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αναγνωρίζει τον Ταουχίντ και τις προσευχές, αλλά αρνείται την υποχρέωση της νηστείας του Ραμαζανιού, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση της Ζακά, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση του Χατζ (προσκύνημα).

Όταν, στην εποχή του Προφήτη (Σάλατον Αλλάχον 'Αλλάχ ουά Σάλαμ), κάποιοι άνθρωποι δεν συμμορφώθηκαν με το καθήκον του Χατζ, ο Αλλάχ αποκάλυψε σχετικά με αυτούς:

«Και για τον Αλλάχ οφείλουν όλοι οι άνθρωποι να εκτελούν το Χατζέ (προσκύνημα) στον Ιερό Οίκο (Κά'μπα, Μέκκα), όποιος μπορεί να το κάνει. Και όσο για αυτούς που δεν πιστεύουν (δηλ. αυτούς που αρνιούνται το προσκύνημα, δεν πιστεύουν στον Αλλάχ), ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από τα δημιουργήματά Του.» [3:97]

Οποιος αρνείται την ανάσταση είναι άπιστος, κάτι στο οποίο όλοι οι Μουσουλμάνοι λόγιοι συμφωνούν. Επομένως, ο Αλλάχ, κατέστησε σαφές στο Βιβλίο Του, ότι όποιος πιστεύει σε μερικούς από τους κανόνες του Ισλάμ και όχι στους υπόλοιπους, είναι αναμφίβολα άπιστος.

Αντίθετα, στους Μουσουλμάνους επιβάλλεται να υπακούν σε όλους τους κανόνες του Ισλάμ. Επομένως, αναγνωρίζεις ότι αυτοί που πιστεύουν σε μερικούς κανόνες του Ισλάμ, και όχι στους υπόλοιπους, είναι άπιστοι;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, το αναγνωρίζω. Δηλώνεται σαφέστατα στο Κοράνι.

‘Αμπντ Αλλάχ: Επομένως, αν αναγνωρίζεις ότι αυτός που πιστεύει στον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) ως Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, κι έπειτα αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αν αναγνωρίζει τα πάντα στο Ισλάμ, αλλά αρνείται την ανάσταση, τότε είναι άπιστος και αυτό έχει γίνει σαφές στο Κοράνιο. Αν αναγνωρίζεις όλα αυτά, τότε θα πρέπει να ξέρεις ότι ο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) είναι η μεγαλύτερη υποχρέωση, με την οποία ήρθε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}), σημαντικότερη από την προσευχή, τη φιλανθρωπία, τη νηστεία και το προσκύνημα. Πώς μπορεί η άρνηση οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις να θεωρηθεί απιστία, ακόμη και αν κάποιος ακολουθεί τον Προφήτη στα υπόλοιπα Ισλαμικά καθήκοντα, ενώ η άρνηση του Ταουχίντ, που αποτελεί τη θρησκεία όλων των Προφητών, να μην θεωρείται απιστία;! Δόξα στον Αλλάχ! Πόση έκπληξη προκαλεί αυτή η άγνοια!

Αναλογίσου το γεγονός ότι οι σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) πολέμησαν ενάντια των Μπάνι Χανείφα στην Γιαμάμα¹, ενώ είχαν αποδεχτεί το Ισλάμ με τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) και κατέθεσαν ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, εκτός από Τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ, και προσεύχονταν και καλούσαν κι άλλους να προσευχθούν.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτοί οι άνθρωποι κατέθεσαν ότι ο Μουσάλαμα (ο ψεύτης) ήταν προφήτης του Αλλάχ, αλλά εμείς δεν λέμε κάτι τέτοιο, αντιθέτως εμείς πιστεύουμε και λέμε ότι δεν υπάρχει κανένας προφήτης που θα έλθει μετά το Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}).

‘Αμπντ Αλλάχ: Μα εσείς παίρνετε κάποιους προφήτες, συντρόφους του προφήτη, αγγέλους, ενάρετους και άλλους όπως τον ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ και τους τοποθετείτε σε θέση ισάξια με τον Αλλάχ.

Αν το να παίρνει κανείς κάποιον και να τον τοποθετεί σε ισάξια θέση με τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) θεωρείται απιστία και καθιστά το άτομο αποστάτη, σε σημείο που ούτε καν η μαρτυρία της πίστεώς του ή η προσευχή του δεν τον βοηθούν, τότε είναι σαφές ότι το να αποδίδει κανείς σε ένα άτομο θεία φύση είναι ακόμα χειρότερο.

¹ Μια φυλή που είχε μαρτυρήσει τον Ταουχίντ και επίσης το ότι ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) ήταν ο Προφήτης του Αλλάχ, μα επίσης άκουσαν και το κάλεσμα ενός άλλου, του Μουσάλαμα, ότι ο ίδιος δέχτηκε αποκάλυψη από τον Αλλάχ.

Επίσης είναι γεγονός ότι ο 'Άλι μπτι Τάλιμπτ καταπολέμησε την παραπλανημένη αίρεση παρόλο που αποκαλούσαν τον εαυτό τους μουσουλμάνους, και παρόλο που ήταν από τους οπαδούς του, αλλά ο 'Άλι τους καταπολέμησε, αφού πίστευαν στον ίδιο τον 'Άλι όπως εσείς πιστεύετε στον 'Αμπντ Αλ-Κάντιρ και τους άλλους ενάρετους ανθρώπους. Ο 'Άλι αρνήθηκε με όλη τη δύναμή του το να εξυψώνει κανείς τη θέση του πάνω από την πραγματική θέση του ως ένας δούλος του Αλλάχ.

Επίσης όλοι οι λόγιοι συμφώνησαν ότι μπορεί να θεωρείται κάποιος άπιστος παρόλο που αποκαλεί τον εαυτό του μουσουλμάνο, ακόμα και για λόγους που ο ίδιος τους θεωρεί ασήμαντους, αλλά στην παραγματικότητα μπορούν να οδηγήσουν στο να πέσει αυτός στην οργή του Αλλάχ, ακόμα και αν τα έκανε αστειευόμενος ή χλευάζοντας, όπως το να προσβάλλει κανείς τον Αλλάχ αστειευόμενος, και στη συνέχεια να ισχυρίζεται ότι δεν είπε ότι είπε στα σοβαρά, αλλά απλά αστειευόταν. Ο Αλλάχ δήλωσε με σαφήνεια ότι όποιος το κάνει αυτό, έχει διαπράξει απιστία. Ο Αλλάχ λέει στο Ιερό Κοράνιο σχετικά με αυτό το θέμα: «Πες: «Πες, «Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ~ Μη δικαιολογείστε! Στ' αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.» [9:6566]

Αμντ-ουν-Ναμπί: Τι έχεις να πεις, λοιπόν, για το Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχ}_{ουά}^{Σάλαμ}), που αναφέρει ότι οι άνθρωποι κατά την Έσχατη Ημέρα, λόγω του φόβου τους, θα τρέξουν αναζητώντας βοήθεια από τον Αδάμ, το Νώε, τον Αβραάμ, το Μωυσή και έπειτα από τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτούς), μα όλοι τους θα δικαιολογηθούν για το ότι δεν μπορούν να τους βοηθήσουν, και τελικά οι άνθρωποι θα αναζητήσουν τη βοήθεια του Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχ}_{ουά}^{Σάλαμ}) ώστε να μεσολαβήσει για λογαριασμό τους προς τον Αλλάχ. Αυτό δείχνει ότι το να αναζητά κανείς βοήθεια από κάποιον εκτός του Αλλάχ δεν αποτελεί Σιρκ.

Αμντουνλάχ: Συγχέεις τα πράγματα. Αναγνωρίζουμε ότι το να αναζητά κανείς τη βοήθεια ενός ζωντανού ατόμου, που είναι παρόν δεν αποτελεί σφάλμα αν το άτομο δύναται να βοηθήσει.

Πρόκειται για κάτι παρόμοιο με αυτό που ανέφερε ο Αλλάχ για το Μωυσή (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχ}_{ουά}^{Σάλαμ}): «Και αυτός από το λαό του (Μωυσή) ζήτησε τη βοήθειά του (Μωυσή), ενάντια σ' εκείνον από τους εχθρούς του...» [28:15]

Είναι επίσης παρόμοιο με το να ζητά κάποιος βοήθεια από άλλους κατά τη διάρκεια πολεμικών επιχειρήσεων και άλλων ζητημάτων, ενώ η βοήθεια βρίσκεται στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους.

Το μεμπτό είναι αυτό το είδος αναζήτησης βοήθειας που θεωρείται μια πράξη λατρείας, όταν αναζητά κανείς βοήθεια από τους ενάρετους όταν εκείνοι βρίσκονται στους τάφους τους, ή όταν δεν είναι παρόντες, ή όταν τούς ζητά κανείς πράγματα που μόνο ο Αλλάχ μπορεί να χορηγήσει.

Την Ημέρα της Ανάστασης, ωστόσο, οι άνθρωποι θα ζητήσουν τη βοήθεια των προφητών για να παρακαλέσουν τον Αλλάχ να αρχίσει να δικάζει τους ανθρώπους, ώστε οι κάτοικοι του Παραδείσου να ξεκουραστούν από τα τρομακτικά πράγματα της Ημέρας της Ανάστασης. Αυτό το είδος της αναζήτησης βοήθειας επιτρέπεται και σε αυτήν τη ζωή, και στη Μέλλουσα: το να πλησιάζει κανείς έναν ενάρετο άνθρωπο που γνωρίζει προσωπικά και ακούει τα λόγια του,

και να του πει: «Κάνε επίκληση στον Αλλάχ για λογαριασμό μου.»

Αυτό έκαναν οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι σιά}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) όσο εκείνος ζούσε. Μα όταν πέθανε, έπαιγαν να το κάνουν. Δεν ζήτησαν ποτέ τη βοήθειά του στον τάφο του. Αντίθετα, οι σύντροφοι απαγόρεψαν στους ανθρώπους το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ πάνω από οποιονδήποτε τάφο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι έχεις να πεις για τον Ιμπραχείμ (Αβραάμ) (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι σιά}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) όταν ρίχτηκε στη φωτιά, και ο Τζιμπρεύλ (Γαβριήλ) ήλθε σ' αυτόν και τον ρώτησε: «Χρειάζεσαι βοήθεια;» Εκείνος απάντησε, «Από σένα όχι (δηλ. μόνο από τον Αλλάχ).»

Αν η αναζήτηση βοήθειας ήταν Σιρκ, τότε ο Τζιμπρεύλ δεν θα την προσέφερε στον Αβραάμ!

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτός ο αμφιλεγόμενος ισχυρισμός δε διαφέρει από τον προηγούμενο. Επιπλέον, η αφήγηση δεν είναι καν αυθεντική.

Μα, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ήταν αυθεντική, ο Τζιμπρεύλ προσέφερε στον Προφήτη Αβράαμ κάτι που είναι στη δυνατότητά του, ο Αλλάχ έχει περιγράψει τον Τζιμπρεύλ πολύ δυνατό στο Ιερό Κοράνιο. Αν ο Αλλάχ είχε επιτρέψει στον Τζιμπρεύλ να πάρει τη φωτιά, και όλα τα βουνά που ήταν γύρω της, και να τα πετάξει σε κάποιο μέρος στην ανατολή ή τη δύση, θα μπορούσε να το κάνει. Η περίπτωση αυτή μοιάζει με αυτήν ενός πλουσίου που προσφέρεται να δανείσει έναν φτωχό που έχει ανάγκη, μα ο φτωχός το αρνείται και προτιμά να περιμένει τη βοήθεια του Αλλάχ, ώστε να χρωστά χάρη μόνο σ' Εκείνον. Δε συγκρίνεται σε καμία περίπτωση με το είδος αναζήτησης βοήθειας που αποτελεί λατρεία και Σιρκ στις μέρες μας.

Αδελφέ μου, θα πρέπει επίσης να γνωρίζεις ότι οι ειδωλολάτρες κατά την εποχή του Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι σιά}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) διέπρατταν μικρότερο είδος Σιρκ από αυτό που διαπράττεται σήμερα, και αυτό μπορούμε να το αποδώσουμε σε τρεις λόγους:

1. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος λάτρευαν και άλλους θεούς πέραν του Αλλάχ μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε περιόδους δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία τους, όπως αποδεικνύεται από το Εδάφιο: **«Και όταν πλέον με ένα πλοίο (στη θάλασσα, φοβούμενοι τον πνιγμό) επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! Του αποδίδουν εταίρους.»** [29:65]

Ο Αλλάχ, επίσης, είπε: **«Και όταν κύματα τους σκεπάζουν σαν σκιές, επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! υπάρχουν μερικοί απ' αυτούς που είναι μετριοπαθείς (δηλ. δεν ευχαριστούν τον Αλλάχ όπως Του αρμόζει, ενώ οι υπόλοιποι δεν Τον ευχαριστούν καθόλου). Και δεν απορρίπτει τα Σημεία μας, παρά μόνο ο προδότης και ο αγνώμαν.»** [31:32]

Οι πολυθεϊστές τους οποίους ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι σιά}^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) πολέμησε, επικαλούνταν τον Αλλάχ και άλλους μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε καιρούς δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ, και εγκατέλειπαν τους ψεύτικους θεούς τους. Μα οι πολυθεϊστές της εποχής μας επικαλούνται άλλους εκτός του Αλλάχ και σε καιρούς άνεσης και σε καιρούς κρίσης. Αν προκύψει κάποια δυσκολία, τους βλέπεις να φωνάζουν: «Γιαα Ρασούλ Αλλάχ (Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ)», «Γιαα Χουσσεΐν» κ.ά..

2. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος απευθύνονταν σε πραγματικά ενάρετους ανθρώπους, οι οποίοι στ' αλήθεια κατείχαν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ, όπως οι προφήτες, οι άγγελοι, ή τουλάχιστον σε πέτρες και ξύλο, που είναι υπάκουα δημιουργήματα Του Αλλάχ. Οι πολυθεϊστές του σήμερα, ωστόσο, επικαλούνται τους πιο κακούς και κακόβουλους ανθρώπους (ακόμη και κάποιους από τους τυράννους τους και τους κακούς ηγέτες τους.).

Εκείνοι που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για ανθρώπους γνωστούς για την κακία τους και για τη διαιφθορά τους, βρίσκονται σε χειρότερη θέση για τον Αλλάχ από εκείνους που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για τους ευσεβείς, ή για το ξύλο και την πέτρα.

3. Ως επί το πλείστον, το Σιρκ που διαπραττόταν τον καιρό του Προφήτη (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) παραβίαζε το δικαίωμα Του Αλλάχ να λατρεύεται Μόνος (Ταουχίντ Αλ-Ουλούχίγια), και όχι τις αποκλειστικές δυνάμεις και την κυριαρχία Του (Ταουχίντ Αρ-Ρουμπούμπιγια). Σήμερα, ωστόσο, οι άνθρωποι διαπράττουν Σιρκ και όσον αφορά τη δύναμη και την κυριαρχία του Αλλάχ, όσο και στο αποκλειστικό δικαίωμά Του στη λατρεία. Για παράδειγμα, ορίζουν τη 'φύση' ως την οντότητα που ελέγχει τα γεγονότα στο σύμπαν και φέρνει τη ζωή και το θάνατο κλπ..

Θα καταλήξω με την αναφορά ενός σπουδαίου ζητήματος με το οποίο θα κατανοήσεις τα προηγούμενα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία για το γεγονός ότι ο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) πρέπει να είναι μια πεποίθηση που πηγάζει από την καρδιά, που εκφράζεται από το λόγο και από τις πράξεις. Αν οποιαδήποτε από αυτές της προϋποθέσεις δεν τηρείται, το άτομο δεν είναι Μουσουλμάνος. Αν το άτομο παραδέχεται τον Ταουχίντ, μα δεν πράττει ανάλογα, είναι πεισματάρης άπιστος όπως ακριβώς ο Φαραώ και ο Σατανάς (που γνώριζαν την αλήθεια μα αντιτίθεντο με περιφρόνηση).

Πολλοί άνθρωποι πάνω σ' αυτό το θέμα κάνουν το λάθος να λένε πως ό,τι προαναφέραμε είναι σωστό και αληθές, μα δε μπορούν να το εφαρμόσουν, καθώς δεν επιτρέπεται να το εφαρμόσουν στον τόπο τους και ανάμεσα στο λαό τους. Λένε ότι πρέπει να συμφωνούν μαζί τους και να μην τους προκαλούν, ειδιδλως θα πάθαιναν κακό.

Ωστόσο, το άτομο που χρησιμοποιεί αυτό το επιχείρημα δε συνειδητοποιεί ότι οι πιο πολλοί από τους ηγέτες της απιστίας γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, χρησιμοποιώντας κάποια ποταπή δικαιολογία, όπως είπε ο Αλλάχ: «Έχουν ανταλλάξει τα Αγιάτ (Εδάφια) Του Αλλάχ για κάποιο πενιχρό αντίτιμο, και έτσι εμπόδισαν (τον εαυτό τους και τους άλλους) από το Δρόμο Του. Πράγματι, άθλιο είναι αυτό που έκαναν.» [9:9]

Παρομοίως, όποιος ισχυρίζεται ανοικτά ότι διατείνεται στον Ταουχίντ, μα δεν τον πιστεύει από καρδιάς, είναι υποκριτής. Και είναι χειρότερος από τον άπιστο, όπως αποδεικνύει ο Λόγος του Αλλάχ: «Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρεθούν στο χαμηλότερο σημείο του Πυρός της Κολάσεως. Και δεν θα βρεις γι' αυτούς κανέναν υποστηρικτή.» [4:145]

Το ζήτημα γίνεται ξεκάθαρο αν συλλογιστείς τα λόγια των ανθρώπων. Τότε θα δεις κάποιους που γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, φοβούμενοι μήπως χάσουν τα εγκόσμια αγαθά που κατέχουν, όπως ο Καρούν (Κορέ), ή μήπως χάσουν την εγκόσμια κοινωνική θέση τους, όπως ο Χαμάν (Haman), ή μήπως

χάσουν την εξουσία τους, όπως ο Φαραώ.

Επίσης θα δεις, εκείνους που δείχνουν επιφανειακά ότι εφαρμόζουν τον Ταονχίντ, μα μέσα τους δεν πιστεύουν σ' αυτόν, όπως οι υποκριτές. Αν τους ρωτούσες τι πιστεύουν πραγματικά στις καρδιές τους, δεν θα ήξεραν να απαντήσουν.

Είναι πολύ σημαντικό εδώ να καταλάβεις δύο Εδάφια από το Βιβλίο του Αλλάχ:

Το πρώτο είναι το εξής: «Πες, ‘Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ◇ Μη δικαιολογείστε! Στ' αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.» [9:6566-]

Αν ξέρεις ότι κάποιοι μουσουλμάνοι κατά την εποχή του Προφήτη (Σέλα Αλλάχος Αλλάχι συνέ Σέλαμ) έγιναν άπιστοι λόγω μιας λέξης που την ξεστόμισαν όχι σοβαρά αλλά αστειευόμενοι, τότε θα γίνει ξεκάθαρο σε σένα ότι αυτός που λέει λόγια απιστίας ή πράττει σύμφωνα μ' αυτά υπό το φόβο ότι θα χάσει κάποια εγκόσμια αγαθά, ή την κοινωνική του θέση, ή την εξουσία του, είναι χειρότερος και αμαρτάνει περισσότερο από αυτόν που τα λέει χάριν αστειόσμού!!.

Ο λόγος είναι ότι κάποιος που λέει κάτι χάριν αστειόσμού, συνήθως δεν το πιστεύει, μα το λέει μόνο για να διασκεδάσει κάποιους ανθρώπους. Από την άλλη, εκείνος που λέει τέτοια λόγια ή διαπράττει απιστία λόγω επιθυμίας ή φόβου για κάποιο δημιουργημένο ον ή πράγμα, έχει πιστέψει πλήρως στην υπόσχεση του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «Ο Σατανάς (ο διάβολος) σας φοβίζει με φτώχεια και σας διατάζει να (διαπράξετε) την Αλ-Φαχσά' (σατανικές πράξεις, παράνομη σεξουαλική δραστηριότητα, αμαρτίες, κλπ.)» [2:268]

...και φοβάται την τιμωρία του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «Αυτός είναι ο Σατανάς (που σας αποθαρρύνει) που σας φοβίζει μέσω των υποστηρικτών του, μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.» [3:175]

Ο άνθρωπος αυτός δεν πιστεύει και δε φοβάται την υπόσχεση του Αλλάχ: «ενώ ο Αλλάχ σας υπόσχεται Συγχώρεση από τον Ιδιο και τη Γενναιοδωρία (Του)» [2:268] «...μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.» [3:175]

Το δεύτερο Εδάφιο είναι το εξής: «Οποιος αρνήθηκε τον Αλλάχ αφού πίστεψε, εκτός από αυτόν που αναγκάστηκε (βρέθηκε κάτω από πίεση) ενώ η καρδιά του παραμένει καθησυχασμένη στην Πίστη. Μα εκείνοι που ανοίγουν τα στήθη τους στην απιστία, πάνω σ' αυτούς βρίσκεται η οργή από τον Αλλάχ και θα έχουν ένα τρομερό μαρτύριο. ◇ Αυτό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλονσα Ζωή και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τους απίστονς.» [16:106107-]

Ο Αλλάχ δε δίνει δικαιολογία σε κανέναν για τα λόγια ή τις πράξεις της απιστίας, εκτός από εκείνους που το έκαναν κατόπιν εξαναγκασμού, ενώ οι καρδιές τους παρέμεναν σταθερές και αποφασισμένες στο δρόμο της πίστης.

Κανείς άλλος δε δικαιολογείται. Είναι άπιστοι, όποια κι αν είναι η δικαιολογία τους, όπως ο φόβος, ο πόθος, ή λόγω της αγάπης κάποιου για την πατρίδα του, τη οικογένεια, τη φυλή του ή την ιδιοκτησία του, ή ακόμα κι αν το κάνουν αστειευόμενοι κλπ.. Ο μόνος που δικαιολογείται, σύμφωνα μ' αυτό το Εδάφιο, είναι εκείνος που εξαναγκάζεται να ξεστομίσει ή να διαπράξει απιστία.

Ωστόσο, το Εδάφιο υποδεικνύει ότι κάποιος μπορεί να εξαναγκαστεί μόνο να πει λόγια ή να κάνει κάποια πράξη απιστίας, αλλά όσον αφορά το δόγμα ή την

πεποίθηση της καρδιάς, δεν μπορεί κανείς να εξαναγκαστεί να τα αλλάξει. Ο Άλλαχ λέει: «*Αντό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλουσα Ζωή και ο Άλλαχ δεν καθοδηγεί τους απίστους.*» [16:107]

Σ' αυτό το Εδάφιο καθιστά κατανοητό ότι η τιμωρία που έλαβαν αυτά τα άτομα ήταν εξ' αιτίας της αγάπης τους για τις εγκόσμιες απολαύσεις και του ότι τις προτίμησαν από τη θρησκεία.

Μετά απ' όλα αυτά, δεν είναι καιρός να μετανοήσεις προς τον Κύριό σου, να επιστρέψεις σ' Αυτόν, και να αφήσεις αυτά που κάνεις; Άκουσες πόσο σημαντικό, και συνάμα επικίνδυνο είναι αυτό το ζήτημα!

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ζητώ συγχώρεση από τον Άλλαχ και επιστρέφω σ' Αυτόν με μεταμέλεια. Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Άλλαχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Άλλαχ. Απορρίπτω όλα όσα λάτρευα μαζί με τον Άλλαχ στο παρελθόν.

Επίσης, ζητώ από τον Άλλαχ να με συγχωρέσει για το παρελθόν μου και να μου δώσει χάρη, και να είναι Επιεικής μαζί μου με τη συγχώρεση και το έλεος Του, και να με σταθεροποιήσει στον Ταουχίντ και στο σωστό δόγμα και τη σωστή πίστη μέχρι να Τον συναντήσω την Ημέρα της Ανάστασης. Ζητώ από τον Άλλαχ να σου δώσει καλή αμοιβή – αδελφέ μου, ‘Αμπντ Άλλαχ – επειδή μου παρουσίασες αυτήν την ειλικρινή συμβουλή, γιατί στ’ αλήθεια η θρησκεία είναι αληθινή συμβουλή, και επειδή απέρριψες το όνομά μου, **‘Αμπντ Αν-Ναμπέι.**

Σε ενημερώνω ότι από δω και στο εξής θα καλούμαι **‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν** (Δούλος του Παντελεήμονα). Σ' ευχαριστώ που έκανες νύξη για την εσφαλμένη πίστη μου, την οποία αν είχα όταν συναντούσα τον Άλλαχ, δε θα σωζόμουν ποτέ από το Πυρ της Κολάσεως.

Κάτι τελευταίο, θα μπορούσες να μου πεις για τα μεμπτά πράγματα που κάνουν οι άνθρωποι στις μέρες μας;

‘Αμπντ Άλλαχ: Φυσικά θα το κάνω, άκουσέ με, λοιπόν.

• Μην προσπαθείς να ερμηνεύσεις κάθε ζήτημα για το οποίο διαφωνούν οι λόγιοι με τον τρόπο που επιθυμείς. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Άλλαχ γνωρίζει τη σωστή ερμηνεία αυτών των ζητημάτων.

Ακολούθησε το δρόμο εκείνων που έχουν τις σωστές βάσεις της γνώσης, που λένε για τα Εδάφια του Ιερού Κορανίου: «*Πιστεύομε σε αυτό (στο Κοράνιο)· ολόκληρο προέρχεται από Τον Κύριό μας.*» [3:7]

Σε αμφιλεγόμενα ζητήματα, να είσαι σαν εκείνους που ακολουθούν τα λόγια του Προφήτη (^{Σάλα}_{Άλλαχ}^{ρων}_{σάλαμ}): «*Αφήστε εκείνο για το οποίο αμφιβάλλετε, για εκείνο για το οποίο δεν αμφιβάλλετε.*» (Άγιαντ και Ατ-Τίρμιδι) Επίσης ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλαχ}^{ρων}_{σάλαμ}) είπε: «*Κάποιος που αποφεύγει τα αμφιλεγόμενα θέματα εξαγνίζει τον εαυτό του αναφορικά με τη θρησκεία του και την τιμή του, και όποις πέφτει σε αμφιλεγόμενα (σε ζητήματα στα οποία οι λόγιοι διαφωνούν για το αν είναι επιτρεπτά ή απαγορευμένα) πέφτει σε Χαράμ (σε απαγορευμένα).*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλαχ}^{ρων}_{σάλαμ}) είπε: «*Η αμαρτία είναι αυτή που βρίσκεται στο στήθος σου, προκαλώντας τον ανησυχία και αίσθημα στενότητας, και δεν επιθυμείς κανείς άλλος να την μάθει.*» (Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης

(Σάλα Αλλάχον) είπε: «Ρώτα την καρδιά σου και την ψυχή σου [ο Προφήτης Αλλάχ ουά Σάλα Αλλάχον] επανέλαβε αυτό τρεις φορές]. Η ευσέβεια είναι αυτό που καταπραΐνει την ψυχή σου, ενώ η αμαρτία είναι αυτή που βρίσκεται μέσα σου (στο στήθος σου) και προκαλεί ανησυχία, αίσθημα στενότητας και αμφιβολίας στο στήθος, ακόμη κι αν οι άνθρωποι σε συμβουλεύονταν διαφορετικά γι' αυτό.» (Αχμαντ)

- Να φυλάγεσαι από το να ακολουθείς την αυθαίρετη βουλησή σου, καθώς ο Αλλάχ έχει προειδοποιήσει σχετικά με αυτήν κατά τα Λόγια του: «Μα, είδες αυτόν που έθεσε την αυθαίρετη βουλησή του ως θεό του;» [45:23]
- Να φυλάγεσαι από το να γίνεσαι πεισματάρης με κάποια συγκεκριμένη άποψη, ή με τα έθιμα και τα πιστεύω των προγόνων σου, καθώς αυτό θα σε αποσπάσει απ' το να ακολουθήσεις την αλήθεια. Αφού η αλήθεια είναι ο απώτατος στόχος για τον πιστό, και πρέπει να την ακολουθεί όπου και να βρίσκεται. Ο Αλλάχ είπε: «Και όταν λέγεται σ' αυτούς 'Ακολουθήστε αυτά που έχει αποκαλύψει ο Αλλάχ', αυτοί λένε 'Οχι! Ακολουθούμε αυτά που βρήκαμε τους πατέρες μας να ακολουθούν'. Ακόμη και αν οι πατέρες τους δεν συλλογίζονταν τίποτα, ούτε είχαν καθοδηγηθεί.» [2:170]
- Να φυλάγεσαι από την τυφλή μίμηση των απίστων, καθώς ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «Οποιος μιμείται κάποιον λαδ, είναι ένας απ' αυτούς.» (Αιμπού Νταούντε)
- Να φυλάγεσαι από το να εμπιστεύεσαι και να βασίζεσαι σε κάποιον άλλον, εκτός του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «Κι όποιος εξαρτάται από τον Αλλάχ (εναποθέτει την εμπιστοσύνη του στον Αλλάχ), τότε (ο Αλλάχ) είναι Επαρκής για αυτόν.» [65:3]
- Να μην υπακούς σε κανένα δημιούργημα, εάν αυτό περιλαμβάνει ανυπακοή στον Αλλάχ, καθώς ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «Δεν υπάρχει υπακοή σε κανένα δημιούργημα, εάν περιλαμβάνει ανυπακοή στον Δημιουργό.» (Αχμαντ)
- Να φυλάγεσαι από το να κάνεις αρνητικές σκέψεις για τις προθέσεις του Αλλάχ, και από το να τρέφεις κακόβουλες σκέψεις για τον Αλλάχ, καθώς ο Αλλάχ είπε σε ένα Χαντίθ Κούντουσι [όπως μας αφηγείται ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Αλλάχ ουά Σάλαμ)]: «Είμαι έτοι όπως ο δύολος Μου νομίζει πως είμαι.» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)
- Να φυλάγεσαι από το να φοράς νήματα ή κορδέλες ή άλλα παρόμοια φυλαχτά για να ξορκίσεις το κακό πριν συμβεί ή να εξαλείψεις ένα πρόβλημα αφού σου συμβεί.
- Να φυλάγεσαι από το να φοράς γούρια για καλή τύχη ή φυλαχτά για να ξορκίσεις το κακό μάτι, γιατί είναι μια μορφή ειδωλολατρίας. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «Οποιος φοράει κάτι [φυλαχτά κλπ.], θα αρκεστεί σ' αυτό.» (Ατ-Τίρμιδι)
- Να φυλάγεσαι απ' το να αναζητάς ευλογίες από τα δέντρα, τις πέτρες, τα κτίρια και τα λείψανα, καθώς αυτό συνιστά Σιρκ.
- Να φυλάγεσαι από το να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς, καθώς αυτό αποτελεί μορφή Σιρκ, όπως είπε ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον Αλλάχ ουά Σάλαμ): «Το να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς είναι Σιρκ. Το να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς είναι Σιρκ. (και το επανέλαβε τρεις φορές).» (Αχμαντ και Αιμπού Νταούντε)
- Να φυλάγεσαι από το να πιστεύεις σε μάγους, αστρολόγους, ή αυτούς που ισχυρίζονται ότι βλέπουν τα Αόρατα (όπως τους μάντεις). Πολλά περιοδικά και εφημερίδες έχουν ειδικές στήλες αφιερωμένες στις προγνώσεις τους. Το να επιβεβαιώνεις την αλήθεια αυτών των πραγμάτων συνιστά Σιρκ, καθώς κανείς δεν

γνωρίζει τα Αόρατα εκτός από τον Αλλάχ.

- Να φυλάγεσαι από τον ισχυρισμό ότι η βροχή πέφτει λόγω συγκεκριμένων κινήσεων των άστρων, καθώς κάτι τέτοιο συνιστά Σιρκ. Μόνον ο Αλλάχ ελέγχει τη βροχόπτωση.
- Να φυλάγεσαι από το να ορκίζεσαι σε κάποιον άλλον, εκτός από τον Αλλάχ ανεξάρτητα του ποιος ή του τι είναι αυτό, καθώς αυτό αποτελεί μορφή Σιρκ. Ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ') είπε: **«Οποιος ορκίζεται σε κάποιον άλλον εκτός απ' τον Αλλάχ, διαπράττει απιστία. ή έχει διαπράξει Σιρκ.»** (Αχμαντ και Αμπου Ντασόντ). Αυτό περιλαμβάνει το να παίρνει κανείς όρκο στο όνομα του Προφήτη, ή στο όνομα κάποιου, ή στη ζωή κάποιου, ή στη τιμή κάποιου κλπ.
- Να φυλάγεσαι από το να καταριέσαι το χρόνο, τον άνεμο, τον ήλιο, την υπερβολική ζέστη ή το κρύο, γιατί πράγματι αποτελεί προσβολή προς τον Αλλάχ, ο οποίος τα δημιούργησε και όρισε τις συνέπειές τους.
- Να φυλάγεσαι απ' το να λες 'ΑΝ' όταν συμβαίνουν κάποια δυσάρεστα πράγματα, αφού αυτό ανοίγει την πόρτα για τα έργα του Σαϊτάν (Σατανά) και συνιστά αναπόφευκτα αντίθεση στο Θεό Πεπρωμένο Του Αλλάχ (Κάνταρ). **Όταν κάτι συμβαίνει να λες:** «Ο Αλλάχ έχει ορίσει, και δ.τι Αυτός επιθυμεί το κάνει.»
- Να φυλάγεσαι από το να κάνεις τους τάφους τόπους λατρείας, όπως το να χτίζεις τζαμί πάνω από έναν τάφο, επίσης δεν επιτρέπεται να προσεύχεσαι σε Τζαμί στο οποίο υπάρχει κάποιος τάφος. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ') είπε: **«Στ' αλήθεια, αυτοί που προηγήθηκαν (Εβραίοι και Χριστιανοί) κατέστησαν τους τάφους των προφητών και των αγίων τους, τόπους λατρείας. Μην κάνετε τους τάφους τζαμιά, γιατί πράγματι σας το απαγορεύω.»** (Μόσλεμ)
- Να προσέχεις όταν ακούς ένα Χαντίθ του Προφήτη (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ'), και να επιβεβαιώνεις αν είναι αυθεντικό ή όχι, και πάντα να επιβεβαιώνεις αν αυτό το Χαντίθ προέρχεται από κάποια αυθεντική πηγή, όπως αν αναφέρεται στο βιβλίο του Σαχίχ Αλ-Μπουνχάρι ή Σαχίχ Μόσλεμ ή τα άλλα αυθεντικά βιβλία που κατέχουν τα αυθεντικά Χαντίθ του Προφήτη (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ'). Επίσης να προσέχεις από εκείνους τους ανθρώπους που μεταδίδουν ψεύτικα Χαντίθ και τα αποδίδουν στον Προφήτη (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ').
- Να φυλάγεσαι από το να γιορτάζεις διάφορες θρησκευτικές περιστάσεις, όπως τα Γενέθλια του Προφήτη, τη Νύχτα του Αλ-Ισρά' και Αλ-Μί'ράτς (Το Νυχτερινό Ταξίδι και την Ανάβαση), καθώς και άλλες εορτές που επινοήθηκαν από ανθρώπους. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αποδείξει την εγκυρότητα αυτών των εορτασμών, ούτε από τον Προφήτη (Σέλα Αλλάχον 'Αλλάχ ωνά Σέλαμ'), ούτε από τους Συντρόφους του, οι οποίοι τον αγαπούσαν περισσότερο από δ.τι εμείς και ήταν οι πιο ενθουσιώδεις με οτιδήποτε καλό. Εάν υπήρχε το παραμικρό καλό σε αυτούς τους εορτασμούς, τότε οι σύντροφοί του θα αγωνίζονταν για να τους τελέσουν.

Η Μαρτυρία της Πίστεως Λα Ιλλάχα Τλλα Αλλάχ

Η φράση αποτελείται από δύο μέρη: 1) «**Λα Ιλλάχα**»: Αυτό συμαίνει κυριολεκτικά ότι «δεν υπάρχει θεός» και αντό απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλο εκτός του Αλλάχ. 2) «**Τλλα Αλλάχ**»: Αυτό σημαίνει κυριολεκτικά «εκτός από τον Αλλάχ» και επιβεβαιώνει ότι ο Αλλάχ μόνο είναι ο αληθινός Θέος. Ο Αλλάχ είπε: «*Και δταν ο Ιμπραχήμ (Αβραάμ) είτε στον πατέρα και το λαό του: "Στ' αλήθεια, είμαι αθώος απ' ό, τι λατρεύετε. (Δε λατρεύω άλλον) εκτός από Αυτόν (τον Αλλάχ Μόνο) ο Οποίος με δημιουργησε και, στ' αλήθεια, Αυτός θα με καθοδηγήσει."*» [43:2627-1] Επομένως, δεν επαρκεί να λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, μα πρέπει να Τον Λατρεύει Μόνο. Ο Ταουχήντ του κάθε ανθρώπου δεν είναι ορθός, παρά μόνο αν λατρεύει μόνο τον Αλλάχ και ελευθερωθεί από τον πολυυθεϊσμό (Σιρκ) και απ' δύσους τον εφαρμόζουν. Έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι το «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*» είναι το κλειδί για τον Παράδεισο. Μα αξίζει ο καθένας που το λέει να ανοιχτεί γι' αυτόν η πόρτα του Παραδείσου; Ο Ουάχμπ μπτιν Μουνάμπιχ ρωτήθηκε: «*Δεν είναι η δήλωση "Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ"* το κλειδί για τον Παράδεισο;» Απάντησε, «*Ναι, μα κάθε κλειδί έχει μια σειρά από δόντια. Αν έρθεις με το κλειδί που έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα θα ανοίξει για σένα. Αν έρθεις με το κλειδί που δεν έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα δε θα ανοίξει για σένα.*»

Υπάρχουν πολλά Χαντί του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Α λλάχουν}_{Αλλάχι ουά Σάλαμ}), που εξηγούν ποια πρέπει να είναι τα σωστά δόντια. Για παράδειγμα, είπε: «**Οποιος λέει "Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ" ειλικρινά**», και είπε επίσης «**με βεβαιότητα στην καρδιά του**», και ακόμα είπε: «**τη λέει αληθινά από την καρδιά του**» και ούτω καθ'εξής. Αυτές οι αφηγήσεις διασαφηνίζουν ότι για να ανοίξει αυτό το κλειδί τις πόρτες του Παραδείσου, η φράση «**Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ**» πρέπει να γίνεται κατανοητή στην έννοια της, και να λέγεται με υποταγή σε ό, τι εμπεριέχει η σημασία της, με σταθερότητα δια βίου στην πεποίθηση αυτή και με άλλα χαρακτηριστικά.

Βασισμένοι σε αποδείξεις και στοιχεία από το Ιερό Κοράνιο και τη Σούννα, οι λόγιοι του Ισλάμ κατέληξαν πως πρέπει να πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις, και ορισμένοι παράγοντες πρέπει να απουσιάζουν για να λειτουργήσει αυτή η φράση ως κλειδί για τον Παράδεισο και να ωφελήσει το άτομο που την προφέρει.

Οι προϋποθέσεις έχουν ως εξής:

1 Γνώση: Το αντίθετό της είναι η άγνοια. Εφ' όσον κάθε πρόταση έχει μια σημασία, πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία του **Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ**. Η σημασία αυτής της φράσης είναι ότι κανείς απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, καθώς επιβεβαιώνει τη θειότητα για τον Αλλάχ και Μόνο. Ετσι, η φράση σημαίνει «*Κανείς δεν αξίζει να λατρεύεται εκτός του Αλλάχ*». Η απόδειξη του ότι πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία της φράσης είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «... εκτός εκείνον που μαρτυρά την αλήθεια και τη γνωρίζει.» [43:86] Επίσης, ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι ουά Σάλαμ}) είπε: «**Οποιος πεθάνει γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ) θα μπει στον Παράδεισο**» (Μέσλεμ)

2 Βεβαιότητα: Το αντίθετο της οποίας είναι η αμφιβολία. Σημαίνει το να πιστεύει κανείς με βεβαιότητα στη σημασία του (**Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ**), χωρίς καμία απολύτως αμφιβολία. Ο Αλλάχ είπε, περιγράφοντας τους αληθινούς πιστούς: «*Οι (αληθινοί) πιστοί είναι μόνο εκείνοι που πιστεύουν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του και δεν αμφιβάλλουν, και αγωνίζονται σκληρά για χάρη*

τον Αλλάχ με τις κτήσεις τους και τους εαυτούς τους...» [49:15]

Δεν αρκεί κάποιος να προφέρει απλώς τη φράση, μα πρέπει να το κάνει με απόλυτη βεβαιότητα για τη σημασία της, ειδάλλως πρόκειται για ολοφάνερη υποκρισία. Ο Προφήτης (Σάλα^{اَلْكَوْهُ} Αλλάχ^{اَللَّٰهُ} Σَلَامٌ) είπε: «**Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ (Λα ىلَّا هُنَّا لِلَّٰهِ) και ότι είμαι ο Αγγελιαφόρος Του. Κανένας δούλος (του Αλλάχ) δε θα συναντήσει τον Αλλάχ με αυτές τις δύο [μαρτυρίες], χωρίς να έχει καμία αμφιβολία γι' αυτές, χωρίς να εισέλθει στον Παράδεισο.**» (Μόσλεμ)

③ Αποδοχή: Αν έχει κανείς γνώση για τη σημασία της φράσης και βεβαιότητα γι' αυτήν, κάτι τέτοιο συνεπάγεται μια συγκεκριμένη επίδραση πάνω του: να αποδεχτεί αυτό που η φράση υπαγορεύει με την καρδιά και τη γλώσσα του [ασπαζόμενος το Ισλάμ]. Όποιος απορρίπτει το κάλεσμα του Ταουχίντ και δεν το αποδέχεται, είναι άπιστος, είτε αυτή η απόρριψη πηγάζει από αλαζονεία, πείσμα ή ζήλεια. Ο Αλλάχ ανέφερε για τους απίστους που απέρριψαν τον Ταουχίντ από αλαζονεία: «**Όταν τους λεγόταν “Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα ىلَّا هُنَّا لِلَّٰهِ) υπερηφανεύονταν [και το αρνούνταν]. * Και έλεγαν: “Τι! Θα εγκαταλείψουμε τους θεούς μας για έναν παράφρονα ποιητή;”» [37:3536-]**

⊕ Συμμόρφωση: απόλυτη συμμόρφωση στον Ταουχίντ. Είναι η πραγματική δοκιμασία και η έκδηλη απόδειξη της πίστης. Είναι το να συμμορφώνεται κανείς με δ.τι έχει θεσμοθετήσει ο Αλλάχ και να απέχει απ' όσα Εκείνος έχει απαγορεύσει. Ο Αλλάχ είπε: «**Και όποιος αφιερώνει το πρόσωπό του (τον εαυτό του) στην υπακοή του Αλλάχ ενώ είναι αγαθοεργός, έχει πιάσει την πο αξιόπιστη χειρολαβή (δηλ. την αξιόπιστη συμφωνία που δε σπάει, το αξιόπιστο δόγμα)...**» [31:22]. Αυτή είναι η απόλυτη συμμόρφωση.

⑤ Ειλικρίνεια: το αντίθετό της είναι το ψεύδος. Δηλαδή το να λέει κανείς τη μαρτυρία ειλικρινά, αφού το να την προφέρει με τη γλώσσα του ενώ η καρδιά του την διαψεύδει, τον καθιστά υποκριτή. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «...λένε με τις γλώσσες τους αυτό που δεν είναι στις καρδιές τους...» [48:11]

⑥ Αγάπη: Ο πιστός πρέπει να αγαπά αυτήν τη φράση, να πράττει σύμφωνα με αυτή, και επίσης να αγαπά εκείνους που πράττουν σύμφωνα μ' αυτή. Αυτό που αποδεικνύει την αγάπη κανενός δούλου προς τον Αλλάχ είναι το να προτιμά κανείς αυτά που ο Αλλάχ αγαπά, ακόμα κι αν είναι αντίθετα με τις επιθυμίες του, το να αγαπά εκείνους που αγαπούν τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (Σάλα^{اَلْكَوْهُ} Αλλάχ^{اَللَّٰهُ} Σَلَامٌ), το να μισεί τους εχθρούς του Αλλάχ και του Αγγελιαφόρου Του (Σάλα^{اَلْكَوْهُ} Αλλάχ^{اَللَّٰهُ} Σَلَامٌ), και το να ακολουθεί τα βήματα και την καθοδήγησή του Αγγελιαφόρου Του (Σάλα^{اَلْكَوْهُ} Αλλάχ^{اَللَّٰهُ} Σَلَامٌ).

⑦ Αγνότητα προθέσεων: Αυτό σημαίνει το να λέει κανείς τη φράση για Χάρη του Αλλάχ, και όχι για οποιουδήποτε άλλου, απευθυνόμενος με τη καρδιά του προς τον Αλλάχ και αναζητώντας την ευαρέστησή Του, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν, παρά να λατρεύουν (μόνο) τον Αλλάχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χονναφά' (να απέχουν από τον πολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (ελεημοσύνη): και αυτή είναι η ορθή θρησκεία.**» [98:5] Ο Προφήτης (Σάλα^{اَلْكَوْهُ} Αλλάχ^{اَللَّٰهُ} Σَلَامٌ) είπε επίσης: «**Ο Αλλάχ έχει απαγορέψει το Πυρ της Κολάσεως για όποιον λέει “Λα ىلَّا هُنَّا لِلَّٰهِ” επιδιώκοντας μέσω αυτού τη Χάρη του Αλλάχ.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ

Στον τάφο, οι αποθανόντες θα δοκιμαστούν με τρεις ερωτήσεις. Αν τις απαντήσουν σωστά, θα σωθούν, κι αν όχι, είναι καταδικασμένοι. Μια από αυτές τις ερωτήσεις είναι “Ποιος είναι ο Προφήτης σου¹,” Κανείς δεν θα μπορέσει να απαντήσει σωστά, παρά μόνον εκείνοι που έχουν ειπληρώσει τις προϋποθέσεις της μαρτυρίας, και εκείνοι τους οποίους ο Αλλάχ εμπνέει με τις απαντήσεις και στους οποίους Παραχωρεί σταθερότητα στην αντιμετώπιση αυτής της αυστηρής δοκιμασίας.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα ωφεληθούν την ημέρα εκείνη, όταν τα χρήματα ή οι συγγενείς κάποιου δεν θα μπορούν να τον ωφελήσουν. Οι προϋποθέσεις για τη μαρτυρία ότι «ο Μωχάμμαντ (Σάλα Α λλάχ ουά Σάλαμ) είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Ασχάντο αν Μωχάμμανταν Ρασούλο Αλλάχ)» έχουν ως εξής:

1. Υπακοή σε αυτά που έχει προστάξει ο Προφήτης (Σάλα Α λλάχ ουά Σάλαμ): Ο Αλλάχ μάς προστάξει να υπακούμε τον Προφήτη Του, ο Αλλάχ λέει: «Οποιος υπακούει στον Αγγελιαφόρο, έχει υπακούσει στον Αλλάχ.» [4:80]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Πες: “Αν αγαπάτε τον Αλλάχ, ακολουθήστε με: Ο Αλλάχ θα σας αγαπήσει και θα συγχωρήσει τις αμαρτίες σας. Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα) και Ραχείμ (Πολυενότητας).”» [3:31]

Επιπλέον, η είσοδος στον Παράδεισο εξαρτάται από την υπακοή στον Προφήτη (ﷺ), καθώς είπε: «Ολόκληρη η κοινότητα των οπαδών μου θα εισέλθει στον Παράδεισο, εκτός απ’ αυτούς που αρνούνται.» Εκείνοι είπαν: «Ω, Αγγελιαφόρες του Αλλάχ, και ποιος αρνείται;» Εκείνος είπε: «Αυτοί που με υπακούν θα εισέλθουν στον Παράδεισο, ενώ αυτοί που με παρακούν αρνούνται.» (Αλ-Μκουχάρι).

Αυτοί που ειλικρινά αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ), πρέπει να τον υπακούν, καθώς η υπακοή είναι το φυσικό επακόλουθο της αγάπης. Αυτοί που ισχυρίζονται ότι αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ) και δεν τον ακολουθούν, ούτε τον υπακούν, δεν είναι ειλικρινείς στον ισχυρισμό τους.

2. Πίστη σε δλα αυτά, για τα οποία ο Προφήτης (ﷺ) μας ενημέρωσε: Όποιος διαψεύσει οποιοδήποτε αυθεντικό Χαντίθ του Προφήτη (ﷺ) (παρόλο που αυτό το Χαντίθ έχει επιβεβαιωθεί ότι είναι αυθεντικό) εξ’ αιτίας των πόθων του ή της αυθαίρετης βούλησής του, θεωρείται ότι διαψεύδει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του. Αφού ο Αλλάχ είπε: «Καὶ δὲν μιλά ἀπό τη δική του επιθυμίᾳ. Είναι πράγματι μια αποκάλυψη που αποκαλύφθηκε (σ’ αυτὸν ἀπό τὸν Αλλάχ).» [53:34]

3. Αποφυγή δλων δσα απαγόρεψε και κατηγόρησε: Το πρώτο και κύριο πράγμα που πρέπει να αποφεύγεται είναι το Σίρκ, έπειτα οι μεγάλες αμαρτίες, στο τέλος οι μικρότερες αμαρτίες, καθώς επίσης και αυτά που είναι μακρούχ (ανεπιθύμητα). Όσο περισσότερο αγαπά ο πιστός τον Προφήτη (Σάλα Α λλάχ ουά Σάλαμ), τόσο περισσότερο αυξάνεται η πίστη του. Όταν αυξάνεται η πίστη ενός πιστού, ο Αλλάχ τού παραχωρεί την αγάπη για να τελεί καλές πράξεις και το μίσος για την απιστία, τις αισχρές πράξεις και την ανυπακοή.

4. Να μην λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, παρά μόνο με τον τρόπο που μας έδειξε ο Προφήτης Του (Σάλα Α λλάχ ουά Σάλαμ): Αυτό το θέμα είναι καίριας σημασίας, αφού καμία καινοτομία δεν επιτρέπεται στο Ισλάμ. Ο Προφήτης (Σάλα Α λλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «Οποιος πράττει κάποια νέα πράξη λατρείας που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, αυτή

¹ Οι όλλες δύο: «Ποιος είναι ο Θεός σου;» και «Ποια είναι η θρησκεία σου;»

απορρίπτεται και επιστρέφει σε αυτόν (ως καινοτομία και αμαρτία).» (Μόσλεμ)

Σημείωση: Να είσαι βέβαιος ότι η αγάπη για τον Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) αποτελεί υποχρέωση. Όμως, δεν είναι αρκετό για κάποιον να τον αγαπά απλώς· πρέπει κανείς να τον αγαπά περισσότερο από όλα τα άλλα, ακόμη και τον εαυτό του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το προτιμά από τον ίδιο τον εαυτό του και προτιμά να έρθει σε συμφωνία με αυτό. Επομένως, αυτός που πραγματικά αγαπά τον Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ), είναι αυτός στον οποίο μπορούμε να διακρίνουμε αυτή την αγάπη. Υπακούει σ' αυτόν, εφαρμόζει τη Σούννα του, εκτελεί τις εντολές του. Απέχει από δύσα απαγόρευσε, προσπαθεί να συμπεριφέρεται σαν αυτόν σε περιόδους ευκολίας αλλά και δυσχέρειας. Η υπακοή είναι ο καρπός της αγάπης, και χωρίς αυτή, η αγάπη δεν μπορεί ποτέ να είναι αληθινή.

Υπάρχουν σημάδια που δείχνουν ότι κάποιος αγαπά τον Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ). Μερικά από αυτά είναι τα εξής:

1) Η συχνή αναφορά σ' αυτόν και η εξύμνησή του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το αναφέρει συχνά.

2) Η λαχτάρα να τον συναντήσει. Οποιοσδήποτε αγαπά κάποιον, λαχταρά να συναντήσει τον αγαπημένο του.

3) Ο σεβασμός όταν γίνεται αναφορά σ' αυτόν. Ο Ισχάκ είπε: «Οι Σύντροφοι του Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) δεν τον ανέφεραν μετά από το θάνατό του, χωρίς οι τρίχες του δέρματός τους να εγείρονται, και να δακρύζουν.».

4) Το μίσος για αυτούς που ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) μισούν, και η εχθρότητα για αυτούς που δείχνουν εχθρικοί στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ). Πρέπει κανείς να αποφεύγει αυτούς που αντιτίθενται στη Σούννα και εισάγουν καινοτομίες (Μπίντ'α) στη θρησκεία, όπως οι άνθρωποι της καινοτομίας και οι υποκριτές.

5) Η αγάπη γι' αυτούς που αγαπούσε ο Προφήτης (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ), όπως τα μέλη της οικογένειάς του, τις συζύγους του, και τους συντρόφους του. Πρέπει κανείς να μισεί αυτούς που τους μισούν, και να θεωρεί εχθρούς του αυτούς που είναι εχθρικοί μ' αυτούς ή τους προσβάλοντ, όπως κάνουν οι Σιίτες.

6) **Το να προσπαθεί κανείς το να ακολουθεί τους ευγενείς τρόπους και τις αρετές του:** Ο Προφήτης (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) ήταν ο πιο ευγενής άνθρωπος στους τρόπους του. Η Αΐσα (η ειαιρέστηση τού) είπε γι' αυτόν: «Οι τρόποι του Προφήτη (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) ήταν το Κοράνιο (δηλ. δεν έκανε παρά μόνο αυτά που τον δέταξε το Ιερό Κοράνιο).» (Μόσλεμ). Ο Προφήτης (Σέλια Αλλάχον 'Αλλάχι ουά Σέλιμ) ήταν ο γενναιότερος άνθρωπος, και ήταν ακόμη πιο γενναίος σε περιόδους μαχών. Ήταν ο πιο γενναιόδωρος άνθρωπος, και ακόμη πιο γενναιόδωρος στο Ραμαζάνι. Ήταν ο πιο ειλικρινής απέναντι στους άλλους και ο πιο μακρόθυμος άνθρωπος. Ποτέ δεν αναζήτησε εκδίκηση για τον εαυτό του. Ήταν ο πιο ταπεινός και ήρεμος άνθρωπος. Ήταν πιο συνεσταλμένος άνθρωπος. Ήταν ο καλύτερος άνθρωπος απέναντι στην οικογένειά του, και ο πιο ελεήμων απέναντι στους ανθρώπους, και ενθάρρυνε τους άλλους να δείχνουν κι αυτοί έλεος.

Ω, Αλλάχ! Επαίνεσε αυτόν, την οικογένειά του, τις συζύγους του, τους συντρόφους του και αυτούς που τους ακολούθησαν στην ηθική μέχρι και την Ημέρα της Ανάστασης, και Κράτησέ τους μακριά από κάθε κακό.

Εξαγνισμός (Ταχάρα)

Η προσευχή είναι ο δεύτερος πυλώνας του Ισλάμ, και δεν είναι έγκυρη εκτός κι αν τελείται σε κατάσταση εξαγνισμού. Ο εξαγνισμός επιτυγχάνεται μέσω είτε του νερού, είτε της άμμου.

► **Είδη Νερού: 1) Τάχιρ (Καθαρό):** Είναι το καθαρό νερό που δεν περιέχει οπιδήποτε ακάθαρτο, και εξαγνίζει επίσης κι όλα πρόγματα. Αυτό το νερό χρησιμοποιείται στο νύψιμο ώστε να μπορεί κανείς να προσεύχεται σε κατάσταση καθαρότητας.

2) Νάγκις (ακάθαρτο): Δύο είδη νερού θεωρούνται νάγκις. **a)** Μια μικρή ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρτο [έστω και σε μικρή ποσότητα].

b) Μια μεγάλυτερη ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρτο, και αυτή η μόλυνση έχει επιφέρει αλλαγή στη γεύση, το χρώμα ή την οσμή του.

Σημείωση: Μια μεγάλη ποσότητα νερού δεν ρυπαίνεται αν μολυνθεί με ακαθαρσίες, εκτός κι αν κάποιο από τα χαρακτηριστικά του – το χρώμα, η γεύση ή η οσμή του – αλλάξουν. Μια μικρή, ωστόσο, ποσότητα θεωρείται ότι έχει ρυπανθεί, αμέσως μόλις μολυνθεί [είτε τα χαρακτηριστικά του αλλάξουν, είτε όχι]. Μια ποσότητα που ξεπερνά τα **210 λίτρα** θεωρείται μεγάλη, ενώ οποιαδήποτε λιγότερη θεωρείται μικρή.

► **Σκεύη:** Επιτρέπεται να χρησιμοποιεί κανείς δοχεία και σκεύη που είναι κατασκευασμένα από οποιοδήποτε υλικό, εκτός από χρυσό και ασήμι. Είναι αμαρτία να χρησιμοποιεί κανείς χρυσά ή ασημένια σκεύη για να βάλει μέσα τους νερό για να εκτελέσει νύψιμο, αλλά η διαδικασία του εξαγνισμού παραμένει έγκυρη. Επιτρέπεται επίσης να χρησιμοποιεί τα σκεύη και τα ενδύματα των απίστων, εκτός κι αν είναι βέβαιος ότι είναι ακάθαρτα.

► **Δέρματα νεκρών ζώων:** Είναι πάντα ακάθαρτα για να τα χρησιμοποιήσει κανείς. Υπάρχουν δύο είδη νεκρών ζώων: **1)** τα ζώα που είναι απαγορευμένα για τον μουσουλμάνο να τα φάει. **2)** τα ζώα που μπορεί γενικά ένας μουσουλμάνος να τα φάει, αλλά δεν σφαγίαστηκαν σύμφωνα με τον Ισλαμικό τρόπο (και έτσι θεωρούνται νεκρά και όχι σφαγιασμένα, και άρα θεωρούνται μη επιτρεπτά για να τα φάει).

Ωστόσο, τα δέρματα του δεύτερου είδους μπορούν να χρησιμοποιηθούν, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν δέψει το δέρμα.

► **Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση:** **1) Αλ-Ιστινγκά'**: είναι το να καθαρίζει κανείς την περιοχή της ουρήθρας και του πρωκτού, με καθαρό νερό για να αφαιρέσει τα ούρα, τα περιττώματα κλπ. **2) Αλ-Ιστιγγμάρ:** είναι το να χρησιμοποιεί κανείς κάποια πέτρα, φύλλο ή χαρτί κλπ. αντί του νερού.

Μπορεί το Ιστιγγμάρ να αρκεί από μόνο του στη διαδικασία του καθαρισμού χωρίς την προσθήκη νερού, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις: **1)** το υλικό που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι επιτρεπτό και αγνό, και να μπορεί να καθαρίσει την περιοχή επαρκώς. **2)** το να μην είναι φαγώσιμο. **3)** το να χρησιμοποιούνται τρείς ή περισσότερες πέτρες [ή κάτι παρόμοιο].

Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση είτε μέσω του Αλ-Ιστινγγά' είτε μέσω Αλ-Ιστιγγμάρ είναι υποχρεωτικός για κάθε μουσουλμάνο.

Όταν κανείς απαντά στο κάλεσμα της φύσης, απαγορεύεται να παραμείνει σ' εκείνο το μέρος για περισσότερο από το απαραίτητο, ή να ουρεί ή να αφοδεύει σε νερό που χρησιμοποιείται από ανθρώπους, σε δρόμους, σε μέρη όπου οι άνθρωποι ζητούν σκιά, ή κάτω από ένα καρποφόρο δέντρο. Απαγορεύεται, επίσης, να στρέφεται κανείς προς την κατεύθυνση της Κά'μπα κατά τη διαδικασία.

Είναι ανεπιθύμητο να πάρει κανείς κάτι που έχει γραμμένο μέσα του το Όνομα του Αλλάχ, εκεί όπου απαντά στο κάλεσμα της φύσης, να μιλά κατά τη διαδικασία, ή να ουρεί [ή να αφοδεύει] σε μια ρωμή ή σε τρύπα (καθώς υπάρχει περίπτωση να ζουν εκεί κάποια ή ζωύφια). Επίσης, είναι ανεπιθύμητο να αγγίζει τα ιδιωτικά του μέρη με το δεξί του χέρι ή να στρέφεται προς την κατεύθυνση της Κάμπα (Κέμπλα), όταν η τουαλέτα βρίσκεται μέσα σε κτίρια. Ωστόσο, όλα τα παραπάνω επιτρέπονται όταν δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Είναι προτιμότερο και επιθυμητό να πλένεται ή να σκουπίζεται κανείς μονό αριθμό φορών, και να χρησιμοποιεί και πέτρες [ή κάτι παρόμοιο όπως χαρτί] και μετά νερό κατά τη διαδικασία του καθαρισμού, ώστε ο καθαρισμός να έχει γίνει με τον καλύτερο τρόπο.

► **Αλ-Σιουάκ:** Προέρχεται από τη Σουύνα του Προφήτη (Σάλα
Αλλάχ
ανά
Σάλαμ) το να χρησιμοποιούμε Σιουάκ για να καθαρίσουμε τα δόντια και το στόμα μας. Κάτι τέτοιο είναι προτιμότερο και επιθυμητό κυρίως πριν από κάθε προσευχή, πριν την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, πριν το πλύσιμο του στόματος κατά την Ουντού', πριν την είσοδό του στο Τζαμί ή στο σπίτι του και κάθε φορά που η οσμή του στόματος αλλάζει.

Προτιμάται να ξεκινά κανείς από την δεξιά μεριά του στόματος όταν χρησιμοποιεί Σιουάκ, καθώς και όταν εκτελεί Ουντού', και να χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι για να αφαιρέσει ότι είναι ανεπιθύμητο.

► **Νίψη (Ουντού':** Τα βασικά στοιχεία της Ουντού' έχουν ως εξής:

- 1) Το πλύσιμο του προσώπου (μια φορά), μαζί με το ξέπλυμα του στόματος (μαντμάντα) και της μύτης (ιστινσάκ) εισπνέοντας νερό στα ρουθούνια κι έπειτα εικπνέοντάς το.
- 2) Το πλύσιμο των χεριών και, από τα δάχτυλα μέχρι τους αγκώνες (μια φορά).
- 3) Το τρίψιμο ολόκληρου του κεφαλιού, μαζί με τα αυτιά (μια φορά).
- 4) Το πλύσιμο των πατουσών, από τα δάχτυλα μέχρι τους αστραγάλους (μια φορά).
- 5) Το να εκτελεί κάποιος την Ουντού' με τη σωστή σειρά (όπως προαναφέρθηκε).
- 6) Ακολουθία, στο να πλένει κανείς το ένα μέρος μετά το άλλο χωρίς μακρά παύση.

Οι υποχρεωτικές πράξεις της Ουντού': 1) το να πει κάποιος «Μπισμι Ελλάχ (στο Όνομα του Αλλάχ)» πριν αρχίσει. 2) αν κάποιος ξυπνήσει από το νυχτερινό ύπνο, τότε θα πρέπει να πλύνει τα χέρια του τρεις φορές πριν τα βάλει σε κάποιο δοχείο νερού.

Οι αξιέπαινες πράξεις της Ουντού' έχουν ως εξής:* Χρήση του σίουνακ. *Η πλύση πρώτα των χεριών μέχρι τους καρπούς. *Το ξέπλυμα του στόματος και της μύτης πριν από το πρόσωπο [και όχι μετά]. *Το να υπερβάλλει κανείς με το πλύσιμο του στόματος και της μύτης, αν δε νηστεύει (για να μην το καταπιει). *Το να περάσει τα βρεγμένα χέρια του μέσα από το μούσι του, αν το μούσι είναι παχύ. *Το να πλένει τις περιοχές ανάμεσα στα δάχτυλα των χεριών και των ποδών. *Το να ξεκινά με το δεξί του χέρι πριν το αριστερό χέρι, καθώς και το δεξί του πόδι πριν το αριστερό πόδι. *Το να πλένει κάθε μέρος δύο ή τρεις φορές. *Το να εισπνέει νερό στα ρουθούνια με το δεξί χέρι και να το εκπνέει με το αριστερό. *Το να τρίβει τα μέρη του σώματος κατά την πλύση. *Το να πλένει τα μέρη του σώματος διεξοδικά. *Το να απαγγέλλει τις επικλήσεις που έχουν αναφερθεί στα Χαντίθ μετά την ολοκλήρωση.

Οι ανεπιθύμητες πράξεις της Ουντού': 1) το να την κάνει κανείς με υπερβολικά κρύο ή ζεστό νερό. 2) το να πλένει ένα μέρος για περισσότερες από τρεις φορές.

3) το να τινάζει το νερό από κάθε μέρος. 4) το να πλένει το εσωτερικό του ματιού. Όσο για το να σκουπίζεται με πετσέτα μετά την Ουντού', αυτό επιτρέπεται.

Σημείωση: Δεν αρκεί να βάζει κανείς απλά νερό στο στόμα του ή μια χούφτα νερό στη μύτη του, όταν τα ξεπλένει. Αντίθετα, το νερό πρέπει να γυρίζει στο στόμα και να εισπνέεται (με την ανάσα του) στα ρουθούνια (χωρίς να εισέλθει στους πνεύμονες). Επίσης, το νερό πρέπει να εξέρχεται από τη μύτη (με την εκπνοή). Αυτή είναι η μοναδική έγκυρη μέθοδος.

Η Μέθοδος Ουντού': *Να έχεις πρόθεση (Νίγια) στην καρδιά σου· *Να λες 'Μπισμι Ελλάχ' (στο Όνομα του Αλλάχ)· *Να πλένεις και τα δύο σου χέρια· *Να ξεπλένεις το στόμα σου· *Να ξεπλένεις τη μύτη σου εισπνέοντας και εκπνέοντας νερό· * Να πλένεις το πρόσωπό σου (η έκταση του προσώπου ξεκινά από τη γραμμή των μαλλιών, μέχρι και το πηγούνι, και από το ένα αυτί στο άλλο)· *Να πλένεις τα χέρια σου [από τις άκρες των δαχτύλων σου] μέχρι και τους αγκώνες· *Να τρίβεις το κεφάλι σου, ξεκινώντας από το μπροστινό τμήμα και συνεχίζοντας στο πίσω. *Να εισάγεις την άκρη των βρεγμένων δεικτών σου μέσα στα αυτιά σου και να σκουπίζεις και το εμπρόσθιο τμήμα, και να σκουπίζεις το οπίσθιο τμήμα του αυτιού με τους αντίχειρες. *Να πλένεις τα πόδια σου [από τις άκρες των δαχτύλων] μέχρι και τους αστραγάλους.

Σημείωση: Εάν το μούσι ενός άνδρα δεν είναι πυκνό, το δέρμα κάτω απ' αυτό πρέπει να πλυθεί, αλλά αν είναι πυκνό, πρέπει να πλύνει μόνο το εξωτερικό τμήμα.

Σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις Κάλτσες: Τα Χουφ είναι ένα κάλυμμα του ποδιού από δέρμα ή κάποιο παρόμοιο υλικό, ενώ αν είναι από μαλλί ή παρόμοιο ύφασμα, ονομάζεται κάλτσα (Τζάουραμπ).

Επιτρέπεται να σκουπίζεται κανείς πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες όταν κάνει Ουντού', προκειμένου να εξαγνιστεί από το Αλ-Χάνταθ Αλ-Άσγαρ (τη μικρότερη ακαθαρσία, που σημαίνει ότι κάποιος έσπασε την κατάσταση καθαρότητάς του [Ουντού']) λόγω της απάντησής του στο κάλεσμα της φύσης, ή όταν αερίζεται, καθώς και από το Αλ-Χάνταθ Αλ-Άκμπαρ, που σημαίνει τη μεγαλύτερη ακαθαρσία όταν κάποιος σπάσει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω συνουσίας).

Το σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες εξαρτάται από τα παρακάτω:

- 1) Πρέπει να έχουν φορεθεί όταν το άτομο βρισκόταν σε κατάσταση καθαρότητας, μετά την ολοκλήρωση της Ουντού' με νερό (και όχι Ταγιάμμουμ).
- 2) Πρέπει να καλύπτουν πλήρως την περιοχή που συνήθως πλένεται.
- 3) Πρέπει να είναι επιτρεπτά [όχι κλεμμένα, ή φτιαγμένα από απαγορευμένα υλικά κλπ.].
- 4) Να είναι ελεύθερα από όποια ακαθαρσία.

Σκούπισμα του Σαρικιού: Επιτρέπεται να σκουπίζει κανείς το σαρίκι υπό τους εξής όρους: 1) Το άτομο να είναι άνδρας· 2) Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει ένα σαρίκι· 3) Να γίνεται μόνο κατά την Ουντού' (και όχι το Γούσλ) 4) Πρέπει να γίνεται μόνο αν κάποιος το έχει φορέσει καθαρός, αφού τέλεσε Ουντού' (και όχι Ταγιάμμουμ).

Σκούπισμα πάνω από την Μαντίλα (Χιμάρ): Επιτρέπεται για τη γυναίκα να σκουπίζει το κεφάλι που καλύπτεται με βρεγμένα χέρια, υπό τους εξής όρους: 1) Το άτομο να είναι γυναίκα· 2) Πρέπει να είναι το είδος μαντίλας που τυλίγεται κάτω από τη γνάθο· 3) Πρέπει να γίνεται μόνο στην Ουντού' (όχι το Γούσλ) 4) Πρέπει να γίνεται

μόνο αν κάποιος το φορά καθαρό, αφού έχει τελέσει *Ουντού'* (και όχι *Ταγιάμμιον*).

5) Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει μία μαντίλα.

Το χρονικό όριο του σκουπίσματος πάνω απ' τα Χουφ, τις κάλτσες, το σαρίκι και τη μαντίλα για κάποιον που βρίσκεται στον τόπο κατοικίας του, είναι 24 ώρες, ενώ για τον ταξιδευτή είναι 72 ώρες (για κάποιο ταξίδι που υπερβαίνει τα 85 χλμ., κατά το οποίο επιτρέπεται να μειώσει τις προσευχές του).

Ως έναρξη του χρόνου σκουπίσματος για τον κάτοικο, θεωρούμε την πρώτη φορά που σπάει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω του ότι απάντησε το κάλεσμα της φύσης ή αερίστηκε, αφού έχει φορέσει το ένδυμα, μέχρι την ίδια ώρα την επόμενη ημέρα (24 ώρες).

Η έκταση του Σκουπίσματος: Όταν σκουπίζεται κανείς πάνω απ' το Χουφ, πρέπει να περάσει τα βρεγμένα του χέρια μόνο από το πάνω μέρος του ποδιού του ξεκινώντας από τις άκρες των δαχτύλων του μέχρι στους αστραγάλους του, με τα δάχτυλά του ελαφρώς ανοιχτά.

Σημείωση: Αν κάποιος σκουπιστεί πρώτα ενώ θεωρείται ακόμη ταξιδευτής, και στη συνέχεια γίνει κάτοικος, ή το αντίστροφο, ή έχει κάποιες αμφιβολίες σχετικά με το πότε σκουπίστηκε πρώτη φορά, πρέπει να θεωρήσει τον εαυτό του κάτοικο.

Γάψοι και Επίδεσμοι: Οι γάψοι και οι επίδεσμοι που χρησιμοποιούνται για να καλύψουν τα τραύματα, μπορούν να σκουπιστούν με βρεγμένα χέρια υπό τους εξής όρους: **1)** Να υπάρχει πραγματική ανάγκη για το γάψο ή τον επίδεσμο. **2)** Να μην υπερβαίνει την περιοχή που απαιτείται για να καλυφθεί επαρκώς το τραύμα: **3)** Ο γάψος ή ο επίδεσμος πρέπει να σκουπίζονται, ενώ τα υπόλοιπα μέρη να πλένονται κανονικά. Πρέπει κανείς να αφαιρέσει τον περιττό γάψο ή τον επίδεσμο, που υπερβαίνει την αναγκαία για κάλυψη περιοχή, αν όμως φοβάται ότι αν το βγάλει μπορεί να προκαλεί βλάβη, τότε μπορεί να το σκουπίσει.

Σημείωση: ► Είναι καλύτερο να σκουπίζει κανείς και τα δύο Χουφ ταυτόχρονα, και όχι να ξεκινά πρώτα με το δεξί Χουφ. ► Δεν επιτρέπεται να σκουπίζει το κάτω ή το πίσω μέρος του Χουφ ή της κάλτσας. ► Δεν είναι επιθυμητό να πλένει κανείς τα Χουφ, αντί να σκουπίζει το πάνω μέρος τους, ή να τα σκουπίζει πάνω από μία φορά. ► Όσο για το σαρίκι ή τη μαντίλα, πρέπει κανείς να σκουπίζει το μεγαλύτερο μέρος τους.

Ενέργειες που ακυρώνουν την *Ουντού'*: **1)** το να ουρήσει, να αφοδεύσει, να αεριστεί κανείς ή να βγει από αυτόν σπέρμα ή προ-σπερματικά υγρά: **2)** η απώλεια αισθήσεων, κατά τον ύπνο, τη λιποθυμία, κλπ. –εκτός από όταν «αποκοιμιέται» κανείς, ενώ είναι καθιστός ή όρθιος: **3)** έξοδος μεγάλων ποσοτήτων άλλων μορφών ακαθαρσιών από το σώμα, διαφορετικών από τα ούρα ή τα περιττώματα, όπως μεγάλες ποσότητες αίματος: **4)** το να τρώει κανείς τη σάρκα καμήλας: **5)** το να αγγίζει άμεσα τα ιδιωτικά του σημεία, χωρίς να υπάρχει κάποιο φράγμα (όπως ρούχα κλπ.): **6)** το να αγγίζει τα ιδιωτικά σημεία άλλων, με σεξουαλικές επιθυμίες: **7)** η αποστασία από τη θρησκεία του Ισλάμ.

Αν κάποιος είναι βέβαιος ότι είναι σε κατάσταση καθαριότητας, αλλά ταυτόχρονα αμφιβάλει για το αν την παραβίασε, ή το αντίθετο, πρέπει να ενεργήσει σύμφωνα μ' αυτό για το οποίο είναι βέβαιος.

Το Γούσλ (Μπάνιο): Οι πράξεις που προϋποθέτουν μετά από αυτές ένα πλήρες μπάνιο είναι οι εξής: **1)** η εκσπερμάτηση όταν κάποιος είναι ξύπνιος λόγω του

πόθου, ή εκσπερμάτηση κατά τη διάρκεια του ύπνου, με ή χωρίς πόθο· 2) η εισχώρηση του πέους στο αιδοίο, ακόμη και χωρίς εκσπερμάτηση· 3) ο ασπασμός του Ισλάμ από κάποιον, είτε είναι για πρώτη φορά, είτε μετά την αποστασία· 4) η εμμηνόρροια· 5) η αιμορραγία μετά τον τοκετό· 6) ο θάνατος ενός Μουσουλμάνου.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις του Γούσλ: Είναι υποχρεωτικό να έχει κανείς την πρόθεση να τελέσει Γούσλ προκειμένου να εξαγνιστεί από μια κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας. Επειτα, αρκεί το νερό να περάσει από ολόκληρο το σώμα, ξεπλένοντας βέβαια το στόμα και τα ρουθούνια.

Για να τελειοποιηθεί το Γούσλ θα πρέπει να επιτυγχάνονται οκτώ πράγματα:

1) να έχει κανείς την πρόθεση· 2) να λέει στην αρχή 'Μπισμι Ελλάχ'· 3) να πλένει τα χέρια πριν να τα τοποθετήσει σε οποιοδήποτε δοχείο· 4) να καθαρίζει τις ακαθαρσίες από τα ιδιωτικά σημεία· 5) να κάνει 'Ουντού'· 6) να ρίχνει νερό στο κεφάλι του τρεις φορές· 7) να ρίχνει νερό σε ολόκληρο το σώμα του και να τρίβει το σώμα του με τα χέρια του· 8) να ξεκινά απ' την δεξιά πλευρά του σώματος.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μικρής ακαθαρσίας: 1) άγγιγμα του Κορανίου· 2) προσευχή· 3) τέλεση του Ταουάφ (Περιφορά) γύρω από τον Κάμπα.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας, συμπληρωματικά σε δύο αναφέρθηκαν: 1) απαγγελία του Κορανίου· 2) παρεύρεση στο Τζαμί (Μάσζιντ) χωρίς την τέλεση 'Ουντού'.

Ανεπιθύμητες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας:

1) Είναι ανεπιθύμητο να κοιμάται κάποιος μετά τη σεξουαλική επαφή ή την έκκριση σπέρματος, χωρίς να κάνει 'Ουντού'.

2) είναι ανεπιθύμητο να σπαταλά το νερό, όταν κάνει μπάνιο.

Ταγιάμμουμ (Στεγνό Πλύσιμο): Οι προύποθέσεις για Ταγιάμμουμ είναι οι εξής:

1) Πρέπει να πραγματοποιείται μόνο όταν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει νερό ή δεν βρίσκει νερό·

2) Πρέπει να γίνεται με καθαρό χώμα που έχει σκόνη, που δεν καίγεται.

Τα Απαραίτητα Στοιχεία του Ταγιάμμουμ: 1) Σκούπισμα ολόκληρου του προσώπου. 2) Σκούπισμα των χειρών μέχρι τους καρπούς. 3) Σειρά. 4) Διαδοχή.

Οι πράξεις που ακυρώνουν το Ταγιάμμουμ: 1) Οι ίδιες πράξεις που ακυρώνουν την 'Ουντού'· 2) Η διαθεσμότητα του νερού, αν το Ταγιάμμουμ πραγματοποιήθηκε λόγω της μη διαθεσμότητάς του· 3) Εξαφάνιση της αιτίας που κατέστησε το Ταγιάμμουμ επιτρεπτό, π.χ. αν κάποιο άτομο έκανε Ταγιάμμουμ εξαιτίας κάποιας ασθένειας, και αυτή θεραπεύτηκε.

Οι Αξιέπαινες Πράξεις του Ταγιάμμουμ: ► η διαδοχή· ► η αναβολή του για την τελευταία στιγμή που χρειάζεται· ► το να πει κανείς αφού το τέλεσε τις ίδιες επικλήσεις που λέγονται κατά την ολοκλήρωση της 'Ουντού'.

Μέθοδος για την Τέλεση Ταγιάμμουμ: * πριν να ξεκινήσει το άτομο θα πρέπει να έχει την πρόθεση (Νίγια) μέσα στην καρδιά του· * στη συνέχεια λέει 'Μπισμι Ελλάχ' (στο Όνομα Του Αλλάχ)· * έπειτα χτυπά το χώμα μία φορά με τα δυο του χέρια· * μετά σκουπίζει το πρόσωπό του, περνώντας τις παλάμες του πάνω από το πρόσωπο και το μούσι του· * όποτερα, σκουπίζει τα χέρια του, την κορυφή του δεξιού χεριού του με την αριστερή του παλάμη, και την κορυφή του αριστερού χεριού, με την παλάμη του δεξιού.

Αφαίρεση των Ακαθαρσιών: Υπάρχουν τρία είδη όντων: 1) Τα έμβια όντα, τα

οποία διακρίνονται σε δύο είδη: **A) Αυτά που είναι ακάθαρτα (Νάτζας):** όπως οι σκύλοι και οι χοίροι, και τα πουλιά και τα ζώα που δεν είναι θεμιτό να τρώγονται, και είναι μεγαλύτερα από την γάτα στη σωματική τους διάπλαση. Τα ούρα, τα κόπρανα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο και ο εμετός αυτής της κατηγορίας έμψυχων όντων, θεωρούνται ακάθαρτα. **B) Εξαγνισμένα και καθαρά (Τάχιρ):** υπάρχουν τρία είδη έμβιων όντων που θεωρούνται εξαγνισμένα και καθαρά: **α.** Οι άνθρωποι και όλα τα μέλη του σώματός τους είναι καθαρά, συμπεριλαμβανομένων του σπέρματος, του ιδρώτα, του σάλιου, της βλέννας και του γάλατος. Όσο για τα ούρα, τα περιττώματα, το προ-σπερματικό υγρό, και το αίμα, αυτά είναι ακάθαρτα. **β.** Ζώα που είναι επιτρεπτό να φαγωθούν. Τα ούρα, τα περιττώματα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο, ο εμετός και το προ-σπερματικό υγρό, θεωρούνται καθαρά. **γ.** Ζώα που είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποφύγει την επαφή μαζί τους, και δεν επιτρέπεται να τρώγονται, όπως τα γαϊδουράκια, οι γάτες και τα ποντίκια: μόνο το σάλιο και ο ιδρώτας τους θεωρούνται καθαρά.

2) Τα νεκρά όντα: όλα τα νεκρά όντα είναι ακάθαρτα, εκτός από τους νεκρούς ανθρώπους, τα ψάρια, τις ακρίδες, και τα έντομα εκείνα που δεν έχουν αίμα να ρέει, όπως οι σκορπιοί, τα μυρμήγκια και τα κουνούπια. **3) Τα άψυχα όντα:** Όλα τα άψυχα πράγματα είναι αγνά, όπως η γη, οι πέτρες και τα δμοιά τους.

Σημείωση: ► Το αίμα και το πύον είναι ακάθαρτα, μα μια μικρή ποσότητα δικαιολογείται κατά την προσευχή, αν προέρχεται από κάποιο ον που θεωρείται αγνό.

► **Το αγνό αίμα είναι δύο ειδών:** το αίμα των ψαριών και το αίμα που παραμένει στο κρέας μετά τη σφαγή ενός ζώου, από αυτά που είναι επιτρεπτά. ► Κάθε κομμάτι που κόβεται από ζωντανό ζώο, καθώς και τα έμβρυνά τους, είναι ακάθαρτα. ► Η αφαίρεση των ακαθαρσιών δε χρειάζεται να γίνει με συγκεκριμένη πρόθεση. Έτσι, αν η βροχή την καθαρίσει [χωρίς κάποιος να το έχει σκοπό], γίνεται καθαρή. ► Το να αγγίζει κανείς κάπι ακάθαρτο, ή να περπατήσει πάνω του δεν ακυρώνει την Ουντού', μα πρέπει κανείς να αφαιρέσει την ακαθαρσία από το σώμα, τα παπούτσια ή τα ρούχα πριν την προσευχή.

Ο εξαγνισμός από την Ακαθαρσία πρέπει να συμβαίνει υπό τις εξής προϋποθέσεις: * Πρέπει να γίνεται με καθαρό νερό. * Το πλινμένο ένδυμα πρέπει να στραγγίζεται και να στύβεται έξω από το νερό αν είναι τέτοιο που στύβεται και στραγγίζεται. * Η Ακαθαρσία πρέπει να αφαιρείται με τρίψιμο κλπ. αν είναι απαραίτητο για να αφαιρεθεί. * Αν οι ακαθαρσίες προέρχονται από σκύλο, το λερωμένο αντικείμενο πρέπει να πλυνθεί επτά φορές με νερό, και την όγδοη με χώμα ή σαπούνι.

Χρήσιμες σημειώσεις: ► Αν στη γη υπάρχουν υγρές ακαθαρσίες, όπως ούρα, πρέπει να καθαριστεί χύνοντας νερό πάνω της μέχρι η ακαθαρσία, το χρώμα της και η οσμή της να εξαφανιστούν. Αν στη γη υπάρχουν στερεές ακαθαρσίες, όπως περιττώματα, τότε αυτά και τα απομεινάρια τους πρέπει να αφαιρεθούν. ► Αν η αφαίρεση της Ακαθαρσίας είναι αδύνατη με άλλον τρόπο, παρά μόνο με νερό, τότε πρέπει να χρησιμοποιηθεί νερό. ► Αν το σημείο όπου βρίσκεται η ακαθαρσία δεν είναι επακριβώς γνωστό, τότε ολόκληρη η περιοχή ή το αντικείμενο πρέπει να καθαρίζονται μέχρι να είναι βέβαιο ότι η ακαθαρσία θα αφαιρεθεί. ► Κάποιος που κοιμάται ή αφήνει αέρια δε χρειάζεται να κάνει *Ιστινγγά*', καθώς τα αέρια είναι καθαρά. Πρέπει όμως να κάνει *Ουντού'* πριν από την προσευχή και άλλες πράξεις λατρείας.

Κανόνες για τις γυναίκες

Κανονισμοί για το Φυσικό Αίμα των Γυναικών:

Στην ακόλουθη συζήτηση, 'Χάιντ' είναι η εμμηνόρροια του αίματος από τη μήτρα, ενώ 'Ιστιχάντα' είναι η ροή αίματος από τη μήτρα εκτός περιόδου, λόγω ασθένειας¹.

Περίπτωση	Κανόνας
Ποια είναι η μικρότερη και η μεγαλύτερη ηλικία για την έμμηνο ρύση;	Η μικρότερη ηλικία είναι τα 9 έτη, αλλά αν υπάρξει αίμα πριν από αυτή την ηλικία, αποτελεί Ιστιχάντα και όχι έμμηνο ρύση και δεν υπάρχει συγκεκριμένη ηλικία που μία γυναίκα να σταματάει να έχει έμμηνο ρύση.
Πόσο είναι το μικρότερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μπορεί να κρατήσει και 24 ώρες. Αν κρατήσει λιγότερο, τότε θεωρείται Ιστιχάντα.
Πόσο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μέχρι και 15 μέρες. Αν κρατήσει περισσότερο, θεωρείται Ιστιχάντα.
Ποιο είναι το μικρότερο διάστημα μεταξύ δύο εμμηνορροιών;	Το μικρότερο χρονικό διάστημα είναι 13 ημέρες. Αν το αίμα εμφανιστεί πριν από αυτό το διάστημα, τότε θεωρείται Ιστιχάντα.
Πόσο διαρκεί η εμμηνόρροια για την πλειοψηφία των γυναικών;	6-7 ημέρες.
Πόσο διάστημα περνά ανάμεσα στις δύο περιόδους για την πλειοψηφία των γυναικών;	23-24 ημέρες.
Είναι το αίμα που ρέει κατά την εγκυμοσύνη ένα είδος εμμηνόρροιας;	Κάθε είδους αίμα, είτε σκούρο καφέ, είτε κιτρινωπό που εμφανίζεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης θεωρείται Ιστιχάντα.
Πώς γνωρίζει μια γυναίκα ότι η εμμηνόρροιά της έληξε;	Αυτό μπορεί να γίνει γνωστό με δύο τρόπους: 1) με την παρατήρηση έκκρισης λευκού υγρού κατά το τέλος της εμμηνόρροιας; 2) με το σταμάτημα της αιμορραγίας και την εξαφάνιση του αίματος, ή του καφέ ή του κίτρινου, για δύσες δεν βλέπουν συχνά αυτό το λευκό υγρό.
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις εκκρίσεις της γυναίκας ενώ είναι καθαρή;	Κάθε διαυγής ή λευκή έκκριση δεν θεωρείται ακαθαρσία, ενώ το αίμα είτε καφέ είτε κίτρινο θεωρούνται Ωστόσο, και τα δύο αυτά είδη ακυρώνουν την ουντό', και αν η ροή συνεχίσει, θεωρείται Ιστιχάντα.
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις κίτρινες ή καφέ εκκρίσεις που προέρχονται από τον κόλπο;	Αν εκκρίνονται ακριβώς πριν ή μετά την εμμηνόρροια, προέρχονται από αυτήν, ενώ αν είναι άλλες στιγμές θεωρούνται Ιστιχάντα.
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια ξεκινήσει πριν ή μετά τη φυσιολογική στιγμή;	Όποτε εμφανίζονται τα σημάδια της περιόδου, πρέπει να θεωρηθεί περίοδος, με την προϋπόθεση να έχουν περάσει 13 ημέρες από την τελευταία περίοδο, ειδιδλλως θεωρείται Ιστιχάντα.
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια διαρκέστει λιγότερο ή περισσότερο από το φυσιολογικό;	Θεωρείται περίοδος, εκτός αν ξεπεραστεί το ανώτατο χρονικό όριο για την περίοδο, που είναι 15 ημέρες.

¹ Μερικές από τις διαφορές ανάμεσα στην εμμηνόρροια (Χάιντ) και την ιστιχάντα είναι:

1) Το αίμα της περιόδου έχει σκούρο κόκκινο χρώμα που πλησιάζει το μαύρο, ενώ το αίμα από την ιστιχάντα είναι φωτεινό κόκκινο, δύος αυτό της ρινορραγίας. 2) το αίμα της περιόδου είναι πυκνό και μπορεί να είναι αναμεμεγμένο με στερεά κομμάτια, ενώ το αίμα της ιστιχάντα είναι αραιό, και ρέει ακατάσχετα όπως το αίμα της πληγής. 3) το αίμα της περιόδου έχει συνήθως άσχημη οσμή, ενώ η οσμή της ιστιχάντα είναι σαν αυτή του κανονικού αίματος.

Υπάρχουν πρόγραμμα που απαγορεύονται κατά την εμμηνόρροια, δύος η προσευχή, η νηστεία, η συνουσία, η απαγγελία του Κορανίου, η παραμονή σε άζαμ, το άγγιγμα του Κορανίου και η περιφορά (Τασουάφ).

Τι πρέπει να κάνει μια γυναίκα αν το αίμα ρέει συνεχώς για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για παράδειγμα για ένα μήνα ή παραπάνω;

Σε αυτήν την περίπτωση, συμβαίνει ένα από τα ακόλουθα σενάρια:

- 1) Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδος της ξεκινά την κανονική ροή της, και την ακριβή διάρκεια της περιόδου της, είτε μπορεί να ξεχωρίσει το είδος του αίματος (περιόδου ή Ιστιχάντα) είτε όχι, πρέπει να θεωρήσει ότι βρίσκεται σε περίοδο συντές τις συγκεκριμένες ημέρες και για αυτό το συγκεκριμένο διάστημα. Αν η περίοδος της ξεπεράσει αυτές τις μέρες, τότε θεωρείται Ιστιχάντα.
- 2) Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδος ξεκινά, μα όχι τη διάρκεια, πρέπει να θεωρήσει φυσιολογικό διάστημα τις 6-7 μέρες (το διάστημα που διαρκεί η περίοδος των περισσοτέρων γυναικών), από την ημέρα που συνήθως αρχίζει. [Αν το ξεπεράσει, τότε θεωρείται Ιστιχάντα].
- 3) Αν μια γυναίκα γνωρίζει τη διάρκεια της περιόδου της, μα όχι την ακριβή στιγμή του μήνα που αυτή αρχίζει, θεωρεί ως φυσιολογικό τον αριθμό ημερών για τον οποίο είναι σίγουρη από την αρχή του σεληνιακού μήνα. [Αν το ξεπεράσει, τότε θεωρείται Ιστιχάντα].

Αιμορραγία μετά τη γέννα (Νιφάς)

Ερώτηση	Απάντηση
Τι συμβαίνει αν μια γυναίκα γεννήσει, αλλά δε δει αίμα;	Τότε το νιφάς (το διάστημα κατά το οποίο η γυναίκα έχει αιμορραγία μετά την γέννα) δεν ισχύει γι' αυτήν, δε χρειάζεται να πάρει υποχρεωτικό λουτρό, και δε σπάει η νηστεία της.
Τι συμβαίνει αν δει τα σημάδια που αρχίζει ο τοκετός;	Το αίμα και το αμνιακό υγρό που συνοδεύονται με πόνο πριν τον τοκετό δεν θεωρείται νιφάς, αλλά Ιστιχάντα.
Τι συμβαίνει με το αίμα που ρέει κατά τη διάρκεια του τοκετού;	Αυτό είναι νιφάς, ακόμα κι όταν το μωρό δεν έχει βγει πλήρως ή καθόλου.
Πότε ξεκινά η στιγμή της νιφάς;	Οι μέρες πρέπει να αρχίσουν να μετρώνται από τη στιγμή που το μωρό εξέλθει εντελώς από τη μήτρα.
Ποια είναι η μικρότερη περίοδος νιφάς;	Δεν υπάρχει μικρότερη περίοδος. Ακόμη και αν το αίμα σταματήσει να ρέει μετά τη γέννα, είναι υποχρεωτικό για τη γυναίκα να κάνει Γούσλ (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, και δεν πρέπει να περιμένει να περάσουν ακριβώς σαράντα ημέρες.
Ποιο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να διαρκέσει το νιφάς;	Το μεγαλύτερο διάστημα είναι 40 μέρες, και αν το αίμα συνεχίσει μετά απ' αυτό, δεν θεωρείται νιφάς και καθίσταται τότε υποχρεωτικό (μετά τις 40 ημέρες) για μια γυναίκα να κάνει Γούσλ (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, εκτός και αν εκείνη η στιγμή συμπέσει με τη στιγμή που θα περίμενε συνήθως την εμμηνόρροιά της πριν την εγκυμοσύνη [κατά την οποία το αίμα της θεωρείται περιόδου].
Τι συμβαίνει με το αίμα μετά από αποβολή;	Αν το έμβρυο που χάθηκε ήταν ογδόντα ημερών ή λιγότερο, το αίμα θεωρείται Ιστιχάντα, και αν ήταν ενενήντα ημερών ή περισσότερο, θεωρείται νιφάς. Αν το έμβρυο ήταν από 80 μέχρι 90 ημερών, τότε αν είχε το σχήμα ανθρώπου, το αίμα θεωρείται νιφάς, και αν όχι, θεωρείται Ιστιχάντα.
Τι συμβαίνει όταν το αίμα σταματήσει πριν τις σαράντα μέρες, κι έπειτα επιστρέψει;	Αν το αίμα σταματήσει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, η γυναίκα θεωρείται καθαρή, και πρέπει να κάνει μπάνιο και να προσευχηθεί. Αν η ροή του αίματος επιστρέψει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, πρέπει να σταματήσει πάλι να προσεύχεται και να το θεωρήσει νιφάς, [μέχρι να καθαριστεί ξανά]. Συνεχίζει έτσι μέχρι να συμπληρωθούν οι σαράντα ημέρες.

Σημειώσεις:

- Η γυναίκα που βρίσκεται στην κατάσταση *Ιστιχάντα* πρέπει να προσεύχεται, κάνοντας *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Αν η έμμηνο ρύση της ή το νιφάς σταματήσει πριν την δύση του ηλίου, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αδ-Δούχρ και Αλ-Άσρ της ημέρας εκείνης, και αν σταματήσει πριν φτάσει η ώρα της προσευχής Αλ-Φάτζρ, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αλ-Μάγριμπ και Αλ-Ίσα της προηγούμενης ημέρας.
- Αν η στιγμή της προσευχής φτάσει και η γυναίκα αρχίσει να έχει περίοδο ή νιφάς πριν τελέσει αυτήν την προσευχή, δε χρειάζεται να επανορθώσει για αυτή την προσευχή αφού εξαγνιστεί.
- Η γυναίκα πρέπει να έχει τα μαλλιά της ελεύθερα (χωρίς π.χ. κοτσίδα) όταν τελεί την Γούσλ μετά την εμμηνόρροια και το νιφάς, μα δεν υποχρεούται όταν τελεί την Γούσλ μετά τη συνουσία.
- Είναι ανεπιθύμητο για τον άνδρα να συνουσιαστεί με τη σύζυγό του όταν αυτή βρίσκεται σε κατάσταση *Ιστιχάντα*, επιτρέπεται όμως αν υπάρχει σοβαρός λόγος.
- Είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα σε κατάσταση *Ιστιχάντα* να κάνει *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Επιτρέπεται για μια γυναίκα να πάρει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροια για να ολοκληρώσει το *Xatç* και την *'Ommra*, ή για να ολοκληρώσει τη νηστεία του Ραμαντάν, με την προϋπόθεση ότι το φάρμακο δεν θα την βλάψει με κανέναν τρόπο.

Οι Γυναίκες στο Ισλάμ

Οι γυναίκες είναι ισάξιες με τους άνδρες απέναντι στον Αλλάχ, όσον αφορά την αμοιβή και τη θέση τους, σύμφωνα με την πίστη και τις πράξεις τους. Ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχου) είπε: «Στ' αλήθεα, οι γυναίκες είναι τα δίδυμα των ανδρών.» (Αιτιον Νταούντ).

Έχουν το δικαίωμα να επιζητήσουν τα δικαιώματά τους ή να διώξουν κάποια μορφή καταπίεσης. Καμία διάκριση δεν υπάρχει ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες, εκτός από περιορισμένες περιπτώσεις που αναφέρονται ξεκάθαρα στο Ισλάμ. Ο λόγος για αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι το Ισλάμ προσέχει τις διαιφορετικές ιδιότητες των ανδρών και των γυναικών. Ο Αλλάχ είπε: «Μα δε Γνωρίζει Αυτός που Δημιούργησε, ενώ Αυτός είναι ο Αλ-Λατείφ (Ευγενής), ο Αλ-Χαμπείρ (Έχει απεριόριστη Γνώση);» [14:67]. Οι γυναίκες έχουν τις ευθύνες τους, και το ίδιο και οι άνδρες, και κάθε εμπλοκή του ενός στις υποθέσεις του άλλου θα βλάψει την ισορροπία της ζωής. Στις γυναίκες δίδεται η ίδια αμοιβή με τους άνδρες. «Η Ασμά' μπινετ Γιαζίντ πήγε στον Προφήτη (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ), ενώ εκείνος καθόταν με μερικούς από τους συντρόφους του, και είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ. Είμαι η εκπρόσωπος των γυναικών που στάλθηκε σε σένα. Δεν υπάρχει γυναίκα από την ανατολή ως τη δύση, που είτε άκουσε για τον ερχομό μου σε σένα, είτε δεν άκουσε, που δεν έχει την ίδια άποψη με εμένα. Ο Αλλάχ σε έστειλε με την Αλήθεια ως Αγγελιαφόρο και στους άνδρες και στις γυναίκες. Πιστεύουμε σε σένα και στον Θεό σου που σε έστειλε. Κι όμως εμείς, οι γυναίκες, περιοριζόμαστε στο σπίτι. Μένουμε στα σπίτια σας (δηλ. των ανδρών), σας προσφέρουμε ευχαρίστηση, κυροφορούμε τα παιδιά σας. Εσείς, οι άνδρες, είστε εννοημένοι σε σχέση με μας, στο ότι συμμετέχετε στην προσευχή της Παρασκευής και στις συλλογικές προσευχές στα τζαμιά, στο ότι επισκέπτεστε τους ασθενείς, στο ότι παρευρίσκεστε στις κηδείες, στο ότι προσφέρετε το ένα Χατζί μετά από το άλλο, και καλύτερα από όλα αυτά στο ότι συμμετέχετε στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Όταν εσείς οι άνδρες πηγαδίνετε για προσκύνημα, για 'Ονμα ή για τζιχάντ, προσέχουμε την ιδιοκτησία σας, ράβουμε τα ρούχα σας, και ανατρέφουμε τα παιδιά σας για σας. Κα έτσι δεν συμμετέχουμε μαζί σας στην αμοιβή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ». Ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ) στράφηκε στους Συντρόφους του, ρωτώντας τους: «Έχετε ακούσει ποτέ μια δήλωση μιας γυναίκας καλύτερη από την ερώτηση αυτής της γυναίκας σχετικά με την θρησκεία της;». Είπαν: «Δεν σκεφτήκαμε ότι μια γυναίκα θα καθοδηγηθεί σε κάτι τέτοιο.» Ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ) στράφηκε σ' αυτήν και είπε: «Πήγανε, ω, γυναίκα, και ενημέρωσε τις υπόλοιπες γυναίκες, πως μια γυναίκα που είναι καλή σύνυρος της αρέσει να ευχαριστεί τον άνδρα της και να κάνει δ.τι τον αρέσει, έχει ισάξια αμοιβή με την αμοιβή δλων των παραπάνω (των σύζυγου της).» Τότε η γυναίκα έφυγε πολύ ευχαριστημένη λέγοντας Ταχλίλ και Τακμιτίρ.» (Αλ-Μπάγιατ)

Μια ομάδα γυναικών πήγαν στον Προφήτη (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ) και είπαν: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, στους άνδρες έχει δοθεί η εύνοια του να συμμετέχουν στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Δεν υπάρχει κάτι που μπορούμε εμείς να κάνουμε, ώστε να λάβουμε την ίδια αμοιβή.» Ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ) είπε: «Η εργασία που κάνει κάθε μία από σας στο σπίτι της είναι ισάξια με αυτό που κάνει ο πολεμιστής για χάρη του Αλλάχ» (Αλ-Μπάγιατ) Επίσης, ο Προφήτης (Σέλα Αλλάχου Αλλάχ ουά Σέλαμ) υποσχέθηκε σ' εκείνους που είναι καλοί απέναντι στις γυναίκες συγγενείς τους μια σπουδαία αμοιβή. Είπε: «Οποιος ξοδεύει σε δύο κόρες, ή δύο αδελφές, ή τις συγγενείς του ζητώντας την αμοιβή του Αλλάχ μέχρι να τους Παραχωρήσει ο Αλλάχ επαρκή αγαθά, ή να τους Εμπλουτίσει από τη χάρη Του, αυτές θα είναι ασπίδα γι' αυτόν ενάντια στο Πυρ της Κολάσεως.» (Αχμαντ)

Μερικοί Κανονισμοί για τις Γυναίκες

- Απαγορεύεται ένας άνδρας να απομονώνεται με μία γυναίκα, χωρίς τον Μάχραμ¹. Ο Προφήτης (Σάλα Α λλάχων 'Αλλάχ ωνά Σάλαμ) είπε: «**Ένας άνδρας δεν πρέπει να απομονώνεται με μία γυναίκα, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ)
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να προσεύχεται στο Μάστζιντ (τζαμί), αλλά αυτό δεν είναι επιθυμητό όταν φοβάται κάποιον πειρασμό. Η Αΐσα (Π εναρέστηση του 'Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «**Αν ο Αγγελαφόρος του Άλλάχ** (Σάλα Α λλάχων 'Αλλάχ ωνά Σάλαμ) **ζούσε ώστε να δει πώς έχουν αρχίσει να συμπεριφέρονται οι γυναίκες, θα τις εμπόδιζε απ' το να πάνε στο τζαμί, όπως εμποδίζονταν και οι γυναίκες των Παιδιών του Ισραήλ (οι Εβραίες).**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ). Η αμοιβή μιας γυναίκας για την προσευχή στον οίκο της, πολλαπλασιάζεται, όπως ακριβώς και η αμοιβή ενός άνδρα όταν προσεύχεται στο τζαμί. Μια γυναίκα ήρθε στον Προφήτη (Σάλα Α λλάχων 'Αλλάχ ωνά Σάλαμ) και είπε: «**Ω, Αγγελαφόρε του Άλλάχ λατρεύω το να προσεύχομαι μαζί σου** (δηλ. στο τζαμί σου όταν είσαι ο Ιμάμης στην προσευχή).» Αυτός είπε: «**Γνωρίζω ότι λατρεύεις το να προσεύχεσαι μαζί μου, αλλά η προσευχή σου στην πιο απομονωμένη περιοχή του οίκου σου, είναι καλύτερη από την προσευχή σου στο δωμάτιό σου. Η προσευχή στο δωμάτιό σου, είναι καλύτερη απ' την προσευχή στον οίκο σου. Η προσευχή στον οίκο σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί του λαού σου. Η προσευχή στο Τζαμί του λαού σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί μου.**» (Αχμαντ). Είπε ακόμα: «**Τα καλύτερα Τζαμιά (μέρη προσευχής) για τις γυναίκες, είναι οι κατοικίες τους.**» (Αχμαντ).
- Το Χατζί και το 'Ούμρα δεν είναι υποχρεωτικά για μία γυναίκα, εκτός κι αν βρει κάποιον Μάχραμ να την συνοδέψει, και δεν επιτρέπεται να ταξιδέψει χωρίς τη συνοδεία αυτού. Ο Προφήτης (Σάλα Α λλάχων 'Αλλάχ ωνά Σάλαμ) είπε: «**Μια γυναίκα δεν πρέπει να ταξιδεύει για παραπάνω από τρεις ημέρες, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ).
- Δεν επιτρέπεται στις γυναίκες να επισκέπτονται τάφους, ούτε να ακολουθούν τη σωρό του νεκρού (τζανάζα). Ο Προφήτης (Σάλα Α λλάχων 'Αλλάχ ωνά Σάλαμ) είπε: «**Ο Άλλαχ καταριέται τις γυναίκες που επισκέπτονται συχνά τους τάφους.**» Η Ουμ 'Ατιγια (Π εναρέστηση του 'Αλλάχ επ' αυτής) είπε: «**Μας απαγορεύτηκε να ακολουθούμε την επικήδεια τελετή, και δεν επιβλήθηκε σε μας.**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ).
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να βάφει τα μαλλιά της οποιοδήποτε χρώμα, με την προϋπόθεση να μην έχει ως στόχο να εξαπατήσει τον άντρα που επιθυμεί να την παντρευτεί.
- Είναι υποχρεωτικό να δίνεται σε μια γυναίκα το μερίδιό της από την κληρονομιά, την οποία ο Άλλάχ όρισε γι' αυτή, και απαγορεύεται να της το στερεί κανείς. Αναφέρθηκε σε ένα χαντίθ: «**Οποιος αποκόπτει (στερει) την κληρονομιά στους κληρονόμους του, ο Άλλάχ θα του αποκόψει (στερήσει) την κληρονομιά του στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης.**» (Ιμπν Μάτζα).
- Είναι υποχρεωτικό για τον σύζυγο να πληρώνει τα έξοδα της συζύγου του (και των παιδιών), συμπεριλαμβανομένων των αναγκών φαγητού, ποτού, ενδυμασίας

¹ **Μάχραμ:** Είναι είτε ο σύζυγός της ή κάποιος στενός άνδρας συγγενής, τον οποίο απαγορεύεται από τον Ισλαμικό νόμο να παντρευτεί, όπως αδερφός, πατέρας, θείος, συνιψιδός κλπ.

και στέγασης, σύμφωνα με τα αναγνωρισμένα ήθη και έθιμα. Ο Αλλάχ είπε: «*Ἄς ξοδεύει ο ευκατάστατος ἄνδρας ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει· καὶ αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό, τι τού ἔχει δώσει ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ δεν τοποθετεῖ βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό, τι (αγαθό) τού ἔχει δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διευκόλυνση.» [65:7]*

Αν μια γυναίκα, δεν έχει σύζυγο, τότε αυτά είναι υποχρεωτικό να τα αναλάβει ο πατέρας της, ο αδερφός της, ή ο γιος της. Αν δεν έχει κανένα στενό συγγενή, τότε είναι αξέπαινο να το αναλάβουν άλλοι άνθρωποι. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ^{Σάλαμ}) είπε: «*Αυτός που σπεύδει να φροντίζει τη χήρα ἡ το φτωχό, είναι σαν έναν πολεμιστή που μάχεται στο Λρόμο του Αλλάχ, ἡ σαν αυτόν που προσεύχεται όλη νύχτα και νηστεύει όλη μέρα.*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Μια γυναίκα δικαιούται την κηδεμονία του νεαρού παιδιού της, εφόσον δεν παντρευτεί με άλλον, και εναπόκεινται στον πατέρα τα έξοδα, τα οποία δίνει στη μητέρα για όσο διάστημα έχει την κηδεμονία του παιδιού.

► Δεν είναι αξέπαινο για μια γυναίκα να χαιρετά πρώτη κάποιον άνδρα, ειδικά αν είναι νέα ή φοβάται κάποιον πειρασμό.

► Είναι αξέπαινο (Μούσταχαμπ) για μια γυναίκα να ξυρίζει το εφηβαίο, να κάνει αποτρίχωση στην περιοχή της μασχάλης, και να κόβει τα νύχια της κάθε Παρασκευή, και είναι ανεπιθύμητο να τα αφήνει για περισσότερες από σαράντα ημέρες.

► Απαγορεύεται σε μία γυναίκα να αφαιρεί τα φρύδια της, είτε ολόκληρα είτε μέρος τους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ^{Σάλαμ}) είπε: «*Ο Αλλάχ έχει καταραστεί τη γυναίκα που αφαιρεί τα φρύδια της, και αυτήν που της τα αφαιρεί.*» (Αμπου Ντασόντ)

Το πένθος για τους νεκρούς (Αλ-Ιχντάντ): Δεν επιτρέπεται μία γυναίκα να πενθεί για κάποιο νεκρό για περισσότερες από τρεις μέρες, εκτός του συζύγου της. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ^{Σάλαμ}) είπε: «*Δεν επιτρέπεται σε μία γυναίκα, που πιστεύει στον Αλλάχ και την Τελική Ήμέρα να πενθεί για κάποιουν νεκρό για περισσότερες από τρεις ημέρες –εκτός από το σύζυγό της.*» (Μόσλεμ)

Καθώς για τον σύζυγό της, είναι υποχρεωτικό γι' αυτή να τον πενθεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν επιτρέπεται η γυναίκα να φορά οποιοδήποτε είδος μακιγιάζ, όπως ρουζ, μακιγιάζ ματιών, ή να φορά κοσμήματα, ακόμη κι αν πρόκειται για δαχτυλίδι, να φορά άρωμα, και να φορά ελκυστικά φωτεινά χρώματα στα ρούχα, όπως κόκκινο ή κίτρινο.

Ωστόσο, επιτρέπεται να κόψει τα νύχια της, να καθαρίσει το σώμα και τα μαλλιά της, να κάνει αποτρίχωση και να κάνει μπάνιο. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο χρώμα ρούχων (όπως το μαύρο), το οποίο πρέπει να φορά η πενθούσα, κατά την περίοδο του πένθους.

Η σύζυγος πρέπει να συνεχίσει να κατοικεί στο σπίτι του συζύγου της, και απαγορεύεται να το εγκαταλείψει για να μείνει σε άλλο σπίτι, και δεν επιτρέπεται ούτε να βγει από αυτό το σπίτι εκτός κι αν είναι ανάγκη.

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να ξυρίσει τα μαλλιά της, εκτός κι αν είναι ανάγκη, και επιτρέπεται να τα κοντύνει, με τον όρο ότι δεν μιμείται τους άνδρες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ^{Σάλαμ}) είπε: «*Ο Αλλάχ καταριέται τις γυναίκες που μιμούνται τους άνδρες.*» (Αλ-Μπουχάρι).

Επίσης δεν πρέπει να μιμείται τις άπιστες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}
^{‘Αλάχη}
^{ονά}
^{Σάλαμ}) είπε:
«Όποιος μιμείται κάποιο λαό, είναι ένας απ’ αυτόν.» (Αμπον Νταούντ)

► Οι γυναίκες πρέπει να καλύπτουν το σώμα τους όταν εγκαταλείπουν τις κατοικίες τους με ένδυμα (τζιλμπάμπ) που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
1) Πρέπει να καλύπτει ολόκληρο το σώμα της. **2)** Δεν πρέπει να γίνει πόλος έλξης και μέσο στολισμού. **3)** Δεν πρέπει να είναι διαφανές. **4)** Πρέπει να είναι φαρδύ, και όχι στενό. **5)** Δεν πρέπει να είναι αρωματισμένο. **6)** Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ανδρικά ενδύματα. **7)** Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ενδύματα των απίστων. **8)** Δεν πρέπει να είναι λιμπάς Ουλ-Σούχρα (πολυτελές ένδυμα, ή επιδεικτικό, ή να φοριέται ως σύμβολο της κοινωνική της θέσης).

Τα ‘Άουρα (μέλη του σώματος που απαγορεύεται να εκτεθούν σε κοινή θέα) μιας γυναίκας, διακρίνονται ανάλογα με το ποιος θα τα δει σε τρία είδη: **1)** Ο άνδρας της μπορεί να δει ό,τι θέλει. **2)** Οι υπόλοιπες γυναίκες και οι Μάχραμ μπορούν να δουν αυτά που συνήθως φαίνονται, όπως το πρόσωπο, τα μαλλιά, ο λαιμός, τα χέρια, οι πατούσες και οι καρποί της. **3)** Οι άλλοι άνδρες δεν επιτρέπεται να δουν τίποτα, εκτός κι αν τύχει κάποια ανάγκη, όπως για παράδειγμα μια θεραπεία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως ο πειρασμός μιας γυναίκας βρίσκεται στο πρόσωπό της. Η Φάτιμα μπινετ Αλ-Μούνδιρ (^Π_{ευαρέστηση}^{των}
^{Αλλάχ επ’ αυτής}) είπε:
«Καλύπταμε συνήθως τα πρόσωπά μας από τους άνδρες.» (Αλ-Χάκιμ).

Η Αΐσα (^Π_{ευαρέστηση}^{των}
^{Αλλάχ επ’ αυτής}) είπε: **«Οι ιππείς περνούσαν όταν ήμασταν με τον Αγγελιαφόρο τον Αλλάχ** (^{Σάλα}
^{‘Αλάχη}
^{ονά}
^{Σάλαμ}) **στην κατάσταση Ιχράμ** (τελετουργικές προετοιμασίες για προσκύνημα). Κάθε φορά που μας πλησίαζαν, χαμηλώναμε τα ενδύματα (τζιλμπάμπ) από το κεφάλι μέχρι και το πρόσωπο, και αφού είχαν περάσει τα ξεσκεπάζαμε (τα πρόσωπά μας).» (Αμπον Νταούντ)

► Είδη καθορισμένης περιόδου αναμονής (‘Ιντα):

Υπάρχουν διάφορα είδη ‘Ιντα: **1)** Η ‘Ιντα της εγκύου διαζευγμένης ή εγκύου χήρας γυναίκας διαρκεί μέχρι και τη γέννα. **2)** Η ‘Ιντα της χήρας διαρκεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες. **3)** Η ‘Ιντα της διαζευγμένης γυναίκας κατά τη διάρκεια της εμμηνόρροιάς της διαρκεί για τρεις εμμηνορροϊκούς κύκλους μετά το διαζύγιο. **4)** Η ‘Ιντα της γυναίκας που δεν έχει εμμηνόρροια διαρκεί για τρεις μήνες.

Κατά την περίοδο της ‘Ιντα, είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα, για την οποία υπάρχει πιθανότητα ο σύζυγός της να την επιστρέψει στο γάμο, να παραμείνει στην κατοικία της με τον σύζυγό της, και εκείνος επιτρέπεται να βλέπει το σώμα της και να μένει μόνος μαζί της (δηλ. χωρίς Μάχραμ), μέχρι να λήξει η περίοδος ‘Ιντα – ίσως ο Αλλάχ να τους οδηγήσει στη συμφιλίωση.

Η επιστροφή (Ράτζ’α) της γυναίκας στο σύζυγό της και η ακύρωση του διαζυγίου, επιτυγχάνεται είτε με την ξεκάθαρη δήλωση του συζύγου, ο οποίος λέει: «Ρατζά ‘τουκι» (σε επέστρεψα σε μένα, δηλαδή στο γάμο) ή με τη σεξουαλική επαφή. Η επιστροφή της στον έγγαμο βίο δεν απαιτεί τη συναίνεσή της¹.

¹ Αν διαθέτει κάποιον έγκυρο λόγο που δεν θέλει να παραμείνει με το σύζυγό της μετά απ’ αυτό, μπορεί να υποβάλλει «Χουλ’» (ακύρωση γάμου από την πλευρά της συζύγου).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να παντρευτεί χωρίς τη συγκατάθεση του κηδεμόνα της. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχον^ع ουά^ل Σάλαμ^ر) είπε: **«Οποια γυναίκα παντρεύεται χωρίς τη συναίνεση του κηδεμόνα (Ουαλέι) της, τότε ο γάμος της είναι άκυρος, ο γάμος της είναι άκυρος, ο γάμος της είναι άκυρος.»** (Αμπού Νταούντ)

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να μακρύνει τα μαλλιά της με όλα μαλλιά είτε πρόκειται για ψεύτικα μαλλιά είτε μαλλιά κάποιου άλλου, ή να κάνει τατουάζ σε οποιοδήποτε μέρος του σώματός της. Αυτές οι δύο πράξεις συνιστούν μεγάλες αμαρτίες. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχον^ع ουά^ل Σάλαμ^ر) είπε: **«Ο Άλλαχ έχει καταραστεί τις γυναίκες που συνδιάζουν τα μαλλιά τους με όλα μαλλιά και αυτές που βάζουν μαλλιά σε άλλες, και αυτές που κάνουν τατουάζ ή αυτές που κάνουν τα τατουάζ σε άλλες.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Απαγορεύεται να ζητήσει μια γυναίκα διαζύγιο από τον άνδρα της χωρίς λόγο. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχον^ع ουά^ل Σάλαμ^ر) είπε: **«Οποια γυναίκα ζητά από τον σύζυγό της διαζύγιο, χωρίς σοβαρό λόγο, η ευωδία του Παραδείσου θα απαγορευτεί γι' αυτήν.»** (Αμπού Νταούντ και Ιμπν Μάτζα)

► Είναι υποχρεωτικό μία γυναίκα να υπακούει το σύζυγό της σε όσα επιτρέπονται, ειδικά όταν την καλεί στο κρεβάτι. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχον^ع ουά^ل Σάλαμ^ر) είπε: **«Όταν ένας άνδρας καλεί τη σύζυγό του στο κρεβάτι του κι εκείνη αρνείται, και περνά τη νύχτα θυμωμένος μαζί της, οι άγγελοι την καταριούνται μέχρι το πρωί.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να φορά όρωμα αν γνωρίζει ότι πρόκειται να περάσει δίπλα από άνδρες. Ο Προφήτης (Σάλα^ه Αλλάχον^ع ουά^ل Σάλαμ^ر) είπε: **«Οποια γυναίκα φορά όρωμα και μετά περνάει δίπλα από ανθρώπους, ώστε να μυρίσουν την ευωδία της, τότε είναι τάδε και τάδε (δηλ. μοιχαλίδα).»** (Αμπού Νταούντ)

Η Προσευχή (Σαλά)

Το Αδάν (Κάλεσμα για την Προσευχή) και η Ικάμα (Ανακοίνωση της Αρχής της Προσευχής):

Τόσο το Αδάν, όσο και η Ικάμα αποτελούν υποχρεώσεις (Φαρντ Κιφάγια) για τους άνδρες που δεν ταξιδεύουν (βρίσκονται σε φάση κατοικίας), ενώ αποτελεί Σουύννα γι' αυτόν που προσεύχεται μόνος του και για τον ταξιδευτή. Όσο για τις γυναίκες, αυτά είναι ανεπιθύμητα (Μακρούχ).

Ούτε το Αδάν, ούτε η Ικάμα επιτρέπεται να γίνονται πριν την καθορισμένη ώρα, εκτός από το Αδάν της Εωθινής Προσευχής (Φατζρ), για την οποία το πρώτο Αδάν επιτρέπεται να γίνει οποιαδήποτε στιγμή μετά το μέσο της νύχτας.

Οι Προϋποθέσεις για την Προσευχή: 1) Ισλάμ. 2) διανοητική υγεία. 3) η δυνατότητα του να διακρίνει μεταξύ των πραγμάτων και του σωστού από το λάθος κτλ. 4) Καθαριότητα. 5) Η είσοδος την ώρα της προσευχής. Οι ώρες είναι οι εξής: **Η ώρα της προσευχής Δουχρ (Μεσημεριανή)** ξεκινά όταν ο ήλιος, αφού φτάσει στο υψηλότερο σημείο του στον ουρανό, αρχίσει να πέφτει, μέχρι που η σκιά των αντικειμένων ισούται με το μήκος τους. **Η ώρα της προσευχής 'Ασρ (Απογευματινή)** ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Δουχρ, μέχρι που η σκιά ενός αντικειμένου είναι διπλάσια του μήκους του· αυτό είναι που προτιμάται, αλλά λόγω ανάγκης μπορεί να επεκταθεί μέχρι να δύσει ο ήλιος. **Η ώρα της προσευχής Μάγριμπ (Ηλιοβασίλεματος)** ξεκινά μετά τη δύση του ηλίου, μέχρι και την εξαφάνιση της ερυθρότητας ή του λυκόφωτος απ' τον ουρανό. **Η ώρα της προσευχής 'Ισά' (Νυχτερινής)** ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Μάγριμπ μέχρι το μέσο της νύχτας¹, και μπορεί να συνεχιστεί μέχρι και την αυγή αν είναι απαραίτητο. **Η ώρα της προσευχής Φατζρ (Εωθινή)** ξεκινά το ξημέρωμα², μέχρι που ανατέλλει ο ήλιος. 6) Η κάλυψη των ιδιωτικών περιοχών ('Άουρα). Η ιδιωτική περιοχή ενός άνδρα που έχει φτάσει στην ηλικία των δέκα χρόνων ή περισσότερων, εκτείνεται από τον αφαλό του ως το γόνατό του, και για μια γυναίκα, που έχει εισέλθει στην εφηβεία, κατά την προσευχή πρέπει να καλύπτεται ολόκληρο το σώμα, εκτός από το πρόσωπό της εκτός κατά την παρουσία ξένων ανδρών. Αν όμως κάτι από το σώμα της φαίνεται όπως ο καρπός της ή τα πόδια της, τότε η προσευχή της είναι άκυρη. 7) Απουσία ακαθαρσιών (Νατζάσα) από το σώμα, τα ενδύματα και τον τόπο προσευχής, σύμφωνα με τις καλύτερες δυνατότητες του καθενός. 8) Στροφή του σώματος προς την Κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα) σύμφωνα με τις δυνατότητες του καθενός. 9) Πρόθεση (Νίγια).

Τα Απαραίτητα Στοιχεία, ή Πυλώνες της Προσευχής (Αρκάν Αλ-Σαλά):

- 1) Όρθια στάση (Κιγάμ) κατά την προσευχή για όσους μπορούν. 2) Έναρξη της προσευχής με τη φράση Αλλάχου Ακμπαρ (Τακμπίρατ-Αλ-Ιχράμ). Αυτή η φράση απαγορεύει όλες τις άλλες λέξεις και πράξεις που δεν σχετίζονται με την προσευχή.
- 3) Απαγγελία της Σούρα Αλ-Φάτιχα.
- 4) Υπόκλιση (Ρουκούν') σε κάθε Ράκ'α.
- 5) Εγερση μετά το Ρουκούν'.
- 6) Πλήρης ευθυγράμμιση του σώματος μετά το

¹ Προσέξτε ότι το μέσο της νύχτας δεν είναι στις 00:00, αλλά στο χρονικό σημείο μεταξύ της Μάγριμπ και Φατζρ.

² Η πρώτη εμφάνιση φωτός στον ουρανό.

Ρουκού'. **7)** Πρηνής στάση (Σογκούντ) πάνω στα εφτά σημεία του σώματος (τα δάχτυλα των δύο ποδιών, δύο γόνατα, δύο παλάμες των χεριών, και το μέτωπο με τη μύτη). **8)** Έγερση μετά την πρηνή στάση και κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **9)** Απαγγελία της τελευταίας μαρτυρίας (Τασάχουντ). **10)** Κάθισμα για την τελευταία Τασάχουντ. **11)** Επίκληση προς τον Αλλάχ να ευλογήσει τον Προφήτη Του (ﷺ) κατά την τελευταία μαρτυρία. **12)** Λήξη της προσευχής με τη φράση «Ασ-Σαλάμο Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ» (Τασλείμ). **13)** Ορθή εκτέλεση όλων των πυλώνων με την ορθή στάση του σώματος δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο για κάθε πυλώνα χωρίς βιασύνη, αναφορικά με την στάση όλων στις θέσεις τους. **14)** Εκτέλεση όλων αυτών των πυλώνων με τη σειρά που αναφέρθηκε παραπάνω.

Η προσευχή δεν θεωρείται έγκυρη, εκτός κι αν αυτοί οι πυλώνες τελεστούν. Αν κάποιος παραλείψει κάποιον απ' αυτούς σε μια μονάδα (Ράκ'α) της προσευχής, τότε αυτή η Ράκ'α είναι άκυρη, είτε αυτό έγινε εσκεμμένα, είτε απλά ξεχάστηκε.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις (Ουατζιμπάτ)¹ της Προσευχής: **1)** Όλα τα Τακμπιράτ (οι αναφορές της φράσης «Αλλάχου Άκμπαρ», («Ο Αλλάχ είναι ο Μέγας»)), εκτός από το Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ. **2)** Η αναφορά της φράσης «Σάμι' α Αλλάχου λιμάν Χάμιντα», («Ο Αλλάχ ανταποκρίνεται σε όσους Τον εξυμνούν»), μετά την έγερση από τη ρουκού', την οποία πρέπει να την πει ο Ιμάμης σε μια συλλογική προσευχή, ή από το άτομο αν είναι μόνο του. **3)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπάνα ουα λάκα Αλ-Χάμιντ», («Ω, Κύριε μας, σε σένα ανήκει ο έπαινος»), μετά την έγερση από τη ρουκού'. **4)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδείμ», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Μέγα») μόλις υποκλίνεται ο προσευχόμενος. **5)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Ύψιστο») μόλις ο προσευχόμενος πέφτει πρηνής. **6)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπί ήγιφιρ λι», («Ω, Κύριε μου, συγχώρεσέ με».) στο κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **7)** Το πρώτο Τασάχουντ (μαρτυρία). **8)** Το να κάθεται ο προσευχόμενος για το πρώτο Τασχαούντ.

Οποιος παραλείπει οποιαδήποτε από αυτές τις οχτώ υποχρεωτικές πράξεις εσκεμμένα, η προσευχή του είναι άκυρη. Αν παραλείψει κάτι από αυτά επειδή το ξέχασε, πρέπει να πέσει πρηνής δύο φορές για την παράλειψή του αυτή.

Οι Αξιέπαινες Πράξεις (Σούναν) της Προσευχής: Είναι δύο ειδών: φράσεις και πράξεις. Η παράλειψη των πράξεων Σούναν της προσευχής δεν καθιστά την προσευχή άκυρη, ακόμη κι αν είναι σκόπιμη.

Οι Σούναν των φράσεων του προσευχόμενου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- να απαγγέλει την εναρκτήρια δέηση (Ντου' α' Αλ-Ιστεφτάχ) · ► να αναζητά καταφύγιο από το Σαϊτάν (Σατανά) (Αλ-Ιστί 'άδα) · ► να ξεκινά την απαγγελία του Κορανίου με το Όνομα του Αλλάχ (Μπίσμι Ελλάχ Αρ-Ραχμάν Αρ-Ραχείμ) · ► να λέει τη λέξη «Άμήν» στο τέλος της Σούρα Αλ-Φάτιχα · ► Να απαγγέλει κάποια Εδάφια του Κορανίου μετά την Αλ-Φάτιχα · ► Να απαγγέλει ο Ιμάμης φωναχτά το

¹ Αυτό που εννοείται εδώ με τον όρο υποχρεωτικές πράξεις, είναι οι πράξεις τις οποίες, αν παραλείψει κανείς, πρέπει να εκτελέσει την πρηνή στάση (Σογκούντ) δύο φορές για επανόρθωση στο τέλος της προσευχής, χωρίς να χρειάζεται να τελέσει κανείς τις πράξεις που παρέλειψε.

Κοράνιο (οι ακόλουθοι ή οι μα' μούμ απαγορεύεται να απαγγέλουν φωναχτά) (ενώ ένα άτομο που προσφέρει την προσευχή μόνο του είναι ελεύθερο να επιλέξει). ► να λέει «Χάμνταν Καθείραν Ταϊγέμπαν Μουμπάρακαν φίχι Μιλ'α Ασ-Σαμαουάτι ουά Μιλ'α Αλ-Άρντι κτλ....» αφού πει «Ραμπάνα ουά λακα Αλ-Χαμντ». ► να λέει «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδειμ», «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα» και «Ράμπι ιγφιρ λι» περισσότερες από μία φορές όσο υποκλίνεται, πέφτει πρηνής ή κάθεται. ► να κάνει τις επικλήσεις πριν την τελική φράση «Ασ-Σαλάμο 'Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ».

Οι Σούνναν των πράξεων του προσευχόμενου συμπεριλαμβάνουν τα εξής:

► να σηκώνει τα χέρια τη στιγμή του Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ, τη στιγμή πριν να σκύψει για το ρουκού', τη στιγμή μετά από την έγερση από τη ρουκού' σε όρθια στάση, και τη στιγμή μετά από την έγερση από το πρώτο Τασάχουντ. ► να τοποθετεί το δεξί του χέρι πάνω στο αριστερό, κάτω από το στήθος ενώ είναι όρθιος. ► να κρατά τα μάτια του σταθερά στο σημείο όπου πέφτει πρηνής. ► να κρατά τα πόδια χωρισμένα ενώ είναι όρθιος. ► να τοποθετεί πρώτα στο έδαφος τα γόνατα, έπειτα τα χέρια και το μέτωπο με τη μύτη για την πρηνή στάση. ► το στομάχι να μην αγγίζει τους μηρούς, και να μην αγγίζονται οι μηροί με τις κνήμες, να διατηρεί απόσταση ανάμεσα στα γόνατα, να κρατά τις φτέρνες σηκωμένες, ενώ τα δάχτυλα των ποδιών να αγγίζουν σταθερά το έδαφος με κάποια απόσταση μεταξύ των δύο ποδιών και να δείχνουν [τα δάχτυλα] προς την Κέμπλα, να τοποθετεί τα χέρια με τα δάχτυλα ενωμένα μαζί στο έδαφος, στο ύψος των ώμων όσο βρίσκεται το άτομο σε πρηνή στάση. ► να σηκώνεται βάζοντας πίεση πρώτα στα πόδια και έπειτα να στηρίζεται στα γόνατα με τα χέρια τοποθημένα πάνω στα γόνατά του, όταν σηκώνεται. ► να κάθεται (Γκάλσιτ Αλ-Ιφτιράς) για το πρώτο Τασάχουντ, και όταν κάθεται μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων (βλ. το διάγραμμα στο τέλος του βιβλίου, όπου περιγράφονται δύο τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται Ιφτιράς). ► να κάθεται (Γκάλσιτ Ατ-Ταουάρρουκ) κατά το τελευταίο Τασάχουντ (βλ. το διάγραμμα, όπου περιγράφονται τρεις τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται Ταουάρρουκ). ► να απλώνει τα χέρια στους μηρούς με τα δάχτυλα ενωμένα να δείχνουν προς την Κέμπλα, μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων, επίσης και κατά του κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ. ► κατά το κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ να κάνει έναν κύκλο με τον μέσο και τον αντίχειρα του δεξιού χεριού, και να δείχνει με το δείχτη κατά τη διάρκεια της μνημόνευσης του Αλλάχ και της ικεσίας, ως σύμβολο της Μοναδικότητας του Αλλάχ. ► να στρέφει το πρόσωπό του προς τα δεξιά και στη συνέχεια προς τα αριστερά, όταν κάνει τους τελευταίους χαιρετισμούς (Τασλείμ) (λέγοντας Ασ-Σαλάμου 'Αλάικουμ ουά Ράχματον Αλλάχ, και στη δεξιά μεριά και στη αριστερή).

(Σιτζούντ Ασ-Σάχο) Πρηνής στάση στην περίπτωση που κάποιος ξεχάσει να κάνει κάτι από τις υποχρεωτικές πράξεις (Ουατζιμπάτ) της Προσευχής: Σύμφωνα με τη Σούννα μπορεί κανείς να πέσει πρηνής (Σιτζούντ Ασ-Σάχο) [δύο φορές μετά από την τελευταία μαρτυρία] εάν κατά λάθος απαγγείλει κάτι σε σημείο που δεν πρέπει, όπως για παράδειγμα να απαγγείλει το Κοράνιο ενώ είναι πρηνής. Επιτρέπεται να πέσει πρηνής (Σιτζούντ Ασ-Σάχο) αν παραλείψει κάποια

πράξη που αποτελεί Σούννα στην προσευχή. Ωστόσο, είναι υποχρεωτικό (Ουάτζιμπ) να πέσει κανείς πρηνής αν ξέχασε μια υποχρεωτική πράξη ή αν πρόσθεσε μια έξτρα υπόκλιση ή πρηνή στάση ή όρθια στάση ή κάθισμα, επίσης και αν εκτέλεσε τους χαιρετισμούς πριν το τέλος της προσευχής, ή εάν κάνει κάποιο φανερό λάθος στην απαγγελία του Κορανίου, το οποίο διαστρεβλώνει τη σημασία του, καθώς και αν έχει κάποια αμφιβολία για κάτι που προσέθεσε κάποια χρονική στιγμή.

Η προσευχή καθίσταται άκυρη, αν κάποιος εσκεμμένα παραλείψει να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) αφού ξεχάσει κάτι, όπως επιβάλλεται. Μπορεί κάποιος να πέσει πρηνής αυτές τις δύο φορές, πριν ή μετά τους τελευταίους χαιρετισμούς. Ωστόσο, αν κάποιος ξεχάσει να πέσει σε πρηνή στάση (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) μέχρι λίγο μετά την ολοκλήρωση της προσευχής, τότε δεν είναι πια απαραίτητο.

Η Περιγραφή της Προσευχής:

► Ξεκινά κανείς στρέφοντας το σώμα του προς την κατεύθυνση της προσευχής (*Κέμπλα*) και μετά λέγοντας την Τακπίρατ Αλ-Ιχράμ: «**Αλλάχου Άκμπαρ**», σηκώνοντας τα χέρια του ταυτόχρονα στο ύψος των ώμων του, κι έπειτα τα τοποθετεί κάτω από το στήθος του, με το δεξιό χέρι στην κορυφή του αριστερού.

Σημείωση: Ο Ιμάμης (ηγούμενος) λέει όλα τα Τακμπιράτ (με τη φράση «Αλλάχου Άκμπαρ») δυνατά, ώστε αυτοί που ακολουθούν να τον ακούσουν, ενώ τα λένε σιγά.

► Κρατά τα μάτια του προσηλωμένα στο σημείο που θα πέσει πρηνής και λέει μία εναρκτήρια δέηση, η οποία έχει αναφερθεί με αξιοπιστία σε ένα αυθεντικό χαντίθ. Για παράδειγμα, μπορεί να πει, «**Σουμπχάνακα Άλλαχούμμα ονά Μπι-Χάμντικα ονά Ταμπάρακα Τσουνκα ονά Τα'άλα Τζάντονκα ονά λα ιλάχα Γάρουνκ.**»

► Έπειτα λέει «**Α'ούδον Μπι-Ελλάχι μιν Ασ-Σαιτάν Αρ-Ρατζέίμ**» (Ζητώ καταφύγιο στον Άλλαχ από τον καταραμένο Σατανά). Έπειτα λέει «**Μπισμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ**» (Εις το Όνομα του Άλλαχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου). Όλα αυτά λέγονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα απαγγέλλει τη *Σούρα Αλ-Φάτιχα* δυνατά αν είναι ο Ιμάμης σε μια προσευχή που διαβάζεται φωναχτά. Προτείνεται οι ακόλουθοι του Ιμάμη να απαγγέλλουν τη *Σούρα Αλ-Φάτιχα* χαμηλόφωνα όταν σταματήσει ο Ιμάμης την απαγγελία του αν η προσευχή απαγγέλλεται φωναχτά, ενώ είναι υποχρεωτικό αν η προσευχή απαγγέλλεται χαμηλόφωνα (*Δουχρ* και *Άσρ*).

► Έπειτα διαβάζει οτιδήποτε άλλο επιθυμεί από το Κοράνιο. Είναι καλύτερο να απαγγέλλει κανείς ό,τι επιθυμεί από τη *Σούρα Καφ* [50] έως τη *Σούρα Αν-Νάμπα'* [78], κατά την προσευχή *Φατζρ*, και ό,τι επιθυμεί από τη *Σούρα Αντ-Ντούχα* [93] έως τη *Σούρα Αν-Νας* [114], κατά τη *Μάγριμπ*, και ό,τι επιθυμεί από τη *Σούρα Αν-Νάμπα'* [78] έως τη *Σούρα Αντ-Ντούχα* [93] κατά τις υπόλοιπες προσευχές. Ο Ιμάμης απαγγέλλει φωναχτά κατά την προσευχή *Φατζρ* και κατά τα δύο πρώτα *Ράκ'α* των προσευχών *Μάγριμπ* και *Ίσα*. Όλες οι υπόλοιπες προσευχές απαγγέλλονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα σηκώνει τα χέρια του όπως στην Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ και λέει «**Αλλάχου Άκμπαρ**», κι έπειτα υποκλίνεται. Βάζει τα χέρια του τεντωμένα στα

γόνατά του, πιάνοντάς τα με τα δάχτυλά του ανοιγμένα μεταξύ τους ενώ ισιώνει την πλάτη, ώστε το κεφάλι να βρίσκεται στην ίδια ευθεία με την πλάτη. Έπειτα λέει, «**Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδείμ**» (Δόξα στον Αλλάχ, Τον Μέγα) τρεις φορές.

► Έπειτα σηκώνει το κεφάλι του λέγοντας, «**Σάμι'α Αλλάχον λιμάν Χάμιντα**» (Ο Αλλάχ απαντά σ' αυτόν που Τον δοξάζει). Έπειτα αφού εγέρθηκε λέει, «**Ραμπάνα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**» (Ω, Κύριέ μας, σε Σένα ανήκει η Δόξα), προσθέτοντας, «**Χάμνταν Καθείραν Τάιγεμπαν Μονμπάρακαν φίχι Μή'α Ασ-Σαμαούνάτι ονά Μή'α Αλ-Άρντ ονά Μή'α μα Σί'τα μιν Σάν'ιν μπά'ντ**».

► Έπειτα πέφτει σε πρηνή στάση λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**». Κρατά το στομάχι του μακριά από τους μηρούς, και τους μηρούς μακριά από τις κνήμες ενώ το έδαφος αγγίζουν: το μέτωπο, η μύτη, και οι δύο παλάμες, και τα δύο γόνατα, και τα δάχτυλα και των δύο ποδιών, με τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών να είναι στραμμένα προς την Κέμπλα· και λέει στη στάση αυτή τρεις φορές: «**Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα**» (Δόξα στον Κύριο μου, Τον Υψιστο). Μπορεί να το πει αυτό δύσες φορές επιθυμεί, ή αν επιθυμεί, να κάνει επικλήσεις για δ.τι θέλει.

► Έπειτα υψώνει το κεφάλι του, λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**» καθήμενος (Γκάλσιτ Ατ-Ταουάρρους) στον αριστερό του μηρό, με την πτέρνα του δεξιού ποδιού του στραμμένη προς τα πάνω και τα δάχτυλα στο έδαφος, λυγισμένα και στραμμένα προς την Κέμπλα. Έπειτα λέει δύο φορές, «**Ράμπι Τυφίρ λι**» (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με).

► Έπειτα πέφτει πρηνής όπως και πριν λέγοντας: «**Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα**» και μετά σηκώνεται, λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**» κάνοντας το δεύτερο Ράκ'α όπως το πρώτο.

► Έπειτα κάθεται στην κατάσταση Ιφτιράς για την πρώτη μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-Άουαλ), με το δεξί του χέρι στον δεξιό του μηρό και το αριστερό χέρι στον αριστερό του μηρό, σχηματίζοντας μια γροθιά με το δεξί του χέρι, ενώ σχηματίζει έναν κύκλο με τον αντίχειρα και τον μέσο, δείχνοντας με τον δείκτη και λέγοντας: «**Ατ-Ταχγιάτον Λελλάχι ονά Ασ-Σαλαούνάτον ονά Ατ-Ταϊγεμπάτ, Ασ-Σαλάμον 'αλάικα αϊούχα Αν-Ναμπέι ονά Ράχματον Αλλάχι ονά Μπαρακάτον, Ασ-Σαλάμον 'αλάινα ονά 'αλά 'ιμπάντι Ελλάχι Ασ-Σάλιχείν, ασχάντον αλ-λά Ιλάχα ίλλα Αλλάχ ονά ασχάντον αν Μωχάμμανταν 'άμπντονούχον ονά ρασούλον**» (Οι καλύτεροι χαιρετισμοί είναι για τον Αλλάχ, και οι προσευχές και κάθε αγνό και καλό. Είθε η ειρήνη, το έλεος και οι ενδογίες του Αλλάχ να είναι σε σένα, ω, Προφήτη. Είθε η ειρήνη να είναι σε μας και στους ευσεβείς δούλους του Αλλάχ. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος Του και ο Αγγελιαφόρος Του).

► Έπειτα σηκώνεται και προσεύχεται το τρίτο και τέταρτο Ράκ'α. Απαγγέλει σ' αυτά μόνο τη Σούρα-Αλ-Φάτιχα χαμηλόφωνα και κάθεται στη στάση Ταουάρρους για την τελευταία μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-Αχείρ) και επαναλαμβάνει τα ίδια με την πρώτη, αλλά προσθέτει: «**Αλλάχουμ Σάλι 'Αλά Μωχάμμαντ ονά 'Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάιτα 'Αλά Ιμπραχείμ ονά 'Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα Χαμείντον Ματζείντ, Αλλάχουμ Μπάρικ 'Αλά Μωχάμμαντ ονά 'Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ 'Αλά Ιμπραχείμ ονά 'Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα**

Χαμείντον Ματζείντ.» (Ω, Αλλάχ, Επαίνεσε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Επαίνεσες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ενδοξός. Ω, Αλλάχ, Ευλόγησε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Ευλόγησες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ενδοξός.).

Σύμφωνα με τη Σούννα μπορούμε μετά να προσθέσουμε: «**Α' ούδον Μπι-Ελλάχι μιν 'Αδάμπι Αν-Ναρ ονά 'Αδάμπι Αλ-Κάμπρ, ονά Φίτνατ Ελ-Μάχια ονά Αλ-Μαμάτ, ονά Φίτνατ Αλ-Μασείχ Αντ-Ντατζάλ**» (Ω, Αλλάχ αναζητώ καταφύγο σε Σένα από την τιμωρία του Πυρός της Κολάσεως, και από την τιμωρία του Τάφου, και από τη δοκιμασία της ζωής και του θανάτου, και από τη δοκιμασία του Αντίχριστου). Μπορεί στη συνέχεια να πει κι άλλες επικλήσεις όπως αναφέρθηκε στη Σούννα.

► Λέει έπειτα **«Ασ-Σαλάμον 'Αλάικον μιν Ραχματον Αλλάχ»** (Ειρήνη σε σας και το Έλεος του Αλλάχ σε σας), στρέφοντας το κεφάλι του στα δεξιά του και επαναλαμβάνοντας στη συνέχεια τα ίδια, στρέφοντας το κεφάλι του στ' αριστερά του. Σύμφωνα με τη Σούννα του Προφήτη (^{Σέννα}_{Αλλάχουν} ^{Αλλάχουν}_{Σέννα}) κάνουμε κάποιες από τις επικλήσεις μετά την ολοκλήρωση της προσευχής όπως αναφέρθηκε στο Χαντίθ¹.

Η Προσευχή του Ασθενή: ► Αν το να στέκεται όρθιος επιδεινώνει την ασθένεια κάποιου ή αν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να σταθεί όρθιος, τότε μπορεί να προσεύχεται καθιστός. Αν κάποιος δεν είναι ικανός να προσεύχεται καθιστός, πρέπει να προσεύχεται ξαπλωμένος στο πλάι. Αν δεν μπορεί να προσευχηθεί ξαπλωμένος στο πλάι, πρέπει να προσεύχεται ανάσκελα. ► Αν κάποιος δεν μπορεί να υποκλιθεί ή να εκτελέσει την πρηνή στάση, πρέπει [με το σώμα ή το κεφάλι του] να συμβολίσει τις ενέργειες αυτές. ► Αν κάποιος παραλείψει κάποια από τις προσευχές του, πρέπει να τις αναπληρώσει καθυστερημένα. ► Αν κάποιος δεν μπορέσει να κάνει κάθε προσευχή στην ώρα που πρέπει, μπορεί να συνδύσει τις προσευχές Δουχρ και 'Ασρ μαζί, και τις προσευχές Μάγριμπ και 'Ισα μαζί, στην καθορισμένη ώρα αντίστοιχα.

Η προσευχή του Ταξιδευτή: ► Αν η απόσταση του ταξιδιού είναι μεγαλύτερη από ογδόντα πέντε περίπου χιλιόμετρα, το άτομο μπορεί να συντομεύσει τις προσευχές Δουχρ, 'Ασρ και 'Ισα από τέσσερα Ράκ'α σε δύο την μέρα του ταξιδιού.

¹ Μερικές από αυτές είναι οι εξής: Λέει κάποιος, «**Αστάγφιρουν Αλλάχ**» [Ζητώ τη συγχώρεση του Αλλάχ] τρεις φορές, και έπειτα λέει, **«Αλλάχονμα 'αν-τα Ασ-Σαλάμ, ονά Μίνκα Ασ-Σαλάμ, Ταμπαράκτα για Δα Ατζ-Τζαλάλι ονά Αλ-Ικράμ, λα ίλάχα ίλλα Αλλάχον Οναχντάχον λα σαρίκα Λαζ, Λάχον Αλ-Μούλκον ονά Λάχον Αλ-Χάμντον ονά Χούνα 'άλα κούλλι σάι'ν Καντείρ, λα χάνουλα ονά λα κούναταν ίλλα Μπιλλάχ, λα ίλάχα ίλλα Αλλάχ, ονά λα νά' μπονυντον ίλλα Ιγρά, Λάχον Αν-Νήματα ονά Αλ-Φάντλ, ονά Λάχον Αθ-Θανά'ον Αλ-Χάσσαν, λα ίλάχα ίλλα Αλλάχ μοχλισσίνα Λάχον Αντ-Ντίνα οναλάσου κάριχα Αλ-Καφρούν, Αλλάχονμα λα μάνι'α ίμα 'Α'τάτ, ονά λα μού'τι ίμα Μανά'τ, ονά λα γιάνφα'ον δα Αλ-Τζάντι Μίνκα Αλ-Τζάντ».** Λέει επίσης κανείς, **«Σονμπτάνα Αλλάχ», «Αλ-Χάμντον Λιλλάχ»** και **«Αλλάχον Ακρπαρ»** το καθένα τριάντα τρεις φορές, και έπειτα, για την εκατοστή να πει, **«Λα ίλάχα ίλλα Αλλάχ, Οναχντάχον λα σαρίκα Λαζ, Λάχον Αλ-Μούλκ, ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χούνα 'άλα κούλλι σάι'ν Καντείρ»**. Επειτα να διαβάσει το Εδάφιο Άγιατ Αλ-Κούρσι (2:255), τη Σούρα Αλ-Ιχλάς (112) και τη Σούρα Αλ-Φάλακ (113) και τη Σούρα Αν-Νας (114). Μετά τη Σαλά Αλ-Φατζρ και τη Σαλά Αλ-Μάγριμπ, θα πρέπει να επαναλάβει την απαγγελία των κεφαλαίων (112, 113 και 114) τρεις φορές.

► Αν το άτομο έχει σκοπό να μείνει σε ένα ενδιάμεσο μέρος του ταξιδιού του για περισσότερες από τέσσερις ημέρες –20 υποχρεωτικές προσευχές – πρέπει να τελέσει τις προσευχές ολοκληρωμένες, και όχι να τις συντομεύσει. ► Πρέπει κανείς να τελεί τις προσευχές ολοκληρωμένες όταν προσεύχεται πίσω από κάποιον Ιμάμη που είναι κάτοικος. ► Αν κάποιος θυμηθεί στο ταξίδι μια προσευχή που είχε ξεχάσει ως κάτοικος (δηλ. πριν να ταξιδέψει) ή το αντίστροφο, πρέπει να την προσφέρει ολοκληρωμένη. ► Ο ταξιδευτής μπορεί να προσφέρει τις προσευχές στην ολοκληρωμένη μορφή τους αν το επιθυμεί, αλλά το να τις συντομεύσει είναι καλύτερο.

Η Προσευχή της Παρασκευής (Σαλάτ Αλ-Τζούμου'α): Αυτή η προσευχή είναι καλύτερη από τη Δουχρ. Είναι μια ανεξάρτητη προσευχή και όχι κάποιος συντομευμένος τύπος της Δουχρ. Δεν επιτρέπεται να την προσφέρει κανείς με τέσσερα Ράκ'α, να την κάνει με την πρόθεση της Δουχρ, ή να τη συνδυάσει με την προσευχή 'Άσρ, ακόμη κι αν υπάρχει έγκυρος λόγος γι' αυτό.

Η Προσευχή με περιττό αριθμό Ράκ'α (Σαλάτ Αλ-Ουίτρ): ► Αυτή η προσευχή συνιστά Σούννα και πρέπει να γίνεται μετά την 'Ισά, μέχρι και τη στιγμή του Φατζρ. ► Ο μικρότερος αριθμός Ράκ'α για την προσευχή Αλ-Ουίτρ είναι ένα, ενώ ο μεγαλύτερος έντεκα. ► Είναι προτιμότερο να κάνει κανείς το χαιρετισμό μετά από κάθε δύο Ράκ'α. ► Η μικρότερη ολοκληρωμένη μορφή της προσευχής Αλ-Ουίτρ είναι να την τελέσει κανείς με τρία Ράκ'α και δύο χαιρετισμούς [δηλαδή να κάνει δύο Ράκ'α και μετά ένα χαιρετισμό και μετά ένα Ράκ'α μόνο του, με έναν ακόμη χαιρετισμό στο τέλος], και είναι αξιέπαινο σύμφωνα με τη Σούννα να απαγγείλει στην πρώτη Ράκ'α τη Σούρα Αλ-Άλα [87], στη δεύτερη Ράκ'α τη Σούρα Αλ-Κάφιρον [109] και στην τρίτη Ράκ'α τη Σούρα Αλ-Ιχλάς [112]. ► Είναι αξιέπαινο να κάνει κανείς επικλήσεις φωναχτά μετά από την έγερση από τη Ρουκού' σηκώνοντας τα χέρια του μπροστά από το πρόσωπό του και να βρίσκεται σε κατάσταση υποταγής και φόβου με ελπίδα προς τον Αλλάχ, ελπίζοντας να Δεχτεί τις επικλήσεις του.

Κηδείες (Τζαννάζα): ► Το πλύσιμο της σωρού του νεκρού Μουσουλμάνου, το τύλιγμα της σωρού με το σάβανο, η προσφορά επικήδειας προσευχής, η μεταφορά και τοποθέτησή του στο τάφο, αποτελούν όλα υποχρεώσεις (Φαρντ Κιφάγια) ► Οι μάρτυρες στον πόλεμο δεν πρέπει να πλένονται και να τυλίγονται με σάβανο, αλλά να θάβονται στη κατάσταση στην οποία πέθαναν, και επιτρέπεται να προσφέρουμε την επικήδεια προσευχή γι' αυτούς. ► Το σάβανο του άνδρα Μουσουλμάνου, περιέχει τρία λευκά σεντόνια, ενώ της γυναίκας πέντε: ένα για το κάτω μέρος, ένα κάλυμμα κεφαλιού (Χιμάρ), ένα ένδυμα για το πάνω μέρος του σώματος, και δύο για να τυλίξουν όλο το σώμα. ► Σύμφωνα με τη Σούννα, ο Ιμάμης ή κάποιος που προσεύχεται μόνος για τον νεκρό, πρέπει να στέκεται στο ύψος του στήθους του άνδρα, και στο ύψος της μέσης του σώματος της γυναίκας. ► Στην προσευχή της κηδείας στέκεται κανείς και λέει: «Αλλάχου Ακμπαρ» τέσσερις φορές, σηκώνοντας κάθε φορά τα χέρια του: την πρώτη φορά λέει: «Αλλάχου Ακμπαρ» και αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά, λέγοντας: «Α'ούδου Μπι-Ελλάχ μιν Ασ-Σαϊτάν Αρ-Ρατζείμ», μετά λέει: «Μπισμι Ελλάχι Ερ-

Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ» και διαβάζει σιωπηλά μόνο την **Αλ-Φάτιχα** **τη δεύτερη λέξη** «**Αλλάχου Άκμπαρ**» και έπειτα λέει: **«Αλλάχονυ Σάλι 'Άλα Μωχάμμαντ ονά 'Άλα Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάιτα 'Άλα Ιμπραχείμ ονά 'Άλα Άλλι Ιμπραχείμ, Τιακα Χαμείντον Ματζείντ. Αλλάχονυ Μπάρικ 'Άλα Μωχάμμαντ ονά 'Άλα Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ 'Άλα Ιμπραχείμ ονά 'Άλα Άλλι Ιμπραχείμ, Τιακα Χαμείντον Ματζείντ.»** την τρίτη λέει **«Αλλάχου Άκμπαρ»** και έπειτα κάνει επικλήσεις στον Άλλάχ για το νεκρό **την τέταρτη λέει «Αλλάχου Άκμπαρ»**, έπειτα στέκεται για λίγο και μετά λέει **«Ασ-Σαλάμου 'Άλάικουμ»**.

► Δεν επιτρέπεται να υψώσει κανείς τον τάφο, πάνω από το επίπεδο του εδάφους, εκτός από μία παλάμη. Δεν επιτρέπεται να τον φιλήσει κανείς, ή να βάλει θυμίαμα, ή να γράψει, να καθίσει ή να περπατήσει πάνω του, ή να τοποθετήσει οποιαδήποτε μορφή φωτισμού, ή να κάνει περιφορά γύρω απ' αυτόν, ή να χτίσει κάποιο τζαμί πάνω του. Επιπλέον, κάθε μνημείο (ή κτίριο) που είναι χτισμένο πάνω από κάποιον τάφο, πρέπει να κατεδαφίζεται.

► Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός αναφορικά με τα λόγια της παρηγοριάς και της έκφρασης των συλλυπητηρίων για τους συγγενείς που πενθούν. Μπορεί κανείς να πει: **«'Άδαμ Αλλάχον Ατζερακ ονά Άχσαν 'Αζά'ακ ονά Γάφαρα λι Μαΐγέτακ»** (Είθε Ο Άλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο, και να συγχωρήσει το νεκρό σου). Μπορεί να πει κάποιος που παρηγορεί ένα Μουσουλμάνο για την απώλεια ενός άπιστου συγγενή, **«'Άδαμ Αλλάχον Ατζερακ ονά Άχσαν 'Αζά'ακ»** (Είθε Ο Άλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο).

► Είναι υποχρεωτικό για κάποιον που γνωρίζει ότι η οικογένειά του θα θρηνήσει σε υπερβολικό βαθμό (όπως το να σκίσει κανείς τα δικά του ρούχα, να ρίξει στο κεφάλι του σκόνη, ή να ουρλιάζει κτλ.) κατά το θάνατό του, να γράψει διαθήκη που να τους συμβουλεύει να μην το κάνουν διαφορετικά, μπορεί ο ίδιος να τιμωρηθεί εξαιτίας του υπερβολικού θρήνου τους γι' αυτόν.

► Ο Ιμάμ Ασ-Σάφ'ι είπε ότι δεν είναι επιθυμητό να κάθεται κανείς για να πενθήσει, αναφερόμενος στις συγκεντρώσεις κατά τις οποίες η οικογένεια του νεκρού περιμένει αυτούς που επιθυμούν να τους επισκεφτούν για να εκφράσουν τα συλλυπητηριά τους. Αντίθετα, πρέπει να συνεχίσουν την ενασχόληση με τις υποχρεώσεις τους, είτε είναι άνδρες, είτε γυναίκες.

► Ορίζεται στη Σούννα να προετοιμάζει κανείς φαγητό για την οικογένεια που πενθεί (αφού είναι απασχολημένοι με το θρήνο τους), και δεν είναι επιθυμητό να τρώει κανείς από το φαγητό τους ή να ετοιμάζει φαγητό για τους επισκέπτες που συγκεντρώνονται σπίτι τους.

► Ορίζεται στη Σούννα η επίσκεψη στους τάφους από τη στιγμή που δεν περιλαμβάνει ταξιδιωτικές μετακινήσεις. Επιτρέπεται επίσης η επίσκεψη στον τάφο κάποιου που δεν είναι Μουσουλμάνος. Σε κάποιον μη Μουσουλμάνο δεν πρέπει να απαγορεύεται η επίσκεψη στον τάφο ενός Μουσουλμάνου.

► Ορίζεται στη Σούννα να λέει κανείς όταν εισέρχεται στο νεκροταφείο των Μουσουλμάνων: **«Ασ-Σαλάμου 'Άλάικουμ νταρ Κάονμιν Μού'μενείν, ονά Τινά ιν Σα' Άλλάχ μπίκουμ λαλάχικούν, Γιάρχαμον Άλλάχ Αλ-Μονστακντιμείν μίννα**

ονά Αλ-Μονστά'χρείν, Νάσ'αλ Αλλάχ λάνα ονά λάκονυμ Αλ-Άφια Αλλάχονμα λα Ταχρίμνα Ατζράχονυ ονά λα Ταφτένα μπά'νταχονυ, ονά Τγφιρ λάνα ονά λάχονυ (Ειρήνη σε όλους εσάς, ω, κάτοικοι των τάφων, από τους πιστούς. Στ' αλήθεια, με τη Βούληση του Αλλάχ, θα ενωθούμε με σας. Ας Ελεήσει ο Αλλάχ αυτούς από μας που προχώρησαν (πέθαναν), και αυτούς που θα έλθουν έπειτα. Ζητάμε από τον Αλλάχ για μας και για σας το να μας κρατάει μακριά από οποιεσδήποτε συμφορές. Ω, Αλλάχ μην μας στερείς από την αμοιβή και μην μας βάλεις σε οποιαδήποτε δοκιμασία μετά από αυτούς, και συγχωρεσε κι εμάς κι αυτούς.)

Η Προσευχή των Δύο 'Εϊντ (Εϊντ Αλ-Φιτρ, Εϊντ Αλ-Άντχα): ► Αυτή η προσευχή αποτελεί υποχρέωση (Φαρντ Κιφάγια) και τελείται μετά την ανατολή του ηλίου, όπως και η Σαλάτ Αντ-Ντουνχά. Αν οι άνθρωποι δε μάθουν ότι έφτασε η ημέρα του 'Εϊντ μέχρι και μετά το μεσημέρι, πρέπει η προσευχή να γίνεται την επόμενη ημέρα ως αναπλήρωση. ► Οι συνθήκες είναι ίδιες με αυτές της Σαλάτ Αλ-Τζούμ'α, εκτός από τα δύο κτηρύγματα της 'Εϊντ μετά από αυτήν. ► Δεν είναι επιθυμητό να κάνει κανείς εθελοντική προσευχή (Νάφιλα), πριν ή μετά από αυτή στο μέρος όπου τελείται. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ'α. Στην πρώτη Ράκ'α, ο προσευχόμενος λέει *Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ*, «**Αλλάχον Ακμπαρ**» για να αρχίσει την προσευχή, και στη συνέχεια λέει «**Αλλάχον Ακμπαρ**» για έξι ακόμη φορές σηκώνοντας για κάθε *Τακμπίρα* τα χέρια, και έπειτα να αναζητήσει καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά και να απαγγείλει δυνατά την Αλ-Φάτιχα, ακολουθούμενη από τη Σούρα Σαμπάχα [87]. Στη δεύτερη Ράκ'α λέει «**Αλλάχον Ακμπαρ**» πέντε φορές σηκώνοντας για κάθε *Τακμπίρα* τα χέρια. Επειτα ο Ιμάμης αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ και απαγγέλλει δυνατά την Αλ-Φάτιχα, ακολουθούμενη από την Σούρα Αλ-Γάσιγια [88]. Ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει δύο κτηρύγματα όπως στην προσευχή της Παρασκευής.

Η Προσευχή της Έκλειψης (Σαλάτ Αλ-Κουσούφ): ► Πρόκειται για προσευχή που ορίζεται από τη Σούννα και τελείται από την έναρξη της έκλειψης, είτε σεληνιακής, είτε ηλιακής, μέχρι και τη λήξη της. ► Δεν πρέπει να γίνεται καθυστερημένα αν τελειώσει η έκλειψη. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ'α, στην πρώτη Ράκ'α, πρέπει κανείς να απαγγέλει την Αλ-Φάτιχα και μια μεγάλη Σούρα, έπειτα να κάνει μια μεγάλη υπόκλιση (Ρουκού'), στη συνέχεια να σηκωθεί όρθιος και να πει, «Σάμι' α Αλλάχον λιμάν λάμιντα, Ραμπάναα ονά λάκα Αλ-Χάμντ», όπως στις υπόλοιπες προσευχές. ► Στη συνέχεια δεν πέφτει σε πρηνή στάση όπως στις υπόλοιπες προσευχές. Αντίθετα, πρέπει να απαγγείλει ξανά την Αλ-Φάτιχα και άλλη μια μεγάλη Σούρα. Επειτα ακολουθεί μια ακόμη μεγάλη υπόκλιση (Ρουκού'). Στη συνέχεια, σηκώνεται όρθιος. ► Πρέπει μετά να πέσει σε δύο μεγάλης διαρκείας πρηνείς στάσεις (Σογκούντ). ► Υστερα πρέπει να προσευχηθεί τη δεύτερη Ράκ'α, όπως και την πρώτη. ► Στη συνέχεια, πρέπει να απαγγείλει το *Τασχάσοντ* και να πει τους τελευταίους χαιρετισμούς.

Προσευχή για Βροχή (Σαλάτ Αλ-Ιστισκά): Ορίζεται στη Σούννα η προσευχή αυτή να προσφέρεται σε περίπτωση ξηρασίας και έλλειψης βροχής. Η προσευχή

αυτή τελείται όπως η Σαλάτ Αλ-Έϊντ, με τη διαφορά ότι ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει μόνο ένα κήρυγμα και όχι δύο.

Εθελοντικές καθημερινές προσευχές που υπερβαίνουν τις καθορισμένες: Επιβεβαιώνεται ότι ο Προφήτης (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) έκανε δώδεκα Ράκ'α εθελοντικών προσευχών τακτικά, εκτός από τις υποχρεωτικές προσευχές, κάθε μέρα. **Η σειρά τους είναι η εξής:** δύο πριν τη Σαλάτ Αλ-Φατζρ· τέσσερις πριν τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και δύο μετά· δύο μετά τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ· δύο μετά τη Σαλάτ Αλ-Ίσα'.

Υπάρχουν επίσης κι άλλες αυθεντικές αφηγήσεις, σύμφωνα με τις οποίες τελούσε κι άλλες εθελοντικές προσευχές, όπως τέσσερα Ράκ'α πριν τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και τη Σαλάτ Αλ-Άσρ· τέσσερα μετά τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και δύο πριν τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ.

Απαγορευμένες περίοδοι προσευχών: Απαγορεύεται να κάνει κανείς εθελοντικές προσευχές σε απαγορευμένες περιόδους. Αυτές είναι: **1)** Μετά την αυγή, μέχρι την ανατολή του ηλίου και την εμφάνισή του πάνω από τον ορίζοντα, στο ύψος μία κοντής λόγγης; **2)** Την ώρα που ο ήλιος βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο στη μέση του ουρανού, μέχρι και την έναρξη της πτώσης του; **3)** Μετά τη Σαλάτ Αλ-Άσρ, μέχρι και τη δύση του ηλίου. Όσον αφορά τις προσευχές που γίνονται για συγκεκριμένους λόγους επιτρέπεται να γίνονται αυτές τις ώρες, όπως η προσευχή μετά την είσοδο στο Τζαμί που γίνεται ως χαιρετισμός για το τζαμί (*Ταχίγιατ Αλ-Μάστζιντ*), τα δύο Ράκ'α μετά την περιφορά (*Ταουνάφ*), η εθελοντική προσευχή (*Νάφιλα*) της Αλ-Φατζρ, η επικήδεια προσευχή, τα δύο Ράκ'α του *Ουντού'*, η πρηνής στάση της απαγγελίας (*Σιγκούντ Ατ-Τιλάονα*) και της ευχαριστίας (*Σιγκούντ Ασ-Σούκρ*).

Κανόνες που αφορούν το Τζαμί (Μάστζιντ): Είναι υποχρεωτική η οικοδόμηση Τζαμιών για την ικανοποίηση των αναγκών της κοινότητας.

Είναι τα πιο αγαπητά μέρη στη γη για τον Άλλαχ. Δεν επιτρέπεται η ανάμειξη ανδρών και γυναικών μέσα τους, ή να τραγουδά κανείς μέσα σ' αυτά, να χειροκροτεί, να χρησιμοποιεί μουσικά όργανα, να απαγγέλει αθέμιτη ποίηση, να έχει ερωτικές επαφές, να πράττει αγοραπωλησίες.

Αν κάποιος πράττει αγοραπωλησίες μέσα στο τζαμί, τότε θα πρέπει σύμφωνα με τη Σούννα να ειπωθεί σε αυτόν: **«Λα رَامَّا خَا أَلَّا خَوْ»** (Είθε ο Άλλαχ να μην σου δώσει κανένα κέρδος στο εμπόριό σου). Απαγορεύεται να αναγγέλλει δημοσίως κάποιος ότι έχασε κάτι στο τζαμί, και σύμφωνα με τη Σούννα, μπορούμε να πούμε για αυτόν που το κάνει **«لَا رَانَّا خَا أَلَّا خَوْ»** (Είθε ο Άλλαχ να μην σου το επιστρέψει).

Επιτρέπεται τα παιδιά να διδάσκονται στο Τζαμί, να συνάπτει κάνεις γάμο, να δικάζει μια υπόθεση (ως δικαστήριο), να απαγγέλει θεμιτή ποίηση, να κοιμάται κανείς εκεί μέσα.

Ορίζεται στη Σούννα το να σέβεται κανείς τα Τζαμιά και να απέχει από το να προκαλεί μέσα σε αυτά θορύβους, κραυγές, διαπληκτισμούς, άφθονες συζητήσεις ή απεχθείς δυνατές συζητήσεις. Δεν πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως μονοπάτια για άλλους δρόμους, παρά μόνο σε περίπτωση ανάγκης. Είναι ανεπιθύμητο να διεξάγει κανείς στα Τζαμιά άσκοπες συζητήσεις για την επίγεια ζωή.

Η Ελεημοσύνη (Ζακά)

Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες πλούτου για τις οποίες η Ζακά καθίσταται υποχρεωτική:

1) εκτρεφόμενα ζώα ελεύθερης βιοσκής: 2) οτιδήποτε παράγεται ή βρίσκεται από τη γη: 3) αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές (δηλ. χρυσό, άργυρος, νομίσματα κλπ.): 4) αντικείμενα που προορίζονται για εμπόριο.

Η Ζακά είναι υποχρεωτική αν πληρούνται πέντε προϋποθέσεις:

1) Ισλάμ (δηλ. να είναι μουσουλμάνος, αυτός που θα την πληρώσει): 2) ελευθερία από δουλεία: 3) ιδιοκτησία του «Νισάμπι» (κατοχή ποσού το οποίο επιβάλλει την προσφορά Ζακά): 4) ολοκληρωμένη και σταθερή ιδιοκτησία: 5) συμπλήρωση ενός έτους που το αγαθό βρίσκεται στην κατοχή, εκτός από οτιδήποτε παράγεται από τη γη.

Η Ζακά των εκτρεφόμενων ζώων διακρίνεται σε τρία είδη: καμήλες· αγελάδες και πρόβατα.

Η Ζακά γι' αυτά γίνεται υποχρεωτική με δύο όρους:

1) Τα ζώα να βόσκουν ελεύθερα για ένα έτος ή παραπάνω: 2) Να προορίζονται για την εκμετάλλευση του γάλατος και για αναπαραγωγή, και όχι για εργασία. Αν προορίζονται για πώληση ή εμπόριο, θεωρούνται τότε εμπορικά αντικείμενα.

Η Ζακά για τις Καμήλες:

Από 1 έως 4 καμήλες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές.

Από 24 ή λιγότερες καμήλες: για κάθε πέντε καμήλες, καταβάλλεται ένα πρόβατο.

Από 2535- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα ενός έτους, και αν δεν είναι διαθέσιμη, μία αρσενική δύο ετών.

Από 3645- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών.

Από 4660- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τριών ετών.

Από 6175- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τεσσάρων ετών.

Από 7690- καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες δύο ετών.

Από 91120- καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες τριών ετών.

Περισσότερες από 120 καμήλες: για κάθε 40, καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών· και για κάθε 50, μία καμήλα τριών ετών.

Η Ζακά για τις Αγελάδες:

Λιγότερες από 30 αγελάδες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές

Από 3039- αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους

Από 4059- αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος δύο ετών

Από 60 ή περισσότερες αγελάδες: για κάθε 30, καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους· και για κάθε 40 ένας μόσχος δύο ετών

Η Ζακά για τα Πρόβατα

Λιγότερα από 40 πρόβατα: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτά

Από 40120- πρόβατα: καταβάλλεται ένα πρόβατο

Από 121200- πρόβατα: καταβάλλονται δύο πρόβατα

Από 201399- πρόβατα: καταβάλλονται τρία πρόβατα

Από 400 ή παραπάνω πρόβατα: για κάθε 100, καταβάλλεται ένα πρόβατο

Δεν μπορεί κανείς να παραχωρήσει ως Ζακά, ούτε τράγο, ούτε ηλικιωμένο πρόβατο, ούτε μονόφθαλμο, ούτε έγκυο, ούτε αυτό που ταιζει μικρά.

Η Ζακά για την Παραγωγή της Γης: Καθίσταται υποχρεωτική σε κάθε σιτηρά ή καρπό υπό τρεις δρους: 1) Η παραγωγή να μπορεί να μετρηθεί ποσοτικά και να αποθηκευτεί, όπως το κριθάρι και το σιτάρι, καθώς επίσης και οι σταφίδες και οι χουρμάδες. Αλλά αυτά που δεν μπορούν να μετρηθούν ποσοτικά και να αποθηκευτούν, όπως τα φρέσκα λαχανικά και τα δσπρια, δεν έχουν Ζακά.

2) Να φτάσει την κατώτερη ποσότητα (Νισάμπ), η οποία είναι **653 κιλά**: 3) Το άτομο που θα πληρώσει τη Ζακά να έχει στην κατοχή του την παραγωγή την ώρα που επιβάλλεται να καταβάλλει Ζακά, δηλαδή όταν τα σημάδια της ωριμότητας εμφανιστούν στα φρούτα και τις σοδιές και είναι έτοιμα για συγκομιδή.

► Προϊόντα που παράγονται χωρίς προσπάθειες άρδευσης, παραγόμενα συνεπώς από το νερό της βροχής ή από ρυάκια που κυλούν ελεύθερα και πηγές, έχουν Ζακά που είναι **10% (110)**.

► Η Ζακά για τα αγροτικά προϊόντα που παράγονται με καταβολή προσπάθειας και μόχθου κατά την άρδευση, είναι **5% (120)**.

► Αυτά που είναι εν μέρει αποτέλεσμα προσπάθειας, και εν μέρει όχι, εξετάζονται ανάλογα με το πιο μέρος της παραγωγής είναι μεγαλύτερο το μέτρημα γίνεται σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών που καταβάλλεται προσπάθεια και μόχθος.

Η Ζακά για τα Αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές:

1) **Χρυσός:** Ζακά καταβάλλεται για το χρυσό μόνο όταν φτάνει τα **85 γραμμάρια**.

2) **Άργυρος:** Ζακά καταβάλλεται για τον άργυρο, μόνο όταν φτάνει τα **595 γραμμάρια**.

Ζακά καταβάλλεται για **τα χρήματα σε νόμισμα** και κάθε μορφή (π.χ. τραπεζικές εντολές), όταν η αξία τους ισοδυναμεί με την ποσότητα του χρυσού ή του αργύρου που αναφέρθηκε παραπάνω. Η Ζακά στα αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές και τα χρήματα είναι **12,5) 40/ %**).

Τα χρυσαφικά και τα κοσμήματα που προορίζονται για καθημερινή χρήση δεν έχουν Ζακά. Ωστόσο, γι' αυτά που χρησιμοποιούνται για εμπόριο και αποταμίευση, πρέπει να καταβάλλεται Ζακά. Επιτρέπεται οι γυναίκες κατά παράδοση να φορούν χρυσά και ασημένια κοσμήματα. Επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει κανείς μικρή ποσότητα αργύρου στα σκενή, και επίσης να έχουν οι άνδρες μια μικρή ποσότητα αργύρου σε δαχτυλίδι ή γυαλιά.

Απαγορεύεται στα σκενή να χρησιμοποιείται χρυσός, καθώς επίσης και από τους άνδρες, εκτός από μια πολύ μικρή ποσότητα σε κάτι που αποτελεί μέρος από κάτι άλλο, όπως ένα κουμπί σε ένα ένδυμα, χωρίς όμως να μοιάζουν με τις γυναίκες.

Αν κάποιος έχει πλούτο που αυξομειώνεται, αυξάνεται κάποιες φορές και μειώνεται άλλες, και είναι δύσκολο γι' αυτόν να πληρώσει τη Ζακά για κάθε μέρος του πλούτου του όταν περάσει ένας χρόνος από τη στιγμή που απόκτησε αυτό το μέρος, τότε πρέπει να καθορίσει μία συγκεκριμένη ημέρα που κάνει απογραφή και υπολογίζει τον πλούτο του, και να πληρώσει το **140/ γι' αυτόν**, ακόμα κι αν για κάποια μέρη του πλούτου του δεν έχει περάσει ένα έτος.

Αυτοί που παίρνουν μισθό ή έχουν καθορισμένα εισοδήματα, από ενοίκια ακίνητων περιουσιών για παράδειγμα, αν δεν αποταμίευσουν κάποια από αυτά τα ποσά τότε δεν καταβάλλουν Ζακά. Δεν έχει σημασία πόσο αποκτούν, σημασία έχει

αν αποταμιεύουν από αυτά ή όχι. Πρέπει να πληρώσουν τη Ζακά από το αποταμιευμένο ποσό, αν περάσει ολόκληρος χρόνος που το ποσό αυτό βρίσκεται στην κατοχή τους. Αν είναι δύσκολο να υπολογιστεί, διαλέγουν απλά μία ημέρα για να εκτιμήσουν το λογαριασμό τους, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω.

Η Ζακά για τα Χρέη: Αν κάποιος δανείζει χρήματα σε κάποιον πλούσιο, ή αν ο οφειλέτης έχει επαρκή κεφάλαια, και υπάρχει δυνατότητα να πάρει πίσω τα χρήματα που του δάνεισε, η Ζακά αυτού του δανείου πρέπει να υπολογιστεί και να πληρωθεί, όταν τα χρήματα επιστραφούν, για κάθε έτος που πέρασε, ακόμη και αν είναι πολλά.

Αλλά αν το χρέος αφορά κάποιον που έχει χρεοκοπήσει, τότε δεν καταβάλλεται Ζακά, καθώς το άτομο δεν είναι σίγουρο για την επιστροφή του χρέους και δεν έχει κανέναν έλεγχο πάνω του.

Η Ζακά για τα εμπορικά αντικείμενα καταβάλλεται υπό τέσσερις δρους:

- 1) Να ανήκουν σε αυτόν που καταβάλλει τη Ζακά·
- 2) Να έχει την πρόθεση να τα χρησιμοποιήσει ως μέσο για εμπορικές συναλλαγές·
- 3) Να αγγίζουν την ελάχιστη ποσότητα, που ισούται είτε με αυτή του χρυσού, είτε του αργύρου (όποιου είναι λιγότερο)·
- 4) Να έχει μεσολαβήσει ένα έτος από τότε που τα αντικείμενα αυτά τέθηκαν υπό την κατοχή του.

Αν πληρούνται οι τέσσερις αυτές προϋποθέσεις, πρέπει να καταβάλλει τη Ζακά, σύμφωνα με την αξία της απογραφής. Αν τα αντικείμενα δεν φτάνουν το ελάχιστο ποσό για τη Ζακά και το άτομο έχει στην κατοχή του χρυσό, ασήμι ή άλλα χρήματα, τα προσθέτει στην αξία των εμπορικών αντικειμένων, ώστε να αγγίζουν το ελάχιστο ποσό. Αν κάποιος σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τα εμπορικά αντικείμενα για ιδιωτική χρήση, όπως ρούχα, σπίτια και αυτοκίνητα, δεν καταβάλλεται γι' αυτά Ζακά. Αν η πρόθεσή του αλλάζει (αποφασίσει να τα χρησιμοποιήσει ξανά για εμπόριο), υπολογίζει το χρόνο από τη στιγμή που άλλάζει την πρόθεσή του.

Ζακάτ Αλ-Φιτρ: Είναι υποχρεωτική για κάθε Μουσουλμάνο που έχει χρήματα που ξεπερνούν την ανάγκη του και την ανάγκη των παιδιών του για φαγητό την τελευταία νύχτα του Ραμαντάν και την ημέρα του 'Εϊντ. Η Ζακάτ Αλ-Φιτρ είναι 2,25 κιλά από το μέσο φαγητό της χώρας στην οποία δίνεται. Αυτή η ποσότητα αφορά το κάθε άτομο, άνδρα ή γυναίκα, μα για αυτούς που βρίσκονται υπό την κηδεμονία κάποιου άλλου, θα πρέπει ο κηδεμόνας να την καταβάλει και για τον ίδιο και για λογαριασμό τους.

Είναι πολύ επιθυμητό να τη δίνει κανείς την ημέρα του 'Εϊντ πριν την προσευχή του 'Εϊντ, και δεν επιτρέπεται να την καθυστερεί για μετά την προσευχή του 'Εϊντ, αλλά μπορεί να την παραχωρήσει μια ή δύο μέρες πριν την προσευχή.

Σημείωση: Είναι υποχρέωση το να καταβάλλει κανείς τη Ζακά αμέσως και χωρίς να την αναβάλλει. Είναι Σούννα το να τη διανείμει κανείς προσωπικά. Καθώς είναι προϋπόθεση το να έχει κανείς την πρόθεση όταν καταβάλλει τη Ζακά ότι καταβάλλει Ζακά και όχι εθελοντική ελεημοσύνη, αφού η εθελοντική ελεημοσύνη δεν επαρκεί για την αντικατάστασή της με την υποχρεωτική Ζακά, ακόμα κι αν το άτομο χαρίσει όλον του τον πλούτο.

Είναι προτιμότερο να δώσει κανείς τη Ζακά στους ενδεείς της χώρας που ζει, μα στην περίπτωση μεγάλης ανάγκης, επιτρέπεται και η αποστολή της σε άλλες χώρες.

Άνθρωποι και πράξεις που δικαιούνται τη Ζακά:

1) Οι πτωχοί. 2) Οι ενδεείς. 3) Οι άνθρωποι που είναι αρμόδιοι να τη συλλέγουν και να τη διανέμουν. 4) Οι μη-Μουσουλμάνοι που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ. 5) Το να απελευθερώσει κανείς σκλάβους και αιχμαλώτους. 6) Το να βοηθάει κανείς κάποιο άτομο που βαρύνεται με χρέη. 7) Άνθρωποι που αγωνίζονται στο Δρόμο του Αλλάχ. 8) Οδοιπόροι που βρίσκονται σε ανάγκη.

Σε όλους πρέπει να δοθεί ανάλογα με την ανάγκη τους, εκτός των ανθρώπων που εργάζονται για να τη συλλέξουν και να τη διανείμουν, στους οποίους δίδεται μια αμοιβή γι' αυτό, ακόμη κι αν είναι πλούσιοι.

Δεν εκπληρώνει την υποχρέωση το να δίνει κανείς τη Ζακά σε έναν άπιστο (εκτός σ' εκείνους που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ), έναν σκλάβο, κάποιον πλούσιο, τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, ή σε ένα μέλος των Μπάνι Χάσιμ [των συγγενών του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον Αλάχην ονά Σάλαμ)].

Αν κάποιος, αφού έδωσε τη Ζακά σε ένα άτομο που δεν την άξιζε από άγνοιά του, αυτό δεν καθιστά την υποχρέωσή του εκπληρωμένη, εκτός από την περίπτωση που την έδωσε σε κάποιον πιστεύοντας ότι είναι φτωχός κι έπειτα ανακάλυψε ότι ήταν πλούσιος.

Εθελοντική ελεημοσύνη: Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (Σάλα Αλλάχον Αλλάχην ονά Σάλαμ) είπε: «Στ' αλήθεια, εκείνο που φτάνει στον πιστό από τις καλές πράξεις τον μετά το θάνατό του είναι: η γνώση που δίδαξε και διέδωσε· ένας ευσεβής γιος (που κάνει επικλήσεις προς τον Αλλάχ γι' αυτόν)· ένα Ιερό Κοράνιο (Μούσχαφ) που έδωσε σε κάποιον (ο οποίος το διαβάζει)· ένα Τζαμί που έκτισε· ένα καταφύγιο που έχτισε για τους οδοιπόρους· ένα υδάτινο κανάλι που έφτιαξε· και η ελεημοσύνη που ξόδεψε από τον πλούτο του, όταν ήταν υγής και ζωντανός· όλα αυτά θα φτάσουν σ' αυτόν μετά το θάνατό του.» (Ιμπν Μέτζα)

Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)

Η νηστεία του Ραμαντάν είναι υποχρεωτική για κάθε υγιή Μουσουλμάνο, που έχει περάσει την ηλικία της εφηβείας και είναι ικανός να νηστέψει –εκτός από τις γυναίκες που έχουν εμμηνόρροια ή αιμορραγία μετά τον τοκετό. Τα παιδιά που μπορούν πρέπει να νηστεύουν για να συνηθίσουν αυτήν την πρακτική.

Η αρχή του Ραμαντάν γίνεται γνωστή από ένα από τα εξής σημεία:

- 1) Το να δει κάποιος αξιόπιστος Μουσουλμάνος ή Μουσουλμάνα τη νέα σελήνη.
- 2) Η ολοκλήρωση των τριάντα ημερών του μήνα Σα'μπάν.

Ο χρόνος της υποχρεωτικής νηστείας αποτελείται από τη Φατζρ μέχρι τη Μάγριμπ. Το άτομο πρέπει να έχει την πρόθεση να νηστέψει πριν τη Φατζρ.

Οι ενέργειες που ακυρώνουν τη νηστεία: Η νηστεία ακυρώνεται από τα ακόλουθα: **1)** Συνουσία. Πρέπει κανείς να αναπληρώσει εκείνη τη μέρα με το να νηστέψει άλλη μια μέρα (Άλ-Καντά'), επίσης πρέπει να εξηλεωθεί με το να ελευθερώσει έναν δούλο, και αν δεν μπορεί να το κάνει, πρέπει να νηστέψει δύο συνεχόμενους μήνες. Αν δε μπορεί να κάνει κανένα από τα δύο, πρέπει να ταΐσει εξήντα φτωχούς, και όσοι δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν, δεν οφείλουν τίποτα άλλο. **2)** Εκσπερμάτιση λόγω φύλιού, αγκαλιάς ή αυνανισμού κλπ. Άλλα αν είχε ονείρωξη, δεν οφείλει τίποτα. **3)** Το να φάει ή να πιει κάτι κανείς εσκεμμένα. Αν κάποιος το κάνει επειδή έχει ξεχάσει ότι νηστεύει, η νηστεία παραμένει σωστή (και συνεχίζεται μέχρι τη δύση του ηλίου). **4)** Η απώλεια αίματος, για λόγους όπως η αιμοδοσία. Μια μικρή ποσότητα αίματος για ιατρική εξέταση και η αιμορραγία χωρίς πρόθεση, όπως μια πληγή, δεν ακυρώνει τη νηστεία. **5)** Ο εμετός με πρόθεση.

Η νηστεία δεν ακυρώνεται από τα ακόλουθα αν γίνονται χωρίς πρόθεση:

- Η είσοδος χώματος στο λαιμό.
- Η είσοδος νερού στο λαιμό, κατά λάθος, κατά τη διάρκεια του πλυντήματος του στόματος ή της μύτης.
- Η εκσπερμάτιση λόγω μιας ποθητής σκέψης.
- Η ονείρωξη.
- Η αιμορραγία χωρίς την πρόθεση.
- Ο εμετός χωρίς την πρόθεση.

Αυτοί στους οποίους επιτρέπεται να μη νηστέψουν:

- Δεν επιτρέπεται σε κανέναν να μη νηστέψει, εκτός αν έχει κάποια σοβαρή δικαιολογία.
- Οι γυναίκες στην εμμηνόρροια και αυτές που αιμορραγούν μετά τη γέννα πρέπει να διακόψουν τη νηστεία.
- Όταν το να σωθεί η ζωή κάποιου απαιτεί το σπάσιμο της νηστείας, τότε κάτι τέτοιο καθίσταται υποχρεωτικό.
- Είναι σύμφωνο με τη Σούννα ένας ταξιδιώτης να σπάει τη νηστεία του αν το ταξίδι του υπερβαίνει τα 85 χλμ., και αν η νηστεία είναι δύσκολη γι' αυτόν.
- Είναι επίσης σύμφωνο με τη Σούννα, κάποιος άρρωστος να μη νηστεύει αν πιστεύει ότι η νηστεία θα τον βλάψει.
- Επιτρέπεται να σπάσει τη νηστεία κάποιος που είναι ακόμα κάτοικος και όχι ταξιδιώτης, αν σκοπεύει να ταξιδέψει την ίδια ημέρα.
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα έγκυο ή που θηλάζει να σπάσει τη νηστεία αν φοβάται ότι θα βλάψει το παιδί ή τον εαυτό της.
- Όλοι όσοι αναφέρθηκαν παραπάνω πρέπει να αναπληρώσουν όλες τις μέρες που χάθηκαν. Η γυναίκα που είναι έγκυος ή που θηλάζει πρέπει, επιπλέον, να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που έχασε αν φοβάται μόνο τον κίνδυνο του παιδιού.
- Αν κάποιος δε νηστέψει λόγω μεγάλης ηλικίας ή κάποιας ασθένειας από την οποία δεν αναμένεται να αναρρώσει, πρέπει να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που χάνεται, και δεν είναι ανάγκη να αναπληρώσει τη νηστεία γι' αυτές τις ημέρες.

Όποιος αναβάλλει την αναπλήρωση για τις χαμένες μέρες της νηστείας μέχρι τη νηστεία του επόμενου Ραμαντάν για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει μόνο να αναπληρώσει αυτές. Αν η αναβολή δεν έγινε για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει και να αναπληρώσει τις χαμένες μέρες της νηστείας και να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα. • Αν κάποιος πεθάνει χωρίς να έχει αναπληρώσει τις χαμένες μέρες επειδή είχε κάποιον σοβαρό λόγο, δεν οφείλει τίποτα. Αν δεν υπήρχε σοβαρός λόγος, θα πρέπει έναν φτωχός να τραφεί για κάθε μέρα νηστείας που δεν αναπληρώσει και είναι επιθυμητό κάποιος από τους συγγενείς του να νηστέψει εκ μέρους του για τη νηστεία που αμέλησε, είτε πρόκειται για τη νηστεία του Ραμαντάν, είτε γ' αυτή κάποιου τάματος. • Αν κάποιος δε νηστεύει για κάποιον σοβαρό λόγο, και ο λόγος αυτός εικλείψει κατά τη διάρκεια της νηστείας, τότε θα πρέπει να νηστέψει τις υπόλοιπες ώρες που απομένουν μέχρι το τέλος εκείνης της ημέρας. Όπως για παράδειγμα κάποιος που ασπάστηκε το Ισλάμ εκείνη την ημέρα, ή μια γυναίκα που παύει η εμμηνόρροιά της, ή ένας άρρωστος που θεραπεύτηκε, ή ένας ταξιδιώτης που επέστρεψε, ή ένα παιδί που έφτασε στην εφηβεία, ή κάποιος προσωρινά παράφρων που ανακτά τα λογικά του. Όλοι αυτοί πρέπει να αναπληρώσουν εκείνη την ημέρα, ακόμη και αν νήστεψαν την υπόλοιπη ημέρα.

Εθελοντικές νηστείες: • Η καλύτερη μορφή εθελοντικής νηστείας είναι η νηστεία μέρα παρά μέρα. • Η δεύτερη καλύτερη είναι η νηστεία κάθε Δευτέρα και Πέμπτη. • Η τρίτη στη σειρά είναι η νηστεία τρεις ημέρες κάθε μήνα, κατά τις ημέρες της πανσελήνου, την 13^η, την 14^η και την 15^η [του Ισλαμικού σεληνιακού μήνα]. • Από τη Σούννα ορίζεται η νηστεία κατά το μεγαλύτερο μέρος των μηνών Μουχάραμ και Σα'μπάν. • Ορίζεται, επίσης, από τη Σούννα η νηστεία κατά την ημέρα του 'Ασουρά' (τη 10^η του Μουχάραμ), την ημέρα του 'Αραφάτ (την 9^η του Δούλ-Χίτζα) και έξι ημέρες του Σαουάλ. • Είναι μη επιθυμητό το να νηστεύει κανείς ολόκληρο το μήνα Ράτζαμπ, αφού πριν το Ισλάμ οι ειδωλολάτρες τον σεβόντουσαν πάρα πολύ. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει κανείς, έτσι ώστε να μην πράττει όπως εκείνοι, να αφήνει μια μέρα ή μερικές μέρες από αυτό το μήνα χωρίς να τις νηστέψει. Επίσης, είναι μη επιθυμητό να νηστεύει Παρασκευές χωρίς να τις συνδυάζει με το Σάββατο ή την Πέμπτη (δηλ. μια μέρα πριν ή μια μέρα μετά), αφού ο Προφήτης (Άλλην ^{سالا} ^{أَلَّا} ^{سَلَّمَ}) είπε: «**Να μην νηστέψει κανείς από σας την Παρασκευή, εκτός να την συνδιάζει με μια μέρα πριν ή μετά**». Καθώς και το Σάββατο χωρίς να το συνδιάζει με την Κυριακή ή την Παρασκευή. Και τέλος την ημέρα της αμφιβολίας (την 30^η του μήνα Σα'μπάν). • Απαγορεύεται η νηστεία την ημέρα του 'Έιντ Αλ-Φιτρ ή του 'Έιντ Αλ-Άντζα. Απαγορεύεται, επίσης, η νηστεία τις ημέρες του Ατ-Τασρίκ (την 11^η, τη 12^η και τη 13^η του Δουλ-Χίτζα).

Σημειώσεις:

- Επιτρέπεται για κάποιον σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας (Χάνταθ Ακμπαρ – Τζούνουμπ), όπως για κάποιον που προέβη σε συνουσία ή για μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια ή αιμορραγεί μετά τον τοκετό, που εξαγνίζεται πριν την αυγή, να αναβάλλει το λουτρό του (Ιγτισάλ) για μετά την αυγή [όμως πριν την ανατολή του ήλιου], δίνοντας προτεραιότητα στο γεύμα του

(Σουχούρ) πριν την αυγή. (δηλ. μπορεί να κάνει το λουτρό του μετά την προσευχή Φάτζρ, αλλά πριν την ανατολή). Αυτό δεν ακυρώνει τη νηστεία.

• Επιτρέπεται για μια γυναίκα να λάβει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροιά της, αν με αυτό σκοπεύει να συμμετάσχει με τους υπόλοιπους Μουσουλμάνους στη νηστεία όλου του μήνα του Ραμαντάν, με τον όρο αυτό να μη την βλάψει με κανέναν τρόπο.

• Επιτρέπεται για κάποιον που νηστεύει να καταπιεί σάλιο ή βλέννα, εφ' όσον βρίσκονται στο στόμα του.

• Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Το έθνος (οπαδοί) μου θα παραμείνει στην καλοσύνη εφ' όσον σπεύδουν να φάνε (το Ιφτάρ) (όταν έρχεται η ώρα της λήξης της νηστείας) και καθυστερούν το Σουχούρ (το γεύμα πριν τη Φάτζρ, έτσι ώστε να είναι όσο πιο κοντά στη Φάτζρ).**» (Αχιμεντ)

• Είναι μια αγαπητή πράξη το να κάνει κανείς επικλήσεις προς τον Αλλάχ τη στιγμή που λήγει τη νηστεία του, όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}): «**Το άτομο που νηστεύει, κατά τη στιγμή της λήξης της νηστείας του (όταν ζεκινήσει να τρώει το Ιφτάρ), έχει μια επίκληση που δε θα απορριφθεί.**» (Ιμαντ Μάτζα).

• Μια από τις επικλήσεις που έχουν καταγραφεί είναι αυτό που έλεγε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}), «**Δάχαμπα Αδ-Λάμα' ονά Ιμπτάλατ Αλ-Όυρούκ ονά Θάμπατα Αλ-Άτζρ ιν Σά'α Αλλάχ.**» (Αμπου Ντασύντ). (Η δίψα εξαφανίστηκε, και οι φλέβες τράφηκαν, και η αμοιβή επιβεβαιώθηκε, με τη Βούληση του Αλλάχ).

• Προέρχεται από τη Σούννα το να λήγει κανείς τη νηστεία με φρέσκους χουρμάδες. Αν δεν μπορεί κάποιος να βρει φρέσκους χουρμάδες, τότε θα πρέπει να τρώγονται ξεροί. Αν τίποτα από τα δύο δεν είναι διαθέσιμο, πρέπει κανείς να λήξει τη νηστεία του με νερό.

• Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφύγει τη χρήση Kohl (kohl - ένα είδος μολυβιού για τα μάτια), σταγόνων για τα μάτια ή τα αυτιά για να αποφύγει τα ζητήματα για τα οποία οι λόγιοι διαφωνούν. Αν κάποιος έχει ανάγκη τα παραπάνω για ιατρικούς σκοπούς, τότε η χρήση τους δεν είναι κατακριτέα, ακόμα κι αν η γεύση (των σταγόνων) έφτασε στο λαιμό του, και η νηστεία του παραμένει έγκυρη.

• Από τη Σούννα προέρχεται η χρήση Σιουάκ οποιαδήποτε στιγμή της νηστείας. Δεν υπάρχει χρόνος κατά τον οποίο κάτι τέτοιο είναι μη επιθυμητό, σύμφωνα με την ορθή κρίση των λογίων.

• Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφεύγει: το να κακολογεί άλλον κατά την απουσία του ή την παρουσία του, το ψέμα κλπ. Αν κάποιος προσβάλει με άσχημα λόγια το άτομο που νηστεύει, εκείνο πρέπει να πει, «Νηστεύω» και να φυλάξει τη γλώσσα και το σώμα του απ' όλα όσα αποτελούν αμαρτία, έτσι ώστε να διατηρήσει τη νηστεία του. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Οποιος δεν αφήνει τα ψεύδη - λόγια και πράξεις, τότε ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από κείνον να αφήσει το φαγητό και το ποτό του.**» (Αλ-Μπονχάρι)

• Η Νύχτα του Αλ-Κάντρ (Λάιλατ-ουλ-Κάντρ) είναι η καλύτερη νύχτα του χρόνου. Πέφτει μία από τις τελευταίες δέκα ημέρες του Ραμαντάν, δεν ξέρουμε με βεβαιότητα ποια ακριβώς μέρα είναι, αλλά το πιο πιθανόν να είναι η 27^η νύχτα. Η

εκτέλεση καλών πράξεων αυτήν τη νύχτα είναι καλύτερη από την εκτέλεση καλών πράξεων για χίλιους μήνες (περίπου 83 χρόνια).

• Η νύχτα αυτή έχει ορατά σημάδια, όπως η αυγή που έχει λευκό χρώμα, χωρίς την υπερβολική λαμπρότητα του ηλίου, και επίσης ο ήπιος καιρός.

• Ίσως να περάσει χωρίς να την αντιληφθεί το άτομο. Πρέπει, λοιπόν, ο καθένας να εκφράζει όσο το δυνατόν περισσότερο τη λατρεία του κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα μέρες του, και να προσπαθεί να μην χάσει την Κιγάμ Αλ-Λάλ (την νυχτερινή Προσευχή) σε καμία από αυτές τις νύχτες. Αν προσεύχεται την Σαλάτ Ατ-Ταραούνιχ με τον Ιμάμη ας μην φύγει μέχρι ο Ιμάμης να τελειώσει ολόκληρη την προσευχή του Ατ-Ταραούνιχ, ώστε να καταγραφεί γι' αυτόν μια πλήρης νύχτα προσευχής.

• Αν κάποιος νηστέψει μια εθελοντική νηστεία, τότε είναι επιθυμητό το να την ολοκληρώσει και να μην την σπάσει, όμως αυτό δεν είναι υποχρεωτικό, γι' αυτό αν σπάσει τη νηστεία του σκοτίμως, δεν είναι ανάγκη να επανορθώσει γι' αυτήν τη νηστεία.

Αλ-Ι'τικάφ:

Αλ-Ι'τικάφ σημαίνει η παραμονή ενός Μουσουλμάνου στο Τζαμί για λατρεία, αποκομμένος από τα εγκόσμια πράγματα.

Προϋπόθεση αποτελεί το να μην είναι κάποιος σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας και να μη βγαίνει από το Τζαμί παρά μόνο όταν κάτι τέτοιο είναι απολύτως απαραίτητο, όπως το φαγητό, η τουαλέτα ή ένα υποχρεωτικό Γούσλ (λουτρό).

Η Αλ-Ι'τικάφ είναι άκυρη αν κάποιος βγει από το Τζαμί χωρίς να υπάρχει πραγματική ανάγκη. Η Ι'τικάφ μπορεί να γίνει οποιαδήποτε στιγμή του έτους, μα είναι προτιμότερο να γίνει κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα ημέρες.

Το μικρότερο χρονικό διάστημα για την Ι'τικάφ είναι το να ορίζει κανείς κάποιο χρονικό διάστημα μέσα σε μια μέρα, έστω και για μια ή δύο ώρες, ενώ είναι προτιμότερο να είναι τουλάχιστον μια μέρα και μια νύχτα. Μια γυναίκα δε θα πρέπει να τελεί Ι'τικάφ, παρά μόνο με την άδεια του συζύγου της.

Προβλέπεται από τη Σούννα να αυξάνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και το να αποφεύγει να υπερβάλλει σε συνήθως επιτρεπτές πράξεις, αποφεύγοντας όλα όσα δεν αφορούν το άτομό του.

Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα ('Ούμρα)

Το Χατζ και η 'Ούμρα είναι υποχρεωτικά για μια φορά στη ζωή δποιου είναι:

- 1) Μουσουλμάνος.
- 2) Εχέφρων.
- 3) Έχει ξεπεράσει την εφηβεία.
- 4) Ελεύθερος, και όχι δούλος.
- 5) Έχει την ικανότητα να το κάνει.

Αν κάποιος καθυστερεί την τέλεση του Χατζ και πεθάνει, ενώ είχε τη δυνατότητα να το κάνει, πρέπει να δωθεί σε κάποιον μέρος του πλούτου του αποβιώσαντος που να επαρκεί για να κάνει Χατζ και 'Ούμρα εκ μέρους του.

Το Χατζ από έναν μη Μουσουλμάνο ή από έναν παράφρονα δεν είναι έγκυρο. Μα ένα παιδί ή ένας δούλος μπορούν να το τελέσουν, αλλά δε μετρά ως το υποχρεωτικό Χατζ γι' αυτούς. Αν κάποιος φτωχός δανειστεί χρήματα για να τελέσει το Χατζ, τότε αυτό είναι έγκυρο.

Αν κάποιος κάνει το Χατζ εκ μέρους κάποιου άλλου, και δεν έχει ακόμη τελέσει το δικό του υποχρεωτικό Χατζ, αυτό θα μετρήσει και ως το δικό του υποχρεωτικό Χατζ.

Αλ-Ιχράμ: Σημαίνει το να έλθει κανείς σε κατάσταση Ιχράμ με τις τελετουργικές διαδικασίες για την προετοιμασία του για το Χατζ. Προέρχεται από τη Σούνα, για τον άντρα, το να κάνει μπάνιο (Γούσλ και Ουντού), να βγάλει τα ραμμένα ρούχα του και να φορέσει δύο καθαρά λευκά κομμάτια υφάσματος, ένα που να καλύπτει το κάτω μέρος του σώματος κι ένα που να πέφτει από τους ώμους για να καλύπτει το πάνω μέρος του σώματος.

Κάποιος που σκοπεύει να τελέσει μόνο το 'Ούμρα πρέπει να πει: **«Λαμπάικα Αλλάχονμα 'Ούμρα»** (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ για το 'Ούμρα).

Εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν το Χατζ πρέπει να πουν το ίδιο, μα πρέπει να αντικαταστήσουν τη λέξη **«'Ούμρα»** με τη λέξη **«Χάτζαν»**, κι εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν και τα δύο πρέπει να πουν: **«Χάτζαν ονά 'Ούμρα»**.

Τύποι Χατζ: Το άτομο που έχει την πρόθεση να κάνει Χατζ έχει τρεις επιλογές: **Ταμάττον**, **Ιφράντ** ή **Κιράν**.

- 1) Το καλύτερο είναι να κάνει **Ταμάττον**, μέσω του οποίου εισέρχεται κανείς στην κατάσταση Ιχράμ για την 'Ούμρα κατά τους μήνες του Χατζ (Σαονάλ, Δουλ-Κί'ντα και Δουλ-Χίτζα), και έπειτα να βγει από την κατάσταση Ιχράμ. Στη συνέχεια εισέρχεται ξανά στην κατάσταση Ιχράμ για το Χατζ (το ίδιο έτος), και ολοκληρώνει τις τελετές του.
- 2) **Ιφράντ** είναι να κάνει κανείς Ιχράμ μόνο για το Χατζ.
- 3) **Κιράν** είναι ο συνδυασμός Χατζ και 'Ούμρα σε ένα Ιχράμ, ή το να εισέλθει κανείς στο Ιχράμ πρώτα για την 'Ούμρα και στη συνέχεια να προσθέσει σ' αυτό το Χατζ, πριν ξεκινήσει την περιφορά της 'Ούμρα.

Μόλις αυτός που σκοπεύει να κάνει Χατζ έχει επιβιβαστεί για την έναρξη του ταξιδιού του [αφού έχει εισέλθει στην κατάσταση Ιχράμ], πρέπει να πει: **«Λαμπάικα Αλλαχόνμα Λαμπάικ. Λαμπάικα λα-Σαρίκα λάκα λαμπάικ. Τιννα Αλ-Χάμντα ονά Αν-Νι'μάτα λάκα ονά Αλ-Μούλκ. Λα Σαρίκα λακ.»** (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ. Ερχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα. Στ' αλήθεια η Δόξα, η Εύνοια και η Κυριαρχία ανήκουν σε Σένα. Στ' αλήθεια δεν υπάρχει κανένας εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου, ούτε στη λατρεία προς Εσένα.) Αυτό ονομάζεται *At-Tαλμπίγια*.

Είναι επιθυμητό η συχνή επανάληψη αυτού με υψηλότερο τόνο φωνής. Ωστόσο, οι γυναίκες δεν πρέπει να υψώνουν τη φωνή τους στην *Ταλμπίγια*.

Εννιά πράγματα απαγορεύονται κατά την κατάσταση Ιχράμ: 1) Να κόβει κανείς τα μαλλιά του· 2) Να κόβει τα νύχια του· 3) Να φορά ένας άνδρας ραμμένα ενδύματα. 4) Να καλύπτει ένας άντρας το κεφάλι του· 5) Να φορά άρωμα στο σώμα ή τα ρούχα· 6) Το κυνήγι ζώων· 7) Να συνάπτει γάμο· αυτό απαγορεύεται, αλλά δεν υπάρχει ορισμένη επανόρθωση αν γίνει· 8) Να αγγίζει μια γυναίκα ως προκαταρκτικά σεξουαλικής δραστηριότητας· αν κάποιος κάνει κάτι τέτοιο, πρέπει να επανορθώσει, σφαγιάζοντας ένα πρόβατο, νηστεύοντας για τρεις ημέρες, ή ταιζοντας έξι ενδεείς ανθρώπους. 9) Σύναψη ερωτικών επαφών· αν αυτό συμβεί ενώ βρίσκεται κανείς στην κατάσταση Ιχράμ, πριν την πρώτη διάλυση από το Ιχράμ, τότε το Χατζί είναι άκυρο. Πρέπει να ολοκληρώσει το Χατζί του και να το ξανακάνει το επόμενο έτος, μαζί με το σφαγιασμό μιας καμήλας και τη διανομή του κρέατος στους απόρους της Μέκκας. Αν κάποιος το κάνει αυτό, μετά από την πρώτη διάλυση από το Ιχράμ και αφού ολοκληρώσει το πρώτο τμήμα των τελετών του Χατζί, το Χατζί του δεν είναι άκυρο, αλλά πρέπει να επανορθώσει γι' αυτήν του την αμαρτία, σφαγιάζοντας μία καμήλα. Αν έχει ερωτικές επαφές κατά τη διάρκεια του 'Ούμρα, το 'Ούμρα είναι άκυρο και δεν έχει ισχύ, και πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο και να κάνει το 'Ούμρα ξανά. Μόνο η σεξουαλική επαφή καθιστά το Χατζί και το 'Ούμρα εντελώς άκυρα και χωρίς καμία ισχύ.

► Αυτό που ισχύει για τους άνδρες, ισχύει εξίσου και για τις γυναίκες αναφορικά με τις τελετές του Χατζί, με εξαίρεση το ότι οι γυναίκες μπορούν να φορούν ραμμένα ενδύματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να φορούν *Nikāh* (πέπλο που καλύπτει εντελώς το πρόσωπο, με ανοίγματα για τα μάτια) και γάντια, κατά το Ιχράμ.

Προσφορά Φίντγια (Αποζημίωσης): Η φίντγια διακρίνεται σε δύο είδη: 1) Φίντγια μέσω της οποίας μπορεί κανείς να επιλέξει μέσα από μια ποικιλία επιλογών: Αυτό συμπεριλαμβάνει τη φίντγια για την περίπτωση που κόψει κανείς τα μαλλιά ή τα νύχια του, φορέσει ραμμένα ενδύματα ή καλύψει το κεφάλι ή φορέσει αρώματα. Μπορεί κανείς να επιλέξει ως φίντγια κάτι από τα εξής: να νηστέψει για τρεις ημέρες, ή να προσφέρει σε έξι απόρους ενάμιση κιλό βασικής τροφής στον καθένα, ή να σφαγιάσει ένα πρόβατο. Η φίντγια για τη θανάτωση ενός ζώου κατά το κυνήγι, είναι ο σφαγιασμός ενός αντίστοιχου ίδιου ζώου. Ή, διαφορετικά, πρέπει να πληρώσει την τιμή του ζώου, σύμφωνα με την αξία του [και αυτό θα δοθεί ως ελεημοσύνη]. 2) Φίντγια κατά την οποία πρέπει κανείς να ακολουθήσει μια σειρά κανόνων κατά την προφορά της: Αυτό καλύπτει την περίπτωση της φίντγια αυτού που κάνει *Tamāttu* και *Kirān*, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο, και της φίντγια του ατόμου που είχε σεξουαλικές επαφές κατά την κατάσταση Ιχράμ, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει μία καμήλα. Εάν δεν μπορούν να βρουν το συγκεκριμένο ζώο ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να το αγοράσουν, πρέπει να νηστέψουν για τρεις ημέρες την περίοδο του Χατζί και για εφτά όταν επιστρέψουν στα σπίτια τους. Η φίντγια (αποζημίωση) μπορεί να διανεμηθεί μόνο στους απόρους της Μέκκας.

Η είσοδος στη Μέκκα: Όταν το άτομο που κάνει το Χατζή το 'Ούμρα εισέλθει στον Ιερό Οίκο της Μέκκα, λέει τις ίδιες δεήσεις, οι οποίες λέγονται όταν κάποιος εισέλθει σε οποιοδήποτε τζαμί. Στη συνέχεια, αρχίζει την περιφορά (Ταουάφ) του 'Ούμρα, αν κάνει το Ταμάττου' και την Ταουάφ της άφιξης, αν κάνει Ιφράντ ή Κιράν.

Εκεινά κανείς την Ταουάφ του με το να εμφανίσει το δεξί του ώμο περνώντας το δεξί άκρο του ενδύματος κάτω από την δεξιά μασχάλη του και τοποθετώντας το πάνω από τον αριστερό του ώμο (Ιντ-πιμπά'), και αρχίζει την Ταουάφ από την Μαύρη λίθο (Αλ-Χατζέρ Αλ-Ασγούνάντ) και αν είναι δυνατόν να την αγγίξει και να τη φιλήσει. Διαφορετικά, απλά να τη δείξει (με την παλάμη του δεξιού χεριού να δείχνει προς τη Μαύρη Λίθο) και να πει «*Μπισμι Ελλάχ ονά Αλλάχον Ακμπαρ*».

Επαναλαμβάνει αυτό σε κάθε γύρο. Διατηρώντας την αριστερή πλευρά του προς την Κά'μπα, περιφέρεται εφτά φορές, περπατώντας με μικρά βήματα στους τρεις πρώτους γύρους, όσο πιο γρήγορα μπορεί. Όταν περνά από τη Γωνία της Υεμένης (Η γωνία πριν τη Μαύρη Λίθο), την αγγίζει αν είναι δυνατόν με το δεξί του χέρι.

Στο χώρο μεταξύ της Γωνίας της Υεμένης και της Μαύρης Λίθου πρέπει να λέει, «*Ραμπάνα Αστίνα φι Αντ-Ντούννα χάσανα ονά φι Αλ-Άσχιρα χάσανα ονά κείνα 'Αδάμπι Αν-Ναρ*» (Ω, Κύριέ μας, δώσε μας τα καλύτερα σε αυτή τη ζωή και τα καλύτερα στην επόμενη και Προστάτευσέ μας από την τιμωρία του Πυρός.).

Μπορεί να κάνει επικλήσεις για δ, τι θέλει κατά τη διάρκεια της περιφοράς. Στη συνέχεια, πρέπει να κάνει μία προσευχή δύο Ράκ'α πίσω από το Μακάμ του Ιμπραχήμ (Αβραάμ), αν έχει τη δυνατότητα, διαβάζοντας τη Σούρα Αλ-Κάφιρον [109] και τη Σούρα Αλ-Ιχλάς [112]. Μπορεί έπειτα να πιει όσο νερό μπορεί από την πηγή Ζάμζαμ.

Υστερά, πρέπει να επιστρέψει στη Μαύρη Λίθο και να την αγγίξει με το δεξί του χέρι αν είναι δυνατόν και να κάνει επικλήσεις στο Αλ-Μούλτάζαμ (είναι το μέρος στην Κά'μπα ανάμεσα στη Μαύρη Λίθο και τη Θύρα). Πάει, έπειτα, για Σά'ι (κατευθύνεται με ζέση ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουνα), πηγαίνοντας πρώτα στο δρός Ασ-Σάφα, ανεβαίνοντας λίγο πάνω του λέει, «*Άμπντα' μπίμα Μπάντα' α Αλλάχον μπιχι*» (Αρχίζω με αυτό που Άρχισε ο Αλλάχ). Στη συνέχεια απαγγέλει αυτό το εδάφιο: «*Πράγματι, η Ασ-Σάφα και η Αλ-Μάρουνα είναι από τα τελετουργικά του Αλλάχ, επομένως, όποιος κάνει Χατζή ή 'Ούμρα στον Ιερό Οίκο δεν θα κατηγορηθεί με το να προχωρήσει ανάμεσά τους (αραβική έκφραση που σημαίνει ότι θα πρέπει να το κάνει). Και όποιος πράττει το καλό εθελοντικά, τότε πράγματι ο Αλλάχ είναι Ευγγόρων για όλα, Παντογνώστης*» [2:158].

Συνεχίζει λέγοντας «*Αλλάχον Ακμπαρ*» και έπειτα «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*», στρέφεται προς το Κά'μπα, υγώνει τα χέρια και κάνει επικλήσεις.

Στη συνέχεια κατεβαίνει και περπατά μέχρι που φτάνει στο πράσινο σημείο. Μόλις φτάσει σ' αυτό, σπεύδει προς το επόμενο πράσινο σημείο. Έπειτα, περπατά μέχρι να φτάσει στην Αλ-Μάρουνα, όπου επαναλαμβάνει το ίδιο τελετουργικό, όπως και στη Ασ-Σάφα, χωρίς να απαγγέλει το εδάφιο.

Κατεβαίνει ύστερα και επαναλαμβάνει το ίδιο, όπως και στον πρώτο γύρο, μέχρι να ολοκληρώσει εφτά γύρους, που από το Ασ-Σάφα προς το Αλ-Μάρουνα μετρά ένας γύρος και από το Αλ-Μάρουνα προς το Ασ-Σάφα μετράει ένας γύρος.

Υστερα, ξυρίζει ή κουρεύει τα μαλλιά του (το ξύρισμα θεωρείται το καλύτερο), με εξαίρεση την 'Ούμρα του Ταμάττου', καθώς θα κάνει αργότερα το Χατζ.

Οσο για εκείνον που κάνει Κιράν ή Ιφράντ, δεν διαλύει την κατάσταση του Ιχράμ μετά από την Ταουάφ Αλ-Κουντούμ (Αφίξεις) μέχρι να ρίξει τα βότσαλα στον Πυλώνα του Αλ-Άκαμπα (Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα) την Ημέρα του Έϊντ. Το ίδιο ισχύει και για μια γυναίκα, με τη διαφορά ότι δεν περπατά γρήγορα κατά το περπάτημα της περιφοράς ή ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουνα.¹

Η Περιγραφή του Χατζ: Την 8^η ημέρα του μήνα Δούλ-Χίτζα (Γιάουμ Ατ-Ταρούνια), ο προσκυνητής, εισέρχεται σε κατάσταση Ιχράμ από τον τόπο διαμονής του στη Μέκκα και κατευθύνεται στη Μένα για να περάσει εκεί τη νύχτα της 9^{ης} του μήνα (η Ισλαμική ημέρα ξεκινά κατά τη δύση του ήλιου).

Το επόμενο πρωί, όταν ανατείλει ο ήλιος της 9^{ης} του Δουλ-Χίτζα, συνεχίζει με κατεύθυνση την πεδιάδα 'Αραφάτ. Συνδυάζει τη Σαλάτ Αδ-Δουχρ και τη Σαλάτ Αλ-'Ασρ στη συντομευμένη μορφή τους, και τις πραγματοποιεί την ώρα της Σαλάτ Αδ-Δουχρ.

Ο προσκυνητής μπορεί να μείνει σε οποιοδήποτε μέρος της κοιλάδας του Αραφάτ, εκτός από την κοιλάδα 'Ουράνα. Μπορεί να επαναλαμβάνει τα λόγια συνχά: «**Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ Ονάχνταχον Λα Σαρίκα Λαχ, Λάχον Αλ-Μούλκ ονά Λάχον Αλ-Χάμντ ονά Χούά 'Αλά Κολ Σάϊ'iv Καντείρ.**» (Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, και δεν έχει κανέναν εταίρο, σ' Αυτόν ανήκει η Κυριαρχία και η δόξα και Αυτός είναι Παντοδύναμος πάνω σε όλα τα πράγματα). Πρέπει να είναι ειλικρινής σ' αυτήν την επίκληση, μετανοώντας και λαχταρώντας να βρεθεί πιο κοντά στον Αλλάχ. Όταν ο ήλιος δύσει, προχωρά προς το Μουζντάλιφα με ηρεμία και αξιοπρέπεια, λέγοντας *Ταλμπία* και μνημονεύοντας τον Αλλάχ.

Όταν φτάσει στο Μουζντάλιφα συνδυάζει τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ και τη Σαλάτ Αλ-'Ισα', εκτελώντας τες μειωμένες, ώστε να είναι μόνο δύο Ράκ'α η κάθε μια. Έπειτα περνά τη νύχτα εκεί.

Τελεί την προσευχή Φατζρ στην ώρα της και παραμένει κάνοντας επικλήσεις μέχρι που εμφανίζεται το πρώτο φως της ημέρας, έπειτα φεύγει πριν να ανατείλει ο ήλιος, και μόλις φτάσει στην κοιλάδα *Μουχάσσαρ* πρέπει να την περάσει γρήγορα, αν είναι ικανός.

Όταν ο προσκυνητής φτάσει στη Μένα, ξεκινά με το λιθοβολισμό του Τζάμρατ Αλ-'Άκαμπα, με επτά βότσαλα (μεγαλύτερα από ρεβίθια και μικρότερα από φουντούκια). Λέει «**Αλλάχον Ακμπαρ**» καθώς πετά κάθε βότσαλο και στηκώνει το χέρι του.

Είναι υποχρεωτικό τα βότσαλα να πέσουν μέσα στο δακτύλιο, ακόμη κι αν δεν φτάσουν ακριβώς τον ίδιον τον κίονα. Ο προσκυνητής παύει την *Ταλμπία* με το πρώτο πέταγμα των χαλικιών. Έπειτα σφαγιάζει το ζώο του για τη θυσία. Έπειτα ξυρίζει το κεφάλι του ή κονταίνει τα μαλλιά του. Καλύτερο είναι το να τα ξυρίσει.

Μετά το λιθοβολισμό και το ξύρισμα (ή το κούρεμα) των μαλλιών του, ο προσκυνητής φεύγει από την κατάσταση Ιχράμ και εισέρχεται στην κατάσταση της «πρώτης διάλυσης των περιορισμών» (Ατ-Ταχάλλον Αλ-'Αουαλ), κατά την οποία

¹ Μια γυναίκα δεν ξυρίζει το κεφάλι της κατά την ολοκλήρωση του 'Ούμρα ή του Χατζ. Αντίθετα, κόβει τα μαλλιά της σε μάκρος ενός ακροδαχτύλου, κατά μήκος της κεφαλής.

όλα όσα ήταν απαγορευμένα γι' αυτόν πλέον επιτρέπονται, εκτός από τη σεξουαλική επαφή, που συνεχίζει να απαγορεύεται. Έπειτα συνεχίζει για να κάνει το *Ταονάφ Αλ-Ιφάντα*, που είναι υποχρεωτικό για την ολοκλήρωση του Χατζ.

Επειτα τελεί το Σά'ι μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα αν κάνει *Ταμάττου'* ή αν δεν τέλεσε το Σά'ι όταν έκανε το *Ταονάφ* κατά την άφιξη (*Ταονάφ Αλ-Κούντούμ*).

Μόλις το ολοκληρώσει, είναι ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής επαφής (*Ατ-Ταχάλλουλ Αθ-Θάνι*). Επειτα επιστρέφει στη Μένα και περνά τις νύχτες του Τασρείκ (την 11^η και τη 12^η του Δουλ-Χίτζα), κάτι που είναι υποχρεωτικό, πετώντας επτά βότσαλα σε κάθε έναν από τους τρεις κίονες (*Τζαμαράτ*) όταν ο ήλιος έχει ξεπεράσει το ανώτερο σημείο του. Εσκινά με το πρώτο Τζάμρα, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, έπειτα συνεχίζει με το μεσαίο, στο οποίο επίσης πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, και έπειτα συνεχίζει με το *Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα*, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, αλλά δεν σταματά εκεί για να κάνει επικλήσεις.

Τη δεύτερη μέρα πετά βότσαλα κατά τον ίδιο τρόπο. Αν θέλει, μπορεί τη δεύτερη μέρα, τη 12^η του Δουλ-Χίτζα, να φύγει πριν τη δύση του ηλίου. Ωστόσο, αν ο ήλιος δύσει και είναι ακόμα στη Μένα, πρέπει να μείνει και για την τρίτη μέρα, και να πετάξει πέτρες και την τρίτη μέρα. Παρά μόνο αν το πλήθος παρακωλύσει την έξοδό του από τη Μένα και ο ήλιος δύσει. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί ακόμη να φύγει, αν είχε την πρόθεση, ακόμη και αν τελικά βγει μετά από τη δύση του ηλίου.

Το άτομο που κάνει *Κιράν* είναι σαν το άτομο που κάνει *Ιφράντ*, εκτός του ότι πρέπει να σφαγιάσει ένα ζώο για θυσία, όπως ακριβώς πρέπει να κάνει και εκείνος που κάνει *Ταμμάτου'*.

Οσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν επιστρέφοντας στα σπίτια τους δεν πρέπει να φύγουν μέχρι να κάνουν το *Αποχαιρετιστήριο Ταονάφ* (*Ταονάφ Αλ-Οναντά'*), έτσι ώστε το τελευταίο τελετουργικό τους στη Μέκκα να είναι στον Ιερό Οίκο (*Αλ-Κά'μπα*), εκτός από μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια, η οποία είναι ελεύθερη από αυτήν την υποχρέωση.

Αν κάποιος απορροφηθεί από κάποια δουλειά αφού κάνει το *Ταονάφ Αλ-Οναντά'* και βρίσκεται ακόμα στη Μέκκα, πρέπει να το ξανακάνει. Όσοι φεύγουν χωρίς να κάνουν το *Ταονάφ Αλ-Οναντά'* πρέπει να επιστρέψουν στη Μέκκα αν βρίσκονται κοντά, και δύοι έχουν φύγει πολύ μακριά πρέπει να θυσίασουν ένα ζώο ως φίντγια.

Οι Πυλώνες (Άρκαν) του Χατζ είναι τέσσερις: 1) Το *Ιχράμ*, που αποτελεί την πρόθεση του να τελέσει κάποιος προσκύνημα. 2) Η στάση (*Αλ-Ονκούφ*) στο 'Αραφάτ. 3) Η περιφορά στο Κά'μπα (*Ταονάφ Αλ-Ιφάντα*). 4) Το περπάτημα ανάμεσα στο Ασ-Σάφα και το Αλ-Μάρουα (*Σά'ι*).

Οι Υποχρέωσεις (Ουατζιμπάτ) του Χατζ είναι οκτώ: 1) Το *Ιχράμ* να γίνεται από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάατ*). 2) Η παραμονή στο 'Αραφάτ μέχρι το βράδυ. 3) Η διανυκτέρευση στο *Αλ-Μουτζάλιφα* μέχρι μετά της νύχτας.

4) Οι διανυκτερεύσεις στη Μένα κατά τη διάρκεια των ημερών του Τασρείκ. 5) Η ρίψη των βότσαλων (Τζαμαράτ). 6) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής. 7) Το Αποχαιρετιστήριο Ταουάφ (Ταουάφ Αλ-Ουαντά'). 8) Η προσφορά ενός ζώου για σφαγή από αυτόν που κάνει Ταμάτου' ή Κιράν.

Οι Πυλώνες (Αρκάν) της 'Ούμρα είναι τρεις: 1) Ιχράμ. 2) Περιφορά (Ταουάφ της 'Ούμρα). 3) Σά'ι της 'Ούμρα.

Οι Υποχρεώσεις της 'Ούμρα είναι δύο: 1) Ιχράμ από τα συγκεκριμένα μέρη (Αλ-Μικάατ). 2) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής.

Όταν κάποιος δεν τελέσει έναν πυλώνα (Αρκάν), το Χατζή ή την 'Ούμρα του δεν είναι ολοκληρωμένα, και θεωρούνται άκυρα. Κάποιος που δεν τελεί μια Υποχρέωση πρέπει να επανορθώσει θυσιάζοντας ένα ζώο. Όταν κάποιος δεν κάνει κάτι που προέρχεται από τη Σούννα κατά το Χατζή ή την 'Ούμρα, δεν υπάρχει κάτι το κατακριτέο σ' αυτό.

Οι Προϋποθέσεις του Ταουάφ είναι δεκατρείς: 1) Το Ισλάμ. 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Ο χρόνος του Ταουάφ. 5) Η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος ('Αουρα). 6) Η καθαριότητα από μεγάλη και μικρότερη κατάσταση ακαθαρσίας, εκτός για τα παιδιά. 7) Η ολοκλήρωση επτά γύρων και η βεβαιότητα γι' αυτό. 8) Το να έχει ο προσκυνητής την Κά'μπα στα αριστερά του. 9) Το να μην πηγαίνει ανάποδα κατά την διάρκειας της περιφοράς. 10) Το περπάτημα, για όποιον μπορεί. 11) Το να γίνονται οι γύροι συνεχόμενα. 12) Το να γίνονται οι γύροι μέσα στο Αλ-Μάστζιντ Αλ-Χαράμ. 13) Η έναρξη της περιφοράς από το σημείο που βρίσκεται η Μαύρη Λίθος.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη Σούννα κατά το Ταουάφ συμπεριλαμβάνονται το άγγιγμα της Μαύρης Λίθου με το δεξί χέρι, το φίλημά της, συνοδευόμενο από την επίκληση «Άλλάχον Ακμπαρ» κοντά της, το άγγιγμα της Γωνίας της Υεμένης με το δεξί χέρι, το να έχει κανείς τον ώμο του ακάλυπτο (Ιντιμπά) και το γρήγορο περπάτημα με μικρά βήματα (Ράμαλ) τη στιγμή που πρέπει αυτό να γίνει, οι επικλήσεις προς τον Άλλάχ και η μνημόνευσή Του, το πλησίασμα στην Κά'μπα και η τέλεση δύο Ράκ'α στη συνέχεια πίσω από το Αλ-Μακάμ.

Οι προϋποθέσεις (Σουρούτ) του περπατήματος μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρονα (Σά'ι) είναι εννέα: 1) Το Ισλάμ 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Το να γίνονται οι διαδρομές συνεχόμενα. 5) Το περπάτημα, για όποιον είναι ικανός. 6) Η ολοκλήρωση επτά διαδρομών. 7) Η κάλυψη της απόστασης ανάμεσα στα δύο βουνά. 8) Το να γίνεται μετά από ένα σωστό Ταουάφ. 9) Το ξεκίνημα να γίνεται από το Ασ-Σάφα, δηλ.οι μονές διαδρομές να ξεκινάνε από το Ασ-Σάφα και οι ζυγές από το Αλ-Μάρονα

Στις πράξεις που προέρχονται από τη Σούννα κατά το Σά'ι συμπεριλαμβάνονται η καθαριότητα από κατάσταση μικρής και μεγάλης ακαθαρσίας, η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος, η αναφορά Του Άλλάχ κατά το Σά'ι και οι επικλήσεις προς Αυτόν, το να επιταχύνει το περπάτημα στα σημεία όπου απαιτείται, το τα ανέβει λίγο πάνω στα βουνά, και η τέλεση του Σά'ι αμέσως μετά το Ταουάφ.

